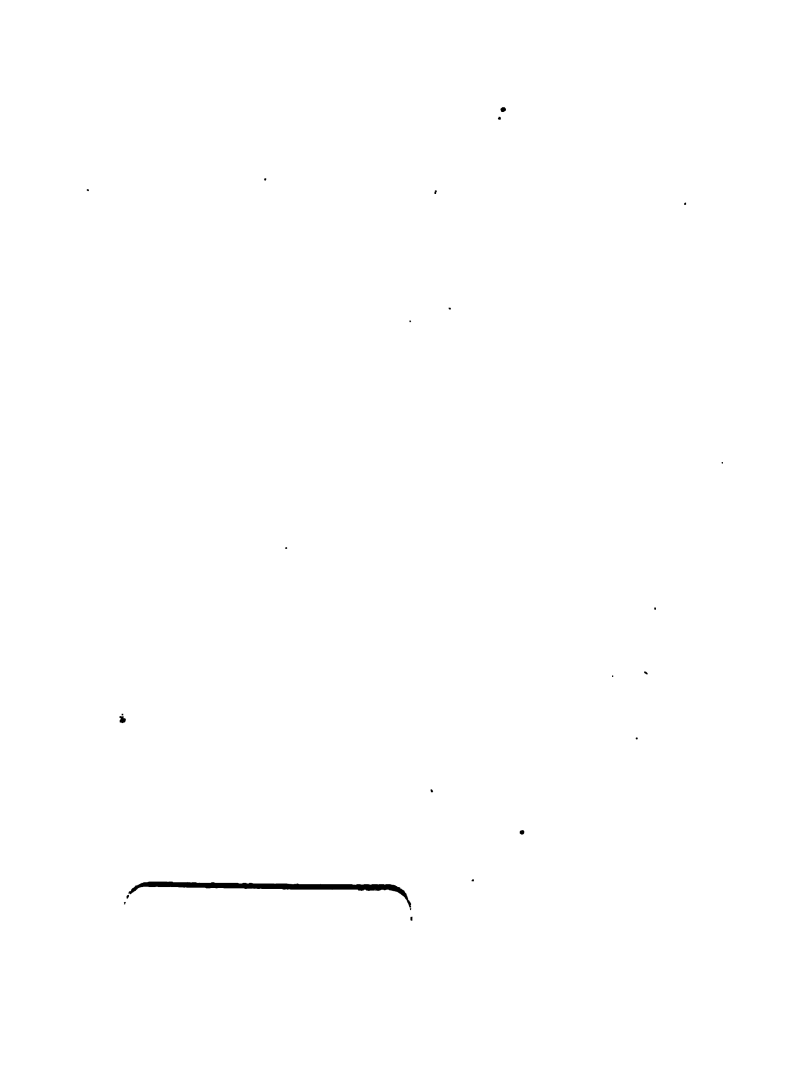
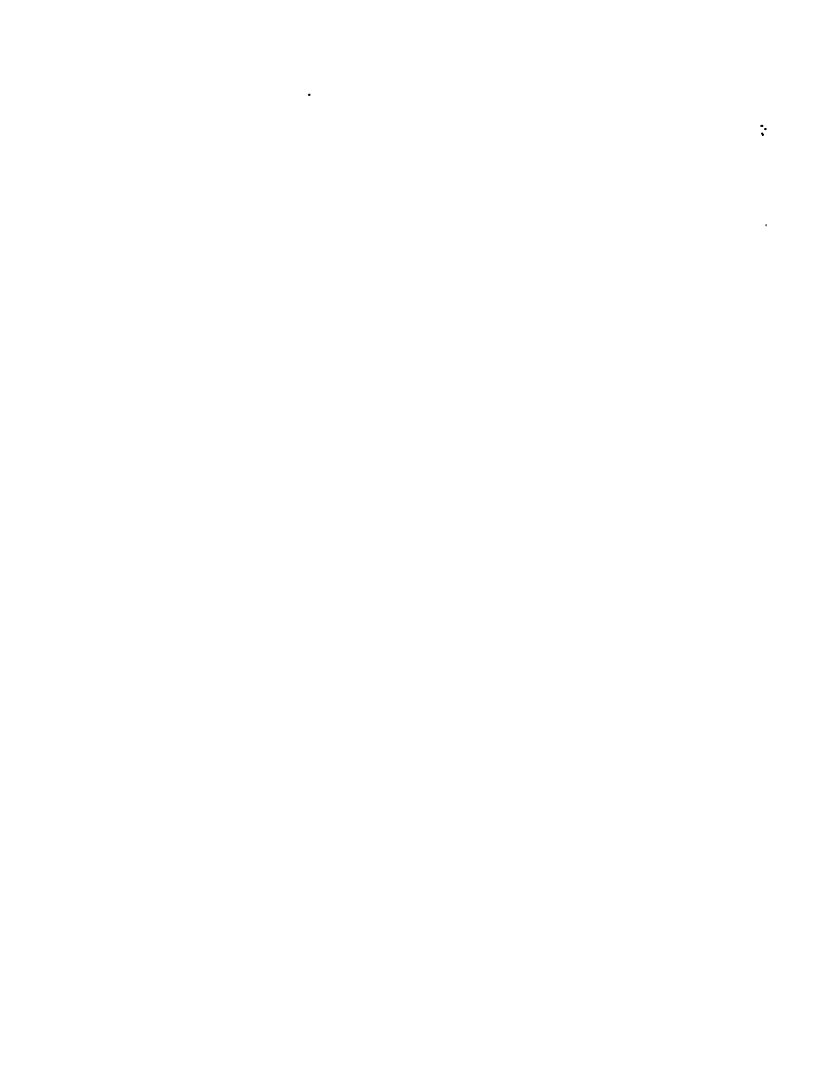

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΓΡΑΙΚΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

DICTIONNAIRE

GREC MODERNE FRANÇAIS.

Paris, Imprimerie de C. FARCY, successeur de A. BOBÉE,
rue de la Tabletterie, n° 9.

DICTIONNAIRE

[GR]EC MODERNE FRANÇAIS,

CONTENANT

[le]s acceptions des mots, leur étymologie ancienne ou moderne, et tous les temps irréguliers des verbes;

[un] double vocabulaire de noms propres d'hommes et de femmes, de pays et de villes.

PAR F. D. DEHÈQUE.

Una est quæ reparet, seque ipsa reseminet....
Ovide.

PARIS,

JULES DUPLESSIS ET Cie,

SUCCESSEURS DE THÉOPHILE BARROIS FILS,

RUE DE RICHELIEU, N° 15.

1825

Paris, Imprimerie de C. FARCY, successeur de A. BOBÉE,
rue de la Tabletterie, n° 9.

DICTIONNAIRE

GREC MODERNE FRANÇAIS,

CONTENANT

s diverses acceptions des mots, leur étymologie ancienne ou moderne, et tous les temps irréguliers des verbes ;

uivi d'un double vocabulaire de noms propres d'hommes et de femmes, de pays et de villes.

PAR F. D. DEHÈQUE.

Una est quæ reparet, seque ipsa reseminet....
OVIDE.

PARIS,
JULES DUPLESSIS ET Cie,
SUCCESSEURS DE THÉOPHILE BARROIS FILS,
RUE DE RICHELIEU, N° 15.

1825

PRÉFACE.

(Extrait d'une Histoire inédite de la langue grecque.)

Le plus bel éloge que l'on puisse faire de la langue grecque, est de rappeler son antiquité : depuis plus de trois mille ans, elle résiste à des révolutions nombreuses et terribles. Les institutions des législateurs, les monumens des arts, des villes célèbres même ont disparu ; et au milieu de tant de ruines, l'idiome national s'est maintenu comme un plus durable édifice. Cette stabilité, il faut l'attribuer à la puissance du vrai génie, au talent de grands écrivains qui ont fixé la langue dès son origine, à des productions sublimes qui lui ont imprimé un caractère de jeunesse et de vitalité entretenu par une suite presque non interrompue de chefs-d'œuvre jusqu'au siècle de Constantin. A cette époque même, la translation de l'empire romain à Byzance ne fut pas aussi funeste à la littérature grecque, que l'éloignement des empereurs à la ville de Romulus. Celle-ci fut bientôt attaquée de tous côtés par les barbares, et finit par succomber, tandis que dans la lutte qui s'engagea en Orient entre la langue grecque et la langue latine, la première triompha, grâce à ses écoles florissantes et à ses éloquens écrivains. Elle fut alors soutenue

par tout le talent des Basile et des Libanius, des Grégoire
des Julien, et du Démosthène de l'Église, du grand Sai
Chrysostôme. Mais quand elle eut perdu ces habiles défenseu
l'influence de la langue latine se fit sentir davantage (1). I
fin, l'absurdité toujours croissante du despotisme, les qu
relles de religion les plus bizarres, les attaques multipliées d
Arabes, la domination des Vénitiens et de nos barbares aïeu
firent décheoir la langue grecque avec une effrayante rapidi
Cependant, les esprits semblaient déjà reprendre une no
velle activité, et l'amour des études antiques se ranima
lorsque arriva la terrible catastrophe de la prise de Consta
tinople. Les membres du haut clergé, les savans, les grand
familles qui purent se soustraire au glaive des vainqueur
passèrent dans l'Occident qu'ils éclairèrent; et le bas peupl
les artisans, les gens de la campagne, restèrent en conserva
leur langage, sans doute à peu près le même que parla la p
pulace de tous les temps de la Grèce. Mais le cimeterre
l'Alcoran ne purent entièrement triompher du génie de cet
nation spirituelle, et les Muses retirées dans les montagn
de l'Épire et de la Morée continuèrent d'y faire entendre

(1) C'est de cette époque que date l'introduction d'un grand nomb
de mots latins dans le grec, tels que ceux d'*hospitium* alors usité po
domus, ὁσπίτιον dont on a fait depuis σπίτι de *fossatum*, retranch
ment, φοσσάτο, armée; de *castrum*, κάστρον de *campus*, κάμπος de *pa*
tium, παλάτιον et παλάτι, etc.

chants d'indépendance. Elles ranimèrent surtout les
nces des vaincus vers la fin du XVIIIe siècle, époque
mouvement général des esprits vers la philosophie et
erté, se communiqua jusqu'à la mère-patrie de ces
;énéreuses. Alors des ouvrages importans furent traduits,
nés aux frais des négocians grecs; les écoles se multi-
nt; des éditions d'auteurs classiques furent entreprises
elles, et par tous les moyens que peuvent suggérer la
ıthropie et le patriotisme, des Grecs, vraiment dignes de
ays, ont travaillé à l'éclairer, et par conséquent à l'af-
ɪir. Parmi eux se distingue le vénérable Coray. C'est
les admirables prolégomènes de sa Bibliothèque hellé-
, où tour-à-tour il se montre grammairien, philosophe,
ciste, qu'on peut se former une juste idée de la langue
lle de la Grèce. Cette langue est, sans contredit, une
lus belles qu'on puisse parler et écrire, puisqu'elle réu-
n grand nombre des avantages du grec ancien, tels
a variété des désinences dans les noms et les verbes, les
nombreux et déclinables des participes, la formation
se d'adjectifs composés, à toute la clarté, résultat de
nplification philosophique des syntaxes modernes; et
ıe, indépendamment de tous les mots qui lui sont
es, elle a à sa disposition l'inépuisable trésor de la
e hellénique, *on peut dire* qu'elle est la plus riche de

toutes celles que parlent les hommes (1). Elle est aussi la plus harmonieuse; car les Grecs ont assez religieusement conservé la prononciation de leurs aïeux, et chez cette nation poétique et musicale, la langue seule, comme l'a si justement dit M. Villemain, était une perpétuelle mélodie. A cet avantage se joint encore celui des inversions, bien moins hardies, il est vrai, que celles d'autrefois, mais d'où résultent cependant des combinaisons élégantes, de la variété dans la cadence des périodes, et une juste gradation entre les idées. Voilà ce qu'est encore la vieille langue d'Homère, malgré les malheurs et les opprobres d'une longue servitude. Aujourd'hui que la cause de la liberté triomphe parmi les descendans des Miltiade et des Philopœmen, leur langage va s'affranchir aussi des dernières entraves qui le gênent. Bientôt peut-être la littérature des Grecs reprendra quelque chose de sa première splendeur, lorsque cette nation spirituelle et généreuse jouira des douceurs d'une liberté sage, et d'un repos si nécessaire aux muses, et qu'elle pourra, comme au temps antique de ses prospérités, chercher dans la culture des lettres, ses jouissances et sa gloire.

(1) Aussi, un dictionnaire grec moderne ne peut être parfaitement complet. Pour des mots helléniques qui ne s'y trouvent pas, il faut avoir recours à un dictionnaire grec ancien.

QUELQUES ARTICLES A CONSULTER.

ίρα.
ις.
ι.
ελεκίζω.
ης.
ατος.
ι.
ον.
;.

Κορέλι.
Κότα.
Κουβαλίζω.
Κράξης.
Κύφωνες.
Λάμω.
Μάτι.
Μόλα.
Νάνδρας.
Νερόν.
Ξυπάζω.
Ὁμοούσιος.
Οἰκονεύω.
Ἔργον.
Παλαιός.
Παπᾶς.
Πάσχα.

Πεῦκι.
Πῆτα.
Πλουμίζω.
Πόλις.
Ῥοῦγα.
Σημάντρα.
Σκοτώνω.
Σπίτι.
Σταυραετός.
Στάφνη.
Στεφάνωμα.
Στοιχεῖον.
Στρουθοκάμηλον.
Συκῶτι.
Σφαγάρι.
Σφόρα.
Τζελάδα.

Τομάρι.
Τορνέσιον.
Τρανά.
Ὕδνον.
Ὑπαπαντή.
Ὕφος.
Φασκελώνω.
Φελλός.
Φθάνω.
Φροκαλία.
Χάμω.
Χαραγή.
Χαράτζι.
Χάσι.
Ψαρός.
Ψεῦμα.
Ὡράριον.

EXPLICATIONS DES ABRÉVIATIONS.

adj. adjectif.
adv. adverbe.
aor. aoriste.
b. l. basse latinité.
c. à d. c'est-à-dire.
cap. capitale.
comp. comparatif.
conj. conjonction.
dér. dérivés.
dim. diminutif.
fém. féminin.
fl. fleur; fleuve.
hell. hellénisme, ou hellénique.
imp. impératif.
gr. anc. grec ancien.
impers. impersonnel.
interj. interjection.
litt. littéralement.
m. montagne.
m. sign. même signification.
m. rac. même racine.
p. pour.
part. participe.
pass. passif.
pl. pluriel.
prép. préposition.
pr. privatif, province.
pron. pronom.
prov. proverbe.
subj. subjonctif.
subst. substantif.
sync. syncope.
r. fr. racine franç
r. it. racine italien
r. lat. racine latin
r. or. racine orie c. à d. turque, ou persane.
roy. royaume.
sup. superlatif.
t. terme.
v. voyez; ville.
κτλ., et cætera.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΓΡΑΙΚΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΟΝ.

Α

Α, ALPHA, première lettre de l'alphabet. || *Signe numérique*, avec un accent : α′, un; avec un iota souscrit : ᾳ, mille. || *Particule négative* : δυνατός, fort; ἀδύνατος, faible. || *Particule explétive* : ἀλησμονῶ, ἀπετῶ, même signification que λησμονῶ, πετῶ. || Ἆ, *interject.* oh! ah! hélas! || Ἄ pour ἄν, *conjonct.* si.

Ἀβαθής, et ἄβαθος, *adj.* qui est peu profond, ou sans profondeur.

Ἀβάκιον, τό, buffet. gr. anc.

Ἄβαλτος, η, ον, qui n'est pas mis. r. α pr. βάλλω.

Ἀβάνης, ὁ, calomniateur, faux accusateur.

Ἀβαναριά, ἡ, calomniatrice.

Ἀβανία, ἡ, avanie. || Calomnie, fausse accusation. Μὲ ἀβανίαν, calomnieusement.

Ἀβανιάρης, ὁ, V. Ἀβάνης.

Ἀβανίζω, calomnier, accuser faussement.

Ἀβανικός, ή, όν, calomnieux.

Ἀβανίσσα, ἡ, V. Ἀβαναριά.

Ἀβανιστής, ὁ, V. Ἀβάνης.

Ἀβανιστικός, ή, όν, V. Ἀβανικός.

Ἀβαπτισία, ἡ, état d'une personne non baptisée, privation du baptême.

Ἀβάπτιστος, η, ον, qui n'est pas baptisé.

Ἄβαπτος, V. Ἄβαφος.

Ἀβαρεσία, ἡ, absence d'ennui, de dégoût. r. α priv. βάρος.

Ἀβάρετος, η, ον, qui n'est pas ennuyeux. || Qui n'est pas battu, frappé. || Infatigable.
Ἀβαρίσι, τό, tort, injure.
Ἀβαρύ, τό, origan, *plante*.
Ἀβασανισία, ἡ, absence ou exemption de tourments, de chagrin. r. α priv. βάσανος.
Ἀβασάνιστα, *adv*. sans tourment.
Ἀβασάνιστος, η, ον, qui n'est pas tourmenté. || Qui n'a pas de chagrins.
Ἀβασκαίνω, ἀβάσκαμα, ἀβασκαμένος, etc. V. Βασκαίνω, Βάσκαμα, Βασκαμένος.
Ἀβάσκαντος, η, ον, qui n'est pas ensorcelé.
Ἀβάστακτα, *adv*. d'une manière insupportable. r. α priv. βαστάζω.
Ἀβάστακτος, η, ον, qui n'est pas soutenu. || Insupportable.
Ἀβασταξία, ἡ, impossibilité de supporter.
Ἀβάστατα, ἀβάστατος, V. Ἀβάστακτα, Ἀβάστακτος.
Ἄβατος, η, ον, inaccessible. Τὸ ἄβατον, inaccessibilité.
Ἀβάφης, *adj*. qui n'a point de couleur. r. α priv. βάπτω.
Ἀβαφία, ἡ, absence de teinture; état de ce qui n'est pas teint.
Ἄβαφος, η, ον, qui n'est pas teint. || Qui n'est pas trempé, *en parlant du fer*.
Ἀβαψία, ἡ, manque de trempe.
Ἀββᾶς, ὁ, abbé. r. syriaque.
Ἀββατία, ἡ, et ἀββατεία, abbaye.
Ἀββατικός, ή, όν, abbatial.
Ἀβδέλλα, ἡ, V. Βδέλλα.
Ἀβδέλυκτος, η, ον, qui n'est pas abominable.
Ἀβέβαια, *adv*. d'une manière incertaine. *Au superlatif*, ἀβεβαιώτατα.
Ἀβέβαιος, η, ον, incertain. Τὸ ἀβέβαιον, l'incertain. Δὲν πρέπει τινὰς νὰ ἀφήσῃ τὸ βέβαιον διὰ τὸ ἀβέβαιον, il ne faut pas quitter le certain pour l'incertain.
Ἀβεβαιοσύνη, ἡ, incertitude; instabilité.
Ἀβεβαιότης, ἡ, même sign.
Ἀβεβαιώνω, abroger, annuler.
Ἀβεβαίωτος, η, ον, incertain, qui n'est pas assuré; qui n'est pas vérifié.
Ἄβια, ἡ, V. Στρέφα.
Ἀβιασία, ἡ, absence de toute violence.
Ἀβίαστα, *adv*. sans violence.

ι, ον, qui n'a pas été
qui n'a pas été forcé.
dv. sans dommage.
ssi ἀβλάβως.
, V. ἀβλαβοσύνη.
dj. sain ; qui ne nuit
et sauf. r. α. pr.
Irrévérent, irréli-
: pr. εὐλαβής.
ον, sain et entier ;
pas endommagé. ||
pas nuisible.
, ἡ, absence de tout
, de tout préjudice.
ιalité de ce qui ne

ἄβλαφτα· ἄβλαπτος
ις. V. Ἄβλαβα et Ἀ-

, ον, qui ne pousse
ourgeons.
ι, ον, invisible. || Qui
é à rien ; inconsidéré.
cécité ; aveuglement.
ération.
η, ον, qui n'a pas
ru ; qui n'a pas été
:médiable.
ιême sign.
η, ον, (pour ἀφόρη-
ımode. || Impossible.

Ἀβολία, ἡ, difficulté, impossibilité.
Ἄβολος, η, ον, impossible, qui ne peut se faire.
Ἀβολῶ, rencontrer. gr. anc.
Ἀβουκάτος, ὁ, avocat. r. lat. *advocatus.*
Ἀβούλευτα, *adv.* inconsidérément, imprudemment, sans réfléxion.
Ἀβούλευτος, η, ον, inconsidéré, imprudent. || Involontaire.
Ἀβούλλωτος, η, ον, qui n'est pas cacheté. r. α pr. et bulla.
Ἀβράκωτος, η, ον, qui est sans culotte.
Ἀβραμηλέα, ἡ, prunellier, *arbre.* r. ἀβρός et μηλέα.
Ἀβράμηλον, τό, prunelle, *fruit.*
Ἀβρασία, ἡ, absence d'ébullition ; manque de cuisson. r. α pr. βράζω.
Ἄβραστος, η, ον, qui n'a pas bouilli ; qui ne bout pas. || Qui n'est pas cuit.
Ἄβρεκτα. *adv.* séchement. r. α pr. βρέχω.
Ἄβρεκτος, η, ον, sec, qui n'est pas mouillé.
Ἀβρεξία, ἡ, sécheresse.
Ἀβρί, τό, algue marine, *plante.*

Ἀβρίζω, dormir en sortant de table. gr. anc. *βρίθω*.

Ἀβρότανον, τό, aurone, *plante*. gr. anc. *ἀβρότονον*.

Ἀβροχία, ἡ, sécheresse.

Ἄβροχος, η, ον, qui est sans pluie.

Ἀβρώμευτος, η, ον, qui ne sent pas mauvais. r. α pr. *βρῶμος*..

Ἀβύζακτος, η, ον, et *ἀβύζαστος*, η, ον, qui n'a pas teté. ‖ Qui n'est pas sucé.

Ἀβυζαξία, ἡ, privation de teter; impossibilité de teter, de donner à teter.

Ἄβυσσος, ὁ et ἡ, abyme. ‖ Profondeur. Ἡ *ἄβυσσος τῶν κριμάτων τοῦ Θεοῦ*, la profondeur des jugemens de Dieu.

Ἀγαθά, *adv*. bien.

Ἀγάθη, ἡ, agathe, *pierre précieuse*.

Ἀγαθοεργία, ἡ, bienfaisance; penchant à faire le bien.

Ἀγαθοεργός et *ἀγαθοποιός*, *adj*. qui fait le bien; bienfaisant.

Ἀγαθόν, τό, le bien. Τὰ *ἀγαθά*, les biens; *τὰ κινητὰ ἀγαθά*, les meubles; *τὰ ἀκίνητα ἀγαθά*, les immeubles.

Ἀγαθοποιῶ, exercer la bienfaisance; faire de bonnes œuvres

Ἀγαθοπρεπής, V. Ἀγαθοεργός.

Ἀγαθός, ή, όν, bon.

Ἀγαθότης, ἡ, et *ἀγαθοσύνη*, ἡ bonté.

Ἀγαθῶς. *adv*. bien.

Ἀγάλακτος, η, ον, qui n'a poin de lait. ‖ Qui n'a pas teté.

Ἀγάλι, *adv*. lentement; tout bas Ἀπ' *ἀγάλι*, doucement. Ἀγάλ *ἀγάλι*, tout-beau, bellement r. *γαλήνη*.

Ἀγάλια, *adv*. même sign.

Ἀγαλίχευτος, η, ον, qui ne se laisse pas flatter; qu'on ne gagne pas par la flatterie.

Ἀγαλλίαμα, τό, et *ἀγαλλίασις*, ἡ tressaillement de joie.

Ἀγάλλομαι, tressaillir de joie.

Ἀγάλλοχον, τό, bois d'aloès, agalloche.

Ἄγαλμα, τό, statue.

Ἀγαλμάτιον, τό, petite statue.

Ἀγαλματοποιΐα, ἡ, l'art du statuaire.

Ἀγαλματοποιός, ὁ, statuaire, sculpteur.

Ἀγαμία, ἡ, le célibat.

Ἄγαμος, *adj*. non marié.

Ἀγανάκτησις, ἡ, et *ἀγανάκτισμα*, τό, indignation, courroux.

:ικός, ή, όν, emporté,
•
:ῶ, se courroucer.
ή, amour, amitié. || Paix,
Ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη, la
é chrétienne. Ἀγάπαι τῶν
ὶν χριστιανῶν, agapes
›as des premiers chré-

ένα, adv. d'une manière
le, amicale. || Paisible-
en paix.
ένος, η, ον, aimé. Ὁ ἀγα-
ος, l'amant; ἡ ἀγαπημένη,
ιte. Ὁ ἀγαπημένος τοῦ
πος, le favori du prince.
ιάρης, ὁ, qui a le cœur
:; amoureux. fém. ἡ ἀγα-
ιά, et ἀγαπησαριά.
ις, ή, l'action d'aimer;
•.
ά, adv. V. Ἀγαπημένα.
αί, αἱ, agapètes, vierges
ans la primitive église
nt en communauté, sans
le vœux.
ής, ὁ, l'amant. fém. ἡ
τριά.
ικός, ή, όν, amoureux,
:. Ἡ ἀγαπητική, la bien-
•

Ἀγαπητός, ή, όν, aimé, chéri.
Ἀγαπητῶς, adv. V. Ἀγαπημένα.
Ἀγαπίζω, réconcilier; pacifier.
Ἀγάπισμα, τό, V. Ἀγάπησις.
Ἀγαποζουλιάρης, ὁ, celui qui est tourmenté par la jalousie. r. ἀγαπῶ et ζῆλος.
Ἀγαπῶ, aimer. || Vouloir. Ἀγαπῶ καλλήτερα, aimer mieux, préférer. Ἀγαπῶ ἐκ καρδίας, ou μὲ ὅλην καρδίαν, aimer de tout son cœur. Ἀγαπῶμαι ou ἀγαποῦμαι, s'aimer, ou être aimé; se faire aimer.
Ἀγαρηνός, ή, όν, Sarrasin, Arabe, descendant d'Agar.
Ἀγαρικόν, τό, agaric, *plante.*
Ἀγάς, ὁ, aga, *commandant turc.* pl. οἱ ἀγάδες.
Ἀγαφτικά, adv. tendrement, amoureusement.
Ἀγαφτικός, ή, όν, qui aime passionnément.
Ἀγαφτικούτζικος, η, ον, dimin. d'ἀγαφτικός.
Ἀγγαριά, ἡ, vexation. || Exaction, concussion; impôt extraordinaire.
Ἀγγάρευμα, τό, vexation.
Ἀγγαρευμένος, η, ον, vexé, violenté.

Ἀγγάρευσις, ἡ, V. Ἀγγάρευμα.

Ἀγγαρευτής, ὁ, celui qui vexe, qui tourmente, qui obsède.

Ἀγγαρεύω, vexer; obliger à une corvée, surcharger d'impôts.

Ἀγγάστρωτος, η, ον, qui n'est pas enceinte, qui n'est pas grosse. r. α pr. ἐν, γαστήρ.

Ἀγγειογραφία, ἡ, angiographie ou description des poids, mesures et vaisseaux propres à l'agriculture. r. ἀγγεῖον, γράφω.

Ἀγγειολογία, ἡ, angiologie ou traité des vaisseaux du corps humain. r. ἀγγεῖον, λόγος.

Ἀγγειοτομία, ἡ, angiotomie ou dissection des vaisseaux du corps humain. r. ἀγγεῖον, τομή.

Ἀγγελάκι, τό, petit ange.

Ἀγγελική, ἡ, angélique, *plante*.

Ἀγγελικός, ή, όν, angélique, d'ange. Ὁ ἀγγελικὸς ἀσπασμός, la salutation angélique, l'Avé Maria.

Ἀγγελικῶς, *adv.* d'une manière angélique.

Ἄγγελος, ὁ, ange. Ἄγγελος ὁ φύλαξ, l'ange gardien.

Ἀγγίζω, et ses dérivés, V. Ἐγγίζω.

Ἄγγικτος, η, ον, (p. ἀνέγγικτος) qui n'a pas été touché.

Ἀγγικτός, *adj.* (p. ἐγγικτός) qui peut être touché. r. ἐγγύς.

Ἀγγλικός, ή, όν, anglais.

Ἀγγούρι, τό, V. Ἀγκοῦρι.

Ἄγδαρτος, *adj.* qui n'est pas écorché. r. α pr. ἐκ, δαρτός de δέρω.

Ἄγδυτος, *adj.* qui n'est pas déshabillé, ou dépouillé. r. α pr. ἐκδύω.

Ἄγε, *adv.* (impér. d'ἄγω), allons, courage.

Ἀγειτώνευτος, *adj.* qui n'a pas été visité. r. α pr. γείτων.

Ἀγελάδα, ἡ, vache. r. ἀγέλη.

Ἀγελαδάκι, τό, génisse.

Ἀγελαδάρης et ἀγελαδοβοσκός, ὁ, vacher, pâtre. Ἡ ἀγελαδοβοσκός, gardeuse de vaches.

Ἀγελαδιά, ἡ, peau de vache.

Ἀγελαδινός, ή, όν, de vache. Ἀγελαδινὸν τυρί, fromage de lait de vache.

Ἀγελαδολάτης, ὁ, V. Ἀγελαδάρης. r. ἀγέλη, ἐλατήρ.

Ἀγελαδοτόμαρον, τό, cuir de vache. r. ἀγέλη, τέμνω.

Ἀγέλαστα, *adv.* sans rire. ‖ Sans fraude, sans tromperie.

Ἀγέλαστος, η, ον, sérieux, qui ne rit pas. ‖ Qui n'est pas

i ne se trompe pas.
ɪupeau.
adj. qui n'a pas
ἀγευμάτιστος).
vacuité, le vide.
, ον, qui n'est pas

ς, adj. qui n'a point
gie ; dont on ne
la généalogie. r. α
όγος.
qui est sans barbe.
ιον.
γενεύγω, faire l'in-

qui n'a pas d'en-
. γένος.
. Ἀγεννεία.
effrontément.
όν, insolent, ef-

bassesse de nais-
traction. || Insolen-
erie.
qui est d'une basse
|| Abject, ignoble.
qualité de ne pou-
tre engendré. || Sté-

, ον, qui n'est point
qui ne peut être

engendré. Τὸ ἀγέννητον, V. Ἀγεννησία.

Ἀγετρία, ἡ, sage-femme. gr. anc. ἀγέτης; guide.

Ἄγευστος, adj. dont on n'a pas goûté. || Qui n'a pas dîné.

Ἄγευτος, même sign.

Ἀγεωμέτρητος, adj. qui ne sait pas la géométrie.

Ἀγεώργητος, adj. inculte.

Ἀγήραστος, adj. qui ne vieillit pas.

Ἅγια, adv. saintement.

Ἁγιάζω, sanctifier, purifier, consacrer. Ἀφ' οὗ ἁγίασε τὸν τόπον, après avoir béni le lieu.

Ἁγίασμα, τό, sanctification. || L'eau bénite.

Ἁγιασματάκι, τό, bénitier. dim. τὸ ἁγιασματεράκι.

Ἁγιασματερόν, τό, bassin des fonts baptismaux. r. ἅγιος et τερεῖν.

Ἁγιασμένος, η, ον, sanctifié; consacré.

Ἁγιασμός, ὁ, sanctification; consécration; purification. || Cérémonie de la bénédiction des maisons, qui, en Grèce, se fait le premier jour du mois. || La bénédiction des eaux, le

jour de l'Épiphanie, qui se dit aussi : ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ.

Ἁγιαστήρα, ἡ, baptistère. || Aspersoir.

Ἁγιαστήριον, τό, le sanctuaire.

Ἁγιαστής, ὁ, sanctificateur.

Ἀγιάτρευτος, η, ον, qui n'est pas guéri. || Incurable.

Ἀγιατρεψία, ἡ, incurabilité. r. α pr. ὑγίεια, τρέπω.

Ἁγιοκδύτης, ὁ, bigot, tartufe. || Voleur d'église. fém. ἡ ἁγιογδύτρα. r. ἅγιος, ἐκδύω.

Ἁγιαγιαννήτικα, τά, fruits qu'on mange à la S. Jean. r. Ἰωάννης.

Ἁγιόγραφα, τά, les livres saints.

Ἁγιογράφος, ὁ, agiographe ou écrivain ecclésiastique. || La Sainte Écriture (ἁγιόγραφος).

Ἁγιοδημήτρις, ὁ, octobre, mois où l'on célèbre la S. Démétrius.

Ἁγιοκέρι, τό, cierge. || Bougie, cire. r. ἅγιος, κηρός.

Ἁγιόκλημα, τό, cerfeuil, *plante*; chèvrefeuille, *fleur*.

Ἁγιολογικός, ή, όν, qui concerne les saints ou la religion.

Ἁγιόξυλον, τό, bois de gaïac.

Ἅγιος, ία, ιον, saint. Ἅγιον ξύλον, la Sainte Croix. Τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, le saint des saints.

Ἁγιοσύνη, ἡ, sainteté. Ἡ ἁγιοσύνη σας, votre sainteté, *titre qu'on donne au Pape*.

Ἁγιοταφίτης, ὁ, religieux du S. Sépulcre. r. τάφος.

Ἁγιότης, ἡ, sainteté.

Ἁγιοτικός, ή, όν, saint.

Ἁγιουβασιλιάτικα, τά, étrenne du nouvel an, jour de S. Basile.

Ἁγίως, *adv.* saintement.

Ἀγκαθάκι, τό, petite épine.

Ἀγκαθερός, ή, όν, épineux.

Ἀγκάθι, τό, épine. gr. anc. ἄκανθα.

Ἀγκάθινος, η, ον, fait d'épines.

Ἀγκαθόπουλον, τό, petite épine.

Ἀγκαθότοπος, ὁ, lieu plein de buissons épineux.

Ἀγκαθωτός, ή, όν, épineux. || Fait en forme d'épine.

Ἀγκαλά et ἀγκαλὰ καί, *conj.* bien que, quoique.

Ἀγκάλη, ἡ, coude. || Giron, sein.

Ἀγκαλιά, ἡ, brassée.

Ἀγκαλιάζω, embrasser.

Ἀγκαλίασμα, τό, embrassade.

Ἀγκαλιαστά, *adv.* en embrassant.

Ἀγκαλιαστής, ὁ, celui qui embrasse.

ή, όν, embrassé.
, η, ον, qui n'est

aire. gr. anc. όγ-

, l'action de braire.
, le cri de l'âne qui
c. όγκηθμός.
άγκιδα, ή, écharde,
, brin de paille.
όν, pointu, rabo-

ον, intact, qui ne
ouché. r. α pr. et
vaut donc mieux
τος.)
Άγγικτός.
artichaut. gr. anc.

τό, l'action d'ac-

accrocher.
crochet, croc pour
| Hameçon. Πιάνο-
γκίστρι, se prendre
; s'accrocher. gr.
ιον.
:, *adj*. crochu, fait
: crochet.
τό, l'action d'ac-
de rendre crochu.

Άγκιστρωμένος, η, ον, accroché. || Crochu, fait en forme de crochet.

Άγκιστρώνω, accrocher. || Rendre crochu.

Άγκιστρωτός, ή, όν, crochu.

Άγκλυστῆρι, τό, V. Κλυστῆρι.

Άγκομάχημα, τό, l'action de haleter. || Râle de la mort.

Άγκομαχῶ, haleter. || Râler.

Άγκοῦρι, τό, concombre. Δέν ἀξίζει ἕνα ἀγκοῦρι, il ne vaut pas une obole, *prov*.

Άγκουριά, ή, la plante qui porte des concombres.

Άγκουροσαλάτα, ή, salade de concombres.

Άγκουρόσπορος, ό, semence de concombres.

Άγκοῦσα, ή, angoisse. r. ἄγχειν.

Άγκούσευμα, τό, chagrin, affliction.

Άγκοῦφι, τό, dévidoir.

Άγκουφίζω, dévider.

Άγκούφισμα, τό, l'action de dévider.

Άγκουφιστής, ό, dévideur. fém. ή ἀγκουφίστρα.

Άγκρύφι, τό, croc, crochet. Άγκρύφι τῆς κλειδωνιᾶς, auberon, *pièce d'une serrure*.

Ἀγκρυφίζω et ἀγκρυφώνω, accrocher.||Rendre crochu.

Ἀγκρυφωτός, ή, όν, crochu.

Ἀγκύδα, ἡ, écharde, épine. dim. ἀγκυδάκι.

Ἀγκύλι, τό, épine.

Ἀγκύλωμα, τό, piqûre, l'action de piquer.

Ἀγκυλωματιά, ἡ, piqûre.

Ἀγκυλώνω, piquer, aiguillonner. ||Exciter.

Ἀγκύλωσις, ἡ, piqûre. || Instigation.||Ankilose, *maladie.*

Ἀγκυλωτής, ὁ, celui qui aiguillonne. fém. ἡ ἀγκυλώτρα.

Ἀγκυλωτός, ή, όν, crochu. || Piquant, qui aiguillonne.

Ἀγκυνάρα, ἡ, artichaut. gr. anc. κινάρα. (On doit donc écrire ἀγκινάρα.)

Ἀγκυναριά, ἡ, la plante qui produit l'artichaut.

Ἄγκυρα, ἡ, ancre. Δευτέρα ἄγκυρα τοῦ καραβιοῦ, l'ancre d'affourche. Ἄγκυρα μὲ τέσσαρα ἀγκίστρια, aisson ou ancre à quatre crochets.

Ἄγκων, ὁ, et ἄγκωνας, coude.

Ἀγκωνάρι, τό, quartier de pierre, pierre de taille.

Ἀγκωναριά, ἡ, écoinson ou pierre qui forme l'angle de l'e[m]brasure d'une porte, d'u[ne] fenêtre.

Ἀγκώνη, ἡ, coin, encoignu[re]. Ἀγκώνη παράμερος, recoin.

Ἀγλύκαντος, *adj.* qui n'est p[as] dulcifié. r. α pr. et γλυκύς.

Ἄγλυπτος, η, ον, qui n'est p[as] sculpté.|| Brut, non poli.

Ἀγλύστρα, ἀγλυστρῶ, V. Γλ[ύ]στρα, γλυστρῶ.

Ἄγλωσσος, η, ον, qui n'a p[as] de langue, muet.

Ἀγνάντευμα, τό, l'action de r[e]garder en face.

Ἀγναντεύω, être vis-à-vis; r[e]garder en face.

Ἀγνάντια, *adv.* vis-à-vis. [gr.] anc. ἐναντία.

Ἀγναντίζω, V. Ἀγναντεύω.

Ἀγνάντιος, ία, ον, qui est vis[-à-]vis. gr. anc. ἐναντίος.

Ἀγνεία, ἡ, chasteté, pureté.

Ἀγνεών, ὁ, lieu de débauch[e] par antiphrase d'ἁγνός, chas[te].

Ἀγνίζω, purifier.

Ἀγνισμός, ὁ, purification.

Ἀγνόημα, τό, ignorance, act[ion] d'ignorer.

Ἀγνοημένος, η, ον, ignoré.

Ἄγνοια, ἡ, ignorance.

', chaste, pudique.
rer.
lj. sot, sans esprit,
igence.||Qui n'a pas
issance; ingrat.
, ἡ, ingratitude.
dj. ingrat.||Qui est
ens, sans esprit.
η, ον, inconnu.
, l'action de ne pas
ignorance.
η, ον, inconnu,

, sottise; manque
ns, d'esprit.||Igno-

dv. en cachette. ||
ément, sottement.
, ον, inconsidéré,
nu.
ἡ, absence de mur-
réprimandes. r. α
ύζω.
adv. sans murmure,
nande.
η, ον, qui ne mur-
qui ne gronde pas.
, ον, qui n'a point
r. α pr. et γόνυ.
stérilité.
ν, stérile.

Ἀγορά, ἡ, achát.||Foire, marché.

Ἀγοράζω, acheter. Ἀγοράζω μὲ μετρητά, acheter au comptant.

Ἀγόρασις, ἡ, l'action d'acheter.

Ἀγόρασμα, τό, achat.

Ἀγορασμένος, η, ον, acheté.

Ἀγοραστής, ὁ, acheteur. fém. ἡ ἀγοράστρα.

Ἀγοραστός, ή, όν, acheté. || Qu'on peut acheter.

Ἀγόρι, τό, petit garçon.

Ἀγός, ὁ, aqueduc, canal, d'ἀγωγός.

Ἀγοῦλι, τό, geneive.

Ἄγουρα, *adv.* prématurément. ||Aigrement.

Ἀγουράδα, ἡ, verdeur, crudité.

Ἀγουρίδα, ἡ, verjus, *fruit.*

Ἀγουριδόζουμον, τό, verjus, *suc acide qu'on tire du raisin verd.*

Ἀγουρόλαδο, τό, huile verte. r. ἄωρος et ἐλάδιον, dim. d'ἔλαιον.

Ἀγουρομιλῶ, parler avec aigreur. r. ἄωρος et ὁμιλέω.

Ἄγουρος, η, ον, verd, qui n'est pas mûr. r. ἄωρος.

Ἀγουροφᾶς, ὁ, sync. d'ἀγουροφάγος, mangeur de fruits verds. Ὁ ἀγουροφᾶς ἐκέρδαιξεν τὸν ὡριμοφᾶ (prov.), celui qui man-

ge le fruit verd prévient celui qui attend qu'il mûrisse.

Ἀγραβάνι, τό, fruit de l'alkékenge ou coqueret.

Ἀγραβανιά, ἡ, alkékenge ou coqueret, espèce de solanées.

Ἀγραίνω, V. Ἀγριώνω.

Ἀγραμματισία, ἡ, ignorance. r. α p. et γραμματίζομαι, être lettré.

Ἀγραμμάτιστος, η, ον, ignorant, illétré.

Ἀγράμματος, η, ον, même sign.

Ἄγραπτος et ἄγραφος, η, ον, qui n'est pas écrit.

Ἄγρελος, ὁ, olivier sauvage. gr. anc. ἀγριελαία.

Ἄγρια, *adv.* brutalement. || Rustiquement.

Ἀγρία, ἡ, gramen, ou chiendent, *sorte d'herbe.*

Ἀγριαγκουριά, ἡ, concombre sauvage.

Ἀγριαγκυνάρα et ἀγριαγκυναριά, ἡ, chardonnette, *plante.*

Ἀγριάδα, ἡ, gramen ou chiendent, *sorte d'herbe.* || Rusticité, sauvagerie, brutalité.

Ἀγριαίνω, V. Ἀγριεύω.

Ἀγριάκανθα, ἡ, chardon-bénit, *plante.*

Ἀγριάμπελος, ἡ, vigne sauvage.

Ἀγριάνθρωπος, ὁ, homme sa vage, loup-garou.

Ἀγρίδι, τό, bête sauvage. r. ἄγ|

Ἀγριελαία, ἡ, olivier sauvage.

Ἀγρίευμα, τό, l'action de dev nir ou de rendre farouch Ἀγρίευμα ἑνὸς πάθους, état d' ne maladie qui empire.

Ἀγρίευσις, ἡ, même sign.

Ἀγριεύω, devenir farouche Rendre farouche. Ἡ θάλασσ ἀγριεύει, la mer devient ma vaise. Ἀγριεύει τὸ πάθος το son mal augmente ou empi

Ἀγρίζω, irriter, aigrir.

Ἀγρικῶ, V. Γρυκῶ.

Ἀγρίμι, τό, gibier, venaiso gr. anc. τὸ ἀγρέμιον.

Ἀγριμονιά, ἡ, aigremoine, *pl.*

Ἀγριοβαλανιδιά, ἡ, orne, et frên *arbres.*

Ἀγριοβλέπω, regarder d'un a farouche.

Ἀγριοβλέψιμον, τό, regard f rouche.

Ἀγριοβοΐδι, τό, bison, *anima*

Ἀγριογάδαρος, ὁ, âne sauvag

Ἀγριόγατα, ἡ, ichneumon, ma gouste ou rat de Pharaon.

Ἀγριόγατος, ὁ, chat sauvage

de l'ital. gatto. r.

chamois, *animal.*
αἰγίδιον.
ν, τό, sanglier.
ιά, ἡ, prunellier,

ιον, τό, prunelle,
ιος et δαμάσκηνον,
nas.
, laurier-thym.
, olivier sauvage.
, ὁ, calament,
age, *plante odo-*

regarder de tra-
manière farouche.
adj. qui regarde
d'une manière fa-

, ἡ, chataignier

, τό, chataigne

, τό, chevreuil.
ὁ, brioine ou cou-
nte.
, τό, regard de
uche.
V. Ἀγριοβλέπω.

Ἀγριοκουκουναριά, ἡ, pinaster ou pin sauvage, *arbre.*
Ἀγριόκοτα, ἡ, gélinote, *oiseau.*
Ἀγριοκράμβη, ἡ, chou sauvage.
Ἀγριοκυδωνιά, ἡ, cognassier, *arb.*
Ἀγριοκύδωνον, τό, cognasse ou coin sauvage, *fruit.*
Ἀγριολωλιά, ἡ, folie méchante.
Ἀγριόλωλος, η, ον, qui a une folie méchante.
Ἀγριομάτης, et mieux ἀγριομμάτης, *adj.* qui a des yeux farouches. r. ἄγριος et ὄμμα, d'ὄπτομαι.
Ἀγριομάρουλον, τό, laitue sauvage.
Ἀγριομέλισσα, ἡ, bourdon, guêpe.
Ἀγριομερσινιά, ἡ, espèce de myrte sauvage.
Ἀγριομηλιά, ἡ, pommier sauvage. r. μηλέα.
Ἀγριομολόχα, ἡ, guimauve, *pl.*
Ἀγριόμορφος, *adj.* qui est d'un aspect farouche.
Ἀγριομούτζουνος, *adj.* V. Ἀγριοπρόσωπος.
Ἀγριοπάπια, ἡ, halbran ou canard sauvage.
Ἀγριοπέτεινος, ὁ, et ἀγριοπέτηνον, τό, huppe, *oiseau.*

ἀγωγιατικόν, prix de la voiture, du chariage.

Ἀγών, ὁ, et ἀγῶνας, lutte. || Lice.

Ἀγωνία, ἡ, agonie.

Ἀγωνίζομαι, combattre, lutter. || S'efforcer, faire tout son possible.

Ἀγώνισμα, τό, et ἀγωνισμός, ὁ, combat, lutte.

Ἀγωνιστήριον, τό, lice, champ clos. || Prix qu'on donne aux vainqueurs.

Ἀγωνιστής, ὁ, athlète, lutteur.

Ἀγωνιστικός, ή, όν, d'athlète, qui concerne les athlètes. Ἡ ἀγωνιστική, sous-ent. ἐπιστήμη, la gymnastique, l'agonistique.

Ἀγωνιῶ, être à l'agonie. || Être aux abois.

Ἀγωνοθέτης, ὁ, agonothète ou président des jeux sacrés.

Ἄδαδος, adj. qui est sans flambeau. r. α pr. et δαΐς, δαΐδος.

Ἀδάκρυτος, η, ον, qui ne pleure pas.

Ἀδαμάντινος, η, ον, de diamant. || Dur comme du diamant.

Ἀδάμας, ὁ, diamant. r. α pr. et δαμάω.

Ἀδάμαστος, η, ον, indomptable.

Ἀδάνειστος, η, ον, qui n'es emprunté.

Ἀδαπάνητος, adj. qui n'es dépensé. || Qu'on ne peut sommer; inépuisable.

Ἄδαρτος, η, ον, qui n'est frappé, battu.

Ἀδέ, pour ἄν δέν, sinon.

Ἄδεια, ἡ, licence, permis || Pouvoir, privilége. || modité, loisir. Τοῦ δίδω ἄ νὰ τὸ κάμῃ, je lui permet le faire. Ἔχει τὴν ἄδειαν πῇ ὅ, τι θέλει, il a le priv de dire tout ce qu'il Δὲν ἔχω ἄδειαν νὰ πηγαίν n'ai pas le loisir d'y aller τὴν ἄδειάν σας, avec votre mission; et à votre aise, tre commodité. r. α pr. et

Ἀδειάζω, avoir le loisir, n pas occupé. || Vider, éva || Chômer une fête. Ἀδ τὴν κοιλίαν, aller à la Ἀδειάζωντας θέλει ἔλθω, q j'aurai le loisir, je viendr

Ἀδειανός, adj. vide. || Lil oisif.

Ἀδείασμα, τό, évacuation.

Ἄδειος, adj. vide. || Libre. εἶναι ἄδειος, il est occupé

ον, qui n'a pas

ον, même sign.
δειπνος, il se cou-
r soupé.
'. intègre, incor-

t ἀδεκάτωτος, η,
. n'a pas imposé
qui on ne peut
α pr. et δέκα.
ν, qui n'a pas été
est pas recevable.
έχομαι.
petit frère.
, congrégation,

ur.
ère. Ἀδέλφιά μου,
iers frères; *dans*
eu relevé.
. fraternellement.
όν, fraternel.
v. en frère.
V. Ἀδέλφι.
petite sœur.
ith. de S. Jacques,
S., c. à. d. son
nt.
, ἡ, fratricide ou
n frère, d'une sœur.

Ἀδελφοκτόνος, ὁ, fratricide ou meurtrier d'un frère, d'une sœur.

Ἀδελφομοίρι, τό, portion de l'héritage de chaque frère ou sœur. r. μείρω.

Ἀδελφοποιός, ὁ, frère par adoption ou élection.

Ἀδελφός, ὁ, frère. || Membre d'une congrégation. Ἀδελφὸς ἐκ πατρός, frère consanguin. Ἀδελφὸς ὁμομήτριος, frère utérin. Ἀδελφὸς ὁμογάλακτος, frère de lait.

Ἀδελφοσύνη, ἡ, fraternité, union étroite.

Ἀδελφότης, ἡ, fraternité. || Congrégation, confrérie.

Ἀδελφοῦλα, ἡ, petite sœur.

Ἀδελφούτζικα, *adv.* fraternellement.

Ἀδελφούτζικος, η, ον, fraternel.

Ἄδενδρος, *adj.* dépourvu d'arbres.

Ἀδέξια, *adv.* maladroitement. || Désagréablement.

Ἀδέξιος, *adj*, maladroit. || Désagréable. Ἔπαθε τὰ ἀδέξια, il a bien souffert.

Ἀδεξιότης, ἡ, maladresse. || Désagrément.

Ἀδέσποτος, *adj*. qui n'a point de maître.

Ἀδερφός, et tous ses dérivés, V. Ἀδελφός.

Ἄδεται, *impers*. Ἄδεται λόγος, on dit, le bruit court.

Ἄδετος, η, ον, délié, qui n'est pas lié. Βιβλίον ἄδετον, livre en feuilles, c. à. d. ni relié, ni broché.

Ἀδευτέρωτος, η, ον, qui n'est pas réitéré.

Ἄδηλος, η, ον, incertain.

Ἀδημονία, ἡ, angoisse, anxiété; chagrin.

Ἀδήμονος, *adj*. chagrinant, affligeant.

Ἀδημονῶ, se chagriner, se tourmenter. gr. anc.

Ἀδήν, ὁ, glande, d'où *ἀδενογραφία*, ἡ, adénographie ou description des glandes; *ἀδενοειδής*, adénoïde ou glanduleux; *ἀδενολογία*, ἡ, traité des glandes; *ἀδενοτομία*, ἡ, dissection des glandes; et *ἀδενοφαρύγγειος*, adénopharyngien, muscle du pharynx et de la glande thyroïde.

Ἅδης, ὁ, enfer. gr. anc.

Ἀδηφαγία, ἡ, voracité, gloutonnerie. r. *ἄδην* et *φάγω*.

Ἀδιάβατος, η, ον, impénétrable. Τὸ *ἀδιάβατον*, l'impénétrabilité.

Ἀδιάδεκτος, η, ον, dont on ne peut hériter.

Ἀδιάδοχος, η, ον, qui n'a point de successeur.

Ἀδιάθετος, η, ον, qui n'a pas fait ou laissé de testament, intestat.

Ἀδιαίρετος, η, ον, indivisible. Τὸ *ἀδιαίρετον*, l'indivisibilité.

Ἀδιαιρέτως, *adv*. inséparablement; d'une manière indivisible.

Ἀδιάκοπος, *adj*. qui ne discontinue pas.

Ἀδιακόπως, *adv*. sans cesse; sans discontinuation.

Ἀδιακρισία, ἡ, indiscrétion.

Ἀδιάκρητα, *adv*. indiscrètement. || Indistinctement.

Ἀδιάκρητος, η, ον, indiscret. || Qui n'est pas distinct.

Ἀδιακρίτως, V. Ἀδιάκρητα.

Ἀδιαλάλητος, η, ον, qui n'est pas proclamé, publié.

Ἀδιάλεκτος, η, ον, qui n'est pas choisi.

Ἀδιάλειπτος, η, ον, assidu.

ος, η, ον, inconcilia-
éconciliable.
, ἡ, indissolubilité.
ς, η, ον, inexplicable.
ιά et λύω.
, *adv.* indissoluble-

, η, ον, indissoluble. ||
able.
τό, adiante, *plante*
et diurétique.
α, *adv.* effrontément,
nment.
ία, ἡ, et ἀδιαντροπο-
ronterie, impudence.
ος, η, ον, effronté,
it. r. α pr. διά et ἐν-

adv. subitement, in-
it.
ς, V. Διάργυρος.
ς, η, ον, dérangé; qui
ordonné. || Intestat.
ευτος et ἀδιαφένδευτος,
ui est sans défense.
ος, η, ον, non cor-
non gâté. r. α pr. διά
.
ς, η, ον, incorruptible.
V. Ἀδιαφόρως.
α, *adv.* inutilement,

sans profit. r. α pr. διά et φέρω.

Ἀδιαφόρετος, η, ον, inutile; qui ne rapporte rien.

Ἀδιαφορία, ἡ, indifférence. || Impartialité, neutralité.

Ἀδιάφορος, η, ον, indifférent. || Impartial, neutre.

Ἀδιαφορῶ, être indifférent. || Être neutre, impartial.

Ἀδιαφόρως, *adv.* indifféremment.

Ἀδιαχώριστος, η, ον, inséparable. r. α pr. διά et χωρίζω.

Ἀδίδακτος, η, ον, qui n'est pas instruit; ignorant. || Indiscipliné.

Ἀδιδασκάλευτος, η, ον, qui n'est pas susceptible de recevoir de l'instruction; indisciplinable.

Ἀδιέξοδος, η, ον, impraticable; sans issue. Στράτα ἀδιέξοδος, petite ruelle, cul-de-sac. r. α pr. διά, ἐξ et ὁδός.

Ἀδιήγητα, *adv.* d'une manière qui ne peut s'exprimer; au-delà de toute expression.

Ἀδιήγητος, η, ον, inexprimable; ineffable.

Ἄδικα, *adv.* injustement. || A tort.

Ἀδίκαστος, η, ον, qui n'est pas jugé.

Ἀδίκημα, τό, injustice. ‖Tort.

Ἀδικημένος, η, ον, qui a éprouvé quelque injustice, quelque tort.

Ἀδικητής, ὁ, celui qui commet une injustice; qui fait quelque tort. fém. ἡ ἀδικήτρα.

Ἀδικητικός, ή, όν, enclin à l'injustice. ‖Nuisible.

Ἀδίκητος, η, ον, à qui on n'a fait aucune injustice; qui n'a éprouvé aucun tort.

Ἀδικία, ἡ, injustice. Μοῦ γίνεται ἀδικία, on me fait tort.

Ἀδικοκρισία, ἡ, jugement injuste. r. ἄδικος et κρίσις.

Ἀδικοκριτής, ὁ, juge inique.

Ἄδικος, η, ον, injuste. Τὸ ἄδικον, le tort. Ὅλοι τοῦ δίδουν ἄδικον, tout le monde lui donne tort. Ἄδικον πρός τινα, tort envers quelqu'un.

Ἀδικοσκληροθανατώνω, faire mourir injustement et cruellement, r. ἄδικος, σκληρός et θανατόω.

Ἀδικῶ, commettre une injustice; faire tort. Ὁμιλῶντας ἔτζι τὸν ἀδικεῖ, il lui porte préjudice en parlant ainsi.

Ἀδιόδευτος, η, ον, inaccessible, impraticable, r. α pr. διά et ὁδός.

Ἀδιοίκητος, η, ον, qui n'est pas gouverné, administré.

Ἀδιορθωσία, ἡ, incorrigibilité. ‖ Incorrection.

Ἀδιόρθωτα, *adv.* d'une manière incorrecte.

Ἀδιόρθωτος, η, ον, incorrect. ‖ Incorrigible. Τὸ ἀδιόρθωτον, incorrection, r. α pr. διά et ὀρθός.

Ἀδιόριστος, η, ον, indéfinissable. ‖Indéterminé.

Ἀδιορίστως, *adv.* d'une manière indéterminée.

Ἀδιστάκτως, *adv.* infailliblement; sans aucun doute. r. α pr. διστάζειν.

Ἄδιψος, *adj.* qui n'a pas soif. r. α pr, δίψα.

Ἀδόκητος, *adj.* inopiné, imprévu.

Ἀδοκήτως, *adv.* inopinément,

Ἀδοκιμασία, ἡ, improbation. ‖ Manque d'expérience, d'épreuve.

Ἀδοκίμαστα, *adv.* sans essayer, sans épreuve,

Ἀδοκίμαστος, η, ον, non éprouvé, non essayé.

Ἀδόκιμος, η, ον, inexpérimenté.

Ἄδολα, *adv.* sincèrement, simplement‖Sans mélange, purement,

η, ον, simple, naïf.||
δολον κρασί, vin sans
e. r. α pr. δόλος.
, η, ον, pur, non fre-

τό, pour δόντι, dent.
ὀδούς, ὀδόντος.
η, ον, édenté; qui n'a
e dent. r. α pr. ὀδούς.
;, η, ον, non glorifié.
η, ον, qui est sans

ος, η, ον, qui n'est pas
|| Qui n'est pas tra-

t ἀδούλωτος, η, ον, qui
s subjugué.
, τό, l'action de saisir,
er.
ος, η, ον, partic. passé
'ἀδράσσω.
V. Ἀδράσσω. r. δράσσω.
ι, τό, petit fuseau.
, ὁ, faiseur de fuseaux.
τό, fuseau. gr. anc.
ς, d'ἀεί et ταράσσεσθαι.
, ἡ, fusée, *le fil qui est*
du fuseau.
, ἡ, faiseuse ou mar-
de fuseau.
ιάζω, V. Ἀδρασκελῶ.

Ἀδρασκελιά, ἡ, et ἀδρασκέλισμα, τό, enjambée.
Ἀδρασκελῶ, enjamber. r. σκέλος.
Ἀδράνεια, ἡ, inertie. r. α pr. δράω.
Ἀδράσσω, saisir, attraper. gr. anc. δράσσω.
Ἀδρεπάνητος, η, ον, qui n'est pas fauché. r. α pr. δρεπᾶν.
Ἀδρυά, *adv.* rudement, âprement.
Ἀδρύνω, rendre rude, âpre.|| Devenir rude.
Ἀδρυοσύνη, ἡ, rudesse, aspérité.
Ἀδρύς, εῖα, ύ, rude.
Ἀδρύτης, ἡ, V. Ἀδρυοσύνη.
Ἀδύναμα, *adv.* faiblement; sans force.
Ἀδυναμία, ἡ, faiblesse, affaiblissement.|| Impuissance.
Ἀδυναμίζω, affaiblir, débiliter.|| S'affaiblir.
Ἀδυναμόκωλος, *adj.* qui a les jambes maigres et faibles. r. ἀδύναμος et κῶλον.
Ἀδύναμος, η, ον, faible. || Impuissant.
Ἀδυναμόφωνος, *adj.* qui a la voix faible. r. ἀδύναμος et φωνή.
Ἀδυναμώνω, affaiblir, débiliter.
Ἀδυνάμωτος, η, ον, non fortifié.

Ἀδύνατα, *adv.* sans force, faiblement.||Sans possibilité, de toute impossibilité.

Ἀδυνατίζω, affaiblir, débiliter. ||S'affaiblir.

Ἀδυνάτισμα, τό, affaiblissement, faiblesse. Ἀδυνάτισμα ἑνὸς ἀῤῥώστου, débilité d'un malade.

Ἀδυνατισμένος, η, ον, débilité, affaibli.

Ἀδύνατος, η, ον, faible.||Impossible. Τὸ ἀδύνατον, l'impossibilité.

Ἀδυνατῶ, affaiblir, exténuer. || Ne pouvoir pas. Αἱ ἀσωτείαι τὸν ἀδυνάτησαν, les débauches l'ont épuisé. Ἀδυνατῶντας, ne pouvant pas.

Ἀδυσώπητος, η, ον, inexorable. r. α pr. δύς et ὄπτομαι.

Ἀδυσωπήτως, *adv.* inexorablement.

Ἄδυτον, τό, lieu sacré, sanctuaire. gr. anc.

Ἄδωνις, ὁ, adonis, *plante.*

Ἀδώρητος, η, ον, qui n'a point reçu de présent.

Ἀδωροδόκητος, η, ον, intègre, incorruptible. r. α pr. δῶρον et δοκάω.

Ἄδωρος, *adj.* qui n'a point re de présent.

Ἀεί, *adv. hell.* toujours.

Ἀειδής, *adj.* laid, difforme; d figuré. r. α pr. εἶδος.

Ἀειδία, ἡ, laideur, difformité

Ἀείζωον, τό, immortelle, *fleu*

Ἀεικινησία, ἡ, mouvement pe pétuel. r. ἀεί et κινέω.

Ἀείμνηστος, η, ον, mémorabl digne d'une éternelle mémoir

Ἀειπάρθενος, ἡ, la Sainte-Vierg

Ἀείυπνος, ὁ, la mort. r. ἀε toujours, et ὕπνος, sommeil.

Ἀένναος, η, ον, intarissabl perpétuel. r. ἀεί et νάω.

Ἀεννάως, *adv.* perpétuellemen

Ἀεράκι, τό, zéphir, vent dou

Ἀέρας, ὁ, air; vent ||Flatuosit Εἰς τὸν ἀέρα, en l'air, inutil ment; à demi-mot. Σὲ κατ λαμβάνω εἰς τὸν ἀέρα, je vo entends à demi-mot. Ἀέρ τοῦ δισκοποτηρίου, le corpora Ἀέρας τοῦ καπέλου, les bor du chapeau. r. ἀήρ.

Ἀερίζω, aérer, donner de l'ai éventer; purifier l'air.

Ἀερικός, ή, όν, aéré.

Ἀέριος, *adj.* aérien.

Ἀέρισμα, τό, l'action de donne

de mettre à l'air quel-
ose.
ς, η, ον, mis à l'air,

, τό, éventail.
α, ἡ, aérographie ou
ion de l'air. r. ἀήρ et

, ἡ, aérologie ou traité
r. ἀήρ et λόγος.
ία, ἡ, aéromantie ou
on par le moyen de

ης, ὁ, celui qui devine
par le moyen de l'air.
μάντις.
τό, manne, miel cé-

α, ἡ, aérométrie ou
calculer les propriétés

ν, τό, aéromètre, *in-*
qui indique la densité

ς, ὁ, aéronaute. r. ἀήρ
ς.
ς, ὁ, aérostat. r. ἀήρ
d'ἵστημι.
, *adj.* qui fend l'air.
τέμνω.

Ἀερότοπος, ὁ, lieu exposé à l'air, endroit découvert.

Ἀεροφοβία, ἡ, aérophobie ou crainte excessive de l'air.

Ἀεροφόβος, ὁ, aérophobe, qui craint l'air.

Ἀερώδης, *adj.* aéré; aérien.

Ἀετίτης, ὁ, aétite ou pierre d'aigle, *ainsi appelée parce qu'on croyait qu'elle se trouvait dans les nids d'aigle.* r. ἀετός, aigle.

Ἀετονύχι, τό, sorte de gros raisin, verjus. r. ἀετός, aigle, et ὄνυξ, ὄνυχος, onyx; *sans doute à cause de quelque ressemblance avec la pierre d'aigle.* V. Ἀετίτης.

Ἀετόπουλον, τό, aiglon, petit aigle.

Ἀζάρι, τό, dé; jeu de hasard.

Ἀζαρόλα, ἡ, azerole, *fruit.*

Ἀζαρολιά, ἡ, azerolier, *arbre.*

Ἀζάρωτος, η, ον, qui n'est pas ridé.

Ἀζεμάτιστος, η, ον, qui n'est pas échaudé. r. α pr. et ζέμα, décoction, de ζέω.

Ἀζευγάρωτος, η, ον, dépareillé. ||Qu'on ne peut appareiller. r. α pr. ζευγνύω.

Ἄζευκτος, η, ον, qu'on ne peut unir.||Qui n'est pas attelé. même rac.

Ἀζήλευτα, *adv.* sans envie.

Ἀζήλευτος, η, ον, qui n'est pas envié. r. α pr. ζῆλος.

Ἀζηλότυπος, η, ον, qui n'a point de jalousie.

Ἀζήμιος, *adj.* qui n'est pas nuisible.

Ἀζημιότης; ἡ, indemnité.

Ἀζημίωτα, *adv.* sans dommage.

Ἀζημίωτος, η, ον, indemnisé, dédommagé.||Qui n'a éprouvé aucun dommage, aucune perte. r. α pr. ζημία.

Ἀζήτητος, η, ον, qui n'est pas demandé, recherché. r. α pr. ζητέω.

Ἀζόνικος, ὁ, renoncule, *fleur.*

Ἄζος, ὁ, blaireau, *animal.*

Ἄζουμος, η, ον, qui n'a point de suc, qui n'est pas succulent. r. α pr. ζωμός.

Ἀζυγίαστα, *adv.* sans peser. || Sans examiner.

Ἀζυγίαστος, η, ον, qui n'est pas pesé.||Qu'on ne saurait peser. r. α pr. ζυγός, balance.

Ἄζυγος, *adj.* impair.||Qui n'est pas attelé. Ἄζυγος φλέβα, azygos, *t. d'anatomie*, troisième rameau du tronc de la veine-cave, sans parallèle. r. α pr. et ζεύγνυμι.

Ἄζυμος, *adj.* azyme ou sans levain. Ἄρτος ἄζυμος, pain sans levain que les Juifs mangeaient à leur pâques. Τὰ ἄζυμα, la fête des azymes. r. α pr. ζυμή, levain.

Ἀζύμωτος, η, ον, qui n'est pas pétri.

Ἄζωνος, η, ον, qui n'a point de ceinture.

Ἄζωος, η, ον, qui n'a point de vie, qui est sans vie.

Ἄζωστος, η, ον, qui est sans ceinture.

Ἀηδής, *adj.* ennuyeux.

Ἀηδία, ἡ, ennui, dégoût, déplaisir. r. α pr. ἡδύς.

Ἀηδιάζω, ennuyer, déplaire. || S'ennuyer.

Ἀηδονάτος, *adj.* mélodieux; semblable au chant du rossignol.

Ἀηδόνι, τό, rossignol. gr. anc. ἀηδών.

Ἀηδόνισμα, τό, le chant du rossignol.

Ἀηδών, ἡ, rossignol.

Ἀηδωνάκι, τό, petit rossignol.

dj. rustique, grossier.
ἦθος.
ι'. Ἀέρας.
η, ον, intrépide; qui
ιs étonné, effrayé.
, ἡ, immortalité.
adv. à jamais, éter-
nt.
ω, immortaliser.
, η, ον, immortel.
η, ον, qui n'est pas
.
ος, η, ον, découragé;
sans confiance, sans
. r. α pr. θάῤῥος.
ν. en athée.
η, ον, invisible. ||Qui
s vu.
athéisme.
ιire profession d'athée,
er l'athéisme; être a-

, ὁ, athéisme.
, ὁ, athée. r. α priv.

, ἡ, l'action de ne pas

adv. involontairement.
, η, ον, involontaire.
τία, ἡ, le manque de
ent.

Ἀθεμελίωτα, *adv.* sans fondement; en l'air.

Ἀθεμελίωτος, η, ον, qui n'est pas fondé, qui n'a pas de fondemens.

Ἄθεος, ὁ, athée.

Ἀθεότης, ἡ, athéisme.

Ἀθεόφοβα, *adv.* sans craindre Dieu.

Ἀθεόφοβος, η, ον, qui ne craint pas Dieu. r. α pr. Θεός et φόβος.

Ἀθεράπευτος, η, ον, incurable. ||Irrémédiable.

Ἀθέρας, ὁ, choix de ce qu'il y a de meilleur. Ἀθέρας τοῦ ἀλευριοῦ, fleur de farine. Ἀθέρας τοῦ ἀσταχυοῦ, barbe d'épi. Ἀθέρας τοῦ μαχαιριοῦ, tranchant d'un couteau. r. ἀθήρ.

Ἀθέριστος, η, ον, non moissonné.

Ἄθεσμος, η, ον, illicite.

Ἀθέτημα, τό, et ἀθέτησις, ἡ, abrogation, annulation. Ἀθέτησις τῆς πίστεως, abjuration.

Ἀθετητής, ὁ, celui qui abjure.

Ἀθετῶ, abroger, abolir, annuler. Ἀθετῶ τὴν πίστιν, abjurer la foi.

Ἀθεώρητα, *adv.* sans pouvoir être observé. || Inconsidérément.

Ἀθεώρητος, η, ον, qu'on ne peut observer.||Qui n'a pas été soigneusement examiné.
Ἀθέως, *adv.* en athée.
Ἀθηλύκωτος, η, ον, dénoué.
Ἀθησαύριστος, η, ον, non thésaurisé.
Ἀθιβολεύω, converser.
Ἀθιβολή, ἡ, conversation.
Ἄθλησις, ἡ, lutte, combat.
Ἀθλητής, ὁ, athlète.
Ἀθλητικός, ή, όν, athlétique.
Ἀθλίζω, combattre, lutter.
Ἄθλιος, ία, ον, misérable.
Ἀθλιότης, ἡ, misère.
Ἄθλον, τό, le prix du combat.
Ἀθλοφόρος, ὁ, vainqueur.
Ἀθλῶ, V. Ἀθλίζω.
Ἄθνα, ἡ, vapeur, exhalaison. r. ἄχνα.
Ἀθνίζω, exhaler.
Ἄθολα, *adv.* purement, sans mélange.
Ἄθολος, η, ον, pur, limpide.
Ἀθόλωτος, η, ον, qui n'est point troublé, clair.
Ἀθόνερον, τό, V. Ἀνθόνερον.
Ἀθόρυβος, *adj.* tranquille.
Ἄθος et ses composés, V. Ἄνθος.
Ἀθράκι, τό, braise. r. ἄνθραξ.
Ἀθρίμπα, ἡ, thym.
Ἀθροίζω, recueillir, amasser.
Ἄθροισις, ἡ, et ἄθροισμα, τό amas.||Masse à partager entre des héritiers, des sociétaires etc.
Ἀθροιστής, ὁ, celui qui ramasse qui recueille.
Ἄθρωπος, ὁ, homme, pour ἄνθρωπος.
Ἀθύμητος, η, ον, oublié.
Ἀθυμία, ἡ, abattement; affliction
Ἀθυμῶ, abattre.||S'affliger.
Ἀθύμωτος, η, ον, qui n'est pas courroucé.
Ἀθυσίαστος, η, ον, qui n'a pas été sacrifié.
Ἀθωότης, ἡ, innocence.
Ἀθῶος, α, ον, innocent.||Naïf ingénu.
Ἀθώρετος, η, ον, inaperçu. α pr. θεωρέω.
Ἀθώως, *adv.* innocemment.||Ingénument.
Ἀθωώνω, innocenter; absoudre Ἀθωώνομαι, se justifier.
Ἀθώωσις, ἡ, justification.
Αἱ, *art. fém. pl.* les.
Ἄϊ, *interj.* ah!
Αἴγα, ἡ, chèvre. gr. anc. αἴξ
Αἰγιαλός, ὁ, rivage. gr. anc.
Αἰγίς, ἡ, égide. r. αἴξ.

πας; ὁ, et αἰγίλωψ, avoine.
ικός, ή, όν, de chèvre.
ρως, ὁ, le capricorne, *si-*
u zodiaque. r. αἴξ et κέρας.
ινδρα, ἡ, étable à chèvres.
ξ et μάνδρα.
ιχας, ὁ, poil de chèvre.
ια ἐξ αἰγότριχος, tissu de
de chèvre. r. αἴξ et θρίξ.
ιότης, ἡ, révérence, *titre*
ι donne aux religieux ec-
ιstiques.
, ία, ον, éternel.
ς, ἡ, éternité.
, *adv.* éternellement.
, τό, le membre viril.
ἡ, et αἰδώς, pudeur.
ὁ, l'air, le ciel. gr. anc.
ς, *adj.* éthéré.
τό, sang. || Menstrues.
ω αἷμα, suer sang et eau.
ια νερὸν δὲν γίνεται, *prov.*
sang ne peut mentir.
ρός, ή, όν, sanglant.
της et αἱματοστάτης, ὁ,
tite, *pierre.*
γυρισιά, ἡ, circulation
ng. r. αἷμα et γύρος.
κήλη, ἡ, hématocèle, *t.*
édecine.
πότης, ὁ, buveur de sang.

Αἱματοπτυσία, ἡ, hématoptysie ou crachement de sang.
Αἱματοῤῥυσία, ἡ, flux de sang.
Αἱματοφάς, ὁ, p. αἱματοφάγος, V. Αἱματοχύτης.
Αἱματοχυσία, ἡ, effusion de sang; hémorragie.
Αἱματοχύτης, ὁ, celui qui répand du sang; sanguinaire.
Αἱματώδης, *adj.* sanglant. || Sanguin.
Αἱμάτωμα, τό, et αἱμάτωσις, ἡ, effusion de sang. || Souillure de sang.
Αἱμοβόρος, *adj.* sanguinaire.
Αἱμομίκτης, *adj.* incestueux.
Αἱμομιξία, ἡ, inceste. r. μίγνυμι.
Αἱμοπότης, ὁ, buveur de sang.
Αἱμοπτυσία, ἡ, V. Αἱματοπτυσία.
Αἱμοῤῥαγία, ἡ, hémorragie. r. ῥήγνυμι.
Αἱμοῤῥοΐς, ἡ, les hémorroïdes. r. ῥέω.
Αἱμοστασία, ἡ, hémostasie ou stagnation du sang.
Αἴνεσις, ἡ, louange.
Αἴνιγμα, τό, énigme.
Αἰνιγματικός, ή, όν, et αἰνιγματώδης, énigmatique.
Αἰνιγματωδῶς, *adv.* énigmatiquement.

Αἶνος, ὁ, louange. || Cantique, hymne; *au pl.* laudes.

Αἶντε, *interj.* allons! courage! || Fi, fi donc.

Αἰνῶ, louer. || Chanter des cantiques, chanter laudes.

Αἰούλη, ἡ, violette.

Αἶρα, ἡ, ivraie. gr. anc.

Αἱρεσιάρχης, ὁ, hérésiarque.

Αἵρεσις, ἡ, hérésie.

Αἱρετικός, ή, όν, hérétique. Ὁ αἱρετικός, *subst.* un hérétique, un sectaire.

Αἱρετικῶς, *adv.* en hérétique.

Αἱρετοκρισία, ἡ, arbitrage, compromis.

Αἱρετοκρίτης, ὁ, et αἱρετὸς κριτής, arbitre.

Αἱροῦμαι, préférer.

Αἰσθάνομαι, sentir, *au physique et au moral.*

Αἴσθημα, τό, et αἴσθησις, ἡ, sentiment; sensation.

Αἰσθητήριον, τό, sensorium.

Αἰσθητικός, ή, όν, sensible; qui tombe sous les sens. || Sensuel. Τὸ αἰσθητικόν, sensibilité; faculté sensitive.

Αἰσθητός, ή, όν, sensible.

Αἰσθητῶς, *adv.* sensiblement. || Visiblement.

Αἰσχροεργία, ἡ, action déshonnête.

Αἰσχρόεργος, *adj.* qui se conduit mal. r. αἰσχρός, ἔργον.

Αἰσχροκέρδεια, ἡ, vénalité. || Escroquerie.

Αἰσχροκερδής, *adj.* vénal. || Escroc.

Αἰσχρολογία, ἡ, obscénité.

Αἰσχρολόγος, *adj.* obscène dans ses discours.

Αἰσχρολογῶ, dire des obscénités.

Αἰσχρός, ή, όν, honteux; déshonnête. || Obscène.

Αἰσχρότης, ἡ; turpitude; obscénité.

Αἰσχρῶς, *adv.* d'une manière déshonnête.

Αἰσχύνη, ἡ, honte.

Αἰσχύνομαι, avoir honte.

Αἴσωπος, ὁ, laid comme Ésope.

Αἴτημα, τό, et αἴτησις, ἡ, demande; pétition.

Αἰτία, ἡ, cause; motif.

Αἰτιατός, ή, όν, causé par.

Αἰτιατική, ἡ, accusatif.

Αἰτιολογία, ἡ, étiologie ou traité de la cause des maladies.

Αἰτιολογικός, ή, όν, qui connaît les causes de. || Causatif.

auteur de, cause
ον, cause, motif.
dj. subit, imprévu.
αἰφνηδίως, *adv.* à
e, r. ἄφνω.
ἡ, et αἰχμάλωσις,
captivité.
, réduire en capti-

ής, ὁ, celui qui
'e.
adj. captif. gr. anc.
ς, ὁ, siècle. Εἰς τὸν
nellement.
rniser.
ιον, éternel,
, éternité.
ιωνίως, *adv.* éter-

ς, ἡ, ὸν, qu'on ne
er. r. α pr. καβάλ-
l.
, académie. gr. anc.
ἡ, όν, académique;
émicien.
, η, ον, et ἀκαθέρι-
ι'est pas nettoyé.
ἡ, saleté.
dv. d'ἀκάθαρτος, im-
nde.
acajou, *bois.*

Ἀκαινοτόμητος, η, ον, qui n'éprouve point d'innovation. r. α pr. καινός et τέμνω.

Ἄκαιρα, *adv.* hors de saison. || Trop tard.

Ἄκαιρος, η, ον, qui n'est pas de saison. || Qui vient mal à propos.

Ἄκακα, *adv.* bonnement.

Ἀκακία, ἡ, bonté. || Innocence.

Ἄκακος, η, ον, bon. || Innocent.

Ἀκάλεστος, η, ον, non invité.

Ἀκαλλιέργητος, η, ον, inculte.

Ἀκαλλώπιστος, η, ον, négligé, non paré.

Ἀκαμασία, ἡ, et ἀκαματωσύνη, paresse.

Ἀκαμάτης, ὁ, paresseux. fém. ἡ ἀκαμάτρα, et ἀκαμάτρια. r. α pr. κάμνω.

Ἀκάμωτος, η, ον, qui n'est pas fait. || Qui ne peut se faire.

Ἀκανάκευτος, η, ον, non cajolé, non flatté, p. ἀκολάκευτος.

Ἀκανετά, *adv.* assez, suffisamment.

Ἀκανετός, ή, όν, suffisant, convenable, p. ἱκανετός.

Ἄκανθα, ἡ, branche-ursine, *pl.*

Ἀκάνθινος, etc. V. Ἀγκάθινος, etc.

Ἀκανθόχοιρος, ὁ, hérisson; porc-épic. r. ἄκανθα, χοῖρος.

Ἀκανθοφόρος, *adj.* couronné d'épines.

Ἀκανόνιστος, η, ον, irrégulier. ‖ Dérangé; déréglé. ‖ Qui n'est pas canonique. r. α pr. κανών.

Ἀκανονίστως, *adv.* sans règle.

Ἀκαπίστρωτος, η, ον, délicoté. ‖ Effréné, débauché. r. α pr. et capistrum.

Ἀκάπνιστος, η, ον, non enfumé.

Ἄκαρδα, *adv.* lâchement.

Ἀκαρδία, ἡ, lâcheté.

Ἄκαρδος, η, ον, lâche.

Ἄκαρπα, *adv.* infructueusement.

Ἀκαρπία, ἡ, stérilité.

Ἄκαρπος, η, ον, infructueux.

Ἀκαρτέρημα, τό, et ἀκαρτερῶ, V. Καρτέρημα, καρτερῶ.

Ἀκαρτερησία, ἡ, manque de persévérance. ‖ Impatience.

Ἀκαρτέρητος, *adj.* inattendu. ‖ Impatient; inconstant. r. α pr. καρτερεῖν.

Ἀκαταγώνιστος, η, ον, insurmontable.

Ἀκαταδάμαστος, η, ον, indompté.

Ἀκατάδεκτα, *adv.* dédaigneusement.

Ἀκατάδεκτος, η, ον, dédaigneux.

Ἀκαταδεξία, ἡ, et τὸ ἀκατάδεκτον, dédain.

Ἀκαταδίκαστος, η, ον, non condamné.

Ἀκατακρισία, ἡ, absence de toute médisance.

Ἀκατάκριτος, η, ον, irréprochable.

Ἀκατακρίτως, *adv.* irréprochablement.

Ἀκατάληπτα, *adv.* imperceptiblement.

Ἀκατάληπτος, ὁ, imperceptible.

Ἀκαταληψία, ἡ, acatalepsie ou défaut d'intelligence.

Ἀκαταμάχητος, η, ον, inexpugnable.

Ἀκατανοησία, ἡ, incompréhensibilité.

Ἀκατανόητα et ἀκατανοήτως, *adv.* de ἀκατανόητος, incompréhensible.

Ἀκατάπαυστα et ἀκατάπαυτα, *adv.* sans cesse.

Ἀκατάπαυστος et ἀκατάπαυτος, qui ne cesse point, continuel.

Ἀκατάπειστος, η, ον, qu'on ne peut persuader.

Ἀκαταπόνετος, η, ον, insurmontable.

Ἀκατασκεύαστος, η, ον, brut, non poli. ‖ Qui n'est pas fait, qui n'est pas construit.

κστασία, ἡ, inconstance, abilité.
κστατα, adv. inconstamment.
άστατος, adj. inconstant.
αφρόνητος, η, ον, non mé-ιέ.
έργαστος, η, ον, brut.
ηγόρητα, adv. sans médice.
ηγόρητος, η, ον, non accu- irrépréhensible.|| Dont on pas médit.
ήχητος, η, ον, qui n'a pas catéchisé.
οίκητος, η, ον, inhabité. || abitable. gr. anc. ἀοίκητος.
τία, ἡ, incombustibilité.
ττος, η, ον, non brulé.|| Inιbustible.
ητος, η, ον, non piqué; aiguillonné.
ρωτος, η, ον, non greffé.
ιτος, η, ον, non vidé.
ιος, entier. Τὸ ἀκέραιον, otalité.
στος, η, ον, à qui on n'a versé à boire. r. κεράω.
τος, η, ον, qui est sans ιes. r. α pr. κέρας.
ητος et ἀκέρδιστος, η, ον, qui n'a pas gagné.|| Non profitable.
Ἀκέρδητα, adv. sans bénéfice.
Ἀκέρωτος, η, ον, qui n'est pas enduit de cire.
Ἀκέφαλος, η, ον, qui est sans tête.
Ἀκηδία, ἡ, ennui. || Nonchalance.
Ἀκηλίδωτος, η, ον, qui est sans tache. r. α pr. κηλίς.
Ἀκήρυκτος, η, ον, non publié. || Qui n'a pas été prêché.
Ἀκινδύνευτος, η, ον, qui ne court pas de danger.
Ἀκίνδυνος, η, ον, qui est sans danger.
Ἀκινδύνως, adv. sans risque.
Ἀκινησία, ἡ, immobilité.
Ἀκίνητα, adv. sans remuer.
Ἀκίνητος, η, ον, immobile.
Ἀκινητῶ, être immobile.
Ἀκλάδευτος, η, ον, non élagué.
Ἄκλαδος, η, ον, qui est sans branche.
Ἄκλαυστος et ἄκλαυτος, η, ον, qui n'a pas été pleuré.
Ἀκλείδωτος et ἄκλειστος, η, ον, non fermé à clef.
Ἄκλεπτος et ἄκλεφτος, η, ον, non volé.
Ἀκληρία, ἡ, exhérédation. || Manque d'héritiers.

Ἀκληρονόμητος, η, ον, qui n'est pas institué héritier.
Ἄκληρος, η, ον, qui est sans héritier.||Qui n'est pas héritier.
Ἄκλιτος, η, ον, indéclinable.
Ἀκλόνητος, η, ον, inébranlable.
Ἄκλωθον, τό, arrière-faix.
Ἄκλωστος, η, ον, non filé.
Ἀκμή, ἡ, le plus haut degré. || Cime.||Pointe.
Ἀκμονάκι, τό, petite enclume.
Ἀκμόνι, τό, enclume. r. ἄκμων.
Ἀκμονόξυλον, τό, billot d'enclume.
Ἀκοή, ἡ, l'ouie.||Audition. Ἐξ ἀκοῆς, par oui-dire.
Ἀκοιμησία, ἡ, insomnie; veille.
Ἀκοίμητος, η, ον, qui ne dort pas.
Ἀκοινωνησία, ἡ, insociabilité.
Ἀκοινώνητος, *adj.* non communicatif. || Qui n'a pas reçu la communion.
Ἀκοίτακτος, η, ον, non regardé.
Ἀκολάκευτα, *adv.* sans flatterie.
Ἀκολάκευτος, η, ον, non flatté.
Ἀκολασία, ἡ, libertinage.
Ἀκόλαστα, *adv.* en libertin.||Sans être damné.
Ἀκόλαστος, η, ον, déréglé, licencieux.||Qui n'est pas damné; ainsi que ἀκολασμ de α pr. et κόλασις, l'enf
Ἀκόλλητος, η, ον, non col
Ἀκολούθημα, τό, et ἀκολούθ ἡ, suite.|| Cortége.
Ἀκολουθητής, ὁ, et ἀκολουθ ἡ, suivant, suivante.
Ἀκόλουθος, η, ον, ce qui
Ἀκολουθῶ, suivre.||Contin
Ἀκολούθως, *adv.* conséq ment.||Sans relâche.
Ἀκολουθία, ἡ, l'office. Ἀκ θία τῆς Παρθένου, l'offic la Vierge.
Ἀκολύμπητος, η, ον, q nage pas. r. α pr. κολυμ
Ἀκόλυτος, ὁ, acolyte.
Ἀκόμα et ἀκόμη, *adv.* encor anc. ἀκμήν.
Ἀκόμπωτος, qui est sans no Non noué, non lacé. r. κ
Ἄκομψος, η, ον, fade; d sant.
Ἀκομψότης, ἡ, insipidité.
Ἀκόνευτος, η, ον, non log
Ἀκόνη, ἡ, ἀκόνι, τό, et ἀκο ρι, pierre à aiguiser.
Ἀκονίζω, aiguiser.
Ἀκόνισμα, τό, aiguisement
Ἀκονιστής, ὁ, rémouleur.
Ἀκόνιτον, τό, aconit, *plan*

ἀκόντευτος, η, ον, non raccourci || Inabordable.

ἀκοντίας, ὁ, acontias, *sorte de comète et de serpent.* r. ἄκων.

ἀκοντίζω, lancer un dard.

ἀκόντιον, τό, dard, trait. gr. anc.

ἀκόντισμα, τό, l'action de lancer un dard.

ἀκοντιστής, ὁ, celui qui lance un dard.

ἀκονῶ, aiguiser.

ἀκοπάνιστος, η, ον, non pilé.

ἀκοπίαστα et ἀκοπιάστως, *adv.* de ἀκοπίαστος, qui n'est pas fatigué; infatigable.

ἄκοπος, ὁ, bois-puant, *arbrisseau.*

ἀκόπριστος, η, ον, qui n'est pas fumé. r. α pr. κόπρος, fumier.

ἄκοπτος, η, ον, non coupé. || Qui ne peut se couper.

ἀκορδίζω, débander, détendre; *en parlant d'un arc ou d'un instrument.*

ἀκόρδιστα, *adv.* sans être bandé ou accordé.

ἀκόρδιστος, η, ον, non tendu. || Non monté. r. α pr. et corda.

ἀκόσιστος, η, ον, non fauché.

ἀκοσκίνητος et ἀκοσκίνιστος, η, ον, non criblé. r. α pr. κόσκινον.

Ἀκόσμητος et Ἄκοσμος, η, ον, non paré.

Ἄκου, voici. Ἄκου τον, le voici.

Ἀκουβάλητος et ἀκουβάλητος, η, ον, qui n'a pas déménagé. || Qui n'a pas été déménagé.

Ἀκούγω, vulg. p. ἀκούω, écouter.

Ἀκουή, ἡ, V. Ἀκοή.

Ἀκουκούλωτος, η, ον, qui n'a pas de capuchon.

Ἀκουμβίζω et ἀκουμπίζω, appuyer. || S'appuyer, s'asseoir.

Ἀκούμβισμα, τό, ou ἀκούμπισμα, appui.

Ἀκουμπιστῆρι, τό, soutien. || Accoudoir.

Ἀκουμπιστός, ἡ, όν, appuyé.

Ἀκουμπῶ, V. Ἀκουμβίζω.

Ἀκούνιστος, η, ον, inébranlable. r. α pr. κινεῖν. || Non bercé. r. α pr. cuna.

Ἀκουρασία, ἡ, force infatigable.

Ἀκούραστα, *adv.* sans se fatiguer.

Ἀκούραστος, *adj.* infatigable.

Ἀκούρευτος, η, ον, non tondu. r. α pr. κείρω.

Ἀκούρσευτος, non ravagé. || Qui est à l'abri d'un coup de main.

Ἀκούρσευτα, *adv.* sans pillage. r. α pr. cursus.

Ἀκούσιος, *adj.* involontaire.

Ἀκουσίως, *adv.* involontairement.

Ἄκουσμα, τό, l'ouie.‖Audition.

Ἀκουσμένος, η, ον, écouté.‖Renommé.

Ἀκουστικός, ή, όν, relatif à l'ouie.

Ἀκουστῆρι, τό, auditoire.

Ἀκουστός, ή, όν, renommé.‖Qui mérite d'être entendu.

Ἀκούω, ouir, écouter.‖Sentir.‖Comprendre. Ἄκου, p. ἄκουσε, écoutez. Τί ἀκούεται; que dit-on de nouveau?

Ἄκοφτος, V. Ἄκοπτος.

Ἄκρα, ἡ, bout; pointe.‖Sommet.‖Coin.

Ἀκρασία, ἡ, intempérie.‖Déréglement, comme ἀκράτεια.

Ἀκρατής, *adj.* intempérant, dissolu.

Ἀκράτητος, η, ον, emporté par ses passions.‖Qu'on ne peut tenir, arrêter. r α pr. κράτος.

Ἄκρατος, η, ον, pur.

Ἀκρατοπίνω, boire du vin pur.

Ἀκρέμαστος, η, ον, non suspendu.‖Qu'on ne peut pendre.

Ἄκρη et ἄκρια, V. Ἄκρα.

Ἀκριβά, *adv.* cher, à haut prix. ment.‖Chichement. tendrement.

Ἀκριβαίν

Ἀκρίβεια, ἡ, cher précision.‖Convoitise. βεια τοῦ χρυσαφιοῦ, l'amour de l'or.

Ἀκριβής, *adj.* exact, ponctuel.‖Cher.

Ἀκρίβευμα, τό, épargne, lésine.

Ἀκριβεύω et ἀκριβεύγω, être avare.

Ἀκριβοθεωρῶ et ἀκριβοκυττάζω, observer attentivement.

Ἀκριβολογία, ἡ, examen soi-gneux.

Ἀκριβολογῶ, examiner soigne-sement.

Ἀκριβομιλῶ, parler avec exa tude.

Ἀκριβοξετάζω, rechercher soin. r. ἐξετάζω.

Ἀκριβοξεταστής, ὁ, cel examine, qui recherch soin.

Ἀκριβοπουλῶ et ἀκριβοπο dre cher.

Ἀκριβός, ή, όν, cher Cher, coûteux.‖Av

Ἀκριβοχαιρετῶ, salu fection. r. χαιρετίζ

Ἀκριβόχερος, *adj.* a βής et χείρ.

iterelle. gr. anc.

, impeccabilité.
dv. de ἀκριμάτι-
qui est sans pé-
:able. r. α pr. et

, extrême, der-

non jugé.
)uter.
et ἀκρόασις, ἡ,
iter. || Audience.
ἡ, όν, que l'on
ιατικὰ μαθήματα,
ιes.
:ό, auditoire. ||
ce.
uditeur.
ὸν, relatif à l'ac-
:e.
:tc. V. Ἀκρόαμα.
acrobate.
escarmoucher.
, escarmouche.
escarmoucheur.
λω.
prépuce. r. βύω.
rivage. r. αἰγια-

:dj. angulaire.

Ἀκροδάκτυλον, τό, le bout du doigt.

Ἀκροθαλασσιά, ἡ, rivage. r. ἄκρα et θαλάσσιος.

Ἀκρόλοφος, ὁ, sommet d'une colline.

Ἄκρον, τό, extrémité.

Ἀκροποδητί, *adv.* sur la pointe des pieds. r. ἄκρον, πούς.

Ἀκρόπολις, ἡ, citadelle. || Gaillard d'avant et d'arrière.

Ἄκρος, η, ον, extrême. || Suprême. Εἰς ἄκρον, excessivement.

Ἀκροστιχίς, ἡ, acrostiche.

Ἀκρότης, ἡ, sommet.

Ἀκρώμιον, τό, le haut des épaules. gr. anc.

Ἀκρωτήριον, τό, promontoire.

Ἀκτενισία, ἡ, négligence dans le soin des cheveux.

Ἀκτένιστος, η, ον, non peigné. || Échevelé.

Ἀκτημοσύνη, ἡ, pauvreté.

Ἀκτήμων, *adj.* pauvre. r. α pr. κτῆμα.

Ἀκτίνα, ἡ, rayon. gr. anc. ἀκτίν.

Ἀκτινοβόλημα et ἀκτινοβόλισμα, τό, rayonnement, scintillation.

Ἀκτινοβόλος, *adj.* radieux.

Ἀκτινοβολῶ, rayonner.

Ἀκτινοειδής, *adj.* qui ressemble à des rayons.
Ἄκτιστος, η, ον, non créé.‖Non bâti.
Ἀκτύπητος, η, ον, non frappé.
Ἀκυβερνησία, ἡ, incurie, négligence.‖Absence de gouvernement.
Ἀκυβέρνητα, *adv.* sans soin. ‖ Sans guide.
Ἀκυβέρνητος, *adj.* non gouverné. ‖Gêné, manquant du nécessaire.
Ἀκυλίντριστος, η, ον, qu'on ne peut aplanir. r. α pr. κύλινδρος.
Ἀκύλιστος, η, ον, non roulé.
Ἀκυμάτιστος, η, ον, calme.
Ἀκυνήγητος, η, ον, non poursuivi. r. α pr. et κυνηγέω.
Ἀκυρολογία, ἡ, discours niais.
Ἄκυρον, τό, invalidité.
Ἄκυρος, *adj.* qui est sans force.
Ἀκυρότης et ἀκυροσύνη, ἡ, abolissement.
Ἀκυρῶ, annuler, abroger.
Ἀκύρωσις, ἡ, cassation, abolition, abrogation. gr. anc.
Ἄκωλος, η, ον, qui est sans fesses.
Ἀκώλυτος, η, ον, qui n'éprouve pas d'empêchement.
Ἀκωλύτως, *adv.* sans obstacle.
Ἄκων, *adj.* involontaire.
Ἀλαβαστρένιος, ια, ον, d'albâtre.
Ἀλαβαστρίτης, ὁ, alabastrite, *pierre.*
Ἀλάβαστρον, τό, albâtre.
Ἀλαβωσία, ἡ, p. ἀλωβησία, invulnérabilité.
Ἀλάβωτος, *adj.* p. ἀλώβητος, non blessé.‖Invulnérable.
Ἀλαγάριστος, η, ον, non distilé, non épuré; brut.
Ἀλαζονεία, ἡ, jactance. gr. anc.
Ἀλαζονεύομαι, faire le fanfaron.
Ἀλαζονικός, ἡ, όν, et ἀλαζών, vain, glorieux, arrogant.
Ἀλάθευτα, *adv.* sans faute.
Ἀλάθευτος, η, ον, très-correct.‖ Infaillible. r. α pr. λᾶθος.
Ἀλάϊ, τό, train, suite d'un grand. r. or.
Ἀλάκαιρα, *adv.* p. ὁλόκαιρα, entièrement.
Ἀλάκαιρος, η, ον, entier.
Ἀλαλαγμός, ὁ, vacarme; cri.
Ἀλαλάζω, faire du bruit.
Ἄλαλα, *adv.* sans parler.
Ἄλαλος η, ον, muet. gr. anc.
Ἀλαμάνος, ὁ, ἀλαμάνα, ἡ, Allemand, Allemande.
Ἀλαμβικαρυστής, ὁ, distillateur.
Ἀλαμβίκος, ὁ, alambic.

ρδα, ἡ, hallebarde.
ρδέρης, ὁ, hallebardier.

ιω, éloigner.
ι et ἀλάργα, *adv.* loin. r. large.
ό, sel. gr. anc.
ν et ἀλατήριον, τό, sa-

ος et ἀλατερός, ἡ, όν,

τό, et ἁλάτζι, sel. r. ἅλς.
, saler.
α, τό, salaison, salage.
ής, ὁ· ἀλατίστρα, ἡ, ce- celle qui sale.
οα, ἡ, saloir, boîte au sel.
ός, ἡ, όν, salé.
, ὁ, étoffe rayée.
χεῖον, τό, salière.
στώνω, saler pour con- Πάσσειν ἁλός. *Homère.*
γιον, τό, saline.
ιλεῖον, τό, lieu où se e sel.
λης, ὁ, saunier.
, etc. V. Ἐλαφρός.
;, η, ον, malheureux.
νη, ἡ, malheur.
, ἡ, algèbre, *science.*
moudre. r. ἀλέω.

Ἄλειμμα, τό, onction. || Graisse.
Ἀλειμμένος, η, ον, oint.
Ἀλειτούργητος, η, ον, qui n'a point entendu la messe.
Ἄλειψις, ἡ, onction, graissage.
Ἀλειφᾶς, ὁ, marchand d'onguent.
Ἀλειφή, ἡ, onguent.
Ἀλειφτής, ὁ, qui oint.
Ἀλείφω, oindre, frotter, graisser.
Ἀλείωτος, η, ον, indélébile. r. α pr. et λειόω, polir, user.
Ἀλεκάτη, ἡ, quenouille. gr. anc. ἠλακάτη.
Ἀλεκτωρομαντεία, ἡ, alectoromancie, d'ἀλέκτωρ, coq, et μαντεία, divination.
Ἀλεξητήριον, τό, remède, préservatif.
Ἀλεξικέραυνος, ὁ, paratonnerre.
Ἀλεξιπύρετον, τό, fébrifuge.
Ἀλεξιφάρμακον, τό, contre-poison.
Ἀλεπόγουνα, ἡ, peau et pelisse de renard.
Ἀλεποτόμαρον, τό, peau de renard. r. τόμος de τέμνω.
Ἀλεποῦ, ἡ, renard. r. ἀλώπηξ.
Ἀλεποφωλέα, ἡ, renardière.
Ἄλεσμα, τό, mouture. r. ἀλέω.
Ἀλεσμένος, η, ον, moulu.
Ἀλεστής, ὁ, celui qui moud.

Ἀλεστικόν, τό, prix de la mouture. r. ἀλέω.
Ἀλετρᾶς, ὁ, laboureur.
Ἀλέτρι, τό, et ἄλετρον, charrue.
Ἀλετριά, ἡ, labour; sillon.
Ἀλετρίζω, labourer. r. ἄροτρον.
Ἀλέτρισμα, τό, labourage. r. ἄροτρον.
Ἀλευρᾶς, ὁ, et ἀλευροπώλης, farinier.
Ἀλεῦρι, τό, farine. r. ἄλευρον.
Ἀλευρόκολλα, ἡ, colle de farine.
Ἀλευρικόν, τό, bluteau. gr. anc. ἀλευρότησις.
Ἀλευροπάζαρον, τό, marché à la farine.
Ἀλεύρωμα, τό, action d'enfariner.
Ἀλευρώνω, enfariner.
Ἀλήθεια, ἡ, vérité.
Ἀλήθευμα, τό, vérification.
Ἀληθευτικός, ή, όν, qui se vérifie.
Ἀληθεύω, dire la vérité. || Vérifier. || Se vérifier.
Ἀληθής et ἀληθινός, ή, όν, *adj.* vrai.
Ἀληθινά, *adv.* vraiment.
Ἀληθογνωσία, ἡ, connaissance de la vérité.
Ἀλήθωρος, ἀληθωρῶ, V. Ἀλλήθωρος, Ἀλληθωρῶ.
Ἀλησμονῶ, et ses dérivés, V. Λησμονῶ, etc.
Ἀλιάδα, ἡ, sauce d'ail. r. it. ou fr.
Ἀλικάκαβον, τό, baguenaudier, *arbre*; baguenaude, *fruit.*
Ἀλική, ἡ, saline.
Ἀλικός, ή, όν, salin.
Ἀλισίβα, ἡ, lessive. r. it.
Ἀλισφακιά et ἀλιφασκιά, ἡ, sauge. gr. anc. ἐλελίσφακον.
Ἀλιτήριος, *adj.* méchant.
Ἀλκάλι, τό, alkali. r. or.
Ἀλκοράνι, τό, alcoran. r. or.
Ἀλκυῶνας, ὁ, alcyon, *oiseau.*
Ἀλλά, *conj.* mais.
Ἀλλαγή, ἡ, change; troc. || Changement.
Ἀλλάγι, V. Ἀλάϊ.
Ἄλλαγμα, τό, changement.
Ἀλλάζω, changer, échanger.
Ἀλλακτής, ὁ, qui échange; changeur, troqueur.
Ἀλλακτικός, ή, όν, qui peut s'changer; commercial.
Ἀλλαξιά, ἡ, et ἀλλάξιμον, τό, change; troc.
Ἀλλαξοκαιριά, ἡ, changement de temps.
Ἀλλαξοπίστης, ὁ, renégat.
Ἀλλαξοπιστία, ἡ, changement de religion.

τος, η, ον, qui a chan-
ligion.
τῶ, renier sa religion.
ν, *adv.* d'ailleurs.
adv. ailleurs.
et ἀλλέως, *adv.* autre-
inon.
α, *adv.* d'ἀλλειώτικος,
ifférent.
μα, τό, interprétation
que.
τής, ὁ, allégoriseur,
ste.
α, ἡ, allégorie.
ιός, ή, όν, allégorique.
, allégoriser.
ς, η, ον, louche.
, ἀλληθωρεύω, loucher.
α, ἡ, l'action de lou-
ἄλλη, θεωρέω.
αφία, ἡ, correspon-
épistolaire.
αδόχως, *adv.* successi-

ιχία, ἡ, combat mutuel;

adj. mutuel.
ριον, τό, chant d'allé-

ις, *adj.* étranger.
σσος, *adj.* qui parle une
langue étrangère. || Étranger.

Ἄλλοθεν, *adv.* d'ailleurs.

Ἀλλοί et ἀλλοίμονον, *interj.* hélas! Ἀλλοίμονον εἰς ἐσέ, malheur à toi! r. ἀλλ' οἴ, mais hélas!

Ἀλλοιώνω, changer; altérer.

Ἀλλοίωσις, ἡ, changement.

Ἀλλοιωτικά, *adv.* d'une autre manière.

Ἀλλοιωτικός, ή, όν, qui peut changer ou varier.

Ἀλλόκοτα, *adv.* d'ἀλλόκοτος, fantasque. || Déraisonnable.

Ἀλλόπιστος, η, ον, qui est d'une autre religion.

Ἄλλος, η, ον, autre.

Ἄλλοτε et ἄλλοτες, *adv.* autrefois; une autre fois.

Ἀλλότριος, *adj.* étranger.

Ἀλλοτριώνω, aliéner.

Ἀλλοτρίωσις, ἡ, aliénation.

Ἀλλοῦ, *adv.* ailleurs. Ἀπ' ἀλλοῦ, d'ailleurs.

Ἀλλοῦθεν, même sign. gr. anc. ἄλλοθεν.

Ἀλλουσνιάζω, être fou.

Ἀλλουσνιός, ά, όν, fou. r. ἔννοια εἰς ἄλλους τόπους, l'esprit voyage.

Ἀλλόφυλος, *adj.* étranger.

Ἄλλως, *adv.* d'ailleurs.‖Autrement.

Ἀλμυράδα et ἁλμύρα, ἡ, salure.

Ἀλμυρίζω, ἁλμυρώνω, saler.

Ἀλμυρός, ἡ, όν, salé.‖Coûteux.

Ἀλμυρώτατα, *adv.* trop salé.

Ἀλογάκι, τό, petit cheval.

Ἀλογαρεύω, panser, dresser des chevaux, d'ἄλογον et d'ἄρω.

Ἀλογάρης, ὁ, écuyer.

Ἀλόγατον, τό, cheval.

Ἀλογαρίαστος, η, ον, non compté. ‖ Innombrable. Ἐξεχώρησαν ἀλογαρίαστοι, ils se sont séparés sans avoir réglé leur compte. r. α pr. λόγος.

Ἀλογία, ἡ, bêtise, déraison.

Ἀλογίαστα, *adv.* étourdiment.

Ἀλογίαστος, η, ον, et ἀλόγιστος, inconsidéré. ‖ Qu'on ne peut imaginer.

Ἀλογήσιος, ία, ον, de cheval.

Ἀλογική, ἡ, cavallerie.

Ἀλογοκάραβον, τό, vaisseau de transport pour les chevaux.

Ἀλογόκτυπος, ὁ, bruit des chevaux.

Ἀλογομερώνω, dompter un cheval, le dresser.

Ἀλογομερωτής, ὁ, écuyer qui dresse les chevaux. r. ἡμερόω

Ἀλογόμυγα, ἡ, mouche qui tourmente les chevaux. r. μυῖα.

Ἄλογον, τό, cheval. r. α pr. λόγος

Ἀλογοπόλεμος, ὁ, combat de cavalerie.

Ἄλογος, η, ον, déraisonnable.

Ἀλογόσταυλος, ὁ, écurie.

Ἀλογοτέχνη, ἡ, équitation.

Ἀλογοσύρνω, écarteler.

Ἀλογότριχα, ἡ, crin. r. θρίξ.

Ἀλόγως, *adv.* sans raison.

Ἀλόη, ἡ, aloës. gr. anc.

Ἀλοί, V. Ἀλλοί.

Ἀλουποῦ, ἡ, renard. gr. anc ἀλώπηξ.

Ἀλουργίδα, ἡ, manteau royal ou de pourpre. r. ἀλὸς ἔργον

Ἄλουστος et ἄλουτος, η, ον non lavé; non-baigné.

Ἀλτάνα, ἡ, belvédère. r. ital.

Ἀλτάρι, τό, autel. r. lat. altare

Ἀλυγαριά, ἡ, osier. r. λύγος.

Ἀλύγιστα, *adv.* d'ἀλύγιστος, inflexible. r. α pr. λυγίζω.

Ἀλυπησία, ἡ, insensibilité. ‖ Inhumanité.

Ἀλύπητα, *adv.* sans compassion

Ἀλύπητος, η, ον, impitoyable ‖Qui n'est pas digne de pitié ‖Qui n'a pas de chagrin.

η, ον, non affligeant.
, indissolubilité. r. α pr.
Lessive, comme ἀλυσίϐα.
ἡ, chaîne.
α, ἡ, grande chaîne.
α, τό, et ἀλυσίδωσις, ἡ,
ιement.
ω, enchaîner.
ός, ἡ, όν, enchaîné.
ἡ, chaîne.
dv. indissolublement.
η, ον, indissoluble.
, alpha, un α.
ρι et ἀλφάϐητον, τό, al-
Κατ' ἀλφάϐητον, par
phabétique.
ό, plomb, niveau.
ω, niveler.
μα, τό, nivellement.
ής, ὁ, niveleur.
ἡ, alchymie.
, ὁ, juillet, *mois*.
, aire. dim. ἀλωνάκι.
, airée.
battre en grange. || Bou-
. || Disposer à son gré.
, τό, battage.
, ὁ, batteur en grange.
όν, τό, prix du battage.
; et Ἀλωπουδικός, ἡ,
de renard.

Ἀλώπηξ et ἀλωπού, ἡ, renard.
Ἀλωπούδι, τό, petit renard.
Ἀλωπωφωλιά, ἡ, renardière.
Ἀλωπώγουνα et ἀλωπουδόγουνα, ἡ, pelisse de renard.
Ἅλωσις, ἡ, prise de force ou d'assaut.
Ἅμα, ἁμάδι, *adv.* ensemble.
Ἀμαγάριστος, η, ον, non sali.
Ἀμαγαρισία, ἡ, pureté.
Ἀμάγευτος, η, ον, non ensorcelé.
Ἀμάδα, ἡ, palet. Παίζω ταῖς ἀμάδαις, jouer aux petits palets.
Ἀμάδητος et ἀμάδιστος, *adj.* non pelé. || Non égrené.
Ἀμάδιστα, *adv.* sans contestation.
Ἀμάδιστος, η, ον, qui ne conteste pas. r. α pr. μαδίζω.
Ἀμάζωκτος, η, ον, non recueilli, non ramassé. || Insociable.
Ἀμαζωξία, ἡ, impossibilité de recueillir. || Insociabilité, d'α pr. μαζύ, avec; ἔχω, fut. ἕξω.
Ἀμαζών, ἡ, amazone.
Ἀμάθεια, ἡ, ignorance.
Ἀμαθής, *adj.* ignorant. gr. anc.
Ἀμάθητα, *adv.* d'ἀμάθητος, η, ον, qui est sans instruction. || Ignoré.
Ἀμαθήτευτος, η, ον, même sign.

Ἀμαλάκιστος et ἀμαλάκωτος, η, ον, qui ne s'amollit pas.

Ἀμάλακτος, η, ον, non manié, non patiné.

Ἄμαλλος, η, ον, qui n'a point de cheveux. r. α pr. et μαλλός.

Ἀμάλωτος, η, ον, non grondé.|| Qui n'a pas de démêlé.

Ἀμάνδριαστος, η, ον, non enfermé dans une bergerie.

Ἀμανέτευμα, τό, engagement.

Ἀμανετεύω, engager.

Ἀμανέτι, τό, gage.

Ἀμανίκωτος, η, ον, qui n'a pas de manche.

Ἀμάνιστος, η, ον, non emporté par la colère. r. α pr. μαίνομαι.

Ἀμανιτάρι, τό, champignon. gr. anc. ἀμανίτης.

Ἀμαντάλωτος, η, ον, non barricadé.

Ἀμάντευτος, η, ον, non deviné.

Ἄμαξα, ἡ, voiture.

Ἀμαξάδικα, *adv.* en charretier.

Ἀμαξαδικός, ή, όν, de charretier.

Ἀμαξαδικόν, τό, prix du chariage.

Ἀμαξάλογον, τό, cheval de voiture.

Ἀμαξᾶς, ὁ, cocher, charretier. ||Charron.

Ἀμαξεύω, mener une voiture.

Ἀμάξι, τό, voiture. Ἀμάξι τ κανονιοῦ, affût de canon.

Ἀμαξιά, ἡ, charretée.

Ἀμαξοποιός, ὁ, charron.

Ἀμαξοστάσιον, τό, angar, remi

Ἀμάρανθος, ὁ, amaranthe.

Ἀμαρανσία, ἡ, incorruptibili

Ἀμαραγκίαστος, η, ον, non tri; qui ne peut se faner.

Ἀμάραντος, *adj.* incorruptil

Ἀμαρτάνω, ἁμαρταίνω et ἁμ τεύω, pécher.

Ἀμαρτία, ἡ, et ἁμάρτημα, péché, faute. Δὲν εἶναι ἁμαρ ἐδική μου, ce n'est pas ma fa

Ἁμαρτωλά, *adv.* en pécheur

Ἁμαρτωλός, ὁ· ἁμαρτωλή, pécheur, pécheresse; au c par. ἁμαρτωλότερος. au su ἁμαρτωλότατος.

Ἀμαρτύρητος, η, ον, qui r pas attesté; qu'on ne peut tester.||Non martyrisé, con ἀμαρτύριστος.

Ἀμασισία, ἡ, impossibilité d' mâché. Ἡ ἀμασισία αὐτοῦ μήλου εἶναι μεγάλη, on ne venir à bout de mâcher c pomme.

Ἀμάσιστος et ἀμάσητος, η,

é.‖Qu'on ne peut

ἀμασχάλη, ἡ, ais-
ıc. μασχάλη.
;, η, ον, dont on
s moqué
, η, ον, non fouetté.
, ον, non sanglant.
:αυρώνω, obscurcir;

ὁ, et ἀμαύρωσις, ἡ,
:ment. ‖ Dénigre-
.tte-sereine.
sans dispute; sans

·ό, et ἀμάχι, dé-
stre.
ἰμαχοβάνω, séques-

ımbat.‖Inimitié. p.

ον, qui ne combat
querelleur.
, ambre gris.
, *adj.* qui a un an-

τό, angle obtus.
', τό, avorton.
nbre. r. it.
.βωνας, ὁ, chaire;

Ἀμέ, *conj.* p. ἂν μή, mais.

Ἄμε, p. ἅμα, sur-le-champ. ‖ P. ὕπαγε, va-t-en.

Ἀμεγαλευσία, ἡ, humilité.

Ἀμεγάλευτος, humble. r. α pr. μέγας.

Ἀμεθυσία, ἡ, absence d'ivresse.

Ἀμέθυστος et ἀμέθυσσος, η, ον, qui n'est pas ivre. ‖ Qu'on ne peut enivrer.

Ἀμέλεια, ἡ, négligence.

Ἀμελετησία, ἡ, impossibilité de méditer.

Ἀμελέτητα, *adv.* sans méditation.

Ἀμελέτητος, η, ον, non médité.

Ἀμέλημα, τό, négligence.

Ἀμελής, *adj.* négligent; nonchalant.

Ἀμελῶ, négliger; être nonchalant.

Ἀμελῶς, *adv.* négligemment.

Ἄμεμπτος, η, ον, irrépréhensible. r. α pr. μέμφομαι.

Ἄμεμπτα, *adv.* d'une manière irréprochable.

Ἀμερεμέτιστος, η, ον, non raccommodé, non réparé.

Ἀμέρευτα, ἀμέρευτος, V. Ἀμέρωτα, etc.

Ἀμεριμνία, ἡ, absence de souci. ‖ Nonchalance.

Ἀμέριμνος, η, ον, qui est sans souci.

Ἀμεριμνῶ, n'avoir point de souci. || Être nonchalant.

Ἀμέρωτα, *adv.* d'une manière sauvage.

Ἀμέρωτος, η, ον, non apprivoisé. r. α pr. ἥμερος.

Ἄμεσος, *adj.* immédiat.

Ἀμέσως, *adv.* immédiatement.

Ἄμεστος et ἀμέστωτος, η, ον, qui mûrit sans se remplir.

Ἀμεστοσύνη, ἡ, manque de maturité convenable.

Ἀμετάβαλτος, η, ον, qu'on ne peut changer.

Ἀμετάβατον ῥῆμα, τό, verbe intransitif ou neutre.

Ἀμετάβλητος, η, ον, immuable.

Ἀμετάβολος, η, ον, même sign.

Ἀμετάβολα, τά, les consonnes liquides, comme λ, μ, ν, ρ.

Ἀμεταγλωττησία, ἡ, impossibilité d'être traduit.

Ἀμεταγλώττιστος, η, ον, intraduisible. || Non traduit.

Ἀμετάγραπτος, η, ον, non recopié.

Ἀμεταγύριστος, η, ον, irrévocable. || Qui ne change pas d'avis.

Ἀμετάδοτος, η, ον, dont on ne pe faire part ; incommunicabl

Ἀμετάθετον, τό, invariabilité.

Ἀμετάθετος, η, ον, invariable

Ἀμεταθέτως, *adv.* invariabl ment.

Ἀμετακίνητα, *adv.* inébranlabl ment.

Ἀμετακίνητος, η, ον, inébra lable.

Ἀμετάλαβος, η, ον, qui n'a p communié. r. α pr. μεταλαμβ νω.

Ἀμετάλλακτος, η, ον, qui r change pas.

Ἀμεταλλαξία, ἡ, immutabilité.

Ἀμεταμέλητος, η, ον, impéniten

Ἀμετανοησία, ἡ, impénitence.

Ἀμετανόητα, *adv.* dans l'impén tence.

Ἀμετανόητος, η, ον, impéniten

Ἀμετάπειστος, η, ον, qu'on n peut persuader.

Ἀμετασάλευτα, etc. V. Ἀσάλευτ

Ἀμετάστατα, *adv.* immuable ment.

Ἀμετάστατος, η, ον, immuabl

Ἀμετάστροφος, η, ον, qu'on n peut convertir.

Ἀμετάτρεπτος, η, ον, immuable

Ἀμεταχείριστος, η, ον, non em

ui n'a pas servi.||Qu'on
employer.
adv. sans avoir part.
, η, ον, qui ne parti-
s.
: ἀμέτρητα, *adv.* im-
ent.
:, η, ον, non mesuré.||
e, comme ἄμετρος.
τό, l'immensité.
i. mais. r. ἂν μή.
adj. qui n'a point de
r. anc.
τος, η, ον, naturel,
sans artifice.
, ἡ, perpléxité.
, η, ον, irrésolu, em-
.
adj. pur, non souillé.
η, ον, non mélangé.
η, ον, dont on n'a pas

, émulation, concur-

:, entrer en concur-

adv. inimitablement.
η, ον, inimitable.
ἡ, impossibilité d'i-

, η, ον, non gagé.

Ἀμίσητος, η, ον, qu'on ne hait point.|| Qu'on ne peut haïr.
Ἄμιτον, τό, amict, *partie du vêtement sacerdotal.* r. amictus.
Ἀμμάδα, ἡ, V. Ἀμάδα.
Ἀμμάτι, τό, p. ὀμμάτι, œil.
Ἀμμή, V. ἀμή.
Ἀμμοθήκη, ἡ, poudrier.
Ἀμμοπώλης, ὁ, sablonier.
Ἄμμος, ὁ, sable.||Sablonière.
Ἀμμούδα, ἡ, et ἀμμωδιά, sablon; sablière.
Ἀμμότοπος, ὁ, sablonière.
Ἀμμώδης, *adj.* sabloneux.
Ἀμμονιακὸν ἅλας, τό, sel ammoniac.
Ἀμνάς, ὁ, agneau, p. ἀμνός.
Ἀμνημόνευτα, *adv.* d'ἀμνημόνευτος, η, ον, dont on n'a pas fait mémoire. || Immémorial. || Qui n'a pas de mémoire.
Ἀμνήμων, *adj.* oublieux.
Ἀμνησικακία, ἡ, oubli des injures.
Ἀμνησίκακος, η, ον, qui oublie les injures.
Ἀμνηστία, ἡ, amnistie.
Ἀμνός, ὁ, agneau. gr. anc.
Ἀμοιβαῖος, α, ον, alternatif.|| Réciproque.
Ἀμοιβαιότης, ἡ, réciprocité.

Ἀμοιϐαίως, *adv.* tour à tour. || Mutuellement.
Ἀμοιϐή, ἡ, compensation.
Ἀμοίϐω, V. Ἀνταμείϐω.
Ἀμοιρασία, ἡ, indivisibilité.
Ἀμοίραστα, *adv.* sans partager.
Ἀμοίραστος, η, ον, qui ne peut se partager. || Non partagé.
Ἄμοιρος, η, ον, qui n'a point de part.
Ἀμόλυντα, *adv.* sans tache.
Ἀμόλυντος, η, ον, qui est sans tache. gr. anc.
Ἀμόνι, τό, V. Ἀκμόνι.
Ἀμόργη, ἡ, lie, marc.
Ἀμορφία, ἡ, difformité.
Ἄμορφος, η, ον, difforme.
Ἀμούδιαστος, η, ον, non engourdi.
Ἀμουνούχιστος, η, ον, non châtré.
Ἀμούργα, ἡ, lie; sédiment.
Ἀμουρμούριστος, η, ον, qui ne murmure pas.
Ἀμούσκευτος, η, ον, non imbilé, non trempé.
Ἄμουσος, *adj.* désagréable. || Grossier; ignorant
Ἀμούχλιαστος, η, ον, non moisi.
Ἄμπακος, ὁ, comptoir. r. ἄϐαξ.
Ἀμπάλωτος, η, ον, non rapiécé.
Ἀμπανόξυλον, τό, ébène.
Ἀμπανός, ὁ, ébénier. r. it.
Ἀμπανόζι, τό, ébène; ébénier.
Ἀμπάρα, ἡ, barre. r. ital. barra.
Ἀμπάρι, τό, grenier; grange. || Ambre.
Ἀμπαριάζω, fermer avec une barre. r. ital. || Engranger. r. or.
Ἀμπαρίασμα, τό, barricade. || L'action de mettre en grange.
Ἀμπαρμπέριστος, η, ον, non rasé. r. α pr. barba.
Ἀμπᾶς et ἀμϐᾶς, ὁ, drap de Turquie.
Ἀμπασάδα, ἡ, ambassade.
Ἀμπασαδάρος, ὁ, ambassadeur. r. ital.
Ἀμπαστάρδευτος, η, ον, non abatardi.
Ἀμπεζέριστος, η, ον, non ennuyé; non dégoûté.
Ἀμπελάκι, τό, petite vigne.
Ἀμπελάρης et ἀμπελᾶς, ὁ, vigneron.
Ἀμπέλι, τό, et ἄμπελος, ἡ, vigne.
Ἀμπέλι τῶν παιδίων, achores, *espèce de teigne des enfans.*
Ἀμπελόθισμα, τό, fleuraison de la vigne. r. ἄνθημα.
Ἀμπελότοπος, ὁ, vignoble.
Ἀμπελόρριζα, ἡ, souche, cep.

γός, ὁ, vigneron.
ογική, ἡ, l'art de cultiver la vigne.
ρασον, τό, porreau de vigne, *plante.*
ύλλον, τό, feuille de vigne.
ώραφον, τό, vignoble.
, ὁ, vigne, clos de vigne.
άδι, τό, bluet, *plante.*
τό, ambre.
ωτος, η, ον, non ourlé.
ος, η, ον, non empêché.
τό, greffe. Ἀμπόλι τῆς ..., inoculation de la petite vérole.
μα, τό, l'action de greffer.
ω, greffer. || Inoculer.
τος, η, ον, non greffé. || Non inoculé. r. ἐν, βάλλω.
(p. ἂν ποτε, si jamais), plût à Dieu. Ἄμποτες νὰ τὸν ..., plût à Dieu que je l'eusse vu!
, ἡ, fiole. r. ampulla.
et ἄμπωσμα, τό, ἄμπωσις, ἡ, impulsion; enfoncement.
et ἀμπώχνω, pousser, r. r. ὠθεῖν.

Ἀμύαλος, η, ον, qui n'a point de moelle, point de cervelle; écervelé. r. μυελός.
Ἀμυγδαλάκι, τό, petite amande.
Ἀμυγδαλιά, ἡ, amandier.
Ἀμυγδαλίτικος, η, ον, d'amande.
Ἀμυγδαλόγαλα, τό, lait d'amande.
Ἀμυγδαλοειδής, *adj.* semblable à une amande.
Ἀμυγδαλόλαδον, τό, huile d'amande.
Ἀμύγδαλον, τό, amande.
Ἀμύγδαλοι, οἱ, les amygdales.
Ἀμυρισιά, ἡ, absence d'odeur.
Ἀμύριστος, η, ον, non flairé. || Qui n'a pas d'odeur.
Ἀμύρωτος, η, ον, qui n'a pas reçu la confirmation.
Ἄμφιον, τό, vêtement flottant; manteau. Τὰ ἱερὰ ἄμφια, les vêtemens du prêtre. r. ἀμφί, ἕω.
Ἀμφιάζω, investir, mettre en possession d'un fief.
Ἀμφίασις, ἡ, investiture.
Ἀμφιάρθρωσις, ἡ, amphiarthrose ou articulation mixte.
Ἀμφιβάλλω, douter. gr. anc.
Ἀμφίβιος, *adj.* amphibie.
Ἀμφίβολα, *adv.* d'une manière ambiguë.

Ἀμφιϐολία, ἡ, ambiguité, doute.
Ἀμφιϐολικός, ή, όν, ambigu.
Ἀμφιϐολικῶς, *adv.* ambigument.
Ἀμφιϐολογία, ἡ, amphibologie.
Ἀμφιϐολογικός, ή, όν, amphibologique.
Ἀμφίϐολος, η, ον, douteux.‖Irrésolu.
Ἀμφιϐρόγχια, τά, amphibronchies. r. ἀμφί, βρόγχος.
Ἀμφιδέξιος, ία, ον, ambidextre.
Ἀμφιδεξιότης, ἡ, l'habitude de se servir également des deux mains.
Ἀμφίδοξος, η, ον, ambigu.‖Controversé.
Ἀμφιθέατρον, τό, amphithéâtre.
Ἀμφίκεντρος, η, ον, centripète.
Ἀμφιλογία, ἡ, ambiguité.
Ἀμφισϐήτησις, ἡ, ambiguité. ‖ Controverse. Ἀμφισϐήτησις τῆς συνειδήσεως, cas de conscience.
Ἀμφισϐητικός, ή, όν, douteux, contentieux.
Ἀμφισϐητούμενος, η, ον, controversé.
Ἀμφισϐητῶ, douter.
Ἄμφορα, ἡ, amphore.
Ἀμφίσκιοι, οἱ, les amphisciens.
Ἀμφότεροι, l'un et l'autre, tous les deux.
Ἀμφοτέρως, *adv.* de l'une e l'autre manière.
Ἄμφω, tous les deux.
Ἀμώμητος, η, ον, irrépréh sible.
Ἄμωμον, τό, amome, *plant*
Ἄμωμος, η, ον, qui est tache.
Ἀμώνω, p. ὀμνύω, jurer.
Ἄν, *conj.* si. Ἄν καί, quoi Ἄν εἶναι καί, en cas que. Ἀν sinon.
Ἀναϐαίνω, monter. gr. anc.
Ἀναϐάλλω, différer, prolon
Ἀναϐαπτίζω, rebaptiser.
Ἀναϐαπτισμός, ὁ, l'action de baptiser.
Ἀναϐαπτιστής, ὁ, anabaptis
Ἀνάϐασμα, τό, et ἀνάϐασις montée; ascension.
Ἀναϐάτης, ὁ, celui qui mo
Ἀναϐατός, ή, όν, monté.‖A monter; et ἀνάϐατος, η, inaccessible. r. α pr.
Ἀναϐατόν, τό, levain.
Ἀναϐιϐάζω, élever à une dig
Ἀναϐίϐασις, ἡ, et ἀναϐιϐασ ὁ, promotion.
Ἀναϐίωσις, ἡ, l'action de revi
Ἀναϐλαστάνω, repousser, re mer.

:ημα, τό, et ἀναϐλάστη-
l'action de repousser.
ο, regarder en haut.
ο, jaillir. gr. anc.
:ς, ή, cri, clameur.
, ή, délai.
pousser des cris.
ο, bouillir; fermenter.
:ς, ή, ébullition; fer-
ion.
τός, ή, όν, bouillant.
ή et ἀναϐροχιά, ή, sé-
se, manque absolu de
. α pr. βροχή.
:ς, ή, et ἀνάϐρυσμα, τό,
:ment.||Source.
:κός, ή, όν, jaillissant.||
rce.
, jaillir.||Sourdre.
ῶμαι, rugir.
ιάζω, etc. V. Ἀγαλλιάζω.
ʼτος, η, ον, indigne
aimé. || Irréconciliable.
τμα, τό, dérision, rail-

τμένος, η, ον, baffoué.
στής, ὁ, railleur.
στικός, ή, όν, ridicule.
, se moquer.
ησις, ή, régénération.
ῶ, régénérer. gr. anc.

Ἀναγινώσκω, lire. gr. anc.
Ἀναγκάζω, obliger, contraindre. ||Solliciter.
Ἀναγκάλλιασμα, etc. V. Ἀγκαλίασμα.
Ἀναγκαῖος, α, ον, nécessaire.
Ἀναγκαῖον, τό, le nécessaire.|| Les latrines.
Ἀναγκαίως, *adv.* nécessairement.
Ἀνάγκασις, ή, et ἀνάγκασμα, τό, sollicitation, instance.||Force, contrainte.
Ἀναγκασμένος, η, ον, nécessité. ||Contraint. || Nécessiteux.
Ἀναγκαστής, ὁ, et ἀναγκάστρια, ή, solliciteur, solliciteuse.||Qui fait violence.
Ἀναγκαστικός, ή, όν, qui nécessite.||Qui sollicite.||Qui force.
Ἀνάγκη, ή, nécessité.
Ἀναγκιόν, τό, p. ἀναγκαῖον, latrines.
Ἀναγνώθω et ἀναγνώνω, lire.
Ἀνάγνωρα, *adv.* incognito. r. α augm. ἀγνώριστος.
Ἀναγνώρησις, ή, l'action de reconnaître.
Ἀνάγνωσις, ή, et ἀνάγνωσμα, τό, lecture.
Ἀναγνωσμένος, η, ον, part. lu.

Ἀναγνωστάριον, τό, livre de leçons.
Ἀναγνωστῆρι, τό, lutrin.
Ἀναγνώστης, ὁ, lecteur.
Ἀναγνωστικός, ή, όν, relatif au lecteur.
Ἀναγνωστός, ή, όν, lisible.
Ἀναγορεύω, proclamer.
Ἀναγόρευσις, ή, avénement.
Ἀναγόρητος, *adj.* inexprimable.
Ἀναγουλιά et ἀναγούλα, ή, nausée.
Ἀναγουλιάζω, avoir des soulèvemens de cœur.
Ἀναγούλιασμα, τό, nausée.
Ἀναγουλιαστικός, ή, όν, dégoûtant. r. ἀνά et gula.
Ἀνάγραμμα, τό, anagramme.
Ἀναγραφή, ή, description.
Ἀναγράφω, décrire. gr. anc.
Ἀναγρίωμα, τό, provocation.
Ἀναγριώνω, provoquer; irriter. ‖Devenir furieux.
Ἀναγύρευσις, ή, recherche soigneuse.
Ἀναγυρευτής, ὁ, qui recherche avec soin.
Ἀναγυρεύω, rechercher soigneusement.
Ἀναγυρίζω, renverser sens dessús dessous. ‖ Retourner de nouveau.
Ἀνάγω, assigner, citer.
Ἀναγωγή, ή, anagogie ou élév[ation] vers les choses divines.
Ἀναγωγικός, ή, όν, mystique. r. ἀνά, ἄγω.
Ἀναδακρύζω et ἀναδακρύω, s[e] mettre à pleurer.
Ἀναδάκρυσις, ή, et ἀναδάκρυσμ[α], τό, l'action de commencer [à] pleurer.
Ἀνάδεμα, τό, l'action de lier d[e] nouveau. r. ἀνά, δέω.
Ἀναδένω, lier de nouveau.
Ἀναδενδράς, ή, treille. gr. an[c].
Ἀναδέξιμος, ὁ, et ἀναδεξίμη, ή filleul, filleule.
Ἀναδέχομαι, recevoir de nou veau.‖Tenir sur les fonts bap tismaux.
Ἀναδίδω, produire.‖Repousser.
Ἀναδιπλασιάζω, redoubler.
Ἀναδιπλασίασις, ή, et ἀναδιπλα σιασμός, ὁ, redoublement.
Ἀναδίπλωμα, τό, et ἀναδίπλωσις ή, répétition.‖Redoublement.
Ἀναδιπλώνω, répéter. ‖ Redou bler.
Ἀναδοσερός, ή, όν, humide. r. δρόσος, rosée.
Ἀνάδοσις, ή, pousse, germina tion.‖Jaillissement.

κός, ἡ, όν, qui distribue.
ἡ, ἡ, acceptation. Ἀνα-
νὸς ἀνταλλαγματικοῦ, ac-
ion d'une lettre de chan-

ις, ὁ et ἡ, parrain, mar-
comme ἀναδόχισσα.
σις, ἡ, recherche.
τής, ὁ, qui recherche.
, rechercher.
όνησις, ἡ, révivification.
ονῶ, faire revivre.
, τό, anathème. Ἄς πᾶ
ἀνάθεμα, qu'il aille au
! Ἀνάθεμά με ἄν δὲν εἶναι
que je sois damné, si la
n'est pas ainsi!
τίζω, excommunier.
τισμα, τό, l'action d'a-
natiser.
τιστής, ὁ, celui qui ex-
mie.
τιστικός, ἡ, όν, qui a for-
communication. || Détes-

τισμός, ὁ, la force de
ème.
, ἡ, prorogation.
ησις, ἡ, revision.
ητής, ὁ, reviseur.
ῶ, revoir.

Ἀνάθημα, τό, offrande. gr. anc.
Ἀνάθρεμμα et ἀνάθρευμα, τό, nourriture. || Éducation.
Ἀναθρεπτός, ἡ, όν, qu'on élève, qu'on nourrit.
Ἀναθρευτής, ὁ, instituteur.
Ἀναθρευτικόν, τό, le prix de l'éducation.
Ἀναθρέφω, nourrir; élever. gr. anc. ἀνατρέφω.
Ἀνάθρεψις et ἀναθροφή, ἡ, éducation.
Ἀναθυμιάζω, exhaler.
Ἀναθυμίασις, ἡ, et ἀναθυμίασμα, τό, évaporation, exhalaison.
Ἀναθυμίζω, rappeler à la mémoire.
Ἀναθύμησις, ἡ, et ἀναθύμισμα, τό, souvenance, mémoire.
Ἀναθυμιστής, ὁ, celui qui fait ressouvenir.
Ἀναθυμοῦμαι, se rappeler.
Ἀναίβα, aor. impér. et ἀναίβηκα, aor. ind. d'ἀναβαίνω.
Ἀναίδεια, ἡ, effronterie.
Ἀναιδής, *adj.* effronté. gr. anc.
Ἀναίμακτος, *adj.* non sanglant.
Ἀναίματος, η, ον, qui n'a point de sang. r. α pr. αἷμα.
Ἀναιρέθηκα, et ἀναιρέθην, aor. ind. pass. d'ἀναιρῶ.

Ἀναίρεσις, ἡ, abolition; cassation. gr. anc.
Ἀναιρετικός, ή, όν, qui annulle.
Ἀναιρῶ, abolir.‖Effacer.
Ἀναισθησία, ἡ, insensibilité. ‖ Stupidité.
Ἀναίσθητα, *adv.* d'ἀναίσθητος, η, ον, insensible.‖Stupide.
Ἀναισθητῶ, être insensible.
Ἀναισθήτως, *adv.* insensiblement.‖Stupidement.
Ἀναισχυντία, ἡ, effronterie, impudence.
Ἀναίσχυντα, *adv.* d'ἀναίσχυντος, effronté, impudent.
Ἀναίτιος, *adj.* innocent.
Ἀναιτίως, *adv.* innocemment.
Ἀνακαινίζω, restaurer, réparer.
Ἀνακαίνησις, ἡ· ἀνακαίνισμα, τό· ἀνακαινισμός, ὁ, restauration.
Ἀνακαινιστής, ὁ, réparateur.
Ἀνακάλεσις, ἡ, rappel.‖Révocation.‖Citation, ajournement.
Ἀνακαλεστής, ὁ, celui qui rappelle.
Ἀνακαλῶ, rappeler; révoquer. ‖ Citer.
Ἀνάκατα, *adv.* pêle-mêle.
Ἀνακάτωμα, τό, et ἀνακατωμός, ὁ, mélange; confusion.
Ἀνακατωμένα, *adv.* pêle-mêle; à la débandade.
Ἀνακατωμένος, η, ον, mêlé, mélangé.
Ἀνακατώνω, mêler‖Troubler.
Ἀνακατώνομαι, s'ingérer dans, se mêler de.‖Avoir des nausées. r. ἄνω et κάτω.
Ἀνακάτωσις, ἡ, mélange.‖Trouble; embrouillement.
Ἀνακατωτής, ὁ, brouillon, tracassier.
Ἀνακεφαλαιώνω, récapituler.
Ἀνακεφαλαίωσις, ἡ, récapitulation.
Ἀνακεφαλίζω, tenir tête.
Ἀνακήρυξις, ἡ, proclamation.
Ἀνακηρύττω, proclamer.
Ἀνακινῶ, agiter; exciter.
Ἀνάκλησις, ἡ, défi.‖Révocation.
Ἀνακόλουθος, η, ον, inconséquent.
Ἀνακόλουθον, τό, inconséquence.
Ἀνακομιδή, ἡ, translation.
Ἀνακόμπωμα, τό, etc. V. Ἀνασκούμπωμα, etc.
Ἀνακουμπῶ, etc. V. Ἀποκουμπῶ.
Ἀνακρεόντειος, *adj.* anacréontique.
Ἀνάκρισις, ἡ, critique; examen. ‖Discernement.

ι, critiquer ; discuter.||
ier.
τος, η, ον, inouï.
μα, τό, bouleversement.
ite.
μένος, η, ον, roulé.
, rouler; bouleverser.
une rechute.
, ἡ, trève. gr. anc.
, ἡ, reprise, à la ligne,
ictée.
ίνω, reprendre; résu-

ω, reluire.
, *adv.* sans sel.
, η, ον, non salé.||Insi-
. α pr. et ἅλς.
ι, τά, fragmens d'au-
recueils.
ω, lécher. gr. anc.
στής, ὁ, pique-assiette.
ος, η, ον, non moulu.
, ἡ, l'Ascension de J. C.
ι, ἡ, analogie; propor-
accord.
ικός, ἡ, όν, analogique,
tionnel.
ῶς, *adv.* proportionné-

ιν, τό, lutrin.
, η, ον, analogue.

Ἀναλόγως, *adv.* à proportion.
Ἀναλυγγιάζω, V. Λυγκιάζω. V. aussi Ἀναγουλιάζω.
Ἀναλύγωμα, τό, dissolution. || Défaillance. r. ἀναλύω.
Ἀναλυγώνω, dissoudre, liquéfier. *Au passif*, se dissoudre. || Tomber en défaillance.
Ἀνάλυμα, etc. V. Ἀναλύωμα.
Ἀνάλυσις, ἡ, analyse.||Fusion.
Ἀναλυτικός, ή, όν, analytique. ||Dissolvant.
Ἀναλυτός, ή, όν, liquéfié.
Ἀναλύω, fondre; liquéfier.|| Analyser.
Ἀναλύωμα, τό, liquéfaction.
Ἀναλφάβητος, η, ον, qui ne sait ni *a* ni *b*.
Ἀνάλωμα, τό, dépense. gr. anc.
Ἀναλωτής, ὁ, dépensier.
Ἀναλωτικός, ή, όν, ruineux.
Ἀνάμα, τό, vin pour la messe. r. νᾶμα. V. aussi Ἄναμμα.
Ἀναμαλλιάρης, ὁ, échevelé. fém. ἡ ἀναμαλλιάρα. r. α pr. μαλλός.
Ἀναμαρτησία, ἡ, état de grâce ou absence de tout péché. || Impeccabilité.
Ἀναμάρτητα et ἀναμαρτήτως, *adv.* sans pécher.
Ἀναμάρτητον, τό, impeccabilité.

Ἀναμάρτητος, η, ον, impeccable.
Ἀναμάσσημα, τό, rumination.
Ἀναμασσημένος, η, ον, ruminé.
Ἀναμάσσω, ruminer.
Ἀναμασιστής, ὁ, qui rumine.
Ἀνάμελα, *adv.* négligemment.
Ἀναμελεύω, négliger. r. α augm. ἀμελέω.
Ἀναμελία, ἡ, négligence.
Ἀνάμελος, η, ον, négligent.
Ἀναμένω, attendre. gr. anc.
Ἀνάμεσα et ἀναμέσον, parmi, au milieu de. Ἀνάμεσα ἀπό, d'entre, à travers. Ἀνάμεσα ὅπου, tandis que.
Ἀναμεταξύ, entre. Εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ, sur ces entrefaites. Εἰς τὸ ἀναμεταξὺ ὅπου, tandis que.
Ἄναμμα, τό, embrasement.
Ἀναμμένος, η, ον, allumé; enflammé. r. ἧμμαι, d'ἅπτω.
Ἀνάμνησις, ἡ, mention; commémoration.||Souvenir, agenda.
Ἀναμονή, ἡ, loisir, commodité.
Ἀναμφίβολα et ἀναμφιβόλως, *adv.* indubitablement.
Ἀναμφίβολος, η, ον, indubitable.
Ἀνανάς, ὁ, ananas, *fruit.*
Ἄνανδρα, *adv.* lâchement.
Ἀνανδρία, ἡ, lâcheté. gr. anc.
Ἄνανδρος, *adj.* lâche.||Qui n'a point de mari.
Ἀνανεώνω, renouveler, rajeunir ||Devenir jeune. r. ἀνανεόω.
Ἀνανέωσις, ἡ, renouvellement ||Rajeunissement.
Ἀνανεωτής, ὁ, celui qui renouvelle.
Ἀναντίῤῥητος, η, ον, incontestable.
Ἀναντιῤῥήτως, *adv.* incontestablement.
Ἄναξ, ὁ, roi. gr. anc.
Ἀνάξια et ἀναξίως, *adv.* indignement.
Ἀναξία, ἡ, indignité.
Ἀνάξιος, *adj.* indigne.||Incapable.
Ἀναξιότης, ἡ, indignité. || Incapacité.
Ἀνάπαλιν, *adv.* au contraire. Τ ἀνάπαλιν, le contraire.
Ἀνάπαμα, etc. V. Ἀνάπαυμα.
Ἀναπάντεχα, *adv.* inopinément
Ἀναπάντεχος, *adj.* inattendu.
Ἀνάπαυμα, τό, repos. || Contentement.
Ἀναπαυμένα, *adv.* tranquillement.
Ἀναπαυμένος, η, ον, qui est en

est à son aise. || Sa-

ὁ, repos.
, repos ; aise ; con-
|| Latrines.
ν, τό, lieu de repos.
adv. tranquillement.
, ή, όν, qui donne
Qui est à l'aise.
poser ; se reposer.
; être content.
mourir.
, p. ἀνάπαυσις, re-

envoyer. Ἀναπέμπω
υρίῳ, rendre grâce

, voltiger.
τό, l'action de s'en-

nvoler.
ses dérivés, V. Ξα-

, τό· ἀναπλήρωσις,
ıent.
, suppléer.
ός et ἀναπληρωματι-
, qui supplée.
ή, respiration. Ἡ
νάπνευσις, le der-
.

Ἀναπνέω, respirer. gr. anc.
Ἀναπνιά, ή, haleine.
Ἀναπνοή, ή, respiration; haleine. Δὲν ἔχω ἀναπνοήν, je n'ai point de repos.
Ἀνάποδα, *adv*. à l'envers. || Gauchement. || De travers.
Ἀναπόδεικτος, η, ον, qui n'est pas démontré.
Ἀναποδιά, ή, gaucherie.
Ἀναποδιάζω, être désagréable ; maladroit.
Ἀναπόδιασις, ή· ἀναπόδιασμα, τό, maussaderie; maladresse.
Ἀναποδίζω, rétrograder. || Donner un croc en jambe.
Ἀναπόδισμα, τό, croc en jambe.
Ἀναποδογυρίζω, bouleverser.
Ἀναποδογύρισμα, τό, bouleversement.
Ἀναποδογυρισμένα, *adv*. sens dessus dessous.
Ἀνάποδον, τό, le revers.
Ἀνάποδος, η, ον, qui est à l'envers. || Désagréable; gauche; pervers.
Ἀναποδοχεριά, ή, revers ou coup d'arrière-main. r. χείρ.
Ἀναπολόγητος, η, ον, inexcusable. gr. anc.
Ἀναποφάσιστον, τό, indécision.

Ἀναποφάσιστος, η, ον, indécis.
Ἀνάπτης, ὁ, et ἀνάπτρια, ἡ, incendiaire.
Ἀνάπτυξις, ἡ, éclaircissement.
Ἀνάπτω, allumer. || Prendre feu. Τὸ παιγνίδι ἄναψε, le jeu s'échauffa.
Ἀναραΐζω, être convalescent.
Ἀναράϊσις, ἡ, convalescence. r. ῥάων.
Ἄναργα, *adv.* très-tard. || Lentement, p. ἀργά.
Ἄναργος, η, ον, qui ne tarde pas. r. α pr. || Désœuvré, p. ἄνεργος.
Ἀναργυρία, ἡ, manque d'argent.
Ἀνάργυρος, *adj.* qui est sans argent.
Ἄναρθρος, *adj.* inarticulé.
Ἀνάρια, *adv.* peu serré.
Ἀναρίθμησις, ἡ, énumération. || Quantité innombrable.
Ἀναρίθμητα, *adv.* sans nombre.
Ἀναρίθμητος, η, ον, innombrable.
Ἀνάριος, *adj.* peu serré. r. ἀραιός.
Ἀνάρμοστα, *adv.* maladroitement. || Indécemment.
Ἀναρμοστία, ἡ, inaptitude. || Inconvenance.
Ἀνάρμοστος, η, ον, inhabile. || Messéant. Τὸ ἀνάρμοστον, disconvenance.
Ἀνάῤῥωσις, ἡ, convalescence.
Ἀναῤῥώστημα, etc. V. Ξαναῤῥώστημα.
Ἀναρχία, ἡ, anarchie.
Ἀναρχικός, ή, όν, anarchique
Ἄναρχος, η, ον, qui n'a pas eu de commencement. || Indépendant.
Ἀνασαίνω, haleter; respirer.
Ἀνασασμός, ὁ, haleine.
Ἀνασήκωμα, τό, l'action de soulever, de relever.
Ἀνασηκώνω, relever. r. ἀνά et σηκόω.
Ἀνασκάπτω, V. Ξανασκάπτω.
Ἀνάσκελα, *adv.* à la renverse.
Ἀνάσκελος, η, ον, renversé sur le dos. r. ἀνά et σκέλος.
Ἀνασκεπάζω, etc. V. Ξανασκεπάζω.
Ἀνάσκητος, η, ον, non exercé.
Ἀνασκούμπωμα, τό, l'action de retrousser.
Ἀνασκουμπώνω, retrousser. r. ἀνά, σύν, κόμπος.
Ἀνάσπασις, ἡ, arrachement.
Ἀνασπάω, arracher; déraciner.
Ἀνασταίνω, ἀναστήνω, ressusciter quelqu'un. || Susciter. || Relever

ομαι, revenir à la vie.
ιμος, η, ον, relatif à la ction.
ις, ἡ, résurrection. Ἡ ῆς ἀναστάσεως, le jour ésurrection.
γμα, τό, action de sou-
γμένα, *adv.* en soupi-
γμός, ὁ, soupir.
ζω, soupirer, gémir.
κτής, ὁ, qui soupire.
κτικός, ἡ, όν, gémis-
ξις, ἡ, soupir.
ι, τό, et ἀνάστησις, ἡ, ction. ‖ Taille, port.
ωσις, ἡ, anastomose ou ement de deux vais-
ω, retourner. ‖ Renver-
ή, ἡ, retour. ‖ Subver-
ύμβωμα et ses dérivés, τκούμπωμα.
μα, etc. V. Ἀνασήκωμα.
α, τό, action de tirer . ‖ Seau à puiser de l'eau.
μον, τό, tirage en haut.

Ἀνασύρνω, tirer en haut. ‖ Puiser de l'eau.
Ἀνατέλλω, se lever, *en parlant du soleil, etc.*
Ἀνατζιριάζω, V. Ἀνατριχιάζω.
Ἀνατολή, ἡ, l'orient. Ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, le lever du soleil.
Ἀνατολικά et ἀνατολικῶς, *adv.* vers l'orient. ‖ A la façon des Orientaux.
Ἀνατολικός, ἡ, όν, Oriental. Οἱ Ἀνατολικοί, les Orientaux.
Ἀνατολίτης, ὁ, Levantin. fém. ἡ Ἀνατολίτισσα.
Ἀνατομή, ἡ, dissection.
Ἀνατομία, ἡ, anatomie.
Ἀνατομικός, ἡ, όν, anatomique.
Ἀνατομικός et ἀνατόμος, ὁ, anatomiste.
Ἀνατομῶ, anatomiser.
Ἀνατρέπω, bouleverser; renverser.
Ἀνατρέφω, et ses composés, V. Ἀναθρέφω.
Ἀνάτριχα, *adv.* à rebrousse-poil. r. ἀνά, θρίξ, τριχός.
Ἀνατριχιά, ἡ, frissonnement.
Ἀνατριχιάζω, frissonner; frémir.
Ἀνατρίχιασμα, τό, frissonnement, frayeur.
Ἀνατριχίλα, ἡ, frémissement;

frisson. r. ἀνά, θρίξ, χηλή.

Ἀνατροπεύς, ὁ, abatteur. || Dissipateur.

Ἀνατροπή, ἡ, destruction; ruine.

Ἄναυλος et ἀναύλωτος, η, ον, non frété. r. α pr. ναῦς.

Ἄναυμα, τό· ἄναυσις, ἡ, l'action d'allumer; embrasement.

Ἀναφαγία, ἡ, manque d'appétit.

Ἀναφαγιάζω, être sans appétit.

Ἀνάφαγος, η, ον, qui n'a pas faim. r. α pr. φάγω.

Ἀναφερμένος, η, ον, part. passé pass. d'ἀναφέρνω.

Ἀναφέρνω, ἀναφέρω, apporter, rapporter. || Alléguer, citer. || Attribuer.

Ἀναφέρομαι, avoir du rapport. || S'en rapporter. Ἀναφέρομαι εἰς ὅσα κάμεις, je m'en rapporte à tout ce que vous ferez.

Ἀναφορά, ἡ, relation, rapport. || Requête. || Répétition, *fig. de rhétorique*.

Ἀναφορικός, ή, όν, relatif.

Ἀναφορικῶς, *adv.* relativement.

Ἀναφύτρωμα, etc. V. Ξαναφύτρωμα.

Ἀνάφτω, V. Ἀνάπτω.

Ἀναχανιοῦμαι, ne pouvoir respirer; être tout haletan[t] ἀχανής,

Ἀναχασμοῦμαι, bailler. r. χάσμα.

Ἀναχρονισμός, ὁ, anachronis[me]

Ἀνάχυμα, τό· ἀνάχυσις, ἡ, fonte.

Ἀναχύνω, refondre. r. ἀνα[...]

Ἀναχώρησις, ἡ, retraite. || [Dé]part.

Ἀναχωρητής, ὁ, anachorète[, so]litaire.

Ἀναχωρίζω, ἀναχωρῶ, se ret[irer.] || Partir.

Ἀνάψιμον, τό, l'action d'[allu]mer. r. ἀνάπτω.

Ἄναψις, ἡ, embrasement.

Ἀναψυκτικός, ή, όν, rafraî[chis]sant. || Récréatif.

Ἀνάψυξις, ἡ, rafraîchisseme[nt;] récréation.

Ἀναψυχή, ἡ, récréation, so[ula]gement.

Ἀναψύχω, rafraîchir. || Récré[er.] Ranimer.

Ἀνδραγάθημα, τό, action va[leu]reuse.

Ἀνδραγαθία, ἡ, bravoure.

Ἀνδραγαθῶ, se conduire a[vec] courage.

Ἀνδραδέλφη, ἡ, belle-sœur.

τό, jeune beau-frère.
;, ὁ, beau-frère.
: ἀνδράχνη, ἡ, pour-
ıe.
, τό, esclave.
homme. || Mari. gr.

valeur, courage.
ον, brave. || Robuste.
:t ἀνδρειοσύνη, ἡ, va-
:age.
:, *adv.* vaillamment.
ς, η, ον, brave.
donner du courage.
ιι, prendre courage.
re. || Devenir homme.
ıdv. vaillamment.
Ἀνδρεία.
αστῆρι, τό, atelier
ur.
statue. gr. anc.
Ἀνδρειώνω.
t ἀνδρίσιος, *adj.* vi-
d'homme; de mari.
ıdv. en homme. || En

α, ἡ, femme cou-
femme hommasse.
ος, ὁ et ἡ, herma-
gr. anc. ἀνδρόγυνος.

Ἀνδρόγυνον, τό, couple, le mari et la femme. r. ἀνήρ, γυνή.

Ἀνδρογυνοχωριστιά, ἡ, divorce.

Ἀνδρομανής, *adj.* qui aime les hommes avec passion.

Ἀνδρομανία, ἡ, passion pour les hommes.

Ἀνδρομήκης, ὁ, *adj.* de taille d'homme.

Ἀνδρότης, ἡ, virilité, âge d'homme. || Bravoure.

Ἀνδρόφωνος, *adj.* qui a une voix mâle.

Ἀνεβάζω, hausser. || Avancer.

Ἀνεβάθρα, ἡ, théâtre.

Ἀνεβαίνω, monter, p. ἀναβαίνω.

Ἀνέβασις, ἡ, montée; ascension.

Ἀνέβασμα, τό, même sign. || Élévation; renchérissement.

Ἀνεβασμένος, η, ον, monté; haussé; renchéri.

Ἀνεβατός, ἡ, όν, qu'on peut monter. Ἀνεβατὸν ψωμί, pain fermenté.

Ἀνέβγαλτος, V. Ἀνεύγαλτος.

Ἀνέβηκα et ἀνέβην, aor. d'ἀναβαίνω.

Ἀνεβοκατεβαίνω, monter et descendre.

Ἀνεβοκατέβασμα, τό, l'action de monter et descendre.

Ἀνέγγικτος, V. Ἄγκικτος.
Ἀνεγκράτεια, ἡ, incontinence.
Ἀνεγκρατής et ἀνεγκράτητος, *adj.* incontinent, intempérant.
Ἀνεγνοιασία, ἡ, nonchalance.
Ἀνεγνοίαστα, *adv.* sans soin; sans souci.
Ἀνεγνοίαστος, η, ον, qui n'a pas de souci; négligent.
Ἀνεγνωσμένος, η, ον, lu.
Ἀνέγνωμος, *adj.* sot.‖Ingrat.
Ἀνεζήτητος, η, ον, non demandé.
Ἀνεῖ, p. ἀνοίγει. Ἡ θύρ' ἀνεῖ, la porte s'ouvre. V. Ἀνοίγω.
Ἀνεκδιήγητα, *adv.* d'une manière inexprimable.
Ἀνεκδιήγητος, η, ον, indicible.
Ἀνεκδικησία, ἡ, impunité.
Ἀνεκδίκητα, *adv.* sans vengeance.
Ἀνεκδίκητος, η, ον, non vengé.
Ἀνέκδοτος, η, ον, inédit.
Ἀνέκδοτον, τό, anecdote.
Ἀνέκδυτος, η, ον, non dépouillé.
Ἀνεκλάλητος, η, ον, inexprimable.
Ἀνέκφραστος, η, ον, indicible, ineffable.
Ἀνελεήμονα et ἀνελεημόνητα, *adv.* sans pitié.
Ἀνελεήμονος et ἀνελεήμων, *adj.* impitoyable.

Ἀνελέταις, αἱ, peudai les.
Ἀνελεύθερα, *adv.* sans ...
Ἀνελευθερία, ἡ, avai...
Ἀνελεύθερος, *adj.* ava...
Ἀνελλιπής, *adj.* non d...
Ἀνελπισία, ἡ, désesp...
Ἀνέλπιστα et ἀνελπισ... inopinément; contr... pérance.
Ἀνέλπιστος, η, ον, in...
Ἀνέλυμα, etc. V. Ἀνά...
Ἀνελῶ, V. Ἀναλύω.
Ἀνέμη, ἡ, tournette,
Ἀνεμίζω, éventer. ‖ l... l'air.
Ἀνεμικὴ, ἡ, tourbillo...
Ἀνεμικός, ή, όν, e... vents.
Ἀνέμισμα, τό, l'action...
Ἀνεμιστῆρι, τό, éven... tilateur.
Ἀνεμοβλογιαῖς, αἱ, ... role volante. r. ἄνε... λογία. V. Εὐλογιά.
Ἀνεμοβροχή, ἡ, vent...
Ἀνεμογάμης, ὁ, créc... *seau.*‖*Au fig.* écerv...
Ἀνεμοδουλειά, ἡ, peti...
Ἀνεμοζάλη, ἡ, bourra...
Ἀνεμοθάλασσο, τό, te...

ἱ, ἡ, temps où il fait saison des vents.
λος, *adj.* bouffi d'or-

ν, τό, anémomètre.
, ὁ, moulin à vent.
τέτασμα, τό, paravent.
, ὁ, pied du dévidoir.
ια, τό, vent chaud. ||
.
vent. || Pet. Πήγαινε εμον, va-t-en au dia-
νει τοῦ ἀνέμου ταῖς l fait des merveilles.
οῦ ἀνέμου, affaire d'un

μα, τό, coup de vent.
ıent d'un enfant dans sa mère.
, ὁ, bourrasque.
ι, ἡ, échelle portative.
ı, ἡ, abri contre le avent.
ον, τό, anémoscope.
τίζω, dissiper.
τισμα, τό, dispersion.
τιστος, η, ον, dispersé nt.
ϰ, ἡ, soupe de pain

ης, ὁ, paravent.

Ἀνεμοστρόβιλος et ἀνεμοστρόφιλος, ὁ, tourbillon de vent, tempête. r. στροβιλέω.
Ἀνεμόσυρμα, τό, bouffée de vent.
Ἀνεμοταραγμένος, η, ον, agité par le vent.
Ἀνεμοτάραξις et ἀνεμοταραχή, ἡ, bourrasque.
Ἀνεμοταραχώδης, *adj.* orageux.
Ἀνεμούρα, ἡ, tourbillon de vent.
Ἀνεμοφύσημα, τό, bouffée de vent.
Ἀνεμοχόρταρον, τό, pariétaire.
Ἀνεμπίστευτα, *adv.* déloyalement.
Ἀνεμπίστευτος, η, ον, déloyal.
Ἀνεμπιστοσύνη, ἡ, déloyauté.
Ἀνεμπόδιστα et ἀνεμποδίστως, *adv.* librement. || Sans défense.
Ἀνεμπόδιστος, η, ον, non empêché; non défendu.
Ἀνέμπορος, etc. V. Ἀνήμπορος.
Ἀνεμύαλος, η, ον, écervelé.
Ἀνεμώδης, *adj.* venteux. || Vain.
Ἀνεμώνη, ἡ, anémone, *plante.*
Ἀνενδεής, *adj.* qui n'est pas dans le besoin.
Ἀνενεργησία, ἡ, désœuvrement. || Inefficacité.
Ἀνενέργητα, *adv.* oisivement. || Sans efficacité.

Ἀνενέργητος, η, ον, désœuvré. || Inefficace. || Qui n'est pas mis en œuvre. r. α pr. ἐν, ἔργον.

Ἀνενόχλητος, η, ον, non inquiété.

Ἀνεξαγόραστος, η, ον, non racheté. r. ἀνά, ἐξ, ἀγορά.

Ἀνεξαγόρευτος, η, ον, non confessé. r. α pr. ἐξαγορεύω.

Ἀνεξάλειπτος, η, ον, ineffaçable.

Ἀνεξάντλητος, η, ον, inépuisable.

Ἀνεξάρτητον, τό, indépendance.

Ἀνεξάρτητος, η, ον, indépendant.

Ἀνεξέγνοιαστος, *adj.* qui n'est pas encore débarrassé de soin, de souci. r. α pr. ἐξ, ἔννοια.

Ἀνεξερεύνητον, τό, impénétrabilité.

Ἀνεξερεύνητος, *adj.* qu'on ne peut scruter.

Ἀνεξέταστα, *adv.* sans examen.

Ἀνεξέταστος, η, ον, non examiné.

Ἀνεξήγητα, *adv.* d'une manière inexplicable.

Ἀνεξήγητος, η, ον, inexplicable; ineffable.

Ἀνεξιθρησκεία, ἡ, tolérance.

Ἀνεξίθρησκος, η, ον, tolérant.

Ἀνεξικακία, ἡ, indulgence.

Ἀνεξίκακος, η, ον, indulgent.

Ἀνεξιχνίαστος, η, ον, impénétrable.

Ἀνέξοδα et ἀνεξόδως, *adv.* sans frais.

Ἀνεξόδιαστος, η, ον, non dépensé.

Ἀνέξοδος, η, ον, qui n'a point à dépenser. || Qui n'a point de frais à faire. || Qui n'a point d'issue.

Ἀνεξομολόγητα, *adv.* sans confession.

Ἀνεξομολόγητος, η, ον, non confessé. r. α pr. ἐξομολογέω.

Ἀνεπαίνετος, η, ον, non loué. || Non louable. r. α pr. ἔπαινος.

Ἀνεπάντεχα, etc. V. Ἀναπάντεχα.

Ἀνεπίγραφος, *adj.* sans titre.

Ἀνεπίδεκτος, *adj.* incapable.

Ἀνεπιδέξιος, *adj.* inhabile.

Ἀνεπιδεξιότης, ἡ, incapacité.

Ἀνεπιμέλεια, ἡ, négligence.

Ἀνεπιμελής, *adj.* négligent.

Ἀνεπίμονος, η, ον, inconstant.

Ἀνεπιστήμων, *adj.* ignorant.

Ἀνεπίσκεπτος, *adj.* non visité.

Ἀνεπίστευτος, *adj.* incroyable.

Ἀνεπίστρεπτος, *adj.* qui ne revient pas.

Ἀνεπιτήδεια, *adv.* maladroitement.

Ἀνεπιτήδειος, *adj.* inhabile.

Ἀνεπιτηδειότης, ἡ, maladresse.

V. Ἀπρόκοπος.
adv. clairement,
α pr. πτύσσω.
Néréides.
, ον, brut.
, désœuvré.
ι, ον, inexplicable.
Ξαναρώτημα.
ν. sans demander.
ον, non interrogé.
e, repos. ‖ Rémis-
nés, opp. à ἐπίτα-
ι, à loisir.
στήθηκα, aor. pass.
ἀνέστησα, aor. act.
, absence de pré-

, ον, non préparé.
ν, qui n'est pas

ι.
ον, qui ne sort
γαλτη, jeune fille
ι élevée. r. α pr.

irrépréhensible.
indévotion.
indévot.
ν. sans dévotion.
ἀνεύρητος, η, ον,

Ἀνεύρισμα, τό, anévrisme.
Ἀνεύσπλαγχνα, *adv.* impitoyablement.
Ἀνευσπλαγχνία, ἡ, inhumanité.
Ἀνεύσπλαγχνος, *adj.* impitoyable. r. α. pr. εὖ, σπλάγχνον.
Ἀνευχάριστα et ἀνευχαρίστως, *adv.* sans contentement. ‖ Avec ingratitude.
Ἀνευχαριστησία, ἡ, mécontentement. ‖ Ingratitude. ‖ Insatiabilité.
Ἀνευχάριστος, η, ον, mécontent. ‖ Ingrat. ‖ Que rien ne peut contenter. r. α pr. εὖ, χάρις.
Ἀνέφαλος, η, ον, serein, sans nuage. gr. anc. ἀνέφελος.
Ἀνεχόρταστα, *adv.* insatiablement. r. α pr. χορτάζω.
Ἀνεχόρταγος et ἀνεχόρταστος, η, ον, insatiable. ‖ Non rassasié.
Ἀνέχω, lever. ‖ Supporter.
Ἀνεψάκι, τό, petit neveu.
Ἀνέψητος, *adj.* non cuit; non rôti. r. α pr. ἕψω.
Ἀνεψιά, ἡ, nièce.
Ἀνεψίδι, τό, dim. de ἀνέψι, τό, et ἀνεψιός, ὁ, neveu. Πρῶτα ἢ δεύτερα ἀνέψια, neveux au premier ou au second degré.
Ἀνηβάζω, V. Ἀνεβάζω.

Ἄνηθον, τό, aneth, *plante.*
Ἀνήκουστα, *adv.* d'une manière inouie.
Ἀνήκουστος, η, ον, inoui.
Ἀνήκω, appartenir.‖Concerner.
Ἀνήλικα, τά, des mineurs.
Ἀνήλικος, ὁ et ἡ, mineur, pupille.
Ἀνήλιος, *adj.* qui est sans soleil.
Ἀνήμερα, *adv.* d'une manière sauvage. r. α pr. ἥμερος.‖ Au point du jour. r. ἀνά, ἡμέρα.
Ἀνημέρευτος, η, ον, non calmé. ‖Indomptable.
Ἀνήμερος, *adj.* sauvage; indocile.
Ἀνήμπορα, *adv.* languissamment; faiblement.
Ἀνημπορία, ἡ, indisposition. ‖ Impuissance. r. α pr. ἐν, πόρος.
Ἀνήμπορος, η, ον, indisposé. ‖ Impuissant.
Ἀνημπορῶ, être malade.
Ἀνήξευρα, *adv.* sans savoir.
Ἀνηξευριά, ἡ, ignorance.
Ἀνήξευρος, η, ον, qui ne sait pas.
Ἀνήρ, ὁ, homme; mari. gr. anc.
Ἄνισον, τό, anis, *plante.*
Ἀνήσυχα, *adv.* avec inquiétude.
Ἀνησυχία, ἡ, inquiétude.
Ἀνήσυχος, η, ον, inquiet.
Ἀνήφορα, *adv.* en montant.
Ἀνηφορίζω, monter une ha
Ἀνηφοροκατήφορος, ὁ, iné de terrain.
Ἀνήφορος, ὁ, montée.‖Ha ‖Les régions de l'orient
Ἀνήψιτος, *adj.* V. Ἀνέψητος
Ἀνθεκατόνταρχος, ὁ, lieut d'une compagnie. r. ἀντι τόν, ἀρχός.
Ἄνθησις, ἡ, et ἄνθισμα, τό, raison.
Ἀνθίζω, fleurir.
Ἀνθιππασία, ἡ, tournoi. r ἵππος.
Ἀνθίστασις, ἡ, opposition. στασις τριτολαβοῦσα, t opposition.
Ἀνθοβολῶ, sentir bon.
Ἀνθολογία, ἡ, anthologie.
Ἀνθολόγιον, τό, spicilége.
Ἀνθολογῶ, cueillir des fle
Ἀνθομυρίζω, sentir bon.
Ἀνθόνερον, τό, eau de fleu range.
Ἄνθος, τό, fleur.‖Élite.
Ἀνθρακιά, ἡ, brasier.
Ἄνθραξ, ὁ, braise.‖Escarb ‖Anthrax ou charbon.
Ἀνθρωπάκι, τό, petit hon
Ἀνθρωπαρέσκεια, ἡ, acc des personnes.‖Complai

ἰρεσκος, *adj.* qui fait ac-
ι des personnes.||Com-
ιt.
ιριον, τό, petit homme.
ά, ἡ, politesse.
ζω, humaniser; polir.
νά, *adv.* humainement.
ιent.
νον, τό, l'humanité.
νός, ἡ, όν, humain.||Poli.
νος, η, ον, humain. Τὸ
ινον γένος, le genre hu-

σκος, ὁ, petit homme.
σμα, τό, humanité; ci-
on.
θεος, ὁ, l'Homme-Dieu.
ικτονία, ἡ, homicide.
ικτόνος, ὁ, meurtrier.
ιλάτρης, ὁ, adorateur
mes.
ιλογία, ἡ, description du
humain.
ις, ὁ, homme.|| Valet.
ότης, ἡ, l'humanité.
ιμορφος, *adj.* qui a une
humaine.
ιμορφίτης, ὁ, qui donne
une figure d'homme.
ιφαγία, ἡ, anthropopha-

Ἀνθρωποφάγος, ὁ, anthropophage.
Ἀνθύπατος, ὁ, proconsul.
Ἀνθῶ, fleurir.||Pousser.
Ἀνίατα, *adv.* d'ἀνίατος, η, ον, incurable.||Irrémédiable. Ἔπαθε τὰ ἀνίατα, il a souffert l'infini.
Ἀνίερος, *adj.* profane.
Ἀνιερώνω, profaner. r. α pr. ἱερόω.
Ἀνιερωσύνη, ἡ, profanation.
Ἄνιθον, τό, V. Ἄνηθον.
Ἀνίκητα, *adv.* invinciblement.
Ἀνίκητος, η, ον, invincible.
Ἀνίξευρα, etc. V. Ἀνήξευρα.
Ἄνιπτος, η, ον, non lavé.
Ἄνισα, *adv.* inégalement.
Ἀνίσκιος, *adj.* qui n'a point d'ombre; qui n'en donne point.
Ἄνισος, η, ον, inégal. gr. anc.
Ἄνισον, τό, anis, *plante.*
Ἀνισότης, ἡ, inégalité.
Ἀνιστόρητος, η, ον, qu'on ne peut décrire. r. α pr. ἱστορέω.
Ἀνίσχυρος, *adj.* faible, inefficace. Τὸ ἀνίσχυρον, l'inefficacité.
Ἀνίσως, si. Ἀνίσως καί, en cas que. Ἀνίσως καὶ δέν, sinon.
Ἀνίψητος, V. Ἄψητος.
Ἀννοιῶ, rappeler, représenter. Ἀννοιοῦν ἡ κούφιαις τουφεκιαῖς τὸν ᾅδη (Δῆμος.), le bruit sourd

de cette fusillade me représente l'enfer. r. ἔννοια.

Ἄνοδος, ἡ, chemin montant.

Ἀνοησία, ἡ, bêtise. || Imprudence.

Ἀνόητος, η, ον, étourdi. || Imprudent.

Ἀνόθευτος, η, ον, non falsifié.

Ἄνοια, V. Ἀνοησία.

Ἄνοιγμα, τό, et ἀνοιγμάδα, ἡ, ouverture.

Ἀνοιγμένος, η, ον, ouvert.

Ἀνοιγοσφάλισμα, τό, l'action d'ouvrir et de fermer. Ἀνοιγοσφάλισμα τῶν ματιῶν, clignotement des yeux. Εἰς ἕνα ἀνοιγοσφάλισμα, dans un clin d'œil.

Ἀνοιγοσφαλῶ, ouvrir et fermer.

Ἀνοίγω, ouvrir. || Aller en pleine mer. gr. anc. Ἀνοίγει ὁ καιρός, le temps s'éclaircit.

Ἀνοίκιαστος, adj. non loué, non affermé. r. α pr. ἐνοίκιον.

Ἀνοικοδομή, ἡ, réédification.

Ἀνοικοδομῶ, rebâtir.

Ἀνοικτά, adv. ouvertement.

Ἀνοικτός, ή, όν, ouvert. || Clair. Κόκκινον ἀνοικτόν, rouge clair.

Ἄνοιξις, ἡ, ouverture. || Printemps.

Ἄνομα, adv. iniquement.

Ἀνόμημα, τό, délit, crime; iniquité.

Ἀνομία, ἡ, iniquité.

Ἀνομβρία, ἡ, sécheresse, manque de pluie.

Ἀνόμοια, adv. diversement.

Ἀνόμοιος, adj. dissemblable, divers; inégal.

Ἀνομοιότης, ἡ, dissemblance.

Ἄνομος, η, ον, inique; illégal.

Ἀνόμως, adv. iniquement.

Ἀνόρεκτος, adj. dégoûté; qui est sans appétit.

Ἀνορεξία, ἡ, dégoût; manque d'appétit. gr. anc.

Ἀνορθωτής, ὁ, réparateur.

Ἀνόσιος, adj. détestable. || Impie.

Ἀνοσιότης, ἡ, impiété.

Ἄνοσος, adj. sain, bien portant.

Ἄνοστα, adv. désagréablement; sans aucun goût.

Ἀνοστάδα, ἡ, insipidité.

Ἀνοσταίνω et ἀνοστίζω, affadir. || Ennuyer. Ἀνοσταίνω πρός τινα, déplaire à quelqu'un.

Ἀνοστία, ἡ, fadeur. || Désagrément.

Ἄνοστος, η, ον, fade, insipide. || Désagréable.

Ἀνότιστος, η, ον, non humecté.

Ἀνοχή, ἡ, tolérance. gr. anc.

τος, η, ον, non conseil-
orrigible.
η, ἡ, amour mutuel.
ιμένος, η, ον, qui aime
imé.
ῶ, aimer qui nous aime.
ζομαι, entrer en con-
:e.
στής, ὁ, antagoniste.
ή, ἡ, et ἀντάλλαγμα,
ιange, troc.
ματικόν, τό (s. ent.
), lettre de change.
ensemble. Ἀντάμα μου,
oi. r. ἐν τῷ ἅμα.
ω, compenser. ‖ récom-
payer de retour.
ις et ἀντάμευσις ἡ, ré-
ıse.
ής, ὁ, rémunérateur.
ικός, ή, όν, rémunéra-

ή, ἡ, récompense.
αῖος, α, ον, mutuel.
α, τό, union. ‖ Entrevue.
ω, joindre. ‖ S'aboucher.
ις, ἡ, union. ‖ Rencontre.
ής, ὁ, celui qui unit. ‖
ui a une entrevue.
ικός, ή, όν, qui a la for-
ár.

Ἀντανάκλασις, ἡ, réfléchissement; reflet.
Ἀντανακλαστικός, ή, όν, réfléchissant. Ἀντανακλαστικὴ δύναμις, réfléxibilité.
Ἀντανακλῶ, réfléchir, refléter.
Ἀνταποδίδω, récompenser. ‖ Rendre la pareille.
Ἀνταπόδομα, τό, et ἀνταπόδοσις, ἡ, rétribution, récompense. ‖ Revanche; représailles.
Ἀνταποδοτικός, ή, όν, rémunératoire.
Ἀνταποκρίνομαι, répondre. ‖ Correspondre.
Ἀνταπόκρισις, ἡ, réponse. ‖ Correspondance.
Ἀντάρα, ἡ, tracas. ‖ Bourrasque. ‖ Combat.
Ἀνταρκτικός, *adj*. antarctique.
Ἀντέννα, ἡ, antenne, vergue. r. lat. antenna.
Ἀντεραστής, ὁ, rival. gr. anc.
Ἀντερί, τό, veste.
Ἀντεριοῦμαι, avoir des égards.
Ἄντερον, τό, entrailles. gr. anc. ἔντερον.
Ἄντζα, ἡ, mollet de la jambe.
Ἀντηλιά, ἡ, réverbération du soleil. r. ἀντί, ἥλιος.
Ἀντήλιον, τό, abat-jour, persien-

ne.||OEillère de cheval. gr. anc. *ἀνθήλιον*.
Ἀντήχημα, τό, et *ἀντήχησις*, ἡ, résonnement, retentissement.
Ἀντηχητικός, ή, όν, qui retentit.
Ἀντηχῶ, résonner, retentir.
Ἀντί et *ἀντίς*, *prép.* au lieu de. Ἀντὶς νά, *conj.* Ἀντὶς νὰ συνεισφέρῃ εἰς, au lieu de, ou bien loin de contribuer à.
Ἀντί, τό, ensuble de tisserand.
Ἀντιαγάπη, V. Ἀνταγάπη.
Ἀντίβαλμα et *ἀντιβάλσιμον*, τό, opposition.||Comparaison.
Ἀντιβάλλω, opposer, comparer.
Ἀντιβασιλεία, ἡ, vice-royauté.
Ἀντιβασιλεύς, ὁ, vice-roi.
Ἀντιβασιλεύω, être vice-roi.
Ἀντιβοή et *ἀντιβόησις*, ἡ· *ἀντιβόημα*, τό, retentissement.
Ἀντιβοῶ, résonner, retentir.
Ἀντίγραμμα, τό, copie.||Contrat.
Ἀντιγραφή, ἡ, transcription.
Ἀντιγραφεύς, ὁ, copiste.
Ἀντίγραφον, τό, copie.
Ἀντιγράφω, copier, transcrire.
Ἀντίδερον, V. Ἀντίδωρον.
Ἀντίδι, τό, endive, *espèce de chicorée*. r. lat. intybum.
Ἀντίδικος, *adj.* adversaire.
Ἀντιδοξάζω, être d'avis différent.
Ἀντίδοξος, η, ον, qui est d'a[vis] différent.
Ἀντίδοσις, ἡ, récompense.
Ἀντίδοτον, τό, antidote.
Ἀντίδωρον, τό, pain-bénit.
Ἀντίζηλος, ὁ, compétiteur.
Ἀντιζύγι, τό, contre-poids.
Ἀντιζυγιάζω, contre-balance[r].
Ἀντίζυγος, *adj.* qui contre-balance.
Ἀντίθεος, *adj.* opposé à Die[u].
Ἀντίθεσις, ἡ, opposition; an[ti]thèse. gr. anc.
Ἀντίθετος, η, ον, opposé.
Ἀντίθυρον, τό, contre-porte.
Ἀντικάλεσμα, τό, invitation ré[ci]proque.||Rappel.
Ἀντικαλῶ, inviter à son tou[r]. Révoquer.
Ἀντίκειμαι, être situé en face [de].||Être opposé, s'opposer.
Ἀντικείμενον, τό, l'objet.
Ἀντικείμενος, η, ον, opposé.
Ἀντικλεῖδι, τό, fausse clef; p[as]se-partout.
Ἀντικλότζημα, τό, ruade.
Ἀντικλωτζῶ, régimber, rue[r].
Ἀντικοπή, etc. V. *διακοπή*, e[tc].
Ἀντικούρσευμα, τό, représaill[es].
Ἀντικρούω, répercuter.
Ἄντικρυ et *ἄντικρυς*, *adv.* vis-à-v[is].

tre vis-à-vis.
dj. qui est vis-à-vis.
τό, l'action d'être

réfléchir, répercu-

τό, et ἀντιλαλιά, ἡ,
ent; écho.
:entir, résonner.
ἡ, le dimanche de
do.
adv. p. τῇ ἡμέρα
, au jour de Pâques.
ἀντιλογῶ, contre-
.er.
ι, contradiction;

', όν, contradictoi-

contradicteur.
contester, dispu-

τιμεύγω, V. Ἀντα-

ό, autel portatif.
, salaire, prix.
ις, ή, όν, antimo-

, antimoine.
antinomie ou con-
ntre deux lois.

Ἀντιπάθεια, ἡ, antipathie.
Ἀντιπαθής, *adj.* antipathique.
Ἀντιπάλευμα, τό, lutte.
Ἀντιπαλεύω, lutter.
Ἀντίπαλος, *adj.* adversaire.
Ἀντιπαραβάλλω, collationner.
Ἀντιπαράθυρον, τό, contre-fenêtre.
Ἀντιπαραλήγουσα, ἡ (s. ent. συλλαβή), la syllabe antépénultième. r. lat. *ante*, avant.
Ἀντιπαρεξετάζω, examiner en comparant.
Ἀντίπαπας, ὁ, antipape.
Ἀντιπάσχω, avoir de l'antipathie. gr. anc.
Ἀντίπερα, *adv.* au-delà.
Ἀντιπλήρωμα, τό, échange. || revanche.
Ἀντιπληρώνω, échanger. || Prendre sa revanche.
Ἀντίποδες, οἱ, les antipodes.
Ἀντιποιοῦμαι, contrefaire.
Ἀντιπολέμησις, ἡ, résistance.
Ἀντιπολέμιος, *adj.* ennemi.
Ἀντιπολεμῶ, contester, résister.
Ἀντίπορτα, ἡ, contre-porte.
Ἀντιπροῖκι, τό, biens paraphernaux. r. ἀντί et προῖξ.
Ἀντιπροικίζω, donner un surplus de dot; *au pass.* le recevoir.

Ἀντιπροίκισμα, τό, le surplus de la dot.

Ἀντιπρόξενος, ὁ, vice-consul.

Ἀντιπρόσωπος, η, ον, qui est face à face.

Ἀντιπρόσωπος, ὁ, député, représentant.

Ἀντίπροχθες, *adv.* l'autre avant-hier.

Ἀντιπροχθεσινός, ή, όν, qui est de l'autre avant-hier.

Ἀντιριοῦμαι, avoir des égards.

Ἀντίῤῥησις, ἡ, réfutation.

Ἀντιῤῥητικός, ή, όν, propre à réfuter.

Ἀντιῤῥητικῶς, *adv.* contradictoirement.

Ἀντίς, V. Ἀντί.

Ἀντισημειώνω, contre-marquer.

Ἀντισημείωσις, ἡ, contre-marque.

Ἀντίσκιοι, οἱ, les antesciens.

Ἀντισκομένος, η, ον, part. passé passif d'ἀντισκόπτω.

Ἀντισκόπτω, interrompre. || Dissuader. || Discontinuer.

Ἀντίσκοψις, ἡ, interruption. || Discontinuation. || Distraction.

Ἀντίστασις, ἡ, objection. || Résistance.

Ἀντιστέκομαι, résister.

Ἀντιστῆλι, τό, étai, support.

Ἀντιστηλώνω, étayer. r. στύλ

Ἀντιστήριγμα, τό, soutien.

Ἀντιστηρίζω, soutenir. gr. an

Ἀντιστράτευμα, τό, combat.

Ἀντιστρατεύω, combattre.

Ἀντίστροφος, *adj.* opposé.

Ἀντιστρόφως, *adv.* au contrai

Ἀντισφραγίζω, contre-sceller.

Ἀντίτειχον, τό, contre-mur.

Ἀντίτεχνος, *adj.* émule de m tier.

Ἀντιτριήραρχος, ὁ, lieutenant vaisseau.

Ἀντίτυπον, τό, copie. gr. an

Ἀντιφάρμακον, τό, contre-pois

Ἀντίφασις, ἡ, contradiction.

Ἀντιφάσκω, contredire.

Ἀντιφατικός, ή, όν, contradi toire.

Ἀντιφατικῶς, *adv.* contradict rement.

Ἀντιφέρομαι, s'opposer.

Ἀντίφρασις, ἡ, antiphrase.

Ἀντιφυσῶ, souffler d'un autre cô

Ἀντίφωνον, τό, antienne.

Ἀντιχαράκωμα, τό, contrevall tion. r. ἀντί et χαρακόω.

Ἀντιχαρίζω, V. Ἀνταμείβω.

Ἀντίχειρ, ὁ, pouce. r. ἀντί, χε

Ἀντίχριστος, ὁ, antichrist.

Ἀντιχρονιά, ἡ, l'année prochai

ός, ὁ, anachronisme.
chanter tour à tour.
, puisage. gr. anc.
eau. || Sentine.
er.
changer de nom.
, ἡ, antonomase.
vertige.
ντραλώνω, étourdir.
, avoir des vertiges.
et ἀντράλωμα, τό,
nent; vertige.
antre.
ἡ, pronom.
, ἡ, όν, pronominal.
η, ον, non outragé.
sécheresse
j. qui est sans pluie.
et ἄνυμφος, adj. non

, désobéissance.
ος, η, ον, non exaubéi.
ἡ, célibat.
, *adj.* célibataire.
; γυνή, femme non
α pr. ὑπό, ἀνήρ.
, *adj.* non existant.
, *adj.* irréprochac.
adj. désobéissant.

Ἀνυπόγραφος, η, ον, non soussigné.
Ἀνυπόδητος, *adj.* déchaussé.
Ἀνυπόκριτος, η, ον, sincère.
Ἀνυπόμονα, *adv.* impatiemment.
Ἀνυπομόνευτος et ἀνυπόμονος, η, ον, impatient.
Ἀνυπομονησία, ἀνυπομονιά, ἀνυπομονή, ἡ, impatience.
Ἀνυπομόνητα, *adv.* impatiemment. || Insupportablement.
Ἀνυπομόνητος, η, ον, impatient. || Insupportable.
Ἀνυπόπτευτος, η, ον, non soupçonné. || A l'abri de tout soupçon.
Ἀνυπόστατος, *adj.* qui n'a pas d'existence réelle. gr. anc.
Ἀνυποταγή, ἡ, désobéissance.
Ἀνυπότακτα, *adv.* sans soumission.
Ἀνυπότακτος, η, ον, non soumis; désobéissant. || Qu'on ne peut soumettre.
Ἀνυποταξία, ἡ, désobéissance.
Ἀνυπόφερτα, *adv.* insupportablement.
Ἀνυπόφερτος, η, ον, insupportable. r. α pr. ὑποφέρω.
Ἀνυχάτος, η, ον, p. ὀνυχάτος, qui a des ongles.

.νυχίζω, déchirer avec ses ongles. r. ὄνυξ.
.νυφαντής, ὁ, tisseraud. fém. ἡ ἀνυφαντοῦ et ἀνυφάντρια, *qui de plus signifie* araignée.
.νυφανταργιό, τό, atelier de tisserand. r. ὑφᾶν, ἐργαστήριον.
.νω, *adv.* dessus; en haut.
.νώγαιον et ἀνώγι, τό, appartement d'en haut.||Cénacle. gr. anc. ἀνώγεον.
.νώδυνος, η, ον, anodin, lénitif.
.νωθεν, *adv.* d'en haut. Ὁ ἄνωθεν, le susdit.
.νωκάτω, *adv.* sens dessus dessous. p. ἄνω κάτω.
.νωμαλία, ἡ, anomalie, irrégularité. gr. anc.
.νώμαλος, η, ον, irrégulier.
.νωνόμαστος, η, ον, qui est sans nom.||Qu'on ne peut nommer.
.νώνυμος, η, ον, anonyme.
.νωρηθείς, εῖσα, έν, susdit.
.νώριμος, *adj.* qui n'est pas encore mûr.
.νωρίς, *adv.* de bonne heure. r. ἄνωρος, précoce.
.νώτατος, η, ον, suprême.
.νώτερος, έρα, ον, supérieur.
.νωτέρω, *adv.* plus haut.
.νωφέλευτα, *adv.* inutilement.
Ἀνωφέλευτος et ἀνωφέλετος, η, ον, inutile.
Ἀνωφέλεια, ἡ, inutilité.
Ἀνωφελής, *adj.* inutile; frivole.
Ἀνωφελῶς, *adv.* inutilement.
Ἀνώφλι et ἀνώφλιον, τό, linteau. r. ἄνω et φλιά.
Ἀξαγόραστος, η, ον, non racheté; non rachetable.
Ἀξαγόρευτος, *adj.* non confessé.
Ἀξαδέλφη, etc. V. Ἐξαδέλφη.
Ἀξάϊ, τό, sextule ou 6e partie de l'once. gr. anc. ἑξάγιον.
Ἀξαμάρι, V. Ἄξαμος.
Ἄξαμος, ὁ, mesure, dimension.
Ἀξάμωμα, τό, l'action de mesurer.
Ἀξαμώνω, prendre mesure.
Ἀξαμωτής, ὁ, mesureur; fém. ἡ ἀξαμώτρια.
Ἀξανοίγω, etc. V. Ξανοίγω, etc.
Ἀξάρτια, τά, agrès. r. ἐξαρτίζω.
Ἄξαφνα et ἀξάφνου, *adv.* à l'improviste.
Ἄξαφνος, η, ον, subit, inopiné. r. ἐξ, ἄφνω.
Ἀξάφριστος, η, ον, non écumé.
Ἀξεγνοιασία, ἡ, nonchalance.
Ἀξέγνοιαστα, *adv.* nonchalamment.
Ἀξέγνοιαστος, η, ον, non déga-

tout soin. || Nonchalant.
ροπος, *adj.* effronté. ||
:, honteux.
ωτος, η, ον, non vengé.
ιτος, η, ον, non écossé,
ι plumé. r. α pr. ἐξ, μα-

ἔευτα, *adv.* d'ἀξεμπέρ-
, η, ον, non débrouillé.
ricable.
ι, *adv.* sans examen.
ις, η, ον, non examiné.
ιétrable.
η, ον, non gratté; non
non poli.
ος, η, ον, non déchiré.
ιτα, *adv.* inséparable-

ιτος, η, ον, inséparable.
ι, ἡ, intrépidité.
ος, η, ον, intrépide.
le but.
ἀν. dignement. || Adroi-
.
dignité. || Charge. || Ha-

ος, η, ον, admirable.
V. Ἀξίζω.
τος, η, ον, digne d'être

, ὁ, mérite.

Ἀξίγγι et ἀξίγκι, τό, suif.
Ἀξιγκοκέρι, τό, chandelle. r. ὀξύγγιον et κηρός.
Ἀξιγκερός, ἡ, όν, graissé avec du suif.
Ἀξιγκεύω et ἀξιγκώνω, graisser avec du suif. || Allécher. || Aduler.
Ἀξίγκωμα, τό, l'action de graisser avec du suif. || Appât.
Ἀξιέπαινα, *adv.* d'une manière louable.
Ἀξιέπαινος, η, ον, digne de louange.
Ἀξιεπιθύμητος, η, ον, désirable.
Ἀξίζω, coûter; valoir; mériter. Δὲν ἀξίζει, cela ne vaut rien.
Ἀξινάρα, ἡ, grande hache.
Ἀξινάρι, τό, petite hache.
Ἀξίνη, ἡ, hache. || Pioche.
Ἀξινογύρι, τό, pioche. r. ἀξίνη, ὀρυγή.
Ἀξιογέλαστος, η, ον, risible, ridicule.
Ἀξιογέλωτος, *adj.* qui mérite d'être baffoué.
Ἀξιοδίδακτος, η, ον, qui mérite d'être prêché.
Ἀξιοδιήγητος, η, ον, digne d'être raconté.
Ἀξιοδάκρυτος, η, ον, déplorable.

Ἀξιοζήλευτος, η, ον, digne d'envie. gr. anc. ἀξιοζήλωτος.

Ἀξιοθαύμαστος, η, ον, digne d'admiration. gr. anc.

Ἀξιοθεώρητος, η, ον, digne d'être considéré.

Ἀξιοθρήνητος, η, ον, déplorable.

Ἀξιοθύμητος, η, ον, digne de mémoire.

Ἀξιοκαταφρόνητος, η, ον, méprisable.

Ἀξιοκατάκριτος, η, ον, condamnable.

Ἀξιόκλαυστος, η, ον, déplorable.

Ἀξιόλογα, *adv.* d'une manière remarquable.

Ἀξιόλογος, η, ον, digne de considération.

Ἀξιομακάριστος, η, ον, digne du bonheur du ciel. r. μάκαρ.

Ἀξιομίμητος, η, ον, qui mérite d'être imité.

Ἀξιόμισθα, *adv.* méritoirement.

Ἀξιομισθία, ἡ, mérite, titre à une récompense.

Ἀξιόμισθος, η, ον, méritoire.

Ἀξιομνημόνευτος, η, ον, mémorable. gr. anc.

Ἀξιόμνηστος, η, ον, digne de souvenir.

Ἄξιον, τό, habileté, capacit

Ἀξιονίκητος, η, ον, qui mér d'être vaincu.

Ἀξιόνικος, η, ον, digne de victoire. gr. anc.

Ἀξιόπιστα et ἀξιοπίστως, a authentiquement.

Ἀξιοπίστευτος, η, ον, digne foi.

Ἀξιοπιστία, ἡ, authenticité; torité.

Ἀξιόπιστος, η, ον, authenti digne de foi.||Probable. Τὸ ξιόπιστον, authenticité; l' thentique.

Ἀξιοπρεπής, *adj.* honorab bienséant.

Ἀξιοπρεπῶς, *adv.* convenab ment.||Avec dignité.

Ἄξιος, ία, ον, digne.||Capabl

Ἀξιοσημείωτα, *adv.* notablem

Ἀξιοσημείωτος, η, ον, rem quable.

Ἀξιοσύνη et ἀξιότης, ἡ, dign ||Mérite.||Capacité.

Ἀξιοτίμητος, η, ον, estimabl

Ἀξιῶ, juger digne. || Daigne Rendre digne. V. Ἀξιώνω.

Ἀξίωμα, τό, rang, grade, di té.||Axiome.

Ἀξιωματικός, ὁ, qui a une

nctionnaire ; ministre.
ξιωματική.
rendre digne.‖Élever
gnité.
, se rendre digne.‖É-
à une dignité.
ν. V. Ἄξια.
ἡ, élévation à une di-

ς, η, ον, non dépensé;
sumé.
τό, V. Ἀξέγγι.
ιτος, η, ον, non con-
α pr. ἐξομολογέω.
τος et ἀξούριστος, η,
rasé. r. α pr. ξυρός.
ος, η, ον, non dominé.
;, η, ον, non éveillé.
ος, η, ον, non déchaus-

, η, ον, non rasé.
η, ον, non raclé, non
non poli.
ξωνας, ὁ, axe; essieu.
η, ον, célèbre.
, diligence, activité.
, ον, prompt, diligent.
j. qui ne boit pas de vin.
, *adj.* aveugle.
ἡ, invisibilité. ‖ Aveu-
.

Ἀόρατος, η, ον, invisible.
Ἀοράτως, *adv.* d'une manière invisible.
Ἀόριστος, η, ον, indéfini.
Ἀόριστος, ὁ, aoriste, *temps.*
Ἀορίστως, *adv.* indéfiniment.
Ἀπαγγελία, ἡ, ambassade. ‖ Message, annonce.
Ἀπαγγέλλω, envoyer une ambassade. ‖ Annoncer.
Ἄπαγε, *interj.* fi. r. ἀπό, ἄγε.
Ἀπαγόρευμα, τό· ἀπαγόρευσις, ἡ, défense, prohibition.
Ἀπαγορευτικός, ή, όν, prohibitif.
Ἀπαγορεύω, prohiber, défendre.
Ἀπάγωτος, η, ον, non glacé.
Ἀπάθεια, ἡ, apathie. ‖ Impassibilité.
Ἀπαθής, *adj.* apathique. ‖ Impartial. ‖ Impassible.
Ἀπαθῶς, *adv.* sans passion. ‖ D'une manière impassible.
Ἀπαιδευσία, ἡ, manque d'instruction. ‖ Impunité.
Ἀπαίδευτος, η, ον, ignorant. ‖ Grossier. ‖ Impuni.
Ἄπαιδος et ἄπαις, *adj.* qui n'a point d'enfant.
Ἀπαιθαίνω, V. Ἀποθαίνω.
Ἀπαίσια, *adv.* indécemment.
Ἀπαίσιος, ία, ον, indécent.

Ἀπαιτούμενον, τό, qualités requises.

Ἀπαιτῶ, demander, réclamer; exiger. gr. anc.

Ἀπάκι, τό, et ἀπάκια, τά, aloyau, longe.

Ἀπακούμπι, τό, support.

Ἀπακουμπίζω et ἀπακουμπῶ, étayer. || S'appuyer.

Ἀπαλά, *adv.* mollement.

Ἀπαλαίνω, amollir.

Ἀπαλησμονεύω, oublier.

Ἀπαλθεινά, *adv.* véritablement.

Ἀπαλλοτρίωμα, τό· ἀπαλλοτρίωσις, ἡ, aliénation d'une propriété.

Ἀπαλλοτριώνω, aliéner une propriété.

Ἀπαλλοῦ, p. ἀπ' ἀλλοῦ, *adv.* d'un autre côté.

Ἀπαλοζῶ, vivre dans la mollesse.

Ἀπαλόν, τό, le haut de la tête.

Ἀπαλός, ἡ, όν, tendre, délicat, mou. gr. anc.

Ἀπαλότης, ἡ, mollesse.

Ἀπαλούτζικα, *adv.* un peu mollement.

Ἀπαλούτζικος, η, ον, un peu tendre, mollet.

Ἀπαλύνω, amollir. || S'attendrir.

Ἀπάνδρευτος, η, ον, non marié.

Ἀπανδρευτοσύνη, ἡ, célibat.

Ἀπανεμία, ἡ, temps calme.

Ἀπάνθισμα, τό, chute des fleurs. || Recueil littéraire.

Ἀπανθίζω, défleurir.

Ἀπάνθρωπα, *adv.* inhumainement.

Ἀπανθρωπία, ἡ, inhumanité.

Ἀπάνθρωπος, *adj.* inhumain.

Ἀπανικός, ἡ, όν, de dessus.

Ἀπαντάω, V. Ἀπαντῶ.

Ἀπανταχοῦ, *adv.* partout.

Ἀπαντέχω, attendre.

Ἀπαντέχεμα, τό, attente, expectative.

Ἀπάντημα, τό· ἀπάντησις, ἡ, rencontre. gr. anc.

Ἀπαντητικός, ἡ, όν, qui va au devant.

Ἀπάντικρυ et ἀπάντικρυς, *adv.* en face. gr. anc.

Ἀπαντοχή, ἡ, expectative. Ἀπαντοχή μου, ma douce espérance, *expr. de tendresse.*

Ἀπάντρευτος, V. Ἀπάνδρευτος.

Ἀπαντῶ, rencontrer.

Ἀπάνω, *adv.* et *prép.* dessus, en haut; sur. Ἄπαν ἀπάνω, tout au-dessus; superficiellement. Ἀπάνω εἰς τὸν καιρόν, juste au moment, à propos. Παρ' ἀπ:

plus. Ἀπάνω κάτω, sus dessous; pêle-mê- ·ἀπάνω τινά, provo- acer quelqu'un.
ιένος, η, ον, mis des- rgé de.||Provoqué.
τιμον, τό, charge, ion, message.
ο, mettre dessus. || er, irriter.
ι, τό, culotte.
κι, τό, gilet de dessus.
ρή, V. Ἐπιγραφή.
ή, arrivée. r. ἐλᾶν
et ἀπανωμέτρι, τό, n sus. r. μέρος, μέτρον.
ημα, τό, assaut.
ῶ, assaillir.
ι, τό, chapiteau.
et ἀπανωφόρεμα; τό, . de dessus.
. une fois.
ος, η, ον, incompa-

ς, η, ον, inviolable.
ς, *adv.* inviolable-

τος, η, ον, non or- non commandé.
ος, η, ον, qu'on ne evoir; inadmissible.

Ἀπαραίτητος, ή, ον, indispensable.

Ἀπαρακάλεστα, *adv.* sans être prié.

Ἀπαρακάλεστος, η, ον, non prié.

Ἀπαρακίνητος, η, ον, inébranlable.

Ἀπαράλλακτα et ἀπαραλλάκτως, *adv.* sans changement.

Ἀπαράλλακτος, η, ον, immuable. ||Tout-à-fait semblable.

Ἀπαραλλαξία, ή, immutabilité.

Ἀπαραμύθητος, η, ον, inconsolable.

Ἀπαρασάλευτα, *adv.* sans remuer.

Ἀπαρασαλευσία, ή, immobilité.

Ἀπαρασάλευτος, η, ον, immobile, stable.

Ἀπαρατήρητα, *adv.* sans être vu.

Ἀπαρατήρητος, η, ον, non observé.||Qu'on ne peut voir.

Ἀπαραφύλακτος, η, ον, imprudent, qui n'est pas sur ses gardes.

Ἀπαραφυλάκτως, *adv.* inconsidérément.

Ἀπαργιάζω, laisser.||Céder.

Ἀπαργίασμα, τό, abandon.||Cession.

Ἀπαρέμφατος, ή, l'infinitif.

Ἀπαρέσκω, déplaire.

Ἀπαρηγορησιά, ἡ, chagrin qui n'admet point de consolation.

Ἀπαρηγόρητα, *adv*. inconsolablement.

Ἀπαρηγόρητος, η, ον, inconsolable. gr. anc.

Ἀπαρθενία, ἡ, absence de virginité.

Ἀπαρίθμησις, ἡ, dénombrement, numération.

Ἀπαριθμῶ, compter.

Ἀπάρνημα, τό· ἀπάρνησις, ἡ, reniement, abjuration.‖Désaveu. Ἀπάρνησις ἑαυτοῦ, abnégation de soi-même.

Ἀπαρνητικός, ἡ, όν, de reniement, d'abjuration.

Ἀπαρνοῦμαι, renier, abjurer. ‖ Désavouer, désapprouver.

Ἀπαῤῥησίαστος, η, ον, qui n'a pas de présence d'esprit; timide.

Ἄπαρτος, η, ον, non pris; inexpugnable. r. α pr. et ἀπαίρω.

Ἀπαρχή, ἡ, prémices.

Ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, tout.

Ἄπαστος, η, ον, non salé.

Ἀπάστρευτα, *adv*. malproprement.

Ἀπαστρία, ἡ, malpropreté.

Ἄπαστρος, η, ον, malpropre.

Ἀπατεών, ὁ, trompeur; séducteur.

Ἀπάτη, ἡ, tromperie; attrap‖Séduction.‖Erreur.

Ἀπατηλός, ἡ, όν, trompeur, séduisant.‖Captieux.

Ἀπατηλῶς, *adv*. avec artifice.

Ἀπάτημα, τό· ἀπάτησις, ἡ, tromperie, séduction.

Ἀπατητής, ὁ, trompeur.

Ἀπάτητος, η, ον, non foulé au pieds.

Ἀπατός, p. ex. Ἀπατός μου, moi même, et au fém. ἀπατή μου etc.

Ἀπατῶ, tromper, attraper.‖Séduire.

Ἀπαύγασμα, τό, coruscation.

Ἀπαυθαδιάζω, oser. r. αὐθαδια

Ἄπαυστα, *adv*. sans cesse.

Ἄπαυστος, η, ον, qui ne finit pas

Ἀπαυτοῦ, *adv*. d'ici, de là.

Ἀπάφεσις, ἡ, délaissement.

Ἀπέ, V. Ἀπό.

Ἀπεγνωσμένος, η, ον, désespéré

Ἀπεδῶ, *adv*. p. ἀπ' ἐδῶ, d'ic Ἀπεδῶ κ' ἐκεῖ, çà et là; désormais. Ἀπεδῶ καὶ ὀλίγον, d'ici à peu.

Ἀπεδῶθε, V. Ἀπεδῶ. Ἀπεδῶ ἀπό, de ce côté de. V. Ἀπεκεῖ

, *adj*. p. ex. : Στρα-
ζωσμένος, soldat li-
vice.
r. d'ἀποθαίνω.
, désobéissance. ||

. désobéissant. || In-
éfiant.
ιtendre, compren-
cturer.
ό, l'action de com-
onjecture.
ὁ, qui comprend.
, ή, όν, intelligent.
:ture.
ιenace. gr. anc.
ή, όν, menaçant.
acer:
: ἀπείραχτος, η, ον,
ἑ, non tourmenté.
.πείρως.
ιexpérience. || L'in-

ς, *adj*. infiniment

ή, mauvais goût.
, infini, immense.
:πειρον, à l'infini.
:, η, ον, inestima-

. infiniment.

Ἀπεκεῖ, *adv*. de là. Ἀπεκεῖ καὶ ἐμπρός, dorénavant.

Ἀπεκεῖθε, *adv*. même sign. Ἀπεκεῖθε ἀπό, de l'autre côté de.

Ἀπελέγχω, dédire, désavouer.

Ἀπελέκυτος, η, ον, non taillé; brut. Εἶναι ξύλον ἀπελέκυτον, c'est une bûche. r. α pr. πέλεκυς.

Ἀπελεύθερος, *adj*. affranchi.

Ἀπελευθερῶ, affranchir.

Ἀπελευθέρωσις, ἡ, affranchissement.

Ἀπελπίζω, ôter l'espérance. || La perdre. Ἀπελπίζω τὸν ἄῤῥωστον, condamner un malade.

Ἀπελπίζομαι, perdre patience.

Ἀπελπισία, ἡ· ἀπέλπισμα, τό, et ἀπελπισμός, ὁ, désespoir.

Ἀπελπισμένα, *adv*. en désespéré.

Ἀπελπιστικός, ή, όν, désespéré.

Ἀπέναντι, *adv*. et *prép*. vis-à-vis.

Ἀπέξω, p. ἀπ' ἔξω, de déhors.

Ἀπέραστος, η, ον, illimité.

Ἀπέρασις, ἡ· ἀπέρασμα, τό, passage, p. πέρασις et πέρασμα.

Ἀπέραστα, *adv*. sans passer. || Impénétrablement. r. α pr. περάν.

Ἀπεραστής, ὁ, passant.

Ἀπεραστικός, ή, όν, passager.

Ἀπεραστικῶς, *adv*. en passant.

Ἀπέραστος, η, ον, non passé.
Ἀπερίγραπτος, η, ον, non circonscrit.
Ἀπερίεργα et ἀπεριέργως, *adv.* sans curiosité.
Ἀπεριέργεια, ἡ, le peu d'envie d'apprendre; nonchalance.
Ἀπερίεργος, η, ον, peu curieux de s'instruire; nonchalant.
Ἀπερίληπτος, ὁ, incompréhensible. Τὸ ἀπερίληπτον, l'incompréhensibilité.
Ἀπεριόριστος, η, ον, imprescriptible; illimité.
Ἀπεριπάτητος, η, ον, qu'on n'a pas foulé aux pieds.||Qu'on n'a pas promené. ||Inaccessible.
Ἀπερίτμητος, η, ον, incirconcis. Τὸ ἀπερίτμητον, incirconcision.
Ἀπεριφάνεια, ἡ, humilité.
Ἀπερίφανος, η, ον, humble. r. α pr. et ὑπερηφάνεια.
Ἀπεριφύλαξις, ἡ, défaut de garde, de surveillance.
Ἀπερνῶ, passer.||Surpasser, p. περνῶ. r. περάω· mais p. παίρνω, V. ce mot.
Ἀπεῤῥιμμένος, η, ον, abject.
Ἀπέρχομαι, partir, s'en aller.
Ἀπεσταλμένος, η, ον, envoyé.
Ἀπεστότες, V. Ἀφοντότες.
Ἀπέταμα, τό, vol d'un oiseau.|| Jet.
Ἀπετῶ, voler. || Jeter, p. πετῶ.
Ἀπέχω, s'absenter. || Être éloigné.||S'abstenir.
Ἀπεψία, ἡ, apepsie ou mauvaise digestion.
Ἀπήγανος, ὁ, rue, *plante.* gr. anc. πήγανον.
Ἀπηγόρευμα, τό· ἀπηγόρευσις, ἡ, défense, prohibition.
Ἀπηγορευτικός, ή, όν, prohibitif.
Ἀπηγορεύω, défendre.
Ἀπηδῶ, etc. V. Πηδῶ, etc.
Ἀπήνεια, ἡ, atrocité.
Ἀπηνής, *adj.* atroce. gr. anc.
Ἀπίαστος, η, ον, non pris. || Non saisissable. r. α pr. πιάζω
Ἄπηκτος, η, ον, non coagulé.|| Qui ne fige pas. r. α pr. πηγνύω
Ἀπιδάκι, τό, petite poire.
Ἀπίδι, τό, poire. r. ἄπιον.
Ἀπιδιά, ἡ, poirier.
Ἀπίθανος, η, ον, improbable.
Ἀπιθανότης, ἡ, improbabilité
Ἀπιλόγημα, etc. V. Ἀπολογία.
Ἀπιμπίλωτος, η, ον, non ourlé
Ἄπιστα, *adv.* infidèlement.
Ἀπίστευτα, *adv.* incroyablement.
Ἀπίστευτος, η, ον, incroyable.

, ἡ; infidélité, perfidie.
:dibilité.
ύνη, ἡ, incrédulité.
, être incrédule.
;, *adv*. perfidement.
adv. simplement.||Fran-
nt.||Nettement.||En lau-
lgaire.
et ἀπλάδενα, ἡ, grand
Plaine.|| Place du mar-
. ἀπλόος.
ι, τό, petit plat.
;, *adj*. non errant, fixe.
τος, η, ον, non séduit.
ος, η, ον, non créé.
τος, η, ον, V. Ἀπλήρωτος.
α, ἡ, innavigabilité.
τος, η, ον, non navigable.
τος, η, ον, non blessé;
iérable. r. α pr. πληγή.
τος, η, ον, non payé;
able.||Qui n'est pas rem-
u'on ne peut remplir.
ιστος, η, ον, inaborda-
. α pr. πλησιάζω.
ρδος, η, ον, magnanime.
λῶ, parler avec simpli-
ou en langue vulgaire.
ἡ, όν, et ἁπλοῦς, ἁπλῆ,
ν, simple; bon, ingénu.
aire.

Ἁπλότης, ἡ, simplicité, ingénuité. gr. anc.
Ἀπλούμιστος, η, ον, non garni, non décoré. r. lat. plumare.
Ἁπλοῦν, τό, la langue vulgaire.
Ἁπλόχερα, *adv*. libéralement.
Ἁπλοχέρης, *adj*. libéral; prodigue. r. ἁπλόος et χείρ.
Ἁπλοχεριά, ἡ, libéralité; prodigalité.||Soufflet.
Ἁπλοχερίζω, ἁπλοχερῶ, être libéral, prodigue.
Ἁπλόχωρος, η, ον, large, spacieux. r. ἁπλόος, χώρα.
Ἄπλυτος, η, ον, non lavé.
Ἅπλωμα, τό, extension.||Étendoir.
Ἁπλώνω, étendre; déployer.
Ἁπλῶς, *adv*. simplement.
Ἅπλωσις, ἡ, extension.
Ἁπλωτός, ή, όν, étendu. Μαλλιὰ ἁπλωτά, cheveux flottans.
Ἄπνικτος, η, ον, non suffoqué; non noyé; non étranglé.
Ἄπνοια, ἡ, manque de respiration. gr. anc.
Ἄπνους, *adj*. qui ne respire plus; mort.
Ἀπό, *prép*. de, du, par; *après un compar.*, que. Ἀπὸ ποῦ; d'où? Ἀπ' ἔξω, du dehors. Ἀπ'

ἐδῶ καὶ ἐμπρός, dorénavant. Ἀπὸ κοντά, de près. Ἀπὸ 'δῶ καὶ δύαις ἡμέραις, d'ici à deux jours. Ἔξω ἀπό, indépendemment de, outre. Ἀφ' οὗ, depuis que.
Ἀποβαίνω, arriver, advenir.
Ἀποβάλλω, rejeter. || Destituer. || Avorter, comme ἀποβάλλομαι.
Ἀπόβαλμα, τό, ἀπόβαλσις, ἡ, et ἀποβαλμένον, τό, avorton. || Fausse couche.
Ἀποβγαίνω, réussir. r. εὖ, βαίνω.
Ἀπόβγαλμα, τό, expulsion.
Ἀποβγαλμένος, η, ον, chassé.
Ἀποβγάνω, chasser. || Extraire. r. ἀπό, ἐκ, βάλλω.
Ἀποβησόμενον, τό, issue. || Succès.
Ἀποβίωσις, ἡ, décès.
Ἀποβλέπω, regarder; concerner. || Viser à, tendre à. || Avoir égard à.
Ἀποβλέψιμον, τό, l'action de viser à.
Ἀποβλητός, ἡ, όν, abject.
Ἀποβραδύς et ἀποβραδῆς, *adv.* sur le soir. r. ἀπό, βραδύς.
Ἀποβράζω, finir de bouillir.
Ἀπόγαιον, τό, apogée.
Ἀπογαλάκτησις, ἡ· ἀπογαλάκτισμα, τό, sevrage.
Ἀπογαλακτίζω, ἀπογαλακτῶ, sevrer.
Ἀπογάλια, *adv.* tout doucement. r. ἀπό, γαλήνη.
Ἀπόγδυμα, τό, dépouille.
Ἀπογδυμίασις, ἡ, dépouillement.
Ἀπογδύνω, dépouiller. r. ἀπό, ἐκδύω.
Ἀπόγεμα, V. Ἀπόγευμα.
Ἀπογέματος, η, ον, rempli.
Ἀπογεμίζω, remplir.
Ἀπογέμισμα, τό, remplissage.
Ἀπογεμιστής, ὁ, qui remplit.
Ἀπογέμωσις, ἡ, remplissage.
Ἀπόγευμα, τό, l'après-dînée. || *adv.* après dîner.
Ἀπογευματίζω, ἀπογεύομαι, finir de dîner.
Ἀπογευμάτισμα, τό, l'action de finir de dîner.
Ἀπογίνομαι, finir d'être fait, être fait entièrement.
Ἀπογκαλῆς, *adv.* de bonne heure, p. ἀπὸ καλῆς, s. ent. ὥρας.
Ἀπογλάκημα, τό, excursion.
Ἀπογλάκω, courir çà et là.
Ἀπόγνωσις, ἡ, désespoir.
Ἀπόγονος, η, ον, descendant. Οἱ ἀπόγονοι, la postérité.
Ἀπογραμμένος, part. passé pass. d'ἀπογράφω.

copier. ||Signer.|| A-
'écrire.
ἡ, copie.||Signature.
re; dénombrement.
, η, ον, tout nu.
:α, τό· ἀπογύμνωσις,
n de mettre nu.
ω, mettre nu.
, retourner.||Rejeter,
πογυρίζω ἀπὸ τὸν λό-
je retire ma parole.
τό, démonstration.
, démontrer, prou-
nc.
, ὁ, démonstrateur.
ἰς, ἡ, όν, démonstra-
.incant. gr. anc.
ν, τό, s. ent. γράμμα,
onstate un droit.
ῶς, *adv.* démonstra-

, ἡ, όν, démontrable.
ἡ, preuve, démons-
.eçu que l'on met au
compte.
adv. après souper.
τό, l'après-soupée.
ι.
achever de souper.
V. Ἀποδεικνύω.
, ἡ, dîme.

Ἀποδεκατίζω, ἀποδεκατῶ, ἀποδεκατώνω, décimer.||Dîmer.
Ἀποδεκάτισμα et ἀποδεκάτωμα, τό· ἀποδεκάτωσις, ἡ, décimation.
Ἀποδεκατιστής et ἀποδεκατωτής, ὁ, qui impose la dîme.
Ἀποδεκατῶν, ὁ, dîmeur.
Ἀποδεκτικός, ή, όν, propre à recevoir.
Ἀποδεκτός, ή, όν, recevable; admissible. gr. anc.
Ἀποδέλοιπος, V. Ἐπίλοιπος.
Ἀπόδεμα, τό, maléfice par lequel on prétend empêcher la consommation du mariage.
Ἀποδεμένος, η, ον, celui ou celle qui par suite de ce maléfice ne peut consommer l'acte du mariage.
Ἀποδένω, nouer l'aiguillette, ou employer le maléfice dit ἀπόδεμα. r. ἀπό, δέω.
Ἀποδέξιμον, τό, acceptation; admission.
Ἀποδέχομαι, accepter; admettre. gr. anc.
Ἀποδήμησις et ἀποδημία, ἡ, voyage lointain.
Ἀποδημητής, ὁ, expatrié.
Ἀποδημῶ, s'en aller en voyage; s'expatrier. gr. anc.

Ἀποδιαβάζω, finir de lire.
Ἀποδιάβασμα, τό, achèvement d'une lecture.
Ἀποδιδόμενον, τό, attribut.
Ἀποδίδω, attribuer.||Concéder.||Rendre. r. ἀποδίδωμι.
Ἀποδικαιώνω, excuser, justifier.
Ἀποδικαίωσις, ἡ, justification.
Ἀποδικαιωτικός, ἡ, όν, justificatif.
Ἀποδιωγμός, ὁ, et ἀποδίωξις, ἡ, expulsion.
Ἀποδιώχνω, chasser, rejeter. r. ἀπό, διώκω.
Ἀποδοκιμάζω, désapprouver.
Ἀποδοκιμασία, ἡ, désapprobation. gr. anc.
Ἀπόδοσις, ἡ, attribution.||Restitution.||Octave d'une fête.
Ἀποδότης, ὁ, celui qui rend.
Ἀποδοτικός, ἡ, όν, attributif.
Ἀποδοχεῖον, τό, receptacle.
Ἀποδοχή, ἡ, acceptation; admission.
Ἀποδόχος, ὁ, celui qui reçoit. fém. ἡ ἀποδόχισσα.
Ἀποδυνατίζω, débiliter entièrement. r. ἀπό, δυνατός.
Ἀποδυνάτισμα, τό, affaiblissement total.
Ἀπόζεμα, τό, apozème, décoction. gr. anc.

Ἀποθαίνω, mourir. r. ἀποθνήσκ[ω]
Ἀποθαμμένος, η, ον, part. pass[é] et ἀποθανών, οῦσα, mort, d[é]funt.
Ἀπόθεμα, τό, position.
Ἀπόθεσις, ἡ, situation.||Déposition, dépôt. r. ἀποτίθημι.
Ἀποθετικός, ἡ, όν, qui a la pu[is]sance de déposer. Ῥῆμα ἀποθετικόν, verbe déponent.
Ἀποθέτω, poser. Déposer.
Ἀποθέωμα, τό, déification.
Ἀποθεώνω, déifier. r. ἀποθεό[ω]
Ἀποθέωσις, ἡ, apothéose.
Ἀποθηκάριος, ὁ, apothicaire.
Ἀποθήκη, ἡ, garde-meuble; m[a]gasin. gr. anc.
Ἀποθνήσκω, mourir. gr. anc.
Ἀποθυμία, ἡ, etc. V. Ἐπιθυμ[ία]
Ἀποίκησις, ἡ, changement [de] pays, émigration.
Ἀποικία, ἡ, colonie. gr. anc.
Ἀποικίζω, passer d'un pays da[ns] un autre; émigrer.
Ἀποικογένης, ὁ, créole.
Ἄποικος, ὁ, colon. gr. anc.
Ἀποκαθάρισμα et ἀποκάθαρμ[α], τό · ἀποκάθαρσις, ἡ, épluchu[re]
Ἀποκαθαρίζω, éplucher entièr[e]ment. || Purifier tout-à-fait.
Ἀποκαθήλωσις, ἡ, l'action de d

Ἱ ἀποκαθήλωσις τοῦ Χρι-
descente de croix.
, *adv.* après coup.
τω, révéler. gr. anc.
ις, ἡ, révélation; apo-
gr. anc.
, finir, achever. || É-
n'en pouvoir plus.
α, τό, assoupissement
ατικός, ή, όν, narco-
omateux.
ω, assoupir. r. καρόω.
τασις, ἡ, rétablisse-
. anc.
τάτης, ὁ, restaurateur.
τατικός, ή, όν, qui a
de rétablir, de réha-
τένω, réhabiliter.
ς, ή, όν, de dessous.
adv. dessous.
dv. delà, ensuite. Ἀ-
ἐδῶ, de côté et d'au-
depuis cette époque
présent. r. ἀπό, ἐκεῖ.
V. Ἀποκεῖ.
, τό, combustion.
ς, *adj.* centrifuge.
ζω, décapiter.

Ἀποκεφάλισις, ἡ, et ἀποκεφάλισμα, τό, décollation.
Ἀποκεφαλιστής, ὁ, celui qui tranche la tête. || Qui a été décapité.
Ἀποκιτρινίζω, jaunir.
Ἀπόκλεισμα, τό· ἀπόκλεισις, ἡ, blocus, siége.
Ἀποκλειστής, ὁ, assiégeant.
Ἀποκλείω, assiéger; bloquer.
Ἀποκλήρωμα, τό, exhérédation.
Ἀπόκληρος, η, ον, deshérité.
Ἀποκληρώνω, deshériter.
Ἀποκόβγω, V. Ἀποκόπτω.
Ἀποκοίμημα et ἀποκοίμισμα, τό· ἀποκοίμησις, ἡ, assoupissement.
Ἀποκοιμημένα, *adv.* en dormant.
Ἀποκοιμίζω et ἀποκοιμῶ, endormir.
Ἀποκοιμοῦμαι, s'endormir.
Ἀπόκομμα, τό, morceau, rognure. gr. anc.
Ἀποκομμένος, η, ον, retranché. || Désaccoutumé. Τιμὴ ἀποκομμένη, prix fixe. Παιδὶ ἀποκομμένον, enfant sevré.
Ἀποκοντά, *adv.* de près.
Ἀποκοπή, ἡ, retranchement. || Désaccoutumance. || Sevrage. || Fixation.
Ἀποκόπτω, retrancher. || Désaccoutumer; distraire. || Sevrer.

Ἀποκόπτω τὴν τιμήν, fixer le prix.
Ἀποκοτιά, ἡ, pétulance. || Hardiesse.
Ἀπόκοτος, *adj*. pétulant. || Hardi.
Ἀποκοτῶ, oser, avoir la hardiesse. r. ἀπό, κότος.
Ἀποκούμπι, ἀποκούμπιον, ἀποκούμπισμα et ἀποκουμπιστῆρι, τό· ἀποκούμπισις, ἡ, appui, soutien.
Ἀποκουμπίζω et ἀποκουμπῶ, étayer, appuyer. || S'appuyer.
Ἀποκούντημα, τό, l'action de repousser.
Ἀποκουντῶ, repousser, chasser. r. ἀπό et contus.
Ἀποκουράζομαι, se délasser.
Ἀποκόφτω, V. Ἀποκόπτω.
Ἀποκόψιμον, τό, V. Ἀποκοπή.
Ἀποκράτημα, τό, l'action de retenir.
Ἀποκρατῶ, retenir. gr. anc.
Ἀποκρέα et ἀποκριά, ἡ, carnaval.
Ἀποκρεύω, faire carnaval.
Ἀπόκρεως, ἡ, p. ex. : Ἡ κυριακὴ τῆς ἀποκρέω, la sexagésime, ou le dimanche gras des Grecs.
Ἀποκρίνομαι, répondre.
Ἀποκρισιάρης, ὁ, ambassadeur. *fém*. ἡ ἀποκρισιάρισσα.
Ἀποκρισιαρία, ἡ, ambassade.
Ἀποκρισιαρεύω, aller en ambassade; être ambassadeur.
Ἀπόκρισις, ἡ, réponse.
Ἀποκριτικός, ή, όν, qui est en réponse.
Ἀποκρυμμένος, η, ον, part. passé pass. d'ἀποκρύπτω.
Ἀποκρύπτω, cacher, dérober.
Ἀπόκρυφα, *adv*. en cachette.
Ἀπόκρυφος, η, ον, apocryphe.
Ἀποκρύψιμον, τό· ἀπόκρυψις, ἡ, l'action de cacher.
Ἀποκρύωμα, τό, réfroidissement.
Ἀποκρυώνω, réfroidir. || Se réfroidir. r. ἀπό, κρύος.
Ἀπόκτενον, τό, peigne. r. κτείς.
Ἀπόκτημα, τό· ἀπόκτησις, ἡ, acquisition.
Ἀποκτητής, ὁ, acquéreur.
Ἀποκτητός, ή, όν, qu'on peut acquérir. r. ἀπό, κτάομαι.
Ἀποκτίζω, achever de bâtir.
Ἀπόκτισμα, τό, achèvement de bâtir.
Ἀπόκτυπος, ὁ, palpitation.
Ἀποκτυπῶ, palpiter.
Ἀποκτῶ, acquérir, obtenir.
Ἀπολαμβάνω, obtenir, acquérir.
Ἀπόλαυσις, ἡ, obtention ; impétration ; jouissance.

ιxός, ή, όν, qu'on peut . r. ἀπολαύω.
ω, manquer.
υργα, *adv.* après la mes-πό, λειτουργία.
μένα, *adv.* librement.
μένος, η, ον, libre.
τα, *adv.* sans combat.
τος, η, ον, inattaquable.
, ή, perte. r. ἀπολέω.
ι, *adv.* tant soit peu.
ιτος, η, ον, impoli.
ιτως, *adv.* incivilement.
, relâcher, quitter. ‖ Li-. ‖ Débander. r. ἀπολύω.
τιxός, ή, όν, apologéti-. anc.
α, ή, apologie. gr. anc.
ῦμαι, se justifier.
μα, τό, ordures du la-au sale. r. ἀπολούω.
νος, V. Ἀπολελυμένος.
ς, ή, relâchement. Ἀπό-ῆς ἀxολουθίας, la fin des

xός, ή, όν, qui délie, ıd libre. Τὸ ἀπολυτιxὸν , la lettre de divorce.
ς, ή, όν, et ἀπόλυτος, délié, libre; absolu.

Ἀπολύτως, *adv.* d'une manière absolue.
Ἀπολυτρώνω, racheter.
Ἀπολύτρωσις, ή, rachat; rédemption. gr. anc.
Ἀπολυφαδιάζω, défaire un tissu.
Ἀπολυφάδιxσμα, τό, l'action de défaire un tissu. r. ἀπό, λύω, ὕφασμα.
Ἀπολύω, relâcher, laisser aller. ‖ Absoudre. ‖ Débander. ‖ Détendre. gr. anc.
Ἀπολωλαίνω, rendre tout-à-fait fou. ‖ Le devenir.
Ἀπομαxρά, *adv.* de loin.
Ἀπομαxραίνω et ἀπομαxρύνω, éloigner. ‖ Différer. ‖ S'éloigner.
Ἀπομάxρυνσις, ή, éloignement.
Ἀπομαμμή, ή, trisaïeule.
Ἀπομαxτιxός, ή, όν, absorbant.
Ἀπομεινάδια, τά, restes, résidu.
Ἀπομένω, rester. ‖ Attendre. Ἀ-πόμεινα σὰν γάδαρος, je restai avec un pied de nez. *prov.*
Ἀπομεσημέρι, τό, l'après-midi.
Ἀπομεσημερινός, ή, όν, de l'après-midi. r. ἀπό, μέση ἡμέρα.
Ἀπομηνάριον, τό, petit reste. ‖ Rognure. r. ἀπομένω.
Ἀπομνέσxω, V. Ἀπομένω.
Ἀπόμνημα et ἀπομνημόνευμα,

τό, mémoire; notice. gr. anc.
Ἀπομνημονεύω, faire ressouvenir.
Ἀπομονή, etc. V. Ὑπομονή.
Ἀπομουριάζω, faire la moue, gronder.
Ἀπομπρός et ἀπομπροσθά, *adv.* du devant.
Ἀπομπροσθινός, ή, όν, qui est du devant. r. ἀπό, ἔμπροσθεν.
Ἀπομύρωμα, τό, ablution du calice après la communion.
Ἀπομωραίνω, rendre stupide. r. ἀπομωρόω· et ἀπομωραίνομαι, devenir stupide.
Ἄπονα, *adv.* sans douleur.
Ἀπονέκρωμα, τό· ἀπονέκρωσις, ή, mortification, macération.
Ἀπονεκρώνω, macérer, mortifier.
Ἀπονεκρωτικός, ή, όν, qui a la vertu de mortifier.
Ἀπόνεσις, ή, menace.
Ἀπονετής, ὁ, qui menace.
Ἀπονετικός, ή, όν, menaçant. r. ἀπονέω, nuire.
Ἀπόνετος, η, ον, non douloureux.‖Qui ne souffre pas.
Ἀπονεύρωσις, ή, aponévrose ou extention tendineuse d'un muscle. gr. anc.
Ἀπονευρωτικός, ή, όν, aponévrotique.
Ἀπονήρευτα, *adv.* bonnement.
Ἀπονήρευτος, η, ον, bon, simple.
Ἀπονία, ή, indolence.‖Cruauté.
Ἀπόνιμμα, τό, lavure.
Ἀπονίπτω, laver entièrement.
Ἀπόνοια, ή, folie, sottise.
Ἄπονος, *adj.* indolent.‖Cruel.
Ἀπονοῦμαι, menacer.
Ἀπονυκτερεύω, passer la nuit.‖Découcher. gr. anc.
Ἀπόντες, V. Ἀφόντες.
Ἀπονωρίς, *adv.* de bonne heure. r. ἀπό, ἄωρος.
Ἀπονωροσηκώνομαι, se lever de bon matin. r. ἄωρος, σηκόω.
Ἀποξένωμα, τό· ἀποξένωσις, ή, aliénation; séparation; éloignement.
Ἀποξενώνω, aliéner.‖Éloigner.
Ἀποξενωτής, ὁ, qui aliène.
Ἀποξενωτικός, ή, όν, aliénable.
Ἀποξεχάνω, oublier entièrement.
Ἀποξέχασμα, τό, oubli total.
Ἀποξεχασμένος, η, ον, totalement oublié.
Ἀπόξυσμα, τό, raclure.
Ἀπόξυστος, η, ον, raclé, poli.
Ἀποξύω, racler; polir. gr. anc.
Ἀπόξω, *adv.* par dehors.
Ἀποπανικός, ή, όν, qui est pardessus.

, *adv*. par-dessus, au-
r. ἀπό, ἐπάνω.
·ος, ὁ, trisaïeul.
α, *adv*. après Pâques.
ινεύω, cesser d'être vier-
ɪr la virginité.
ς, ὁ, l'action de faire
oins.‖Latrines.
ῶ, renvoyer. gr. anc.
ιμον; τό, renvoi.
ὠ, reprimander.
α, V. Ἀποπίωμα.
, boire tout-à-fait.
ός, ή, όν, qui est par
e. r. ἀπό, ὀπίσω.
, *adv*. par derrière.
α, τό, le reste de ce
utre a bu.
μένος, η, ον,, tressé
nent.
ω, achever de tresser;
entièrement.
ωμα, τό, et mieux ἀπο-
α, payement entier. r.
α.
ώνω, payer tout à fait.
ωμα, τό, le comble.
ώνω, combler.
τικός, ή, όν, apoplec-

α, ή, apopléxie. gr. anc.

Ἀπόπλυμα, τό, rinçure. ‖ Ablution à la messe.
Ἀποπλύνω, rincer.
Ἀποπλουτῶ, être ruiné.
Ἀποπομπή, ή, renvoi. gr. anc.
Ἄπορα, *adv*. mesquinement.
Ἀπόρθητος, η, ον, inexpugnable.
Ἀπορία, ή, perplexité, incertitude.‖Pénurie. gr. anc.
Ἀπορίζικου, p. ἀπὸ ῥίζικου, *adv*. par hazard. r. it. rischio.
Ἄπορος, η, ον, qui est dans le besoin; dans l'embarras.
Ἀπορούφημα et ἀπορούφισμα, τό, absorption. r. ἀποῤῥοφέω.
Ἀπορουφῶ, absorber, engloutir.
Ἀπορόχερος, η, ον, faible, impuissant. r. ἄπορος, χείρ.
Ἀπορπάτητος, V. Ἀπεριπάτητος.
Ἀπόῤῥητος, η, ον, secret, caché. Τὸ ἀπόῤῥητον, le secret. Ὁ ἐξ ἀποῤῥήτων, secrétaire.
Ἀπόῤῥιγμα et ἀπορίξιμον, τό, rebut; refus; rejet.
Ἀποῤῥιπτέος, α, ον, *adj. verb*. qu'on ne peut admettre. Ἀγωγαὶ ἀποῤῥιπτέαι, fins de non-recevoir.
Ἀποῤῥίπτω, rejeter, refuser.
Ἀποῤῥίψιμον, τό· ἀπόῤῥιψις, ή, refus; rejet.

Ἀπορρίχνω, V. Ἀποῤῥίπτω.

Ἀπορφανισμός, ὁ, état d'orphelin.‖Perte d'amis, de parens.

Ἀπορῶ, hésiter, être dans l'embarras. gr. anc.

Ἀποσβειῶ et ἀποσβύνω, éteindre tout-à-fait. r. ἀποσβεννύω.

Ἀπόσβυσμα, τό, extinction.

Ἀποσιώπησις, ἡ, réticence.

Ἀποσιωπῶ, passer sous silence.

Ἀποσκάψιμον, τό, creusement achevé.

Ἀποσκάπτω, achever de creuser; creuser entièrement.

Ἀποσκεπάζω, couvrir.‖Pallier.‖Passer sous silence.

Ἀποσκέπασμα, τό, l'action de couvrir, etc.

Ἀποσκεπασμένος, η, ον, couvert.‖Assoupi, *en parlant d'une affaire.* ‖ Pallié.

Ἀποσκεπαστά, *adv.* secrètement.

Ἀποσκεπαστός, ή, όν, couvert, caché.

Ἀποσκευή, ἡ, bagage. gr. anc.

Ἀπόσπασμα, τό, extrait d'un livre, d'un compte, etc.

Ἀποσπερῆς, *adv.* au soir.

Ἀποσπερίζω, passer la soirée, veiller. r. ἀπό, ἑσπέρα.

Ἀποσπερινός, ή, όν, du soir. Σι[illegible] γιάνι ἀποσπερινόν, promena[illegible] du soir.

Ἀπόσπερνον, τό, repas du soi[illegible]

Ἀποσπόρι, τό, le dernier enfa[illegible]

Ἀποσποριάζω, monter en grain[illegible]

Ἀποσπόριασμα, τό, l'action [illegible] monter en graine. r. σπόρος.

Ἀπόσταγμα, τό, distillation. Cessation de distillation.

Ἀποστάζω, distiller.‖Cesser [illegible] couler. V. Ἀποστένω.

Ἀποσταίνω, V. Ἀποστένω.

Ἀποστάλαγμα, τό. coulage.

Ἀποσταλάζω, couler, filtrer.

Ἀπόσταμα, τό, lassitude.

Ἀποσταμένος, η, ον, fatigué

Ἀπόσταξις, ἡ, distillation.

Ἀποστασία, ἡ, rébellion; défe[illegible]tion.‖Apostasie. gr. anc.

Ἀποστάσιον, τό, répudiation

Ἀπόστασις, ἡ, absence.

Ἀποστάτημα, τό, révolte.

Ἀποστάτης, ὁ, rébelle.‖Aposta[illegible]

Ἀποστατῶ, se révolter.

Ἀποστάφυλα, τά, grappes qu'[illegible] récolte après les vendanges

Ἀποστελλάρης, ὁ, messager.

Ἀποστέλλω, envoyer. gr. anc.

Ἀποστένω, fatiguer.‖Se lasse[illegible]

Ἀποστέρευμα, τό· ἀποστέρευσ[illegible]

τοστέρησις, ἡ, privation
re. r. ἀποστερέω.
ερεύω, priver tout-à-fait.
ηθίζω, réciter de mémoi-
\pprendre par cœur. r.
στῆθος.
ημα, τό, abcès. gr. anc.
ολή, ἡ, mission; apostolat.
ολικά et ἀποστολικῶς, *adv*.
:oliquement.
ολικός, ἡ, όν, apostolique.
ολος, ὁ, apôtre.||Le livre
pîtres de S. Paul.||L'épî-
la messe. Πρὶν τοῦ ἀπο-
υ, avant l'épître.
ɔματίζω, rester la bouche
ée. || Réciter intérieure-
.
ɔμίζω et ἀποστομῶ, don-
ɪn démenti.||Faire taire.
ɔάγγι et ἀποστραγκίδι, τό,
narc. r. ἀπό, στραγγίζω.
ɔεμμένος, η, ον, refusé,
:é.
ɔέφω, refuser.||Retourner.
ɔέφομαι, avoir en horreur;
ʒner.
ɔέψιμον, τό, refus.
ɔοφή, ἡ, aversion, répu-
:e.||Apostrophe, *fig. de*
rique.

Ἀπόστροφος, ὁ, apostrophe, *si-*
gne d'écriture.
Ἀποσυμά, *adv*. de près. V. Συμά.
Ἀπόσυρμα, τό, contraction, ré-
tirement.
Ἀποσύρνω, raccourcir.||Retirer.
Ἀποσφάζω, V. Σφάζω.
Ἀποσφαλίζω et ἀποσφαλῶ, assié-
ger.
Ἀποσφάλισμα, τό, et ἀποσφαλι-
σμός, ὁ, siége.
Ἀποσφίγγω, serrer, lier étroi-
tement. gr. anc.
Ἀποσφίξιμον, τό, l'action de lier
étroitement; forte étreinte.
Ἀποσφουνιάζω, essuyer, net-
toyer. r. σπόγγος.
Ἀπόσχολα, *adv*. après les fêtes.
||Après l'école. r. ἀπό, σχολή.
Ἀποσχολάζω, cesser de travail-
ler. gr. anc.
Ἀποσώνω, achever entièrement.
||Arriver. r. ἀπό, σῶος.
Ἀπόσωσμα, τό, achèvement en-
tier.||Arrivée.
Ἀπόταγμα, τό, etc. V. Ὑποταγή.
Ἀποτάζω, acquérir.||Posséder.
Ἀπόταξις, ἡ, abdication, renon-
cement, abjuration. gr. anc.
Ἀποτάσσω, abjurer.
Ἀποτελείωμα, τό ἀποτελείωσις,

ή, accomplissement, achèvement.

Ἀποτελειώνω, accomplir; finir.

Ἀποτελειωτικός, ή, όν, qui perfectionne.

Ἀποτέλεσμα, τό, effet. gr. anc.

Ἀποτελεσματικός, ή, όν, efficient.

Ἀποτελῶ, effectuer. gr. anc.

Ἀποτζίπωμα, τό, effronterie.

Ἀποτζιπώνομαι, être effronté.

Ἀποτζίπωτος, η, ον, effronté.

Ἀποτίμημα, τό, et ἀποτίμησις, ή, estimation. || Censure || Rente.

Ἀποτιμητής, ὁ, estimateur. || Censeur.

Ἀποτιμῶ, estimer, évaluer. || Censurer.

Ἀποτίναγμα, τό, secouement, secousse.

Ἀποτινάσσω, secouer. gr. anc.

Ἀποτολμή, ή, hardiesse.

Ἀποτολμῶ, oser, avoir l'audace de.

Ἀποτομή, ή, p. ex.: ή ἀποτομή τοῦ Προδρόμου, la décollation de S. Jean-Baptiste.

Ἀπότομος, η, ον, escarpé.

Ἀποτότες, *adv*. dès-lors, depuis ce temps. r. ἀπό, τότε.

Ἀποτρέπω, distraire; détourner.

Ἀποτρίβω et ἀποτρίπτω, broyer entièrement. || Frotter avec force. r. ἀπό, τρίβω.

Ἀπότριψις, ή, l'action de broyer entièrement.

Ἀποτρόπαιος, *adj*. abominable.

Ἀποτροπή, ή, dissuasion, aversion.

Ἀπότρυγα, *adv*. après les vendanges. r. ἀπό, τρυγή.

Ἀποτρύγημα, τό, fin des vendanges.

Ἀποτρύγια, τά, grappes qu'on récolte après la vendange.

Ἀποτρυγῶ, achever de vendanger. || Grapiller après la vendange.

Ἀποτρώγω, finir de manger.

Ἀποτυγχάνω, ne pas obtenir.

Ἀποτυφλωμός, ὁ, aveuglement total.

Ἀποτυφλώνω, aveugler entièrement.

Ἀποτύφλωσις, ή, l'action d'aveugler tout-à-fait.

Ἀποτυχαίνω, V. Ἀποτυγχάνω.

Ἀποτύχημα, τό, malheur.

Ἀποτυχία, ή, espérance déçue, traverse, échec. gr. anc.

Ἀποτώρα, *adv*. il n'y a qu'un instant, tout-à-l'heure. *dim*.

r. ἀπό, et τῇ ὥρᾳ.
ῦ, *pron. rel.*; mais
ὑπό, *prép.*
, ον, non vendu.||
se vendre. r. πωλέω.
qui n'a pas de pied.
absence. gr. anc.
ν. après le manger.
, les restes de la

ί, le dessert.
ς, η, ον, tout-à-

, paraître.
ι, τό· ἀποφανέρωσις,
ion.
, révéler.
κός, ή, όν, de révé-

décider. || Juger.
, et ἀποφασισμός,
; résolution. || Sen-
êt. Ἐξ ἀποφάσεως,
ient.
ον, τό, le destin.
, ὁ, qui décide,

ῶς, *adv.* décidément.
ός, ή, όν, décisif;

ή, όν, négatif.

Ἀποφεύγω, échapper; éviter.
Ἀπόφθεγμα, τό, apophthegme.
Ἀποφόρτωμα, etc. V. Ξεφόρτωμα.
Ἀποφυγή, ή, subterfuge.
Ἀπόφυσις, ή, apophyse ou protubérance pointue d'un os.
Ἀποχαιρέτισμα, τό, et ἀποχαιρετισμός, ὁ, congé; les adieux.
Ἀποχαιρετῶ, dire adieu. || Renoncer à. Ἀποχαιρετοῦμαι, prendre congé.
Ἀποχαίρομαι, se réjouir.
Ἀποχερία, ή, morceau qu'on sert à table. r. ἀπό, χείρ.
Ἀποχερίζω, présenter un morceau à un convive.
Ἀποχή, ή, distance, éloignement. Ἀποχή κρέατος, abstinence de viande.
Ἀπόχηρος, *adj.* veuf. r. χῆρος.
Ἀποχρῶν, *part.* suffisant, compétent.
Ἀποχρώντως, compétemment.
Ἀποχύνω, verser, répandre.
Ἀπόχυσις, ή, effusion.
Ἀποχώρησις, ή· ἀποχώρισμα, τό, et ἀποχωρισμός, ὁ, séparation totale.
Ἀποχωρίζω, séparer entièrement.
Ἀποχωριστής, ὁ, qui sépare.

Ἀποχωριστικός, ή, όν, qui a la propriété de séparer.
Ἀποψάλλω, achever de chanter.
Ἀποψαλμένος, η, ον, part. passé pass. Η λειτουργία εἶναι ἀποψαλμένη, la grand'messe est finie.
Ἀπόψε, *adv.* ce soir. r. ὀψέ.
Ἀπόψημα, τό, décoction.
Ἀποψηφησία, ή, mépris.
Ἀποψηφῶ, mépriser, ne faire aucun cas.
Ἄππαρος, ὁ, cheval.
Ἄπραγα, *adv.* sans expérience. ‖Oisivement.
Ἀπραγία, ή, oisiveté.
Ἄπραγος, η, ον, inexpérimenté. ‖Oisif.
Ἀπράγμων, *adj.* non curieux.
Ἄπρακτα, *adv.* sans expérience.
Ἄπρακτος, η, ον, inexpérimenté. ‖Impraticable. r. α pr. πράσσω.
Ἀπραξία, ή, inaction. ‖Impéritie.
Ἄπρεπα, *adv.* indécemment.
Ἀπρέπεια, ή, inconvenance.
Ἀπρεπής, et ἄπρεπος, η, ον, messéant, inconvenant; indécent.
Ἀπρίκαντος, η, ον, libre de toute inquiétude.
Ἀπρικαντοσύνη, ή, absence d'inquiétude; indolence.

Ἀπρίλλιος, ὁ, avril, *mois.*
Ἀπροβίβαστος, η, ον, non p
Ἀπρόβλεπτος, η, ον, impr
Ἀπροβλέπτως, *adv.* au dép
Ἀπροίκιστος, η, ον, qui e dot. r. α pr. προΐξ.
Ἀπρόκοπα, *adv.* sans pro Maladroitement.
Ἀπροκοπία, ή, maladress
Ἀπρόκοπος, η, ον, qui r pas de progrès. ‖Maladr
Ἀπρολογίαστος, η, ον, no médité.
Ἀπρομήθευτος, η, ον, im
Ἀπρονοησία, ή, manque flexion, imprudence.
Ἀπρονόητα, *adv.* inconsi ment.
Ἀπρονόητος, η, ον, impr
Ἀπροσδόκητος, η, ον, inat
Ἀπροσδοκήτως, *adv.* inopin
Ἀπρόσδεκτος, η, ον, inadmi
Ἀπρόσεκτος, *adj.* inattenti
Ἀπροσεξία, ή, inattention
Ἀπρόσιτος, *adj.* inaborda
Ἀπρόστακτος, η, ον, no donné; qui n'a point d'ordre.
Ἀπροστάτευτος, α, ον, non tégé. r. α pr. προστάτης.
Ἀπροσφωνιάζω, V. Ἀποσφου

ήπτης, *adj*.qui ne fait
ιtion des personnes.
ιήπτως, *adv*. sans ac-
es personnes. gr. anc.
, η, ον, impersonnel.
οπα ῥήματα, V. Θεῖος.
;, *adv*. impersonnelle-

τος, η, ον, inexcusa-

ως, *adv*. sans excuse.
ος, η, ον, qu'on ne
ndre.
τος, η, ον, impré-
nconsidéré.
adv. sans faute.
adj. innocent. || Infail-
eccable. r. α pr. πταίω.
ἀπτέρυγος, η, ον,
ns aile.
η, ον, qui n'a point

soufre.
adj. sulfureux.
;, η, ον, soufré.
ον, qui est sans feu.
ustible.
η, ον, non échauffé;
mmé.
, perdition, perte.
ιe.

Ἀπών et ἀπῶντας, *part*. absent.
Ἀπώς, p. ἀφ' οὗ, depuis que.
Ἄρα, *conj*. donc. || Peut-être
Ἀρά, ἡ, imprécation, malédiction.
Ἄραγε, *conj*. *hell*., V. Ἄρα.
Ἀραβιστί, *adv*. en arabe.
Ἀραβοσίτζαρον, V. Ἀραμποσίτι.
Ἄραγμα, τό, arrivage, attérage.
Ἀραγμένος, η, ον, part. passé pass. d'ἀράζω.
Ἀράδα, ἡ, rang. || Tour. Εἶναι ἡ ἀράδα μου, c'est mon tour. Ἀράδ' ἀράδα, à la file. r. lat. ordo.
Ἀραδιά, ἡ, rangée.
Ἀραδιάζω, ranger.
Ἀράδιασμα, τό, l'action de ranger.
Ἀραδιαστά, *adv*. en ordre, en rang.
Ἀραδιαστής, ὁ, qui range.
Ἀραδιαστός, ή, όν, rangé, mis en ordre.
Ἀραδωτός, ή, όν, rayé.
Ἀράζω, aborder, arriver.
Ἀραθύμημα, τό, emportement.
Ἀραθυμημένα, *adv*. avec un vif désir. r. α pr. ῥαθυμέω.
Ἀραθυμία, ἡ, emportement. || Désir ardent.
Ἀράθυμος, η, ον, violent, colère.

Ἀραθυμῶ, s'emporter. ‖ Désirer ardemment. r. α pr. ῥαθυμῶ.

Ἀραιά, *adv.* sans densité. ‖ Peu souvent.

Ἀραιός, ή, όν, clair, peu dense, peu serré.

Ἀραιότης, ἡ· ἀραίωμα, τό, et ἀραίωσις, ἡ, raréfaction.

Ἀραιώνω, raréfier. ‖ Devenir moins épais.

Ἀρακᾶς, ὁ, pois, *légume*. gr. anc. ἄρακος.

Ἀραμπᾶς, ὁ, voiture.

Ἀραμένος, V. ἀραγμένος.

Ἀραμποσίτι et ἀραμποσίταρον, τό, blé de Turquie ou maïs.

Ἀράπης, ὁ, nègre, et ἀράπισσα, ἡ, négresse. r. Ἄραψ.

Ἄραπτος et ἄραφος, η, ον, non cousu; qui est sans couture.

Ἀρατρεύω, labourer. r. ἄροτρον.

Ἀρατρομάνικον, τό, manche de la charrue. r. lat. manica.

Ἀράχνη, ἡ, araignée. gr. anc.

Ἀραχνιάζω, se remplir de toiles d'araignée.

Ἀραχνίασμα, τό, l'action de se remplir de toiles d'araignée.

Ἀρβελιςός, ή, όν, coupé, haché.

Ἀρβελοκόβγω, couper en tranche, hacher. r. ἄρβηλον, κόπτω.

Ἀργά, *adv.* lentement.

Ἀργάζω, travailler, prépar r. ἔργον.

Ἀργαλιό, τό, V. Ἐργαλεῖον.

Ἄργασμα, τό, travail, apprêt

Ἄργανον, τό, cabestan. gr. ai ἐργάτη.

Ἀργαστῆρι, τό, boutique, anc. Ἐργαςήριον. Dim. τὸ ἐρ στηράκι.

Ἀργαςηριάρης, ὁ, artisan, m chand. fém. ἡ ἀργαςηριάρισσ

Ἀργάτης, ὁ, laboureur. ‖ Cab tan, palan, p. ἐργάτης.

Ἄργευμα, τό, et ἄργευσις, interdit, suspense.

Ἀργεύω, suspendre, interdir

Ἀργεῖδα, ἡ, torpille, *poiss* r. α pr. ἔργον.

Ἀργητά, ἡ, retard.

Ἀργητής, ὁ, qui retarde.

Ἀργία, ἡ, inaction, repos. Suspense, interdit.

Ἄργιλος, ὁ, argile. r. ἀργός.

Ἀργόγλωσσος, η, ον, qui pa lentement.

Ἀργολογία, ἡ, conversation vole.

Ἀργολόγος, *adj.* jaseur.

Ἀργολογῶ, parler de futilité

Ἀργομιλῶ, parler lentement

ατῶ, marcher lente-

ια, τό· ἀγοπόρησις, ἡ,
etardement.
ής, ὁ, musard. || Qui

, ἡ, lenteur, retard,
,
, *adj.* tardif.
, retarder, tarder.
όν, lent, tardif. || Oi-
endu, interdit.
ς, η, ον, musard.
κτης, ὁ, banquier.
, η, ον, d'argent.
τό, argent. gr. anc.
, ἡ, caisse p. l'argent.
εῖον, τό, lieu où l'on
aie. gr. anc.
ος, ὁ, monnayeur.
κτης, ὁ, même sign.
, argent, *métal.*
V. Ἀργυρένιος.
τος, η, ον, d'argent

τό, argenture.
argenter. r. ἀργυρόω.
, ὁ, argenteur.
ırder, tarder.
Ἀργά.
;, ὁ, arianisme.

Ἀρεῖγκα, ἡ, hareng. r. ital.
Ἀρεόμετρον, τό, aréomètre.
Ἀρεοπαγίτης, ὁ, aréopagite.
Ἀρεοπάγος, ὁ, aréopage.
Ἀρεσιά, ἡ, et ἄρεσις, goût. Ἀν εἶναι τῆς ἀρεσιᾶς σου, si c'est votre plaisir.
Ἀρέσκεια, ἡ, agrément, gré.
Ἀρεσκόμενος, η, ον, qui se plaît. Τό ἀρεσκόμενον, gré, bon gré.
Ἄρεσκος, *adj.* agréable.
Ἀρέσκω et ἀρέσω, plaire. Ἀρέσκομαι, aimer à; se plaire.
Ἀρεστός, ἡ, όν, qui plaît. || Agréable. gr. anc.
Ἀρετή, ἡ, vertu. gr. anc.
Ἄρης, ὁ, Mars, *dieu de la guerre.*
Ἄρθρον, τό, article. || Articulation, jointure. gr. anc.
Ἀρθοῦνι, V. Ῥουθοῦνι.
Ἀρθριτικός, ἡ, όν, articulaire.
Ἀρθρῖτις, ἡ, goutte, *maladie.*
Ἄρθρωσις, ἡ, commissure; articulation.
Ἀρίδα, ἡ, tarière. r. ἀρίς, rape. Ἀρίδα τοῦ ποδαριοῦ, jarret.
Ἀριδίζω, percer avec une tarière.
Ἀρίδισμα, τό, usage de la tarière.
Ἀρίθμημα, τό· ἀρίθμησις, ἡ, dénombrement; numération.
Ἀριθμητής, ὁ, numérateur.

Ἀριθμητική, ἡ, arithmétique.
Ἀριθμητικός, ή, όν, numérique.
Ἀριθμητικός, ὁ, arithméticien.
Ἀριθμητικῶς, *adv.* arithmétiquement; numériquement.
Ἀριθμητός, ή, όν, qui peut se compter.
Ἀριθμομαντεία, ἡ, art de deviner l'avenir par les nombres.
Ἀριθμός, ὁ, nombre; chiffre; numéro.
Ἀριθμῶ, nombrer, compter; numéroter.
Ἄριστα, *adv.* très-bien.
Ἀριστερά, *adv.* à gauche.
Ἀριστερός, ή, όν, qui est à gauche.||Gaucher.
Ἀριστοκρατεία, ἡ, aristocratie.
Ἀριστοκρατικός, ή, όν, aristocratique.
Ἀριστοκρατῶ, gouverner aristocratiquement.
Ἄριστος, η, ον, très-bon.
Ἄριστον, τό, le dîner. gr. anc.
Ἀρίτριχος, η, ον, chauve. r. ἀραιός, et θρίξ, τριχός.
Ἀρίφνητος, *adj.* V. Ἀναρίθμητος.
Ἀρκεῖ, d'ἀρκῶ, c'est assez.
Ἀρκετά, *adv.* suffisamment.
Ἀρκετός, ή, όν, suffisant, qui suffit; capable.
Ἀρκετότης, ἡ, suffisance.||Capacité.
Ἀρκιμπουζάρης, ὁ, arquebusier.
Ἀρκιμποῦτζο, τό, arquebuse. r. ital.
Ἄρκλα, ἡ, tronc, souche.||Cippe.
Ἀρκούδα, ἡ, ours, *animal.* dim. τὸ ἀρκουδάκι, ourson. r. ἄρκτος.
Ἀρκουδίζω, marcher à quatre pattes, comme un ours.
Ἀρκουδιστά, *adv.* à quatre pattes.
Ἀρκουδίτικος, η, ον, d'ours.
Ἀρκουδόπουλον, τό, ourson.
Ἀρκοῦμαι, V. Ἀρκῶ.
Ἀρκουμποῦτζο, V. Ἀρκιμποῦτζο.
Ἀρκτικοδυτικός, *adj.* p. ex.: Ἄνεμος ἀρκτικοδυτικός, vent du nord-ouest.
Ἀρτικός, ή, όν, du nord.
Ἄρκτος, ὁ et ἡ, ours.||Nord.
Ἀρκῶ, suffire. Ἀρκοῦμαι, se contenter.
Ἅρμα, τό· ἅρμα, ἡ, arme. r. lat. arma.
Ἀρμάδα, ἡ, armée, flotte.
Ἀρμάθα, ou ἀρμαθιά, ἡ, rangée, file. Ἀρμάθα ἀπὸ μαργαριτάρια, collier de perles.
Ἀρμαθιάζω, enfiler.
Ἀρμάθιασμα, τό· ἀρμάθιασις, ἡ,

afiler. r. ὁρμα-

armoire. r. lat.

, fabricant d'ar-

, arsenal.
τό, armatolike
l'armatoles.
armatole ou mili-
mateur.
ἁρματωμός, ὁ,

dv. à main armée.
ner. r. lat. armare.
armure.
, armateur.
u à traire.
l'action de traire.
e. r. ἀμέλγω.
qui trait.
iguer; faire voile.
αγίως ou δίπλα,
avoir le vent de
ler sur le côté.
, navigation.
voile; vaisseau.
action de traire.
re, p. ἁλμή.
λαχαναρμιά.
. ὁρμίδιον, corde

de crins de cheval. r. ὁρμία.

Ἁρμόδιος, ία, ον, convenable. || Opportun. || Apte.

Ἁρμοδιότης, ἡ, aptitude.

Ἁρμοδίως, *adv.* convenablement.

Ἁρμόζω, convenir. || Adapter. || Quadrer.

Ἁρμολάχανον, V. Λαχαναρμιά.

Ἁρμονία, ἡ, harmonie. || Concert.

Ἁρμονιακός et ἁρμονικός, ή, όν, harmonieux, harmonique.

Ἁρμός, ὁ, articulation, jointure. || Armon ou la partie du train où s'attache le timon. r. ἄρω.

Ἅρμοσις, ἡ, commissure.

Ἅρμοσμα, τό, adaptation.

Ἁρμοστής, ὁ, qui adapte.

Ἁρμύρα, ἡ, salaison; saumure.

Ἁρμυράδα, ἡ, substance saline.

Ἁρμυρίζω et ἁρμυρώνω, saler.

Ἁρμυρόνερον, τό, saumure.

Ἁρμυρός, ή, όν, salé. || Cher.

Ἁρμυρότης, ἡ, salure. r. ἅλς.

Ἀρνάκι, τό, agnelet. r. ἄρς.

Ἄρνημα, τό· ἄρνησις, ἡ, négation; désaveu; refus.

Ἀρνησίθεος, *adj.* qui renie Dieu.

Ἀρνήσιος, η, ον, d'agneau.

Ἀρνησόχριστος, ὁ, renégat.

ρνητής, ὁ, celui qui nie ou renie; qui refuse.
Ἀρνητικός, ή, όν, négatif.
Ἀρνητικῶς, *adv.* négativement.
Ἀρνί, et ἀρνίον, τό, agneau.
Ἀρνιακόν, τό, peau d'agneau.
Ἀρνίσιος, V. Ἀρνήσιος.
Ἀρνόγλωσσον, τό, plantain, *herbe.*
Ἀρνέγουνα, ή, pelisse d'agneau.
Ἀρνοῦμαι, nier; renier.||Dénier, refuser.||Désavouer.
Ἀροδάφνη, ή, bois aromatique.
Ἀρότρευμα, τό, labourage.
Ἀροτρεύω, labourer. gr. anc.
Ἄροτρον, τό, charrue.
Ἅρπα, ή, harpe. r. lat. harpa.
Ἅρπαγας, ὁ, V. Ἅρπαγος.
Ἁρπαγή, ή, enlèvement.||Usurpation.
Ἁρπάγι, τό, croc, crochet.
Ἅρπαγμα, τό· ἁρπαγμός, ὁ, enlèvement, rapine.
Ἅρπαγος, ὁ, ravisseur.
Ἁρπάζω, ravir.||Usurper.
Ἁρπακτά et ἁρπακτικά, *adv.* avec rapacité.
Ἁρπακτής, ὁ, ravisseur.
Ἁρπακτικός, ή, όν, rapace. Τὸ ἁρπακτικόν, la rapacité.
Ἅρπαξ, ὁ, ravisseur. gr. anc.
Ἅρπαξις, ή· ἅρπασμα, .., Ἅρπαγμα.
Ἅρπυια, ή, harpie. gr. anc.
Ἁρπῶ, V. Ἁρπάζω.
Ἀῤῥαβών et ἀῤῥαβῶνας, ὁ, arrhes.||Fiançailles.
Ἀῤῥαβωνιάζω, fiancer.
Ἀῤῥαβώνιασμα, τό· ἀῤῥαβώνιασις, ή; fiançailles.
Ἀῤῥαβωνιαστής, ὁ, celui qui fiance.
Ἀῤῥαβωνιαστικός, ή, όν, relatif aux fiançailles.
Ἀῤῥαβωνιαστική, ή, la fiancée.
Ἀῤῥαβώνιαστος η, ον, qui est à marier.
Ἄῤῥαφος et ἄῤῥαφτος, non cousu. r. α pr. ῥάπτω.
Ἄῤῥητος, η, ον, ineffable.
Ἀῤῥήτως, *adv.* d'une manière indicible. r. α pr. ῥέω.
Ἄῤῥιχτος, η, ον, non jeté.
Ἀῤῥώστημα, τό, infirmité.
Ἀῤῥωστημένος, η, ον, malade.
Ἀῤῥωστιά, ή, maladie.
Ἀῤῥωστιάρης, *adj.* valétudinaire.
Ἀῤῥωστιάρικος, η, ον, de malade ||Maladif.
Ἀῤῥωστίζω, faire le malade.
Ἄῤῥωστος, η, ον, malade, infirme. gr. anc.

être malade. || Rende.
πος, ὁ, lieu malsain.
, arsenal. r. it. d'arx.
ό, arsenic, *poison*.
λυκος, ὁ, hermaphroσην, θῆλυς.
ή, όν, mâle; mascunc.
ης, ὁ, sodomite.
ία, ή, sodomie.
adj. imprudent.
V. Ἀρτύνω.
, Diane, *déesse*.
ή, armoise, *plante*.
ία, ή, traité des ar-

ία, ή, artériotomie.
ζι, τό, par ex. : ή ἑβ-
ἀρτζιβούρτζι, la se-
l'avant la septuagé-

, artère. gr. anc.
surabonder. || Donner
e. || Renchérir.
, τό, surabondance. ||
ssement.
. Ἀρτύνω.
, τό, placet, requête.
, ή, artillerie. r. ital.

Ἀρτιμόνι, τό, artimon, *t. de marine*. gr. anc. ἀρτέμων.
Ἄρτιος, *adj.* pair. (μόνος, impair.)
Ἀρτιχιονάρι, τό, francolin, *oiseau*.
Ἀρτοθήκη, ή, corbeille à mettre le pain; huche.
Ἀρτοκλασία, ή, bénédiction des pains.
Ἀρτοπουλεῖον, τό, marché au pain; boutique de boulanger.
Ἄρτος, ὁ, pain. Ὁ ἅγιος ἄρτος, l'hostie consacrée.
Ἀρτοφόριον, τό, ciboire.
Ἀρτοφύλαξ, ὁ, panetier.
Ἄρτυμα, τό, assaisonnement, ragoût; sauce.
Ἀρτύμη, ή· ἀρτύμι, τό, l'action de faire gras.
Ἀρτύνω, assaisonner, épicer. || Faire rompre le jeûne. Ἀρτύνομαι, faire gras. r. ἀρτύω.
Ἀρτύσιμος, *adj.* apprêté au gras. Τρώγω ἀρτύσιμα, faire gras.
Ἄρτυσμα, V. Ἄρτυμα.
Ἀρύς, *adj.* clair, non dense. r. ἀραιός.
Ἀρχάγγελος, ὁ, archange.
Ἀρχαϊκά, *adv.* à l'antique.
Ἀρχαϊκός, ή, όν, antique.

Ἀρχαῖος, α, ον, ancien.
Ἀρχαιότης, ἡ, ancienneté, antiquité. gr. anc.
Ἀρχαρίζω, commencer.
Ἀρχάριος, *adj.* commençant.
Ἀρχαρικά, τά, éléments.
Ἀρχάρισμα, τό, commencement.
Ἀρχεῖον, τό, archives; palais.
Ἀρχέκακος, *adj.* auteur du mal.
Ἀρχέτυπον, τό, archétype.
Ἀρχή, ἡ, commencement, principe. gr. anc.
Ἀρχηγός, ὁ, auteur; inventeur. ||Commandant.
Ἀρχημηνιά, ἡ, premier jour de la lune. r. ἀρχή, μήν.
Ἀρχημηνιάτικα, *adv.* au commencement du mois.
Ἀρχημηνιάτικος, η, ον, du premier jour de chaque mois.
Ἀρχηνίζω et ἀρχηνῶ, V. Ἀρχινῶ.
Ἀρχήνισμα, τό, commencement.
Ἀρχιατρός, ὁ, premier médecin.
Ἀρχίβιον, τό, archives.
Ἀρχιγραμματεύς, ὁ, archichancelier.
Ἀρχίδι, τό, testicule. r. ὄρχις.
Ἀρχιδιακονία, ἡ, archidiaconat.
Ἀρχιδιάκονος, ὁ, archidiacre.
Ἀρχιδιατρός, ὁ, médecin sans *talent.*

Ἀρχιδούξ, ὁ, archiduc. Ἡ ἀ δούκισσα, archiduchesse.
Ἀρχιεπισκοπή, ἡ, archevêc
Ἀρχιεπισκοπικός, ἡ, όν, arc piscopal.
Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ, archevê
Ἀρχιερατεία, ἡ, pontificat.
Ἀρχιερατεύω, être pontife.
Ἀρχιερατικός, ἡ, όν, ponti
Ἀρχιερατικῶς, *adv.* en pon
Ἀρχιερεύς, ὁ, pontife. Ὁ ἀρχιερεύς, le pape.
Ἀρχιερωσύνη, ἡ, pontifice ἀρχιερωσύνη σου, votre nence ou votre sainteté, *des évêques, des cardina du Pape.*
Ἀρχιευνοῦχος, ὁ, le chef eunuques.
Ἀρχιθαλάσσιος, ὁ, amiral.
Ἀρχίζω, V. Ἀρχινῶ.
Ἀρχικαγκελλάριος, ὁ, archic celier. r. lat. cancellariu
Ἀρχικοιτωνίτης, ὁ, grand c bellan. r. κοίτη, lit.
Ἀρχικυνηγός, ὁ, grand ve
Ἀρχιληστής, ὁ, chef de brig
Ἀρχιμάγειρος, ὁ, chef de sine.
Ἀρχιμανδρίτης, ὁ, archi drite. r. ἀρχή, μάνδρα.

ɔχημηνιά.
cer. r. ἀρχή.
archipel.
ʼχιποιμένας, ὁ,
ɩef, le Pape.
ὁ, archiprêtre.
;, ή, όν, ar-

nmencement.
ɔ, général en
ime.
ὁ, capitaine.
, architecture.
ıdv. en archi-
les règles de

ırchitecte.
ouvelle année,
e l'an.
encer. gr. anc.
ı, hôtel d'un
gistrat.
rsonnage émi-
., seigneur.
ɔblesse.
au-dessus des
rang social.
blir. || Agir en
.
noblement.

Ἀρχοντικός, ή, όν, noble, seigneurial.
Ἀρχοντικόν, τό, palais.
Ἀρχοντιλήκι, τό, seigneurie.
Ἀρχόντισσα, ή, grande dame.
Ἀρχοντολόγι, τό, la noblesse, les nobles. r. ἄρχων, λέγω.
Ἀρχοντοπαίδευμα, τό, éducation brillante.
Ἀρχοντοπαιδεύω, élever grandement.
Ἀρχοντοποῦλα, ή, demoiselle de bonne famille.
Ἀρχοντόπουλον, τό, jeune seigneur.
Ἀρχοντορωμιός, ὁ, grec d'une grande famille. fém. ή ἀρχοντορωμιά. r. ἄρχων et ῥωμαῖος.
Ἄοχος, V. Ἄρχων.
Ἄρχων et ἄρχωντας, ὁ, commandant. V. Ἄρχοντας.
Ἄρωμα, τό, aromate; épice.
Ἀρωματίζω, aromatiser; épicer.
Ἀρωματικός, ή, όν, aromatique.
Ἀρωματοπωλεῖον, τό, boutique d'épicier, de droguiste.
Ἀρωματοπώλης, ὁ, épicier.
Ἄς, *signe de l'impér. d'ἄφες.* Ἄφες ἴδωμεν, voyons, gr. anc. Ἄς ἰδοῦμεν, gr. mod. C'est le *let* des Anglais. || Plût à Dieu.

Ἀσαβάνωτος, η, ον, non revêtu des habits de mort.

Ἀσαλευσία, ἡ, calme, immobilité.

Ἀσάλευτα, *adv.* sans remuer.

Ἀσάλευτος, η, ον, immobile. r. α pr. σάλος.

Ἀσαλιβάρωτος, η, ον, non bridé.

Ἀσάπητος, η, ον, non gâté.|| Incorruptible. r. α pr. σήπω.

Ἄσαρκος, η, ον, maigre.||Incorporel. r. α pr. σάρξ.

Ἀσάρωτος, η, ον, non balayé.

Ἀσάφεια, ἡ, obscurité.

Ἀσαφήνιστος, η, ον, non éclairci.

Ἀσαφής, *adj.* obscur. gr. anc.

Ἀσαφῶς, *adv.* inintelligiblement.

Ἀσβεστᾶς, ὁ, marchand de chaux.

Ἀσβέστης, ὁ, chaux.

Ἀσβεστοκάμηνον, τό, four à chaux.

Ἀσβεστοκόμματα, τά, platras.

Ἀσβεστόπετρα, ἡ, pierre à chaux.

Ἄσβεστος, ὁ, chaux. V. Ἄσβυστος.

Ἀσβεστοφουρνάρης, ὁ, chaufournier.

Ἀσβέστωμα, τό, enduit, crépi.

Ἀσβεστώνω, crépir une muraille.

Ἀσβόλη, ἡ, plâtre.

Ἄσβυστος, η, ον, non éteint. || Inextinguible. r. α pr. σβεννύω.

Ἀσέβεια, ἡ, impiété. gr. anc.

Ἀσεβέστατα, *adv.* d'une manièr très-impie.

Ἀσέβημα, τό, trait d'impiété.

Ἀσεβής, *adj.* impie.

Ἀσεβῶ, se comporter en impi

Ἀσεβῶς, *adv.* d'une manièr impie.

Ἄσειστος, η, ον, inébranlable

Ἀσελγαίνω, vivre dans la débat che. gr. anc.

Ἀσέλγεια, ἡ, lubricité, luxur

Ἀσελγής, *adj.* lascif.

Ἀσελγῶς, *adv.* lubriquement.

Ἀσέλλωτος, η, ον, non sellé.

Ἄσεμνος, η, ον, déshonnête.

Ἀσηκάω, V. Ἀσηκώνω.

Ἀσηκρῆτις, ὁ, secrétaire. r. la à secretis.

Ἀσήκωμα, V. σήκωμα.

Ἀσηκώνω, p. σηκώνω, lever hausser, dresser. r. σηκόω.

Ἀσηκωτῆρι, τό, levier.

Ἀσηκωτής, ὁ, celui qui lève.

Ἀσηκωτός, ή, όν, qu'on peu lever. Γέφυρα ἀσηκωτή, pont levis.

Ἀσημάδευτος, η, ον, non mar qué.||Non mis en gage.

Ἀσήμαντος, η, ον, qui ne signi fie rien. r. α pr. σημαίνειν.

;, η, ον, non signé;
ɩué; non noté.
α, ον, d'argent.
, argent. r. ἀργύριον
ıar opp. à ἐπίσημον.
τό, argenterie.
ίζω, argenter.
ισμα, τό, l'action d'ar-

;, ὁ, orfèvre.
κ, ή, tasse d'argent.
ιρον, τό, couteau

, τό, eau forte.||Vif-

ινιον, τό, fourchette

ι, τό, fil d'argent.
ον, qui n'a pas de
on.||De basse extrac-
ınc.
ν, τό, étoffe d'ar-
ρᾶν.
, ή, mine d'argent.
αρον, τό, cuiller

ιφον, τό, fil d'or et

ομα, τό, vermeil.
ονω, dorer l'argent,
ermeil.

Ἀσημοχρυσωτής, ὁ, ouvrier en vermeil.
Ἀσήμωμα, τό, l'action d'argenter. V. la rac. au mot Ἀσῆμι.
Ἀσημώνω, argenter.
Ἀσημωτής, ὁ, argenteur.
Ἀσημωτική, ή, argenture.
Ἀσημωτικόν, τό, le prix qu'on paye pour faire argenter.
Ἀσήμωτος, *adj.* non argenté.
Ἄσηπος, η, ον, incorruptible.
Ἀσθένεια, ή, infirmité, maladie.
Ἀσθένημα, τό, même sign.
Ἀσθενημένα, *adv.* en malade; faiblement.
Ἀσθενημένος, η, ον, tombé malade, affaibli, d'ἀσθενῶ, tomber malade.||S'affaiblir.
Ἆσθμα, τό, asthme, courte haleine. gr. anc.
Ἀσθματικός, ή, όν, asthmatique.
Ἄσιαστος, η, ον, non arrangé.|| Non reconcilié. r. α pr. ἰσάζω.
Ἀσίγητος, η, ον, qui ne se tait pas.||Qui ne peut se taire.
Ἀσιδοσία, ή, et ἀσίδοτος, η, ον, V. Ἀσυνδοσία et Ἀσύνδοτος.
Ἀσιώπητος, V. Ἀσίγητος.
Ἀσκάκι, τό, petite outre.
Ἀσκάλιστος, η, ον, non sculpté. Γῆ ἀσκάλιστος, terre inculte.

Ἀσκάλωτος, η, ον, non accroché, non attaché.

Ἀσκανδάλιστα, *adv.* sans scandale.

Ἀσκανδάλιστος, η, ον, non scandalisé; qu'on ne peut scandaliser. Διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον, pour le bien de la paix. Μηχανὴ ἀσκανδάλιστος, machine qui ne se dérange pas.

Ἀσκάνθαρος, ὁ, escarbot. gr. anc. Κάνθαρος.

Ἄσκαπτος, η, ον, non creusé; non labouré; qu'on ne peut creuser.

Ἀσκαρίδες, αἱ, ascarides, *vers.*

Ἄσκαστος, η, ον, non crevé, non crevassé. r. α pr. σχάω.

Ἀσκέπαστα, *adv.* à découvert.

Ἀσκέπαστος, η, ον· ἀσκεπής; et ἄσκεπος, non couvert, découvert. gr. anc.

Ἀσκέρι, τό, armée. r. or.

Ἄσκημα, τό· ἄσκησις, ἡ, exercice. || Vie ascétique.

Ἀσκηταριό, τό, hermitage.

Ἀσκήτευμα, τό, vie d'hermite.

Ἀσκητεύω, mener une vie ascétique.

Ἀσκητής, ὁ, hermite; fém. ἡ ἀσκήτρια.

Ἀσκητικός, ή, όν, d'hermit ascétique.

Ἀσκητικῶς, *adv.* en hermite.

Ἀσκί, τό, outre. gr. anc. ἀσκ

Ἀσκιασία, ἡ, manque d'ombı r. α pr. σκιά.

Ἄσκιαστος et ἄσκιαχτος, η, ο non épouvanté. || Dépour d'ombre. r. α pr. σκιά.

Ἄσκιοι, οἱ, Asciens ou habita de la zône torride.

Ἀσκίτης, ὁ, ascite ou hydropi du bas-ventre. r. ἀσκός.

Ἀσκλάβωτος, η, ον, non asser

Ἀσκληπιάς, ἡ, asclépiade, *pl* *te.* r. Ἀσκληπιάδης, *médecin.*

Ἀσκόαυλος, ὁ· ἀσκόδερμα, et ἀσκομαντούρα, ἡ, cornemu musette. r. ἀσκός, αὐλός, δέρ

Ἀσκομαντουρός, ὁ, joueur musette. r. ital. mandola.

Ἀσκόνιστος, η, ον, non rem de poussière. r. α. pr. κόνις.

Ἀσκόνταυτος, *adj.* qui n'a bronché ou choppé.

Ἄσκοπος, η, ον, qui est sans b

Ἀσκός, ὁ, outre. gr. anc.

Ἀσκοτζαμποῦνα, ἡ, cornemu

Ἀσκούπιστος, η, ον, non bala non épousseté. r. α pr. sco

Ἀσκούριαστος, η, ον, non roui

ercer; *au pass.* ἀσκοῦ-
ercer.
chant; cantique.
, ή, όν, de chant, de
:.
adv. agréablement.
, η, ον, qu'on ne peut
ı'on ne peut mêler. ||
ɔle.
ἴσος, ὁ, V. Ἄσσος.
, manque de provision.
ος, η, ον, qui n'a pas
ision. r. α pr. εἰς, ὁδός.
τος, η, ον, non circon-

, ον, ignorant.
ι, saluer, complimen-

ος, η, ον, qui est sans
παθιοῦ ἡ θήκ' ἀσπάθωτη
), le fourreau vide.
ος, ὁ, asperge. gr. anc.
, *adv.* sans ensemence-
α pr. σπείρω.
, η, ον, non ensemencé.
, τό· ἀσπασμός, ὁ, sa-
, compliment. || Baiser
.
;, η, ον, non crevé,
evassé. || Qui n'a point
ıie. r. α pr. σπάω.

Ἀσπίδα et ἀσπίς, ἡ, bouclier. || Aspic, *reptile* et *plante*.
Ἀσπιδηφόρος, ὁ, armé d'un bouclier. gr. anc.
Ἀσπιδωτός, ή, όν, qui est en forme de bouclier.
Ἀσπίθα, ἡ, étincelle. gr. anc. σπινθήρ.
Ἄσπιλος, *adj.* pur. r. α pr. σπῖλος.
Ἀσπινθοβολῶ, V. Σπινθοβολῶ.
Ἀσπίτωτος, η, ον, qui n'a point de maison, d'α pr. et σπίτι. r. lat. hospitium.
Ἄσπλαγχνα, *adv.* sans pitié.
Ἀσπλαγχνία, ἡ, cruauté.
Ἄσπλαγχνος, η, ον, impitoyable.
Ἄσπορος, η, ον, qui n'a point de semence. gr. anc.
Ἀσπούδαστος, η, ον, qu'on n'a pas étudié. || Ignorant.
Ἀσπράδα, ἡ, blancheur.
Ἀσπράδι, τό, le blanc. Τὸ ἀσπράδι τοῦ αὐγοῦ, le blanc de l'œuf.
Ἀσπρίζω, blanchir. || Devenir blanc, tirer sur le blanc.
Ἄσπρισμα, τό, blanchissement; blancheur.
Ἀσπριστής, ὁ, blanchisseur.
Ἀσπρογένης, *adj.* qui a la barbe blanche. r. γένειον.

Ἀσπροδερός, ή, όν, blanchâtre.
Ἀσπρογενίζω, avoir la barbe blanche.
Ἀσπροκόκκινος, η, ον, blanc et rouge.
Ἀσπρολάχανον, τό, chou pommé.
Ἀσπρολούλουδο, τό, marguerite.
Ἀσπρομάλλης, *adj.* chenu, qui a les cheveux blancs. r. μαλλός.
Ἄσπρον, τό, aspre, *monnaie turque.* (3 aspres font un para; 40 paras font une piastre; la piastre, τὸ γρόσι, ne vaut plus que 13 sous environ.) Τὰ ἄσπρα μου, mon argent. Ἄσπρα ἀσημένια, monnaie blanche. r. lat. asper. *Mille* asperos *illi dedit Maximinus.* Hist. Aug.
Ἀσπροπεῦκος, ὁ, tremble, *arbre.*
Ἀσπροπούγγι, τό, bourse.
Ἀσπροπρόσωπος, η, ον, qui a un visage blanc.
Ἄσπρος, η, ον, blanc. V. Ἄσπρον.
Ἀσπρότης, ή, blancheur.
Ἀσπρουλιάρικος, η, ον, blanchâtre.
Ἀσπρούτζικος, η, ον, même sign.
Ἀσπροφορεμένος, η, ον, vêtu de blanc. r. φόρεμα, vêtement.
Ἀσπροφόρος, *adj.* qui a des habits blancs.
Ἀσπροφορῶ, porter des habits blancs.
Ἀσπροχιονισμένος, η, ον, tout blanc de neige. r. χιών.
Ἀσσάρανδος, ὁ, verdier, *oiseau.*
Ἄσσος, ὁ, as, *aux cartes, aux dés.* r. lat. assis.
Ἀστακός, ὁ, homard. gr. anc.
Ἀστάλακτος, η, ον, qui n'a pas coulé ou égoutté. r. α pr. στάζω.
Ἀσταμάτητος, η, ον, qui ne s'arrête pas. ‖ Qu'on ne peut arrêter. r. α pr. ἵστημι.
Ἀστάρι, τό, doublure.
Ἀστάρωμα, τό, l'action de doubler un vêtement.
Ἀσταρώνω, doubler.
Ἀστασία, ή, instabilité.
Ἄστατα, *adv.* inconstamment.
Ἄστατος, η, ον, qui n'est pas stable, inconstant. gr. anc.
Ἀσταχένιος, *adj.* d'épi.
Ἀσταχός, V. Ἀστακός.
Ἀσταχοθήκη, ή, grange.
Ἀστάχυ, τό, épi. r. ἄσταχυς.
Ἀσταχυολογία, ή ἀσταχυολόγημα, τό, glanage.
Ἀσταχυολόγος, ὁ, glaneur.
Ἀσταχυολογῶ, glaner.
Ἀστέγνωτος, η, ον, non essuyé. ‖ Non séché.

adiner, plaisanter.
ν, plaisant, facé-

ἀστεϊσμός, ὁ, plai-

. plaisamment. r.
finesse.
, ον, qui ne gémit

ς, η, ον, non con-

toile. r. ἀστήρ.
, astérisque.
; constellation.
adj. qui ressemble

, V. Ἀστρόμετρον.
, όν, étoilé.
j. qui est sans cou-

adj. non couron-
rié.
re, étoile.
, ον, non affermi.
στίβαστος et ἀστί-
, non empilé; non
α pr. στείβω.
, ον, qui n'a point

ν. sans ornemens.
, ον, non paré.

Ἀστόματος, η, ον, qui n'a point de bouche.
Ἀστόμαχος, η, ον, qui n'a point d'estomac.
Ἄστομος, V. Ἀστόματος.
Ἀστοχασία, ἡ, imprudence, légèreté, irréflexion.
Ἀστόχαστα, *adv.* inconsidérément, à tort et à travers.
Ἀστόχαστος, η, ον, inconsidéré. ‖ Imbécille. r. α pr. στοχάζομαι.
Ἀστοχία, ἡ, oubli. Ἀστοχία νὰ σ' ἔλθῃ, que le diable t'emporte.
Ἀστοχίζω et ἀστοχῶ, oublier. ‖ Manquer son but; se tromper.
Ἀστοχολόγος, ὁ, qui parle sans réfléchir.
Ἀστραγάλι, τό, cheville du pied.
Ἀστρακιά et ἀστράκα, ἡ, rougeole.
Ἄστραγμα, τό, V. Ἄστραψις.
Ἀστραπή, ἡ, éclair. gr. anc.
Ἀστραποβροντῶ, éclairer et tonner.
Ἀστραποπελέκημα, τό, foudroiement. V. Ἀστροπελεκίζω.
Ἀστραποπελεκημένος, η, ον, foudroyé.
Ἀστραποπελέκι, τό, la foudre.
Ἀστραποφεγγιά, ἡ, feu des éclairs. r. ἀστραπή, φέγγος.

Ἀστράπτω, éclairer. || Briller.
Ἀστράτευτος, η, ον, qui n'a pas voyagé.
Ἄστραψις, ἡ, l'action d'éclairer.
Ἀστράχι, τό, mortier.
Ἀστραχιά, ἡ, pavé de matière pilée.
Ἀστραχώνω, luter avec du mortier. || Faire du pavé de composition.
Ἄστρεπτος, η, ον, qui ne tourne pas. || Inflexible. r. α pr. στρέφω.
Ἀστρίδι, V. Στρίδι.
Ἀστρικός, ή, όν, astral. gr. anc.
Ἀστρίτης, ὁ, vipère.
Ἀστρόμετρον, τό, astromètre.
Ἄστριφος et ἄστριπτος, η, ον, non tordu, non tortillé.
Ἀστροθεσία, ἡ, position des astres.
Ἀστρολάβιον, τό, astrolabe.
Ἀστρολογία, ἡ, astrologie.
Ἀστρολογικός, ή, όν, astrologique.
Ἀστρολόγος, ὁ, astrologue. fém. ἡ ἀστρολόγισσα.
Ἀστρολογῶ, s'occuper d'astrologie.
Ἄστρον, τό, astre. || Marguerite, *fleur*.
Ἀστρονομία, ἡ, astronomie.
Ἀστρονομικός, ή, όν, astro[nomi]mique. *subst.* astronome, c[om]me ἀστρονόμος.
Ἀστρονομῶ, s'occuper d'as[trono]mie.
Ἀστροπελέκι, τό, foudre.
Ἀστροπελέκημα, τό· ἀστρο[πε]λεκισμός, ὁ, coup de foudr[e].
Ἀστροπελεκίζω, foudroyer. ἄστρον et πέλεκυς, embl[ème] de la foudre chez les anci[ens].
Ἀστροφεγγιά, ἡ, clarté [des] étoiles.
Ἄστρωτος, η, ον, non fait, [p.] *un lit;* non pavé, *p. une r[ue];* non sellé, *p. un cheval.* [Ἄν]θρωπος ἄστρωτος, homme [non] réglé. r. α pr. στρωτός.
Ἀστυνομία, ἡ, police. gr. an[c.]
Ἀσύβαστα, *adv.* sans accor[d.]
Ἀσύβαστος, η, ον, qui ne s'[est] pas accordé; non convenu.
Ἀσυγκέραστος, η, ον, non te[m]péré, non adouci.
Ἀσυγκρισία, ἡ, impossibilité [de] comparaison.
Ἀσύγκριτος, η, ον, incompar[a]ble.
Ἀσυγκρίτως, *adv.* sans comp[a]raison.

;, η, ον, non cou-
ges. r. α pr. συννε-

η, ον, impardon-
nc.
ἡ, imperturbabi-
illité, calme.
η, ον, impertur-
troublé.
adv. imperturba-
ns trouble.
adv. sans pardon.
, η, ον, impardon-
nc.
ος, η, ον, non ca-
συκοφάντητος.
., V. Ἀσήκωμα.
η, ον, qui ne con-
: syllabe.
ς, V. Ἀσαληβά-

adv. sans y pen-
dérément.
η, ον, inopiné.||
: pr. συλλογίζομαι.
syle, abri. gr. anc.
. V. Ἀσυμμάζωκτα.
, η, ον, incompa-
iliable.
:, ἡ, mépris des
èreté.

Ἀσυμβούλευτα, *adv.* inconsidérément, sans réflexion.

Ἀσυμβούλευτος, η, ον, qui n'a pris aucun avis.||Inconsidéré.

Ἀσυμμάζωκτα, *adv.* sans être amassé. r. α pr. σύν, ὅμαδος.

Ἀσυμμάζωκτος, η, ον, non rassemblé, non amassé.

Ἀσύμμετρα, *adv.* sans proportion; sans symétrie.

Ἀσυμμετρία, ἡ, disproportion.

Ἀσύμμετρος, η, ον, disproportionné. gr. anc.

Ἀσυμπαθησία, ἡ, absence de tout pardon; de toute compassion.

Ἀσυμπαθής, *adj.* qui ne pardonne pas; qui est sans pitié.

Ἀσυμπάθητα, *adv.* irrémissiblement.

Ἀσυμπάθητος, η, ον, impardonnable. r. α pr. συμπαθής.

Ἀσύμφορος, η, ον, incapable; inutile. r. α pr. συμφέρω.

Ἀσύμφωνα, *adv.* sans accord.

Ἀσυμφωνία, ἡ, discordance; discorde.

Ἀσύμφωνος, η, ον, discordant.

Ἀσυμφωνῶ, n'être pas d'accord.

Ἀσύμωτος, η, ον, inaccessible.

Ἀσυνάθροιστος, η, ον, non recueilli, non amassé.

Ἀσύναχτος, *adj.* même sign.

Ἀσυνδοσία, ἡ, immunité, franchise. r. α pr. σύν, δίδωμι.

Ἀσύνδοτος, *adj.* allodial; exempt de tributs, de contributions.

Ἀσυνείδοτος, η, ον, non consciencieux.

Ἀσυνειδότως, *adv.* sans conscience.

Ἀσύνετα, *adv.* imprudemment.

Ἀσύνετος, η, ον, imprudent.

Ἀσυννεφιά, ἡ, sérénité.

Ἀσυννέφιαστος, *adj.* serein, qui est sans nuages. r. α pr. συννεφής.

Ἀσυνηθησία, ἡ, manque d'habitude.

Ἀσυνηθίζομαι, n'avoir pas l'habitude. || Être inusité.

Ἀσυνήθιστα, *adv.* contre la coutume.

Ἀσυνήθιστος, η, ον, inusité. || Qui n'a pas l'habitude de.

Ἀσύνθετα, *adv.* en désordre.

Ἀσύνθετος, η, ον, non arrangé. || Non composé.

Ἀσύντακτος, η, ον, qui est contre la syntaxe. || Qui pèche contre la bienséance.

Ἀσυνταξία, ἡ, faute de construction grammaticale. || Incongruité, inconvenance.

Ἀσυντροφιασία, ἡ, manque compagnie. || Insociabilité.

Ἀσυντρόφιαστα, *adv.* sans s ciété.

Ἀσυντρόφιαστος, η, ον, qui ı pas de compagnie. || Désapp reillé. r. α pr. σύντροφος.

Ἀσυστασία, ἡ, instabilité.

Ἀσύστατα, *adv.* inconstammeı

Ἀσύστατος, η, ον, instable, i constant. gr. anc.

Ἀσυχασία, ἡ, absence d'ave sion.

Ἀσύχαστα, *adv.* sans aversio

Ἀσύχαστος et ἀσύχαντος, η, ο qui n'a pas en aversion.

Ἀσφάλεια, ἡ, assurance, séc rité. gr. anc.

Ἀσφαλής, *adj.* certain, sûr Stable, inébranlable.

Ἀσφαλίζω, assurer, rassurer. Rendre solide.

Ἀσφάλισμα, τό, assurance.

Ἀσφαλιστής, ὁ, assureur.

Ἄσφαλτα, *adv.* infailliblement.

Ἀσφαλτίτης, ὁ, cinquième ver tèbre des reins.

Ἄσφαλτος, η, ον, qui est sa faute. || Infaillible.

Ἄσφαλτος, ἡ· ἄσφαλτον, τό, a phalte, bitume.

, *adj*. bitumineux.
, enduire de bitume.
lv. sûrement.
, τό· ἀσφένδονος,
, *arbre*.
dv. d'une manière
e.
dj. non serré.
asphyxie. gr. anc.
, η, ον, non cacheté.
dv. d'une manière

ἡ, difformité.
ος, η, ον, difforme.
, laideur.
enlaidir, défigurer.
aid. r. α pr. σχῆμα.
, τό, enlaidissement.
ος, η, ον, enlaidi.
α, ἡ, paroles indé-
opos licencieux.
ς, *adj*. qui tient des
bscènes.
, parler indécem-
r des propos libres.
, ον, laid, difforme.
ἡ, laideur.
adv. sans être dé-

η, ον, non déchiré;
ι. gr. anc.

Ἀσχολασία, ἡ, continuité d'occupation. r. α pr. σχολή.

Ἀσχόλαστα, *adv*. sans cesser.

Ἀσχόλαστος, η, ον, qui n'a pas cessé. || Qui ne peut pas encore sortir de l'école.

Ἀσχολία, ἡ, occupation. gr. anc.

Ἀσχολοῦμαι, être occupé.

Ἀσώματος, η, ον, incorporel.

Ἀσωμάτως, *adv*. sans corps.

Ἀσωμάτωσις, ἡ, incorporabilité.

Ἀσώπαστος, *adj*. non silencieux, p. ἀσιώπαστος.

Ἄσωστος, η, ον, non achevé. || Qui ne finit pas. || Qui ne peut se sauver.

Ἄσωτα, *adv*. dans la débauche.

Ἀσώτευμα, τό, libertinage.

Ἀσωτεύω, vivre dans la débauche. || Dissiper son bien.

Ἀσωτία, ἡ, libertinage. || Dissipation, prodigalité. gr. anc.

Ἄσωτος, η, ον, débauché. || Dissipateur. Ἡ κυριακὴ τοῦ ἀσώτου, la septuagésime.

Ἀσωτῶ, V. Ἀσωτεύω.

Ἀσωφρόνιστος, η, ον, immodeste, impudique. || Incorrigible.

Ἄτακτα, *adv*. en désordre.

Ἀτάκτημα, τό· ἀτάκτησις, ἡ,

dérangement; déréglement.
Ἄτακτος, η, ον, dérangé; déréglé.
Ἀτακτῶ, déranger. || Vivre dans le désordre.
Ἀτάκτως, V. Ἄτακτα.
Ἀταξία, ἡ, dérangement, désordre. gr. anc.
Ἀταξίδευτος, *adj*. qui n'a pas voyagé. || Non navigable.
Ἀταπείνωτος, η, ον, non humilié.
Ἀτάρακτα, *adv*. imperturbablement; tranquillement.
Ἀτάρακτος et ἀτάραχος, η, ον, imperturbable; calme.
Ἀταραξία, ἡ, imperturbabilité; tranquillité. gr. anc.
Ἄταφος, η, ον, non inhumé.
Ἀτείχιστος, η, ον, non entouré de murailles. gr. anc.
Ἀτεκνία, ἡ, absence de progéniture; stérilité.
Ἄτεκνος, η, ον, qui n'a point d'enfant, stérile. gr. anc.
Ἀτέλεια, ἡ, imperfection. || Immunité. r. α pr. τέλος.
Ἀτελειότης, ἡ, imperfection.
Ἀτελείωτα, *adv*. sans achever.
Ἀτελείωτος, η, ον, non fini; imparfait. || Qui est sans fin.
Ἀτελεύτητα, *adv*. perpétuellement.
Ἀτελεύτητος, η, ον, perpétu
Ἀτελής, *adj*. imparfait.
Ἀτενίζω, contempler. gr. anc
Ἀτενισμός, ὁ, contemplation.
Ἀτέντωτος, η, ον, non tendu. non campé. r. lat. tendere.
Ἀτέργιαστα, *adv*. sans s'acco der. || Inégalement.
Ἀτέργιαστος et ἀτέριαστος, η, ο non appareillé. || Qui n'est p d'accord; qui ne peut s'acco der. || Qui n'a pas son pare
Ἀτεργιοσύνη, ἡ, disparité. α pr. ἕτερος.
Ἄτεχνα, *adv*. sans art.
Ἀτεχνία, ἡ, ignorance, mal dresse, inhabileté. gr. anc.
Ἄτεχνος, η, ον, grossier, inha bile; qui est sans artifice.
Ἀτζάκιστος, η, ον, non cassé.
Ἄτζαλα, *adv*. malpropremen || Impudiquement. r. ἄσκαλο
Ἀτζαλεύω, salir, souiller.
Ἀτζάλι, τό, acier. || Fusil.
Ἄτζαλος, η, ον, sale. || Lascif.
Ἀτζαμής, ὁ, apprenti, commen çant.
Ἀτζίδα, ἡ, fouine, *animal*.
Ἀτζικνίδα, ἡ, ortie. r. κνίδη.
Ἀτζοῦτι, τό, amorce *de fusil*.
Ἀτηγάνιστος, η, ον, non frit.

heval entier.
Ἀτίμως,
léshonorer. gr. anc.
τό· ἀτίμασις, ἡ, dé-
ıt, diffamation.
ὁ, diffamateur.
'. Ἀτίμασμα.
dv. sans prix.
ι, ον, inappréciable.
ıoré, déshonoré.
léshonneur, infamie.
ce.
ον, déshonnête, in-
prisé.
adv. impunément.
, η, ον, impuni.
honorer; dénigrer.
'. ignominieusement.
η, ον, non secoué.
α, ον, de satin.
satin, *étoffe*.
ıtlas. || Première ver-
:ou.
vapeur. r. ἀτμίς.
haler, s'évaporer.
exhalaison.
, ἡ, atmosphère.
, η, ον, non préparé.
, pusillanimité.
, ον, pusillanime.
, atôme.

Ἀτονία, ἡ, atonie. gr. anc.
Ἀτόνησις, ἡ· ἀτόνισμα, τό, abattement, grande faiblesse.
Ἀτονησμένος, η, ον, affaibli.
Ἀτονῶ, s'affaiblir; être faible.
Ἄτοπα, *adv*. absurdement.
Ἀτοπία, ἡ, absurdité. gr. anc.
Ἄτοπος, η, ον, absurde. || Inconvenant. || Hors de propos.
Ἄτοπον, τό, absurdité, inconvenance.
Ἀτόρνευτος, η, ον, mal tourné.
Ἀτός, p. αὐτός. par ex. : ἀτός μου, moi-même; ἀτοί μας, nous-mêmes.
Ἄτριβος, ἄτριπτος et ἄτριφτος, η, ον, non broyé. r. α pr. τρίβω.
Ἀτρίδωναις, αἱ, hémorroïdes.
Ἄτριχος, η, ον, qui est sans poil. r. α pr. θρίξ· *gén*. τριχός.
Ἄτρομα, *adv*. intrépidement.
Ἀτρομία, ἡ, intrépidité.
Ἀτρόμαχτος, η, ον, non épouvanté. r. α pr. τρομέω.
Ἄτρομος, *adj*. intrépide.
Ἀτρόμως, V. Ἄτρομα.
Ἀτροφία, ἡ, consomption.
Ἀτρόχητος, η, ον, non aiguisé.
Ἀτρύγητος, η, ον, non vendangé. r. α pr. τρυγή.
Ἀτρύπητος, η, ον, non percé.

Ἀττικίζω, parler ou ... le style attique.
Ἀττικισμός, ὁ, atticisme.
Ἀττικός, ή, όν, attique.
Ἀττικῶς, *adv*. attiquement.
Ἀτυράννητος, η, ον, non tyrannisé. r. ἀτυράννευτος.
Ἄτυχα, *adv*. malheureusement. ‖ Méchamment.
Ἀτυχαίνω, devenir méchant.
Ἀτύχημα, τό, malheur, désastre. gr. anc.
Ἀτυχής, *adj*. infortuné.
Ἀτυχία, ή, malheur. ‖ Méchanceté.
Ἄτυχος, η, ον, malheureux. ‖ Méchant.
Ἀτυχούτζικος, η, ον, dim. d'ἄτυχος.
Ἀτυχῶ, tomber dans l'adversité. ‖ Maigrir.
Αὖ, *adv*. *hell*. de nouveau.
Αὐγάζω, reluire. r. αὐγή.
Αὔγαλτος, η, ον, non ὀιέ, non levé, non tiré. r. α pr. ἐκ, βάλλω.
Αὔγασμα, τό, splendeur. gr. anc.
Αὐγατίζω, accroître. r. αὐξάνω.
Αὐγάτισμα, τό· αὐγάτισις, ή, accroissement.
Αὐγερινός, ὁ, l'étoile du matin.

Αὐγήτζα, ἡ, ... jour.
Αὐγογέννησις, ή, ponte.
Αὐγογεννῶ, pondre. r. ὠόν, œuf.
Αὐγομάνα, ή, marchande d'œufs. ‖ Nichet.
Αὐγόν, τό, œuf. Αὐγὰ τηγανιστά, œufs sur le plat; omelette. Αὐγὰ ῥουφητά, œufs à la coque. Αὐγὰ πηκτά, œufs durs. r. ὠόν.
Αὐγοσαλάτα, ή, salade d'œufs.
Αὐγοτάραχον, τό, boutargue, ou œufs de poissons salés.
Αὐγότζεφλον, τό, coque d'œuf.
Αὔγουστος, ὁ, août, *mois*.
Αὐγωτός, ή, όν, oval.
Αὐθαδέστατα, *adv*. très-hardiment.
Αὐθάδεια, ή, audace, hardiesse.
Αὐθάδης, *adj*. hardi, téméraire.
Αὐθαδιάζω, oser.
Αὐθαδίασμα, τό, hardiesse.
Αὐθαδόστομος, η, ον, qui ne se gêne pas dans son langage.
Αὐθαδῶς, *adv*. hardiment.
Αὐθεντεία, ή, seigneurie, authenticité. Ἡ αὐθεντεία σου, monsieur, ou votre seigneurie, suivant les personnes.

, τό, domination,
ement.
maîtriser, dominer.
, maître (gr. anc.);
Καλ' ἡμέρα, αὐθέντη,
monsieur. (D'αὐθέν-
ırcs ont fait effendi.)
, V. Αὐθεντεία.
ή, όν, noble.|| Au-
.
λα, ή, jeune demoi-

λον, τό, jeune homme
tion.
, maîtresse, dame.
η, ον, inépuisable.
ό, dim. d'αὐλάκι, τό,
isseau.|| Cannelure. ||

αὐλακώνω, faire un
lonner.|| Canneler.
et αὐλάκωμα, τό,
sillonner, etc. r.

ν, τό, auditoire.
ό, auditeur; fém. ή
α.
écouter. gr. anc.

ur d'une maison.||
roi, palais.

Αὐλικός, ή, όν, aulique. || Courtisan.
Αὐλογάω, ῶ, frissonner, être glacé d'effroi. r. ὕαλος, glace.
Αὐλόγητος, η, ον, non béni.
Αὐλός, ὁ, flûte. gr. anc.
Ἄϋλος, η, ον, immatériel.
Ἀϋλότης, ή, immatérialité.
Ἀΰλως, *adv.* d'une manière immatérielle. r. α pr. ὕλη.
Αὐξάνω (gr. anc.) et αὐξαίνω, accroître.|| S'augmenter.
Αὔξημα, τό· αὔξησις, ή, augmentation, accroissance.
Ἀϋπνία, ή, insomnie; veille.
Ἄϋπνος, η, ον, qui ne peut pas dormir; vigilant. gr. anc.
Αὔρα, ή, petit vent, zéphir.
Αὔρετος, η, ον, non trouvé.|| Introuvable. r. α pr. εὑρίσκω.
Αὔριον, *adv.* demain. Μετ' αὔριον, après demain. Ἡ αὔριον, le jour de demain. gr. anc.
Αὐρηνός, ή, όν, du lendemain.
Αὐστηρά, *adv.* austèrement, sévèrement.
Αὐστηρός, ή, όν, austère, sévère, dur. gr. anc.
Αὐστηρότης, ή, austérité, rigueur.
Αὐταδέλφη, ή, sœur germaine.

Αὐτάδελφος, ὁ, frère germain. dim. τὸ αὐταδέλφι.
Αὐτάρκεια, ἡ, suffisance.
Αὐτάρκης, *adj.* qui suffit.
Αὐτάτος, η, ον, qui a de grandes oreilles. r. ὠτός, gén. d'οὖς.
Αὐτεξουσιάζω, être maître absolu. r. αὐτός, ἐξουσία.
Αὐτεξούσιος, *adj.* indépendant, arbitraire. Τὸ αὐτεξούσιον, le libre arbitre. gr. anc.
Αὐτεξουσιότης, ἡ, indépendance; liberté de la volonté.
Αὐτεξουσίως, *adv.* arbitrairement.
Αὐτηνῆς, αὐτήναν, αὐτηναῖς, p. αὐτῆς, αὐτήν, αὐταῖς, V. Αὐτός.
Αὐτί, τό, oreille. r. ὠτίον, dim. d'οὖς, ὠτός.
Αὐτιγλυφίδα, ἡ, cure-oreille. gr. anc. ὠτογλυφίς.
Αὐτιστήρι, τό, même sign.
Αὐτοαλήθεια, ἡ, la vérité même.
Αὐτογενής et αὐτογέννητος, *adj.* qui ne tient l'existence que de soi-même.
Αὐτόγραφος, *adj.* autographe.
Αὐτοδίδακτος, η, ον, qui s'est instruit sans maître.
Αὐτοδιδάκτως, *adv.* sans avoir *eu de maître.*

Αὐτοδύναμος, η, ον, puis[...] par soi-même.
Αὐτοζωή, ἡ, la vie même.
Αὐτοθέλητος, η, ον, libre.|[...]bitraire. r. αὐτός, θέλω.
Αὐτοθέλητον, τό, liberté de [...]lonté.||Arbitraire, caprice
Αὐτοθελήτως, *adv.* de sa pr[...] volonté.
Αὐτοκατάκριτος, η, ον, qu[...] condamne soi-même. gr.
Αὐτοκατακρίτως, *adv.* par [...] propre jugement.
Αὐτοκέφαλος, η, ον, indé[...]dant.
Αὐτοκινησία, ἡ, locomotion
Αὐτοκίνητος, η, ον, qui se [...] de soi-même. gr. anc.
Αὐτοκινήτως, *adv.* de son pr[...] mouvement.
Αὐτόκλητος, η, ον, qui [...] sans être appelé. gr. anc.
Αὐτοκτόνος, *adj.* qui se tue [...] même, suicide. gr. anc.
Αὐτοκρατορία, ἡ, empire.
Αὐτοκρατορικός, ἡ, όν, impé[...]
Αὐτοκρατορικῶς, *adv.* en [...]pereur.
Αὐτοκρατόρισσα, ἡ, impérat[...]
Αὐτοκράτωρ, ὁ, empereur.
Αὐτολεξεί, *adv.* mot à mot.

, V. Αὐτοδίδακτος.
:ό, automate. || Spon-

ή, autonomie, in-
:e. gr. anc.
adj. qui se gouverne
opres lois.
όν ῥῆμα, τό, verbe
: ou réfléchi.
η, ον, qui par soi-
ligne de foi.
τος, η, ον, spon-
igit librement.
τως, de plein gré.
dj. qui a vu de ses
:ux. gr. anc.
όν, *pron.* lui, elle;
le; ce, cette, etc.;
l'art., le même, la
αὐτὸς ἄνθρωπος, le
me. Αὐτό ὁποῦ, ce
αὐτό, au fond, en
:st ici p. ἑαυτό).
ος, η, ον, qui de soi-
ı sens. r. σημαίνω.
, *adj.* qui s'est im-
ıême. gr. anc.
η, ον, superl. d'αὐ-
ême, elle-même.
. de lieu, de la 2e
, *là* (où vous êtes).

Ἀπ' αὐτοῦ, delà. Πρὸς αὐτοῦ, vers ce côté-là.

Αὐτουνοῦ, αὐτόναν, αὐτωνῶν, αὐτουνούς, p. αὐτοῦ, αὐτόν, αὐτῶν, αὐτούς, V. Αὐτός.

Αὐτουργός, *adj.* auteur; cause.

Αὐτοφονευμένος, η, ον, suicidé.

Αὐτοφονία, ἡ, suicide.

Αὐτοφόνος, ὁ, qui s'est tué soi-même. gr. anc.

Αὐτοφώρῳ, p. ex. : Ἐπ' αὐτοφώρῳ, *hell.* sur le fait; en flagrant délit.

Αὐτόχθων, *adj.* indigène.

Αὐτοψεί, *adv. hell.* en voyant de ses propres yeux.

Αὐχένας, la nuque, le cou. gr. anc. αὐχήν.

Ἀφαγία, ἡ, l'action de rester sans manger.

Ἄφαγος, η, ον, qui ne mange pas.

Ἀφάγωτος, η, ον, non mangé.

Ἀφαίρεσις, ἡ, abstraction. || Aphérèse. || Soustraction; déduction.

Ἀφαιρετικός, ή, όν, pris abstractivement. Πτῶσις ἀφαιρετική, l'ablatif.

Ἀφαιρῶ, abstraire. || Déduire; soustraire.

Ἀφανέρωτα, *adv.* non manifestement.

Ἀφανέρωτος, η, ον, non manifesté. r. α pr. φανερόω.

Ἀφάλι, τό, V. Ὀμφαλός.

Ἀφανής, *adj.* invisible; obscur.

Ἀφανίζω, ruiner, détruire.

Ἀφάνισμα, τό· ἀφάνισις, ἡ, et ἀφανισμός, ὁ, ruine, destruction. Τὸ ἀφάνισμα τοῦ στρατεύματος, la défaite de l'armée.

Ἀφανιστής, ὁ, destructeur; fém. ἡ ἀφανίστρια.

Ἀφανιστικός, ἡ, όν, destructif.

Ἄφαντος, η, ον, qui a disparu, caché. gr. anc.

Ἀφαρμάκευτος, η, ον, non empoisonné. r. α pr. φάρμακον.

Ἀφάρμακος, η, ον, non vénéneux.

Ἀφαρμάκωτος, η, ον, non empoisonné.

Ἀφεγγής, *adj.* obscur, qui ne luit pas. gr. anc.

Ἀφεδρών et ἀφεδρῶνας, ὁ, le derrière. r. ἀπό, ἕδρα.

Ἀφέθην et ἀφέθηκα, aor. pass. d'ἀφίνω.

Ἀφέντης, etc., V. Αὐθέντης, etc.

Ἄφευκτα, *adv.* inévitablement.

Ἄφευκτος, η, ον, inévitable.

Ἀφέσιμος, η, ον, remissible. Ἀμαρτία ἀφέσιμος, péché '

Ἄφεσις, ἡ, abandon. || Par

Ἀφέψημα, τό, décoction.

Ἀφή, ἡ, le tact, le touch

Ἄφηκα et ἄφησα, aor. d'ἀφ

Ἀφήλιον, τό, aphélie.

Ἄφημα et ἄφισμα, τό, ab

Ἀφήνω, V. Ἀφίνω.

Ἀφηρημένος, η, ον, abstra duit; soustrait. Τὰ ἀφηρ abstractions.

Ἄφθαι, αἱ, aphtes. gr. anc

Ἀφθαρσία, ἡ, incorruptib

Ἄφθαρτα, *adv.* sans corru

Ἀφθαρτίζω, rendre incor ble. gr. anc.

Ἄφθαρτος, η, ον, incorru non corrompu ; qui ne trit pas.

Ἄφθαστος, η, ον, inaccess Qui n'est pas mûr, qu pas à son point. r. α pr.

Ἄφθιαστος, V. Ἄρτιαστος.

Ἀφθόνητος, η, ον, non env

Ἀφθονία, ἡ, abondance.

Ἀφθονοπάροχος, *adj.* abon copieux. r. ἄφθονος, παρέ

Ἀφθονοπαρόχως et ἀφθονοπο *adv.* abondamment.

Ἄφθονος, V. Ἀφθονοπάροχ

Ἄφθορος, *adj.* non corrom

consécration, dé-
oto.
nsacrer, dédier.
se dévouer.
V. Ἀφιέρωμα.
celui qui dédie.
, όν, dédicatoire.
V. Ἀφίνω.
Ἀφικροῦμαι.
, audition.
auditeur; qui est

:outer; être aux
:ροάομαι.
ἡ, inhumanité.
η, ον, inhumain.
, ον, désintéressé.
ν, non régalé.
irréconciliable-

ον, irréconcilia-

ἡ, désintéresse-

dj. désintéressé.
nhospitalité.
. inhospitalier.
absence d'ambi-

ον, qui est sans

Ἀφιλοτίμως, *adv.* sans ambition.
Ἀφίνω, quitter; abandonner. ‖ Remettre, pardonner. gr. anc. ἀφίημι.
Ἀφῖτε, p. ἀφίνετε, d'ἀφίνω.
Ἀφιώνι, τό, opium. r. ὄπιον.
Ἀφλόγιστος, η, ον, non enflammé. r. α pr. φλόξ, flamme.
Ἀφνιδιάζω, faire à l'improviste.
Ἄφνω, *adv. hell.* à l'improviste.
Ἄφοβα, *adv.* intrépidement.
Ἀφοβία, ἡ, intrépidité.
Ἀφόβητος, η, ον, non intimidé.
Ἄφοβος, η, ον, intrépide.
Ἀφόδευμα, τό, évacuation du ventre. gr. anc. excrément.
Ἀφοδευτήριον, τό, latrines.
Ἀφόντες, *conj.* depuis que.
Ἀφοντότες, p. ἀπὸ τότε, *adv.* depuis lors.
Ἀφόρετος, η, ον, tout neuf, qui n'a pas été porté. r. α pr. φέρω.
Ἀφορία, ἡ, p. εὐφορία. V. Ἀφθονία.
Ἀφορίζω, excommunier.
Ἀφόριος, *adj.* V. Ἀφόρετος.
Ἀφόρισμα, τό, excommunication.
Ἀφορισμός, ὁ, même sign. ‖ Aphorisme.
Ἀφορμάγρα, ἡ, folie, démence.
Ἀφορμάρης, ὁ, fou. r. ἀπό, ὁρμή.

Ἀφορμή, ἡ, cause; sujet; prétexte.
Ἀφοροῦμαι, conjecturer.
Ἀφουκροῦμαι, V. Αὐκροῦμαι.
Ἀφοῦ ou ἀφ' οὗ, *conj.* depuis que. gr. anc.
Ἀφράδεια, ἡ, inélégance.
Ἄφρακτος, η, ον, non clos.
Ἀφράτος, η, ον, appétissant, frais. ||Mobile. Ἀφράταις φουσκαλίδαις, des globules mobiles (Δῆμος).
Ἀφρερός, ή, όν, écumant.
Ἀφρίζω, écumer; baver. r. ἀφρός.
Ἄφρισμα, τό, l'action d'écumer.
Ἀφρόγαλα, τό, crême.
Ἀφροδίσιος, *adj.* de Vénus.
Ἀφροδίτη, ἡ, Vénus, *déesse.*
Ἀφροκάλητος, V. Ἀσάρωτος.
Ἀφρολόγος, ὁ, bavard; fanfaron. r. ἀφρός, λόγος.
Ἀφρονέστατος, η, ον, très-imprudent, *superl. d'ἄφρων.*
Ἀφρόνιτρον, τό, nitrate de chaux.
Ἀφροντισία, ἡ, le peu de soin.
Ἀφρόντιστος, η, ον, négligent; nonchalant.
Ἀφρός, ὁ, écume; bave; scorie.
Ἀφροσύνη, ἡ, démence. ||Imprudence.
Ἀφρούδατος, η, ον, austère.
Ἀφρούδι, τό, sourcil. r. ὀφρύς.
Ἀφρώδης, *adj.* écume
Ἄφρων, *adj.* insense dent. gr. anc.
Ἀφρωτός, ή, όν, écur
Ἄφταστος, V. Ἄφθαστ
Ἄφταιγος et ἄφταιστος στος.
Ἄφτερος et ἀφτέρωτος, est sans aile. r. α p
Ἄφτης, ὁ, allumeur.
Ἀφτί, V. Αὐτί.
Ἄφτιαστος, η, ον, no achevé. ||Non fardé.
Ἄφτω, allumer; s'enf ἅπτω.
Ἀφυής, *adj.* qui a l'es
Ἀφυΐα, ἡ, incapacité
Ἀφύλακτα, *adv.* sans ce, sans précaution
Ἀφύλακτος, η, ον, ι || Qu'on ne peut ga n'est pas sur ses gar
Ἄφυλλος, *adj.* qui n feuilles. gr. anc.
Ἀφύραστος, *adj.* non
Ἄφυρτα, *adv.* sans co
Ἄφυρτος, *adj.* non mêl
Ἀφύσικος, η, ον, nor Dénaturé. r. α pr. φ
Ἀφύτευτος, η, ον, no
Ἀφώνητος, η, ον, non

tinction de voix.
:onsonne. gr. anc.
, muet.
ον, non illuminé.
! r. or.
ι, ον, non flatté,
. || Qu'on ne doit

, ον, non gâté,
ou ruiné. || Indes-
α pr. χαλάζω.
dv. à bride abat-
:tenue.
, ον, débridé. || Ef-
. χαλινόω.
maigrement. || Fai-
échamment. Ἀχα-
ous avez mal fait.

:χαμνίζω, maigrir;
mpirer. || Devenir

:άμνισις, ἡ· ἀχά-
et ἀχαμνισμός, ὁ,
ent, affaiblisse-

ν, maigre, chétif.
vilain.
, maigreur; fai-

, η, ον, maigrelet.

Ἄχαρα, *adv.* maussadement, sans grâce. r. α pr. χάρις.
Ἀχάρακτος, η, ον, non gravé.
Ἀχαράκωτος, η, ον, même sign. || Non rayé. r. α pr. χαράσσω.
Ἀχαράτζωτος, η, ον, exempt d'impôt. V. Χαράτζι.
Ἄχαρις, *adj.* insipide; maussade; désagréable; acariâtre.
Ἀχάριστα, *adv.* avec ingratitude.
Ἀχαριστία, ἡ, ingratitude.
Ἀχάριστος, η, ον, ingrat.
Ἀχαρότης, ἡ, maussaderie.
Ἀχάτης, ὁ, agate, *pierre.*
Ἄχειλος, η, ον, qui n'a point de lèvres ou de bords. r. α pr. χεῖλος.
Ἀχειροποίητος, η, ον, qui n'a pas été fait de main d'homme.
Ἀχειροτόνητος, η, ον, qui n'a pas reçu les ordres sacrés.
Ἀχέλι, τό, anguille. r. ἔγχελυς.
Ἀχελώνα, V. Χελώνα.
Ἀχερών, ὁ, Achéron. || V. Ἀχυρών.
Ἄχεστος, η, ον, qui n'a pas fait ses besoins. || Qui n'est pas sali d'excrémens.
Ἄχθος, τό, angoisse, ennui.
Ἄχθρευτος, η, ον, qui n'a pas d'ennemi. r. α pr. ἐχθρός.
Ἀχιβάδα, etc., V. Ἀχυβάδα, etc.

Ἀχίλλειος, ὁ, achillée, *plante*.
Ἀχινοπόδι, τό, p. χηνοπόδι, chardon étoilé. r. χηνόπους.
Ἀχινός, ὁ, oursin ou hérisson de mer, p. ἐχῖνος.
Ἀχιόνιστος, η, ον, non couvert de neige. r. α pr. χιών.
Ἀχλάδι, τό, poire sauvage. gr. anc. ἀχράς.
Ἀχλαδιά, ἡ, poirier sauvage.
Ἀχμάκης, *adj*. badaud, niais.
Ἀχμακωσύνη, ἡ, bêtise.
Ἀχνάδα et ἄχνη, ἡ, exhalaison.
Ἀχνίζω, exhaler.
Ἄχνισμα, τό· ἄχνισις, ἡ, évaporation.
Ἀχνός, ὁ, haleine; vapeur. r. ἄχνα.
Ἀχνός, *adj*. pâle.
Ἀχολία, ἡ, absence de bile. || Douceur de caractère.
Ἀχόλιαστος, η, ον, qui ne s'est pas fâché.
Ἄχολος, η, ον, qui est sans bile. || Doux.
Ἀχόρευτος, η, ον, qui n'a pas dansé. || Où l'on ne danse pas.
Ἀχόρταγα, *adv*. insatiablement.
Ἀχορταγία, V. Ἀχορτασία.
Ἀχόρταγος, η, ον, insatiable.
Ἀχόρταστα, *adv*. d'ἀχόρταστος, η, ον, non rassasié; ins ble.
Ἀχοῦρι, τό, écurie. r. fr.
Ἄχραντος, η, ον, qui est tache; pur. gr. anc.
Ἀχρείαστος, η, ον, non ne saire. || Qui n'a pas besoin
Ἀχρεῖα, *adv*. V. Ἀχρείως.
Ἀχρεῖος, α, ον, vil; de vil | || Vilain, bas, abject.
Ἀχρειοσύνη, ἡ, bassesse.
Ἀχρειόστομος, η, ον, qui des obscénités.
Ἀχρειότης, V. Ἀχρειοσύνη.
Ἀχρειώνω, avilir.
Ἀχρείως, *adv*. vilement; vil ment.
Ἀχρήζω, valoir. V. Ἀξίζω.
Ἀχρημάτιστος, η, ον, qui n' d'aucun usage.
Ἀχρήματος, η, ον, qui est argent, pauvre. gr. anc.
Ἄχρηστος, η, ον, inutile; i té. Τὸ ἄχρηστον, l'inutilit
Ἀχρησίμευτος, η, ον, qui ne à rien. r. ἀχρήσιμος.
Ἀχρίζω, V. Ἀχρήζω. r. χρή
Ἀχρίστιανα, *adv*. peu chré nement.
Ἀχρίστιανος, η, ον, peu c tien.

ıell. jusqu'à ce
quand.
ον, qui n'a pas

éternel. gr. anc.
ıt ἀχρώματος, η,
é.
ı, όν, achroma-
χρῶμα.
ayer une rente

ς, rente perpé-

onque.
, coquillage.
oquille.
ἡ, collection de

qui est sans hu-

rin de paille.
ον, de paille.
ille; foin; chau-
υρα, empailler.
τό, paillasse de
στρῶμα.
ıge. ||Chaumière.
pailler.
, non répandu.
indigestion.

Ἀχώνευτος, η, ον, indigeste. r. α pr. χωνεύω.

Ἀχώρητος, η, ον, qui ne peut être contenu, immense. r. α pr. χωρεῖν.

Ἀχώριστος, η, ον, inséparable. ||Non coupé.

Ἄχωστος, η, ον, non enfoncé.

Ἀψά, *adv.* à haute voix. r. ὕψος.

Ἀψάδα, ἡ, emportement; âpreté. r. ἄψω, fut. d'ἅπτω.

Ἀψάθωτος, η, ον, non emballé, non enveloppé dans des nattes. r. ψίαθος.

Ἀψαλίδωτος, η, ον, non découpé. r. α pr. ψαλίς, ciseaux.

Ἄψαλτος, η, ον, non chanté; qu'on ne peut chanter.

Ἄψαυστος, η, ον, intact.

Ἄψαχνος, *adj.* non maigre.

Ἄψειος, η, ον, irrépréhensible. gr. anc. ἀψέγης, d'α pr. et ψέγω.

Ἄψειρος, *adj.* qui n'a pas de pou. r. α pr. φθείρ.

Ἄψεκτα, *adv.* irréprochablement. r. α pr. ψέγω.

Ἄψεκτος, η, ον, irrépréhensible.

Ἀψεύδεια, ἡ, véracité; infaillibilité.

Ἀψευδής, *adj.* véridique; infaillible.

Ἀψευδῶς, *adv.* infailliblement.
Ἄψευστα, *adv.* sans mentir.
Ἄψευστος, η, ον, qui ne ment pas; non falsifié.
Ἀψηλάφητος, η, ον, impalpable.
Ἀψής, *adj.* piquant, aigre; emporté, colère. r. ἅπτω.
Ἄψητος, η, ον, non cuit, non rôti. r. α pr. ἕψω.
Ἀψηφησία, ἡ, mépris.
Ἀψήφιστος, η, ον, méprisé.‖Non élu. r. α pr. ψηφίζω.
Ἀψηφῶ, mésestimer, mépriser.
Ἀψιάδα, V. Ἀψάδα.
Ἀψιθέα, ἀψιθιά et ἀψινθία, ἡ, absinthe, *plante.*
Ἄψιος, ία, ον, haut. Φωνὴ ἀψία, voix forte. Βροχὴ ἀψία, pluie violente. r. ὕψος.
Ἀψίς, ἡ, voûte, arche.‖Jante de roue.‖Ardeur, inflammation. Ἄψις τοῦ ζώου, rut de l'animal. r. ἅψω, fut. de ἅπτω.
Ἀψιώνομαι, prendre feu; s'emporter.
Ἄψογος, *adv.* irréprochable. r. α pr. ψόγος.
Ἀψόθυμος, η, ον, emporté, violent.
Ἀψοθυμῶ, s'emporter. r. ἅπτω, θυμός.

Ἀψομίλημα, τό, verbe él
Ἀψομίλητος, η, ον, qui haut. r. ὕψος, ὁμιλέω.
Ἀψούνιστος, η, ον, qui n fait ses emplettes, ses sions.‖Qui n'a pas de v ‖Non acheté. r. α pr. nium.
Ἀψόφητος, η, ον, non (mais tué; ou bien viva core. V. Ψοφίμι. r. ψοφέω quer.
Ἀψοφωνάζω, pousser de g cris. r. ὕψος, φωνή.
Ἀψοφώνασμα, τό, vocifér
Ἄψυχα, *adv.* sans coura
Ἀψύχημα, τό, commiséra Ménagement.
Ἀψυχία, ἡ, manque de co
Ἀψυχιάρης, ὁ, qui a des ég des ménagemens.
Ἄψυχος, η, ον, inanimé couragé, lâche.
Ἀψυχῶ, avoir compassion
Ἀψυχώνω, éteindre, amoi ψύχω, refroidir.
Ἀψώνητος, V. Ἀψούνιστος.
Ἀψώφιστος, V. Ἀψόφιστος
Ἄωρα, *adv.* prématuréme
Ἄωρος, η, ον, prématuré coce. r. α pr. ὥρα.

B

ıxième lettre de
Signe numérique,
cent : ϐ', deux;
souscrit : ,ϐ, deux

d'mère.
hell. malepeste.
bouton de fleur.
usser des boutons.
ı, pousse des bou-
ı de fleur. r. lat.

·, glapir. r. *βαῦζω*.
ıurlement.
nd'mère.
:, fossé. r. *φάραγγα*,
γξ.
ser.
petit tonneau.
nnelier.
nneau.
τό, petit ton-

ırrice.
comme les en-
fans. r. lat. vagire. || Incliner.

Βάγισμα, *τό*, vagissement. || Inclinaison.

Βαδίζω, aller, marcher. gr. anc.

Βαένι, *βαενᾶς*, etc., V. Βαγένι, etc.

Βάζω, V. Βάνω. || Dire; parler à haute voix. || Retentir. Ἔϐαξε *τὸ πρᾶγμα*, l'affaire a fait du bruit.

Βαθαίνω, creuser. r. *βάθος*.

Βαθειά et *βαθέως*, *adv.* profondément.

Βαθμηδόν, *adv.* par degrés.

Βαθμός, ὁ, degré; grade. gr. anc.

Βαθολογιάζω, penser profondément.

Βαθολόγος, ὁ, penseur profond.

Βάθος, τό, fond; profondeur. gr. anc. Εἰς *βάθος* ou *κατὰ βάθος*, à fond.

Βαθότητα, ἡ, profondeur.

Βαθουλός, ή, όν, creux, concave.

Βαθουλότης, ἡ· *βαθούλωμα*, *τό*, cavité, creux.

Βαθουλώνω, creuser.
Βαθουλωτός, ή, όν, creux, cave.
Βαθοχαρακτερίζω, graver profondément.
Βάθρακας et βαθρακός, ὁ, grenouille.
Βαθυά, *adv.* profondément.
Βαθύνω, creuser; approfondir.
Βαθύῤῥιζος, η, ον, qui a de profondes racines. gr. anc.
Βαθύς, *adj.* profond. Χρῶμα βαθύ, couleur foncée.
Βαθύτατα et βαθύτερα, sup. et comp. de βαθυά.
Βαθύτης, V. Βαθότητα.
Βαί! *interj.* V. Βαβαί!
Βαΐα, V. Βάγια.
Βαΐζω, etc., V. Βαγίζω.
Βαΐον, τό, palme, rameau. Ἡ κυριακὴ τῶν Βαΐων, le dimanche des Rameaux.
Βαϊοφόρος, ἡ, s. ent. ἡμέρα, même sign.
Βακάντζα, ἡ, vacance. r. it.
Βακτηρία, ἡ, baton; béquille.
Βακούφι, τό, legs, don. r. qr.
Βακχικός, ή, όν, bacchique.
Βάκχος, ὁ, Bacchus.
Βαλανεῖον, τό, bain. gr. anc.
Βαλάνι et βαλανίδι, τό, gland.|| Glande.
Βαλανιδιά, ἡ, chêne. r. βο
Βαλανιδότοπος, ὁ, chênaie
Βαλανιφάγος, ὁ, geai, *ois*
Βαλάντιον, τό, bourse.
Βαλθῶ, ῇς, ῇ, aor. subj. de βάζω ou βάνω.
Βαλμένος, η, ον, (part. pa même v.) mis, placé, e
Βάλλω, gr. anc. V. Βάνω.
Βαλσαμικός, ή, όν, balsan
Βάλσαμον, τό, baume.
Βαλσάμωμα, τό, embaume
Βαλσαμώνω, embaumer.
Βαλσαμωτής, ὁ, embaume
Βάλσιμον, τό, position, ment.
Βαλτός, ὁ, marais.
Βαλτώδης, *adj.* marécage
Βαλτώνω, devenir maréca
Βαμβακᾶς, ὁ, marchand de
Βαμβάκι, τό, coton. r. βό
Βαμβακιά, ἡ, cotonnier,
Βαμβακερινός, ή, όν, de
Βαμβακοκάρυδον, τό, noix d bre à coton.
Βάμμα, τό, douane.||Teint
Βαμμένος, η, ον, teint. r. β
Βάναυσος, ὁ, ouvrier, *t forgeron, serrurier, etc.*
Βανίλια, ἡ, vanille. r. it.
Βάνω, mettre, poser. Βά

dessus; *et mé-*
exciter. Βάνω
ir sage. Βάνω τὸ
ɔser le contraire.
ʼγνοιαν, susciter
à quelqu'un. Βά-
endre à témoin.

πτισμα, τό, bap-

rémonie du bap-

ser. gr. anc.
, baptistère.
, όν, baptismal.
κός, filleul.
ό (s. ent. γράμ-
ire ou acte de

elui qui baptise;
τρα.
e. gr. anc.
gouffre. gr. anc.
αρύνω. r. βάρος.
en feuilles.
dorure.
er.
βαρικά, *adv.* bar-
re des barbaris-

Βαρβαρικός, ή, όν, barbare.

Βαρβάρισμα, τό· βαρβαρισμός, ὁ, barbarisme.

Βάρβαρος, η, ον, barbare.

Βαρβαροσύνη, ἡ, barbarie.

Βαρβαρόχηνα, ἡ, oie sauvage.

Βαρβαροχοντροειδέστατος, η, ον, barbare, grossier. r. βάρβαρος, χόνδρος et εἶδος.

Βαρβάτος, η, ον, robuste. Ἄλογον βαρβάτον, un étalon.

Βαργιοῦμαι, V. Βαρειοῦμαι.

Βαργομῶ, se fâcher, s'irriter.

Βαρέα et βαρειά, *adv.* pesamment. || Grièvement.

Βαρεθῶ, ῇς, ῇ, aor. subj. de βαρειοῦμαι. r. βαρέομαι.

Βαρεῖα, ἡ, l'accent grave.

Βαρεῖν, τό, gravitation.

Βαρειοῦμαι, s'ennuyer. r. βάρος.

Βαρέλα, ἡ, grand baril.

Βαρελάκι, τό, petit baril.

Βαρέλι, τό, baril. r. it.

Βαρελόπουλον, τό, petit baril.

Βάρεμα, τό, coup; l'action de battre.

Βαρεμμένος, η, ον, battu. || Ennuyé.

Βαρεματιά, ἡ, coup, contusion.

Βαρεμός, ὁ, ennui. r. βάρος.

Βαρετά, *adv.* ennuyeusement.

Βαρετός, ή, όν, ennuyeux.
Βαρέσκω, battre, frapper.
Βάρισμα, τό, coup, choc.
Βάρκα, ή, barque. r. lat.
Βαρκάκι, τό, petite barque.
Βαρκάρης, ὁ, batelier.
Βαρκαρίζω, embarquer. Βαρκαρίζομαι, s'embarquer.
Βαρκάρισμα, τό, embarquement.
Βαρκολόγημα, τό, bachotage.
Βαρκολόγος, ὁ, batelier.
Βαρκοποῦλα, ή, batelet.
Βαρόδι, τό, peson, romaine.
Βαρόκαρδος et βαροκάρδιος, V. Βαρυκάρδιος.
Βαροκέφαλος, V. Βαρυκέφαλος.
Βαρόμετρον, τό, baromètre.
Βάρος, τό, pesanteur; poids; charge.||Impôt. Εἶναι πρὸς βάρος εἰς ἐμένα, il m'est à charge.
Βαρούτζικος, η, ον, un peu lourd.
Βαρυαναστενάζω, gémir profondément. r. βαρύς, ἀνά, στένω.
Βαρυά, V. Βαρέα.
Βαρυκαρδία, ή, ennui, tristesse.
Βαρυκάρδιος, *adj.* qui a un cœur dur.||Triste, chagrin.
Βαρυκαρδίζω, être triste.
Βαρυκέφαλος, η, ον, qui a la tête dure.
Βαρύκοος, *adj.* qui a l'ouie dure.

Βαρυκούγω, être un peu sc
r. βαρύς, ἀκούω.
Βαρύκτυπος, η, ον, bruyar
Βαρυλογία, ή, plaintes.||Re
ches. r. βαρύς, λόγος.
Βαρυλόγος, *adj.* qui se plai
Qui parle durement.
Βαρύνους, *adj.* qui a l'e
lourd. r. βαρύς, νοῦς.
Βαρύνω, peser.||Charger.||
viter.|| Ennuyer. || Mettre
cent grave, ή βαρεῖα.
Βαρυοῦμαι, V. Βαρειοῦμαι.
Βαρύς, εῖα, ύ, grave; lourd
Βαρύτης, ή, gravité; pesant
Βαρύτονος, *adj.* et *subst.* q
ou est censé avoir un ac
grave sur la dernière syll
||Contre-basse.
Βαρύφωνος (gr. anc.), η, ον,
a une voix grave.
Βαρυχνᾶς et βαρυχνιᾶς, ὁ, (
chemar.
Βαρῶ, être pesant.||Battre.
frapper. Ἐβάρεσεν εἰς τὸ ποδ
il s'est fait mal au pied.
Βαρῶνος, ὁ, baron; fém ή
ρώνισσα. r. it. baro.
Βασανίζω, tourmenter. Βασ
ζομαι, souffrir. gr. anc.
Βασάνισμα, τό· βασανισμός

; peine, tribulation.
ιον, τό, torture.
, ὁ, celui qui tour-
[ui chagrine; fém. ἡ
ια.
ός, ἡ, όν, tourmen-

ό, tourment, suppli-
:, chagrin.
V. Βασιλεύς.
ι, règne.||Cour d'un
ıblime Porte. Ἡ βασι-
Votre Majesté.
τό, roitelet, petit roi.
τό, royaume.
, τό, domination. ||
des astres. Εἰς τὸ βα-
οῦ ἡλίου, au coucher
.
ι, roi, empereur.
régner, dominer. gr.
:oucher, *en parlant*
:.
ıdv. royalement.
ἡ, όν, royal. Ἡ βασι-
, la royauté.
ὁ, basilic, *plante.*
V. Βασιλικά.
, ὁ, basilic, *animal.*
ἡ, reine. gr. anc.
ία, ἡ, régicide.

Βασιλοκτόνος, ὁ, meurtrier d'un roi.
Βασιλοποῦλα, ἡ, fille d'un roi.
Βασιλόπουλον, τό, fils d'un roi.
Βάσις, ἡ, base; fondement. Βάνω βάσιν εἰς τὰς δόξας σου, j'adopte vos opinions.
Βασκαίνω, ensorceler. gr. anc.
Βάσκαμα, τό, ensorcellement.
Βασκαμένος, η, ον, V. Βασκαίνω.
Βασκανία, ἡ, ensorcellement, fascination.||Envie.
Βασταγάρης, ὁ, porte-faix.
Βαστάγι, τό, support, soutien.
Βάσταγμα, τό, l'action de porter; de tenir.
Βαστάζος, ὁ, porte-faix.
Βαστάζω, porter. *gr. anc.*||Supporter, souffrir.
Βαστακτικός, ἡ, όν, soutenable.
Βαστῶ, tenir; soutenir; porter.||Durer. Βαστοῦμαι εἰς τὰ ὑψηλά, faire l'homme d'importance.
Βάτευμα, τό, accouplement des animaux.
Βατεύω, couvrir, saillir. gr. anc.
Βατζέλι, τό, bassin, terrine. r. it.
Βατζινιά, ἡ, framboisier. gr. anc. ἰδαία βάτος.
Βάτζινον et βατζινόμουρον, τό, framboise.

Βατοκόπι, τό, serpe. r. βάτος, κόπτω.
Βάτος, ἡ, buisson. ‖ Ronce.
Βάτραχος, ὁ, grenouille. gr. anc.
Βαττολογία, ἡ, battologie ou répétition vicieuse. gr. anc.
Βαφεῖον, τό, teinturerie.
Βαφεύς (gr. anc.), βαφιάς et βαφιάρης, ὁ, teinturier.
Βαφή, ἡ, teinture. gr. anc.
Βαφιατικόν, τό, teinturerie.
Βαφικός, ἡ, όν, de teinturier.
Βαφικόν, τό, prix de la teinture. ‖ Teinturerie.
Βάφτισμα, etc., V. Βάπτισμα, etc.
Βάφω, teindre. ‖ Tremper *du fer, etc.* r. βάπτω.
Βάχ! *interj.* ah! hélas!
Βάψιμον, τό, teinture.
Βγάζω, V. Εὐγάζω, r. ἐκβάλλω.
Βγαίνω et βγάνω, V. Εὐγαίνω.
Βγάλμα, etc., V. Εὔγαλμα, etc.
Βγάτισμα, τό, p. αὐγάτισμα, augmentation. r. αὔξω.
Βδέλλα, ἡ, sangsue. gr. anc.
Βδέλυγμα, τό, exécration.
Βδελυκτός, ἡ, όν, exécrable.
Βδελυρία, ἡ, abomination.
Βδελυρός, ἡ, όν, abominable.
Βδελυρῶς, adv. abominablement.

Βδελύττομαι, abhorrer, exé
Βδομάδα, V. Ἑβδομάδα.
Βέβαια, *adv.* certes; assurén
Βέβαιος, αία, ον, certain, stable. Τὸ βέβαιον, le cer
Βεβαιότης et βεβαιοσύνη, ἡ, surance; sûreté; stabilité
Βεβαίωμα, τό, affirmation; surance.
Βεβαιώνω, affirmer; assure
Βεβαίως, V. Βέβαια.
Βεβαίωσις, ἡ, affirmation, rance, confirmation.
Βεβαιωτής, ὁ, qui affirme; ἡ βεβαιώτρια.
Βεβαιωτικός, ἡ, όν, affirma
Βεβαρυμένος, η, ον, oppri accablé; ennuyé.
Βέβηλος, *adj.* profane. gr.
Βεβηλωτής, ὁ, profanateur.
Βεβιωμένα, τά, les action la vie. gr. anc.
Βεβλαμμένος, η, ον, V. Βλά
Βεβράϊνον χαρτί, τό, parche r. lat. vervex.
Βεελζεβούλ, ὁ, béelzébud. r.
Βεζνές, ὁ, balance pour l'o
Βεζυρεία, ἡ· βεζυράτον, τό zirat.
Βεζύρης, ὁ, vizir. r. or.
Βεκίλης, ὁ, facteur, agent. r

er. r. it. belare.
, bêlement.
ιλέντζα, ἡ, couver-
ne.
ι, homme fin, rusé.
velours. r. ital.
ἡ, όν, de velours.
, carquois. gr. anc.
iiguille; épingle.
, petite aiguille. ||

marchand ou fabri-
illes.
r. anc. V. Βελόνα.
ιiguille à coudre. ||
oisson.
ιiguillée; point.
enfiler l'aiguille. ||

ό, l'action d'enfiler
Ouvrage ou point

aiguille, *poisson.*
ἡ, étui d'aiguilles.
, ὁ, marchand d'ai-
'épingles.
, ἡ, trou de l'ai-

, velours. r. it.
ιrd, trait. gr. anc.
iliorer. gr. anc.

Βελτόνι, V. Βέλος.
Βενετζιάνος, ὁ, Vénitien; fém. ἡ Βενετζιάνα.
Βεντέμα, ἡ, vendange. r. lat.
Βεντεμίζω, vendanger.
Βεντεμιστής, ὁ, vendangeur.
Βεντούσα, ἡ, ventouse. r. it.
Βερβένα, ἡ, verveine. r. lat.
Βερβελιά, ἡ, crottin, fiente.
Βερβερίτζα, ἡ, écureuil.
Βέργα, ἡ, baguette. r. virga.
Βεργίζω, battre de verges.
Βέργισμα, τό, l'action de battre de verges ou avec des baguettes.
Βεργιά, ἡ, argon; gluau. || Coup de baguette.
Βεργίτζα et βεργοποῦλα, ἡ, houssine.
Βέργωμα, τό, rayure.
Βεργώνω, rayer. r. virgatus.
Βερδούνι, τό, verdier, *oiseau.*
Βερεσές, ὁ, crédit. r. or. Δίδω βερεσέ, donner à crédit.
Βερνίκι, τό, vernis. r. it.
Βερνίκωμα, τό, vernissure.
Βερνικώνω, vernir.
Βερυκοκέα et βερυκοκιά, ἡ, abricotier. r. fr.
Βερύκοκον, τό, abricot.
Βέστα, ἡ, veste. r. vestis.

Βετόνικα, ἡ· βετονίκι, τό, bétoine, *plante*. r. lat.
Βεσύρης, V. Βεζύρης, etc.
Βῆμα, τό, pas.||Tribunal.||Tribune. Τὸ ἅγιον βῆμα, le sanctuaire.
Βήρυλλος, ὁ et ἡ, béril, *pierre*.
Βήξιμον et βήχημα, τό, tousserie.
Βῆχας, ὁ, toux. r. βήξ.
Βηχάκι, τό, petite toux.
Βηχιάρης, ὁ, tousseur; fém. ἡ βηχιάρια.
Βήχιον, τό, tussilage, *plante*.
Βήχω et βηχῶ, tousser.
Βία, ἡ, violence; effort.|| Hâte. Μὲ βίαν, de vive force; à la hâte. Μετὰ βίας, avec peine.
Βιάζω, forcer; contraindre. || Violer.||Hâter. Βιάζομαι, s'efforcer; se hâter.
Βίαιος, *adj*. violent; impétueux.
Βιαίως, *adv*. violemment; de vive force.||Rapidement, à la hâte.
Βίασμα, τό, violence.||Hâte.
Βιαστής, ὁ, qui force. || Violateur.||Qui hâte.
Βιαστικά et βιαστικῶς, *adv*. à la hâte.||Par force.
Βιαστικός, ή, όν, qui use de *violence.*||*Qui se hâte.*

Βιβάρι, τό, vivier, ..
Βιβερρίτζα, ἡ, furet, *anima*
Βιβλιαράκι et βιβλιάριον, τό, tit livre. r. βιβλάριον.
Βιβλιασμένος, η, ον, lettr
Βιβλιογράφος, ὁ, bibliogra ||Écrivain.
Βιβλιοδέτης, ὁ, relieur. r.
Βιβλιοθηκάριος, ὁ, biblioth re.
Βιβλιοθήκη, ἡ, bibliothèq Librairie.
Βιβλιομανία, ἡ, bibliomanie
Βιβλίον, τό, livre. gr. anc
Βιβλιοπώλης, ὁ, libraire.
Βιβλιοράψιμον, τό, brocl d'un livre. r. βιβλίον, ῥάπ
Βίβλος, ἡ, livre.||La Bible.
Βίγλα, ἡ, sentinelle.||Espio lat. vigilia.
Βιγλάρχης, ὁ, officier d'un p
Βιγλάτωρ, ὁ, sentinelle.
Βιγλίζω, être en sentinell pier.
Βίγλισμα, τό, garde; fa
Βίδα, ἡ, vis.
Βιζάνω, et ses dér., V.
Βιζιτάρω, visiter. r. it.
Βικάριος, ὁ, vicaire. r.
Βικίλης, ὁ, substitut; a
Βικία, ἡ, vesce, *plant*

τό, pays, contrée. r. or.
ία, ἡ, biographie.
ος, ὁ, biographe.
ἡ, giroflée; violette.
ό, violon. r. it.
ς, ὁ, joueur de violon.
vie, histoire de la vie.
, *adj*. bissextil. r. δίσε-

ἡ, griottier, *arbre*.
τό, griotte, *espèce de*

, vue; apparence. r. it.
, heurter, choquer.
, baguette. Αἱ βίτζαις,
ux. r. lat. virga.
, τό, vitriol. r. it.
, ἡ, όν, mondain.
, *adv*. mondainement.
, *adv*. pernicieusement.
, ἡ, όν, nuisible.
της, V. Βλάβη.
ἡ, dommage; offense.
V. Βλάπτω.
δα, ἡ, marque de petite

ος, η, ον, offensé, lésé.
ός, ἡ, όν, offensif, nui-
préjudiciable. gr. anc.
, nuire, offenser. Βλά-
, se faire mal.

Βλαστάνω, germer, pousser.
Βλασταράκι, τό, petit rejet.
Βλαστάρι, τό, rejet; germe.
Βλάστημα, τό· βλάστησις, ἡ, végétation, germination.
Βλαστίζω, etc., V. Βλαστάνω.
Βλαστολόγημα, τό, ébourgeonnement; épamprement.
Βλαστολογῶ, ébourgeonner; épamprer. r. βλαστός, λέγω.
Βλαστός, ὁ, bourgeon, extrémité d'une tige. gr. anc.
Βλασφημία, ἡ· βλασφήμημα et βλασφήμισμα, τό, blasphême.
Βλάσφημος, ὁ, blasphémateur.
Βλασφημῶ, blasphémer.
Βλάψιμον, τό, offense.
Βλέμμα, τό, regard; aspect.
Βλέπω, voir. Βλέπομαι, paraître. ||S'abstenir, se garder. Βλέποντας, à vue, *t. de commerce*.
Βλέφαρον, τό, paupière. gr. anc.
Βλησίδι, τό, surplus.||Capital.
Βλησκούνι, τό, pouliot, *herbe*. gr. anc. βλήχων.
Βλήχημα, τό, bêlement.
Βληχῶμαι, bêler. gr. anc.
Βλογιά, V. Εὐλογία.
Βόγκημα, τό, beuglement.
Βογκῶ, beugler, mugir.
Βόδι, βοδινός, V. Βοΐδι, etc.

Βοδοβοσκός, ὁ, bouvier.
Βοδόγλωσσον, τό, bourrache.
Βοδόμυιγα, ἡ, taon. r. βοῦς, μυῖα.
Βοδόψαρον, τό, espèce de raie.
Βοεβόδας, ὁ, vayvode.
Βοή, ἡ, bruit, cri. gr. anc.
Βοήθεια, ἡ, aide, secours.
Βοήθημα, τό, même sign.
Βοηθητής, ὁ, qui aide ou secourt; fém. ἡ βοηθήτρα.
Βοηθητικός, ή, όν, favorable, auxiliaire.
Βοηθός, *adj.* qui aide, qui vient au secours.
Βοηθῶ, aider, secourir. gr. anc.
Βοϊδάκι, τό, jeune bœuf.
Βοϊδάμαξον, τό, char à bœuf.
Βοΐδι, τό, bœuf.‖Lourdaud. r. βοΐδιον, dim. de βοῦς.
Βοϊδινός, *adj.* de bœuf.
Βοϊδόπετζο, τό, cuir de bœuf. r. βοῦς, πέσκος.
Βοϊδόσταυλος, ὁ, étable à bœufs.
Βοϊδοτόμαρον, τό, cuir de bœuf.
Βοΐζω, bourdonner. Τὰ αὐτιά μου βοΐζουν, les oreilles me cornent. r. βοή.
Βόϊσμα, τό· βοϊσμός, ὁ, bourdonnement.
Βολά, ἡ, fois. Μία βολά, une fois. Πολλαῖς βολαῖς, bien de fois. r. φορά.
Βολάκι, τό, petite boule.
Βολβός, ὁ, bulbe. gr. anc.
Βολεῖ, *v. impers.* il est possible
Βολετός, ή, όν, possible. r. φορητός.
Βόλι, τό, boule; boulet. r. βολή
Βολίζω, sonder, *t. de marine.*
Βολίς, ἡ, sonde. gr. anc.
Βόλος, ὁ, pilule, bol.
Βομβίζω, teinter, bourdonner.
Βόμβος, ὁ, teintement, bourdonnement. gr. anc.
Βόπα, ἡ, bogue, *poisson.* r. βόωπα, acc. de βόωψ.
Βόρβορος, ὁ, fange, bourbier.
Βορβορυγμός, ὁ, borborisme.
Βορέας, ὁ, borée, aquilon.
Βορειάζει, *v. impers.* le vent est du nord.
Βορεινά, *adv.* du côté du nord.
Βορεινός, ή, όν, boréal, du nord.
Βόρειος, *adj.* même sign.
Βόρεισμα, τό, vent du nord.
Βοσκάρικος, η, ον, pastoral.
Βοσκή, ἡ, pâture, pâturage.
Βόσκησις, ἡ, même sign.
Βόσκισσα, ἡ, bergère.
Βοσκοποῦλα, ἡ, bergerette.
Βοσκόπουλον, τό, pastoureau.

tή, berger, bergère.
bosquet. r. it.
ιrer. || Mener paître.
ὁ, bosphore. r. βό-

βοτάνι, τό, herbe.
arcler. || Botaniser.
, la botanique.
ή, όν, botanique;
ıniste.
ὁ, botaniste.
ια, τό, herborisation.
, herboriser.
, herbe, simple.
, ὁ, qui vit d'herbes.
adj. herbu.
[πότζα.
ıchette.
d'une manière muet-

mutisme.
evenir muet. || Étour-

, gros buffle. || Fe-
ouffle. || Grosse fem-

τό, petit buffle.
buffle. || Lourdaud.
, peau de buffle.
tre sot, niais.
, *adv.* sottement.

Βουβαλίτικος, η, ον, de buffle.
Βουβαλοπέτζι, τό, buffletin.
Βουβαλοσύνη, ή, balourdise.
Βούβαμα, τό· βουβαμάρα, ή, mutisme.
Βουβαμένος, η, ον, muet.
Βουβαμός, ὁ, mutisme.
Βουβός, ή, όν, muet.
Βουβοστομιάζω, rendre muet; faire taire. r. στόμα.
Βουβών, ὁ, bubon. || Aine. gr. anc.
Βούγλωσσον, τό, buglosse, *herbe.* || Sole, *poisson.*
Βοῦδι, τό, et ses comp., V. Βοΐδι.
Βουδόμανδρα, ή, étable à bœufs.
Βουδόνευρον, τό, nerf de bœuf.
Βουζυλιά, ή· βούζυλον, τό, sureau, *arbuste.*
Βουκένταυρος, ὁ, bucentaure.
Βούκεντρον, τό, aiguillon.
Βούκλα, ή, boucle. r. bucula (basse latinité).
Βουκλώνω, boucler.
Βουκολικός, ή, όν, pastoral.
Βουκόλος, ὁ, bouvier, laboureur.
Βουκράνιον, τό, bugrane, *plante.*
Βούλα, V. Βούλλα.
Βούλευμα, τό, conseil, avis.
Βουλευτής, ὁ, conseiller.
Βουλευτήριον et βουλευτῆρι, τό, salle du conseil.

Βοδοβοσκός, ὁ, bouvier.
Βοδόγλωσσον, τό, bourrache.
Βοδόμυιγα, ἡ, taon. r. βοῦς, μυῖα.
Βοδόψαρον, τό, espèce de raie.
Βοεβόδας, ὁ, vayvode.
Βοή, ἡ, bruit, cri. gr. anc.
Βοήθεια, ἡ, aide, secours.
Βοήθημα, τό, même sign.
Βοηθητής, ὁ, qui aide ou secourt; fém. ἡ βοηθήτρα.
Βοηθητικός, ἡ, όν, favorable, auxiliaire.
Βοηθός, *adj.* qui aide, qui vient au secours.
Βοηθῶ, aider, secourir. gr. anc.
Βοϊδάκι, τό, jeune bœuf.
Βοϊδάμαξον, τό, char à bœuf.
Βοΐδι, τό, bœuf. || Lourdaud. r. βοΐδιον, dim. de βοῦς.
Βοϊδινός, *adj.* de bœuf.
Βοϊδόπετζο, τό, cuir de bœuf. r. βοῦς, πέσκος.
Βοϊδόσταυλος, ὁ, étable à bœufs.
Βοϊδοτόμαρον, τό, cuir de bœuf.
Βοΐζω, bourdonner. Τὰ *αὐτιά μου* βοΐζουν, les oreilles me cornent. r. βοή.
Βόϊσμα, τό· βοϊσμός, ὁ, bourdonnement.
Βολά, ἡ, fois. Μία βολά, une fois. Πολλαῖς βολαῖς, bien des fois. r. φορά.
Βολάκι, τό, petite boule.
Βολβός, ὁ, bulbe. gr. anc.
Βολεῖ, *v. impers.* il est possible.
Βολετός, ἡ, όν, possible. r. φορητός.
Βόλι, τό, boule; boulet. r. βολή.
Βολίζω, sonder, *t. de marine.*
Βολίς, ἡ, sonde. gr. anc.
Βόλος, ὁ, pilule, bol.
Βομβίζω, teinter, bourdonner.
Βόμβος, ὁ, teintement, bourdonnement. gr. anc.
Βόπα, ἡ, bogue, *poisson.* r. βόωπα, acc. de βόωψ.
Βόρβορος, ὁ, fange, bourbier.
Βορβορυγμός, ὁ, borborisme.
Βορέας, ὁ, borée, aquilon.
Βορειάζει, *v. impers.* le vent est du nord.
Βορεινά, *adv.* du côté du nord.
Βορεινός, ἡ, όν, boréal, du nord.
Βόρειος, *adj.* même sign.
Βόρεισμα, τό, vent du nord.
Βοσκάρικος, η, ον, pastoral.
Βοσκή, ἡ, pâture, pâturage.
Βόσκησις, ἡ, même sign.
Βόσκισσα, ἡ, bergère.
Βοσκοποῦλα, ἡ, bergerette.
Βοσκόπουλον, τό, pastoureau.

ὁ et ἡ, berger, bergère.
ὁ, bosquet. r. it.
pâturer.‖Mener paître.
;, ὁ, bosphore. r. βό-

ἡ· βοτάνι, τό, herbe.
), sarcler.‖Botaniser.
, ἡ, la botanique.
ς, ἡ, όν, botanique;
botaniste.
ής, ὁ, botaniste.
γημα, τό, herborisation.
γῶ, herboriser.
τό, herbe, simple.
ίγος, ὁ, qui vit d'herbes.
ης, *adj.* herbu.
V. Μπότζα.
, cachette.
dv. d'une manière muet-

, ἡ, mutisme.
, devenir muet.‖Étour-

, ἡ, gros buffle. ‖ Fe-
du buffle.‖Grosse fem-

ι, τό, petit buffle.
τό, buffle. ‖ Lourdaud.
, ἡ, peau de buffle.
ω, être sot, niais.
ικα, *adv.* sottement.

Βουβαλίτικος, η, ον, de buffle.
Βουβαλοπέτζι, τό, buffletin.
Βουβαλοσύνη, ἡ, balourdise.
Βούβαμα, τό· βουβαμάρα, ἡ, mutisme.
Βουβαμένος, η, ον, muet.
Βουβαμός, ὁ, mutisme.
Βουβός, ἡ, όν, muet.
Βουβοστομιάζω, rendre muet; faire taire. r. στόμα.
Βουβών, ὁ, bubon.‖Aine. gr. anc.
Βούγλωσσον, τό, buglosse, *herbe.*‖Sole, *poisson.*
Βοῦδι, τό, et ses comp., V. Βοΐδι.
Βουδόμανδρα, ἡ, étable à bœufs.
Βουδόνευρον, τό, nerf de bœuf.
Βουζυλιά, ἡ· βούζυλον, τό, sureau, *arbuste.*
Βουκένταυρος, ὁ, bucentaure.
Βούκεντρον, τό, aiguillon.
Βούκλα, ἡ, boucle. r. bucula (basse latinité).
Βουκλώνω, boucler.
Βουκολικός, ἡ, όν, pastoral.
Βουκόλος, ὁ, bouvier, laboureur.
Βουκράνιον, τό, bugrane, *plante.*
Βούλα, V. Βούλλα.
Βούλευμα, τό, conseil, avis.
Βουλευτής, ὁ, conseiller.
Βουλευτήριον et βουλευτῆρι, τό, salle du conseil.

Βουλευτικός, ή, όν, consultatif.
Βουλεύομαι, délibérer. gr. anc.
Βουλή, ή, conseil, avis. || La salle du couseil. || Le sénat.
Βούλημα, τό· βούλησις, ή, volonté; résolution.
Βουλίασμα, τό, éboulement, de βῶλος, motte. || Submersion.
Βουλιάζω, renverser. || Ébouler, s'écroûler. || Couler à fond.
Βούλκα, V. Βούρκα.
Βούλλα, ή, sceau, cachet. || Bulle. r. lat. bulla, de βουλή.
Βουλλοκέρι, τό, cire à cacheter.
Βούλλωμα, τό, l'action de sceller.
Βουλλώνω, cacheter, sceller.
Βούλλωσις, ή, V. Βούλλωμα.
Βουλλωτῆρι, τό, cachet.
Βουλλωτής, ό, scelleur.
Βούλομαι, vouloir, gr. anc.
Βουλῶ, V. Βουλιάζω.
Βουμάχιον, τό, bugrane.
Βουνάκι, τό, monticule.
Βούνευρον, τό, nerf de bœuf.
Βουνί, τό, montagne. r. βουνός.
Βουνιά, ή, bouse, fiente de bœuf, de vache. r. βοῦς.
Βουνησιά, ή, frène, *arbre*.
Βουνήσιος, *adj*. montagnard.
Βουνιάς, ή, navet, *plante*.

Βούνιον, τό, achillée m
les, herbe aux charp
Βουνόν, τό, montagne.
Βουνώδης, *adj*. montag
Βούξυλον, τό, V. Βουξ
Βουρβούλακας, etc., V.
λακας.
Βουρδουλισματιά, ή, t
coups de nerf de b
Βουρδουλιστής, ό, celui
ne des coups de nerf
Βούρδουλον, τό, nerf d
Βουρδουλιά, ή, coup de
bœuf.
Βουρδουλίζω, donner d
de nerf de bœuf.
Βουρδούλισμα, τό, coup
de bœuf.
Βουρδουνάρης, ό, mulet
Βουρδουνάρι, τό, poutre
Βούρκα, ή, boue, fang
Βουρκιάζω, devenir fan
Βουρκώδης, *adj*. bourl
Βούρκωμα, τό, l'action
ter ou de se crotter.
Βουρκώνω, crotter.
Βουρκότοπος, ό, bourbi
Βουρλιάζω, enfiler.
Βούρλιασμα, τό, l'action
Βουρλίζω, rendre fou.
μαι, devenir fou.

, folie.
jonc.
·osse. r. it. brusca.
osser, vergeter.
ό, nettoyage avec

ἡ, lézard.
gros lézard.
plongeon, *oiseau*.
ͻ, plongeur.
ouse de vache. r.

onnelier.
ουτζέλι, τό, petit

nneau. r. βοῦτις.
τό, cerceau.
, τό, vin du ton-

immersion.
Βουτῶ. r. βυθίζω.
ουτυροπώλης, ὁ et
beurrière.
βουτυρικός, ἡ, όν,

beurre. gr. anc.
;er, tremper.
:ntonnoir.
'r. anc.
prix. gr. anc.

Βράβευμα, τό, récompense.
Βραβευτής, ὁ, rémunérateur.
Βραβεύω, récompenser.
Βραγχνίασμα, V. Βραχνίασμα.
Βράδυ, τό, le soir.
Βραδυά, ἡ, soirée.
Βραδυάζει, *v. impers.* il se fait tard. Βραδυάζομαι, être surpris par la nuit.
Βράδυασμα, τό, la tombée du jour.
Βραδύγλωσσος, *adj.* qui parle lentement. gr. anc.
Βραδυνά, *adv.* sur le soir.
Βραδυνή, ἡ, soirée.
Βραδυνός, *adj.* du soir; tardif.
Βραδύνω, tarder. gr. anc.
Βραδύς, *adj.* lent, tardif.
Βραδύτης, ἡ, lenteur. gr. anc.
Βράζω, bouillir. ‖ Cuire.
Βρακάκι, τό, petite culotte.
Βρακί et βρακίον, τό, culotte. r. βράκος, du mot celtique *braca*.
Βρακοζώνη, ἡ, cordon, ganse. ‖ Ceinture de la culotte.
Βράκος, V. Βράχος.
Βρακωμένος, η, ον, qui est en culotte.
Βρακώνω, mettre une culotte.
Βράσις, ἡ· βράσιμον et βράσμα, τό, bouillonnement; cuisson.

Βρασμένος, η, ον, bouilli, cuit.
Βραστός, ή, όν, bouilli. Τὸ βραστόν, le bouilli.
Βραχέως, *adv.* bref, brièvement.
Βραχιόλι, τό, bracelet.
Βραχίων, ὁ, bras. gr. anc.
Βραχνά, *adv.* d'une manière enrouée.
Βραχνάδα, ἡ, enrouement.
Βραχνιάζω, enrouer. ‖ S'enrouer.
Βραχνίασμα, τό, enrouement.
Βραχνός, ή, όν, enroué. r. βράγχος.
Βράχος, ὁ, rocher, précipice.
Βραχυλογία, ἡ, brièveté. Ἐν βραχυλογίᾳ, bref. gr. anc.
Βραχυλόγος, *adj.* qui parle brièvement.
Βραχυλογῶ, parler bref.
Βραχύνω, abréger. r. βραχύς.
Βραχύς, εῖα, ύ, bref, brève.
Βραχύτης, ἡ, brièveté. gr. anc.
Βραχῶ, ῇς, ῇ, aor. subj. de βρέχω.
Βρέ, de βρέφος suivant les Grecs; mais plutôt d'origine turque, V. Μπρέ.
Βρέγμα, τό, mouillure; bain.
Βρεγμένα, *adv.* humidement.
Βρεγμένος, η, ον, mouillé; baigné.
Βρέξιμον, τό, pluie. V. Βρέγμα
Βρεφοκτονία, ἡ, infanticide. Βρεφοκτονία τοῦ Ἡρώδου, le massacre des S. Innocens.
Βρεφοκτόνος, ὁ et ἡ, celui ou celle qui tue son enfant.
Βρέφος, τό, enfant. gr. anc.
Βρέχω (aor. p. ἐβράχην), mouiller, baigner. Βρέχει, il pleut
Βρίζα, ἡ, seigle. gr. anc.
Βρίκιον, τό, brick; petit navire armé.
Βρίσκω, V. Εὑρίσκω.
Βρόγχια, τά, bronches et branchies. gr. anc.
Βρόμα, βρομερός, V. Βρῶμα.
Βρόμη, ἡ, βρόμι, τό, et βρόμος, ὁ, avoine.
Βροντερός, ή, όν, tonnant.
Βροντή, ἡ, tonnerre. gr. anc.
Βρόντημα, τό, bruit du tonnerre
Βροντοκραυγάζω, faire un bruit de tonnerre. r. βροντή, κραυγή
Βροντοφωνάζω, crier d'une voix de tonnerre. r. βροντή, φωνή.
Βροντόφωνος, *adj.* qui a une voix de tonnerre.
Βροντῶ, tonner. gr. anc.
Βροντώδης, *adj.* de tonnerre.
Βροῦκο, τό, fange, d'où avec λάκκος, mare, on a fait βρου-

rit qui revient dans
es.
ὁ, brucolaque;
mpire. V. Βροῦκο.
, devenir un bru-
oquer des esprits.
α, τό, évocation
ques ou esprits.
, ον, de jonc.
henille. r. βρύκω.
οῦλον, τό, jonc.
ν, brusque. r. it.
rugir. r. βρύχω.
ό, rugissement.
V. Βρυχάω.
ν, pluvieux; plu-

e. *gr. anc.* Ῥαγδαία
e.
s, lacet. r. βρόχος.
. de pluie.
petite pluie.
der, fourmiller.
ugissement; grin-

ίζα.
oublon. || Mousse.

υσιδάκι, τό, petite
βρύσις, de βρύω.
όν, V. Βρυσώδης.

Βρυσικός et βρύσινος, η, ον, de fontaine.
Βρύσις, ἡ, fontaine, source.
Βρυσοῦλα, ἡ, petite source.
Βρυσώδης, *adj.* plein de fontaines, de sources.
Βρύχημα, τό, rugissement.
Βρυχοῦμαι, rugir. r. βρύχω.
Βρῶμα, ἡ, puanteur.
Βρωμερός et βρώμιος, *adj.* puant.
Βρῶμι, τό, etc., V. Βρόμη.
Βρωμίζω, puer. r. βρῶμος.
Βρώμισμα, τό, puanteur.
Βρῶμος, ὁ, même sign. gr. anc.
Βρωμόστομος, η, ον, qui pue de la bouche. r. στόμα.
Βρωμοῦσα, ἡ, punaise de bois.
Βρωμῶ, puer; infecter.
Βρωτῆρι, τό· βρωτίδα, ἡ, gale. r. βρώσκω.
Βυζαίνω et βυζάνω, allaiter; teter; sucer. r. βυζῶ.
Βύζαγμα, V. Βύζασμα.
Βυζάκι, τό, petit teton.
Βυζανάρικος, η, ον, qui tette encore.
Βυζάρα, ἡ, gros teton.
Βυζαροῦ, ἡ, celle qui a de gros tetons.
Βύζασμα, τό, allaitement. || Sucement.

Βυζαστικόν, τό, les mois de nourrice.

Βυζάστρα, ἡ, nourrice. r. βύζω.

Βυζαστροπληρωμή, ἡ, V. Βυζαστικόν.

Βυζί, τό, mamelle. r. βύζω.

Βυθίζω, submerger; enfoncer. || Plonger. Βυθισμένος εἰς τὴν μελέτην, plongé dans la méditation.

Βύθισμα, τό· βυθισμός, ὁ, submersion. || L'action de se plonger.

Βυθός, ὁ, abyme. gr. anc.

Βυρσοδέψης, ὁ, mégissier, tanneur. gr. anc.

Βυρσοδεψία, ἡ, mégie.

Βυρσοπωλεῖον, τό, mégisseri

Βύσσινος, *adj.* de lin très-fi

Βύσσος, ὁ, lin très-fin. gr. a

Βῶδι, τό, et ses dér., V. Bo

Βῶλι, τό, balle. r. βῶλος.

Βωλιά, ἡ, coup de balle.

Βωλοκοπή et βωλοκοπιά, ἡ· λοκόπημα, τό, l'action de h ser.

Βωλοκόπι, τό, herse. r. βῶλ κόπτω.

Βωλοκόπος, ὁ, herseur, labo reur.

Βωλοκοπῶ, herser. gr. anc.

Βῶλος, ὁ, motte de terre. || (zon. || Balle, boulet.

Βωμός, ὁ, temple. gr. anc.

Γ

ΓΑΒ ΓΑΔ

Γ, GAMMA, troisième lettre de l'alphabet; vaut 3, avec un accent en haut (γ́); avec un accent en bas (͵γ), vaut 3000.

Γαβάθα, ἡ, terrine, écuelle. r. ἄβαξ.

Γαβάθι, τό, petite écuelle.

Γαβαθώτητα, ἡ, cavité.

Γαβαθωτός, ἡ, όν, creux. r. vatus.

Γάγγραινα, ἡ, gangrène. gr. a

Γαγγραινιάζω, se gangréner

Γαδάρα, ἡ, ânesse.

Γαδαράκανθα, ἡ, chardon.

Γαδαρίζω, devenir âne. || Ap ler âne.

ιυνος, *adj.* bête âne.
ne. r. or.
ή, ânerie.
ς, ὁ, étable à ânes.
, τό, merlan, *pois-*

ânesse.
ὁ, bourriquet.
. Γαδαρίζω.
dv. comme un âne.
adj. d'âne.
, ὁ, ânier. r. ἐλα-

ν, τό, ânon.
., V. Γάδαρος, etc.
i, *oiseau.*
, cordonnet.
cordon, lacet,
.
. de la nature de
restre. gr. anc.
. *gr. anc.* Γάλα ψα-
e.
naille, pince.
. bleu, azuré. r.

ή, turquoise, *pier-*
σιος, πέτρα.
, η, ον, allaité.
dj. laiteux. || Fait a-

vec du lait. || Blanc comme du lait.

Γαλακτοτρέφω, nourrir avec du lait.

Γαλανομμάτης, *adj.* qui a les yeux bleus. r. ὄμμα. V. Γαλανός.

Γαλανός, ή, όν, bleu, azuré, de γαλάνα, *dorisme*, p. γαλήνη.

Γαλαξίας, ὁ, voie lactée.

Γαλαρία, ή, galère. r. it.

Γαλατζίδα, ή, laiteron, *plante.*

Γαλατζοῦ, ή, laitière.

Γαλατζώνω, blanchir une muraille.

Γαλατόπιτα, ή, gateau au lait.

Γαλατοτρέφω, V. Γαλακτοτρέφω.

Γαλβανισμός, ὁ, galvanisme.

Γαλβάνι, τό, galbanum. r. lat.

Γαλεάγρα, V. Γαλάγρα.

Γαλεάτζα, ή, grande galère. r. it. de γαλέα (gr. byzantin).

Γαλέντζα, ή, sandale de bois, pour les bains et les cours de maisons.

Γαληνεύω, V. Γαληνιῶ.

Γαλήνευμα, τό· γαλήνευσις, ή, calme, sérénité.

Γαλήνη, ή, même sign. gr. anc.

Γαληνιῶ, être serein, calme, *au propre et au figuré.* || Calmer, adoucir.

Γαληνότης, ἡ, V. Γαλήνη.
Γαληνός, *adj.* serein, calme.
Γαλιώνι, τό, galion. r. it.
Γαλιφιά, ἡ, adulation, cajolerie.
Γαλιφίζω, flatter, amadouer.
Γαλίφος, ὁ, adulateur, patelin; fém. ἡ γαλίφισσα.
Γαλλικισμός, ὁ, gallicisme.
Γαμβρός, V. Γαμπρός.
Γαμήλιον, τό, épithalame. || Dot.
Γαμηλία, ἡ, présents de noce.
Γάμος, ὁ, mariage. Κόρη διὰ γάμον, fille à marier.
Γαμῶ, *expr. obscène*, avoir commerce avec une femme. || Saillir, *en parlant d'un cheval, etc.*
Γαμπᾶς, ὁ, gaban, manteau.
Γάμπια, ἡ, hune, gabie. r. it.
Γαμπρός, ὁ, époux; gendre; beau-frère. r. γαμβρός.
Γανυμήδης, ὁ, Ganymède. || Petit maître.
Γάνωμα, τό, étamure.
Γανώνω, étamer. || Barbouiller de noir. Γανώνω μὲ τζελέκι, acérer.
Γανωτής, ὁ, étameur.
Γάρ, *conj. hell.* car, parce que.
Γαργαλιάρης, ὁ, chatouilleux; *fém.* ἡ γαργαλιάρα.

Γαργαλίζω, chatouiller
Γαργάλισμα, τό· γαργαλ
chatouillement.
Γαργάρι, τό, teigne, p
Γαργαρίζω, gargariser.
Γαργάρισμα, τό, gargar
Γαρδέλι, τό, chardon
Γαρδοῦμι, τό, ris de v
Γαρίδα, ἡ, écrevisse,
Γαρμπῆς, ὁ, garbin, sud-ouest sur la M née. r. it.
Γάρος, ὁ, moût, vin de mure dans laquelle o poissons.
Γαροφαλάτος, *adj.* qui de girofle.
Γαροφαλιά, V. Καρυοφ
Γαρόφαλον et γαρούφα œillet, *fleur.* r. it. V. ρυόφυλλον.
Γασέτα, ἡ, boutonnièr στρογγυλή, œillet.
Γαστέρα, ἡ, ventre. || I γαστήρ.
Γάστρα, ἡ, pôt à fleur
Γαστεροποῦλα, ἡ, pet
Γάστρι, τό, comme grossesse.
Γαστρί, τό, vase de te
Γαστριμαργία, ἡ, gou

ιγος, *adj.* gourmand, gr. anc.
ιγῶ, manger glouton- r. γαστήρ, μάργος.
, etc., V. Ἐγγάστρωμα.
chatte. r. lat. catus.
ς, ganse, ruban.
τό, petit chat.
ή, petite chatte.
chat. r. lat. catus.
ον, τό, petit chat.
aboyer. r. βαΰζω.
ἡ· γαύγισμα, τό, a- it. || Clabauderie.
;, ὁ, aboyeur. || Clabau- ́m. ἡ γαυγίστρια.
'énorgueillir. gr. anc.
braire. r. γαρύω.
, τό, cri de l'âne.
;, ὁ, qui brait.
τό, écorchure.
;, η, ον, écorché.
, τό, écorchure.
ιν, τό, couteau à écor- ́corcherie.
ὁ, écorcheur; fém. ἡ ι.
V. Γδαρτήριον.
́corcher. || Décharner.

mortier. r. ἴγδη.

Γδοχέρι, τό, pilon. r. ἴγδη, χείρ.
Γδύμα, τό, dépouillement. || Butin, dépouille. r. ἔκδυμα.
Γδύνω, déshabiller; dépouiller.
Γδυμνώνω, V. Γδύνω. r. γυμνός.
Γδύσιμον, τό, dépouillement. || Déshabillement.
Γδύτης, ὁ, qui dépouille ou déshabille; fém. ἡ γδύτρια.
Γεβεντίζω, mettre au pilori. || Diffamer.
Γεβέντισμα, τό, la peine du pilori. || Diffamation.
Γέεννα, ἡ, l'enfer. r. hébr.
Γειά, ἡ, p. ὑγίεια, santé. Γειά σου, fort bien, bravo. || Dieu vous bénisse! Ἔχετε γειάν, adieu.
Γείνω ou γένω, ῃς, ῃ, aor. subj. de γίνομαι.
Γειόθος, ὁ, bulle d'air ou d'eau. r. γῆ, ὠθέω.
Γειοφύρι, V. Γεφύρι.
Γειτνιάζω, être voisin. gr. anc.
Γείτονας, ὁ, voisin. r. γείτων.
Γειτόνευμα, τό, voisinage. || Visite.
Γειτονεύω, être voisin. || Visiter, voisiner.
Γειτονιά, ἡ, voisinage.
Γειτονικός, ή, όν, de voisin.
Γειτονοποῦλα, ἡ, petite voisine.

Γειτονόπουλον, τό, petit voisin.
Γέλασμα, τό, le rire. *gr. anc.* || Tromperie. || Moquerie.
Γελαστής, ὁ, rieur. || Trompeur. || Moqueur; fém. ἡ γελάστρια.
Γελαστικά, *adv.* ridiculement. || Trompeusement.
Γελαστικός, ή, όν, risible. || Ridicule. || Artificieux.
Γελέκι, τό, jaquette; gilet.
Γέλοιον, τό, le rire. Διά γέλοιον, pour rire. Σὺ εἶσαι τὸ γέλοιον τοῦ κοινοῦ, tu es la risée du public.
Γελοῖος et γελοιώδης, *adj.* plaisant. || Ridicule.
Γελοιωδῶς, *adv.* plaisamment.
Γελῶ, rire. || Tromper. || Railler. Γελοῦμαι, se tromper ou être trompé.
Γέλωτας, ὁ, le rire. r. γέλως.
Γελοτοποιός, *adj.* plaisant.
Γεμάτον, *adv.* tout plein.
Γεμάτος, η, ον, plein. || Replet. || Rassasié. r. γέμω, être rempli.
Γεμί, τό, bride. r. or.
Γεμίζω, remplir. || Se remplir.
Γεμίσια, τά, fruits. r. or.
Γέμισμα et γέμωσμα, τό, plénitude. || Remplissage.
Γεμώνω, V. Γεμίζω.
Γέμωσις, ἡ, V. Γέμισμα. Γέμω τοῦ φεγγαριοῦ, la pleine-lu
Γένε, aor. impér. de γίνομαι.
Γενάκι, τό, petite barbe.
Γενάρης, ὁ, janvier. r. γενάρχ
Γενεά, ἡ, génération. || Race Parenté.
Γενεάδα, ἡ, longue barbe.
Γενεαλογία, ἡ, généalogie.
Γενεαλογικός, ή, όν, généal gique. gr. anc.
Γενεαλογῶ, faire une généalog
Γενέθλιον, τό, nativité; jour tal. gr. anc.
Γενειάζω, commencer à avoir la barbe. gr. anc.
Γενειασμένος, η, ον, barbu.
Γένειον, τό, barbe. gr. anc.
Γενεράλης, ὁ, général. r. it.
Γένεσις, ἡ, naissance; origi || La Genèse. gr. anc.
Γενικόν, τό, l'universalité.
Γενικός, ή, όν, général; unive sel. Γενικὴ πτῶσις, le génit
Γενικῶς, *adv.* en général. || Co munément.
Γέννα, ἡ, accouchement.
Γενναῖος, α, ον, généreux. Brave. gr. anc.
Γενναιότης, ἡ, générosité.
Γεννετή, ἡ, naissance. Ἐκ γε

le naissance; dès

accouchement. ||
Race. || Les blés,
s *de la terre.*
naissance. || Pro-
r. anc.
, όν, génératif. ||

όν, engendré.
nère. r. γεννήτειρα.
père. Οἱ γεννήτο-
et la mère.
cher. || Engendrer,
ννοῦμαι, naître.
2 opt. de γίνομαι,
1 soit ainsi; amen.
re. || Nation. || Race.
gentiane. gr. anc.
mpér. de γίνομαι.
/. Γείνω.
sainement. || Forte-
ρός.
ηράζω.
fauconnier.
aucon. r. ἱέραξ.
ὁ, qui a un nez
ἱραξ, μήτη
ό, l'art de la fau-
ἱέραξ, σοφία.
, ὁ, fauconnier.

Γερακοτροφεῖον, τό, fauconnerie.
Γερακόχορτον, τό, hieracium ou l'herbe à épervier.
Γεράματα, τά, vieillesse.
Γερανίζω, devenir bleu.
Γεράνιον, τό, géranium, *fleur.* || Le bleu, *couleur.*
Γεράνιος, η, ον, V. Γαλάζιος.
Γέρανος, ὁ et ἡ, grue. gr. anc.
Γερᾶς, ὁ, plaie, ulcère.
Γερμένος, part. passé pass. de γέρνω.
Γέρνω, incliner, pencher. || Renverser. r. γυρόω.
Γεροντάκης, ὁ· γεροντάκι, τό, vieillot. r. γέρων.
Γεροντικά, *adv.* en vieillard.
Γεροντικός, ή, όν, de vieillard. Γεροντικὴ ἡλικία, caducité.
Γερόντιον, τό, V. Γεροντάκης.
Γερόντισσα, ἡ, vieille.
Γεροντοκομεῖον, V. Γηροκομεῖον.
Γεροντότερος, η, ον, plus vieux; aîné.
Γεροπόρνος, ὁ, vieux libertin.
Γερός, ή, όν, sain; salubre. || Qui ne nuit pas. || Sauf, sauve. || Fort. r. ὑγιηρός.
Γέρος, V. Γέρων.
Γερούντιον, τό, génitif, *t. de gr.*

Γερουσία, ἡ, sénat, conseil des anciens. gr. anc.
Γεῤῥᾶς, V. Γερᾶς.
Γερτός, ἡ, όν, incliné, voûté. r. κυρτός.
Γερῶ, devenir vieux, vieillir.
Γέρων et Γέρωντας, ὁ, vieillard.
Γερωσύνη, ἡ, santé. r. ὑγιηρός.
Γεῦμα, τό, le dîner. (Γεῦμα· ἔδεσμα. Hesychius.)
Γευματίζω; dîner.
Γεύομαι et γεύγομαι, dîner. || Goûter; essayer.
Γεῦσις, ἡ, goût. || Dégustation.
Γεύσιμον, τό, l'action de goûter.
Γευτικός, ἡ, όν, qu'on peut goûter.
Γέφυρα, ἡ, V. Γεφύρι.
Γεφυράκι, τό, petit pont.
Γεφύρι, τό, pont. Γεφύρι σηκωτόν, pont-levis. Γεφύρι κινητόν, ponton. r. γέφυρα.
Γεφυρώνω, faire un pont.
Γεωγραφία, ἡ, géographie.
Γεωγραφικός, ἡ, όν, géographique. gr. anc.
Γεωγράφος, ὁ, géographe.
Γεωμέτρης, ὁ, géomètre.
Γεωμετρικός, ἡ, όν, géométrique.
Γεωμετρία, ἡ, géométrie.
Γεωμετρῶ, mesurer géométriquement.
Γεωπονικόν, τό, ouvrage d'agriculture. gr. anc.
Γεώργημα, τό, labourage.
Γεωργική, ἡ, l'agriculture.
Γεωργικός, ἡ, όν, relatif à l'agriculture; rural. gr. anc.
Γῆ, ἡ, terre. || Poussière. Κατὰ γῆς, par-terre. Γῆ γῆ, terre à terre.
Γῆ, *conj.*, p. ἤ, ou.
Γηβεντίζω, etc., V. Γεβεντίζω.
Γήϊνος, *adj.* terrestre. || De terre.
Γηράζω, vieillir. r. γηράω.
Γηραλαῖος, *adj.* caduc, âgé.
Γήρασμα, τό, le devenir vieux.
Γηρατεῖον, τό, vieillesse.
Γηροκομεῖον, τό, hospice pour les vieillards. gr. anc.
Γηροκόμος, ὁ, celui qui prend soin des vieillards.
Γηροκομῶ, avoir soin des vieillards.
Γηροτροφεῖον, τό· γηροτρόφος, ὁ· γηροτρέφω, V. Γηροκομεῖον, etc.
Γήτευμα, τό, ensorcellement.
Γητευτής, ὁ, ensorceleur.
Γητεύω, ensorceler. r. γοητεύω.
Γιά, *prép.* p. διά. Γιὰ τί; pourquoi? Γιὰ μιά, tout d'un coup.
Γιά, ἡ, p. ὑγίεια, santé. Γιά σου, dieu vous bénisse!

grand'mère.
τό· γιαγερμός, ὁ, re-
:stitution.
retourner. || Incliner.
'υρόω.
, τό, gateau de lait
aillebotte. r. or.
uérir. r. ὑγιαίνω.
ἡ, jalap, *plante.*
., V. Γυαλί, etc.
. Αἰγιαλός.
ὁ, toile de Perse.
η, ον, gueri.
dv. tout d'un coup,
ent. r. διά, μιά.
guérison. r. ὑγίεια.
ς, ὁ, janissaire.
. διά ἥντινα, s. ent. αἰ-
nj. pourquoi.
ές, ὁ, *espèce de man-*
or.
:ό, jasmin.
, glace. r. it.
glacer.
etc. V. Ἰατρεύω, etc.
ὁ, géant; fém. ἡ γι-
. r. γίγας.
ς et γιγάντειος, *adj.*
que.
τό, gingembre. r. ζιγ-

Γίδα, ἡ, chèvre. r. αἰγίδιον.
Γίδι, τό, chevreau.
Γιδίσιος, *adj.* de chèvre.
Γιδοβοσκός, ὁ, chevrier.
Γιδόπουλον, τό, chevreau.
Γιδοτόμαρον, τό, peau de chèvre, de chamois.
Γιερά, V. Γερά.
Γιεράκι, V. Γεράκι.
Γιερός, V. Γερός.
Γιλέκι, V. Γελέκι.
Γίνομαι, se faire; devenir. Μὴ γένοιτο! *hell.* à Dieu ne plaise! Γίνομαι καλός, je suis garant.
Γινώσκω, savoir; connaître.
Γιουστέρνα, ἡ, citerne. r. lat.
Γιῶμα, etc., V. Γεῦμα, etc.
Γιώνω, s'obscurcir, se rouiller. ||Se gâter, p. ἰώνω, d'ἰός.
Γκάϊδα, ἡ, cornemuse.
Γκιντής, ὁ, poltron, lâche.
Γκιριτλαλές, ὁ, renoncule. r. or.
Γκοῦσα, ἡ, jabot des oiseaux.
Γκρημνίζω, etc., V. Κρημνίζω.
Γλακῶ, courir.
Γλάρος, ὁ, macreuse, *oiseau.*
Γλάνος, ὁ, carpillon aux yeux rouges. r. γλήνη.
Γλάστρα, ἡ· γλαστρί, τό, pot à fleurs, etc. r. γάστρα.
Γλαφυρός, *adj.* élégant. || Creux.

Γλαφυρότης, ἡ, élégance.
Γλέπω, V. Βλέπω.
Γλήγωρα, etc., V. Ὀγλίγωρα, etc.
Γληγωροπίστευτος, η, ον, crédule. r. ὀλίγη, ὥρα, πιστεύω.
Γληγωροπιστοσύνη, ἡ, crédulité.
Γλήνη, ἡ, argile.
Γληνώδης, *adj.* argileux.
Γλιστρῶ, etc., V. Γλυστρῶ, etc.
Γλιτώνω, V. Γλυτώνω.
Γλυκά, *adv.* doucement.
Γλυκάδα, ἡ, douceur.
Γλυκάδια, τά, fressure. Γλυκάδια τῶν ὀρνίθων, abattis de volaille.
Γλυκαίνω, adoucir; s'adoucir.
Γλύκαμα, τό, adoucissement.
Γλυκαμένος, η, ον, adouci.
Γλυκάνισος, ὁ, anis, *graine aromatique.* r. γλυκὺ ἄνισον.
Γλυκάνοστος, *adj.* douceâtre, doucereux.
Γλυκαντικός, ή, όν, adoucissant.
Γλύκασμα, τό, adoucissement.
Γλυκιά, V. Γλυκά.
Γλυκί, V. Γλυκύ.
Γλύκισμα, V. Γλύκασμα. Τά γλυκίσματα, confitures, conserves, friandises.
Γλυκό, τό, confiture. r. γλυκύς.
Γλυκογογγύλη, ἡ, chou-navet.
Γλυκοκάλαμον, τό, casse.
Γλυκοκελάδισμα, τό, le chant agréable des oiseaux, etc.
Γλυκοκέλαδος, *adj.* qui a un chant agréable.
Γλυκοκελαδῶ, chanter agréablement. r. γλυκύς, κέλαδος.
Γλυκοκοίλαδος, etc., V. Γλυκοκέλαδος.
Γλυκοκοίμισμα, τό, sommeil doux, paisible.
Γλυκοκοιμίζω, endormir agréablement.
Γλυκοκοιμοῦμαι, dormir d'un doux sommeil. r. κοιμῶμαι.
Γλυκοκοιτάζω ou γλυκοκυττάζω, regarder tendrement, favorablement. r. κυττάζω.
Γλυκόλαλα, *adv.* d'une voix douce, affable.
Γλυκολάλημα, τό, douceur, affabilité du discours.
Γλυκολαλιά, ἡ, discours doux, affable.
Γλυκόλαλος, *adj.* qui parle avec douceur.
Γλυκολαλῶ, parler avec douceur, affabilité. r. γλυκύς, λαλέω.
Γλυκολογία, ἡ, douceur, affabilité dans le discours.
Γλυκολόγος, *adj.* qui est affable dans ses discours.

α, etc., V. Γλυκολά-

adj. aigre-doux.
;, adj. doux et amer.
ή, réglisse. gr. anc.
:.
όν, doux. Τὰ γλυκά,
:urs, des friandises,
, conserves, etc.
ς, adj. qui parle avec
r. γλυκύς, στόμα.
ος, η, ον, douceâtre.
ούτζικος, adj. douil-
φερός.
α, τό, baiser tendre.
baiser avec amour.
, adj. qui a une voix
φωνή.
τιστος, adj. qui salue
nt. r. χαιρετίζω.
τῶ, saluer affable-
ec tendresse.
le mal caduc, par
ε.
, ύ, V. Γλυκός.
adv. très-doucement.
adv. plus doucement.
ι, douceur. gr. anc.
, etc., V. Γλυκόφωνος.
η, ον, part. passé
λύφω.

Γλυπτά, τά, images sculptées.
Γλύπτης, ὁ, sculpteur.
Γλυπτική, ἡ, sculpture. || Gravure. gr. anc.
Γλυπτικός, ή, όν, de sculpteur.
Γλυπτός, ή, όν, sculpté.
Γλύσις, ή, V. Γλύτωμα.
Γλυστερός, ή, όν, glissant.
Γλυστῆρι, τό, clystère. r. κλυστήρ.
Γλύστρα et γλυστρηματιά, ή· γλύστρημα et γλύστρισμα, τό, glissade.
Γλυστρίδα, ἡ, pourpier.
Γλυστρότοπος, ὁ, glissoire.
Γλυστρῶ, glisser. || Faire un faux pas. || Se glisser. r. γλίσχρος.
Γλυστρώδης, adj. glissant.
Γλυστρώνω, V. Γλυστρῶ.
Γλυστρωτά, adv. en glissant.
Γλυστρωτός, adj. glissant.
Γλυτῆρι, τό, dévidoir. r. ἐκλύω.
Γλυτηρίζω, dévider.
Γλύτωμα, τό, salut; délivrance. || Reprise d'une personne ou d'une chose.
Γλυτώνω, échapper, s'évader. || Délivrer. || Reprendre une personne ou une chose des mains de l'ennemi. r. ἐκλύω.
Γλυῶ, V. Γλυτώνω.

Γλυφάδα, ἡ, goût douceâtre.
Γλυφαίνω, rendre ou devenir douceâtre.
Γλυφίς, ἡ, burin.||Cran, coche.
Γλυφός, ἡ, όν, douceâtre.
Γλύφω, lécher.||Sculpter.
Γλύψιμον, τό, lèchement.
Γλῶσσα, ἡ, langue.||Langage.|| Môle, jetée. Γλῶσσα τῆς γῆς, langue de terre. Γλῶσσα τοῦ ζυγιοῦ, languette de la balance.
Γλωσσάκι, τό, petite langue.
Γλωσσαρᾶς, ὁ, babillard.
Γλωσσαροῦ, ἡ, babillarde.
Γλωσσᾶς, V. Γλωσσαρᾶς.
Γλωσσαλγής, *adj.* mauvaise langue.
Γλωσσαλγία, ἡ, médisance, calomnie. r. γλῶσσα, ἄλγος.
Γλωσσεύω et γλωσσεύγω, bavarder; médire.
Γλωσσίδι, τό, languette. Γλωσσίδι τῆς καμπάνας, marteau d'une cloche. Γλωσσίδι τοῦ μύλου, traquet du moulin.
Γλωσσίδα et γλωσσίς, ἡ, même sign.
Γλωσσοβολία, ἡ· γλωσσοβόλισμα, τό, babil, caquetage.
Γλωσσοβολῶ, babiller, caqueter. r. βάλλω.
Γλωσσοδέτι, τό, le filet de la langue. r. δέω, lier.
Γλωσσοτζευδής, *adj.* bègue.
Γλωσσοῦ, ἡ, bavarde.
Γλωσσοφίλημα, τό, baiser lascif.
Γλωσσοφιλῶ, baiser lascivement.
Γνάμμα, τό, apprêt des cuirs.
Γναμμένος, η, ον, apprêté; tanné. r. γνάπτω.
Γνάφαλον, τό, bourre. gr. anc.
Γναφεῖον, τό, foulerie. gr. anc.
Γναφεύς, ὁ, foulon. gr. anc.
Γναφή, ἡ, l'action de fouler les draps, les cuirs, etc.
Γνέθω, filer. r. νήθω.
Γνέμα, τό, filage; fil.||P. νεῦμα, signe.
Γνεμμένος et γνεσμένος, η, ον, filé.
Γνέσιμον, τό, filage.
Γνέψιμον, V. Νεύσιμον.
Γνέφω, V. Νεύω.
Γνήσια, *adv.* ingénuement.
Γνήσιος, ία, ον, véritable.||Ingénu.
Γνησιότης, ἡ, ingénuité, naturel.
Γνώμη, ἡ, avis, opinion, sentiment.||Maxime. gr. anc.
Γνωμικά, *adv.* avec prudence.
Γνωμικός, ἡ, όν, judicieux, sage. ||Sentencieux.

ὸς, ἡ, όν, senten-

, parler par senten-
nc.
γνώμωνας, ὁ, style
an.||Équerre; règle.
ıi indique l'âge du

ɔnnaître, savoir.
ʝ, connaissance.
ι, ον, qu'on connaît;
sonne de connaissan-
πολλοὺς γνωρίμους,
oup de connaissan-

ἡ· γνώρισμα, τό, et
, ὁ, connaissance.
ὁ, connaisseur.
prudence. || Savoir,
Connaissance.
dv. sensément.
ἡ, όν, sensé, prudent.
ect.
όν, connu. Γνωστὸν
e savoir.
ntouffle.
, raifort; rave.
grogner, gronder.||
. gr. anc.
, rave, navet.
τό, murmure.

Γογγυστής, ὁ, criard; grogneur.
Γογγυστικά, *adv.* en murmurant.
Γογγῶ, V. Γογγύζω.
Γόης, ὁ, enchanteur, sorcier.
Γοητεία, ἡ, enchantement, sorcellerie.
Γοητεύω, enchanter, ensorceler. gr. anc.
Γόϊ, τό, rente, loyer.
Γομάρι, τό, âne.||Pilori.||Souffre-douleur.||Anée, charge. Ένα γομάρι ξύλα, une charge de bois. r. γόμος, charge.
Γομαράκι, τό, ânon.
Γομαρίζω, traiter quelqu'un comme un âne.||Se conduire comme un âne.||Charger.
Γομαρικός, ἡ, όν, de charge. Γομαρικὸν καράβι, vaisseau de transport. r. γόμος, charge.
Γομαρίτικα, *adv.* comme un âne.
Γομαρίτικος, *adj.* d'âne.
Γομαροσύνη, ἡ, ânerie.
Γόμι, τό, gomme. r. κόμμι.
Γόνα, τό, genou. r. γόνυ.
Γονατάκι, τό, petit genou.
Γονατίζω, s'agenouiller
Γονάτισμα, τό, génuflexion.
Γονατιστά, *adv.* à genoux.
Γονατιστῆρι, τό, agenouilloir.

Γονατιστός, ή, όν, qui est à genoux.
Γόνατον, τό, genou. r. γόνυ.
Γόνδολα, ή, gondole. r. κόνδυ.
Γονεῖς, οἱ, le père et la mère. Ἀπὸ καλοὺς γονεῖς, de bonne maison.
Γονή, ή, génération.‖Lignée.
Γονικός, ή, όν, relatif aux parens. Τὰ γονικά, patrimoine.
Γονόρροια, ή, gonorrhée. gr. anc.
Γονόρρυος, *adj.* qui a la gonorrhée.
Γονυκλισία, ή, génuflexion.
Γοραντζίνα, ή, corneille, *oiseau.*
Γοργά, *adv.* vite.
Γοργοκάμηλος, ὁ, dromadaire.
Γοργός, *adj.* actif, prompt.
Γοργότης, ή, vitesse. gr. anc.
Γοσποδάρος, ὁ, hospodar.
Γουάντι, τό, gant. r. it.
Γοῦβα, ή, pantouffle.
Γοῦβις, ή, onocrotale, *oiseau.*
Γουγιάζω, V. Χουγιάζω.
Γουδί, τό, mortier; égrugeoir.
Γουδυχέρι, τό, pilon. r. ἴγδη, χείρ.
Γοῦλα, ή, gourmandise. r. gula.
Γουλᾶς, ὁ, tour, prison. Οἱ ἑφτὰ γουλάδες, le chateau des sept tours. r. or., et non *gula.*

Γουλία, ή, gorgée. r. g
Γουλιάρης, ὁ, gourmand
Γούμενα, ή, cable. r. it
Γούμι, V. Γόμι.
Γουμπρί, τό, brochet, p
Γοῦνα, ή, fourrure, pel
Γουναράδικον, τό, pellete
Γουναρᾶς et γούναρης, ὁ reur, pelletier.
Γουναρική, ή, l'art du pe
Γουναρικόν, τό, pelleteri
Γουναρωσύνη, V. Γουναρι
Γουνίτζα, ή, petite peliss
Γοῦννα, etc., V. Γοῦνα, e
Γούνωμα, τό, partie d'une robe, d'un bonn
Γουνώνω, garnir de four
Γοῦπα, ή, goujon. r. κωβ
Γούργουρας, ὁ, gosier. guttur.
Γούρνα, ή, urne.‖Goutt Bassin d'une fontaine. urna.
Γουροῦνα, ή, truie (par topée).
Γουρουνάκι, τό, petit c *au plur.* écrouelles.
Γουρουναριό, τό, toit à p
Γουροῦνι, τό, porc, coc
Γουρουνήσιος, *adj.* de co
Γουρουνίζω, grogner con

Vivre comme un

, τό, grognement

:ός, ὁ, gardeur de

ῖρα, ἡ, toit à porcs.
ɾζουνον, τό, groin.
:ζουνωμένος, η, ον,
'oin de cochon.
.ον, τό, petit co-

ɾωπος, *adj.* dont le
emble à un groin

ιλος, ὁ, toit à porcs.
lat. stabulum.
:α, ἡ, soie de co-
ιξ, *gén.* τριχός.
ιν, τό, dauphin.
apopléxie.
: plaire à, goûter.
re.
ἡ, lézard.
hanche. r. γόμφος.
ὁ, graveur.
τό, gravure.
ιver. r. fr.
:ille. gr. anc.
, vent du nord-est.
rrosement.

Γραίνω, arroser. r. ὑγραίνω.
Γραιοποῦλα, ἡ, bonne vieille.
Γράμμα, τό, écrit; lettre. Κατὰ γράμμα, littéralement. Μὲ γράμμα, par écrit. Συστατικὸν γράμμα, lettre de recommandation.
Γραμματάκι, τό, billet.
Γραμματική, ἡ, grammaire.
Γραμματικός, ὁ, écrivain; teneur de livres. || Grammairien.
Γραμματικός, ἡ, όν, grammatical.
Γραμματισμένα, *adv.* savamment.
Γραμματισμένος, η, ον, lettré.
Γραμματοθήκη, ἡ, porte-feuille.
Γραμματοκομιστής, ὁ, porteur de lettres. r. γράμμα, κομίζω.
Γραμματοφυλάκιον, τό, endroit où l'on serre des papiers.
Γραμμένα, *adv.* par écrit.
Γραμμένον, τό, le destin (ce qui est écrit).
Γραμμένος, η, ον, *part.* écrit.
Γραμμή, ἡ, ligne. Κατὰ γραμμήν, à la ligne.
Γραπτόν, τό, destin. Αἱ πλάκες τοῦ γραπτοῦ, le livre ou les tables du destin. r. γράφω.
Γρασίδι, τό, bernage, *t. d'agriculture.*
Γρατζουνίζω et γρατζουνιάζω, égratigner.

Γρατζούνισμα, τό, égratignure.
Γραφεύς, ὁ, écrivain. gr. anc.
Γραφεῖον, τό, pinceau; crayon. ||Style des anciens. gr. anc.
Γραφή, ἡ, lettre; écriture.
Γραφιάρης, ὁ, écrivain, teneur de livres.
Γραφικός, ή, όν, relatif à l'écriture. Γραφικὸς κάλαμος, la plume.
Γραφίτζα, ἡ, petite lettre.
Γραφόμετρον, τό, graphomètre.
Γράφω, écrire. gr. anc.
Γράχος, ὁ, pois, *légume*.
Γράψιμον, τό, écriture.
Γρεμνίζω, V. Κρημνίζω.
Γρέμπανος, ὁ, précipice.
Γρεμπανότοπος, ὁ, même sign.
Γρεντιά, ἡ, poutre.
Γρίλλωμα, τό, écarquillement des yeux, regard d'étonnement.
Γριλλώνω, ouvrir de grands yeux, regarder avec surprise. r. γρύζω et γρυλλίζω.
Γρίνα, ἡ, réprimande.
Γρινιάζω, gronder.
Γρινιάρης, ὁ, grondeur; fém. ἡ γρινιάρισσα.
Γρίνιασμα, τό, gronderie.
Γρινιαστής, ὁ, grondeur.

Γρῖφος, ὁ, énigme; ambigu captieuse. gr. anc.
Γροθιά, ἡ, coup de poing.
Γροθίζω, donner des coups poing.
Γροθιστής, ὁ, boxeur.
Γροθοκόπημα, τό, lutte à cou de poing. r. κόπτω.
Γροθοκοπῶ, V. Γροθίζω.
Γροθοπόλεμος, ὁ, V. Γροθοκόπημ
Γροθόπουλον, τό, petit poing
Γρόθος, ὁ, poing. || Coup poing.
Γροικῶ, etc., V. Γρυκῶ. r. sla
Γροίνια, ἡ· γροινίασμα, τό, m lancholie, tristesse.
Γροινιαστικός et γροινιαστός, όν, mélancholique, triste.
Γροινιῶ et γροινιάζω, être mauvaise humeur, triste.
Γρόσι, τό, piastre (environ centimes).
Γρύ, *hell.* Δὲν εἶπε γρύ, il dit mot.
Γρύκημα, τό· γρύκησις, ἡ, au tion.||Entendement.
Γρυκητής, ὁ, qui écoute. || Q comprend.
Γρυκῶ, écouter; entendre; co prendre. Γρυκῶ τὴν μυρωδί sentir l'odeur. Ἡμεῖς ἐγρυκη

ιζή, nous nous som-
n entendus, ou nous
d'accord. r. slav.
ι, grillon. gr. anc.
, V. Γριλλώνω.
γρύφωνας, ὁ, gryphon.
, vitrier, verrier.
, le verre. || Verre à
'itre. Γυαλιὰ τῆς μήτης
ματιῶν, lunettes, bé-
ὕαλος.
ɔrunir, polir, lustrer.
'.
η, ον, de verre.
τό, polissure, lustra-

ός et γυαλιστός, ή, όν,
illant, lustré.
ι, τό, polissoir; bru-

, ὁ, polisseur.
ῖον, τό, verrerie.
ὁ, goujon, *poisson*.
lv. à nu.
exercer, aguerrir.
ης et γυμναπόδαρος,
est nu-pieds.
, τό, gymnase.
χης, ὁ, gymnasiarque.
οπος, ὁ, lieu d'exer-

Γύμνασις, ἡ· γύμνασμα, τό, exercice. gr. anc.
Γυμναστής, ὁ, gymnaste. || Qui exerce; fém. ἡ γυμνάστισσα.
Γυμναστική, ἡ, la gymnastique.
Γυμναστικός, ή, όν, qui s'exerce. || Gymnastique.
Γυμνόποδος, *adj*. qui est nu-pieds; déchaussé.
Γυμνός, ή, όν, nu. gr. anc.
Γυμνότης, ἡ, nudité.
Γύμνωμα, τό, nudité. || Dépouillement, déshabillement.
Γυμνώνω, déshabiller, dépouiller, dévaliser. r. γυμνόω.
Γύμνωσις, ἡ, V. Γύμνωμα.
Γυναῖκα, ἡ, femme. r. γυνή.
Γυναικαδελφή, ἡ, belle-sœur.
Γυναικαδέλφι, τό, dim. de γυναικάδελφος, beau-frère.
Γυναικάκι, τό, femmelette.
Γυναικεῖος, *adj*. de femme.
Γυναικεῖον, τό, gynécée ou appartement de femmes.
Γυναικεῖα, *adv*. comme une femme.
Γυναικίζω, efféminer.
Γυναικίσια, γυναικίσιος, V. Γυναικεῖα, Γυναικεῖος.
Γυναικίτζα, ἡ, jolie petite femme.

Γυναικίτι, et mieux γυναικοίτι, V. Γυναικεῖον. r. κοίτη.

Γυναικοκρατία, ἡ, ascendant des femmes.|| Gynécocratie.

Γυναικοκρατοῦμαι, se laisser dominer par les femmes.

Γυναικολατρεύω, courtiser les femmes.

Γυναικολάτρης, ὁ, galant.

Γυναικομαζωξία, ἡ, société de femmes.

Γυναικοῦλα, ἡ, femmelette.

Γυναικοποῦλα, ἡ, petite femme.

Γυναικοστολίστρα, ἡ, marchande de modes. r. στολίζω.

Γυναικώδης, *adj.* efféminé.

Γυναικῶν, ὁ, V. Γυναικεῖον.

Γυνή, V. Γυναῖκα.

Γύπας, ὁ, vautour. r. γύψ.

Γύρευμα, τό, recherche.

Γυρευτής, ὁ, chercheur.

Γυρεύω, chercher, rechercher. Γυρεύει τὸ ψυχικόν, il demande l'aumône.

Γυρίζω, retourner; tourner, faire un tour.|| Détourner.|| Parcourir. Γυρίζει τὸν κόσμον, il court le monde. Γυρίζω ὀπίσω, revenir sur ses pas.|| Rendre, restituer. r. γῦρος.

Γύρισμα, τό, retour. || Tournée. || Tournoiement. || Restitutio

Γυριστά, *adv.* en tournoyant.

Γυριστής, ὁ, qui tourne. || Q restitue; fém. ἡ γυρίστρια.

Γυριστικός, ή, όν, aisé à tour ner.|| Qu'on doit restituer.

Γυριστοχορεύω, danser en rond

Γύρνω, V. Γέρνω. r. γυρόω.

Γυροποδάτος, η, ον, orné d franges.

Γυροπόδι, τό, frange. r. γύρος πούς, *gén.* ποδός.

Γυρόρχεισμα, τό, danse en rond.

Γύρος, ὁ, un rond, tour; circuit ||Détour. Κάμνω ἕνα γύρον, faire un tour.

Γύρω, *adv.* à l'entour.

Γύφτος, ὁ, Bohémien ou Égyptien.|| Avare. r. Αἰγύπτιος.

Γυφτιά, ἡ, avarice sordide.

Γυψᾶς, ὁ, plâtrier.

Γύψος, ὁ, plâtre. gr. anc.

Γυψέλλι, τό, ruche. r. κυψέλη

Γυψώδης, *adj.* plâtreux, gypseux

Γύψωμα, τό, enduit de plâtre.

Γυψώνω, enduire de plâtre.

Γυψωτής, ὁ, qui se sert du plâtre

Γωνιάκι, τό, petit coin.

Γωνία, ἡ, angle, coin.

Γωνιάρικος, *adj.* anguleux.

Γωνιώδης, *adj.* angulaire.

Δ

quatrième lettre de
:t. || *Signe numérique*,
accent : δ', quatre;
trait au-dessous : ͵δ,
ille.
p. δή, *particule*. Εἰπέ
h bien, dites-le. Καὶ
ɔi donc! Νὰ δά, tenez.
δά, je l'ai déjà dit.
τό, morsure.
ά, ή, même sign. ||

χος, η, ον, mordant;

nordre. r. δάκνω.
et δάγκωμα, V. Δάγ-

V. Δαγκάνω.
in sauvage. || Torche
:. δαδίον.
η, ον, de pin sauvage;
résineux.
ɔ, labyrinthe.
τό, démon. gr. anc.
;, ὁ, démoniaque;
ιμονιαριά.

Δαιμονιάρικος, η, ον, diabolique.
Δαιμονιζόμενος, η, ον, possédé du démon. || Qui s'emporte.
Δαιμονίζω, faire enrager. Δαιμονίζομαι, être possédé du démon. || S'emporter.
Δαιμόνισμα, τό, obsession. || Emportement.
Δαιμονισμένος, η, ον, possédé; endiablé.
Δαίμονας, ὁ, démon. r. δαίμων.
Δαιμονικός, ή, όν, diabolique.
Δαιμονόβρεμα, τό, invention diabolique. r. εὕρημα.
Δαιμονομανία, ἡ, démonomanie.
Δαιμονοπειρασία, ἡ· δαιμονοπειρασμός, ὁ, tentation du démon.
Δαιμονόπουλον, τό, petit démon.
Δαιμονόσπερμα, τό, engence diabolique.
Δαίμων et δαίμωνας, ὁ, démon.
Δακρυάκι, τό, petite larme.
Δακρύζω, pleurer, larmoyer.
Δάκρυον, τό, larme. || Goutte.
Δακρυρροῶ, verser des larmes.

Δάκρυσμα, τό· δάκρυσις, ἡ, larmoiement.
Δακρυτερός, *adj.* larmoyant.
Δάκτυλας, ὁ, pouce.||Dé.
Δακτυλήθρα, ἡ, dé à coudre.
Δακτυλιδάκι, τό, petite bague.
Δακτυλιδᾶς, ὁ, ouvrier en bagues. r. δακτυλίδιον.
Δακτυλιδάτος, η, ον, orné de bagues.
Δακτυλίδι, τό, bague.
Δακτυλιδοθήκη, ἡ, baguier.
Δακτυλιδόπετρα, ἡ, pierre d'une bague.
Δακτυλιδωτός, *adj.* fait en forme de bague.
Δακτυλίτης, ὁ, le doigt annulaire.
Δακτυλοδείχνω, montrer au doigt.
Δάκτυλον, τό, doigt. || Pouce ou 12e partie du pied.
Δάκτυλος, ὁ, même sign. || Dactyle.
Δαμάζω, dompter.||Macérer.
Δάμα, ἡ, la dame. Αἱ δάμαις, le jeu de dames. r. it.
Δαμάλα et δαμάλη, ἡ, génisse; veau.
Δαμαλάκι, τό, dim. de δαμάλι.
Δαμαλερός, ή, όν, de veau. Δαμαλερὸν κεφάλι, tête de veau.
Δαμάλι, τό, génisse; veau.
Δαμαλιά, ἡ, peau de veau.
Δαμαλίζω, vacciner.
Δαμαλικόν, τό, vaccin.
Δάμαλις, ἡ; V. Δαμάλι.||Vacc
Δαμάλισμα, τό, vaccination.
Δαμασκηνιά, ἡ, prunier, *ar*
Δαμάσκηνον, τό, prune, *frui*
Δαμασκηνός, ή, όν, de prun De Damas. Δαμασκηνὸν κό λον, noyau de prune. Σπ δαμασκηνά, lames de Dama
Δάμασκον, τό, damas, *tissu.*
Δάμασμα, τό, l'action de d pter. r. δαμάω.
Δαμαστής, ὁ, dompteur.
Δανειζόμενος, η, ον, emprunt
Δανείζω, prêter. Δανείζομαι, prunter; *on dit aussi* δανε
Δανεικά, *adv.* d'emprunt.
Δανεικός, ή, όν, qui est d' prunt.
Δάνεισμα, τό, prêt.||Empru
Δανειστής, ὁ, prêteur; fém δανείστρα.
Δανειστικός, ή, όν, qu'on p prêter.
Δαπάνη, ἡ, dépense; frais.||C sommation.
Δαπάνημα, τό, l'action de penser.
Δαπανηρός, ή, όν, coûteux.

ʼpenser; consommer.
ό· δάπης, ὁ, tapis. r.

·ό, dard. r. ἄρδις.
aillet, *graine.*
δαρμός, ὁ, étrivière,
de. r. δέδαρμαι, de

η, ον, battu, frappé.
V. Δάρμα.
, celui qui frappe;
ρτρια.
dv. à coups de bâton.
, l'esprit rude; aspi-
n t. de grammaire.
, όν, herissé de bois.
, etc., V. Διδασκα-
.
etc., V. Διδάσκαλος.
bois, forêt. gr. anc.
ή, όν, couvert de bois.
ettre l'esprit rude sur
lle. gr. anc.
dv. dru; souvent.
, ύ, dense, épais. ||
en t. de grammaire.
ή, densité, épaisseur.
δαυκίον, τό, carotte,
r. δαῦκον.
, tribut, impôt. r. or.
ή, όν, aride, brulé.

Δαυλός, ὁ, tison. gr. anc.
Δαυλουδάκι, τό, petit tison.
Δάφνη, ἡ, laurier. gr. anc.
Δάφνηνος, *adj.* de laurier.
Δαφνοκούκουτζον, τό, baie de laurier. r. δάφνη, κόκκος.
Δαφνόλαδον, τό, huile de laurier.
Δαφνοστέφανον, τό, couronne de laurier.
Δαφνοστεφάνωμα, τό, l'action de couronner de laurier.
Δαφνοστεφανώνω, couronner de laurier. r. στεφανόω.
Δαφνοφόρος, ὁ, lauréat.
Δαφνοφορῶ, être couronné de laurier. gr. anc.
Δαφνώνας, ὁ, lieu planté de lauriers. gr. anc. δαφνών.
Δαψίλεια, ἡ, abondance.
Δαψιλής, *adj.* abondant, copieux. gr. anc.
Δαψιλῶς, *adv.* abondamment.
Δέ, *particule,* allons. || Et. || Mais. || P. δέν, non.
Δέησις, ἡ, prière. gr. anc.
Δεητικός, ή, όν, suppliant.
Δειγμένος, η, ον, part. passé pass. de δείχνω.
Δεικνύω, V. Δείχνω.
Δείκτης, ὁ, celui qui montre; fém. ἡ δείκτρια.

Δεικτικός, ή, όν, indicatif. Ό δεικτικὸς δάκτυλος, l'index.

Δειλά, *adv.* timidement.

Δειλία, ή, timidité, crainte.

Δειλιάρης, ὁ, poltron; fém. ἡ δειλιαριά.

Δειλίασις, ἡ· δειλίασμα, τό, peur; découragement.

Δειλινίζω, faire la collation.

Δειλινόν, τό, collation, goûter.

Δειλιῶ, perdre courage; reculer à la vue du danger.

Δειλός, *adj.* timide, craintif.

Δειλότης, ἡ, timidité. gr. anc.

Δεῖ, *v. impers.*, il faut. Ἔδει, il fallait. gr. anc.

Δεῖνα, ὁ, ἡ, τό, un tel, une telle. gr. anc.

Δεινός, ή, όν, difficile. Δεινὸς εἰς τὸ λέγειν, éloquent.

Δεινότης, ἡ, difficulté. || Éloquence (gr. anc.).

Δείξιμον, τό, l'action de montrer.

Δεῖξις, ἡ, démonstration. || Indication. gr. anc.

Δειπναράκι, τό, petit souper.

Δείπνημα, τό, l'action de souper.

Δεῖπνον, τό· δεῖπνος, ὁ, soupé. Ὁ μυστικὸς δεῖπνος, la Cène de N. S.

Δειπνοτήρι, τό· δειπνότοπος, ὁ, réfectoire; salle à manger.

Δειπνῶ, souper. gr. anc.

Δεισιδαιμονία, ἡ, superstition.

Δεισιδαίμων, *adj.* superstitieux.

Δείχνω, montrer; enseigner. || Avoir l'air; faire semblant de. Δείχνω πρόσωπον, ou ἄγριον πρόσωπον, faire mauvaise mine. Δείχνω κάλὸν πρόσωπον, faire bon accueil. Σὺ δείχνεις ὡσὰν νεκρός, vous avez la mine d'un mort. r. δεικνύω.

Δέκα, dix. gr. anc.

Δεκάδα, ἡ, dixaine; décade.

Δεκάδαρχος, ὁ, sergent, maréchal-des-logis. r. δεκάς, ἀρχός.

Δεκάδι, τό, écheveau. Ἡ θυλιὰ τοῦ δεκαδιοῦ, la centaine de l'écheveau.

Δεκαεννέα, dix-neuf. gr. anc.

Δεκαέξ, seize. gr. anc.

Δεκαεπτά, dix-sept. gr. anc.

Δεκαετής, *adj.* qui a dix ans. || Décennal.

Δεκαετία, ἡ, l'espace de dix ans.

Δεκάκις, *adv.* dix fois.

Δεκακισχίλιοι, *adj.* dix mille.

Δεκάλογος, ὁ, le Décalogue.

τό, l'espace de dix
ἴκα, μήν.
ς, αία, αῖον, qui a
nois.
, bâton, gaule.
e. r. δέκα, ἕξ.
τος, η, ον, plié en
λίον δεκαξιδίπλωτον,
5.
lix-huit. gr. anc.
λλαβος, adj. de 15

juinze. gr. anc.
: et δεκαπενταριά, ή,

, adj. décuple.
pièce de 10 paras,
. δέκα, dix.
dixaine.
, décemvir; décu-
nc.
décemvirat.||Décu-
vision commandée
ρχος.
. Δεκάδαρχος.
εκάδα.
ς, adj. de 10 syl-

, dîmeur.
; et δεκατέσσαρα,
gr. anc.

Δεκατημόριον, τό, le dixième.
Δεκατιά, ή, dîme.
Δεκατίζω, dîmer. r. δεκατεύω.
Δεκάτισμα, τό, l'action de dîmer.
Δεκατιστής, ὁ, dîmeur.
Δέκατον, *adv.* dixièmement.
Δέκατον, τό, le dixième.
Δέκατος, *adj.* dixième. Δέκατος πρῶτος, onzième; δέκατος δεύτερος, douzième, etc.
Δεκατρεῖς et δεκατρία, treize.
Δεκάτωμα, τό, paiement de la dîme.
Δεκατώνω, payer la dîme.
Δεκαφτά, V. Δεκαεπτά.
Δεκάχορδον, τό, décacorde.
Δεκάχορδος, *adj.* qui a dix cordes.
Δεκάχρονος, *adj.* de dix ans; décennal.
Δεκέμβριος, ὁ, décembre.
Δεκοχτώ, V. Δεκαοχτώ.
Δεκτικός, ή, όν, susceptible. r. δέχομαι, recevoir.
Δεκτός, ή, όν, acceptable. m. r.
Δελεάζω, allécher, amorcer.
Δέλεαρ, τό, amorce, appât.
Δέλτα, delta, un D.
Δελφίν et δελφίνας, ὁ, dauphin.
Δέμα, τό, lien; bande.||Bandeau.
Δεματάκι, τό, petite botte.||Bandelette.

Δεματᾶς, ὁ, botteleur; fagoteur.
Δεμάτι, τό, botte; fagot, paquet. Δεμάτι λουλούδια, bouquet. Δεμάτι φρύγανα, bourrée. Δεμάτι ἀστάχυα, gerbe.
Δεματιάζω, botteler. r. δέω.
Δεμάτιασμα, τό, bottelage.
Δεματικόν, τό, lien. || Prix du bottelage ou de l'emballage.
Δεματολόγος, ὁ, javeleur, botteleur.
Δεμένος, η, ον, lié; obligé.
Δέν, *adv.* non, ne pas. r. οὐδέν.
Δεναΐδα, ἡ, calamenthe, *plante.*
Δενδράκι, τό, arbuste.
Δενδρικός, ή, όν, d'arbre.
Δενδρίτης, ὁ, dendrite, *pierre.*
Δενδροκόβγω, couper ou tailler les arbres. r. κόπτω.
Δενδρόκολλα, ἡ, gomme.
Δενδρολίβανον, τό, romarin.
Δενδρολόγος, ὁ, celui qui s'occupe de dendrologie ou de plantation.
Δένδρον, τό, arbre. gr. anc.
Δενδρότοπος, ὁ, lieu planté d'arbres.
Δενδρουλάκι, τό, arbrisseau.
Δενδροφυτευμένος, η, ον, planté d'arbres.
Δενδρώδης, *adj.* couvert d'arbres.

Δενδροφύτευμα, τό, plantat d'arbres.
Δενδροφυτεύω, planter des bres.
Δενδρών, V. Δενδρότοπος.
Δεντέλα, ἡ, dentelle. r. fr.
Δένω, lier. || Bander. Δένω τ μὲ ὅρκον, lier quelqu'un un serment. r. δέω.
Δεξαμενή, ἡ, réservoir, bass r. δέχομαι.
Δεξιά, ἡ, la main droite.
Δεξιά, *adv.* à droite. || Avec d térité.
Δέξιμον, τό, acceptation.
Δεξιόθεν, *adv.* du côté droit droite.
Δεξιός, ά, όν, droit. || Droitie Adroit.
Δεξιοσύνη et δεξιότης, ἡ, adre dextérité.
Δεξιοῦμαι, faire un bon accu
Δεξίωμα, τό· δεξίωσις, ἡ, acc
Δεξιώνω, accueillir. r. δεξιά.
Δέομαι, prier, supplier.
Δεόμενος, η, ον, supplian
Δέρμα, τό, peau. gr. anc.
Δερματαργαστῆρι, τό, mégi rie. r. ἐργαστήριον.
Δερματᾶς, ὁ, corroyeur, me sier.

peau, cuir.
)réparer le cuir.||
)eau.
:, frapper. r. δέρω.
ligature, lien. ||
δέω.
tion de lier.
, excès dans le boi-
ger, etc.
ens, fers. gr. anc.
ι. emprisonné.
en, bandage.
τό, prison.
la maîtresse de la
ι *voc.*, madame.||
e ou la Ste. Vierge.
archevêque.|| Des-
)c., monseigneur.
τό, siége de l'ar-

ή, όν, despotique.
Δεσποτικὴ ἑορτή,
. Δεσποτικαὶ εἰκόνες,
N. S.
adv. despotique-

, despotat. || Do-

ν, liant. r. δέω.
s. ent. ἡμέρα), lun-
di. Ἡ μεγάλη δευτέρα, le Lundi-Saint.

Δευτεραῖος, *adj.* second en dignité.

Δευτερεύων, *adj.* qui a le second rang; *subst.* prêtre habitué.

Δευτεριάτικον, τό, ce que l'écolier paye chaque semaine à son maître.

Δευτεριάτικος, η, ον, de lundi.

Δευτερογέννητος, *adj.* cadet.

Δευτερονόμιον, τό, Deutéronome, *livre de Moïse.*

Δεύτερον, *adv.* secondement.

Δεύτερος, *adj.* deuxième. Ἐκ δευτέρου, *hell.* de nouveau.

Δευτερούλης et δευτερούλιος, ὁ, juillet, *mois.*

Δευτέρωμα, τό, répétition, réitération.

Δευτερώνω, répéter une seconde fois. r. δευτερόω.

Δευτερωτής, ὁ, celui qui réitère.

Δευτερωτικός, ή, όν, réitératif.

Δεφένδευσις, ἡ, défense.

Δεφενδευτής, ὁ, défenseur.

Δεφενδευτικός, ή, όν, défensif.

Δεφενδεύω, défendre. r. lat. defendere.

Δέχομαι, recevoir; accepter.|| Adopter, admettre. gr. anc.

Δεχτός, V. Δεκτός.
Δηλαδή, *adv. hell.* c'est-à-dire.
Δηλοποίησις, ἡ, déclaration, notification.
Δηλοποιητικός, ή, όν, déclaratif.
Δηλοποιῶ, déclarer, notifier, manifester. gr. anc.
Δῆλος, *adj.* notoire, manifeste.
Δήλωσις, ἡ, déclaration, notification. gr. anc.
Δηλωτικός, ή, όν, déclaratif. Δηλωτικὰ γράμματα, lettres d'avis.
Δηλῶ, V. Δηλοποιῶ.
Δημαρχία, ἡ, tribunat. gr. anc.
Δήμαρχος, ὁ, démarque, tribun.
Δημηγορία, ἡ, harangue.
Δημηγόρος, ὁ, harangueur.
Δημηγορῶ, haranguer. gr. anc.
Δήμιος, ὁ, bourreau. gr. anc.
Δημιουργία, ἡ, création.
Δημιουργός, ὁ, créateur.
Δημιτικός, ή, όν, de coutil.
Δήμιτον, τό, espèce de coutil.
Δημογέροντας, ὁ, conseiller municipal. r. δῆμος, γέρων.
Δημοκρατία, ἡ, démocratie.
Δημοκρατικός, ή, όν, démocratique. gr. anc.
Δημοκρατικῶς, *adv.* démocratiquement.
Δημοσίευμα, τό· δημοσίευσις, ἡ, divulgation; publicati
Δημοσιεύω, publier, divulgu
Δημόσιον, τό, le public.
Δημόσιος, ία, ον, public, coı mun. gr. anc.
Δημοσίως, *adv.* publiquemen
Δηνάριον, τό, denier; argent *général.* Πέρνω δηνάρια δανει: emprunter à intérêt. r. lat. narius.
Διά, *prép.* par; pour; sur. αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, sur ce jet. Διὰ τὴν ὥραν, pour le p sent. Ἀπερνοῦσε διὰ προφήτ il passait pour un prophè Διὰ νά, *conj.* afin que.
Δίαβα, τό, chemin, rue; pas ge.|| Départ. r. διάβασις.
Διαβάζω, lire, étudier.
Διαβαίνω, traverser, passer. Δ βαίνωντας, chemin faisant.
Διαβάλλω, calomnier. gr. a
Διάβασις, ἡ, lecture.|| Passag
Διάβασμα, τό, lecture, leçon
Διαβασμένος, η, ον, lu.|| Lettr
Διαβαστά, *adv.* en lisant.
Διαβαστῆρι, τό, lutrin.
Διαβαστής, ὁ, lecteur; fém. ἡ δ βάστρια, lectrice.
Διαβαστός, ή, όν, lisible.

, passant; passa-
διαβαταριά.
ême sign. gr. anc.
, péage. || Impré-
ırt.
perméable.
ή, affirmation.
, ή, όν, affirma-
ιοῦμαι.
ompas. || Siphon.
j. répréhensible.
ılomnie. gr. anc.
iablerie.
e possédé du dé-
ıer le diable. Δια-
aire le diable à
ettre en furie.
. diaboliquement.
όν, diabolique.
, diablesse.
, diablerie.
, τό, petit diable.
liable. gr. anc.
:, τό, engeance

. V., Γιαγέρνω.
ή, όν, diagnosti-

ıccager. || Procla-
ɜr.
τό, ravage.

Διαγουμιστής, ὁ, celui qui ravage. || Celui qui publie.
Διαγουμιστός, ή, όν, qui peut être saccagé.
Διαγούρτι, V. Γιαγούρτι.
Διαγράφω, dessiner. || Transcrire.
Διάγω, se porter, se conduire. Διάγω βίον ἅγιον, mener une vie sainte.
Διαγωγή, ή, conduite; procédé.
Διαγωνικῶς, *adv.* diagonalement.
Διαγώνιος, *adj.* diagonal.
Διάδημα, τό, diadême. gr. anc.
Διαδέχομαι, succéder. gr. anc.
Διαδίδω, transmettre. Διεδόθη λόγος, il s'est répandu un bruit.
Διάδικος, *adj.* adversaire.
Διάδοσις, ή, transmission.
Διαδοχή, ή, succession. Κατὰ διαδοχήν, successivement.
Διαδοχικός, ή, όν,. successif.
Διάδοχος, ὁ, successeur; fém. ή διαδόχισσα.
Διαζευκτικός, *adj.* disjonctif.
Διαζύγιον, τό, divorce. gr. anc.
Διάζω, ourdir. r. διά, ἕζω.
Διάθεσις, ή, disposition.
Διαθήκη, ή, testament. gr. anc.
Διαθηκητής, ὁ, testateur.
Διαθηκώνω, faire un testament.
Διαίρεσις, ή, division. gr. anc.

Διαιρέτης et διαιρετής, ὁ, celui qui sépare.||Diviseur.
Διαιρετικός, ή, όν, qui a la force de séparer. gr. anc.
Διαιρετός, ή, όν, divisible.
Διαιρῶ, diviser, séparer.
Δίαιτα, ἡ, diète, régime.
Διαιωνίζω, perpétuer. r. διά, αἰών.
Διακαρτερῶ, attendre, endurer patiemment. gr. anc.
Διακατέχω, posséder. gr. anc.
Διακατοχή, ἡ, possession.
Διακάτοχος, ὁ, possesseur.
Διάκειμαι, être disposé. Εὐνοϊκῶς διάκειται πρὸς ἐμένα, il a de l'affection pour moi.
Διακεκαυμένος, η, ον, brulé. Ἡ διακεκαυμένη ζώνη, la zône torride.
Διακεκριμένος, η, ον, distinct.
Διακεκριμένως, *adv.* distinctement. gr. anc.
Διακεχυμένως, *adv.* d'une manière diffuse.
Διακοναργιόν, τό, hôpital.
Διακονεύω, mendier.
Διακονιάρης, ὁ, mendiant; fém. ἡ διακονιάρισσα.
Διακονιαριά, ἡ, mendicité.
Διακονία, ἡ· διακονικόν, τό, diaconat.
Διακόνισσα, ἡ, diaconesse
Διάκονος, ὁ, diacre. gr. a
Διακονῶ, mendier.||Offici
Διακοπή, ἡ, interruption.
Διακόπτω, discontinuer.|| rompre. Διακεκομμένη σ λία, conversation sans s
Διάκος, V. Διάκονος.
Διάκοψις, ἡ, intermission
Διακόσιοι, ιαις, ια, deux
Διακοσιοστός, ή, όν, deu: tième. gr. anc.
Διακρίνω, discerner, disti
Διάκρισις, ἡ, discrétion. sens, jugement.
Διακριτικά, *adv.* avec disc
Διακριτικός, ή, όν, disc
Διακριτός, ή, όν, qu'o discerner.
Διαλάλημα, τό, publicat
Διαλαλημός, ὁ, édit. r. δια
Διαλάλησις, ἡ, V. Διαλά
Διαλαλητής, ὁ, crieur p
Διαλαλοχάρτι, τό, affiche. λάλος, χαρτίον.
Διαλαλῶ, publier. gr. an
Διαλαμβάνω, comprendre ὅλος διαλαμβάνει περί, l traite de.
Διάλεγμα, τό, choix.
Διαλεγμένος, η, ον, choisi.

, disputer, discuter.
hoisir, trier.
, ὁ, élection, choix.
ἡ, intermission.
adv. en choisissant;
ion.
ὁ, électeur. || Celui
te; fém. ἡ διαλέκτρα.
, ἡ, dialectique. gr.

ἡ, όν, choisi.
ἡ, dialecte, langage.

tc., V. Διάλεγμα, etc.
choix. || Dispute; dis-

ἡ, raccomodement. ||
ation. gr. anc.
ῶ, dialoguer. || Dis-
iscuter. gr. anc.
ς, ὁ, pensée. gr. anc.
ὁ, dialogue. gr. anc.
, fusion, dissolution.
ion.
, τό, démêloir. r. διά,

ὁ, qui dissout.
, ἡ, όν, dissolvant.
ἡ, όν, fusible.
ssoudre; délayer. *gr.*
oudre.

Διαμαντένιος, *adj.* de diamant.
Διαμαντέρης, ὁ, marchand de diamant.
Διαμάντι, τό, diamant. r. ἀδάμας.
Διαμαντικόν, τό, pierreries.
Διαμαρτυρικόν, τό, protêt, acte de recours en cas de non-payement de billets ou de lettres de change.
Διαμένω, rester; persister. gr. anc.
Διαμερίζω, partager; séparer. gr. anc.
Διαμέρισμα, τό· διαμερισμός, ὁ, partage, séparation.
Διαμεριστής, ὁ. distributeur.
Διαμέτρημα, τό, mesurage. || L'action de penser mûrement.
Διαμετρημός, ὁ, même sign.
Διαμέτρησις, ἡ, dimension.
Διάμετρος, ἡ, diamètre. Ἐκ διαμέτρου, *hell.* diamétralement.
Διαμετρῶ, mesurer. || Penser mûrement; bien considérer.
Διαμοιράζω, distribuer, partager. r. διαμοιράομαι.
Διαμοίρασις, ἡ· διαμοίρασμα, τό, dispensation, distribution.
Διαμοιραστής, ὁ, dispensateur, distributeur.

Διαμοιραστικός, *adj.* distributif.
Διαμονή, ή, durée. gr. anc.
Διαμορφώνω, conformer.
Διαμόρφωσις, ή, conformation.
Διανά, *conj.* p. διὰ νά, afin que.
Διανόησις, ή, considération.
Διανοητικός, ή, όν, intellectuel.
Διάνοια, ή, entendement.
Διανοίγω, ouvrir. r. διά, ἀνοίγω.
Διανομή, ή, distribution.
Διανοοῦμαι, penser. gr. anc.
Δίαξις, ή, coutume. r. διά, ἕξις.
Διαπαντός, *adv.* p. διὰ παντός, toujours.
Διαπέρασις, ή· διαπέρασμα, τό, pénétration. ‖ Passage.
Διαπεραστικός, ή, όν, pénétrant. ‖ Pénétrable. ‖ Passager.
Διαπερνῶ, pénétrer. ‖ Traverser. r. διά, περάω.
Διαπνέω, transpirer. gr. anc.
Διαπνοή, ή, transpiration.
Διαπορεύομαι, passer par.
Διάργυρος, ὁ, vif-argent. r. ὑδράργυρος.
Διάῤῥοια, ή, diarrhée. gr. anc.
Διάρτωμα, τό, assaisonnement, apprêt.
Διαρτώνω, assaisonner, apprêter. r. διά, ἀρτύω.

Διασάφησις, ή, etc., V. νισμα, etc.
Διασκατζῆς, ὁ, conducteu de. r. or.
Διασκεδάζω, dissiper. *gr.* Διασκεδάζω τὸν καιρόν, le temps, s'amuser.
Διασκέδασις, ή, dissipation traction.
Διασκεδασμένος, η, ον, dis
Διασκέλισμα, τό, enjam Supplantation.
Διασκελιστά, *adv.* en enjan
Διασκελιστής, ὁ, qui supp
Διασκελιστός, *adj.* qu'on passer en enjambant.
Διασκελῶ, enjamber. ‖ Sup ter. r. διά, σκέλος.
Διάσκεψις, ή, considéra contemplation. gr. anc.
Διασκόρπισις, ή, dispersi
Διασκορπίζω, disperser. gr
Διασκόρπισμα, τό, dispers
Διασκορπιστά, *adv.* çà et l désordre.
Διασκορπιστής, ὁ, celui qu perse, qui éparpille.
Διασκορπιστικός et διασκ στός, ή, όν, qu'on peut perser.
Διασκορπῶ, V. Διασκορπίζω

τό, ourdissage. gr. anc.
ς, η, ον, ourdi.
ὁ, V. Δίασμα.
ομαι, sophistiquer, chi-
gr. anc.
ω, semer, disséminer,
re. r. διά, σπείρω.
ς, ἡ, interstice; espace.
ι, être distant.||Exciter
ubles. gr. anc.
ι, τό, distance; espace.
ϐτικός, ή, όν, spacieux.
, τό, ourdissoir.
ὁ, ourdisseur.
adj. qu'on peut ourdir.
, ἡ, diastole ou dila-
lu cœur. gr. anc.
μένος, V. Διεστραμμένος.
τής, ὁ, corrupteur.
τικός, ή, όν, qui per-

ω, pervertir. *gr. anc.*||
ser.
ιμον, τό, pervertisse-
Distorsion.
ἡ, ἡ, perversité. || Dis-
. gr. anc.
testament. r. διατάσσω.
ἡ, décret, ordonnan-
glement. Αἱ διαταγαί,
ιtions.

Διάταγμα, τό, commandement. || Constitution. gr. anc.
Διατάζω, décréter.||Disposer.
Διατάκτης, ὁ, ordonnateur.||Testateur. r. διά, τάσσω.
Διατακτικά, *adv.* avec ordre.
Διατακτικός, ή, όν, ordinal.
Διατάκτωρ, ὁ, rédacteur.
Διάταξις, ἡ, constitution. || Ordonnance. || Disposition, rédaction.
Διατεταγμένος, η, ον, de διατάζω, ordonné.||Disposé. Τὸ διατεταγμένον, ce qui est prescrit.
Διατήρησις, ἡ, conservation, maintien. gr. anc.
Διατηρητής, ὁ, conservateur.
Διατηρῶ, conserver, maintenir.
Διατί, *conj.* p. διὰ τί; pourquoi?
Διατριϐή, ἡ, amusement, passe-temps; occupation.
Διατρίϐω, p. ex. : διατρίϐω τὸν καιρὸν εἰς, passer son temps à.
Διατρυπῶ, transpercer. gr. anc.
Διαυθεντεύω, etc., V. Διαφεντεύω.
Διαφανής, *adj.* transparent. Τὸ διαφανές, la transparence.
Διαφανότητα, ἡ, évidence.
Διαφέγγω, reluire, être transparent. r. διά, φέγγω.

Διαφέντευμα, τό· διαφέντευσις, ἡ, défense, protection.
Διαφεντευτής, ὁ, défenseur; fém. ἡ διαφεντεύτρια.
Διαφεντευτικός, ή, όν, défensif.
Διαφεντεύω, défendre, protéger. r. lat. défendere.
Διάφεξις, ἡ, aurore. r. διάφαυσις, de διαφαύσκω.
Διαφέρω et διαφέρνω, différer. Πολὺ διαφέρει, c'est bien différent.
Διαφημίζω, célébrer, divulguer.
Διαφημιστής, ὁ, celui qui divulgue.
Διαφθείρω, διαφθορά, V. Φθείρω, etc.
Διάφι, διαφοκέρι, V. Θειάφι, etc.
Διάφορα, *adv.* différemment.
Διαφορά, ἡ, différence. || Dispute.
Διαφοραίνω, procurer du profit. || Retirer du profit.
Διαφοράκι, τό, petit gain.
Διαφορετικά, *adv.* différemment.
Διαφορετικός, ή, όν, différent, divers. || Profitable.
Διαφορευμένα, *adv.* avec profit.
Διαφορεύω, profiter, gagner.
Διάφορος, *adj.* différent, divers.
Διάφορον, τό, avantage, profit, intérêt. Εὐρίσκει τὸ διάφορόν του, il y trouve son comp
Πέρνω ἄσπρα μὲ τὸ διάφορ je prends de l'argent à inté
Διαφοροχρωματίζω, colorer versement. r. χρῶμα, coule
Διαφορῶ, être indifférent. || P fiter, gagner.
Διάφραγμα, τό, diaphragme.
Διαφυλακτής, ὁ, conservateu
Διαφυλακτικός, ή, όν, préser tif.
Διαφυλάττω, préserver. gr. a
Διαφωνία, ἡ, dissonance || I sension. gr. anc.
Διαχωρίζω, disjoindre, sépa
Διαχώρισμα, τό· διαχωρισμ ὁ, disjonction; séparation.
Διαχωριστής, ὁ, qui disjoi qui sépare; fém. ἡ διαχω στρια.
Διαχωριστικός, ή, όν, qui propriété de séparer. gr. a
Διαχωριστός, ή, όν, sépara divisible.
Διβάνι, τό, divan. r. or.
Διγαμία, ἡ, bigamie. gr. a
Δίγαμος, *adj.* bigame. r. δ γάμος.
Δίγλωσσος, *adj.* en deux gues. r. δίς, γλῶσσα.
Διγενής, ὁ et ἡ, hermaphro

ή, dissimulation.
adj. dissimulé.
dissimuler. r. δίς,

ό, enseignement.
, instituteur. || Prédi-

, ή, όν, instructif; di-
gr. anc.
adj. susceptible d'é-

τό, honoraires du
gr. anc.
ον, τό, école.
μα, τό, instruction.
ω, enseigner, in-
Catéchiser.
, ή, doctrine, ensei-
gr. anc.
ά, *adv.* savamment.
ι, τό, chaire.
ός, ή, όν, instructif.
l.
σα, ή, maîtresse d'é-

, ό, maître, précep-
cteur. gr. anc.
enseigner. || Prêcher.
instruction, sermon.
naire.
ος, η, ον, de jumeau.

Διδύμια, τά, testicules. gr. anc. οἱ δίδυμοι.
Δίδυμος, ὁ, jumeau. gr. anc.
Διδυμοτοκία, ή, accouchement de deux jumeaux.
Δίδω, donner. Δίδω ἄδικον, donner tort. Δίδω δανεικά, prêter de l'argent. Έδωκε κακὸν θάνατον, il a fait une mauvaise fin. Δὲν μοῦ δίδει χέρι, je n'y trouve pas mon compte. Νὰ μὴ τὸ δώσῃ ὁ Θεός, à Dieu ne plaise. Ἂν δώσῃ ὁ Θεός, s'il plait à Dieu. Δίδεται εἰς τὰς ἡδονάς, il se livre aux plaisirs. r. δίδωμι.
Διεξοδικός, ή, όν, diffus, verbeux. gr. anc.
Διεξοδικῶς, *adv.* diffusément, tout-au-long.
Διερεύνησις, ή, perquisition.
Διερευνῶ, rechercher avec soin.
Διερμήνευσις, ή, explication.
Διερμηνευτής, ὁ, interprête.
Διερμηνεύω, expliquer, interprêter. gr. anc.
Διεσπαρμένος, η, ον, disséminé.
Διετής, *adj.* de deux ans.
Διευθύνω, adresser; diriger. Διευθύνομαι, s'adresser.
Διεστραμμένος, η, ον, endiablé, pervers. || Renversé. Τὶ διε-

στραμμένη στράτα! quel maudit chemin!
Διεφθαρμένος, η, ον, perverti.
Διήγημα, τό, récit. gr. anc.
Διηγηματάκι, τό, petit récit.
Διηγηματικός, ή, όν, narratif.
Διηγημένος, η, ον, de διηγοῦμαι.
Διήγησις, ἡ, narration. gr. anc.
Διηγητής, ὁ, narrateur; fém. ἡ διηγήτρα.
Διηγητικός, ή, όν, narratif.
Διηγοῦμαι, raconter, rapporter. Διηγοῦνται, on dit. gr. anc.
Διηνεκής, *adj.* perpétuel. Τὸ διηνεκές, perpétuité.
Διηνεκῶς, *adv.* perpétuellement.
Δικάζω, juger. gr. anc.
Δίκαια, *adv.* avec justice.
Δικαιοκρίνω, juger avec équité.
Δικαιοκρισία, ἡ, jugement équitable. gr. anc.
Δικαιοκρίτης, ὁ, juge intègre.
Δικαιολόγημα, τό, justification, bonne raison. gr. anc.
Δικαιολογητικός, ή, όν, justificatif.
Δικαιολογία, ἡ, justification. || Profession d'avocat.
Δικαιολόγος, ὁ, qui justifie; avocat. gr. anc.
Δικαιολογῶ, justifier.
Δίκαιον, τό, raison, bon dro[it]. Ἔχω δίκαιον, j'ai raison.
Δίκαιος, αία, ον, juste, droi[t]
Δικαιοσύνη, ἡ, équité.
Δικαίωμα, τό, justification. Droit. Δικαίωμα πολιτικό[ν] droit civil.
Δικαιωματικός, ή, όν, justific[a]tif.
Δικαιώνω, justifier. r. δικαιό[ω]
Δικαίωσις, ἡ, justification.
Δικαιωτής, ὁ, qui justifie.
Δικαιωτικός, ή, όν, justificati[f]
Δικανικός, ή, όν, judiciaire. [gr.] anc.
Δίκασμα et δικάσιμον, τό, acti[on] de juger, jugement.
Δίκασις, ἡ, procès, contestatio[n]
Δικαστήριον, τό, tribunal. [gr.] anc.
Δικέλι, τό· δικέλλα, ἡ (gr. anc[.]) meigle, *pioche à fer reco[ur]bé;* hoyau à deux pointes.
Δικέρατος, *adj.* qui a deux co[r]nes. r. δίς, κέρας.
Δικερόνι, τό, hoyau à deux poi[n]tes, fourche. r. δίς, κέρας.
Δικέφαλος, *adj.* qui a deux t[ê]tes. gr. anc.
Δικολόγημα, τό, plaidoyer, d[é]fense.

, protection, clien-

, avocat, défenseur.
plaider, défendre
r. δίκη, λέγω.
adj. de deux piè-
κόπτω.
V. Ἐδικός.
adj. à deux faces.
ourche. || Fourchet-
κράνον.
, dyctame, *plante*.
, dictateur. r. lat.
ιον, τό, filet; piége.
, όν, fait à réseaux.
ής, ὁ, gardien des
ιτυον, φυλάσσω.
τό, lieu pour ser-
s. r. hospitium.
, dilemme. gr. anc.
τό, billion ou mil-

ον, de deux mots.
r grise.
dragon, soldat qui
e à pied et à cheval.
ιάχης. r. δίς, μάχη.
. de deux jours.
. qui est de deux
ιηνον, l'espace de
gr. anc.

Διμισκί, τό, damas.
Δίμορφος, *adj.* qui a deux formes. gr. anc.
Δίνω, V. Δίδω.
Δίοδος, ἡ, allée. || Chemin fourchu. r. διά ou δίς, ὁδός.
Διοίκησις, ἡ, administration; gouvernement. gr. anc.
Διοικητής, ὁ, administrateur; gouverneur. Οἱ διοικηταὶ τοῦ βασιλείου, le ministère, les ministres.
Διοικῶ, administrer, gouverner. gr. anc.
Διονυσιακός, *adj.* bacchique.
Διόνυσος, ὁ, Bacchus. r. Διὸς ἔνυξεν, s. ent. μηρόν.
Διοπτρική, ἡ, la dioptrique.
Διοργανίζω, organiser. r. διά, ὄργανον.
Διόρθωμα, τό, correction.
Διορθωμένα, *adv.* correctement.
Διορθωμένος, η, ον, corrigé, correct.
Διορθώνω, corriger. r. διορθόω.
Διόρθωσις, ἡ, correction.
Διορθωτής, ὁ, correcteur, réformateur; fém. ἡ διορθώτρια.
Διορθωτικός, ή, όν, correctif.
Διορθωτός, *adj.* corrigible.
Διορία, V. Διωρία.

Διορίζω, définir; déterminer. || Destiner. || Prescrire, ordonner. gr. anc.
Διορισμός, ὁ, détermination.
Διοριστικός, ή, όν, définitif.
Διοριστός, ή, όν, qu'on peut définir.
Διότι, *conj.* car, parce que. r. διά, ὅτι.
Δίπατος, *adj.* de deux étages.
Διπλά, *adv.* doublement (gr. anc. διπλῇ); et δίπλα, obliquement, à travers. Δίπλα τὴν στράταν, à travers la rue.
Δίπλα, ἡ, pli, repli.
Διπλαριά, ἡ, coup de plat de sabre.
Διπλασιάζω, doubler. gr. anc.
Διπλασίασμα, τό· διπλασιασμός, ὁ, duplication.
Διπλόζωος, *adj.* amphibie.
Διπλοπόδης, *adj.* qui est assis les jambes croisées.
Διπλοποδῶ, galoper.
Διπλόπορτα, ἡ, contre-porte.
Διπλοπροσωπία, ἡ, duplicité.
Διπλοπρόσωπος, *adj.* double, dissimulé.
Διπλός, ή, όν, double.
Διπλοῦ, *adv.* doublement.
Διπλοῦς, *adj.* double. Καράβι διπλοῦν, vaisseau à deux ponts.
Διπλόχερα, *adv.* les bras croisés, sans rien faire.
Διπλοχέρης, *adj.* qui reste les bras croisés.
Δίπλωμα, τό, redoublement. L'action de plier. || Diplôme.
Διπλωμάδα, ἡ, redoublement. Pli; enveloppe.
Διπλώνω, doubler. || Envelopper. || Plier. r. διπλόω.
Δίπλωσις, ἡ, redoublement. Duplicature.
Δίπορτον, τό, contre-porte.
Δίπορτος, η, ον, qui a deux portes. r. δίς, et *porta*.
Δίποδα, *adv.* au galop.
Δίποδος et δίπους, *adj.* bipède
Διποδῶ, aller au galop.
Διπόταμον, τό, confluent.
Διπρόσωπα, *adv.* avec duplicité
Διπροσωπία, ἡ, duplicité, feinte. r. δίς, πρόσωπον.
Διπρόσωπος, *adj.* dissimulé.
Διπροσωπῶ, feindre, dissimuler
Δίπτερος, *adj.* qui a deux ailes
Δισάκι, τό, besace, valise.
Δισέγγονος, ὁ, arrière-petit-fils
Δίσεκτος, *adj.* bissextil.
Δισκάρι et δισκάριον, τό, plat. Patène. r. δίσκος.

ρον, τό, le calice et
e.
, disque. *gr. anc.* || Bas-
ette. || Patène.
, ή, dispense. r. it.
ονς, ὁ, le dépensier.
ος, *adj.* de deux syl-
r. anc.
, τό· διστχγμός, ὁ,
hésitation. gr. anc.
douter; hésiter.
ός, ή, όν, irrésolu.
ή, V. Δίσταγμα.
τό. distique. gr. anc.
adj. qui a deux bou-
deux tranchants.
, τό, chemin fourchu.
, η, ον, deux fois cou-
ράδει δίστρωτον, vais-
leux ponts.
, ή, diphthongue.
, η, ον, fourchu. r.
furca.
η, ον, V. Δίπτερος.
η, ον, qui se sert égale-
es deux mains.
η, ον, fissipède.
, ή, discorde. gr. anc.
, ή, l'espace de deux
δίς, χρόνος.
, η, ον, de deux ans.

Διχρώματος, *adj.* de deux ou plusieurs couleurs.
Δίχως, *adv.* sans. r. δίχα.
Δίψα, ή, soif. *gr. anc.* Κόπτω τὴν δίψαν, désaltérer.
Δίψασμα, τό, altération.
Διψαστικός et διψοποιός, ή, όν, altérant.
Διψῶ, avoir soif. gr. anc.
Δίωγμα, τό, V. Διωγμός.
Διωγμένος, η, ον, chassé.
Διωγμός, ὁ, expulsion. || Persécution; poursuite. gr. anc.
Διώκτης, ὁ, celui qui expulse. || Persécuteur; fém. ή διώκτρα.
Διώκω, chasser, expulser. || Persécuter; poursuivre. gr. anc.
Δίωμα, V. Ἰδίωμα.
Διώξιμον, τό, V. Διωγμός.
Διωρία, ή, terme, délai. Εἰς τριῶν ἡμερῶν διωρίαν, à trois jours de vue.
Διωρισμένα, *adv.* précisément. || En définitif.
Διωρισμένος, η, ον, déterminé, défini. || Fixe. || Ordonné.
Διώχνω, chasser, expulser. || Poursuivre. Ἕνας διάβολος διώχνει τὸν ἄλλον, *prov.* un clou chasse l'autre. gr. anc. διώκω.
Δόγα, ή douve. r. it.

Δόγμα, τό, dogme. gr. anc.
Δογματίζω, dogmatiser.
Δογμάτισις, ἡ· δογμάτισμα, τό, et δογματισμός, ὁ, l'action de dogmatiser.
Δογματικός, ή, όν, dogmatique.
Δογματικῶς, *adv*. dogmatiquement.
Δογματιστής, ὁ, dogmatiste.
Δοθῶ, ῇς, ῇ, aor. subj. pass. de δίδω.
Δοκάρι, τό, petite poutre. r. δόκος.
Δοκιμάζω, éprouver; essayer. || Goûter. || Approuver.
Δοκιμασία, ἡ, approbation.
Δοκίμασις, ἡ· δοκίμασμα, τό, épreuve, essai.
Δοκιμασμένα, *adv*. par expérience.
Δοκιμαστής, ὁ, approbateur. || Qui éprouve, qui essaye.
Δοκιμαστικός, ή, όν, approbatif.
Δοκιμαστός, ή, όν, qu'on peut éprouver.
Δοκιμή, ἡ, épreuve, essai.
Δοκίμιον, τό, essai, tentative.
Δόκιμος, η, ον, expert. || Novice.
Δοκός, ἡ, poutre. gr. anc.
Δοκοφρονῶ, faire le capable.
Δοκοφρόνως, *adv*. capricieusement; présomptueusement.
Δοκόφρων, *adj*. capricieux; présomptueux. r. δοκέω, φρονεῖν.
Δολαμᾶς, V. Δουλαμᾶς.
Δολερά, *adv*. frauduleusement.
Δολερός, ή, όν, frauduleux.
Δολερότης, ἡ, fraude.
Δολεύω et δολεύγω, tromper, frauder.
Δολευτής, ὁ, trompeur.
Δόλιος, ία, ον, frauduleux.
Δολιότης, ἡ, fraude. gr. anc.
Δόλος, ὁ, fraude. || Appât.
Δολοφονεύω, assassiner.
Δολοφονία, ἡ, assassinat.
Δολοφόνος, ὁ, assassin.
Δολώνω, troubler, rendre trouble. r. θολόω. || Tromper, falsifier. r. δολόω.
Δομένος, V. Δοσμένος, de δίδω.
Δομέστικος, ὁ, majordome. r. lat.
Δοντάγρα, ἡ, tenaille; davier.
Δοντάκι, τό, petite dent.
Δοντάρα, ἡ, femme qui a de grandes dents.
Δονταρᾶς, ὁ, homme qui a de grandes dents.
Δονταριά, ἡ, denture, dentier.
Δόντι, τό, dent. Τὰ ἐμπροσθινὰ δόντια, dents de devant ou in-

Τὰ ὀπισθινὰ δόντια,
olaires. r. ὀδοῦντος,
δοῦς.
denteler. || Faire ses

, τό, dentition.
ίς, ἡ, cure-dent.
, ἡ, dent molaire.
κ, ἡ, alvéole.
;, ὁ, mal de dents.
ιίδι, τό, davier.
.oire. *gr. anc.* || Arc-en-
ίξον. Τὸ ἔχω διὰ δόξαν
ι'en fais gloire.
élébrer, glorifier.
τό, dim. de δοξάρι.
, archer, arbalétrier.
, arc. || Arc-en-ciél. ||
·. τοξάριον de τόξον.
, trait d'arc, sa por-

lancer un trait. || Voû-
ıme d'arc.
, τό, l'action de lan-
·ait, etc.
;, ὁ, archer.
η, ἡ, carquois. r. τό-
η.
νίτης, ὁ, fabricant

τό, glorification.

Δοξαστής, ὁ, celui qui glorifie; fém. ἡ δοξάστρια.
Δοξαστικός, ή, όν, qui donne de la gloire. || Qui mérite d'être glorifié.
Δοξολογία, ἡ, doxologie; Te-Deum. || Célébrité.
Δοξολογῶ, glorifier. || Célébrer.
Δοξότης, ὁ, archer. r. τοξότης.
Δοξοφόρος, ὁ, qui est armé d'un arc. r. τοξοφόρος.
Δορκάς, ἡ, chevrette. gr. anc.
Δορυφορῶ, porter une lance.
Δορυφόρος, ὁ, satellite.
Δόσιμον, τό, don. || Impôt. Βάνω ou ῥίχνω δοσίματα, imposer des tributs.
Δόσις, ἡ, don, donation. || Dose.
Δοσμένος, η, ον, de δίδω, donné. || Adonné à; dévoué à.
Δοτήρ et δοτῆρας, ὁ, donateur; fém. ἡ δότρια.
Δοτική, ἡ, s. ent. πτῶσις, datif.
Δούκας, ὁ, duc. Ὁ δούκας τῆς Βενετίας, le doge de Venise.
Δουκάτον, τό, duché. || Ducat.
Δούκισσα, ἡ, duchesse.
Δοῦλα, ἡ, servante.
Δουλαγώνισμα, τό, réduction en servitude. r. δουλαγωγέω.
Δουλαγώνω, réduire en servitude.

Δουλαμᾶς, ὁ, doliman, *vêtement long*.
Δουλάπι, τό, armoire.
Δουλειά, ἡ, ouvrage; affaire. || Service. || Servitude.
Δουλευμένος, η, ον, travaillé. || Servi. || Employé, consumé.
Δούλευσις, ἡ, service.
Δουλευτής, ὁ, travailleur.
Δουλευτικός, ἡ, όν, servile. || Laborieux.
Δουλεύτρα et δουλεύτρια, ἡ, servante. || Femme laborieuse.
Δουλευτροποῦλα, ἡ, petite servante.
Δουλευτρόπουλον, τό, petit domestique.
Δουλεύω, travailler. || Servir. Τί μὲ δουλεύει, à quoi me sert-il? Δουλεύω ἡμεροκάματον, travailler à la journée.
Δούλεψις, V. Δούλευσις.
Δούλη, ἡ, servante.
Δουλικός, ἡ, όν, servile.
Δουλικῶς, *adv.* servilement.
Δουλοπρεπής, *adj.* servile.
Δοῦλος, ὁ, domestique; serviteur. Εἶμαι ὁ δοῦλός σας, je suis votre serviteur.
Δουλώνω, etc., V. Ὑποδουλώνω.
Δούξ, V. Δούκας. r. lat. dux.

Δοχεῖον, τό, réservoir. gr. au
Δοχή, ἡ, douve. r. δέχομαι.
Δόχιον, τό, pressoir.
Δραγάτης, ὁ, vigneron; jardinier.
Δραγουμάνος, ὁ, interprète drogman; fém. ἡ δραγουμάνισσα.
Δράκαινα, ἡ, dragon femell
Δρακαινίς, ἡ, vive, *poisson*.
Δρακάκι, τό, petit dragon.
Δράκαντον, τό, adragant, *arbrisseau*. gr. anc. τραγάκανθα.
Δρακαντώνω, enduire de gomme d'adragant.
Δράκων, ὁ, dragon. gr. anc.
Δρᾶμα, τό, drame. gr. anc.
Δραματικός, ἡ, όν, dramatiqu
Δράμε, *hell.* presto, vite, ao 2 impér. de δρέμω, courir.
Δράμι, τό, drachme. r. δραχμ
Δράνα, ἡ, souche de vigne.
Δραπέτης, ὁ, fuyard. gr. anc.
Δραστηρία et δραστηριότης, ἡ activité, vivacité. Ὕφος ἄνευ δραστηριότητος, style sans chaleur. r. δραστήριον.
Δρεπανάκι, τό, petite faucille.
Δρεπάνι, τό, faux, faucille.
Δρεπανίζω, faucher. r. δρεπάνι
Δρεπάνισμα, τό, fauchage.

, ὁ, faucheur; fém.
τρια.
endre aigre, âpre.
ν. aigrement.
ι, âpreté, aigreur;
. anc.
, foule;
ire foule.
, τό, dromadaire.
α, τό, l'action de
. δρόμος, κόπος.
, ὁ, voyageur.
voyager.
, grand crible.
chemin, rue. Ὁ δρό-
ῆς, le cours de la
ρόμον ἔλαβεν ἡ ὑπό-
quel tour a pris
e?
ν. avec fraîcheur.
, fraîcheur.
, όν frais, humide.
ἡ, fraîcheur.
osée. r. δροσίη.
raîchir; humecter;

, le frais. 'στὸ δρό-
is.
, rafraîchissement.
ἡ, όν, rafraîchis-

Δρόσος, ἡ, rosée. gr. anc.
Δροσοῦλα, ἡ, gelée blanche; rosée. r. δρόσος.
Δροτζίλα, ἡ, petite rosée.
Δρύϊνος, *adj.* de chêne. gr. anc.
Δρυσκολάπτης, ὁ, pivert, *oiseau qui troue les arbres.* r. δρῦς, chêne, et κολάπτω.
Δρώνω, V. Ἱδρώνω.
Δυάδα, ἡ, nombre binaire. gr. anc. δυάς.
Δυακόσιοι, δυακοσιοστός, V. Διακόσιοι et Διακοσιοστός.
Δυαρχία, ἡ, duumvirat.
Δυϊκός, *adj.* duel; binaire.
Δύναμαι, *hell.* V. Ἐμπορῶ.
Δυναμική, ἡ, la dynamique.
Δύναμις, ἡ, force; puissance. Αἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς, les facultés de l'ame.
Δυνάμωμα, τό, l'action de fortifier; renfort.
Δυναμώνω, fortifier. || Encourager. || Se fortifier. r. δυναμόω.
Δυνάμωσις, ἡ, V. Δυνάμωμα.
Δυναμωτής, ὁ, celui qui fortifie.
Δυναμωτικός, ή, όν, fortifiant.
Δυναστεία, ἡ, dynastie. || Violence, sévices. gr. anc.
Δυναστεύω, violenter; opprimer.

Δυναστικός, ή, όν, qui force, qui violente.

Δυναστικῶς, *adv.* par force.

Δυνατά, *adv.* fortement.‖Beaucoup, extrêmement.‖A haute voix. Εἶναι δυνατὰ θυμωμένος, il est fort en colère.

Δυνατογνωμία, ή, fermeté de résolution. r. γνώμη.

Δυνατόν, τό, la possibilité.

Δυνατός, ή, όν, fort; puissant. ‖Possible. gr. anc.

Δυνατούτζικος, η, ον, un peu fort, un peu puissant.

Δυνατώνω, V. Δυναμώνω.

Δύο, deux. Τὸ δύο, le deux. Δύο φοραῖς, deux fois. Δύο λογιῶν, de deux manières.

Δύοσμος, ὁ, menthe. gr. anc. ἡδύοσμον.

Δυσάληπτος, η, ον, difficile à prendre. r. δύς, λαμβάνω.

Δυσαπάτητος, η, ον, difficile à tromper. gr. anc.

Δυσαρέσκεια, ή, déplaisir.

Δυσαρέστησις, ή, déplaisance, mécontentement. gr. anc.

Δυσάρεστος, *adj.* difficile à contenter.‖Déplaisant, ennuyeux.

Δυσαρεστούμενος, η, ον, mécontent.

Δυσαρεστῶ, déplaire, mé tenter; *au pass.* se dépla être mécontent.

Δύσβατος, *adj.* roide, esca

Δυσγένεια, ή, roture. gr. a

Δυσγενής, *adj.* roturier.

Δυσδιαφύλακτος, η, ον, diff à garder. gr. anc.

Δυσδιαχώριστος, η, ον, diff à séparer. r. δύς, διαχωρί

Δυσεντερία, ή, dyssenterie.

Δυσεντερικός, ή, όν, dysse rique. gr. anc.

Δυσεύρετος, η, ον, diffici trouver. gr. anc. δυσεύρητ

Δυσικός, ή, όν, V. Δυτικ

Δύσις, ή, le couchant, l'e δύσις τοῦ ἡλίου, le couche soleil.

Δυσκατάληπτος, *adj.* diffic comprendre.

Δύσκολα, *adv.* difficilement

Δυσκολανάγνωστος, *adj.* diff à lire. r. δύσκολος, ἀναγινώ

Δυσκολανέβατος, *adj.* diffici monter. r. ἀναβαίνω.

Δυσκόλευμα, τό, difficulté.

Δυσκόλευσις, ή, même sign.‖ suasion.

Δυσκολευτής, ὁ, homme diffi tueux.

, faire difficulté. ‖
lifficile. ‖ Dissuader ;
être embarrassé.
ή, difficulté.‖Doute.
ϊτακτος, adj. difficile
. r. βαστάζω.
϶ετος, adj. V. Δυσεύ-

ίτρευτος, adj. difficile
r. ἰατρεύω.
ώριστος, adj. mécon-
:. r. γνωρίζω.
ήγητος, adj. difficile à
. r. διηγοῦμαι.
:θητος, adj. difficile à
re. r. μανθάνω.
:ρτος, adj. difficile à
. r. ἐπί, αἱρέω.
ραστος, adj. difficile
. r. περάω.
στευτος, adj. difficile
r. πιστεύω.
ιλέμητος, adj. difficile
ttre. r. πολεμέω.
ιύλητος, adj. difficile
e. r. πωλέω.
adj. difficile. gr. anc.
ικωτος, adj. difficile à
σηκόω.
:μωτος, adj. inabor-
. Σιμά.

Δυσκολοτρύπητος, difficile à percer. gr. anc. δυστρύπητος.
Δυσκολούτζικος, adj. un peu difficile.
Δυσκολόφερτος, adj. difficile à porter. gr. anc. δυσφόρητος.
Δυσκρασία, ή, intempérie.
Δυσνόητος, adj. difficile à comprendre. gr. anc.
Δυσπεψία, ή, digestion pénible.
Δυσπιστία, ή, méfiance ; incrédulité. r. δύσπιστος, incrédule.
Δυσπιστῶ, se méfier.
Δύσπνοια, ή, gêne dans la respiration. gr. anc.
Δυσουρία, ή, strangurie.
Δύστηνος, adj. malheureux.
Δυστύχημα, τό, adversité; misère. gr. anc.
Δυστυχής, adj. malheureux.
Δυστυχισμένα, adv. malheureusement.
Δυστυχισμένος, η, ον, malheureux.
Δυστυχία, ή, malheur ; misère.
Κατὰ δυστυχίαν, par malheur.
Τί δυστυχία ! quel malheur !
Δυστυχῶ, être malheureux.
Δυστυχῶς, adv. malheureusement.
Δυσφημία, ή, diffamation, in

famie. || Mauvaise réputation.

Δυσφημίζω, diffamer; *au pass.* avoir une mauvaise réputation.

Δυσφήμισις, ἡ· δυσφήμισμα, τό, diffamation; infamie.

Δυσφημιστής, ὁ, diffamateur; fém. ἡ δυσφημίστρια.

Δυσφημιτικός, ή, όν, diffamatoire.

Δύσφημος, *adj.* infâme. || Diffamatoire.

Δυσφημητός, *adj.* digne d'être diffamé.

Δυσφημῶ, diffamer. gr. anc.

Δυσχερής, *adj.* mal-aisé.

Δυσώδης, *adj.* fétide. r. δύς, ὄζω.

Δυσωδία, ἡ, puanteur.

Δυσωπῶ, supplier. gr. anc.

Δυτικός, ή, όν, occidental, de l'ouest. gr. anc.

Δῶ, δῇς, δῇ, p. ἰδῶ, ἰδῇς, ἰδῇ, aor. subj. de βλέπω.

Δώδεκα, douze. gr. anc.

Δωδεκάγωνον, τό, dodécagone.

Δωδεκάδα, ἡ, douzaine.

Δωδεκαδίπλωτος, η, ον, plié en douze. Βιβλίον δωδεκαδίπλωτον, volume in-12. r. διπλόω.

Δωδεκάεδρον, τό, dodécaèdre.

Δωδεκαετής, *adj.* de douze ans.

Δωδεκαριά, V. Δωδεκάδα.

Δωδεκάριχος, *adj.* de douze.

Δωδεκατημόριον, τό, la 12e [partie]. gr. anc.

Δωδέκατον, *adv.* douzièmem[ent]

Δωδέκατος, *adj.* douzième. δωδέκατον, un douzième.

Δωδεκάφυλλος, *adj.* de do[uze] feuilles. gr. anc.

Δῶμα, τό, dôme. gr. anc.

Δωράκηνον, etc., V. Ῥοδάκη[νον], etc.

Δωρεά, ἡ, don, présent. [Ἁ]γία δωρεά, la fête du corps [du] Sauveur.

Δώρημα, τό, l'action de d[on]ner; don, présent. gr. an[c].

Δωρημένος, η, ον, qui a r[eçu] un présent. || Donné.

Δωρητής, ὁ, donateur.

Δωρητικός, ή, όν, libéral, [gé]néreux.

Δωροδέχομαι, V. le pass. de δωροδοκῶ.

Δωροδοκία, ἡ, corruption à [l'ai]de de présens. || Vénalité.

Δωροδόκος, *adj.* qui corro[mpt] par des présens. || Vénal.

Δωροδοκῶ, corrompre avec [des] présens; *au pass.* se lai[sser] corrompre par des prés[ens]

της, ὁ, celui qui reçoit
ésens ; vénal.
τό, don, présent.
ι, enrichir par des pré-

Δωροφάγος, V. Δωρολήπτης.
Δωροφορία, ἡ, gratification.
Δωροφορῶ, gratifier.
Δωτήρ, ὁ, celui qui donne, donateur. gr. anc.

E

ΟΝ, cinquième lettre
habet, numériquement
5, avec un accent su-
(έ); avec un signe au-
s (ͅε), marque 5000.
j. hé! holà!
nj. si. gr. anc.
le printemps. gr. anc.
ἡ, primevère. r. ἔαρ.
ή, όν, de printemps.
ή, όν, p. ex. : ἑαυτός
χυτός σου, ἑαυτός του,
ème, toi-même, soi-

aor. de βάζω.
, aor. de βαρειοῦμαι.
aor. pass. de βάζω.
ur. ἐβγᾶτε, aor. impér.
νω.
V. Εὐγάζω. r. ἐκβάλλω.

Ἐβγαίνω, V. Εὐγαίνω. r. ἐκβαίνω.
Ἔβγαλα, aor. ind. Ἔβγαλε, aor. impér. Ἐβγάλθην, aor. pass. d'ἐβγάζω.
Ἐβγάνω, V. Εὐγάζω.
Ἐβγῆκα, aor. d'ἐβγαίνω.
Ἑβδομάδα, ἡ, semaine. Ἡ μεγάλη ἑβδομάδα, la semaine sainte.
Ἑβδομαδαριά, ἡ, livre des offices de la semaine.
Ἑβδομάρικος, η, ον, hebdomadaire.
Ἑβδομαδάρης, ὁ, semainier.
Ἑβδομήκοντα (gr. anc.) et ἑβδομῆντα, soixante-dix.
Ἑβδομηντάρης et ἑβδομηντάρικος, *adj.* septuagénaire.
Ἑβδομηνταριά, ἡ, nombre de soixante-dix.
Ἕβδομον, *adv.* septièmement.

Ἕϐδομος, η, ον, septième. Ἕνα ἕϐδομον, un septième.
Ἔϐενος, ὁ, ébène; ébénier.
Ἐϐενουργός, ὁ, ébéniste.
Ἔϐουλος, ὁ, hièble, *plante*. r. lat.
Ἑϐραΐζω, s'occuper d'hébreu.
Ἑϐραΐζων, ὁ, hébraïsant.
Ἑϐραϊκή, ἡ, juiverie ou quartier des Juifs.
Ἑϐραϊκός, ἡ, όν, hébraïque.
Ἑϐραιοποῦλα, ἡ, petite Juive.
Ἑϐραῖος, α, ον, Hébreu, Juif.
Ἑϐραϊστί, *adv.* en hébreu.
Ἐϐράχην, aor. pass. de βρέχω, j'ai été mouillé.
Ἔϐρεξα, aor. act. de βρέχω.
Ἐγγαστρίμυθος, *adj.* ventriloque. gr. anc.
Ἐγγάστρι, τό· ἐγγαστριά, ἡ, grossesse. r. ἐν, γαστήρ.
Ἐγγάστρωμα, τό, l'action de rendre une femme enceinte.‖Grossesse.
Ἐγγαστρώνω, rendre une femme enceinte.‖Devenir grosse. Γυναῖκα ἐγγαστρωμένη, femme grosse. r. ἐν, γαστήρ.
Ἐγγαστρωτής, ὁ, celui qui a rendu une femme enceinte.
Ἐγγάστρωσις, ἡ, V. Ἐγγάστρωμα.
Ἐγγαστρωτικός, ἡ, όν, qui a la vertu de rendre une fem enceinte.
Ἐγγαστρωτός, *adj.* qui peut venir grosse.
Ἐγγίζω, toucher. Τοῦτο δὲν ἐγγίζει, cela ne me rega pas. Ἐγγίζει, il convient.
Ἔγγιγμα et ἔγγισμα, τό· ἔγγι ἡ, attouchement; toucher.
Ἐγγόνη et ἐγγονή, ἡ, petite-fi
Ἐγγόνι, τό· ἔγγονος (gr. anc.) petit-fils.
Ἔγγραφος, *adj.* écrit, mis écrit. gr. anc.
Ἐγγράφως, *adv.* par écrit.
Ἐγγύησις, ἡ, obligation; (tionnement. gr. anc.
Ἐγγυητής, ὁ, garant, cauti
Ἐγγυοῦμαι, garantir, répon
Ἐγδύνω, V. Γδύνω.
Ἔγεινα, aor. de γίνομαι.
Ἐγέρνω, ériger, élever. r. ἐγε
Ἔγερσις, ἡ, érection.
Ἐγείρα, ἡ, hégyre, ère Mahométans. r. or.
Ἔγινα et ἐγίνηκα, aor. de γ μαι.
Ἐγκαίνια, τά, dédicace ou c sécration d'une église.
Ἐγκαινιάζω, consacrer une glise, etc. gr. anc. ἐγκαινί

ια, τό, dédicace.
adj. opportun, com-
r. anc. Ψωμὶ ἔγκαιρον,
dre.
ι, τό, accusation ;
on.
, ἡ, accusation ;. dé-
on.
ις, ὁ, accusateur; dé-
fém. ἡ ἐγκαλέστρα.
ισμα, τό, embellisse-

accuser, dénoncer.
ά, adv. de tout cœur.
eusement.
, adj. cordial.
ια, τό, encourage-
ἐν, καρδία.
ω, encourager.
ις, ἡ, encouragement.
ής, ὁ, celui qui en-

ικός, ή, όν, encoura-

ψις, ἡ, abandon.
πω, abandonner.
ς, ὁ, habitant.
τό, flétrissure du fer
gr. anc.
ω, écussonner, gref-
anc. || Inoculer.

Ἐγκέντρισμα, τό, greffe. || Inoculation.
Ἐγκεντριστής, ὁ, celui qui greffe. || Inoculateur.
Ἐγκέφαλος, ὁ, cerveau. gr. anc.
Ἐγκινάρα, V. Ἀγκινάρα.
Ἔγκλημα, τό, faute, crime. gr. anc.
Ἐγκληματικός, ή, όν, criminel.
Ἐγκληματικῶς, adv. criminellement.
Ἐγκλίνω, incliner. gr. anc.
Ἔγκλισις, ἡ, mode, t. de grammaire. || Inclination.
Ἐγκλιτικός, adj. enclitique.
Ἐγκλυστῆρι, τό, clystère.
Ἐγκόλπιον et ἐγκόλφιον, τό, image ou relique qu'on porte sur la poitrine. r. ἐν, κόλπος.
Ἐγκράτεια, ἡ, continence. || Abstinence. gr. anc.
Ἐγκρατεύομαι, se contenir. || S'abstenir.
Ἐγκρατευτής et ἐγκρατής, adj. continent; modéré.
Ἐγκρεμνίζω, etc., V. Κρημνίζω.
Ἔγκριτος, adj. excellent, parfait.
Ἐγκύκλιος, adj. circulaire. Ἐγκύκλιος ἐπιστολή, une circulaire.

Ἐγκυκλοπαιδεία, ἡ, encyclopédie. gr. anc.
Ἐγκωμιάζω, louer, prôner. gr. anc.
Ἐγκωμίασμα, τό, éloge.
Ἐγκωμιαστής, ὁ, louangeur.
Ἐγκωμιαστικός, ἡ, όν, louable.
Ἐγκωμιαστός, ἡ, όν, digne de louange.
Ἐγκώμιον, τό, éloge. gr. anc.
Ἔγνοια, ἡ, souci; soin.
Ἐγνοιάζομαι, soigner, avoir soin. ||Se mettre en peine, s'inquiéter. r. ἔννοια.
Ἐγνοιαστής, ὁ, surveillant; curateur.
Ἐγνοιαστικά, adv. soigneusement.
Ἐγνοιαστικός, ἡ, όν, soucieux.
Ἐγχαράττω, graver. gr. anc.
Ἐγχειρίδιον, τό, traité, manuel, enchiridion. gr. anc.
Ἐγχειρίζω, remettre, consigner. r. ἐν, χείρ.
Ἐγχείρισις, ἡ, consignation.
Ἐγχέω, verser, infuser. gr. anc.
Ἐγχυσις, ἡ, infusion.
Ἐγχώριος, adj. du pays. gr. anc.
Ἐγώ, pron. je, moi.
Ἐδά, adv. fi; nenni.||A présent. ||Courage!||P. ἐδῶ, V. Ἐδῶ.

Ἐδανά, adv. à présent suite.
Ἔδαφος, τό, pavé, sol.
Ἐδεκεῖ, adv. là.
Ἐδέμ, ἡ, Éden ou pa restre. r. hébr.
Ἐδεπά, adv. ici.
Ἐδέτζι, V. Ἔτζι. r. fr.
Ἐδικός, ἡ, όν, pron. po κός μου, le mien; ὁ ἐδ le tien; ὁ ἐδικος του Οἱ ἐδικοί μου, mes p εἰδικός, spécial, ou ἴδ pre.
Ἐδικοσύνη, ἡ, parenté.
Ἐδικώνω, rendre pare juger; et ἐδικώνομαι, parent.||S'approprier
Ἐδῶ, adv. de lieu de la pers. ici (où je suis) ἐκεῖ, çà et là. Ἀπ' ἐδ πρός, désormais. Ὡς c jusqu'ici. r. ὧδε.
Ἐδῶθεν, adv. de ce cô
Ἔζησα, aor., et ἐζοῦσα, de ζῶ.
Ἐθελοκακία, ἡ, méchan lontaire. r. ἐθέλω, vo
Ἐθελόκακος, adj. méc préméditation.
Ἔθιμον, τό, coutume;

ἰοχης, ὁ, gouverneur d'une
tion, ou province. gr. anc.
ικά, *adv.* en payen.
ικός, ή, όν, payen, gentil.
ικότητα, ή, paganisme.
ος, τό, nation. gr. anc.
interj. hé! hola!
α, ες, ε, aor. de βλέπω.
έ, p. εἰ δέν, *conj.* sinon.
ήμων, *adj.* savant, instruit.
ήσις, ή, avis; notice.||Nou-
elle, de εἴδω, savoir.
ικά, *adv.* spécialement.
ικός, ή, όν, spécial.
οποίημα, τό· εἰδοποίησις, ή,
vertissement; notification.
οποιητικός, ή, όν, qui avertit,
ui notifie.
οποιητής, ὁ, celui qui donne
vis; qui fait la notification.
οποιῶ, notifier; donner avis.
ος, τό, espèce, sorte.
ότως, *adv.* sciemment.
ωλοθυσία, ή, sacrifice aux
loles.
ωλοθύτης, ὁ, celui qui sacri-
e aux idoles.
ωλόθυτον, τό, ce qui a été
nmolé aux idoles. gr. anc.
ωλολάτρης, ὁ, idolâtre.
ωλολατρία, ή, idolâtrie.

Εἰδωλολατρεύω, adorer des ido-
les; idolâtrer. r. εἰδωλολατρέω.
Εἰδωλομανία, ή, fureur de l'ido-
lâtrie. gr. anc.
Εἴδωλον, τό, idole. gr. anc.
Εἰκάζω, assimiler. gr. anc.
Εἴκασμα, τό, assimilation.
Εἰκόνα, ή, image; tableau;
portrait. gr. anc. εἰκών.
Εἰκονίζω, représenter en effigie.
Εἰκονισματάκι, τό, petite image.
Εἰκόνισμα, τό, image.
Εἰκονιστής, ὁ, celui qui repré-
sente en effigie.
Εἰκονοκλάστης, ὁ, iconoclaste.
Εἰκονολογία, ή, iconologie.
Εἰκονομάχος, ὁ, iconomaque.
Εἰκονοστάσιον, τό, châsse, re-
liquaire.
Εἰκοσάρι, τό, monnaie de 20
paras. r. εἴκοσι.
Εἰκοσαριά, ή, vingtaine.
Εἰκοσάρικος, η, ον, de vingt.
Εἴκοσι, vingt. gr. anc.
Εἰκοστός, ή, όν, vingtième. Εἰ-
κοστὸς πρῶτος, vingt-unième;
εἰκοστὸς δεύτερος, vingt-deu-
xième, etc.
Εἰκών, V. Εἰκόνα.
Εἰλικρίνεια, ή, sincérité, naïve-
té.||Pureté.

Εἰλικρινής, *adj.* sincère; naïf.
Εἰλικρινῶς, *adv.* sincèrement, naïvement.
Εἰλικρινότης, V. Εἰλικρίνεια.
Εἶμαι, εἶσαι, εἶναι, je suis, tu es, il est. Εἶναι ἕνας χρόνος, il y a un an. Πῶς εἶσαι; comment vous portez-vous? Εἶναι διὰ θάνατον, il est sur le point de mourir. r. εἰμί.
Εἱμαρμένη, ἡ, *hell.* le destin.
Εἶναι, τό, *hell.* l'être, l'existence (inf. d'εἰμί).
Εἰρημένος, η, ον, *part.* dit, dite.
Εἰρήνευμα, τό, pacification.
Εἰρηνευμένα, *adv.* paisiblement.
Εἰρηνευμός, ὁ, pacification.
Εἰρηνευτής, ὁ, pacificateur.
Εἰρηνεύω, pacifier. gr. anc.
Εἰρήνη, ἡ, paix. gr. anc.
Εἰρηνικά, *adv.* en paix.
Εἰρηνικός, ή, όν, pacifique, paisible. gr. anc.
Εἰρηνικῶς, *adv.* pacifiquement, paisiblement.
Εἰρηνοποιητής et εἰρηνοποιός, ὁ, pacificateur.
Εἰρηνοποίησις, ἡ, pacification.
Εἰρηνοποιῶ, pacifier. gr. anc.
Εἰρωνία, ἡ, ironie. gr. anc.
Εἰρωνικός, *adj.* ironique.
Εἰρωνικῶς, *adv.* ironiquement.
Εἷς, μία, ἕν, un, une.
Εἰς, *prép.* en, dans, à, au, etc. Εἰς τί τρόπον; de quelle manière? Ἐστάθη θαυμασμένος εἰς τὸ νὰ μὲ ἴδῃ, il fut étonné en me voyant.
Εἰσάγω, introduire. gr. anc.
Εἰσαγωγή, ἡ, introduction.
Εἰσαγωγικός, ή, όν, introductif.
Εἰσαγωγός, ὁ, introducteur.
Εἰσάκουσμα, τό· εἰσάκουσις, ἡ, l'action d'exaucer ou d'être exaucé.
Εἰσακουστής, ὁ, celui qui exauce; fém. ἡ εἰσακούστρα.
Εἰσακουστός, ή, όν, qui peut être exaucé. || V. Ἐξακουστός.
Εἰσακούω, exaucer. gr. anc.
Εἰσβολή, ἡ, assaut, attaque. || Invasion. gr. anc.
Εἰσδρομή, ἡ, incursion.
Εἰσόδευμα et εἰσόδημα, τό, revenu, rente. r. τὰ εἰσόδια.
Εἰσοδεύω, entrer. r. εἰς, ὁδός.
Εἰσόδια, τά, la présentation de la Vierge. m. r.
Εἴσοδος, ἡ, entrée. gr. anc.
Εἰσπνοή, ἡ, inspiration.
Εἴτε, *conj.* ou, soit.
Ἐκ, devant une cons.; ἐξ, de-

νοy. *prép. hell.* de.
, de cela. Ἐξ ἐναν-
οntraire.
ɔr. de κάθομαι.
dj. chacun. gr. anc.
.ον et ἑκατόγγραμμον,
gramme.
ν, τό, hectolitre.
ɔν, τό, hectomètre.
ις, ὁ, centenaire.
nt. gr. anc.
, ἡ, centaine. Ἑκα-
à *ou* par centaines.
ρίς, ἡ, espace de
siècle.
ɔς, ὁ, capitaine; cen-
anc.
ισιάζω, centupler.
:σίονα, *adv.* au cen-

:σιος, *adj.* centuple.
ἡ, centaine.
, όν, centième. Ἕνα
un centième. Ἑκα-
ɔu par centaines.
dj. à cent bras.
αυσα, aor. de καίω.
ίνω et ἐκϐαίνω, V.

succès; réussite.
ortie impétueuse.||

Éjaculation.||Embouchure d'un fleuve.

Ἔκδαρμα, τό, excoriation.

Ἐκδέρνω, excorier. r. ἐκ, δέρω.

Ἐκδικαιώνω, venger.||Justifier.

Ἐκδίκησις, ἡ, vengeance; revanche. gr. anc.

Ἐκδικητής, ὁ, vengeur.

Ἐκδικητικός, ή, όν, vindicatif.

Ἐκδικητός, ή, όν, qu'on peut venger.

Ἐκδικῶ, venger. Ἐκδικοῦμαι, se venger.

Ἔκδοσις, ἡ, édition.||Dimissoire.

Ἐκδότης, ὁ, éditeur.

Ἐκδρομή, ἡ, excursion; sortie des assiégés. gr. anc.

Ἐκδύνω, déshabiller, dépouiller. Ἐκδύνομαι, se déshabiller.

Ἐκεῖ, *adv. de lieu de la troisième pers.* là (où il est). Ἀπ' ἐδῶ ἕως ἐκεῖ, d'ici jusque là. Πρὸς ἐκεῖ, vers ce côté-là. Ἐκεῖ ὁποῦ, tandis que.

Ἐκεῖθεν, *adv.* de là.

Ἐκείνηνα et ἐκείνονα, p. ἐκεῖνον, ἐκείνην, V. Ἐκεῖνος.

Ἐκεῖνος, η, ον, celui, celle, ce, cet. Ἐκεῖνος ἐκεῖ, celui-là.

Ἔκθαμϐος, *adj.* étonné, stupéfait. gr. anc.

Ἐκθαμβητικός, ή, όν, étonnant.
Ἐκθαμβῶ, étonner, stupéfier.
Ἔκθεσις, ἡ, exposition.
Ἐκθέτω, exposer, expliquer.
Ἐκθέτης et ἐκθέτων, ὁ, l'exposant. r. ἐκτίθημι.
Ἐκκλεισις, ἡ, exclusion.
Ἐκκλησία, ἡ, église. gr. anc.
Ἐκκλησιοποῦλα, ἡ, chapelle.
Ἐκκλησιάζω, faire la cérémonie des relevailles. ‖ Relever de couche, aller à l'église après ses couches, comme ἐκκλησιάζομαι.
Ἐκκλησιάρχης, ὁ, marguillier.
Ἐκκλησιαστικά, *adv.* ecclésiastiquement.
Ἐκκλησιαστικός, ή, όν, ecclésiastique; *subst.* un ecclésiastique.
Ἔκκλητος, ὁ, appel. r. ἐκ, καλέω.
Ἐκκλίνω, décliner. gr. anc.
Ἐκκρεμές, τό, balancier, pendule. r. ἐκκρεμής, suspendu à.
Ἔκλαμπρος, *adj.* illustre.
Ἐκλαμπρότης, ἡ, excellence. Ἡ ἐκλαμπρότης σου, votre excellence.
Ἐκλαμπρύνω, illustrer. ‖ Eclairer. gr. anc.
Ἐκλέγω, choisir, élire. gr. anc.
Ἐκλειπτική, ἡ, l'écliptique.
Ἔκλειψις, ἡ, éclipse. gr. anc.
Ἐκλεκτά, *adv.* de choix; excellemment.
Ἐκλεκτός, ή, όν, choisi. ‖ Élu. ‖ excellent.
Ἔκλεξις, ἡ, choix.
Ἐκλογή, ἡ, choix. ‖ Élection. ‖ Églogue. gr. anc.
Ἐκμίσθωσις, ἡ, fermage, bail.
Ἐκνευρίζω, énerver. r. ἐκ, νεῦρον.
Ἐκνεύρωμα, τό, exténuation.
Ἐκνευρῶ, exténuer, énerver.
Ἐκόπην, aor. ind. pass. de κόπτω.
Ἑκούσιος, *adj.* volontaire.
Ἑκουσίως, *adv.* volontairement; volontiers.
Ἔκπληξις, ἡ, étonnement.
Ἐκπληρῶ, accomplir, consommer. ‖ Suppléer.
Ἐκπλήρωσις, ἡ, accomplissement. ‖ Supplément.
Ἐκπλήττω, étonner, stupéfier.
Ἐκπομπή, ἡ, émission.
Ἐκπόρευσις, ἡ, procession.
Ἐκπορευτικός, ή, όν, qui a la vertu ou la force de produire.
Ἐκπορευτός, *adj.* qui procède.
Ἐκπορεύω, produire; *au pass.* procéder.
Ἐκρεμές, τό, pendule. r. κρεμᾶν.

etc., V. Ξεῤῥιζώνω.
ἡ, extase. gr. anc.
, ἡ, όν, extatique;

endre. gr. anc.
ἡ, accomplissement;
ent.||Exécution.
, ὁ, exécuteur.
ός, ἡ, όν, exécutif. Τὸ
ιόν et τὸ ἐκτελεςικὸν
pouvoir exécutif.
dj. parfait, achevé.
complir, consommer;
|Exécuter. gr. anc.
. ent. ὥρα, sexte.
lv. sixièmement.
j. sixième. Τὸ ἕκτον,
e.
p. excepté.
ω, rompre le cou.
abatardir; *au pass.*
r.
, dégénération.
ἡ, exclamation.||Pu-

écrier.||Proclamer. ||
r. gr. anc.
ouler. gr. anc. ἐκχύο-

, écoulement, sour-

Ἔλα, ἐλᾶτε, aor. impér. d'ἔρχομαι, viens, venez. Ἔλα, *particule exhortative*, allons! courage!
Ἔλα, τό, arrivée. r. ἐλεύθω.
Ἐλαδῶ, p. Ἔλα ἐδῶ, viens ici.
Ἐλαία, ἡ, olive; olivier.
Ἐλαιοκούκουτζον, τό, noyau d'olive. r. ἐλαία, κόκκος.
Ἐλαιόλαδον, τό, huile d'olive.
Ἐλαιότοπος, ὁ, lieu planté d'oliviers.
Ἐλαιοτριβεῖον, τό, moulin à huile.
Ἐλαιόφυτον, τό, plant d'oliviers.
Ἐλαιών, V. Ἐλαιότοπος.
Ἐλανθάσθην, aor. pass. de λανθάνω.
Ἐλάσσων, ἡ, s. ent. πρότασις, la mineure, *t. de logique.*
Ἐλαστικόν, τό, élasticité, ressort.
Ἐλάτη, ἡ· ἔλατος, ὁ, sapin.
Ἐλατήριον, τό, ressort.
Ἐλάττωμα, τό, défaut, vice.
Ἐλαττωματικός, ἡ, όν, défectueux, vicieux.
Ἐλαφάκι, τό, faon.
Ἐλαφήσιος, ία, ον, de cerf.
Ἐλάφι, τό, cerf. gr. anc. ὁ ἔλαφος.
Ἐλαφοκέρατον, τό, corne de cerf.
Ἐλαφοκυνήγι, τό, chasse au cerf.

Ἐλαφοκυνηγός, ὁ, chasseur de cerfs. r. ἔλαφος, κυνηγός.
Ἐλαφόπουλον, V. Ἐλαφάκι.
Ἔλαφος, ἡ, biche. gr. anc.
Ἐλαφρά, *adv.* légèrement.
Ἐλαφρία, ἡ, agilité. gr. anc.
Ἐλαφροκαρδίζω, soulager le cœur.
Ἐλαφροκαύκαλος, *adj.* qui a une tête légère, p. ἐλαφροκέφαλος.
Ἐλαφρολόγος, ὁ, diseur de riens.
Ἐλαφρομύαλος, *adj.* léger, inconséquent. r. μυελός.
Ἐλαφρόνοια, ἡ, légèreté d'esprit; imprudence.
Ἐλαφρόνους, *adj.* qui a l'esprit léger. r. ἐλαφρός, νοῦς.
Ἐλαφρόπετρα, ἡ, pierre ponce.
Ἐλαφροπιστία, ἡ, crédulité.
Ἐλαφρόπιστος, *adj.* crédule.
Ἐλαφρόποδας, ὁ, qui court comme un cerf. r. ποῦς, *gén.* ποδός.
Ἐλαφρός, ἡ, όν, léger, svelte, agile. gr. anc.
Ἐλαφρότης, ἡ, légèreté; agilité.
Ἐλαφρούτζικος, dim. d'ἐλαφρός.
Ἐλαφρύνω, alléger, soulager.
Ἐλάφρωμα, τό· ἐλάφρωσις, ἡ, allègement.
Ἐλαφρώνω, V. Ἐλαφρύνω.
Ἐλαφρωτής, ὁ, celui qui allège, qui soulage.

Ἐλαχα, aor. ind. de λαχαίνω
Ἐλάχιστος, η, ον, le plus p[etit]
Τοὐλάχιστον, du moins.
Ἐλεγκτικός, ή, όν, qui blâ[me]
Ἐλεγκτός, ή, όν, blâmable.
Ἐλεγμός, V. Ἔλεγχος.
Ἔλεγξις, ἡ, blâme, censure.
Ἔλεγχος, τό, même sign. ‖ [ta]ble, index (*en latin* elench[us])
Ἐλέγχω, blâmer, censure[r]. Faire des reproches. gr. a[nc.]
Ἐλεεινά, *adv.* misérablem[ent]
Ἐλεεινός, ή, όν, misérable.
Ἐλεημονητής, ὁ, personne c[ha]ritable; fém. ἡ ἐλεημονήτρα
Ἐλεημονητικός, ή, όν, charita[ble], compatissant; *subst.* V. Ἐλ[εη]μονητής.
Ἐλεημονοῦμαι, exercer la char[ité]
Ἐλεημοσύνη, ἡ, aumône; char[ité]
Ἐλεήμων, *adj.* charitable, [mi]séricordieux. gr. anc.
Ἐλειά, ἡ, mouche qu'on met [au] visage.
Ἐλειός, ὁ, souris, rat, loir.
Ἐλελίσφακον, τό, sauge, *pla[nte]*
Ἐλένιον, τό, aunée, *plante.*
Ἔλεος, ὁ, miséricorde, grâ[ce]
Ἐλεύθερα, *adv.* librement. ‖ Sa[ns] façon.
Ἐλευθερία, ἡ, liberté. ‖ Agilit[é]

;, *adj.* libéral, géné-
. anc.
της, ἡ, libéralité; gé-
.
, έρα, ον, libre.||Agi-
ερος ἀπὸ δόσιμον, franc
.
τομία, ἡ, liberté dans
urs; franc-parler.
υχία, ἡ, générosité.
υχος, *adj.* généreux,
ime. r. ψυχή.
α, τό, délivrance.
ῶ, délivrer; affran-
anc. ἐλευθερόω.
ις, ἡ, affranchisse-
élivrance. gr. anc.
ής, ὁ, libérateur; fém.
ώτρια.
ικι, τό, rançon.
ἡ, venue, arrivée.
, ὁ, éléphant.
ον, τό, ivoire.
ς, η, ον, d'ivoire.
όντι, τό, ivoire ou
léphant. r. ὀδούς.
άνικον, τό, manche
r. lat. manus.
Ἐλαία.||V. Ἐλειά.
, grande ourse, *con-*
. gr. anc. ἡ ἑλική.

Ἐλιόλαδον, etc., V Ἐλαιόλαδον.
Ἕλκος, τό, ulcère. gr. anc.
Ἕλκυσις, ἡ, attraction.
Ἑλκυστικός, ή, όν, attrayant; attractif.
Ἑλκύω et Ἕλκω, attirer.
Ἑλλάδα et Ἑλλάς, ἡ, la Grèce.
Ἐλλέβορος, ὁ, ellébore, *plante.*
Ἐλλειπής, *adj.* défectueux.
Ἔλλειψις, ἡ, défectuosité.||Manque. Διὰ ἔλλειψιν βοηθείας, faute de secours. Χωρὶς ἔλλειψιν, sans faute.
Ἕλλην, ὁ, Grec, Hellène.
Ἕλληνας, V. Ἕλλην.
Ἑλληνίζω, parler ou écrire la langue hellénique.
Ἑλληνικά, *adv.* à la manière des Grecs.||Suivant la langue hellénique.
Ἑλληνικός, ή, όν, hellénique, grec.
Ἑλληνισμός, ὁ, hellénisme.
Ἑλληνιστής, ὁ, helléniste.
Ἐλλόγιμος, η, ον, disert.
Ἐλντζής, ὁ, ambassadeur. r. or.
Ἐλπίδα, V. Ἐλπίς.
Ἐλπίζω, espérer. gr. anc.
Ἐλπίς, ἡ, espoir, espérance.
Ἐλτζῆς, V. Ἐλντζής.
Ἔμβα, V. Ἔμπα. r. ἐμβαίνω.

-ζω, introduire, insérer.
-αίνω, entrer. Ἐμβαίνω ἐγγυη-
-ής, je garantis, je me rends
caution. Αὐτὸς ἐμβῆκεν εἰς τὴν
δουλειάν, il se mit à l'œuvre.
Ἐμβαίνεις εἰς τὸν κίνδυνον, tu
t'exposes au péril. Ἐμβῆκε ῥά-
-φτης, il se mit tailleur.
Ἔμβασμα, τό, entrée.
Ἐμβασμένος, η, ον, aor. part.
pass. d'ἐμβαίνω.
Ἐμβασμος, ὁ, tout vent qui porte
dans l'intérieur des golfes. V.
Εὔγαλος.
Ἐμβόλιμος, *adj.* intercalaire.
Ἔμβρυον, τό, embryon.
Ἐμέ, ἐμένα, acc. d'ἐγώ.
Ἐμετικόν, τό, vomitif. r. ἐμέω.
Ἐμετός, ὁ, vomissement.
Ἐμήνης, ὁ, garde, gardien. r. or.
Ἐμήρης, ὁ, émir, *titre des des-
cendans de Mahomet.*
Ἐμμέσως, *adv.* médiatement.
Ἔμπα, τό· ἐμπασά, ἡ, entrée.
r. ἐμβαίνω, d'ἐν et βαίνω.
Ἐμπάζω, V. Ἐμβάζω.
Ἐμπαθής, *adj.* maladif.
Ἐμπαθῶ, p. ex. : Τί μὲ ἐμπαθεῖ;
en quoi cela m'intéresse-t-il?
Ἔμπαιγμα, τό· ἐμπαιγμός, ὁ,
moquerie, tour joué.
Ἐμπαίζω, ...
Ἐμπαίκτης, ὁ, ἡ ἐμπαίκτρια,
leur; fém. ἡ ἐμπαίκτρια.
Ἐμπαίνω, V. Ἐμβαίνω.
Ἐμπαινοβγάνω, entrer et sortir.
r. ἐν, βαίνω, ἐκ, βάλλω.
Ἐμπανόξυλον, τό, ébène.
Ἔμπανος, ὁ, ébène. r. it.
Ἐμπασιαστής, ὁ, introducteur.
Ἔμπασμα, V. Ἔμβασμα.
Ἐμπειρία, ἡ, expérience.
Ἔμπειρος, η, ον, expérimenté;
habile. gr. anc.
Ἐμπέρδευμα, τό, embarras, em-
brouillement.
Ἐμπερδευμένα, *adv.* pêle-mêle.
Ἐμπερδευτής, ὁ, brouillon, in-
trigant; fém. ἡ ἐμπερδεύτρα.
Ἐμπερδευτικός, ή, όν, embar-
rassant.
Ἐμπερδεύω, embarrasser, e[m-]
brouiller. r. ἐν, περί, δέω.
Ἐμπεριέχω, V. Περιέχω.
Ἔμπηγμα, τό, l'action de fi[cher]
Ἐμπήγω et ἐμπηγνύω, fich[er,]
foncer. r. ἐμπηγνύω.
Ἐμπιστευμένα, *adv.* av[ec]
fiance. ‖ En confidenc[e.]
Ἐμπιστευμένος, η, ον,
Ἐμπιστευόμενος, η, ον,
Confiant.

ιτός, ή, όν, qu'on peut .|| Affidé.
ιω, confier; *au pass.* se ɔnfier, commettre.
σύνη, ή, confiance.|| Con-
.
οον, τό, emplâtre ou sme. gr. anc.
ϑωμα, τό, application taplasme.
ρώνω, appliquer un em- ιu cataplasme.
α, τό, embrouillement.
ένος, η, ον, part. passé 'ἐμπλέκω.
, embrouiller.|| Impli- r. anc.
α, τό, inspiration.
ις, ή, même sign.
inspirer. gr. anc.
ι, empêcher. || Défen-

, τό, obstacle, em- ιent. gr. anc.
ια, τό, même sign.
ής, ὁ, celui qui empê- m. ή ἐμποδίστρα.
ικός, ή, όν, qui entra- .i empêche.
, ή, voile, bonnet.

Ἐμπόλι, τό, ente, greffe. r. ἐμ-βολή.
Ἐμπολιάζω, enter. || Inoculer.|| Se couvrir d'un bonnet.
Ἐμπολίασμα, τό, greffe.|| Inoculation.
Ἐμπόριον, τό, commerce, négoce. gr. anc. ἐμπορία.
Ἔμπορος, ὁ, négociant.
Ἐμπορῶ, pouvoir. Δὲν ἐμπορῶ, ne pouvoir. || Être malade. r. ἐν, πόρος.
Ἐμπρησμός, ὁ, incendie.
Ἐμπρηστής, ὁ, incendiaire.
Ἐμπρηστόν, τό, brûlot.
Ἐμπρός, *adv.* avant. Παρ' ἐμπρός, en avant, plus avant. Ἀπεδῶ καὶ ἐμπρός, désormais. Ἡ ὥρα πηγαίνει ἐμπρός, l'horloge avance. r. ἔμπροσθεν.
Ἔμπροσθεν, *adv. et prép.* devant. Ἐδῶ ἔμπροσθεν, ci-devant. Κατ' ἔμπροσθεν, vis-à-vis. Ἔμπροσθεν ἀπό, près de.
Ἐμπροσθινός, ή, όν, qui est devant. gr. anc. ἐμπρόσθιος.
Ἐμπυάζω, suppurer.
Ἐμπύασμα, τό, suppuration.
Ἐμπυαστικός, ή, όν, suppuratif.
Ἔμπυον, τό, pus. r. ἐν, πύον.
Ἔμπυρος οὐρανός, ὁ, l'empyrée.

Ἐμφαίνομαι, apparaître.
Ἐμφάνεια, ἡ, apparition.
Ἐμφανής, *adj.* p. ex. : Γίνομαι ἐμφανής, apparaître.
Ἐμφανισμός, ὁ, apparition.
Ἔμφασις, ἡ, emphase. gr. anc.
Ἐμφατικός, ή, όν, emphatique.
Ἔμφραξις, ἡ, obstruction.
Ἐμφράττω, obstruer. gr. anc.
Ἐμφύλιος, *adj.* civil, national. Ἐμφύλιος πόλεμος, guerre civile.
Ἐμφύσημα, τό, l'action de souffler dans; inspiration.
Ἐμφυσῶ, souffler dans; inspirer.
Ἐμφυτεύω, V. Φυτεύω.
Ἔμφυτος, *adj.* inné. r. ἐν, φύω.
Ἔμψυχος, *adj.* animé. gr. anc.
Ἐμψύχωμα, τό, animation.
Ἐμψυχώνω, animer, d'ἐμψυχόω.
Ἐμψυχωτικός, ή, όν, qui a la vertu d'animer.
Ἐμψύχωσις, ἡ, animation.
Ἐν, *prép. hell.* en, dans. Ἐν ᾧ, tandis que, puisque. Ἐν συντόμῳ, bref. Ἐν ταὐτῷ, en même temps. Ἐν τῷ ἅμα ὁποῦ, aussitôt que.
Ἓν et ἕνα, neut. de ἕνας ou εἷς. Τὸ ἕν, l'unité.
Ἐναγής, *adj. hell.* excommunié, énagé, *t. de diplomatie turque.*
Ἐναγκαλλίζομαι, embrasser.
Ἐναγόμενος, η, ον, accusé.
Ἐνάγων, ὁ, accusateur; fém. ἡ ἐνάγουσα. r. ἐνάγω, accuser.
Ἐνάδα, ἡ, unité. gr. anc. ἑνάς.
Ἐναλλαγή, ἡ, énallage, *figure.*
Ἐνανθρωπίζω, s'incarner, se faire homme. r. ἐν, ἄνθρωπος.
Ἐνανθρώπισις, ἡ, incarnation.
Ἐναντιομός, ὁ, contradiction.
Ἐναντίον, *prép.* contre.
Ἐναντίος, ία, ον, contraire. Ἐξ ἐναντίας, *hell.* au contraire.
Ἐναντιότης, ἡ, opposition; contrariété. Ἐναντιότης τῆς τύχης, adversité de la fortune.
Ἐναντιοῦμαι, V. Ἐναντιώνομαι.
Ἐναντίωμα, τό, opposition.
Ἐναντιωματικός, ή, όν, contraire; adversatif.
Ἐναντιώνομαι, s'opposer ‖ Contredire.
Ἐναντίως, *adv.* au contraire.
Ἐναντίωσις, ἡ, opposition, contrariété.
Ἐναντιωτής, ὁ, opposant; contrariant.
Ἐναντιωτικός, ή, όν, V. Ἐναντιωματικός.
Ἐνάρετα, *adv.* vertueusement.
Ἐνάρετος, *adj.* vertueux.

να, un, une. Καθ'
α. Ἕνα μὲ τὸ ἄλλο,
l'autre. Ἕνας ἕνας
; μίαν, un à un,
αρὰ ἕνα, moins un.
ent. στιγμῆς, en
Ἕνα, *adverbiale-*
ɔrd (ἄλλο καί, en-
nc. εἷς, μία, ἕν.
, s'occuper à.
τό, dimissoire.
indigent.
digence. gr. anc.
ή, όν, indicatif.
ndication; preuve.
arade. gr. anc.
e. gr. anc.
τό, endécagone.
dv. onzièmement.
, ον, onzième.
η, ον, possible;
κτὰ τὸ ἐνδεχόμενον,
njonctures. Τὸ ἐν-
e futur contingent.
ν, *hell.* V. Μέσα.
glorieux; illustre.
, célébrité. Ἡ ἐν-
, votre excellence,
eur.
l. Ἐντόσθιον.

Ἔνδυμα, τό, habillement; habit, vêtement. gr. anc.
Ἐνδυμασιά, ἡ, habit complet.
Ἐνδυνάμωμα, τό, l'action de fortifier, de corroborer.
Ἐνδυναμώνω, fortifier, corroborer, renforcer, d'ἐνδυναμόω.
Ἐνδυνάμωσις, ἡ, renfort.
Ἐνδυναμωτής, ὁ, celui qui renforce.
Ἐνδυναμωτικός, ή, όν, fortifiant, corroboratif.
Ἐνδυτικός, ή, όν, dont on peut se vêtir.
Ἐνδύνω et ἐνδύω, vêtir, habiller.
Ἐνδυτής, ὁ, valet de chambre.
Ἐνδύτρια, ἡ, femme de chambre.
Ἐνέδρα, ἡ, embûche. gr. anc.
Ἐνεδρευτικός, ή, όν, insidieux.
Ἐνεδρεύω, embusquer, tendre des piéges. gr. anc.
Ἐνεδρότοπος, ὁ, embuscade.
Ἕνεκα, *prép.* à cause de.
Ἐνέργεια, ἡ, activité. || Force, vertu, efficacité. gr. anc.
Ἐνέργημα, τό, opération.
Ἐνεργής, *adj.* efficace.
Ἐνεργητής, ὁ, qui agit, qui opère; fém. ἡ ἐνεργήτρια.
Ἐνεργητικός, ή, όν, actif; efficace.

Ἐνεργητικῶς, *adv.* activement; efficacement.

Ἐνεργοποιῶ, activer. r. ἐνεργός, ποιέω.

Ἐνεργούμενος, ὁ, énergumène.

Ἐνεργοῦν, τό, agent.

Ἐνεργῶ, agir, opérer. gr. anc.

Ἐνεστώς, ὁ, présent, *t. de grammaire.*

Ἐνέχομαι, avoir part.

Ἐνέχυρον, τό, gage.||Otage.

Ἔνζυμος, *adj.* fermenté.

Ἐνζύμωμα, τό, fermentation.

Ἐνζυμώνω, fermenter.

Ἔνθερμος, *adj.* ardent. gr. anc.

Ἐνθέρμως, *adv.* ardemment.

Ἐνθουσιασμός, ὁ, enthousiasme.

Ἐνθουσιαστής, ὁ, enthousiaste.

Ἐνθρονιάζω, installer; introniser. r. ἐν, θρόνος.

Ἐνθρονίασις, ἡ· ἐνθρονιασμός, ὁ, installation; intronisation.

Ἐνθύμημα, τό, souvenir.||Enthymême, *t. de logique.*

Ἐνθύμησις, ἡ, mémoire, souvenir. r. ἐν, θυμός.

Ἐνθυμητής, ὁ, celui qui rappelle à la mémoire.

Ἐνθυμητικόν, τό, la mémoire.

Ἐνθυμητικός, ή, όν, digne de mémoire.

Ἐνθυμητός, ή, όν, mémorable

Ἐνθυμίζω, faire ressouvenir.

Ἐνθυμοῦμαι, se souvenir.

Ἐνιαύσιος, *adj.* anniversaire.

Ἐνιαυτός, ὁ, an, année. gr. an

Ἐνικός, ή, όν, unique, sing lier. gr. anc.

Ἐνίοτε, *adv. hell.* quelquefo

Ἐνισχύω, conforter; corrobor

Ἐννάτη, ἡ, s. ent. ὥρα, none

Ἔννατον, *adv.* neuvièmement

Ἔννατος, η, ον, neuvième.

Ἐννέα, neuf. gr. anc.

Ἐννεάμερον, τό, neuvaine.

Ἐννεακόσιοι, ιαις, ια, neuf cen

Ἐννεακοσιοστός, ή, όν, neuf ce tième.

Ἐννενήκοντα (gr. anc.) et ἐν νῆντα, quatre-vingt-dix.

Ἐννενηνταριά, ἡ, le nombre 90.||Femme de 90 ans.

Ἐννενηκονταετής et ἐννενηντάρ *adj.* nonagénaire.

Ἐννενηντάρικος, *adj.* de quat vingt-dix.||Nonagénaire.

Ἐννενηκοστός, ή, όν, quatre-vin dixième.

Ἔννοια, ἡ, idée.||V. Ἔγγοια.

Ἐννοιάζομαι, etc., V. Ἐγνοιάζ μαι.

Ἐνοικάτωρας, ὁ, locataire.

gouverner une pa-

paroisse, cure.
ι, paroissien.|| Curé.
unité. gr. anc.
aunée, *plante.*
ή, όν, importun.
ή, importunité.
;, ή, όν, ennuyeux,

nnuyer, importuner.
j. coupable. gr. anc.
αι, s'incarner.
, ή, incarnation.
nstiller; faire couler
anc.
, instance. gr. anc.
ή, όν, instant.
, *adv.* instamment.
dv. p. ἐν τῷ ἅμα,
temps; ensemble.
:, V. Ἐνταφίασις.
'inhumer. gr. anc.
ή· ἐνταφίασμα, τό,
μός, ὁ, enterrement,
:.

:, ὁ, fossoyeur.
perfection; achève-

, *adv.* complète-

Ἐντελής, *adj.* parfait, achevé. gr. anc. r. ἐν, τέλος.
Ἐντελῶς, *adv.* entièrement; parfaitement.
Ἔντερον, τό, boyau, intestin. Τὰ ἔντερα, entrailles.
Ἐντεροκόψιμον, τό, colique.
Ἔντεχνος, *adj.* artificiel.
Ἐντέχνως, *adv.* avec art.
Ἔντιϐα, ή, endive, chicorée. n. lat. intybum.
Ἔντιμος, *adj.* honnête; honorable.
Ἐντίμως, *adv.* honorablement.
Ἐντιμότης, ή, p. ex. : Ἡ ἐντιμότης σου, votre honorable personne, *formule de respect.*
Ἐντολή, ή, commandement, précepte. gr. anc.
Ἔντομον, τό, insecte. gr. anc.
Ἐντόπιος, *adj.* indigène.
Ἐντόσθια, τά, entrailles.
Ἐντράπην, aor. ind. d'ἐντρέπομαι.
Ἐντρέπομαι, avoir honte.
Ἐντροπαλός, ή, όν, honteux.
Ἐντροπή, ή, honte, confusion. *gr. anc.*|| Déshonneur.
Ἐντροπιάζω, déshonorer, couvrir de honte; *au pass.* se méprendre, se tromper.

ροπιάρης, *adj*. honteux; modeste.

Ἐντροπιαροσύνη, ἡ, modestie, pudeur.

Ἐντροπίασμα, τό, affront.

Ἐντροπιασμένα, *adv*. avec affront.

Ἐντροπιαστικός, ή, όν, honteux.

Ἐντρυφῶ, vivre dans les plaisirs.

Ἐντύπωμα, τό, empreinte.

Ἐντυπώνω, imprimer.

Ἐνυάλιον, τό, s. ent. ᾆσμα, chant de guerre.

Ἐνυάλιος, ὁ, s. ent. ὕμνος, même sign., d'ἐνυάλιος, épith. de Mars.

Ἔνυδρος, *adj*. aquatique.

Ἔνυλος, *adj*. matériel. r. ὕλη.

Ἐνύπνιον, τό, rêve, songe.

Ἐνυπνιάζομαι, rêver, songer.

Ἐνυπόστατος, *adj*. qui existe par soi-même. gr. anc.

Ἐνῷ, p. ἐν ᾧ, tandis que.

Ἑνόνω, joindre, unir. gr. anc. ἑνόω. r. ἕν, de εἷς.

Ἐνώπιον, *prép*. devant, vis-à-vis, en face. gr. anc.

Ἕνωσις, ἡ, union, réunion. gr. anc.‖Adhésion. r. ἑνόω.

Ἑνωτικός, ή, όν, qui a la vertu d'unir. gr. anc.

Ἕξ, six.‖... sextule,

Ἐξάγί, τό, ...

Ἐξαγορά, ἡ, rachat.

Ἐξαγοράζω, racheter. gr. anc

Ἐξαγόρασις, ἡ· ἐξαγόρασμα, τό, rachat, rançon.‖Exigeance d... marchand qui surfait.

Ἐξαγοραστής, ὁ, celui qui rachète; rédempteur.

Ἐξαγοραστός, ή, όν, rachetable.

Ἐξαγορεύω, etc., V. Ξαγορεύω.

Ἑξάγωνος, *adj*. hexagone.

Ἐξαδέλφη, ἡ, cousine.

Ἐξαδέλφι, τό, dim. d'ἐξάδελφος.

Ἐξάδελφος, ὁ, cousin. gr. anc.

Ἑξαήμερον, τό, espace de six jours.‖La création du monde.

Ἑξαήμερος, *adj*. de six jours.

Ἐξαίρεσις, ἡ, exception.‖Choix.

Ἐξαίρεσιν, sans réserve. Χωρὶς ἐξαίρεσιν, sans exception.

Ἐξαίρετα, *adv*. excellemment, principalement, surtout.

Ἐξαίρετος, η, ον, excellent. particulier, spécial.

Ἐξαιρέτως, V. Ἐξαίρετα.

Ἐξαιρῶ, excepter.‖Choisir.

Ἐξαίσια, *adv*. d'une surprenante; très-bien.

Ἐξαίσιος, *adj*. surprenant, excellent. gr. anc.

ν. à l'improviste.
. Ξακληρῶ.
;ς, ἡ, continuation,

continuer, suivre.
αις, ια, six cents.
;, ἡ, όν, six-centiè-

τό, renommée.
;, η, ον, célèbre,

adj. même sign.
ffacer, abolir; *au*
ıouir.
, effaçure. gr. anc.
τό, hexamètre.
dj. de six pieds, ou

, semestre.
V. Ἐξανέμισμα.
venter.
τό, l'action d'é
ξ, ἄνεμος.
, bourgeon, *érup-*
au.
rendre la fleur de,
a de meilleur dans.
ό, découverte. || Es-

couvrir. || Observer,
|| Dégourdir. Τώρα

ἀρχινᾶ νὰ ἐξανοιχθῇ, il commence à se dégourdir.
Ἐξανοικτής, ὁ, observateur; espion.
Ἐξανοικτός, ἡ, όν, dégourdi, déniaisé.
Ἐξάπαντος, *adv*. p. ἐξ ἅπαντος, absolument.
Ἑξαπλα, τά, hexaples.
Ἑξαπλάσιος, *adj*. sextuple.
Ἐξάπλωμα, τό, l'action d'étendre.
Ἐξαπλώνω, étendre, d'ἐξαπλόω.
Ἐξάπλωσις, ἡ, V. Ἐξάπλωμα.
Ἐξάπτω, brûler. gr. anc.
Ἐξάρθρωσις, ἡ, dislocation.
Ἐξαρθρώνω, disloquer.
Ἐξαρμάτωμα, τό, désarmement.
Ἐξαρματώνω, désarmer. r. ἐξ et arma.
Ἐξαρμάτωσις, ἡ, V. Ἐξαρμάτωμα.
Ἐξαῤῥώστημα, τό, convalescence. r. ἐξ, ἀῤῥώστημα.
Ἐξαῤῥωστημένος, η, ον, *part*. convalescent.
Ἐξαῤῥώστησις, ἡ, V. Ἐξαῤῥώστημα.
Ἐξαῤῥωστῶ, être convalescent.
Ἐξαρχία, ἡ, exarchat.
Ἔξαρχος, ὁ, exarque. || Légat.
Ἐξασθενίζω, affaiblir.

Ἐξάτμισις, ἡ, évaporation.
Ἐξατμίζω, exhaler; *au pass.* s'évaporer.
Ἔξαφνα et ἐξαφνικά, *adv.* à l'improviste, d'ἐξαιφνής.
Ἐξαφνικός, ή, όν, soudain.
Ἐξάφτω, V. Ἐξάπτω.
Ἐξαφτής, ὁ, incendiaire; fém. ἡ ἐξάφτρια. r. ἐξ, ἅπτω.
Ἐξάφτωμα, τό, embrasement.
Ἐξεικάζω, V. Εἰκάζω.
Ἐξεναντίας, *adv.* p. ἐξ ἐναντίας, au contraire.
Ἐξεπίτηδες, *adv.* exprès, à dessein. gr. anc.
Ἐξέρχομαι, sortir. gr. anc.
Ἐξεσταίνω, stupéfier, étourdir; *au pass.* s'étonner. r. ἐξίστημι.
Ἐξετάζω, examiner, rechercher.
Ἐξετακτικός, ή, όν, qu'on peut rechercher ou examiner.
Ἐξέταξις et ἐξέτασις, ἡ· ἐξέτασμα, τό, examen, recherche. ‖ Inquisition.
Ἐξεταστής, ὁ, examinateur. ‖ Inquisiteur.
Ἐξεύγαλμα, τό, expulsion.
Ἐξευγαλμένος, η, ον, *part.* chassé. ‖ Saillant. r. ἐξ, ἐκβάλλω.
Ἐξευγενισμένος, η, ον, civilisé.
Ἐξέχω, surpasser. ‖ Être en saillie.

Ἕξη, six, comme Ἕξ.
Ἐξήγημα, τό· ἐξήγησις, ἡ, explication. gr. anc.
Ἐξηγητής, ὁ, interprète; fém. ἡ ἐξηγήτρια.
Ἐξηγητικός, ή, όν, explicatif.
Ἐξηγητός, ή, όν, explicable.
Ἐξηγῶ, expliquer. gr. anc. ἐξηγέομαι.
Ἑξήκοντα, soixante. gr. anc.
Ἑξηκονταετής, ὁ, sexagénaire.
Ἑξηκοστόν, τό, le soixantième
Ἑξηκοστός, ή, όν, soixantième
Ἑξῆντα, V. Ἑξήκοντα.
Ἑξηντάρης et ἑξηντάρικος, ὁ, sexagénaire; fém. ἡ ἑξηνταριά.
Ἑξῆς, *adv.* p. ex. : καὶ τὰ ἑξῆς et cœtera. Εἰς τὸ ἑξῆς, à l'avenir. Καθ' ἑξῆς, ensuite. Καὶ καθ' ἑξῆς, et ainsi du reste.
Ἐξίλασμα, τό· ἐξιλασμός, ὁ, expiation. r. ἐξ, ἱλᾶν.
Ἐξιλαστήριος, *adj.* propitiatoire.
Ἐξιλαστικός, ή, όν, qu'on peut expier.
Ἐξιλεώνω, expier. ‖ Apaiser.
Ἐξιλεωτής, ὁ, celui qui expie.
Ἕξις, ἡ, habitude. ‖ État, qualité r. ἔχω, fut. ἕξω.
Ἐξίσταμαι, s'étonner. gr. anc.

;, ἡ, peinture, détail,
on minutieuse.
ἡ, dépense.||Débit.
ὁ, dépensier.
V. Ἐξοδιάζω.
dépenser. Ἐξοδιάζον-
:ολλὰ ῥοῦχα, il se fait
and débit de draps.
, τό, dépense.
, ὁ, dépensier.||Pour-

ός, ἡ, όν, de dépense.
, ἡ, όν, qu'on peut
.
ὁ, viatique. Τὰ ἐξόδια,
.
ἡ, dépense. Μὲ ὀλίγα
peu de frais.
sortie; issue.||Exode.
ια, τό· ἐξολόθρευσις,
nination, destruction.
ικός, ἡ, όν, destruc-

ής, ὁ, destructeur.
:ός, ἡ, όν, qu'on doit
er.
, exterminer, dé-
. anc.
, ἡ, adjuration; exor-
ἐξ, ὄμνυμι.
adjurer; exorciser.

Ἐξομολόγημα, τό· ἐξομολόγησις, ἡ, confession; aveu.
Ἐξομολογητικός, ἡ, όν, relatif à la confession.
Ἐξομολογητής, ὁ, confesseur.
Ἐξομολογητός, ἡ, όν, qu'on peut avouer.
Ἐξομολογῶ, confesser. Ἐξομολογοῦμαι, se confesser.
Ἐξορία, ἡ, bannissement.
Ἐξορίζω, bannir, exiler.
Ἐξόρισμα, τό, V. Ἐξορία.
Ἐξοριστής, ὁ, celui qui bannit.
Ἐξόριστος, *adj.* exilé. || Digne d'exil. r. ἐξ, ὅρος.
Ἐξορκίζω, exorciser. || Conjurer.
Ἐξόρκισις, ἡ· ἐξόρκισμα, τό, et ἐξορκισμός, ὁ, conjuration; exorcisme.
Ἐξορκιστής, ὁ, exorciste.
Ἐξουδένωμα, τό· ἐξουδένωσις, ἡ, anéantissement.
Ἐξουδενωτής, ὁ, celui qui anéantit.
Ἐξουδενῶ, anéantir. r. ἐξ, οὐδέν.
Ἐξουσία, ἡ, commandement, empire.||Pouvoir.
Ἐξουσιάζω, commander.
Ἐξουσίασις, ἡ· ἐξουσίασμα, τό, commandement, domination.
Ἐξουσιαστής, ὁ, commandant.

Ἐξουσιαστικά, *adv*. impérieusement.

Ἐξουσιαστικός, ή, όν, impérieux.

Ἐξουσιαστός, ή, όν, qu'on peut dominer.

Ἐξοφλίζω, quittancer, acquitter. r. ἐξ, ὄφλω.

Ἐξοφλιστικόν, τό, s. ent. γράμμα, quittance, acquit.

Ἐξοχή, ἡ, saillie, éminence. ‖ Campagne. Εἶναι εἰς τὴν ἐξοχήν, il est à la campagne. Κατ' ἐξοχήν, *hell*. par excellence.

Ἔξοχος, *adj*. éminent; excellent. gr. anc.

Ἐξοχότης et ἐξοχότητα, ἡ, p. ex. ἡ ἐξοχότητά σας, votre excellence, *titre d'honneur*.

Ἐξόχως, *adv*. éminemment.

Ἐξοχώτατος, *superl*. d'ἔξοχος, *titre qu'on donne aux médecins en Orient (en vertu peut-être du vers d'Homère*: ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων. Il. λ'. 514.) *aux bays et aux pachas*.

Ἐξυπνίζω, V. Ἐξυπνῶ.

Ἐξύπνημα, τό, réveil. r. ἐξ, ὕπνος.

Ἔξυπνος, η, ον, éveillé; vif.

Ἐξυπνῶ, réveiller, s'éveiller.

Ἔξω, *adv*. dehors. Ἔξω ἀπό, hors de [...] Indépendamment [...] Ἔξω ἀπὸ τοῦτο, κάμνω [...] hormis cela, je ferai tout. Ἔξω ἀπὸ τὸ μέτρον, hors de mesure. Ἔξω ἀπὸ τὴν τάξιν, extraordinairement. Ἀπ' ἔξω, du dehors. ‖ Sans préparation, par cœur. Τὸ ἠξεύρω ἀπ' ἔξω, je le sais par cœur. Ἔξω ὁποῦ, outre que. Ὁ ἔξω, l'extérieur.

Ἐξώβγαλμα, τό, saillie. ‖ Sortie.

Ἐξωβγαλμένος, η, ον, *part*. sorti[...] ‖ Saillant.

Ἐξωβγάνω, faire sortir. ‖ Épuis[...] ‖ Saillir, être saillant. r. ἔ[ξω,] ἐκβαίνω.

Ἔξωθεν, *adv*. dehors, de[...] hors. gr. anc.

Ἐξώκαστρον, τό, bourg[...] bourg. r. ἔξω, et castr[...]

Ἐξωρισμένος, η, όν, par[...] pass. d'ἐξορίζω.

Ἐξώπετζα, *adv*. supe[...]ment. r. ἔξω, πέσκος

Ἐξώπετζα, ἡ, épiderm[...]

Ἐξώπορτα, ἡ, contre[...]

Ἐξωτερικά, *adv*. exté[...]

Ἐξωτερικόν, τό, l[...]

Ἐξωτερικός, ή, ό[...] externe. Οἱ ἐξω[...]

écrivains profanes.
norce de fusil, etc.
όν, exotique.
et τὸ ἐξωτικόν, gé-
ἐξωτική, fée.
. Ἐξοφλίζω.
, V. Ἐξοφλιστικόν.
, η, ον, acquitté,

, surtout, soubre-
ω, φόρημα.
etc., V. Ξώφυλλον.
V. Ἐξώκαστρον.
lébrer, fêter.
η, ον, digne d'être
able.
ἑόρτασις, ἡ· ἑόρτα-
célébration d'une

, celui qui célèbre
ém. ἡ ἑορτάστρια.
ή, όν, qu'on doit

. gr. anc. Ἑορτὴ μὲ
d'obligation.
τό, rubrique des

, annonce, pro-
ἡ τῆς ἐπαγγελίας,
mise.
, professer.

Ἐπάγγελμα, τό, ministère; profession.
Ἐπαγγελματικός, ή, όν, de profession.
Ἐπαγγελτής, ὁ, celui qui exerce une profession.
Ἐπαίνεμα, τό, éloge.
Ἐπαινεμένα, *adv.* louablement.
Ἐπαινετά, *adv.* même sign.
Ἐπαινέτης, ὁ, louangeur; fém. ἡ ἐπαινέτρια.
Ἐπαινετικός, ή, όν, de louange.
Ἐπαινετός, ή, όν, louable.
Ἔπαινος, ὁ, louange. gr. anc.
Ἐπαινῶ, louer, faire l'éloge.
Ἐπακτή, ἡ, épacte.
Ἐπακολούθημα, τό· ἐπακολούθησις, ἡ, suite; conséquence.
Ἐπακολούθως, *adv.* en conséquence.
Ἐπάκουσις, ἡ· ἐπάκουσμα, τό, exaucement.
Ἐπακουστής, ὁ, celui qui exauce.
Ἐπακουστικός, ή, όν, qu'on exauce, qu'on peut exaucer.
Ἐπακούω (gr. anc.) et ἐπακούγω, entendre, exaucer.
Ἐπαναλαμβάνω, réitérer, répéter. gr. anc.
Ἐπανάληψις, ἡ, répétition. || Reprise.

Ἐπανάστασις, ἡ, émeute, révolte, insurrection. gr. anc.
Ἐπαναστάτης, ὁ, insurgé.
Ἐπαναστατῶ, se révolter.
Ἐπάνω, *adv. hell.* sur, dessus. Ἐπάνω εἰς τοῦτο, sur céla. Τὸ ἐπάνω, le dessus. V. Ἀπάνω.
Ἐπανωβάνω, etc., V. Ἀπανωβάνω.
Ἐπάνωθεν, *adv.* de dessus.
Ἐπανωπάπουτζα, ἡ, claque, *chaussure.* r. or. et ἐπάνω.
Ἐπανωραφή, ἡ, surjet.
Ἐπανωράπτω, coudre un surjet.
Ἐπανωφόρεμα et ἐπανωφόρι, τό, soubreveste, manteau.
Ἐπάπλωμα, τό, couverture de lit. r. ἐπί, sur; ἁπλόω, étendre.
Ἐπαπλωματᾶς, ὁ, couverturier.
Ἐπάρατος, *adj.* exécrable.
Ἐπάρθην, aor. pass. de παίρνω.
Ἐπαρίθμημα, τό· ἐπαρίθμησις, ἡ, calcul, compte.
Ἐπαριθμῶ, calculer, compter.
Ἐπαρχία, ἡ, province.‖Diocèse.
Ἐπαρχιώτης, ὁ, diocésain.
Ἔπαρχος, ὁ, éparque, préfet, gouverneur. gr. anc.
Ἐπαύριον, ἡ, s. ent. ἡμέρα, le lendemain. gr. anc.
Ἐπειδὴ et ἐπειδὴ καί, *conj.* puisque, parce que, car.

Ἐπείσακτος, *adj.* accidentel.
Ἔπειτα, *adv.* ensuite. Μετ' ἔπειτα, même sign.
Ἐπέχω, fut. ἐφέξω, retenir.
Ἐπῆγα, aor. de πηγαίνω.
Ἐπῆρα, aor. de παίρνω.
Ἐπί, *prép. hell.* sous, sur. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἐῤῥίκου δ' sous le régne de Henri IV.
Ἐπιβεβαιώνω, certifier; confirmer. r. ἐπί, βέβαιος.
Ἐπιβουλεύομαι, dresser des embûches; guetter.
Ἐπιβουλευτικά, *adv.* insidieusement.
Ἐπιβουλευτής, ὁ, qui dresse des embûches (gr. anc.); *fém.* ἐπιβουλεύτρα.
Ἐπιβουλευτικός, ἡ, όν, insidieux
Ἐπιβουλεύω, V. Ἐπιβουλεύομαι
Ἐπιβουλή, ἡ, embûche, piége
Ἐπίβουλος, *adj.* insidieux.
Ἐπιγάστριον, τό, épigastre.
Ἐπίγειος, εία, ον, terrestre.
Ἐπιγλωττίς, ἡ, épiglotte.
Ἐπίγραμμα, τό, épigramme.
Ἐπιγραμματικός, *adj.* épigrammatique.
Ἐπιγραφή, ἡ, inscription, titre ‖Adresse *d'une lettre.*
Ἐπιγράφω, intituler. Πῶς ἐπι-

αὐτὸ τὸ βιϐλίον; quel
·e de ce livre?
ὸς, ἡ, όν, démonstra-
onne mine, apparent.
ἡ, montre, parade.
ce, belle apparence.
ς, ἡ, όν, capable.
adj. adroit. gr. anc.
νη et ἐπιδεξιότης, ἡ,
dextérité.
, *adv*. adroitement.
, ἡ, épiderme.
ἡ, épidémie.
;, ἡ, όν, épidémique.
, ἡ, adjudication.
ἡ, avantage, profit.
ἡ, incursion. gr. anc.
ἡ, clémence; équité.
adj. bon, clément;
e. gr. anc.
, *adj*. préjudiciable.
ἡ, l'action de poser
ίθεσις τῶν χειρῶν, l'im-
des mains.
ιος, *adj*. nuptial.
τό, adjectif, épithète.
α, τό, souhait, désir.
ένα, *adv*. avec de vifs
passionnément.
ής, ὁ, qui désire.

Ἐπιθυμητικός, ἡ, όν, naturellement désireux, passionné.
Ἐπιθυμητός, ἡ, όν, désirable.
Ἐπιθυμία, ἡ, désir, souhait.
Ἐπιθυμιάρης, ὁ, homme désireux, avide.
Ἐπιθυμῶ, désirer, souhaiter.
Ἐπικάλεσις, ἡ· ἐπικάλεσμα, τό, invocation. r. ἐπικαλέω.
Ἐπικαλεστής, ὁ, celui qui invoque.
Ἐπικαλεστικός, ἡ, όν, d'invocation.
Ἐπικαλεστός, ἡ, όν, qu'on peut invoquer.
Ἐπικαλοῦμαι et ἐπικαλῶ, invoquer, implorer, réclamer.
Ἐπικατάρατος, *adj*. exécrable.
Ἐπικειμένος, η, ον, imminent.
Ἐπικίνδυνος, *adj*. dangereux.
Ἐπίκλησις, ἡ, invocation.
Ἐπίκοινος, *adj*. épicène ou commun. gr. anc.
Ἐπικράτεια, ἡ, puissance, domination.
Ἐπικράτησις, ἡ, durée.
Ἐπικρατικός, ἡ, όν, durable.
Ἐπικρατῶ, durer.
Ἐπικυρῶ, ratifier, confirmer.
Ἐπιλαϐή, ἡ, saisie, *t. de jurisprudence*.

14

Ἐπιλαμϐάνω, se saisir de.|| Entreprendre.
Ἐπιληπτικός, ή, όν, épileptique.
Ἐπιληψία, ή, épilepsie. gr. anc.
Ἐπιλογίζω, épiloguer.
Ἐπίλογος, ὁ, épilogue. gr. anc.
Ἐπίλοιπον, τό, reste, résidu.
Ἐπίλοιπος, *adj.* restant.
Ἐπιμανίκιον, τό, manipule. r. ἐπί, et *manica*.
Ἐπιμαρτυροῦμαι, protester.
Ἐπιμέλεια, ή· ἐπιμέλημα, τό, diligence, soin.
Ἐπιμελής, *adj.* diligent, soigneux, attentif. gr. anc.
Ἐπιμελητής, ὁ, homme d'affaire, procureur; curateur.
Ἐπιμελητικός, ή, όν, V. Ἐπιμελής.
Ἐπιμελητός, ή, όν, qu'on doit soigner.
Ἐπιμελοῦμαι, avoir soin, prendre soin. gr. anc.
Ἐπιμελῶς, *adv.* soigneusement.
Ἐπιμένω, persister, persévérer.
Ἐπιμονή, ή, constance, persévérance. gr. anc.
Ἐπίμονος, *adj.* persévérant.
Ἐπινόμιον, τό, surnom, r. ἐπί, ὄνομα. gr. anc. ἐπωνυμία.
Ἐπιόθην, aor. pass. de πίνω.
Ἐπιορκία, ή, parjure, faux serment. gr. anc.
Ἐπίορκος, *adj.* parjure.
Ἐπιορκῶ, se parjurer.
Ἐπίπλαστος, *adj.* fictif, feint.
Ἐπίπεδον, τό, surface plane, plan, *t. de géométrie*.
Ἐπίπεδος, *adj.* qui a une surface plane. gr. anc.
Ἐπιποθῶ, souhaiter ardemment.
Ἐπιπόθως, *adv.* avec de vifs désirs, passionnément.
Ἐπιπόλαιος, *adj.* superficiel.
Ἐπιπολή, ή, superficie. Κατ' ἐπιπολήν, superficiellement.
Ἐπιῤῥεπής, *adj.* qui tend à, dirigé vers. gr. anc.
Ἐπιῤῥέω, affluer; se décharger, *en parlant d'une rivière*.
Ἐπίῤῥημα, τό, adverbe.
Ἐπιῤῥηματικός, ή, όν, adverbial.
Ἐπιῤῥηματικῶς, *adv.* adverbialement. gr. anc.
Ἐπιῤῥοή, ή, affluence; influence.
Ἐπιῤῥωννύω, corroborer. gr. anc.
Ἐπίσημος, *adj.* insigne, célèbre.
Ἐπίσκεψις, ή, visite. gr. anc.
Ἐπισκέπτομαι, visiter.
Ἐπισκιάζω, ombrager. gr. anc.
Ἐπισκίασις, ή, l'action d'ombrager.

ι, être évêque.
ή, évêché.
ή, épiscopat.
ς, ή, όν, épiscopal.
ὁ, évêque. gr. anc.
ὁ, directeur, in-
gr. anc.
ή, intendance; soin,
ce.
avoir l'intendance
ection sur.
ή, science. gr. anc.
ιός, ή, όν, scienti-

, *adj.* lettré, savant.
ον, τό, recueil de let-
e des épitres.
ή, lettre, épitre.
ν, τό, petite lettre.
, ή, όν, épistolaire.
, τό, bouchon; bon-
inet. gr. anc.
νος, η, ον, part. pas-
'ἐπιστρέφω.
ς, ὁ, celui qui retour-
qui convertit.
κός, ή, όν, qu'on peut

ς, ή, όν, qu'on peut
urner.
, rendre, renvoyer,
restituer. || Convertir. || Retourner, s'en retourner.

Ἐπιστροφή, ή, retour, restitution. || Conversion.

Ἐπιστύλιον, τό, chapiteau.

Ἐπισφαλής, *adj.* erroné.

Ἐπισφαλῶς, *adv.* faussement.

Ἐπισώρευσις, ή, entassement.

Ἐπισωρευτής, ὁ, accumulateur.

Ἐπισωρεύω, accumuler, entasser, amasser. gr. anc.

Ἐπιτακτήρ, ὁ, commettant.

Ἐπίτασις, ή, intensité. || Retenue des péchés, leur non-remission (par opposition à ἄνεσις). r. ἐπιτείνω.

Ἐπιτατικόν, τό, s. ent. μόριον, particule augmentative.

Ἐπιταττόμενος, ὁ, commissionnaire.

Ἐπιτάττω, commander, imposer.

Ἐπιταὐτοῦ, *adv.* à dessein, exprès. r. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπιτάφιος, ὁ, épitaphe. || Le S. Sépulcre.

Ἐπιτάφιος, *adj.* funèbre.

Ἐπιτείχισμα, τό, contre-mur, fortification.

Ἐπιτέλεσμα, τό· ἐπιτέλεσις, ή, exécution.

Ἐπιτελεστής, ὁ, exécuteur.

Ἐπιτελεστικός, ή, όν, exécutoire.
Ἐπιτελῶ, exécuter. gr. anc.
Ἐπιτεταμένος, η, ον, *part. hell.* *d'*ἐπιτείνω, étendu.
Ἐπίτευξις, ἡ, obtention de ce qu'on désire; acquisition.
Ἐπιτήδεια, *adv.* habilement.
Ἐπιτήδειος, εία, ον, habile.
Ἐπιτηδειότης, ἡ, capacité, habileté.
Ἐπίτηδες, *adv.* à dessein, exprès.
Ἐπιτήδευμα, τό, étude. gr. anc.
Ἐπιτηδευτός, ή, όν, maniéré, affecté, étudié.
Ἐπιτηδεύω et ἐπιτηδεύγω, s'exercer à, étudier.
Ἐπιτίμησις, ἡ, invective, reprimande.
Ἐπιτίμιον, τό, même sign.
Ἐπιτιμῶ, invectiver, reprimander. gr. anc.
Ἐπιτομή, ἡ, abrégé. gr. anc.
Ἐπιτομικῶς, *adv.* en abrégé.
Ἐπιτραχήλιον, τό, étole. gr. anc.
Ἐπιτροπή, ἡ, inspection, administration.|| Tutelle. || Procuration.
Ἐπιτροπεύω, avoir la procuration de quelqu'un. || Être tuteur.
Ἐπιτροπική, ἡ· ἐπιτροπικόν, τό, charge de procureur. || Tutelle.

Ἐπιτροπικός, ή, όν, de procureur. || De tuteur.
Ἐπιτροπικῶς, *adv.* par procuration.
Ἐπιτρόπισσα, ἡ, tutrice.
Ἐπίτροπος, ὁ, procureur. || Mandataire. || Intendant. || Tuteur.
Ἐπιτυχαίνω, réussir. Δὲν ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του, il a manqué son but. r. ἐπιτυγχάνω.
Ἐπιτύχημα, τό, réussite.
Ἐπιτυχία, ἡ, même sign.
Ἐπιφάνεια, ἡ, surface, superficie. || Épiphanie. gr. anc.
Ἐπιφανής, *adj.* illustre, célèbre
Ἐπιφημῶ, célébrer, d'ἐπιφημίζω
Ἐπιφορτίζω, surcharger. Μὲ ἐπιφορτίζεις μὲ εὐεργεσίας, vous me comblez de bienfaits.
Ἐπιφώνημα, τό· ἐπιφώνησις, ἡ, exclamation. gr. anc.
Ἐπιφωνῶ, crier, s'écrier.
Ἐπιχείρημα, τό, argument. || Entreprise. gr. anc.
Ἐπιχείρησις, ἡ, argumentation. || Entreprise.
Ἐπιχειρητής, ὁ, entrepreneur.
Ἐπιχειρίζομαι, entreprendre. Argumenter.
Ἐπιχειρῶ, même sign.
Ἐποδύρομαι, déplorer. gr. anc

aor. pass. de πίνω.
suivre. Ἐκ τούτου ἕπε-
l. il s'en suit.
, τό, la suite.
, adv. par conséquent.
τος, adj. blâmable.
ος, adj. qui est au des-
cieux, ou dans le ciel.
ἡ, époque. gr. anc.
, aor. de πρήσκομαι.
ept. gr. anc.
ον, τό, heptagone.
ριά, ἡ, nombre de 700.
οι, ιαις, ια, sept cents.
οστός, ἡ, όν, sept cen-

τιος, adj. septuple.
, nombre de 7;
δον, τό, heptacorde.
ν, τό, épaulette.
ἡ, scapulaire.
ζω, dénommer.
στής, ὁ, dénominateur.
, ἡ, dénomination.
, adj. avantageux.
ὁ, écot. gr. anc.
, adj. aimable.
ὁ, amant. gr. anc.
ι, travailler; opérer.
αι τὰ τομάρια, prépa-
cuirs, les tanner.

Ἐργαλεῖον, τό, outil, instrument. gr. anc.‖Métier à tisser.
Ἐργασία, ἡ, ouvrage, travail.
Ἐργάσιμος, adj. de travail. Ἡμέρα ἐργάσιμος, jour ouvrable.
Ἔργασμα, τό, travail, préparation. v. ἐργάζομαι.
Ἐργαστηράκι, τό, petite boutique, petit atelier.
Ἐργαστῆρι, τό, boutique.
Ἐργαστηριάρης, ὁ, artisan.
Ἐργαστηριάρικος, adj. de boutique.
Ἐργαστικόν, τό, le prix d'un travail.
Ἐργάτης, ὁ, ouvrier.‖Laboureur. ‖Cabestan. gr. anc. ἐργάτη.
Ἐργάτισσα, ἡ, ouvrière.
Ἔργον, τό, action.‖OEuvre, ouvrage. Ἔργον συντριβῆς, acte de contrition.
Ἐργόχειρον, τό, manufacture; main d'œuvre. gr. anc. χείρεργον.
Ἐρέβινθος, ὁ· ἐρεβίνθι, τό, pois chiche.
Ἐρεθίζω, irriter, exciter.
Ἐρέθισμα, τό, provocation, irritation; éréthysme.
Ἐρευγμός, ὁ, rot. gr. anc.
Ἐρεύγομαι, roter, d'ἐρεύγω.

Ἔρευνα, ἡ, recherche. gr. anc.
Ἐρευνῶ, chercher, rechercher.
Ἐρεύνησις, ἡ, recherche, examen.
Ἐρημάζω, dévaster, ravager.
Ἐρήμασμα, τό, dévastation.
Ἐρημασμός, ὁ, même sign.
Ἐρημαστικός, ή, όν, destructif.
Ἐρημαστής, ὁ, destructeur.
Ἐρημεύω et ἐρημεύγω, vivre dans la solitude.
Ἐρημητήριον, τό, hermitage.
Ἐρημία, ἡ, désert, solitude. Εἰς ἐρημίαν, à l'abandon.
Ἐρημίτης, ὁ, hermite; fém. ἡ ἐρημίτισσα.
Ἐρημιτικός, *adj*. d'hermite.
Ἐρημοκλῆσι, τό, chapelle dans un lieu désert, d'ἔρημος et ἐκκλησία.
Ἔρημος, ὁ, solitude.
Ἔρημος, *adj*. désert. ‖ Triste.
Ἐρήμωμα, τό, dévastation.
Ἐρημώνω, dévaster, d'ἐρημόω.
Ἐρήμωσις, ἡ, dévastation.
Ἐρημωτής, ὁ, dévastateur.
Ἐρίζω, disputer, contester.
Ἐρινιά, ἡ, figuier sauvage. gr. anc. ἐρινός, ou ἐρινεός.
Ἐριννύς, ἡ, furie. gr. anc.
Ἐρινός, ὁ, figue sauvage. gr. anc. ἐρινόν. ‖ Érine ou herbe au lait.
Ἔρις, ἡ, débat, contestation.
Ἔρισμα, τό, même sign. gr. anc.
Ἐριστικός, ή, όν, qui aime les disputes.
Ἐρίφιον, τό, chevreau. r. ἔριφος.
Ἑρμαφρόδιτος, *adj*. hermaphrodite. r. Ἑρμῆς et Ἀφροδίτη.
Ἑρμηνεία, ἡ, interprétation. ‖ Avertissement.
Ἑρμήνευμα, τό, même sign.
Ἑρμηνεύς et ἑρμηνευτής, ὁ, interprète. ‖ Conseiller.
Ἑρμηνευτικός, ή, όν, interprétatif. ‖ Qui peut donner des conseils.
Ἑρμηνεύτρα, ἡ, fém. d'ἑρμηνευτής.
Ἑρμηνεύω, interpréter, expliquer. *gr. anc.* ‖ Conseiller.
Ἑρμῆς, ὁ, Hermès ou Mercure.
Ἑρπετόν, τό, reptile. gr. anc.
Ἑρπετός, ή, όν, rampant.
Ἕρπω, ramper; *au pass.* grimper.
Ἐρυθρόδανον, τό, garance. *plante*. gr. anc.
Ἐρυσιπέλας, τό, érysipèle.
Ἔρχομαι (aor. ἦλθα et ἦρθα· impér. ἔλα, ἐλᾶτε), venir. Κα-

, soyez le bien-venu.
λὺ σῦρε καὶ ἔλα, après
; allées et venues. Μοῦ
ιά, il me vient envie
τὸ φόρεμα ἔρχεται τό-
habit revient à tant.
ὸ, venue, arrivée.
, héron. gr. anc.
ή, amante, maîtresse.
, Amour, d'Ἔρως.
τό, demande.
κός, ή, όν, interroga-

κῶς, adv. par deman-

ή, interrogation, de-
question. gr. anc.
ὁ, celui qui inter-

, ὁ, amant, amou-
n. ἡ ἐρωτιαριά.
ή, όν, érotique.
adv. amoureusement.
α, ή, délire amou-
anc. ἐρωμανία.
emander, interroger.
d'ἐσύ, vous.
c. d'ἐσύ, te, toi.
, recette, revenu.
amasser, accumuler.
oir les revenus.

Ἐσοδιαστής, ὁ, celui qui amasse. || Percepteur. r. εἴσοδος.
Ἐσπέρα, ἡ, le soir. *gr. anc.* Καλὴ ἑσπέρα, bon soir.
Ἑσπερινός, ὁ, vêpres, *office.*
Ἕσπερος, ὁ, l'étoile du soir.
Ἐστάθηκα et ἐστάθην, aor. de στέκω et στέκομαι.
Ἔστησα, aor. act.; et ἐστήθην, aor. pass. de στήνω.
Ἑστιατήριον, τό, réfectoire.
Ἔστω, impér. hell. d'εἰμί, soit, à la bonne heure.
Ἔστωντας, *conj.* vû que, attendu que. Ἔστωντας νά ou ὁποῦ, ou καί, même sign. Ἔστωντας ἔτζι, cela étant ainsi.
Ἐσύ, *pron.* tu, toi. gr. anc. σύ.
Ἐσχάρα, ἡ, gril. *gr. anc.* Ἐσχάρα τοῦ παραθυριοῦ, grillage ou barreaux de la fenêtre.
Ἐσχατόγηρος, *adj.* décrépit.
Ἐσχατιά, ἡ, extrémité.
Ἔσχατος, η, ον, extrême, dernier. Εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, il est à l'extrémité.
Ἔσω, *adv.* dedans.
Ἐσώβρακο, τό, caleçon.
Ἔσωθεν, *adv.* de dedans. Τὸ ἔσωθεν μέρος, l'intérieur.
Ἐσωπάνι, V. Ἐσώπανον.

Ἐσωπανιάζω; doubler *un habit.*
Ἐσώπανον, τό, doublure. r. ἔσω et pannus.
Ἐσωτερικός, ή, όν, intérieur.
Ἐσωτερικῶς, *adv.* intérieurement. r. ἔσω.
Ἐσώφαγος, V. Οἰσοφάγος.
Ἐσωφλοῦδα, ή, aubier. r. φλοιός.
Ἐσωφόρι, τό, vêtement intérieur. r. ἔσω, φόρημα.
Ἐτάζων, ό, scrutateur. r. ἐτάζω.
Ἑταιρεία, ή, compagnie, société. gr. anc.
Ἑταίρα, ή, courtisane. gr. anc.
Ἑταῖρος, ό, camarade. gr. anc.
Ἐτέα, ή, saule. gr. anc. Ἰτέα.
Ἐτέθην, aor. pass. de θέτω.
Ἑτερογενής, *adj.* hétérogène.
Ἑτερόδοξος, *adj.* hétérodoxe.
Ἑτεροδοξία, ή, hétérodoxie.
Ἑτερόκλιτος, *adj.* hétéroclite.
Ἑτερομήκης, *adj.* oblong.
Ἕτερος, έρα, ον, autre.
Ἔτζι, *adv.* ainsi. Καὶ ἔτζι, eh bien? Ἔτζι ἔτζι, comme-ci comme-çà. r. fr. ainsi.
Ἐτήσιος, *adj.* annuel.
Ἐτησίως, *adv.* annuellement.
Ἔτι, *adv. hell.* encore.
Ἐτιά, V. Ἐτέα.
Ἕτοιμα, *adv.* promptement.

Ἑτοιμάζω, préparer, *au pass.* s'ajuster; se
Ἑτοιμασία, ή, apprêt tion.
Ἑτοίμασμα, τό, même
Ἑτοιμασμένα, *adv.* en
Ἑτοιμαστής, ό, celui pare.
Ἑτοιμαστικός, ή, όν, toire.
Ἑτοιμαστός, ή, όν, c préparer.
Ἑτοιμόγενος, *adj.* prê cher. r. ἕτοιμος, γε
Ἑτοιμολογία, ή, prom facilité à répondre.
Ἑτοιμόλογος, *adj.* c grande facilité à s'e
Ἕτοιμος, η, ον, tout pré
Ἑτοιμόστομος, V. Ἑτ
Ἑτοιμότης, ή, preste ptitude.
Ἕτοιος, α, ον, V. Τέτ
Ἔτος, τό, an. Τὸ νέο jour de l'an. Κατὰ ἔτος, selon le vieux
Ἐτοῦτος, η, ον, *pron* celle-ci; ce, cette. r
Ἐτυμολογία, ή, étymo
Ἐτυμολογικός, ή, όν, gique. gr. anc.

ιτής, ὁ, étymologiste.
τός, ή, όν; dont on
ιer l'étymologie.
, donner l'étymolo-
mot. gr. anc.
, évangéliser.
ς, ή, όν, évangélique.
ς, *adv.* évangélique-

, τό, évangile.
α, τό, l'action d'an-
évangile.
ός, ὁ, l'Annonciation.
ής, ὁ, évangéliste.
, ή, complaisance.
η, ον, agréable. ||
nt; aimable.
ς, ή, amabilité.
adv. agréablement.
samment. Εὐαρέστως
agréer.
être au gré, plaire.
u pass. se complaire.
r. εὖγαλα· aor. pass.
), ôter. || Faire sortir.
ίμα, saigner quel-
γάζω δόντια, faire des
Εὐγάζω τὰ δόντια, ar-
dents. Εὐγάζω λόγον,
ir un bruit. Εὐγάζω
, se moucher. Εὐγά-
ζω ὄνομα, nommer. Πῶς τὸν εὔγαλαν; comment l'a-t-on nommé? Εὐγάζει τὸ ψωμί του, il gagne son pain. Μοῦ εὔγαλαν πῶς, on m'a accusé de. r. ἐκβάλλω.

Εὐγαίνω (aor. εὐγῆκα· impér. εὖγα), sortir. Τὸ ἰατρικὸν τὸν ἔκαμε νὰ εὔγῃ πέντε φοραῖς, sa médecine l'a fait aller cinq fois. Εὐγῆκε λόγος, il court un bruit. Εὐγαίνομεν ἀπὸ τὸν νοῦν μας, nous perdons la tête. Εὖγα ἀπ' ὀμπρός μου, sortez de ma présence. r. ἐκβαίνω.

Εὔγαλμα, τό, enlèvement; expulsion.

Εὐγαλμός, ὁ, issue, succès. || Vent de terre qui chasse au large. V. Ἐμβασμός.

Εὐγάλσιμον, τό· εὔγαλσις, ή, V. Εὔγαλμα.

Εὐγάνω, V. Εὐγάζω.

Εὐγένεια, ή, noblesse. || Politesse.

Εὐγενής, *adj.* noble. || Poli.

Εὐγενίζω, anoblir *et* ennoblir. || Embellir, parer. r. εὐγενής.

Εὐγενικά, *adv.* noblement. || Poliment.

Εὐγενικός, ή, όν, noble. || Poli.

Εὐγένισμα, τό, anoblissement.

Εὐγενῶς, *adv.* noblement. *gr. anc.*‖Poliment.
Εὐγῆκα, aor. d'εὐγαίνω.
Εὐγλωττία, ἡ, éloquence. gr. anc.
Εὔγλωττος, *adj.* éloquent.
Εὐγνωμοσύνη, ἡ, reconnaissance.
Εὐγνώμων, *adj.* reconnaissant. Εὐγνώμων ἀκροατής, auditeur bénévole.
Εὐδαιμονία, ἡ, bonheur.
Εὐδαίμων, *adj.* heureux. gr. anc.
Εὐδία, ἡ, calme sur mer.
Εὐδιάζω, calmer, apaiser. Εὐδιάζει, la mer est calme.
Εὐδιάθετος, η, ον, dispos, agile.
Εὐδιάλλακτος, *adj.* conciliant.‖ Facile à réconcilier.
Εὐδοκία, ἡ, bienveillance, affection. gr. anc.
Εὐδοξία, ἡ, célébrité. gr. anc.
Εὐεργεσία, ἡ, bienfaisance.
Εὐεργέτημα, τό, bienfait.
Εὐεργέτης, ὁ, bienfaiteur.
Εὐεργετικός, ἡ, όν, bienfaisant.
Εὐεργέτρια, ἡ, bienfaitrice.
Εὐεργετῶ, faire du bien à; exercer la bienfaisance; *au pass.* recevoir des bienfaits.
Εὐήθης, *adj.* simple, sot.‖Doux. bon. gr. anc.

Εὐηχῶ, retentir. r. εὖ, ἦχος.
Εὐθηνά, *adv.* à bon marché.
Εὐθηνία, ἡ, bon marché.
Εὔθηνός, ἡ, όν, qui est à bon marché, d'εὐθηνέω, être abondant.
Εὐθυγραμμία, ἡ, alignement.
Εὐθυμία, ἡ, joie, gaîté.
Εὔθυμος, *adj.* enjoué, gai.
Εὐθυμῶ, se divertir, être gai.
Εὐθύς, εῖα, ύ, droit. Κατ' εὐθεῖαν, s. ent. γραμμήν, directement.
Εὐθὺς, *adv.* aussitôt, sur-le-champ. Εὐθὺς ὁποῦ ou ὅτι, dès que. Εὐθὺς εὐθύς, tantôt.
Εὐθύτης, ἡ, droiture, rectitude.
Εὔκαιρα, *adv.* commodément.‖ En vain.
Εὐκαιρία, ἡ, commodité.‖Opportunité. Μὲ εὐκαιρίαν, à loisir. Δὲν ἔχει εὐκαιρίαν, il n'a pas le loisir.
Εὐκαιρολογία, etc., V. Ματαιολογία.
Εὔκαιρος, *adj.* commode, opportun. *gr. anc.*‖ Vain; vide.
Εὐκαίρωμα, τό, et mieux εὐκέρωμα, évacuation.
Εὐκαιρώνω, et mieux εὐκερώνω, vider. r. κενός.

Εὐκαίρως, *adv.* à propos.
Εὔκαμπτος, *adj.* souple, flexible.
Εὐκατάκριτος, *adj.* critiquable.
Εὐκατάληπτος, *adj.* compréhensible. gr. anc.
Εὐκαταφρόνητος, *adj.* méprisable. gr. anc.
Εὐκινησία, ἡ, mobilité, agilité.
Εὐκίνητος, *adj.* mobile, agile.
Εὔκλεια, ἡ, célébrité, gloire.
Εὐκλεής, *adj.* célèbre. gr. anc.
Εὐκλεῶς, *adv.* glorieusement.
Εὔκολα, *adv.* aisément.
Εὐκοιλιότης, ἡ, liberté de ventre, non-constipation. r. εὖ, κοιλία.
Εὐκολαίνω, faciliter. r. εὔκολος.
Εὐκολία, ἡ, facilité, aisance.
Εὐκολογνώριστος, *adj.* reconnaissable. r. γνωρίζω.
Εὐκολογρύκητος, *adj.* qu'on peut aisément entendre.
Εὐκολόϐραστος, *adj.* qui cuit facilement. r. βράζω.
Εὐκολογύριστος, *adj.* roulant bien. r. γυρεύω.
Εὐκολοδιάϐαστος, *adj.* lisible.
Εὐκολοδιόρθωτος, *adj.* qui peut s'arranger, *en parlant d'une affaire.*‖Qu'on peut aisément corriger. r. διορθόω.
Εὐκολοκατάληπτος, *adj.* compréhensible. r. καταλαμϐάνω.
Εὐκολοκίνητος, *adj.* mobile.
Εὐκολοκύλιστος, *adj.* roulant bien. r. κυλίω.
Εὐκολομάθητος, *adj.* qu'on peut aisément apprendre.‖Qui apprend avec facilité.
Εὐκολόπαρτος, *adj.* qu'on peut aisément prendre. V. Παίρνω.
Εὐκολοπίστευτος, η, ον, croyable, facile à croire.
Εὐκολοπιστία, ἡ, crédulité.
Εὐκολόπιστος, *adj.* crédule.
Εὐκολοπλάνητος, *adj.* qu'on dupe aisément. r. πλάνη.
Εὔκολος, η, ον, aisé, facile.
Εὐκολοσάλευτος, *adj.* très-mobile. r. σαλεύω.
Εὐκολοσίαστος, *adj.* qu'on arrange aisément. r. ἰσάζω.
Εὐκολοσύμωτος, *adj.* de facile accès. V. Συμά.
Εὐκολοσυμφώνητος, η, ον, qu'on met aisément d'accord.
Εὐκολοτζάκιστον, τό, fragilité.
Εὐκολοτζάκιστος, η, ον, fragile.
Εὐκολύνω, faciliter. r. εὔκολος.
Εὐκοσμία, ἡ, décence. gr. anc.
Εὔκοσμος, *adj.* décent.
Εὐκόσμως, *adv.* décemment.

Εὐκρασία, ἡ, bonne constitution.||Température douce.

Εὔκρατος, η, ον, bien constitué, robuste. gr. anc.

Εὐκτήριον, τό, oratoire.

Εὐκτική, ἡ, optatif d'un verbe.

Εὐλάβεια, ἡ, dévotion.|| Respect.

Εὐλαβής, *adj.* dévot. || Respectueux; fém. ἡ εὐλαβήδισσα.

Εὐλαβητικά, *adv.* respectueusement.

Εὐλαβητικός, ή, όν, respectueux.

Εὐλαβοῦμαι, respecter, vénérer. gr. anc.

Εὐλαβῶς, *adv.* respectueusement.

Εὔλαλος, η, ον, sonore.

Εὐλόγημα, τό, bénédiction.

Εὐλογημένος, η, ον, béni.

Εὐλόγησις, ἡ, V. Εὐλόγημα.

Εὐλογητάριον, τό, bénédictionnaire, *livre d'église.*

Εὐλογητής, ὁ, celui qui bénit.

Εὐλογητικός, ή, όν, de bénédiction.

Εὐλογητός, ή, όν, béni.

Εὐλογία, ἡ, bénédiction.||Painbénit.||*Avec l'acc. sur la dernière syllabe*, petite vérole (par euphémisme). Εἶναι ὅλος καταφαγωμένος ἀπὸ εὐλογιαῖς, il a le visage abymé par la [pe]tite vérole.

Εὐλογιάρης, *adj.* marqué de petite vérole.

Εὐλογιασμένος, η, ον, même si[gnification]

Εὔλογος, η, ον, raisonnable

Εὐλογῶ, bénir. gr. anc.

Εὐλογοφανής, *adj.* vraisemblable, probable.

Εὐμαθής, *adj.* qui apprend [ai]sément. gr. anc.

Εὐμάθητος, *adj.* propre à être appris.

Εὐμένεια, ἡ, bienveillance, b[on]té; clémence. gr. anc.

Εὐμενής, *adj.* bon, clémen[t]

Εὐμετάβλητος, η, ον, changea[nt]

Εὐμετάβολος, *adj.* versatile.

Εὐμετάδοτος, *adj.* communi[ca]tif; qui fait part de ce qu'il

Εὐμεταχείριστος, *adj.* accor[dant], traitable. gr. anc.

Εὔμορφα, *adv.* joliment.

Εὐμορφαίνω, embellir. || S'e[m]bellir.

Εὐμορφία, ἡ, beauté. gr. an[c.]

Εὐμορφίζω, embellir.

Εὐμόρφισμα, τό, embellisseme[nt]

Εὐμορφολόγος, *adj.* éloquent

Εὔμορφος, η, ον, beau, belle

Εὐμορφούτζικος, η, ον, jol[i]

, bienveillance; fa-
anc.
ή, όν, bienveillant,
e. gr. anc.
adv. affectueusement,
ement. Εὐνοϊκῶς διά-
νός τινα, affectionner
n.
α, τό, castration.
, châtrer.
ὁ, eunuque. gr. anc.
adj. qui a le dos ner-
. anc.
, voyage heureux.
τό, p. ex. : Κατ' εὐό-
ιον port.
ν, τό, eupatoire, *plan-*
ıc.
, ή, docilité.
adj. docile. gr. anc.
ή, bienfaisance.
adv. avec docilité.
ή, abondance. || Opu-
r. anc.
η, ον, abondant. || Opu-

abonder, être riche.
, ή, bienséance.
, *adj.* bienséant, dé-
. anc.
ι, parer, orner.

Εὐπρέπισμα, τό, parure, ornement. r. εὖ, πρέπω.
Εὐπροσηγορία, ή, affabilité.
Εὐπροσήγορος, *adj.* affable.
Εὐπροσηγόρως, *adv.* affablement.
Εὐπρόσδεκτος, *adj.* acceptable. || Agréable. gr. anc.
Εὐπρόσιτος, η, ον, accessible. || Affable. gr. anc.
Εὐπροφάσιστος, η, ον, spécieux.
Εὑρέ, εὑρέτε, aor. impér. de εὑρίσκω; et εὑρέθηκα, aor. ind. pass.
Εὑρεθήκια, ή, récompense pour un objet retrouvé.
Εὕρεμα, τό, découverte, trouvaille. gr. anc. εὕρημα.
Εὑρεσιλόγος, *adj.* inventeur de mots nouveaux.
Εὑρεσίμιος, ια, ον, qu'on a trouvé. Εὑρεσίμιον παιδί, enfant-trouvé.
Εὕρεσις, ή, V. Εὕρεμα. Εὕρεσις τοῦ Σταυροῦ, invention de la Ste. Croix.
Εὑρετής, ὁ, inventeur; fém. ή εὑρετριά, et εὑρέτρα.
Εὑρετικός, ή, όν, inventif.
Εὑρετός, ή, όν, qu'on peut trouver. gr. anc.
Εὕρημα, V. Εὕρεμα.

Εὑρίσκω, trouver; *au pass.* se trouver, être. Πῶς εὑρίσκεσαι; comment vous portez-vous?

Εὖρος, ὁ, eurus, vent d'est.

Εὐρυχωρία, ἡ, ampleur, étendue.

Εὐρύχωρος, η, ον, ample, spacieux. gr. anc.

Εὐρυχωρότης, ἡ, ampleur, étendue.

Εὐρυχώρως, *adv.* spacieusement.

Εὐρώπη, ἡ, l'Europe.

Εὐρωπιανός, ἡ, όν, européen.

Εὐρωστία, ἡ, vigueur, force.

Εὔρωστος, η, ον, robuste.

Εὐσαρκία, ἡ, corpulence, embonpoint. gr. anc.

Εὔσαρκος, η, ον, gros et gras.

Εὐσέβεια, ἡ, piété, dévotion.

Εὐσεβής, *adj.* pieux. gr. anc.

Εὐσεβῶς, *adv.* pieusement.

Εὐσπλαγχνία, ἡ, miséricorde, pitié. gr. anc.

Εὐσπλαγχνίζομαι, exercer la miséricorde, avoir pitié.

Εὐσπλαγχνικά, *adv.* miséricordieusement.

Εὐσπλαγχνικός, ἡ, όν, miséricordieux, compatissant.

Εὔσπλαγχνος, η, ον, même sign.

Εὐσπλαγχνοῦμαι, V. Εὐσπλαγχνίζομαι.

Εὐσταθής, *adj.* constant, ferm

Εὐστραφής et εὔστραφος, *ad* agile. r. εὖ στρέφω.

Εὐσυνείδητος et εὐσυνείδοτος, *ad* consciencieux.

Εὐσυνειδήτως et εὐσυνειδότως *adv.* consciencieusement.

Εὐσωματία, ἡ, embonpoint.

Εὐτάκτημα, τό, ordre, bon disposition.

Εὐτακτικός, ἡ, όν, qu'on pe régler.

Εὔτακτος, *adj.* bien réglé.

Εὐτακτῶ, régler. || Se condui sagement.

Εὐτάκτως, *adv.* régulièrement

Εὐταξία, ἡ, bon ordre; disc pline. gr. anc.

Εὐταξίας, ὁ, maître des cér monies. r. εὐτακτέω.

Εὐτέλεια, ἡ, bassesse. Εὐτέλε γένους, bassesse de naissanc

Εὐτηνά, *adv.* abondamment. A bon compte.

Εὐτηνία, ἡ, abondance. || Bo marché, d'εὐθηνία.

Εὐτηνεύω et εὐτηνεύγω, être a bondant, à bon marché.

, όν, abondant; pas
:ύθηνός.
, fécondité. gr. anc.
tre féconde.
ἱ, hardiesse, coura-

adj. hardi, coura-
anc.
, ἡ, facétie.
, adj. plaisant, en-
anc.
τό, bonheur.
'ς, η, ον, part. qui

dj. heureux. gr. anc.
α, adv. heureuse-

ος, V. Εὐτυχημένος.
, bonheur. gr. anc.
rendre heureux.
re heureux, prospé-
ir.
ιdv. heureusement.
ell. paix, sileuce.
, célébrité. || Applau-
. gr. anc.
V. Εὐφημῶ.
, τό, applaudisse-
:lamation.
, ἡ, όν, d'applau-

Εὐφημιτός, ἡ, όν, digne d'applaudissement.
Εὐφημῶ, accueillir avec des acclamations, applaudir. || Célébrer. gr. anc.
Εὐφόρβιον, τό, euphorbe, *plante* et *gomme*. gr. anc.
Εὐφορία, ἡ, fertilité, fécondité.
Εὐφράδεια, ἡ, éloquence.
Εὐφραδής, *adj.* éloquent.
Εὔφορος, *adj.* fertile, fécond.
Εὐφραίνω, récréer, rejouir.
Εὐφροσύνη, ἡ, récréation.
Εὐφρόσυνος, η, ον, récréatif.
Εὐφυής, *adj.* ingénieux.
Εὐφυΐα, ἡ, génie, talent.
Εὐφυῶς, *adv.* ingénieusement.
Εὐχαρίστημα, τό, remerciement. || Contentement.
Εὐχαριστημένος, η, ον, *part.* remercié. || Content.
Εὐχαρίστησις, ἡ, V. Εὐχαρίστημα.
Εὐχαριστία, ἡ, action de grâces. || Les grâces, *après le repas.* || L'eucharistie. Εὐχαριστίαν νἄχη (p. νὰ ἔχῃ) ὁ Θεός, grâce à Dieu.
Εὐχαριστικός, ἡ, όν, qui remercie.
Εὐχάριστος, η, ον, reconnaissant. *gr. anc.* || Content.

Εὐχαριστῶ, remercier, rendre grâces. || Contenter; *au pass.* se contenter, être content.
Εὐχέλαιον, τό, extrême-onction.
Εὐχετικός, ή, όν, désirable.
Εὐχή, ἡ, souhait. || Prière.
Εὐχολόγιον, τό, eucologe.
Εὔχομαι, souhaiter. gr. anc.
Εὐωδία, ἡ, bonne odeur.
Εὐωδιάζω, sentir bon, être odoriférant. gr. anc.
Εὐώδίασμα, τό, parfum.
Εὐωδιαστικός, ή, όν, odoriférant.
Εὐωχία, ἡ, banquet. gr. anc.
Ἔφαγα, aor. act., et ἐφαγώθην, aor. pass. de τρώγω.
Ἐφάμιλλος, *adj.* rival, concurrent, émule. r. ἐπί, ἅμιλλα.
Ἐφαρμογή, ἡ, convenance, coïncidence; application, adaptation.
Ἐφαρμόττω, adapter, appliquer. || Coïncider. gr. anc.
Ἐφέλκω, attirer; allécher.
Ἔφεσις, ἡ, inclination, penchant. || Appel d'un jugement.
Ἐφετινός, ή, όν, de l'année présente. r. ἐπί, ἔτος.
Ἐφέτος, *adv.* cette année.
Ἐφεύρεσις, ἡ, invention.
Ἐφευρίσκω, inventer. gr. anc.
Ἐφευρετικός, ή, όν, inventif.
Ἐφευρετής, ὁ, inventeur.
Ἐφεύρημα, τό, invention.
Ἐφηβία, ἡ, adolescence.
Ἔφηβος, *adj.* adolescent.
Ἐφημερεύω, officier *à l'égli*
Ἐφημερία, ἡ, fonction de cur administration d'une parois || Journal. r. ἐπί, ἡμέρα.
Ἐφημέριος, ὁ, curé.
Ἐφημερίς, ἡ, journal; *au* éphémérides. gr. anc.
Ἐφθηνία, ἡ, et ses dér., V. Εὐ νία.
Ἐφιάλτης, ὁ, cauchemar.
Ἐφίππιον, τό, caparaçon.
Ἐφόδ, éphod, *ceinture des p tres juifs.* r. hébr.
Ἐφόδιον, τό, viatique.
Ἐφόπλισμα, τό, armement.
Ἐφοπλιστής, ὁ, armateur.
Ἐφόρμησις, ἡ, attaque, ass
Ἐφορμῶ, assaillir, attaquer
Ἔφορος, ὁ, éphore, *magistrat*
Ἑφτά, etc., V. Ἑπτά, etc.
Ἑφταχοῖλι, τό, sorte de rai
Ἐφφέντης, ὁ, effendi, *titre magistrats turcs.* r. αὐθέντη
Ἔχειν, τό, *hell.* bien, avoir
Ἐχενῆδα, ἡ, torpille, remo *poissons.* gr. anc. ἐχενηίς.

manche de charrue.
, ἡ, trève. r. ἔχω, χείρ.
ἐκεχειρία.
ν. hier. gr. anc.
ἡ, όν, d'hier.
inimitié, haine.
τό, même sign.
ι, traiter en ennemi.
nemi de, être haï.
ί, *adv*. en ennemi.
ς, ἡ, όν, ennemi, o-

, ἡ, όν, digne de

ἡ, όν, ennemi, con-

adv. en ennemi.
, haine, inimitié. Βα-
ιτα, haïr.
, ennemi. gr. anc.
, vipère. gr. anc.
ir. Πῶς ἔχετε; com-

ment vous portez-vous? Μὲ ποῖον τὰ ἔχεις; à qui en voulez-vous? contre qui êtes-vous fâché? Πόσον ἔχει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; combien cela coûte-t-il? Ἔχω ἐξ ἀκοῆς, je sais par ouï-dire. Δὲν ἔχει μάτια νὰ μὲ ἰδῇ, il n'ose pas me regarder. Ἔχει κακὸν ὄνομα, il a une mauvaise réputation. Ἔχετε γειάν (p. ὑγίειαν), adieu, portez-vous bien.

Ἕψανος, V. Ἕψημος. r. ἑψέω.

Ἐψές, *adv*. hier au soir.

Ἐψεσινός, *adj*. d'hier au soir.

Ἕψημος, *adj*. facile à cuire.

Ἕως, *conj*. jusque. Ἕως πότε; jusqu'à quand? Ἕως τόσον, cependant. ‖ A bon compte. Ἕως καί, même.

Ἑωσφόρος, ὁ, l'étoile du matin, lucifer. *gr. anc.* ‖ Le diable.

Z

sixième lettre de l'al-
numériquement vaut
ec un accent supérieur

(ζ'); et avec un accent au dessous (͵ζ), sept mille.

Ζαβά, *adv*. follement.

Ζάβαλης, ὁ, pauvre diable, de ζάβολος; *éolien*, p. διάβολος.
Ζαβιά, ἡ, sottise, folie.
Ζαβός, ἡ, όν, fou, sot. (Esprit de travers.*gr. anc.* tortu.)
Ζαγάρι, τό, limier, *chien*.
Ζαγλίκι, τό, soufflet.
Ζαγλικίζω, souffleter.
Ζάκχαρι, τό, sucre. r. σακχάριον.
Ζαλάδα, ἡ, étourdissement, vertige. r. ζάλος, onde agitée.
Ζάλη, ἡ, même sign.
Ζαλίζω, étourdir; *au pass.* s'étourdir, avoir la tête tournée.
Ζάλισμα, τό· ζαλισμός, ὁ, V. Ζαλάδα.
Ζάλον, τό, trace du pied; vestige.
Ζάμπα, ἡ, crapaud, *animal*.
Ζαμπάκι, τό, souci; lis, *fleurs*.
Ζαμπακόλαδον, τό, huile de lis.
Ζαμπέτι, τό, civette, *animal*.
Ζαμπουνεύω, maigrir, être languissant, malade. r. or.
Ζαμπούνης, *adj.* maigre, languissant; fém. ζαμπούνισσα.
Ζαμπούνικος, η, ον, même sign.
Ζάπι, τό, ou plutôt ζάπτι, l'action de dompter. r. or.
Ζάργια, τά, dés à jouer. r. or.
Ζαργιοπαιγνίδι, τό, jeu de dés.
Ζάρι, τό, cube, dé. r. or.
Ζαρίφης, ὁ, un élégant; fém ζαρίφισσα. r. or.
Ζαριφιά, ἡ, élégance, grâc
Ζαρίφικος, η, ον, joli, genti
Ζαρκαδάκι, τό, petit chevre
Ζαρκάδι, τό, chevreuil. r. δ κάδιον.
Ζάρφι, τό, soucoupe. r. or.
Ζάρω, V. Συνηθίζω.
Ζάρωμα, τό, crispation,] ride.
Ζαρωμάδα et ζαρωματιά, ἡ, me sign.
Ζαρώνω, rider; plisser. Ζαρ τὰ φρύδια, froncer les sour *au pass.* se ratatiner; se b tir. r. σαίρω, grimacer (H chius).
Ζατρίκιον, τό, échecs, *jeu* d Anne Comnène et Doucas
Ζαφίρι, τό, saphir, *pierre*.
Ζαφοράς et ζαφράς, ὁ, safra
Ζαφοριάζω et ζαφορίζω, safrai
Ζαφοριστός, *adj.* de safran.
Ζαφράνα, ἡ, jaunisse, *mala*
Ζάχαρη, ἡ· ζάχαρι, τό, V. Ζ χαρι.
Ζαχαρικά, τά, sucreries.
Ζαχαρομύγδαλον, τό, prali dragée. r. σάκχαρ, ἀμύγδα
Ζαχαράτον, τό, sucreries.

adj. doux comme
jui en a le goût.
idj. de sucre.
τό, abricot confit.
ον, τό, canne à su-
αρ, κάλαμος.
τό, drageoir; su-
·ίς.
,l'action de sucrer.
icrer; confire.
hignon, nuque.
ἡ, V. Βρῶμι.
rier. r. or.
·.
chauder. r. ζέω.
, l'action d'échau-
·e..
ἡ, όν, qui a la for-
r, d'échauder.
τό, échaudé, *sorte*
?.
ἡ, όν, échaudé,
e l'eau bouillante.
ιion, assemblage;
r. ζεῦγμα.
cabas, panier à
,
th, *t. d'astronomie.*
, satin. r. or.
ὁ, ouvrier en satin.
, η, ον, de satin.

Ζέον, τό, l'eau chaude pour la messe. r. ζέω.
Ζερβά, *adv.* à gauche.
Ζερβός, ἡ, όν, gauche. ‖ Sinistre. Τὸ ζερβὸν χέρι, la main gauche.
Ζερβοχέρης, *adj.* gaucher.
Ζέσις, ἡ, ardeur. r. ζέω.
Ζεστά, *adv.* chaudement.
Ζέστα, ἡ, chaleur. Εἶναι ζέστα, il fait chaud.
Ζεσταίνω, chauffer, échauffer. Ζεσταίνω τὸ κρεβάτι, bassiner le lit. r. ζεστός.
Ζέσταμα, τό, l'action d'échauffer, etc.
Ζέστη, V. Ζέστα.
Ζεστοκοπῶ, j'échauffe; *au pass.* j'ai chaud. r. ζεστός, κόπος.
Ζεστός, ἡ, όν, chaud, échauffé.
Ζευγαλάτης, V. Ζευγᾶς. r. ζεῦγος, ἐλατής.
Ζευγάρι, τό, paire, couple. ‖ Labourage. Ἕνα ζευγάρι χαρτιά, un jeu de cartes. Κάμνω τὸ ζευγάρι, labourer. r. ζεῦγος.
Ζευγαριάζω, V. Ζευγαρώνω.
Ζευγάρωμα, τό, accouplement; appariement.
Ζευγαρώνω, accoupler, apparier. r. ζευγάριον, dim. de ζεῦγος.

Ζευγαρωτά, *adv.* par couple, deux à deux; en nombre pair.
Ζευγαρωτής, ὁ, qui accouple.
Ζευγαρωτός, ἡ, όν, qu'on peut mettre par couple; qui se peut accoupler.
Ζευγᾶς et ζευγίτης, ὁ, laboureur; bouvier; charretier.
Ζεῦγμα, τό, attelage.
Ζεύγω, joindre, accoupler. || Atteler. gr. anc.
Ζεύλα, ἡ, le joug. gr. anc. ζεύγλη.
Ζεύξιμον, τό, l'action de joindre; d'atteler.
Ζεύς, ὁ, Jupiter. gr. anc.
Ζέφυρος, ὁ, zéphir, vent doux.
Ζήγωμα, τό, expulsion.
Ζηγώνω, expulser. r. ἐξάγω.
Ζηγώτης, ὁ, celui qui expulse; fém. ἡ ζηγώτρα.
Ζήζιγας et ζήζικας, ὁ, cigale. r. τέττιξ, *gén.* τέττιγος.
Ζήλευμα, τό, envie, jalousie.
Ζηλευτής, ὁ, envieux, jaloux.
Ζηλεύω, envier, jalouser.
Ζηλία, ἡ, envie; jalousie. || Émulation. r. ζῆλος.
Ζηλιάρης, ὁ, envieux, jaloux; fém. ἡ ζηλιάρα.
Ζηλιάρικος, η, ον, relatif à l'envieux, au jaloux; *subst.* le jaloux, l'envieux.
Ζήλινος, *adj.* de lis.
Ζηλιοπέρβολον, τό, parterre de lis, de ζήλιος, r. it. gigli (en lat. lilium), et περίβολο
Ζήλιος, ὁ, lis, *fleur.* r. it.
Ζῆλος, ὁ, ferveur, zèle. gr. an
Ζηλοτυπία, ἡ, jalousie. gr. an
Ζηλότυπος, *adj.* jaloux.
Ζηλοφθονία, ἡ, envie. r. ζῆλο et φθόνος.
Ζηλωτής, ὁ, zélateur, zélé pou fém. ἡ ζηλώτρια.
Ζηλωτικός, ἡ, όν, zélé.
Ζημία, ἡ, dommage, perte.
Ζημίαι-τόκοι, οἱ, dommages-intérêts. r. ζημία, et τόκος.
Ζημιῶ, V. Ζημιώνω.
Ζημιώδης, *adj.* nuisible, désavantageux.
Ζημίωμα, τό, dommage, préjudice.
Ζημιωμένα, *adv.* avec préjudi
Ζημιώνω, nuire, préjudicier Endommager. r. ζημιόω.
Ζημίωσις, ἡ, V. Ζημίωμα.
Ζημιωτής, ὁ, celui qui nuit, préjudicie.
Ζημιωτικός, ἡ, όν, préjudiciable, nuisible.

, όν, qui est sujet à
nmagé.
'. la vie, *inf. de* ζάω.
aor. impér.; νὰ ζή-
ubj. de ζῶ.
ιendicité. r. ζητέω.
cherche. || Quête.
emande, recherche.
demandeur. || Cher-
ète ou quêteur d'un
ieux; fém. ἡ ζητή-
·έω.
, όν, qu'on doit cher-
recherche.
demande. || Recher-
ἡ πραγματεία ἀρ-
ῃ ζήτησιν, cette mar-
commence à pren-
, à être demandée.
quête. r. ζητέω.
, mendiant; fém. ἡ

, mendicité.
mendiant.
mendier. r. ζητέω.
τό, question.
cher. || Demander;

hell. de ζάω, qu'il
. Ζήτω ὁ Ἐρρῖκος δ'!
IV!

Ζιγκί, τό, étrier. r. or.
Ζιζάνιον, τό, zizanie, discorde.
Ζίζικας, ὁ, cigale. r. τέττιξ.
Ζιζυφιά, ἡ, jujubier, *arbre*.
Ζίζυφον, τό, jujube, *fruit*.
Ζίμα, V. Ζίψιμον. r. θλίμμα.
Ζιμένος, η, ον, pressé, pressuré, de θλιμμένος.
Ζιμπίλι, τό, hyacinthe.
Ζιντζαπί, τό, gris, *couleur*.
Ζιντζιά, ἡ, barres, ou partie de la mâchoire du cheval.
Ζίφω, presser, pressurer. r. θλίβω.
Ζίψιμον, τό, pressurage, pression. r. θλίψις.
Ζόμπα, ἡ, bosse. r. καμπή.
Ζόμπος, *adj.* bossu.
Ζορκάδι, τό, chevreuil. r. δορκάς· chez les Doriens, ζορκάς.
Ζουγγρανίζω, égratigner.
Ζουγλός, *adj.* estropié.
Ζούγλωμα, τό, mutilation.
Ζουγλώνω, estropier.
Ζουγραίνω, crêper, friser.
Ζουγρός, ή, όν, crépé, frisé.
Ζουλεύω, V. Ζηλεύω.
Ζουλίγω et ζουλίζω, presser, comprimer. || Bossuer; meurtrir.
Ζούλισμα, τό, pression. || Meurtrissure.

Ζουλομήτης, ὁ, camus; fém. ἡ ζουλομήτα.
Ζουμάκι, τό, bouillon. r. ζωμός.
Ζουμερός, ἡ, όν, succulent. || Plein de bouillon.
Ζουμί, τό, bouillon, jus. r. ζωμός.
Ζοῦρα, ἡ, usure. r. usura.
Ζουράρος, ὁ, usurier.
Ζουρεύω, prêter à usure.
Ζουρλάδα, ἡ, folie.
Ζουρλαίνω, rendre fou. || Étourdir; *au pass.* devenir fou.
Ζούρλαμα, τό, l'action de devenir ou de rendre fou.
Ζουρλαμάδα, ἡ· ζουρλαμός, ὁ, folie.
Ζουρλός, ἡ, όν, fou, folle.
Ζοχάδαις, αἱ, hémorrhoïdes.
Ζοχός, ὁ, laiteron, *plante.*
Ζυγαριά, ἡ, balance. r. ζυγός.
Ζύγι, τό, peson, balance. Ζύγι τοῦ νεροῦ, niveau d'eau.
Ζυγιάζω, peser. || Balancer.
Ζυγίασμα, τό, pesée.
Ζυγιαστής, ὁ, peseur.
Ζυγιαστικός, ἡ, όν, propre à peser.
Ζυγός, ὁ, joug. || Rang de soldats. || Balance. gr. anc.
Ζυγός, *adj.* pair. Ζυγὸν ἢ μόνον, *pair ou non. r.* ζεύγω.

Ζύγωμα, τό, approche. || Fr quentation.
Ζυγώνω, approcher, accoste fréquenter. r. συγόω.
Ζύγωσις, ἡ, V. Ζύγωμα.
Ζυγωτικός, ἡ, όν, accostable.
Ζυμαρένιος, *adj.* de pâte.
Ζυμάρι, τό, pâte. r. ζύμη.
Ζυμαρικόν, τό, toute espèce pâte; *au pl.* pâtisserie.
Ζυμαρίτικος, *adj.* de pâte.
Ζύμη, ἡ, levain. gr. anc.
Ζυμοσίμετρον, τό, zymosimèt *instrument de chymie.*
Ζυμοτεχνία, ἡ, zymotechnie traité de la fermentation.
Ζύμωμα, τό, l'action de pét
Ζυμώνω, pétrir. || Fermenter.
Ζύμωσις, ἡ, l'action de pét || Fermentation (gr. anc.).
Ζυμωτής, ὁ, celui qui pétrit.
Ζυμωτικός, ἡ, όν, qu'on p pétrir. || Fermentatif.
Ζυμωτῆρι et ζυμώτρι, τό, trin, machine à pétrir le p
Ζῶ, ῇς, ῇ (aor. ἔζησα), vi Ζῶμεν ἀναπαυμένα, nous viv à notre aise. Νὰ ζοῦν τὰ μ μου, que Dieu soit à mon ai Νὰ ζῇ ἡ Ἑλλάς! vive la Grè
Ζωγραφία, ἡ, peinture, table

peindre. Ζωγραφίζω
eindre à l'huile; μέ
létrempe.
ή, l'art de la pein-
nc.
, ή, όν, de pein-
ιφικὸς κάλαμος, pin-

, τό, l'action de

, ή, femme peintre.
ς, V. Ζωγράφος.
;, ή, όν, pittoresque.
eindre.
ι, peintre. gr. anc.
ιη, V. Ζωγραφική.
petit animal.
, zodiaque. gr. anc.
όν, animal. Ἡ ζωδικὴ
règne animal.
, ή, animalité.
signe céleste.
c. Ἐφ' ὅλης του τῆς
ant toute sa vie.
όν, vivant, vif.
adj. vivifiant.
bouillon. r. ζωμός.
τό, petite ceinture.
ι, ceinturier.
, ceinture. Τὸ δεύτε-
ιι μιᾶς φαμηλίας, la
branche cadette d'une famille.

Ζώνη, ή, ceinture; ceinturon.

Ζῶντα, τά, vie. Εἰς τὰ ζῶντα τοῦ πάππου μου, du vivant de mon ayeul. r. ζάω.

Ζωντανά, *adv.* vivement.

Ζωντάνευμα, τό· ζωντάνευσις, ή, et ζωντανευμός, ὁ, résurrection.

Ζωντανεύω, ressusciter quelqu'un. || Ressusciter soi-même. || Reprendre ses forces.

Ζωντανός, ή, όν, vivant. || Vif, alerte. gr. anc. ζωός.

Ζωντανοσύνη et ζωντανότης, ή, vivacité. || Vitalité.

Ζῶντας, part. prés. de ζῶ, vivant. Ζῶντάς μου, de mon vivant.

Ζωντῆμι, τό, jument.

Ζωντόβολον, τό, animal, bête.

Ζωντοχῆρα, ή, femme séparée de son mari, de ζῶν, ζῶντος, et χήρα.

Ζώνω, ceindre. || Se ceindre. r. ζωννύω.

Ζωογονία, ή, vivification.

Ζωογονητής, ὁ, celui qui donne la vie.

Ζωογονῶ, vivifier, animer.

Ζωογραφία, ή, zoographie.

Ζωολατρία, ἡ, culte des animaux. r. ζῶον, λατρεία.
Ζωολογία, ἡ, zoologie, *science.*
Ζῶον, τό, animal. gr. anc.
Ζωοντότης, V. Ζωντανοσύνη.
Ζωοποιός, ή, όν, vivifiant.
Ζωοποίησις, ή, vivification.
Ζωοποιῶ, vivifier. gr. anc.
Ζωότης, ή, animalité.
Ζωοτόκος, *adj.* vivipare.
Ζωοτροφεῖον, τό, lieu où l'on nourrit des animaux, ménagerie.
Ζωοτροφία, ή, provision, vivres.

Ζωοτρόφος, ὁ, celui des animaux.
Ζωοτροφῶ et ζωοτρέ des animaux.
Ζωόφυτον, τό, zooph
Ζώσιμον et ζῶσμα, de ceindre; ceint
Ζώστρα, ή, ceinture
Ζωστήρ, ὁ· ζωστῆρι ture. || Baudrier, c
Ζωτικός, ή, όν, vit ἡ ζωτικὴ τάξις, le rè
Ζωΰφιον, τό, anima
Ζωώνω, vivifier, de

H

H, ιτα, septième lettre de l'alphabet, numériquement marque huit, avec un accent (ή); mais avec un signe au dessous (ῃ), marque huit mille.
Ἡ, *article féminin,* la. || Ἡ, p. αἱ, les. || Ἤ, *conj.* ou.
Ἥϐη, ή, puberté, jeunesse.
Ἥϐης, *adj.* qui est en âge de puberté; adolescent.
Ἠγαπημένος, η, ον, part. passé pass. d'ἀγαπῶ.

Ἠγαπητός, ή, όν, bi
Ἡγεμονεία, ή, princi sance.
Ἡγεμονεύω, dominer der. gr. anc.
Ἡγεμονικός, ή, όν, De bonne mine, d parence.
Ἡγεμών et ἡγεμῶνας, duc; fém. ἡ ἡγεμόνισσα.
Ἡγουμενεῖον, τό, ab

ἡγουμένισσα, ἡ, ab-
érieure. r. ἡγοῦμαι.
, *adj*. abbatial.
être abbé ou supé-
e communauté.
ὁ, abbé. r. ἡγοῦμαι.
. *hell*. c'est-à-dire,

ell. déjà.
agréablement.
ἡδονεύγω, vivre dans
, dans la débauche.
laisir, volupté.
, όν, voluptueux.
. ind. de ἡδύνω.
ser, récréer.
, menthe. gr. anc.
vivre dans la mol-
is la volupté.
, volupté, mollesse.
adj. voluptueux.
, suave, doux.
uavité. gr. anc.
rf. de θέλω. *C'est*
me du conditionnel.
ει ou ἤθελε γράψω,
ἤθελα γραφθῆ ou ἤ-
ῶ, je serais écrit.
r. ind. de θέλω.
a morale.
, moral. gr. anc.

Ἠθικῶς, *adv*. moralement.
Ἦθος, τό, manière. Τὰ ἤθη, les mœurs. Αὐτὸς ἔχει καλὰ ἤθη, il a de bonnes mœurs.
Ἠλεκτρίζω, électriser.
Ἠλεκτρικός, ή, όν, électrique.
Ἠλεκτρισμός, ὁ, électricité.
Ἤλεκτρον, τό, ambre jaune. *gr. anc.* || Électricité.
Ἥλερη, ἡ, rougeole, *maladie*.
Ἡλιάζω, exposer au soleil; sécher au soleil. gr. anc.
Ἡλιακός, ή, όν, solaire.
Ἡλιακός, ὁ, belvedère.
Ἡλιάνθεμον, τό, hélianthème ou herbe d'or, *plante*. gr. anc.
Ἡλίασις, ἡ, coup de soleil.
Ἡλίασμα, τό, exposition au soleil.
Ἡλικία, ἡ, âge. gr. anc.
Ἡλικιώτης, ὁ, homme fait.
Ἡλιόκαυμα, τό· ἡλιόκαυσις, ἡ, coup de soleil, ardeur du soleil. r. ἥλιος, καίω.
Ἡλιοκεντρικός, ή, όν, héliocentrique.
Ἡλιοκομήτης, ὁ, héliocomète.
Ἡλιόμετρον, τό, héliomètre.
Ἥλιος, ὁ, soleil. gr. anc.
Ἡλιοσκόπιον, τό, hélioscope.
Ἡλιοστάσιον, τό, solstice.

Ἡλιοτρόπιον, τό, héliotrope ; tournesol. gr. anc.

Ἡλύσιος, *adj.* élysien. Τὰ ἠλύσια πεδία, les champs élysées.

Ἥμαρτον, aor. hell. de ἁμαρτάνω.

Ἡμεῖς, *pl.* d'ἐγώ, nous. gr. anc.

Ἡμέρα, ἡ, jour. *gr. anc.* Καλὴ ἡμέρα, bon jour. Ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ, de jour en jour. Εἰς τὰς ἡμέρας μου, de mes jours.

Ἡμέρευσις, ἡ, adoucissement ; apprivoisement. || Civilisation.

Ἡμερεύω, adoucir ; apprivoiser, civiliser. || S'adoucir, etc.

Ἡμερινός, ή, όν, de jour; journalier.

Ἡμερόκαλλον, τό, hémérocalle, *espèce de lis.*

Ἡμεροκάματον, τό, travail qu'un homme peut faire dans un jour; journée ; salaire. r. κάμνω.

Ἡμερολόγιον, τό, almanach. || Journal. || Ordre du jour.

Ἡμερονύκτιον, τό, un jour et une nuit. r. ἡμέρα, νύξ.

Ἥμερος, η, ον, paisible, doux. || Privé, domestique. gr. anc.

Ἡμεροσύνη et ἡμερότης, ἡ, douceur, mansuétude.

Ἡμέρωμα, τό, V. Ἡμέρευσις.

Ἡμερώνω, V. Ἡμερεύω.

Ἡμέρωσις, V. Ἡμέρευσις.

Ἡμερωτής, ὁ, celui qui apprivoise, qui civilise; fém. ἡμερώτρια.

Ἡμερωτικός, ή, όν, propre à privoiser, à civiliser.

Ἡμερωτός, ή, όν, qu'on peut privoiser, civiliser.

Ἡμέτερος, έρα, ον, *pron.* l notre.

Ἡμικύκλιον, τό, demi-cercl

Ἡμιμορία, ἡ, brigade, p *d'un corps d'armée.*

Ἥμισυς, *adj.* demi. Τὸ ἥμισ moitié. Ἥμισυ κρασὶ καὶ ἥ νερόν, moitié viu et m eau.

Ἡμισφαιρικός, ή, όν, hémis rique.

Ἡμισφαίριον, τό, hémisphèr

Ἡμιτεταρτημόριον, τό, d quart. r. ἥμισυς, τέταρτος μόριον.

Ἡμιτριταῖος, *adj.* demi-tie *en parlant d'une fièvre.*

Ἡμίφωνος, ἡ, demi-voyelle, *me* l, m, n, r, s, x. gr.

Ἡμπόρεσις, ἡ, possibilité.

Ἡμπορετός, ή, όν, possible.

Ἡμπορῶ, V. Ἐμπορῶ. r. ἐν, π

. Ἐξεύρω. r. ἔξευρον,
ξευρίσκω (on devrait
férer ἐξεύρω).
act. de πίνω.
aie. r. αἶρα.
λθα, aor. d'ἔρχομαι.
héros, d'ἥρως.
ς, ή, όν, héroï-co-

ί, όν, héroïque.
ιdv. héroïquement.
ιéroïde, *épitre amou-*
s un nom historique.
ι, héroïne. gr. anc.
Υσκνα. r. ὕσκα.
dv. paisiblement.
tranquilliser, apai-
ranquilliser, etc.
ή· ἡσύχασμα, τό, l'ac-
tranquilliser, d'apai-
ser, ou de se tranquilliser, etc.
Ἡσυχαστής, ὁ, qui vit en repos.
Ἡσυχαστικός, ή, όν, tranquille.
||Tranquillisant.
Ἡσυχία, ή, tranquillité, repos.
Ἥσυχος, η, ον, tranquille.
Ἤτε, *conj. hell.* ou.
Ἤτοι, *conj.* c'est-à-dire.
Ἧττα, ή, défaite. gr. anc.
Ηὗρα, aor. de εὑρίσκω. gr. anc.
εὗρον.
Ἡφαίστειον, τό, brûlot, navire
incendiaire, *comme qui dirait*
volcan, de Vulcain (Ἥφαιστος).
Ἠχητικός, ή, όν, résonnant.
Ἠχολογῶ, résonner, retentir.
Ἦχος, ὁ, écho, son, air.
Ἠχῶ, V. Ἠχολογῶ. gr. anc.
Ἠχώ, ή, écho. gr. anc.
Ἠχώδης, *adj.* sonore, résonnant.

Θ

huitième lettre de
:t, numériquement
f, avec un accent su-
θ'); et avec un ac-
dessous (θ), vaut
le.

Θά, p. θὲ νά, signe du futur.
Θὰ γράψω, j'écrirai.||Certes.
Θάλασσα, ή, mer. gr. anc.
Θαλασσερός et θαλασσινός, ή, όν,
marin; maritime.
Θαλασσεύω, voyager sur mer.

Θαλάσσιος, *adj*. V. Θαλασσερός.
Θαλασσόνερον, τό, l'eau de mer.
Θαλασσοβρεμένος et θαλασσοβρεγμένος, η, ον, mouillé par la mer.
Θαλασσοδαρμένος, η, ον, battu par la mer. r. δέρω.
Θαλασσοζημίαι, αἱ, avaries.
Θαλασσοκρατοῦντες, οἱ, les Vénitiens, *ainsi appelés à une époque où ils étaient les maîtres de la mer*. r. κρατεῖν.
Θαλασσόπετρα, ἡ, écueil, récif.
Θαλασσοπολεμάρχης, ὁ, chef d'escadre. r. θάλασσα, πολέμαρχος.
Θαλασσοπόλεμος, ὁ, combat naval.
Θαλασσοπερνῶ, passer la mer.
Θαλασσοταραχή, ἡ, agitation de la mer.
Θαμβάδα, ἡ, éblouissement.
Θάμβος, τό, étonnement.
Θαμβός, *adj*. ébloui, étonné.
Θάμβωμα, τό, éblouissement.
Θαμβώνω, éblouir, de θαμβόω.
Θαμμένος, η, ον, *part*. enterré.
Θαμπώνω, etc., V. Θαμβώνω.
Θανάσιμα, *adv*. mortellement.
Θανάσιμος, *adj*. mortel.
Θανατερός et θανατηφόρος, *adj*. qui donne la mort.
Θανατηφόρως, *adv*. à mort.

Θανατικόν, τό, peste.‖Mortalité.
Θανατικώνω, être atteint de la peste. r. θάνατος.
Θάνατος, ὁ, la mort. Ὅλοι εἴμεθα διὰ θάνατον, nous sommes tous mortels.
Θανάτωμα, τό, meurtre.‖Condamnation à mort.
Θανατωμός, ὁ· θανάτωσις, ἡ, même sign.
Θανατώνω, mettre à mort; tuer.
Θανή, ἡ, la mort.‖Funérailles.
Θάπτης, ὁ, celui qui enterre.
Θαπτικός, ή, όν, relatif à la sépulture. r. θάπτω.
Θάπτω, ensevelir, inhumer.
Θαῤῥαλέως, *adv*. avec courage.
Θαῤῥετά et θαῤῥευτά, *adv*. avec confiance.
Θαῤῥεύγω et θαῤῥεύω, avoir confiance. r. θαῤῥέω.
Θάῤῥευμα, τό, confiance.
Θαῤῥευτικός et θαῤῥευτός, ή, όν, de confiance.
Θάῤῥος, τό, confiance.‖Courage, hardiesse. gr. anc.
Θαῤῥύνω, encourager. gr. an[c.]
Θαῤῥῶ, présumer, croire.‖[A]voir confiance. Τί θαῤῥεῖς; croyez-vous? Θαρσεῖτε! [cou]rage!

ιέος, *adj.* courageux.
ιέως, *adv.* hardiment.
, ensevelir, de θάπτω.
, τό, miracle; merveille.
θαύματος! *hell.* ah! quel
ige!
ζω, admirer.||S'étonner,
erveiller. gr. anc.
σιος, ία, ον, admirable.
σίως, *adv.* merveilleuse-
.
σμα, τό, merveille.
σμός, ὁ, admiration. Προ-
θαυμασμόν, émerveiller.
στά, *adv.* admirablement.
στικός, ή, όν, admiratif.
στός, ή, όν, merveilleux.
τοποιΐα, ή, l'art ou l'action
ire des miracles.
τοποιῶ, faire des miracles.
τοτεχνημάτος, η, ον, fa-
é avec un art merveil-
r. θαῦμα, τέχνη.
τουργία, ή, prestige, mi-
. r. θαῦμα, ἔργον.
τουργικός, ή, όν, miracu-

τουργός, ὁ, thaumaturge.
τουργῶ, faire des mira-
des prestiges. gr. anc.
ή, enterrement. r. θάπτω.

Θάφτιον, τό, tombe; épitaphe.
Θάφτω, θάφτης, V. Θάπτω, etc.
Θάψιμον, τό, inhumation.
Θὲ νά, p. θέλει, *signe du futur.*
Θὲ νὰ γράψω, j'écrirai.
Θεά, ή, déesse, fém. de θεός.
Θέα, ή, vue, aspect. r. θεάο-
μαι.
Θέαμα, τό, spectacle. gr. anc.
Θεανδρικός, *adj.* théandrique,
ou divin et humain à la fois.
Θεάνθρωπος, ὁ, Dieu fait hom-
me, J. C.
Θεάρεστα et θεαρέστως, *adv.* d'u-
ne manière agréable à Dieu.
Θεάρεστος, *adj.* agréable à Dieu.
Θεαρχία, ή, puissance divine.
Θεαρχικός, ή, όν, qui appartient
à la puissance divine.
Θεατής, ὁ, spectateur; fém. ή
θεάτρια et θεάτρα.
Θεατρίζω, donner en spectacle
quelqu'un, le baffouer.
Θεάτρισμα, τό, l'action de don-
ner quelqu'un en spectacle,
de le baffouer publiquement.
Θέατρον, τό, théâtre. gr. anc.
Θεία, ή, tante. gr. anc.
Θειάφι, τό, soufre. r. θεῖον.
Θειαφοκέρι, τό, allumette. rac.
θεῖον, κηρός.

Θεϊκός, ή, όν, divin.

Θεῖος, ὁ, oncle. gr. anc.

Θεῖος, α, ον, divin. Θεῖα ῥήματα, verbes impersonnels, *parce que* Θεός *en est souvent le nominatif sous-entendu ;* p. ex. : βρέχει, χιονίζει, etc.

Θεϊσμός, ὁ, théisme ou déisme.

Θέλγητρον, τό, charme, attrait; appât. gr. anc.

Θέλγω, allécher; charmer.

Θέλημα, τό, volonté. gr. anc.

Θεληματάρης, ὁ, volontaire, capricieux; fém. ἡ Θεληματαριά.

Θεληματικός, ή, όν, volontaire, spontané.

Θεληματικῶς, *adv.* volontairement, de son plein gré.

Θέλησις, ἡ, volonté. gr. anc.

Θελιά, V. Θυλιά.

Θέλω, vouloir.||Devoir. Τοῦ θέλω δώδεκα φλωριά, je lui dois douze ducats. (Θέλω et θέλει sont aussi le signe du futur. Θέλω γράψει ou θέλει γράψω, j'écrirai; c'est le *will* des Anglais.)

Θέμα, τό, thème. gr. anc.

Θεματογράφω, faire des thèmes; écrire dans une langue étrangère. Θεματογράφει εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, il écrit grec ancien.

Θεμέλιον, τό, fondement, ba Βάνω θεμέλιον εἰς, se fon sur, mettre son espoir dan

Θεμελιώδης, *adj.* fondamen

Θεμελίωμα, τό, fondation.

Θεμελιωμένα, *adv.* avec fon ment.

Θεμελιώνω, fonder. r. θεμελι

Θεμελιωτής, ὁ, fondateur.

Θεμελιωτικός, ή, όν, fondamen

Θέμεν, *syncope p.* θέλομεν.

Θεμένος, part. passé pass. θέτω. r. τίθημι.

Θεμωνιά, etc., V. Θημονιά.

Θέν, *syncope p.* θέλουν, V. Θέ

Θεογεννήτωρ, ὁ, Dieu le père

Θεογεννήτρια, ἡ, la mère de Di

Θεογνωσία, ἡ, la connaissa de Dieu; la vraie religion.

Θεογνώστης, ὁ, celui qui c naît Dieu.

Θεόγνωστος, η, ον, connu Dieu. gr. anc.

Θεογονία, ἡ, théogonie.

Θεοδίδακτος, η, ον, instruit Dieu. gr. anc.

Θεόδοτος, *adj.* donné par Di

Θεόθεν, *adv.* de Dieu; de la p de Dieu. gr. anc.

adj. immolé à la divi-
anc.
ος, *adj.* appelé par
. anc. θεόκλητος.
ίνος, η, ον, qui est
de Dieu. r. κάμνω.
τος, *adj.* maudit.
, η, ον, appelé par
anc.
, ἡ, théocratie.
ς, ή, όν, théocrati-

adj. jugé par Dieu.
, *adj.* créé par Dieu.
, *adj.* déicide.
ἡ, théologie.
, ή, όν, théologique.
, *adv.* théologique-

ὁ, théologien.
traiter de questions
ues. gr. anc.
ια, τό· θεομαντεία, ἡ,
n. r. θεός, μάντις.
adj. ennemi de Dieu.
attaquer la divinité.
ἡ, la mère de Dieu.
ός, ή, όν, relatif à la
Dieu.
, ἡ, imitation de Dieu.
, *adj.* qui imite Dieu.

Θεοπαράδοτος, *adj.* transmis ou institué par Dieu. Τὰ θεοπαράδοτα, les institutions de Dieu; ses inspirations.
Θεοπάρθενος, ἡ, la Ste. Vierge.
Θεόπεμπτος, *adj.* envoyé de Dieu. gr. anc.
Θεόπνευστος, η, ον, inspiré de Dieu. gr. anc.
Θεοποιΐα, ἡ, apothéose.
Θεοποιός, ή, όν, qui déifie. || Fait par Dieu. r. θεός, ποιέω.
Θεοποίητος, η, ον, qui est l'ouvrage de Dieu. m. r.
Θεοποιῶ, diviniser, déifier.
Θεόργιστος, η, ον, qui est l'objet de la colère de Dieu.
Θεός, ὁ, Dieu. Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, Dieu le veuille! Ὁ Θεὸς νὰ τὸν εὕρῃ, que Dieu le punisse. Θεέ μου! bon Dieu! grand Dieu! Θεοῦ βοηθοῦντος ou εὐδοκοῦντος, *hell.* avec l'aide de Dieu.
Θεοσέβεια, ἡ, piété. gr. anc.
Θεοσεβής, *adj.* pieux, dévot.
Θεότης, ἡ, divinité. gr. anc.
Θεοτικά, *adv.* divinement.
Θεοτικός, ή, όν, divin.
Θεοτίμητος, η, ον, honoré de Dieu. gr. anc.
Θεοτόκος, ἡ, la mère de Dieu.

Θεότοκος, *adj.* né de Dieu.
Θεοφάνεια, τά, l'épiphanie ou le jour des rois.
Θεοφιλής, *adj.* qui aime Dieu.
Θεοφιλία, ή, amour de Dieu.
Θεόφοβος, *adj.* craignant Dieu; timoré. gr. anc.
Θεοφόρος, *adj.* divin. Οἱ θεοφόροι πατέρες, les saints pères.
Θεοφύλακτος, *adj.* conservé par Dieu. r. φυλάττω.
Θεοφώτιστος, *adj.* qui a reçu des lumières d'en haut; éclairé par Dieu. r. φωτίζω.
Θεοχαρίτωτος, *adj.* agréable à Dieu.‖Qui a des grâces toutes divines. r. χάρις.
Θεραπεία, ή, cure.‖Remède.‖Courtoisie, égards. gr. anc.
Θεράπευμα, τό· θεράπευσις, ή, traitement d'une maladie.
Θεραπευτική, ή, s. ent. μέθοδος, la thérapeutique. gr. anc.
Θεραπευτικός, ή, όν, curatif.‖Soigneux, prévénant.
Θεραπευτός, ή, όν, guérissable.
Θεραπεύω, traiter *un malade*; guérir.‖Soigner, courtiser; *au pass.* passer son envie, se satisfaire.
Θεργιόν, etc. V. Θηρίον, etc.

Θερίζω, moissonner. gr. an
Θερίον, etc., V. Θηρίον, et
Θέρισμα, τό· θερισμός, ὁ anc.), moisson.
Θεριστῆρι, τό, faux, *instrum*
Θεριστής, ὁ, moissonneur.‖
Θεριστικός, ή, όν, de la mois
Θερίστρα, ή, moissonneuse
Θερμά, *adv.* chaudement.
Θερμαίνω, chauffer, échau *gr. anc.*‖Avoir la fièvre.
Θερμαῖς, αἱ, bains chauds.
Θερμαντικός, ή, όν, échau
Θερμασία, ή, fièvre.
Θέρμασμα, τό, échauffem État fébrile.
Θερμάστρα, ή, chaufferett tuve.
Θέρμη, ή, fièvre. gr. anc.
Θερμόν, τό, chaleur.
Θερμοποῦλα, ή, petite fièv
Θερμός, ή, όν, chaud, ar
Θερμόμετρον, τό, thermom
Θερμότης, ή, chaleur. gr.
Θέρος, τό, moisson. gr. a
Θές, θέτε, *syncope p.* θ θέλετε. V. Θέλω.
Θέσις, ή, position.‖Thèse.
Θεσμός, ὁ, rit. gr. anc.
Θέτης, ὁ, celui qui place.
Θετικός, ή, όν, positif.

ικῶς, *adv.* positivement.
ω (aor. ἔθεσα· aor. pass.
ἐθην· part. pass. θεμένος),
ιser, placer, situer. r. τίθημι.
ινω, etc., V. Ἀποθεώνω, etc.
ιρημα, τό, contemplation;
éculation.||Théorème.
ιρησις, ἡ, contemplation;
éculation. gr. anc.
ιρητής, ὁ, spectateur; con-
mplateur.
ιρητικός, ἡ, όν, spéculatif. ||
iéorique.||De bonne mine.
ιρία, ἡ, vue, aspect; regard.
Théorie, spéculation. Ἔχει
λὴν θεωρίαν, il a l'air bon.
ιρῶ, observer, regarder.
ισις, V. Ἀποθέωσις.
ιάρι, τό, fourreau, gaîne.
ιαριάζω, mettre dans le four-
au. r. θήκη.
η, ἡ, boîte; étui. gr. anc.
ιάζω, mettre dans une boî-
, dans un étui; serrer.
ιασμα, τό, l'action d'enfer-
er, de serrer. r. θήκη.
ιά, θηλυά, etc. r. θῆλυς (quod
ibet cavitatem). V. Θυλιά.
υκογεννῶ, mettre au monde
es filles. r. θηλυκός, γεννάω.
ιωνιά, ἡ, tas, monceau.

Θημωνιάζω, amonceler, entas-
ser. r. θημών.
Θημωνίασμα, τό, entassement.
Θηριακή, ἡ, thériaque. gr. anc.
Θηρίον, τό, bête sauvage.
Θηριοπιάνομαι, être assailli par
des bêtes. r. θήρ, πιάζω, *do-
risme*, p. πιέζω.
Θηριότης, ἡ, brutalité, férocité.
Θηριότοπος, ὁ, repaire de bêtes.
Θηριοφωλιά, ἡ, tanière, antre.
Θηριώδης, *adj.* farouche, brutal.
Θηριώνω, devenir farouche, fu-
rieux. r. θηριόω.
Θησαυρίζω, thésauriser.
Θησαύρισις, ἡ· θησαύρισμα, τό,
et θησαυρισμός, ὁ, l'action de
thésauriser.
Θησαυριστής, ὁ, thésauriseur;
fém. ἡ θησαυρίστρια.
Θησαυρός, ὁ, trésor. gr. anc.
Θησαυροφυλάκιον, τό, lieu où
l'on garde les trésors. Τὸ βα-
σιλικὸν θησαυροφυλάκιον, le
trésor royal.
Θησαυροφύλαξ, ὁ, trésorier.
Θιάφι, V. Θειάφι.
Θλιβερά, *adv.* tristement.
Θλιβερός, *adj.* funeste; affligeant.
Θλίβω, affliger, attrister.||Acca-
bler, opprimer. gr. anc.

Θλιμμένα, *adv.* avec chagrin.

Θλιμμένος, part. passé de θλίϐω.

Θλίψις, ἡ, affliction, chagrin; tribulation. gr. anc.

Θνητά, *adv.* comme un mort.

Θνητόν, τό, condition de ce qui est sujet à la mort.

Θνητός, ή, όν, mortel. gr. anc.

Θολά, θολερά, *adv.* dans un état trouble, non limpide.

Θολαίνω, troubler, de θολόω.

Θολερός et θολός, *adj.* trouble, peu clair; bourbeux.

Θόλος, ὁ, voûte. gr. anc.

Θόλωμα, τό, état trouble, peu clair. r. θολός, bourbe.

Θολώνω, troubler; se troubler. Τὸ κρασὶ θολώνει, le vin se trouble. r. θολόω.

Θόλωσις, ἡ, action de se troubler.

Θολωτής, ὁ, celui qui trouble.

Θολωτικός, ή, όν, qui a la force de troubler *l'eau, le vin.*

Θόρυϐος, ὁ, bruit, tumulte, vacarme. gr. anc.

Θορυϐοποιός, *adj.* tumultueux, turbulent.

Θορυϐοποιῶ, faire du bruit, du tumulte, du vacarme. gr. anc.

Θρασύς, *adj.* hardi. gr. anc.

Θρασύτης, ἡ, hardiesse.

Θρειῶ, piler, hacher. r. θραύω.

Θρέμμα, τό, l'action de nourrir. || Nourrisson, élève.

Θρεμμένος, η, ον, part. passé pass. de τρέφω.

Θρεπτικός, ή, όν, nourrissant, nutritif; *subs.* élève, nourrisson.

Θρέφτης, ὁ, nourricier. r. θρεπτής.

Θρεφτός, V. Θρεπτικός.

Θρέφω, nourrir; *au pass.* se nourrir. gr. anc. τρέφω.

Θρέψιμον, τό· θρέψις, ἡ (gr. anc.), nourriture; nutrition.

Θρηνιτικός, ή, όν, déplorable. || Plaintif.

Θρῆνος, ὁ, lamentation.

Θρηνῶ, se lamenter, gémir.

Θρηνώδης, *adj.* plaintif.

Θρησκεία, ἡ, religion, culte.

Θριάμϐευμα, τό· θριάμϐευσις, ἡ, triomphe.

Θριαμϐευτής, ὁ, triomphateur; *fém.* ἡ θριαμϐεύτρα.

Θριαμϐευτικός, ή, όν, triomphal.

Θριαμϐεύω, triompher.

Θριαμϐικός, *adj.* triomphal.

Θρίαμϐος, ὁ, triomphe. gr. anc.

Θρίσσα, ἡ, alose. *poisson.*

Θροϐή, ἡ, sariette, *plante.*

Θρόμϐος, ὁ, grumeau. gr. anc.

Θρομϐοῦμαι, se grumeler. gr. anc.

le manche d'un
ır la soie.
)etit trône; petite

ıise, siège; trône.
cer sur un trône.
, intronisation.
', celui qui met

ône.‖Chaise, siè-
:e. Ὁ βασιλεὺς κρα-
ϑρόνον του, le roi
ence.
)mpre, fracasser.
τό, fracture.
, morceau, frag-
ı.
Θρόμϐος.
riture, aliment.
urrice. r. τροφός.
ϐρη, V. Θροϐή.
υγάτηρ, ἡ, fille.
:, ἡ, petite fille.
s, piége.‖Lacet.‖
τοῦ κομπιοῦ, bou-
ιά τοῦ δεκαδιοῦ,
e l'écheveau. Θυ-
ιῦ, ris de la voile.
σμα, V. Θυλικώνω.
l'action de ϑυλι-

Θυλικώνω, enlacer; lacer. ‖ Agrafer. Θυλικώνω τά κομπιά, boutonner. V. Θηλιά.

Θυλικωτῆρι, τό, agrafe; boucle. ‖Fermoir.‖Boutonnière.

Θύμημα, etc., V. Ἐνϑύμημα, etc.

Θυμητήριον, τό, signe, marque pour se rappeler. r. ϑυμός.

Θυμάρι, τό, V. Θύμος.

Θυμίζω, etc., V. Ἐνθυμίζω, etc.

Θυμιάζω, encenser. r. ϑυμιάω.

Θυμίαμα, τό, encens.‖Encensement, fumigation parfumée.

Θυμίασις, ἡ· ϑυμίασμα, τό, encensement, parfums brûlés.

Θυμιατήριον et ϑυμιατόν, τό, encensoir, cassolette.

Θυμοῦμαι, V. Ἐνθυμοῦμαι.

Θύμος, ὁ, thym, *plante*. gr. anc.

Θυμός, ὁ, la colère. Κ' ὅλος ϑυμὸς ἐφώναξε, et tout colère il dit.

Θυμώδης, *adj.* colère, emporté.

Θύμωμα, τό, accès de colère.

Θυμωμένα, *adv.* avec colère.

Θυμωμένος, η, ον, courroucé.

Θυμώνω, irriter, courroucer.‖ S'emporter, se mettre en colère. r. ϑυμόω.

Θυμωτής, ὁ, homme emporté; fém. ἡ ϑυμώτρα.

Θύννος, ὁ, thon, *poisson*.

Θύρα, ἡ, porte. gr. anc.
Θυρί et θυρίδιον, τό, petite porte.||Fenêtre.
Θυροκάρφι, τό, gond, fiche.
Θυρωρός, ὁ, portier; huissier.
Θυσία, ἡ, sacrifice. gr. anc.
Θυσιάζω, sacrifier, immoler.
Θυσίασμα, τό, immolation.
Θυσιαστήριον, τό, sanctuaire; autel. gr. anc.
Θυσιαστής, ὁ, sacrificateur.
Θωρακοφόρος, ὁ, cuirassier.
Θώραξ, ὁ, cuirasse.||Thorax.
Θώρεμα, τό, aspect. r. θεώρημα.
Θωρετής, ὁ, observateur.
Θωρετός, ἡ, όν, remarquable.
Θωργιά, V. Θωριά.
Θώρι, τό, vue; physionomie, air. V. Θωριά.
Θωριά, ἡ, regard.||Vue.||Couleur. r. θεωρία.
Θωριάτικα, τά, ce qu'on paye pour voir une curiosité.
Θωρῶ, voir, visiter, de θεωρῶ.

I

I, IOTA, neuvième lettre de l'alphabet, numériquement marque dix, avec un accent (ί); mais avec un signe au dessous (ι), marque dix mille.
Ἰά, ἡ, gain, profit.||Santé, p. γειά. Ἔχετε ἰάν, portez-vous bien. r. ὑγίεια.
Ἴαμα, τό, guérison. gr. anc.
Ἰαματικός, ἡ, όν, qui a la vertu de guérir. r. ἰάομαι.
Ἰαμβικός, ἡ, όν, iambique.
Ἴαμβος, ὁ, iambe. gr. anc.
Ἰαννουάριος, ὁ, janvier, *mois*.
Ἰάσιμος, *adj*. guérissable.
Ἰασουμί, τό, jasmin. r. or.
Ἴασπις, ἡ, jaspe. gr. anc.
Ἰάτρενα, ἡ, femme qui exerce la médecine. r. ἰατρός.
Ἰάτρευμα, τό, traitement d'une maladie.
Ἰατρευμός, ὁ· ἰάτρευσις, ἡ (gr anc.), guérison.
Ἰατρευτικός, ἡ, όν, qui a la vertu de guérir.
Ἰατρευτός, ἡ, όν, guérissable.
Ἰατρεύω, guérir, traiter un malade.||Recouvrer la santé,

, comme ἰατρεύομαι.
ζuérison.||Remède.
la médecine.
, médecine, médi-
emède.
όν, médicinal.
nédecin. gr. anc.
: ἰατροσόφιον, τό, li-
aite des remèdes à
:r.
ή, l'art de la mé-

ρος, ὁ, docteur en

admirative, oh!
nortier. r. ἴγδη.
, τό, pilon.
ὁ, même sign.
, ή, l'inquisition.
, ὁ, inquisiteur.
ici, voilà.||Ἰδέ, ἰδές·
or. impér. de βλέπω.
ée. gr. anc.
re en solitaire.
, V. Ἐδικός, r. ἴδιος.
ή, propriété, bien.
s parents.
ή, appropriation.
ι, s'approprier.
propre, propriété,
ὁ ἴδιον τῶν ἀνθρώπων

εἶναι, c'est le propre des hommes de.

Ἴδιος, ία, ον, le même, la même. ||Propre. Ἐγὼ ὁ ἴδιος, moi-même. Τοῦ εἶναι τὸ ἴδιον, tout lui est égal.

Ἰδιοσήμαντος, *adj.* qui signifie proprement.||Qui a la même signification. r. σημαίνω.

Ἰδιότης, ή, propriété. gr. anc.

Ἰδίωμα, τό, propriété, attribut. ||Qualité.||Idiôme.

Ἰδίως, *adv.* proprement.

Ἰδιώτης, ὁ, idiot. Καλόγηρος ἰδιώτης, frère convers.

Ἰδιωτικός, ή, όν, privé.

Ἰδιωτισμός, ὁ, idiotisme, propriété de langage. gr. anc.

Ἰδοί, οἱ, les ides. r. lat. idus.

Ἰδού, *adv.* voici. gr. anc.

Ἵδρωμα, τό, l'action de suer.

Ἰδρώνω, suer, de ἱδρόω.

Ἵδρωτας, ὁ, sueur, de ἱδρώς.

Ἰδρωτικός, ή, όν sudorifique.

Ἰδῶ, ῇς, ῇ, aor. subj. de βλέπω.

Ἱερακάρης, ὁ, fauconnier.

Ἱεράκι, τό, épervier. r. ἱέραξ.

Ἱεράκιον, τό, hieracium ou herbe d'épervier, pissenlit.

Ἱέραξ, ὁ, V. Ἱεράκι.

Ἱερακομύτης, *adj.* qui a un nez très-aquilin. r. ἱέραξ, μύτις.
Ἱερακοτρόφος, ὁ, fauconnier.
Ἱεράρχης, ὁ, hiérarque, prélat.
Ἱεραρχία, ἡ, hiérarchie.
Ἱεραρχικός, ή, όν, hiérarchique.
Ἱεραρχῶ, être chef d'hiérarchie.
Ἱερατεία, ἡ, sacerdoce.
Ἱερατεῖον, τό, même sign. ‖ Sacristie (gr. anc.).
Ἱεράτευμα, τό, exercice de sacerdoce.
Ἱερατεύω, être le chef d'une église. ‖ Remplir les fonctions sacerdotales (gr. anc.).
Ἱερατικά, τά, ornemens d'église.
Ἱερατικός, ή, όν, sacerdotal.
Ἱερέας et ἱερεύς, ὁ, prêtre.
Ἱέρισσα, ἡ, prêtresse.
Ἱεροβότανον, τό, consoude, *plante vulnéraire.*
Ἱερογλυφικόν, τό, hiéroglyphe.
Ἱερογλυφικός, ή, όν, hiéroglyphique. gr. anc.
Ἱεροδιάκονος, ὁ, diacre.
Ἱεροκήρυξ, ὁ, prédicateur.
Ἱερομόναχος, ὁ, moine.
Ἱεροπρεπής, *adj.* qui convient à un prêtre, ou au culte.
Ἱεροπρεπῶς, *adv.* d'une manière convenable à un prêtre.

Ἱερόν, τό, église, chape
tuaire. gr. anc.
Ἱερός, ά, όν, sacré, s
Ἱεροσκευοφυλάκιον, V.
κιον.
Ἱεροσυλία, ἡ, sacrilég
nation. gr. anc.
Ἱερόσυλος, *adj.* sacrile
Ἱεροσυλῶ, commettre
lége.
Ἱερουργία, ἡ, célébratic
vice divin. gr. anc.
Ἱερουργικός, ή, όν, re
célébration de l'offic
Ἱερουργός et ἱερουργῶν,
lébrant.
Ἱερουργῶ, célébrer l'
Ἱεροφυλάκιον, τό, sacri
Ἱεροφύλαξ, ὁ, sacristai
Ἱεροψάλτης, ὁ, chantre
Ἱερώνω, sacrer, consac
Ἱερωσύνη, ἡ, sacerdoc
Ἰησουΐτης, ὁ, Jésuite.
Ἰησοῦς, ὁ, Jésus. r. h.
Ἱκανά, *adv.* assez; suffi
Ἱκανεύγω et ἱκανεύω, s
Ἱκανοποίησις, ἡ, satisf
Ἱκανοποιητικός, ή, όν
sant; satisfactoire.
Ἱκανοποιῶ, satisfaire.
Ἱκανός, ή, όν, suffisa

ἱκανὸν καιρὸν
assa quelque
ui.
sance.
samment.
cation.
er, supplier.
opliant.
ant.
r. Ἱκετήριος.
lan. r. or.
, *oiseau*. gr.
ετῖνος.
uine.
ment.
enjoué.
. gr. anc.
'escadron. r.

opice.
propitiatoire,
vrait l'Arche.
:, *maladie*.
e. gr. anc.
prêtre turc.
al. r. or.
. gr. anc.
ière, coque-
. or.
in que.
ς, *gén.* ἰνός.

Ἰνάτι, τό, fantaisie; obstination. r. or.

Ἰνατιάζω, s'obstiner.

Ἰνατζῆς, ὁ, homme fantasque, obstiné.

Ἰνβεντάριο, τό, inventaire. r. it.

Ἰνδιάνα, ἡ, dindon.‖Indienne, *étoffe*.

Ἰνδικόν, τό, indigo. gr. anc.

Ἰνδικτιών, ἡ, indiction, période de 15 ans. r. lat. indictio.

Ἰξεύρω, savoir, connaître. r. ἴξευρον, aor. d'ἐξευρίσκω.

Ἰξόβεργον, τό, gluau. r. virga.

Ἰξός, ὁ, glu. gr. anc.

Ἰξῶδες, τό, viscosité.

Ἰξώδης, *adj.* visqueux, gluant.

Ἰουβιλαῖος, ὁ, jubilé. r. lat.

Ἰουδαΐζω, judaïser. gr. anc.

Ἰουδαϊκός, ή, όν, judaïque.

Ἰουδαῖος, ὁ, Juif.

Ἰουδαϊσμός, ὁ, judaïsme.

Ἰούλιος, ὁ, juillet. r. lat.

Ἰούνιος, ὁ, juin. r. lat.

Ἵππαρχος, ὁ, hipparque, général de cavalerie. gr. anc.

Ἱππεύς, ὁ, cavalier; chevalier.

Ἱππηλάσιον, τό, tournoi. r. ἵππος, ἐλαύνω.

Ἱππικόν, τό, cavallerie.

Ἱπποδρομικός, ή, όν, du cirque.

Ἱπποδρόμιον, τό, cirque; manège. || Hippodrome.
Ἱπποπόταμον, τό, hippopotame.
Ἵππος, ὁ, V. Ἄλογον.
Ἱπποστάσιον, τό, écurie.
Ἱπποσέληνον, τό, ache, *plante.*
Ἶρις, ἡ, iris ou arc-en-ciel.
Ἴσα, etc., V. Ἴσια, etc.
Ἰσάγγελος, *adj.* égal à un ange.
Ἰσαπόστολος, *adj.* égal à un apôtre. r. ἴσος, ἀπόστολος.
Ἰσημερία, ἡ, équinoxe. gr. anc.
Ἰσημερινός, ὁ, s. ent. κύκλος, équateur; *adj.* équinoxial.
Ἰσθμός, ὁ, isthme. gr. anc. || (Κατ' ἐξοχήν) l'isthme de Corinthe.
Ἴσια, *adv.* également. || Directement. || A la ligne. Ἴσια εἰς τὴν ὥραν, juste à l'heure; à propos. Ἴσια μὲ τὴν γῆν, à rase terre. Ἴσια πρὸς ἴσια, à proportion, proportionnellement.
Ἰσιάζω, égaler; aplanir. || Redresser. Ἰσιάζω μίαν ὑπόθεσιν, arranger une affaire.
Ἰσίασις, ἡ· ἰσίασμα, τό, égalisation; aplanissement. || Redressement. || Accommodement.
Ἰσιομάδα, ἡ, V. Ἰσίωμα.
Ἴσιον, τό, équité, droiture.
Ἴσιος, *adj.* égal. || Droit. || Uni.
Ἴσιωμα, τό, terrain uni, plaine. || Redressement.
Ἰσιώνω, aplanir, redresser.
Ἰσκιάζω, ombrager.
Ἴσκιος, ὁ, ombre. r. σκιά.
Ἴσκνα, V. Ὕσκνα.
Ἰσλαμισμός, ὁ, islamisme.
Ἰσόβαρο, τό, contre-poids.
Ἰσογώνιον, τό, équiangle.
Ἰσόδουλος, ὁ, compagnon de service. r. ἴσος, δοῦλος.
Ἰσοδυναμία, ἡ, équipollence.
Ἰσοδύναμος, *adj.* équipollent. || Équivalent.
Ἰσοδυναμῶ, équipoller. || Équivaloir, avoir la même force.
Ἰσοζυγία, ἡ, équilibre.
Ἰσοζυγιάζω, mettre en équilibre. || Être du même poids, du même prix. r. ἴσος, ζυγός.
Ἰσόθεος, *adj.* égal à Dieu.
Ἰσομερία, ἡ, équinoxe. gr. anc. ἰσημερία, d'ἴσος et ἡμέρα.
Ἰσομερινός, ἡ, όν, équinoxial.
Ἰσομοιράζω, partager également
Ἰσομοιρασία et ἰσομοίρασις, ἡ· ἰσομοίρασμα, τό, partage égal.
Ἴσον, τό, copie. r. ἴσος.
Ἰσόπλευρον, τό, équilatère.
Ἴσος, η, ον, égal. Ἐξ ἴσου, *hell* également.

adj. isoscèle, t. de
ε.
ι, ἡ, équilibre.
ζω, balancer; ajuster,
re juste un poids, des
s. r. ἴσος, σταθμός.
ος, adj. qui a le mê-
s.
σις, ἡ, ajustage, ajus-
les monnaies.
τής, ὁ, ajusteur, celui
te les monnaies.
ς, adj. V. Ἰσοστάθμιος.
ος, adj. qui a le mê-
ore de syllabes.
, égalité. gr. anc.
ἡ, valeur ou prix égal.
d'honneurs. || La pai-
rité.
adj. équivalent; d'é-
|| Égal en honneur. Οἱ
τῆς Ἀγγλίας, les lords
erre; τῆς Γαλλίας, les
France.
, adj. isochrone; con-
in.
ία, ἡ, histiodromie
de la navigation à voi-
ίον, δρόμος.
, adj. qu'on peut dé-
ἱστορέω.

Ἱστόρισμα, τό, description historique.
Ἱστορία, ἡ, histoire. gr. anc.
Ἱστορίζω, écrire l'histoire; raconter, décrire.
Ἱστορικός, ή, όν, historique.
Ἱστορικός, ὁ, historien.
Ἱστορικῶς, adv. historiquement.
Ἱστοριογράφος, ὁ, historiographe. gr. anc.
Ἰσχίον, τό, ischion, l'os de la hanche. gr. anc.
Ἰσχουρία, ἡ, ischurie ou rétention d'urine. r. ἴσχω, οὖρον.
Ἰσχυρά, adv. fortement.
Ἰσχυρογνωμία, ἡ, obstination.
Ἰσχυρογνωμῶ, s'obstiner.
Ἰσχυρογνώμων, adj. obstiné, tenace, opiniâtre. gr. anc.
Ἰσχυρογνώμως, adv. obstinément, opiniâtrément.
Ἰσχυρός, adj. fort, puissant.
Ἰσχυρότης, ἡ, force.
Ἰσχύς, ἡ, force, vigueur.
Ἰσώνω, aplanir. r. ἰσόω.
Ἴσως, adv. peut-être.
Ἰταλικίζω, vivre à l'italienne.
Ἰταλιστί, adv. en Italien.
Ἰτέρι, V. Τέρι. r. ἑταῖρος.
Ἰτζογλάνι, τό, icoglan, page.
Ἰχθυολογία, ἡ, ichthyologie.

Ἰχθυοφάγος, ὁ, ichthyophage.
Ἰχθύς, ὁ, poisson. (Depuis que les premiers Chrétiens d'Orient se sont servis d'ἰχθύς comme d'un mot symbolique, parce qu'on y avait trouvé cet acrostiche : Ἰησοῦς Χριστὸς Θεοῦ Υἱὸς Σωτήρ, ce mot a été presque entièrement remplacé par ὀψάριον, dont on a fait ψάρι.)
Ἰχνογράφημα, τό, l'action de dessiner ; le trait, le tracé.
Ἰχνογραφία, ἡ, esquisse ; plan.
Ἰχνογράφω, dessiner, tracer.
Ἴχνος, τό, trace, vestige.
Ἰωβιλαῖος, ὁ, jubilé. r. lat.
Ἰωμάδα, ἡ· ἰωμός, ὁ, ternissure.
Ἰώνω, se ternir. || Rancir. r. ἰόω, rouiller.
Ἰωνικός, *adj.* ionique, d'Ionie.
Ἰῶτα, τό, iota, 9e lettre. Ἕνα ἰῶτα, un iota, rien.
Ἰωτικός, ή, όν, qui ternit les couleurs.

K

K, KAPPA, dixième lettre de l'alphabet, numériquement avec un accent (κ'), marque vingt ; et avec un signe au-dessous (͵κ), marque vingt mille.
Καβαδαγιάδι, τό, chevelure.
Καβαδαγιάτος, η, ον, chevelu.
Καβαδαγίζω, avoir beaucoup de cheveux.
Καβάδι, τό, sorte de robe.
Καβάκι, τό, peuplier, *arbre.*
Καβάλλα, ἡ, cavalerie.
Καβάλλα, *adv.* à cheval.
Καβαλλάρης, ὁ, cavalier ; fém. ἡ καβαλλαριά.
Καβαλλαροτέχνη, ἡ, l'art de l'équitation. r. καβάλλης, τέχνη.
Καβαλλερία, ἡ, cavalerie ; chevalerie.
Καβαλλιέρης et καβαλλιέρος, ὁ, cavalier ; chevalier.
Καβαλλιέρικος, η, ον, chevaleresque, équestre.
Καβαλλίκευμα, τό, équitation.
Καβαλλικευτά, *adv.* à califourchon ; à cheval.

ıter à cheval.||
ɔurchon.||Sub-
·. r. καβάλλης.
·. V. Καβαλλι-

ıier de cheval.
le. r. fr.
ban. r. or.
eil. Ἔχομεν κα-
ɔns conseil. r.

·evisse.
ιάκι, τό, pe-
revette.
rte de ragoût.
ınais; carotte.
γγραινα.
λλάρα, ἡ, gril-
.at. cancelli.
greffe; chan-
ade.
;reffier; chan-

llis; *au pl.* ra-

ɜrmeture avec

ıer avec des
rer d'une ba-

ı, fermé avec

des barreaux.||Fait en forme de barreaux.

Καδελέτον, τό, cercueil, bière.

Καδένα, ἡ, chaîne. r. lat. catena.

Καδενωμένος, η,-ον, enchaîné.

Καδέρνον, τό, p. ex. : ἕνα καδέρνον χαρτί, une main de papier.

Καδηλῆκι, τό, district d'un cadi; juridiction et office de cadi.

Καδῆς, ὁ, cadi, *juge*. r. or.

Καδί, τό, cuvier. r. κάδιον.

Κάδος, ὁ, cuve, cuvier.

Καζάκα, ἡ, casaque. r. it.

Καζανάκι, τό, chauderon.

Καζάνι, τό, chaudière. r. or.

Καζαντζῆς, ὁ, chaudronnier.

Καζαντίζω, gagner, s'enrichir.

Καζάντιον, τό, gain, profit.

Καζάντισμα, τό, l'action de gagner, de s'enrichir.

Καζναδάρης, ὁ, trésorier.

Καζνᾶς, ὁ, trésor. r. or. (gaza.)

Καθαίρεσις, ἡ, déposition; dégradation. gr. anc.

Καθαιρνῶ, V. Καθαρίζω.

Καθαιρῶ, déposer; dégrader.

Καθαρά, καθάρια et καθάργια, *adv.* clairement, nettement.

Καθαρίζω, purger; purifier; nettoyer; éplucher; *au pass.* s'épurer. gr. anc.

Καθάριος, α, ον, (gr. anc.) et καθάργιος, clair, pur, net.

Καθάρισμα, τό, nettoiement; épuration; épluchement.

Καθαρισμός, ὁ, purification.

Καθαριστής, ὁ, celui qui nettoye, qui purifie.|| Éplucheur; fém. ἡ καθαρίστρια.

Καθαριστικός, ή, όν, qui sert à purifier.

Καθαρός, ή, όν, propre, net; clair, pur. *gr. anc.*|| Distinct.

Καθαροσύνη et καθαρότης, ἡ, clarté, netteté; pureté.

Καθαρούτζικος, dim. de καθαρός.

Κάθαρσις, ἡ, purgation.

Καθαρτήριον, τό, s. ent. πῦρ, le purgatoire.

Καθαρτικόν, τό, un purgatif. Παίρνω καθαρτικόν, se purger.

Καθαρτικός, ή, όν, purgatif.

Καθαρύνω, épurer. r. καθαρός.

Καθάρυνσις, ἡ, dépuration.

Καθαρῶς, *adv.* clairement; distinctement.|| Purement.

Κάθε, *pron. indéclinable*, chaque, tout. Ἀπὸ κάθε λογῆς, de toute sorte. Κάθε χρόνον, chaque année. Κάθε τί ou πρᾶγμα, *toute chose*. r. καθ' ἕν.

Καθέδρα, ἡ, chaire; siège.|| Capitale d'un pays.

Καθέζομαι, V. Κάθομαι.

Καθεῖς ou καθ' εἷς, V. Καθένας.

Καθέκλα, ἡ, siège, chaise.

Καθεμία, fém. de καθένας.

Καθένας ou καθ' ἕνας ou καθ' ἕνας· fém. καθεμία, chacun, chacune; chaque. gr. anc. καθεῖς, p. καθ' εἷς.

Καθεξῆς, *adv.* coup sur coup. Καὶ καθεξῆς, et ainsi de suite. r. κατά, ἑξῆς.

Κάθετος, ἡ, la perpendiculaire. Κατὰ κάθετον, perpendiculairement. gr. anc.

Καθηγητής, ὁ, précepteur.

Καθηγούμενος, ὁ, le prieur.

Καθηγουμένισσα, ἡ, la prieure.

Καθῆκον, τό, devoir, office.

Καθήκων, *adj.* convenant.

Κάθημαι, s'asseoir. Καθημένος, η, ον, assis, assise.

Καθημερινή, ἡ, s. ent. ἡμέρα, jour ouvrable.

Καθημερινός, ή, όν, quotidien, journalier. gr. anc.

Καθημερνά, *adv.* journellement.

Καθημερνός, V. Καθημερινός.

Καθημερούσια et καθημερούσιον, *adv.* V. Καθημερνά.

V. Καθημερινός.
déposition.
art. passé pass.

V. Καθιέρωσις.
ısacrer.
:onsécration.
consécrateur.
ı, όν, de consé-

.‖S'asseoir.
action de s'as-

toute espèce de
υ.
, assis.
.tuer. r. καθίστη-

ıme. r. καθώς.
' καθοδήγησις, ή,
ıduite.
, directeur.
ή, όν, qui a la
er, de conduire.
ı, directrice.
:onduite, direc-

ȝer, conduire.
cente. gr. anc.
catholiquement.

Καθολικισμός, ὁ, catholicisme.

Καθολικόν, τό, original. Τὸ ἴσον τοῦ καθολικοῦ, la copie de l'original.

Καθολικός, *adj.* catholique; universel.‖Propre.

Καθολικότης, ἡ, catholicité.

Καθολικῶς, *adv.* V. Καθολικά.

Καθόλου, *adv.* universellement. ‖Aucunement. Τὸ καθόλου ou καθ' ὅλου, l'universalité.

Κάθομαι, s'asseoir. r. καθίζομαι.

Καθομιλούμενος, η, ον, généralement parlé; vulgaire.

Καθοσίωσις, ἡ, p. ex. : ἔγκλημα καθοσιώσεως, crime de lèze-majesté.

Καθότι, *conj.* parce que. r. κατά, ὅτι.

Κάθου, impér. de κάθομαι.‖Formule d'encouragement. Κάθου γύρευε, allons, cherche.

Καθρέπτης, ὁ, miroir.

Καθρεπτοξυρίζομαι, se faire la barbe au miroir. r. κάτοπτρον, et ξύρομαι.

Καθυβρίζω, insulter. gr. anc.

Καθυποβάλλω, subjuguer.

Καθώς, *adv.* comme, ainsi que; suivant que. Θὰ τὸν ἀνταμείψω καθὼς μὲ δουλεύσει, je le

récompenserai suivant qu'il m'aura servi.

Καί, *conj*. et.||P. ὅτι, que. Λογιάζω καὶ τὸ ἔμαθες, je suppose que vous le saviez. Καὶ νά, même sign. Εἶδα καὶ νὰ ἐβραδύαζε, je vis qu'il était nuit.

Καίγω, V. Καίω.

Καϊκάκι, τό, batelet.

Καΐκι, τό, bateau, barque. r. or.

Καϊκιά, ἡ, batelée, charge d'un bateau.

Καϊκτζῆς, ὁ, batelier.

Καΐλα, ἡ, grande chaleur, ardeur. r. καίω.

Καϊμακάμης, ὁ, caïmacan, lieutenant d'un visir, etc. r. or.

Καϊμάκι, τό, crême.

Καϊμακόπηττα, ἡ, frangipane, espèce de pâtisserie.

Καϊμένος, η, ον, *part*. brûlé; *adj*. pauvre diable, pauvre.

Καϊμός, ὁ, brûlure; incendie. || Désir ardent. r. καίω.

Καϊνέτα, ἡ, collier.

Καϊνετάκι, τό, petit collier.

Καινοτομία, ἡ, nouveauté, innovation. gr. anc.

Καινοτομῶ, innover. gr. anc.

Καινούργιος, etc., V. Καινούριος.

Καινούρια, *adv*. nouvellement.

Καινούριος, *adj*. neuf, nouve

Καινουριοσύνη, ἡ, nouveaut

Καινουρίωμα, τό, renouvel ment. r. καινός.

Καινουριώνω, renouveler.

Καινουριωτής, ὁ, celui qui nouvelle.

Καινόφανος, *adj*. qui paraît n vellement. Ὅροι καινόφαν termes nouveaux.

Καιόλας, *adv*. V. Κιόλας.

Καιρός, ὁ, temps.|| Date. ||Sais Ἄνοιξεν ὁ καιρός, le temps s' éclairci. Οἱ τέσσαρες καιροὶ τ χρόνου, les quatres saisons l'année. Τί καιρὸν εἶναι γρα μένη ἡ γραφή του; de que date est sa lettre? Εἰς καιρό à temps. Ἔξω τοῦ καιροῦ, ho de propos. Εἰς καιρὸν ὁπο pendant que, vû que.

Καισαρικός, ἡ, όν, césarien Impérial. r. Καῖσαρ.

Καΐσι, τό, abricot, *fruit*.

Καϊσιά, ἡ, abricotier, *arbre*.

Καίω, brûler. gr. anc.

Κακά, *adv*. mal.

Κακάβι, τό, marmite, chaudro gr. anc. ἡ κακκάβη.

Κακακούγω et κακακούω, ente dre mal; *au pass*. avoir u

putation. r. κακός,

plongeon, *oiseau.*
cacao, *fruit.*
, déplaisance. r.
ιω.
ι, ον, déplaisant.
ɩouiller, chanter,
nme la perdrix.
ό, chant des oi-
el de la perdrix.
maladie, mal.
re malade.
:hanceté, malice.
ıladie.
:her; se brouiller.
acique, prince du

)erl. de κακός.
ıauvaise humeur.
ο κάκιτα, haïr.
âcherie, brouille.
ter; chagriner. ||
'attrister.
Κακάβι.
erdrix. *oiseau.* gr.
;ίς et κακκάβα.
mets oriental de

ıdj. qui a le sang
ɩς, αἷμα.

Κακόβαφος, *adj.* mal teint. || Qui teint mal. r. βάπτω.

Κακόβιος, *adj.* de mauvaise vie.

Κακοβουλία, ἡ, mauvais conseil.

Κακόβουλος, *adj.* qui donne de mauvais conseils.

Κακοβρασμένος, *adj.* mal cuit.

Κακόβραστος, *adj.* difficile à cuire. r. βράζω.

Κακογέμιστος, *adj.* qu'on remplit mal, ou difficilement.

Κακογεννημένος, η, ον, mal né, de basse naissance.

Κακογέννα, ἡ, couche laborieuse.

Κακογεννῶ, accoucher difficilement.

Κακόγερος, ὁ, méchant vieillard. r. γέρων.

Κακογεύομαι, faire un mauvais repas. V. γεῦμα.

Κακογιάτρευτος, *adj.* difficile à guérir. r. ἰατρεύω.

Κακόγιερος, *adj.* malsain. r. ὑγιής; *subst.* V. Κακόγερος.

Κακογλωσσία, ἡ, médisance.

Κακόγλωσσος, *adj.* médisant.

Κακογλωσσῶ, médire. r. γλῶσσα.

Κακόγνωμα, *adv.* avec une mauvaise intention.

Κακογνωμία, ἡ, mauvaise intention. r. γνώμη.

Κακόγνωμος, η, ον, mal intentionné.

Κακογνωμῶ, avoir mauvaise intention. r. γνώμη.

Κακόγραια, ἡ, méchante vieille.

Κακογράψιμον, τό, mauvaise écriture. r. γράφω.

Κακογραφία, ἡ, même sign.

Κακογράφω, écrire mal.

Κακόγροικος, η, ον, qui entend ou comprend mal.

Κακογροικῶ, entendre mal ; comprendre mal.

Κακοδαίμων, ὁ, mauvais génie, mauvais ange. gr. anc.

Κακοδείπνητος, *adj.* qui a fait un mauvais souper.

Κακοδειπνῶ, faire un mauvais souper. r. δεῖπνον.

Κακοδοξία, ἡ, mauvaise opinion.

Κακόδοξος, *adj.* qui a de mauvaises opinions. gr. anc.

Κακοδοξῶ, avoir de mauvaises opinions.

Κακοδουλειά, ἡ· κακοδούλευμα, τό, mauvais travail.

Κακοδούλευτος, *adj.* difficile à servir.

Κακοδουλεύω, travailler mal. || Servir mal.

Κακόδουλος, ὁ, mauvais serviteur.

Κακοεργία, ἡ, méchante crime. r. ἔργον.

Κακόεργος, ὁ, malfaite

Κακοερμηνευτής, ὁ, mau seiller. || Mauvais inter

Κακοερμηνεύω, conseill Interpréter mal.

Κακοερμηνεία, ἡ, mauv terprétation. || Mauvais

Κακοευχαριστημένος, η, mal remercié. || Très tent. r. εὐχαριστέω.

Κακοευχάριστος, η, ον, à contenter.

Κακοζυγίαστος, *adj.* ma

Κακοήθεια, ἡ, malignité || Impolitesse.

Κακοήθης, *adj.* malin.

Κακοήθως, *adv.* malign

Κακοθάνατος, *adj.* qui mauvaise fin ; *subst.* fin, impénitence final

Κακοθελής, *adj.* malvei

Κακοθελησία, ἡ, malv mauvaise volonté.

Κακοθελητής, V. Κακοθε ἡ κακοθελήτρα.

Κακοθεραπευμένος, η, a été mal soigné. r. Θ

Κακοθωρῶ, avoir une vue. || Regarder de ma

ιευτος, V. Κακογιάτρευ-
ἰατρεύω.
ιία, ἡ, mauvais temps.
ίζω, être mal assis.
ωμένος, η, ον, mal fait.
ος κακοκαμωμένος, un
mal bâti. r. κάμνω.
νω, faire mal.
δα, *adv*. à contre-cœur.
δίζω, chagriner. || Se
ier. r. καρδία.
δισμα, τό, affliction.
δισμένα, *adv*. avec cha-

δισμένος, η, ον, affligé.
διστής, ὁ, homme cha-
t; fém. ἡ κακοκαρδίστρια.
δος, *adj*. triste, chagrin.
δεια, ἡ, gain illicite.
δημένος, η, ον, gagné
manière illicite.
δής, *adj*. qui fait des
llicites.
δίζω, faire des gains il-
r. κέρδος.
λος, *adj*. qui a une
ise tête, ou une tête
r. κεφαλή.
σμένος, η, ον, mal filé.
στρια, ἡ, mauvaise fi-
r. κλώθω.

Κακοκομμένος, η, ον, mal coupé, mal taillé. r. κόπτω.
Κακόκοφτος, η, ον, difficile à couper. r. κόπτω.
Κακοκρίνω, juger mal.
Κακοκρισία, ἡ, jugement inique. gr. anc.
Κακοκύτταγμα, τό, regard de travers.
Κακοκυττάζω, regarder de travers ou de mauvais œil. || Envier. r. κυπτάζω.
Κακόλιμνος, η, ον, qui a un mauvais port. r. λιμήν.
Κακολόγημα, τό, médisance, diffamation. r. λόγος.
Κακολογία, ἡ, même sign.
Κακολογιάζω, porter des jugemens téméraires.
Κακολόγιασμα, τό· κακολόγιασις ἡ, jugement téméraire.
Κακολογιαστής, ὁ, celui qui fait des jugemens téméraires; fém. ἡ κακολογιάστρια.
Κακολόγος, ὁ, médisant.
Κακολογῶ, médire. gr. anc.
Κακομαθαίνω, donner ou prendre de mauvaises habitudes. || Élever mal, dresser mal.
Κακομάθημα, τό, mauvaise habitude. r. μανθάνω.

Κακομαρτυρία, ἡ, mauvais témoignage. r. μαρτυρία.

Κακομαρτυρῶ, rendre un mauvais témoignage.

Κακομεταχειρίζομαι, faire un mauvais usage; abuser. ||Maltraiter. r. μεταχειρίζομαι.

Κακομεταχείρισις, ἡ, mauvais usage. ||Mauvais traitement.

Κακομεταχειριστής, ὁ, celui qui fait un mauvais usage.

Κακομέτρημα, τό, mauvais compte, ou mauvaise mesure.

Κακομετρητής, ὁ, celui qui compte ou mesure mal; fém. ἡ κακομετρήτρια.

Κακομέτρητος, *adj.* qui ne se mesure pas bien. || Qu'on ne peut pas bien nombrer.

Κακομετρῶ, mesurer ou nombrer mal. r. μετρέω.

Κακομίμησις, ἡ, mauvaise imitation. r. μίμησις.

Κακομίμητος, η, ον, qu'on ne peut pas bien imiter.

Κακομιμοῦμαι, imiter mal.

Κακομοιράζω, partager mal.

Κακομοίρασμα, τό, mauvaise distribution. r. μοιράω.

Κακομοιραστής, ὁ, celui qui partage mal.

Κακομοίραστος, *adj.* qu'on ne peut pas bien partager.

Κακομοιριά, ἡ, misère, infortune. r. μοῖρα.

Κακομοιριάζω, rendre ou devenir malheureux.

Κακομοιριασμένα, *adv.* misérablement.

Κακόμοιρος, οίρα, ον, malheureux, misérable. r. δύσμοιρος.

Κακόν, τό, le mal. Θέλει ἀποθάνει ἀπὸ τὸ κακόν του, il en mourra de regret. Κακὸν ποῦ μὲ ηὗρε! dans quel malheur je suis tombé! Τοῦ κακοῦ, inutilement. ||En mal.

Κακονδυμένος, η, ον, *part.* mal vêtu.

Κακονδύνω, habiller mal. ||S'habiller mal. r. δύνω.

Κακόνομα, τό, mauvaise réputation.

Κακονοματίζω, décrier, diffamer. r. ὀνομάζω.

Κακόνους, *adj.* malintentionné. ||Sot; fém. κακονοῦσσα.

Κακονυκτιά, ἡ, mauvaise nuit.

Κακονυκτιάζω et κακονυκτίζω, passer une mauvaise nuit.

Κακονύκτισμα, τό, l'action de passer une mauvaise nuit.

etc., V. Κακοξοδιά-

, dissiper, gaspil-
ίζω.
:, τό, gaspillage.
ς, ὁ, dissipateur;
οδιάστρα.
, souffrir, être mal-
. ἔπαθον, aor. 2 de

ἡ, malaise, peine.
. Κακοπαθαίνω.
ς, ἡ, mauvaise é-

ος, *adj.* difficile à

, élever mal.||Châ-
παῖς, d'où παιδεύω.
, mourir miséra-
. ἀποθάνω, *inusité*
).
ι, ἡ, mauvais ma-

τος, *adj.* difficile à

ω, marier mal; *au*
un mauvais maria-
ἀνήρ, *gén.* ἀνδρός.
, τό, faux pas.
aire un faux pas.
se comporter mal.

Κακοπέραστος, η, ον, difficile à passer. r. περάω.
Κακοπληρώνω, payer mal.
Κακοπληρωτής, ὁ· κακοπληρώτρια, ἡ, qui paye mal.
Κακοποίημα, τό· κακοποίησις, ἡ, mauvais traitement.
Κακοποιΐα, ἡ, méchanceté.
Κακοποιός, ὁ, malfaiteur; *adj.* malfaisant. gr. anc.
Κακοποιῶ, maltraiter.||Mal faire.
Κακοπολιτεία, ἡ, mauvais gouvernement. gr. anc.
Κακοπόρευμα, τό· κακοπόρευσις, ἡ, gêne, pénurie.
Κακοπόρευτος, *adj.* qui est dans la gêne. r. πόρος.
Κακοπορεύω, être gêné, avoir à peine le nécessaire.
Κακοπραγία et κακοπραγμοσύνη, ἡ, crime, attentat.
Κακοπράγμων, *adj.* méchant.
Κακοπροαίρεσις, ἡ, mauvaise intention, malveillance.
Κακοπροαίρετος, *adj.* malveillant, malintentionné.
Κακοῤῥίζικα, *adv.* par malheur.
Κακοῤῥιζικιά, ἡ, mésaventure, malheur. r. it. rischio.
Κακοῤῥιζικιάζω, rendre ou devenir malheureux.

Κακοῤῥίζικος, *adj.* malencontreux. r. it. rischio.

Κακός, ή, όν, méchant, mauvais. gr. anc.

Κακόσαρκος, *adj.* qui a la chair mauvaise. r. σάρξ, *gén.* σαρκός.

Κακοσίαστος, *adj.* qu'on ne peut accommoder, arranger. r. ἴσος.

Κακοσίμωτος, *adj.* de difficile accès.

Κακοστομαχία, ή, mal d'estomac. r. στόμαχος.

Κακοστόμαχος, *adj.* qui fait mal à l'estomac. gr. anc.

Κακοστομαχῶ, avoir mal à l'estomac. ‖ Faire mal à l'estomac.

Κακοστομία, ή, langage obscène. ‖ Mauvaise prononciation.

Κακόστομος, *adj.* qui a un langage obscène ou grossier. ‖ Qui prononce mal. ‖ Médisant.

Κακοστρατεύω, faire un mauvais voyage. r. στρατία.

Κακόστρωτος, *adj.* p. ex. : Στράτα κακόστρωτος, rue mal pavée. Κρεβάτι κακόστρωτον, lit mal fait. Ἄλογον κακόστρωτον, cheval mal sellé.

Κακοσυνεύω, s'aigrir, s'irriter.

Κακοσύνη, ή, méchanceté.

Κακοσυνηθίζω, donner de mauvaises habitudes, mal élevé ‖ S'accoutumer mal.

Κακοσυνηθισμένος, η, ον, m[al] élevé. r. συνήθης.

Κακοσυντροφίαστος, *adj.* qui [ne] peut pas s'associer.

Κακότακτος, η, ον, mal ordonné, mal arrangé. r. τάσσω.

Κακοταξία, ή, mauvais ordre

Κακοτερία, ή, augmentation [du] mal (du comp. inus. de κακό[ς]

Κακότης, V. Κακία.

Κακοτροπία, ή, coquinerie.

Κακότροπος, *adj.* coquin.

Κακοτροφία, ή, cacotrophie [ou] nutrition dépravée.

Κακότυχα, *adv.* malheureusement.

Κακοτυχία, ή, disgrâce, m[al]heur. gr. anc. δυστυχία.

Κακοτυχιάζω, être ou dever[nir] malheureux.

Κακότυχος, *adj.* malheureux

Κακούργημα, τό, crime. gr. an[c].

Κακοῦ, *adv.* inutilement. ‖ [À] mal. r. κακός.

Κακοῦμι, τό, hermine.

Κακουμόγουνα, ή, pelisse d'he[r]mine. r. or.

Κακοῦργος, *adj.* malfaisant; m[al]faiteur. gr. anc.

:γία, ἡ, mauvais appétit.
ἐγητος, η, ον, mauvais à
er. r. φάγω.
ἐγος, η, ον, qui mange
ou mal.
ίνεται, *v. impers.* il dé-
Moὶ κακοφαίνεται, il me
ît. Μᾶς κακοφαίνεται νὰ
βλέπωμεν εἰς αὐτὴν τὴν
ν, nous sommes fâchés
us voir dans cette erreur.
ίνωμα, τό, déplaisir, dé-
nce. r. φαίνω.
ομα et κακοφέρσιμον, τό,
ise conduite. r. φέρω.
ονομαι, se conduire mal.
οτος, *adj.* difficile à por-
r. anc. δυσφόρητος.
μίζω, diffamer.
μισμα, τό, diffamation.
μιστής, ὁ, diffamateur;
ἡ κακοφημίστρια.
μος, *adj.* qui a une mau-
renommée. r. φήμη.
ρεσία et κακοφόρεσις, ἡ,
ent téméraire. || Soup-
. ὑφόρασις.
ρετής, ὁ, homme soup-
ux.
ρετος, η, ον, suspect.
çonneux.

Κακοφοροῦμαι, juger téméraire-
ment. || Soupçonner. r. ὑφορῶ.
Κακοφχάριστος, V. Κακοευχάρι-
στος.
Κακοχαιρέτιστος, η, ον, qui ne
salue pas volontiers.
Κακοφωνία, ἡ, cacophonie.
Κακόφωνος, *adj.* qui a une mau-
vaise voix. gr. anc.
Κακοχρονίζω, souhaiter du mal
à quelqu'un (*littéralement*,
lui souhaiter une mauvaise an-
née). r. χρόνος.
Κακόχρονος, ὁ, mauvaise année.
Κακόχρονον νἄχῃς, p. νὰ ἔχῃς,
que le diable t'emporte.
Κακοχρονῶ, V. Κακοχρονίζω.
Κακοχυμία, ἡ, cacochymie ou
dépravation d'humeurs.
Κακόχυμος, *adj.* cacochyme.
Κακοχωνευσία, ἡ, mauvaise di-
gestion.
Κακοχώνευτος, *adj.* difficile à di-
gérer. r. χωνεύω, fondre.
Κακοχωνεύω, digérer mal.
Κακοχωνεψία, V. Κακοχωνευσία.
Κακοψημένος, η, ον, mal rôti,
mal cuit.
Κακοψήνω, mal cuire, rôtir mal.
Κακόψητος, *adj.* de difficile cuis-
son. r. ἑψέω, fut. ἑψήσω.

Κακοψυχίζω, maudire l'ame.
Κακοψύχισμα, τό, malédiction de l'ame. r. ψυχή.
Κακόω, maltraiter.‖Ravager.
Κακώριμος, η, ον, qui mûrit difficilement. r. ὥριμος, mûr.
Κακῶς, *adv.* mal. gr. anc.
Κάκωσις, ἡ, mauvais traitement, vexation. gr. anc.
Κάκωψος, *adj.* de difficile cuisson. r. ὄψον, ou ἑψέω.
Καλά, *adv.* bien. Εἶμαι καλά, je me porte bien.
Καλαγένιος, *adj.* d'étain.
Καλάγιασμα, τό, étamure.
Καλάγιον, τό, étain, *métal.*
Καλάθα, ἡ, grande corbeille.
Καλαθάκι, τό, petite corbeille.
Καλαθᾶς, ὁ, vannier.
Καλάθι, τό, corbeille, panier.
Καλαθιά, ἡ, une corbeille de, une panerée.
Καλαθόπλεγμα, τό, le travail du vannier. r. κάλαθος, πλέκω.
Καλαθοφόρος, V. Καλαθᾶς.
Καλάϊ, τό, étain, *métal.*
Καλαμάκι, τό, petit roseau.
Καλαμαράκι, τό, petit écritoire.
Καλαμάρι, τό, calmar, écritoire. Καλαμάρι θαλάσσιον, calmar, *espèce de* sèche. r. κάλαμος.
Καλαμαροθήκη, ἡ, écritoire. (Calamaria theca. *Suétone.*)
Καλαμαύκι, τό, bonnet des moines grecs. V. Καμηλαύκι.
Καλαμένιος, *adj.* de canne, de roseau.
Καλάμι, τό, canne; roseau. Καλάμι τοῦ ποδαριοῦ, le tibia, et τοῦ λαιμοῦ, le gosier.
Καλαμιά, ἡ, coup de canne. Καλαμιὰ τοῦ σίτου, tuyau du blé.
Καλαμίδευμα, τό, pêche à la ligne. r. καλαμίς, ligne.
Καλαμιδεύω, pêcher à la ligne.
Καλαμίδι, τό, ligne pour pêcher.
Καλαμίνθη, ἡ, calament, *plante.*
Καλαμίτα, ἡ, aimant. r. it.
Καλαμίτικος, V. Καλαμένιος.
Καλαμιών, V. Καλαμών.
Καλαμοθήκη, ἡ, écritoire.
Καλαμόριζα, ἡ, racine de roseau. r. κάλαμος, ῥίζα.
Καλαμορούθουνον, τό, le conduit du nez. r. ῥώθων.
Κάλαμος, ὁ, canne, roseau.‖Plume.‖Pinceau. gr. anc.
Καλαμοσίταρον, τό, tige du froment. r. κάλαμος, σῖτος.
Καλαμότοπος, ὁ, lieu planté de roseaux.
Καλαμπόκι, τό, blé de Turquie.

, *adj*. plein de ro-
. anc.
ὁ, lieu planté de ro-

, ἡ, claie de roseaux.
ιμένος, η, ον, bien
ἀνατρέφω.
ρω, élever bien.
et καλάνται, αἱ, les
, ou le premier jour
. r. lat. calendæ.
ίζω, être ou devenir
le bien. r. ἄνθρωπος.
, ὁ, celui qui fait
ιes, des moules.
τος, *adj*. acceptable.
τό, forme, moule;
ιoir. r. κᾶλον, bois,
gén. ποδός.
, pierre de touche.
, ὁ, calfat, ouvrier
te. r. calafatare. B. L.
ω, calfater.
μα, τό, calfat ou l'ac-
calfater un vaisseau.
, τό, Calvaire.
ῆς, ὁ, calvinisme.
ῆς, ὁ, calviniste. r.
ectaire.
ον, τό, calendrier.
ἡ, charançon, *insecte*.

Καλεσθῶ, ῇς, ῇ, aor. subj. pass. de καλῶ.
Κάλεσμα, τό, convocation.||Invitation.||Banquet. r. καλέω.
Καλεσμός, ὁ, invitation.
Καλεστής, ὁ, celui qui convoque, qui invite; fém. ἡ καλέστρια.
Καλέστρα, ἡ, invitation.
Καλημέρα, *adv*. bonjour, p. καλὴ ἡμέρα.
Καλημερίζω, souhaiter le bonjour. r. καλὴ ἡμέρα.
Καλημέρισμα, τό, l'action de souhaiter le bonjour.
Καληνυκτίζω, souhaiter bonne nuit. r. καλὴ νύξ.
Καληνύκτισμα, τό, souhait de bonne nuit.
Καλησπέρα, *adv*. bonsoir, p. καλὴ ἑσπέρα.
Καλησπερίζω, souhaiter le bonsoir.
Καλησπέρισμα, τό, l'action de souhaiter le bonsoir.
Καλήτερα, *adv*. mieux. Ἀγαπῶ καλήτερα, aimer mieux.
Καλητέρευμα, τό, amélioration.
Καλητερεύω, améliorer.||S'améliorer. r. καλός.
Καλητερίζω, etc., V. Καλητερεύω.

Καλήτερος, comp. de καλός, meilleur. Τὸ καλήτερον, le mieux.
Καληχέρα, ἡ, V. Καλοχέρι.
Καλιακοῦδα et καλικατζοῦ, ἡ, plongeon, *oiseau.*
Καλιγώνω, etc., V. Καλυγώνω.
Καλιμᾶ, ἡ, récit, narration. Τῆς Καλιμᾶς αἱ μυθολογίαι, les mille et une nuits. r. or.
Κάλιτζε, τό, calice. r. lat.
Καλιτζομάντιλον, τό, nappe d'autel. r. lat. calix *et* mantile.
Καλκάνι, τό, bouclier. Καλκάνι τοῦ τουφεκιοῦ, crosse du fusil.
Κάλλια, *adv.* V. Κάλλιον.
Καλλιγραφία, ἡ, calligraphie.|| Belle écriture. gr. anc.
Καλλιγράφος, ὁ, calligraphe; qui écrit bien.
Καλλιγράφω, bien écrire.
Καλλιέργεια, ἡ, culture.
Καλλιέργημα, τό, même sign.
Καλλιεργῶ, cultiver.
Καλλιμάρτυραι, αἱ, callimartyres ou belles martyres, comme Ste. Euphémie, Ste. Barbe, etc.
Κάλλιον, *adv.* mieux. gr. anc.
Κάλλος, τό, beauté. gr. anc.
Καλλωπίζω, parer, embellir.
Καλλώπισμα, τό, parure, élégance; embellissement.
Καλλωπισμός, ὁ, même sign.
Καλνῶ, V. Καλῶ.
Καλόβαφος, η, ον, qui se teint bien.
Καλόβιος, *adj.* de bonne vie.
Καλοβιοσύνη, ἡ, bonne conduite; vie heureuse.
Καλοβλέπω, avoir une bonne vue.|| Voir de bon œil.
Καλόβολα, *adv.* commodément.
Καλοβολία, ἡ, commodité.
Καλόβουλος, *adj.* de bon conseil.
Καλογεννημένος, η, ον, bien né.
Καλογεννής, *adj.* de bonne maison. gr. anc. εὐγενής.
Καλογέρευμα, τό, l'action de se faire moine, ou religieuse.
Καλογερεύω, faire moine, ou religieuse.|| Se faire moine, etc.
Καλογερική, ἡ, la vie monastique.
Καλογερικός, ή, όν, monacal.
Καλογερικόχορτον, τό, lavande, *plante.*
Καλόγερος, ὁ, caloyer, moine. Καλόγερος ἰδιώτης, frère convers. r. καλός, γέρων.
Καλογεροσύνη, ἡ, vie religieuse.
Καλόγευστος, *adj.* qui a bien dîné.|| Savoureux, de bon goût.
Καλόγηρος, etc., V. Καλόγερος
Καλογιατρευμένος, η, ον, bien guéri. r. ἰατρεύω.

υτος, *adj.* facile à
'. anc. εὐϊατος.
ίκ, ἡ, élocution élé-
anc. εὐγλωττία.
ος, ὁ, homme disert.
νος, η, ον, bien filé.

, *adv.* avec bonne
||Sincèrement.
:, ἡ, bonne inten-
érité; probité.
αλογραῖα et καλογριά,
use. V. Καλόγερος.
, se faire religieuse.
ῦλα, ἡ, nonnette.
, ἡ, même sign.
, bien souper.
, τό, bon accueil.
ι, bien accueillir.
, *adj.* affable.
ος, *adj.* docile.
τος, *adj.* qui se tra-
ι.||Qui travaille bien.
ω, bien travailler.||
n. r. δοῦλος.
νος, η, ον, bien ha-
δυμι.
α, ἡ, bon avis.||Bon-
étation.
ντής, ὁ, bon con-
on interprète.

Καλοερμηνεύω, interpréter bien. ||Bien conseiller.
Καλοήθης, *adj.* qui a de bonnes manières.||Doux, benin.
Καλοθανατίζω, bien mourir.
Καλοθανάτωσις, ἡ, bonne mort.
Καλοθελής, *adj.* bien intentionné, bienveillant.
Καλοθέλησις et καλοθελία, ἡ, bonne volonté; bienveillance.
Καλοθελητής, *adj.* V. Καλοθελής.
Καλοθελίζω et καλοθέλω, avoir de la bienveillance.
Καλόθεσις, ἡ, bon placement.
Καλοθέτης, ὁ, qui place bien.
Καλοθέτω, bien placer, mettre dans une bonne place.
Καλοθεώρητος, η, ον, beau à voir.
Καλοθωρία, ἡ, bel aspect. || Bonne vue. r. Θεωρία.
Καλοθωρῶ, voir bien. r. Θεωρῶ.
Καλοκἀγαθία, ἡ, probité, bonté.
Καλοκἀγαθός, *adj.* probe, bon.
Καλοκαθισμένος, η, ον, bien assis. r. καθίζομαι.
Καλοκάθιστος, *adj.* bon pour s'asseoir.
Καλοκαῖρι, τό, été, *saison.* r. καλός, καιρός.
Καλοκαιριά, ἡ, beau temps.

Καλοκαμωμένος, η, ον, bien fait.
Καλοκάμωσις, ἡ, bonne façon, politesse. r. κάμνω.
Καλόκαρδα, *adv.* de bon cœur, gaîment. r. καρδία.
Καλοκαρδία, ἡ, gaîté, joie.
Καλοκαρδίζω, réjouir.
Καλοκάρδισμα, τό, réjouissance.
Καλόκαρδος, *adj.* gai, joyeux.
Καλοκαρδοσύνη, ἡ, joie.
Καλοκατάπαυστος, η, ον, facile à apaiser. r. καταπαύω.
Καλοκάτοικος, η, ον, habitable.
Καλοκέφαλος, *adj.* qui a une bonne tête; sensé, judicieux.
Καλοκίνητος, *adj.* mobile, facile à remuer. r. κινέω.
Καλοκλώθω, filer bien; *part. passé pass.* καλοκλωσμένος, bien filé; bien tors

bâti.
Καλοκύτταγμα, τό, re bienveillance.
Καλοκυττάζω, regarder œil. || Regarder attenti r. κυπτάζω.
Καλόλιμνος, η, ον, qui a port. r. λιμήν.
Καλολογία, ἡ, bon mo pliment, louange.
Καλολογιάζω, bien pen ger bien. r. λόγος.
Καλολόγος, ὁ, qui dit c complimenteur.
Καλολογῶ, dire du bier
Καλόπιστος, η, ον, qui espérance; qui espèr ment. r. ἐλπίς.
Καλομαθαίνω, bien ap ||Se bien accoutumer

:θητος, *adj.* docile.

:ρτυρημένος, η, ον, bien é.

ιρτυρία, ἡ, bon témoi-
϶.

ιρτυρῶ, rendre un bon gnage. r. μαρτυρέω.

ταχειρίζομαι, faire un bon de.|| Bien traiter.

τρητος, *adj.* facile à com-

τρος, *adj.* qui compte

τρῶ, bien compter.|| Pen-
ıste. r. μέτρον.

λητος, *adj.* affable.|| Qui bien. r. ὁμιλέω.

λῶ, parler bien.

ιρα, *adv.* heureusement.

ιρία, ἡ, bonheur.

ιρος, οίρα, ον, heureux,
ιέ. r. μοῖρα.

ιαστος, η, ον, d'entrée
, d'ἐμπαίνω. r. ἐμβαίνω.

τό, le bien. Τὰ καλά,
ens. Εἰς τὸ καλόν, adieu;
oyage; Dieu vous bénis-
ηγαίνω εἰς τὸ καλόν, s'en
Καλοῦ κακοῦ, par pré-
›n.

Καλονάρχης, ὁ, celui qui entonne une antienne.

Καλοναρχῶ, entonner une antienne.

Καλονδυμένος, η, ον, bien habillé.

Καλονδύνω, bien habiller. r. ἐνδύω.

Καλονοματίζω, accréditer, mettre en réputation.

Καλονόματος, η, ον, qui a une bonne réputation. r. ὄνομα.

Καλονοῦς, ὁ, qui a un bon esprit; fém. ἡ καλονοῦσσα.

Καλονουσιά, ἡ, solidité d'esprit.

Καλονυκτιά, ἡ, bonne nuitée.

Καλονυκτίζω, passer une bonne nuit. || Souhaiter une bonne nuit. r. νύξ, *gén.* νυκτός.

Καλονύκτισμα, τό, bonne nuit. ||Souhait de bonne nuit.

Καλοξέσχιστος, η, ον, facile à fendre, à déchirer. r. σχίζω.

Καλοξετάζω, examiner, rechercher attentivement.

Καλοξέταστος, η, ον, facile à examiner. r. ἐξετάζω.

Καλοξεφαντώνω, se bien divertir.

Καλοξεφάντωτος, η, ον, qui divertit bien.

Καλοξήγητος, *adj.* facile à expliquer.

Καλοξηγῶ, bien expliquer. r. ἐξηγοῦμαι.

Καλοξημέρωμα, p. καλὸ ξημέρωμα (bon matin, *litt.*), bonne nuit, *souhait.*

Καλοξημερώνω, se lever en bonne santé, avoir un heureux réveil. Καλοξημερώνει, *v. impers.* le jour reparaît pur et calme. r. ἐξ, ἡμέρα.

Καλοξοδιάζω, dépenser bien.

Καλοξοδιαστής, ὁ, qui dépense utilement.

Καλοξόδιαστος, η, ον, facile à dépenser. r. ἐξοδιάζω.

Καλοπαιδεμός, ὁ, bonne éducation.

Καλοπαίδευτος, η, ον, facile à instruire. r. παῖς, d'où παιδεύω.

Καλοπαιδεύω, bien instruire, bien élever.

Καλόπαιδος, *adj.* qui a des enfans vertueux. gr. anc. εὔπαις.

Καλοπαιδοσύνη, ἡ, bonne lignée.

Καλοπαιθαίνω, bien mourir. r. ἀποθνήσκω· aor. 2 ἀπέθανον.

Καλοπάνδρευτος, *adj.* facile à marier.

Καλοπανδρεύω, marier avantageusement. r. ὑπό, ἀνήρ.

Καλοπανδρεία, ἡ, bon mariage.

Καλοπαντρεύω, V. Καλοπανδρεύω.

Καλοπεικάζω, comprendre bien. ‖ Bien conjecturer.

Καλοπείκαστος, η, ον, qui a été bien entendu, ou conjecturé. r. ἐπεικάζω.

Καλοπέραστος, *adj.* facile à passer. Καλοπέραστη στράτα, chemin battu. Καλοπέραστη μονέδα, monnaie courante.

Καλοπερνῶ, bien passer. ‖ Se bien porter. ‖ Se bien conduire. r. περᾶν.

Καλοπίστευτος, *adj.* bon à croire.

Καλοπιστεύω, croire avec raison.

Καλοπιστία, ἡ, croyance vraie, orthodoxie.

Καλόπιστος, η, ον, bon à croire, orthodoxe. r. πίστις.

Καλοπίχερος, *adj.* aisé, commode. ‖ Qui est à son aise. r. ἐπί, χείρ.

Καλοπλεγμένος et καλοπλεμένος, η, ον, bien tissu.

Καλόπλεκτος, *adj.* facile à tisser, à tresser. r. πλέκω.

ρωμα, etc., V. Καλο-
ια.
ιρωμα, τό, bon paie-
·. πληρόω.
ρώνω, bien payer.
ιρωτής, ὁ, qui paie bien;
καλοπληρώτρα.
'αρικόν, τό, bonne ren-
r. ποῦς, dim. ποδάριον.
'αρος, η, ον, qui est de
rencontre.
ευμα, τό· καλοπόρευσις,
nce, fortune.
ευτος, *adj.* qui vit à son
, πόρος.
εύω, être à son aise.
πάτητος, *adj.* où l'on
ıarcher aisément, bien
bien battu. r. πρό, πα-

πίζω, etc., V. Εὐπρεπίζω.
αίρεσις, ἡ, bonne vo-
r. προαίρεσις.
αίρετος, *adj.* qui a bon-
›nté.
πατημένος, η, ον, V.
ρπάτητος.
›μένος, η, ον, bien en-
r. ῥιζόω.
ρητος, *adj.* aisé à avaler.
τός.

Καλοραμμένος, η, ον, bien cou-
su. r. ῥάπτω.
Καλορθουνάτος, η, ον, qui a l'o-
dorat fin. r. ῥώθων.
Καλοῤῥίζικα, *adv.* par bonheur,
heureusement.
Καλοῤῥιζικεύω, rendre heureux;
au pass. être heureux.
Καλοῤῥιζικιά, ἡ, heureux sort,
bonheur. r. it. risico.
Καλοῤῥίζικος, *adj.* heureux, qui
a du bonheur.
Καλός, ή, όν, bon. Ἐγὼ σοῦ στέ-
κομαι καλός, je vous en ré-
ponds. Ἐγὼ γίνομαι καλός, je
suis garant ou caution. V. Κα-
λόν.
Καλοσανιδομένος, η, ον, bien
lambrissé. r. σανίς.
Καλόσαρκος, *adj.* qui a une bon-
ne carnation. r. σάρξ.
Καλοσημάδευτος, *adj.* bien mar-
qué, bien noté.||De bon au-
gure. r. σῆμα.
Καλοσήμαντος, *adj.* qui a une
bonne signification. || De bon
augure. r. σημαίνω.
Καλοσίαστος, *adj.* qui peut s'ac-
corder, s'arranger. r. ἰσάζω.
Καλοσίμωτος, *adj.* accessible.
Καλοστόμαχος, *adj.* qui est bon

pour l'estomac. || Qui a un bon estomac.

Καλοστρατεύω, faire un bon voyage. r. στρατεύω.

Καλοστρατία, ἡ, bon voyage; expédition heureuse.

Καλόστρωτος, *adj.* p. ex. : Στράτα καλόστρωτος, rue bien pavée. Ἄλογον καλόστρωτον, cheval qui se laisse aisément seller.

Καλοσυνάτα, *adv.* avec bonté.

Καλοσυνάτος, η, ον, bon.

Καλοσύνευμα, τό, rétablissement, convalescence.

Καλοσυνεύω, aller mieux. || Adoucir, apaiser. r. καλός.

Καλοσυμπάθητος, *adj.* qui pardonne aisément. r. συμπαθής.

Καλοσύμωτος, V. Καλοσίμωτος.

Καλοσύνη, ἡ, bonté. || Grâce. || Calme. Κάμε μου τὴν καλοσύνην, faites-moi la grâce ou ayez la bonté. r. καλός.

Καλοσυνηθίζω, prendre ou faire prendre de bonnes habitudes.

Καλοσυνήθισμα, τό, bonne habitude. r. συνήθεια.

Καλοσυνήθιστος, *adj.* facile à former, à habituer.

Καλοσυνθεμένος, η, ον, bien composé.

Καλοσύνθετος, *adj.* facile à composer. r. συντίθημι.

Καλοσυνορισιά, ἡ, émulation louable. r. συνορίνω.

Καλοσυντρόφιαστος, *adj.* facile à appareiller. r. σύντροφος.

Καλοσύντροφος, *adj.* sociable.

Καλοταξιδεύω, faire un bon voyage, naviguer heureusement.

Καλοτείχιστος, *adj.* bien fortifié.

Καλοτειχίζω, fortifier.

Καλοτερίζω, V. Καλητερεύω.

Καλοτεχνεύομαι, employer toute son industrie. r. τέχνη.

Καλοτεχνία, ἡ, industrie.

Καλοτεχνίτης, ὁ, ouvrier industrieux.

Καλοτρύπητος, η, ον, bien troué.

Καλότυχα, *adv.* heureusement.

Καλοτυχία, ἡ, bonheur.

Καλοτυχίζω, V. Καλοτυχῶ.

Καλότυχος, *adj.* heureux.

Καλοτυχῶ, prospérer (gr. anc. εὐτυχέω). || Rendre heureux.

Καλουπάκι, V. Καλπάκι.

Καλουπακόγουνα, ἡ, fourrure du bonnet grec.

Καλούπι, τό, forme, moule. r. καλοπόδιον. || Galop.

Καλουπίζω, galopper. r. κάλπη.

Καλούργημα, τό, agriculture.

γημένος, η, ον, bien cul-
'. ἔργον, d'où ἐργάζω.
γίζω, cultiver la terre.
ζικα, *adv*. assez bien.
ζικος, *adj*. assez bon. ||
joli, dim. de καλός.
γητος, η, ον, bon à man-
. φάγω.
γία, ἡ, bonne nourriture.
ίνεται, *v. impers*. il plaît.
ῦ καλοφαίνεται, il ne me
pas.
ιμα et καλοφέρσιμον, τό,
conduite. r. φέρω.
ινομαι, se bien conduire.
ιτος, *adj*. aisé à porter.
μία, ἡ, bonne renommée.
μίζω, louer, célébrer.
μος, *adj*. qui a une bon-
nommée. r. φήμη.
χρίστημα, τό, satisfac-
Remerciement.
χριστῶ, faire mille re-
mens. || Contenter; *au*
être satisfait. r. εὐχαρι-

νία, ἡ, beau timbre de
son harmonieux.
νος, *adj*. qui a une belle
de beaux sons. r. φωνή.
ιρετησία et καλοχαιρέτη-
σις, ἡ, attention et empres-
sement à saluer.

Καλοχαιρέτιστος, *adj*. attentif à
saluer. r. χαιρετίζω.

Καλοχαιρετῶ, saluer avec bonté.

Καλοχέρης, *adj*. libéral. r. χείρ.

Καλοχέρι, τό, don; étrennes.

Καλοχρονιά, ἡ, la bonne année.

Καλοχρονίζω, souhaiter la bon-
ne année. r. χρόνος.

Καλοχρονισμός, ὁ, souhait de
bonne année.

Καλόχρονος, *adj*. de bonne an-
née.

Καλοχρώματος, η, ον, qui est
bon teint. r. χρῶμα.

Καλοχυμία, ἡ, bon état des hu-
meurs.

Καλόχυμος, *adj*. qui n'est point
cacochyme. r. χυμός, humeur.

Καλοχωνευσία, ἡ, bonne diges-
tion. r. χώνη, creuset.

Καλοχώνευτος, *adj*. facile à di-
gérer. r. χωνεύω, fondre.

Καλοχωνεύω, digérer bien.

Καλοψήνω, bien rôtir, bien cui-
re. ψωμὶ καλοψημένον, pain
bien cuit. r. ἑψέω, fut. ἑψήσω.

Καλόψητος, *adj*. facile à cuire
ou à rôtir.

Καλπάκι, τό, bonnet fourré.

Κάλπικος, *adj.* faux, falsifié.

Καλπουζάνης, ὁ, faussaire, faux monnayeur. r. or.

Κάλτζα, ἡ, bas. r. it.

Καλτζοδέτης, ὁ, jarretière. r. δέω.

Καλυβάκι, τό, petite hutte.

Καλύβα, ἡ, cabane; baraque.

Καλύβι, τό, petite cabane.

Καλυβίτης, ὁ, habitant d'une cabane. r. καλύβη.

Καλύβω, couvrir, voiler. r. καλύπτω.

Καλύγωμα, τό, ferrure des chevaux. r. χαλκός ou χάλυψ.

Καλυγώνω, ferrer *un cheval*.

Καλυγωτός, ὁ, maréchal-ferrant.

Κάλυμμα, τό, voile; couverture. gr. anc.

Καλυμμένος, η, ον, voilé, couvert

Κάλφας, ὁ, garçon de boutique.

Καλῶ, appeler; inviter.

Καλώριμος, *adj.* qui mûrit aisément. r. ὥρα, d'où ὥριμος.

Καλῶς, *adv.* bien. Καλῶς ἤλθετε ou ὁρίζετε, soyez le bien-venu.

Καλώτατα, *adv.* très-bien.

Καλώτατοι, οἱ, les grands, *superl.* de καλός.

Καμάκευμα, τό, pêche à la foène.

Καμακεύω, harponner.

Καμάκι, τό, foène, harpon. ‖ Perche; bois de lance. r. κάμαξ.

Καμακιστής, ὁ, harponneur.

Καμάρα, ἡ, chambre; voûte.

Καμάρι, τό, afféterie, minauderie.

Καμαροειδὴς, *adj.* voûté.

Καμάρωμα, V. Καμάρι.

Καμαρώνω, minauder; avoir un air affecté. Τί καμαρώνεις τόσον; πάρε, pourquoi tant de façons? prenez.

Καμάρωσις, ἡ, V. Καμάρωμα.

Καμαρωτά, *adv.* avec afféterie. ‖En voûte.

Καμαρωτός, ή, όν, affecté dans sa toilette ou dans ses manières. ‖Voûté.

Καματερός, ή, όν, laborieux. Καματερὴ ἡμέρα, jour ouvrable.

Κάμβη, V. Κάμπα.

Κάμε, aor. impér. de κάμνω.

Κάμερα, ἡ, chambre. r. lat.

Καμεριέρα, ἡ, cameriste. ‖Femme de chambre. r. camera.

Καμεριέρης, ὁ, camérier, officier de la chambre du pape. ‖ Valet de chambre.

Καμήλα, ἡ, chameau femelle.

Καμήλι, τό, chameau. r. κάμηλος.

κι, τό, bonnet des moi-
ecs. r. καῦμα, ἐλαύνω,
tôt κάμηλος.
:άρδαλις, ἡ, giraffe, *ani-*
r. anc.
:ον, τό, camelot, *étoffe.*
ἡ, aube de prêtre. r. it.
α, ἡ, camisole. r. it.
α, ἡ, cheminée.
τό· κάμινος, ἡ (gr. anc.),
iée, foyer.
V. Καῦμα.
ς, V. Καυμένος.
fém. de κανένας.
faire (*Signification ho-*
ie, περικαλλέα κάμε τεύ-
). Δὲν κάμνεις ἄλλο πάρεξ
φέρτα, vous ne faites
r et venir. Κάμνει κρῦος,
il fait froid, chaud. Σοῦ
τὸ ἴδιον ou ὅμοιον, je
ends la pareille. Κάμνει
:ῶς δὲν τὸ ἰξεύρει, il fait
ant de l'ignorer. Ἔκαμα
ιὰ νὰ μὲ ἐγδύσουν, je me
sitôt déshabiller.
, m. sign. que κάμνω.
V. Καυμός.
:όν, τό, ouvrage. ‖ Salaire
vail. r. κάμνω.
ᾶς, ὁ, damas, *étoffe.*

Καμουχαντζῆς, ὁ, ouvrier en damas.

Καμουχαντζίζω, damasser.

Κάμπα, ἡ, chenille, *insecte.* gr. anc. κάμπη.

Καμπάνα, ἡ, cloche. r. lat.

Καμπανάκι, τό, clochette.

Καμπαναρειόν, τό, clocher.

Καμπανίζω, sonner la cloche. ‖ Peser.

Καμπανίτζα, ἡ, clochette.

Καμπανός, ὁ, balance.

Καμπερός, ή, όν, champêtre.

Κάμπια, V. Κάμπα.

Καμπιάλλη, ἡ, lettre de change.

Κάμπος, ὁ, champ, campagne. r. lat. campus.

Καμποσάκι, τό, un tantinet.

Κάμποσος, η, ον, quelque, *avec l'idée de quantité.* Κάμποσον, quelque peu.

Καμπούρα, ἡ, bosse.

Καμπούρης, ὁ, bossu; fém. ἡ καμπούρα. r. καμπύλος.

Καμπουριάζω, devenir bossu, s'affaisser.

Καμπουριάρης, V. Καμπούρης.

Καμπουριάρικος, η, ον, bossu, voûté.

Καμπύλος, *adj.* courbe, courbé.

Καμπύλωμα, τό, courbure.
Καμπυλώνω, courber.
Καμτζιά, ἡ, coup de fouet.
Καμτζίκι, τό, fouet, houssine.
Κάμφορα et κάμφουρα, ἡ, camphre. r. lat. camphora.
Κάμωμα, τό, fait, action. r. κάμνω· *fut. hell.* καμῶ.
Καμωμένος, η, ον, part. passé pass. de κάμνω.
Καμώνομαι, feindre, faire semblant.
Καμωτής, ὁ, qui fait.‖qui feint.
Καμωτικός, ἡ, όν, simulé.‖Faisable.
Κἂν, *conj. hell.* du moins, p. καὶ ἄν. Κἄν τε, mêm sign.
Κανάβατζο, τό, canevas.
Κανάβι, τό, chanvre. r. κάνναβις.
Καναβόσκουλον, τό, écheveau de chanvre.
Καναβόγνεμα, τό, fil de chanvre. r. νέω.
Καναβόσπορος, ὁ· καναβούρι, τό, chenevis.
Καναχάρης et καναχάρικος, *adj.* cajolé, caressé. Τὸ καναχάρικον παιδί, l'enfant gâté de la famille, fils unique.
Κανάκευμα, τό, cajolerie, caresse.‖Flatterie.
Κανακευτός, *adj.* qu'on doit choyer.
Κανακεύω, choyer, cajoler.‖Flatter. r. κολακεύω.
Κανάκι, τό, cajolerie.
Κανάλι, τό, canal. r. lat.
Κανάρι et καναρίνι, τό, serin, oiseau des Canaries.
Κανάτα, ἡ, grand bocal.‖Litron, *mesure.*
Κανατάκι, τό, petit bocal.
Κανάτι, τό, pot, bocal.‖Battant de porte. r. or.
Κανδάχη, ἡ, fossé, *en Épire.*
Κανδήλα, ἡ, lampe. r. lat.
Κανδῆλι, τό, petite lampe; veilleuse.
Κανδηλίθρα, ἡ, lamperon ou languette qui soutient la mèche.
Κανδηλάπτης, V. Καντηλάφτης.
Κάνδιτον, τό, sucre candi.
Κάνε, V. Κἄν.
Κανεῖς, κάμμία, κάνέν, V. Κανένας.
Κανέλλα, ἡ, canelle. r. it.
Κανελλόλαδον, τό, huile de cannelle. r. ἐλάδιον, d'ἐλαία.
Κανελλόνερον, τό, eau de cannelle. V. Νερόν.
Κανελλώνω, arranger avec de la cannelle.
Κανένας, καμμία, κανέν, *pron*

ndéfini, nul, aucun. || Quelqu'un, quelque. Δὲν εἶναι κανέας, il n'y a personne. Καμιὰ ἡμέρα θέλει ἔλθω, je viendrai quelque jour. r. καὶ ἂν εἷς, u κἂν εἷς.
νέστρι, V. Κανίστρι.
νευτῆρι, τό, le point de mire.
νεύω, mirer, viser.
νθαρος, ὁ, escarbot, scarabée.
νί, τό, vase à col long et éoit.
νισκαποδοχία, ἡ, acceptation e présens.
νισκάρα, ἡ, panier. r. κάνης.
νίσκευμα, τό, l'action de faire es présens.
νισκευτής, ὁ, celui qui donne n présent; fém. ἡ κανισκεύτια.
νισκεύω, donner des présens.
νίσκι, τό, don, présent.
νίστρα, ἡ, grande corbeille.
νιστράκι, τό, petite corbeille.
νίστρι, τό, panier, corbeille, *u latin* canistrum. r. κάνης.
νιστρᾶς, ὁ, faiseur de panier.
νάβι, etc., V. Κανάβι.
ιονάρχης, ὁ, le chantre qui ntonne. r. κανών, ἄρχω.
ιοναρχῶ, entonner le chant.

Κανόνας, V. Κανών.
Κανόνι, τό, canon. r. it.
Κανονιέρος, ὁ, canonnier.
Κανονίζω, canoniser. || Imposer une pénitence. || Canonner.
Κανονικός, ή, όν, canonique. || Régulier. gr. anc.
Κανονικῶς, *adv.* canoniquement. || Régulièrement.
Κανόνισμα, τό, imposition d'une pénitence. || Canonnade.
Κανονισμένος, η, ον, part. passé pass. de κανονίζω.
Κανονισμός, ὁ, canonisation.
Κανονιστής, ὁ, canoniste. || Canonnier, artilleur.
Κανόνιον, V. Κανόνι.
Κανοῦλι, τό, canule. r. it. ou fr.
Καντάρι, τό, peson, romaine. || Quintal ou cent livres. r. it.
Κάντζα, ἡ, croc ou perche armée d'un crochet de fer.
Καντζελιέρης, ὁ, chancelier.
Καντζόχοιρος, ὁ, hérisson. r. ἄκανθα. gr. anc. ἀκανθόνωτος.
Καντήλα, ἡ, lampe. r. lat. candela.
Καντηλᾶς, ὁ, fabricant, ou marchand de lampes.
Καντηλάφτης, ὁ, allumeur. || Marguillier. r. ἅπτω.

Καντῆλι, τό, petite lampe; veilleuse.
Καντιλιέρι, τό, chandelier.
Καντιλίθρα, V. Κανδηλίθρα.
Καντηλοσβύστης, ὁ, taon, *insecte.*
Καντηλώρα et καντηρώρα, ἡ, Chandeleur ou fête de la purification.
Καντίνα, ἡ, cave; cantine. r. it.
Κάντιον, τό, sucre candi.
Καντουνάκι, τό, petit coin.
Καντοῦνι, τό, coin; coin de rue, carrefour. r. it.
Κάνω, V. Κάμνω.
Κανών, ὁ, canon, règle.‖Pénitence qu'impose un confesseur.
Καπαμᾶς, ὁ, daube. r. or.
Καπασᾶς, ὁ, marchand de bonnets.
Καπάσι, τό, bonnet.
Καπέλα, ἡ, chapelle. r. it.
Καπελάνος, ὁ, chapelain; curé.
Καπελάρης et καπελᾶς, ὁ, chapelier. r. capellum. B. L.
Καπελιόν, V. Καπηλεῖον.
Καπέλον, τό, chapeau.
Καπετανία et καπιτανία, ἡ, capitainerie.‖Capitane ou principale galère.
Καπετάνος et καπιτάνος, ὁ, capitaine. r. it. capitano.

Καπετανπασᾶς, ὁ, capit
cha ou grand amiral tu
Κάπηλας, et mieux κάπη
cabaretier.
Καπηλεῖον, τό, cabaret. g
Καπίσι, τό, gabie, hune
Καπίστρι, τό, licou, ca
r. lat. capistrum.
Καπίστρωμα, τό, mise d
Καπιστρώνω, mettre un
Καπιτζίμπασης, ὁ, capidg
ou chef des portiers.
Καπλάνι, τό, tigre, *anim*
Καπλατίζω, fourrer, do
Καπλάτισμα, τό, fourrur
blure.
Καπνερός, ἡ, όν, enfun
Καπνιά, ἡ, suie.‖Fum
plante, comme κάπνιον
Καπνίζω, enfumer. ‖ Fu
Parfumer. r. καπνός.
Κάπνισμα, τό, l'action de
‖Fumigation.
Καπνιστῆρι, τό, cassolet
Καπνιστής, ὁ, parfumeu
ἡ καπνίστρια.
Καπνιστός, ἡ, όν, par
Enfumé (gr. anc.).
Καπνιστόψαρον, τό, pois
ché à la fumée. r. ὀψάρ
Καπνιτερός, ἡ, όν, V. Κα

χεῖον, τό, tuyau de
ιée. gr. anc.
ὁ, fumée.||Fumeterre,
Τραβῶ ou πίνω καπνόν,
une pipe, un cigarre.
νοὶ, les fumées ou va-

ς, *adj.* fumant, fumeux.
α, ον, quelqu'un; quel-
καὶ ποῖος.
et κάποτες, *adv.* quel-
. r. καί ποτε.
, τό, V. Κάππα.
dv. quelque part.||Pres-
άπου κάπου, de temps
ps. Κάπου δέκα φοραῖς,
e dix fois. r. καί που.
ά, ἡ, croupe.
ίνος, ὁ, capucin. r. it.
ν, τό, V. Κάππα.
ἡ, cape, manteau. gr.

τό, la lettre K.
, τό, couvercle.
άζω, couvrir avec un
cle.
ασμα, τό, l'action de
r avec un couvercle.
ζω, épeler.
σμα, τό, épellation.
στά, *adv.* en épelant.

Καππακιστῆρι, τό, touche à é-
peler.
Καππακιστός, *adj.* facile à épe-
ler.
Καππακώνω, etc., V. Καππα-
κιάζω.
Καππαριά, ἡ, câprier, *arbris-
seau.*
Καππάριον, τό, câpre-capucine.
Κάππαρις, ἡ, câpre, *fruit du
câprier.* gr. anc.
Καπποφορεμένος, η, ον, vêtu d'un
manteau. r. κάππα, φορῶ.
Κάπρος, ὁ, sanglier. gr. anc.
Κάρα, ἡ, crâne.||Noisette.
Καραβάκι, τό, petit vaisseau.
Καράβι, τό, vaisseau. r. κάραβος.
Καραβίδα, ἡ, écrevisse. m. r.
Καραβοκύρης et καραβοκύριος, ὁ,
capitaine de vaisseau.
Καραβοπόλεμος, ὁ, combat naval.
Καραβοσπίρουνο, τό, proue.
Καραβοτέχνη, ἡ, architecture
navale. r. κάραβος, τέχνη.
Καραβοτεχνίτης, ὁ, construc-
teur de vaisseaux.
Καραβοτζακίζομαι, faire naufra-
ge.
Καραβοτζάκισμα, τό, naufrage.
Καραβοφόρτωμα, τό, charge d'un
navire. r. φόρτος.

Καρακάξα, ἡ, pie, *oiseau.*
Καραμουσάλι, τό, vaisseau turc.
Καραμπίνα, ἡ, carabine. r. it.
Καραμπινιά, ἡ, coup de carabine.
Καραμπινέρης, ὁ, carabinier.
Καραμπογιά, ἡ, couperose.
Καραμποσίτι, τό sarrasin ou blé noir. r. or., et σῖτος.
Καράτι, τό, carat. r. κεράτιον.
Καρβάνι, τό, caravane.
Καρβουνάκι, τό, petit charbon.
Καρβουνάρης, ὁ, charbonnier.
Καρβουναριά, ἡ, V. Καρβουνόλακος.
Καρβούνι, τό, escarboucle.
Καρβουνιά, ἡ, braise.
Καρβουνιάζω, charbonner.
Καρβουνοκαϊμένος, η, ον, grillé.
Καρβουνόλακος, ὁ, charbonnier, lieu où l'on serre le charbon.
Κάρβουνον, τό, charbon. r. lat. carbo.
Καρβουνότοπος, ὁ, charbonnier, lieu où l'on serre le charbon; charbonnière, lieu où on le fait.
Κάρδαμον, τό, cresson. *gr. anc.* Σαλάτα ἀπὸ κάρδαμον, salade de cresson.
Καρδαμόσπορος, ὁ, semence de cresson. r. σπείρω.
Καρδάμωμος, ὁ, cardamome, *plante aromatique.* gr. anc. καρδάμωμον.
Καρδάρι, τό, vase de bois.
Καρδερίνι, τό, chardonneret, *oiseau.*
Καρδερός, ἡ, όν; courageux.
Καρδία, ἡ, cœur. Μὲ καλὴν καρδίαν, de bon cœur. Ἐκ καρδίας, *hell.* cordialement. Μοῦ ἔκοψε τὴν καρδίαν, il m'a découragé. Εἰς τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνος, dans le fort de l'hiver. Καρδιά μου, mon cœur, *expr. de tendresse.*
Καρδιακά, *adv.* cordialement.
Καρδιακός, ἡ, όν, cordial.
Καρδιαλγία, ἡ, cardialgie.
Καρδινάλης, ὁ, cardinal.
Καρδιογνώστης, *adj.* qui connaît les cœurs. r. καρδία, γινώσκω.
Καρδιοκτύπημα, τό· καρδιόκτυπος, ὁ, palpitation.
Καρδιοκτυπῶ, avoir un battement de cœur, palpiter.
Καρδιόπονος, ὁ, mal au cœur.
Καρδιοπονῶ, avoir mal au cœur.
Καρδιοποῦλα, V. Καρδίτζα.
Καρδιοσφάζω, déchirer le cœur.
Καρδιοσφάξιμον, τό, extrême affliction. r. καρδία, σπάω.
Καρδίτζα, ἡ, p. ex. : Καρδίτζα

ι petit cœur, *expr. de*
. dim. de καρδία.
ή, siège, chaise.
, écrevisse.
carène. r. lat.
τό, champignon qui
: au lumignon d'une

ό, crapaud, *animal.*
:ό, carquois. || Carcas-
| Écaille *de tortue.*
ό, crabe, *grosse écre-*
: cancer, *signe.* Καρκῖ-
οι, vers rétrogrades.

ή, carosse. r. it.
;, ὁ, cocher.
, mener un carosse.
χνίτης, ὁ, carossier.
ό, poulie.
, ή, cornouille, *fruit.*
:, ή, cornouiller, *ar-*

ή, όν, fécond.
ις, ή, fécondité.
féconder.
η, ον, fécond. gr. anc.
, τό, fécondation; fruc-
ι.
, fruit. gr. anc.
ημα, τό, fructification.

Καρποφορία, ή, fécondité; fertilité.
Καρποφόρος, *adj.* fertile, fructueux. gr. anc.
Καρποφορῶ, fertiliser. || Donner du fruit, fructifier.
Καρπούζι, τό, melon d'eau, pastèque.
Καρσάκι, τό, petit-gris, vair.
Καρσακόγουνα, ή, pelisse ou fourrure de petit-gris.
Καρτερεύω, V. Καρτερῶ.
Καρτέρημα, τό· καρτέρησις, ή, attente; patience.
Καρτερία, ή, constance, fermeté, persévérance. gr. anc.
Καρτερικός, ή, όν, patient. || Persévérant.
Καρτερόψυχος, *adj.* très-patient. || Opiniâtre.
Καρτεροψυχία, ή, courage, constance, opiniâtreté.
Καρτερῶ, attendre. || Supporter.
Κάρτζα, ή· καρτζούνι, τό, bas. r. it. calza, *du lat.* calceamentum.
Καρτζοδέτα, ή, jarretière. r. δέω.
Καρύδι, τό, noix, *fruit.* Καρύδι τοῦ λαιμοῦ, le nœud de la gorge ou pomme d'Adam.
Καρυδιά, ή, noyer. r. καρύα.

Καρυδίτικος, η, ον, de noix ou de noyer.
Καρυδόλαδον, τό, huile de noix.
Καρυδότζεφλον, τό, écale de noix.
Καρυδόφυλλον, τό, feuille de noyer. r. καρύα, φῦλλον.
Καρύκευμα, τό, assaisonnement.
Καρυοφύλλι et καρυόφυλλον, τό, girofle, *épice*.
Καρυοφυλλιά, ἡ, giroflier.
Καρφάκι, τό, petit clou.
Καρφί, τό, clou, cheville. r. κάρφος, ou κορυφή, pointe.
Καρφιᾶς, ὁ, cloutier.
Καρφίτζα, ἡ· καρφοβέλονον, τό, épingle.
Καρφοβελόνα, ἡ, grosse épingle.
Κάρφοι, οἱ, charmille, petits charmes.
Κάρφωμα, τό, l'action de clouer.
Καρφώνω, clouer, cheviller. ‖ Enclouer.
Κάρφωσις, ἡ, V. Κάρφωμα.
Καρφωτά, *adv*. en clouant.
Καρφωτής, ὁ, celui qui cloue ou encloue.
Καρφωτός, ἡ, όν, encloué.
Κασάκα, ἡ, casaque, saie.
Κασέλα, ἡ, caisse. r. κάψα.
Κασελάκι, τό, petite caisse.
Κασελᾶς, ὁ, layetier.
Κασελοποῦλα, ἡ, cassette.
Κασία, ἡ, casse. gr. anc.
Κασίδα, ἡ, teigne. r. lat. *cassida*, toute armure de tête.
Κασιδιάρικος, *adj*. de teigne. teigneux.
Κασιδιάζω, avoir la teigne.
Κασιδιάρης, ὁ, teigneux; fém ἡ κασιδιάρα.
Κασκαβάλι, τό, petite forme de fromage.
Καστανάκι, τό, petite châtaigne. r. κάστανον.
Καστανάτος, η, ον, châtain.
Καστανιά, ἡ, châtaignier.
Καστανίτικος, η, ον, de châtaigne.
Καστανομάλης, *adj*. qui a les cheveux châtains. r. μαλλός
Καστανομάτης, *adj*. qui a les yeux châtains. r. ὄμμα.
Κάστανον, τό, châtaigne.
Καστανότοπος, ὁ, châtaigneraie
Καστελάκι, τό, petit château.
Καστελάνος, ὁ, châtelain.
Καστέλι, τό, château. r. lat.
Καστελιότης, ὁ, habitant d'un château; fém. ἡ καστελιότισσα
Καστόρχιον, τό, castor, *animal*
Καστράκι, τό, dim. de κάστρον

, όν, qui vit dans
orte.
, place forte; cita-
. castrum.
, τό, muraille de
trum, et τεῖχος.
τα.
contre.||Selon. Κα-
ὅλων, selon le dire
nonde. Κατὰ πῶς,
Κατὰ ποῦ; vers où?
lescendre. gr. anc.
ibattre.||Déposer.
τό· καταβαλμός, ὁ,
ις, ἡ, l'action d'a-
osition, dégrada-
nie.
ὁ, qui abat. || Qui
lomniateur.
; appesantir.
, descente. gr. anc.
déposer, dégra-
c. faire descendre.)
ἡ· καταβιβασμός, ὁ,
ι, déposition. Κα-
οῦ τόνου, déplace-
ccent.
V. Κατευόδιον.
ἡ, provin, rejet-
. καταβολάς.
τό, propagation.

Καταβολεύω, propager, provigner. r. καταβάλλω.
Καταβολή, ἡ, principe, commencement. Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, de la création du monde.
Καταβουλιάζω, s'ébouler, s'écroûler.
Καταβρώμευμα, τό· καταβρώμευσις, ἡ, infection.
Καταβρωμῶ, infecter. r. βρῶμος.
Καταβυθίζω, abymer, couler à fond. gr. anc.
Καταβύθισμα, τό· καταβυθισμός, ὁ, submersion.
Καταγδύνω, dépouiller entièrement. r. κατά, ἐκδύω.
Καταγέλασμα, τό, moquerie.
Καταγελαστής, ὁ, railleur; fém. ἡ καταγελάστρα.
Καταγέλαστος, *adj*. ridicule, digne de risée. gr. anc.
Καταγελῶ, railler, baffouer.
Καταγίνομαι, s'occuper à.
Καταγλυκαίνω, attirer, allécher.
Καταγλύκασμα, τό, allèchement.
Κατάγομαι, dériver, descendre. Κατάγεται ἀπὸ λαμπροὺς γονεῖς, il sort d'une maison illustre.
Καταγραφή, ἡ, description; inventaire.

Καταγράφω, décrire.
Κατάγυμνος, η, ον, tout nu.
Καταγυμνώνω, dépouiller entièrement. r. γυμνόω.
Καταγωγή, V. Παραγωγή.
Καταγρημνίζω, V. Κατακρημνίζω.
Καταγώγιον, τό, auberge. gr. anc.
Καταδαμάζω, dompter. gr. anc.
Καταδάμασις, ἡ· καταδάμασμα, τό, l'action de dompter.
Καταδαμαστής, ὁ, dompteur; fém. ἡ καταδαμάστρα.
Καταδαμαστικός et καταδαμαστός, ή, όν, domptable.
Καταδαφίζω, détruire, démolir. r. ἔδαφος.
Καταδεκτικός, ή, όν, complaisant, affable. r. δέχομαι.
Κατάδεξις, ἡ, complaisance.
Καταδέχομαι, daigner. Δὲν καταδέχομαι, dédaigner.
Καταδίδω, remettre; livrer. r. κατά, δίδωμι.
Καταδικάζω, condamner. gr. anc.
Καταδίκασις, ἡ· καταδίκασμα, τό, condamnation.
Καταδικαστής, ὁ, celui qui condamne.
Καταδικαστικός, ή, όν, con
nable.
Καταδίκη, ἡ, condamnatio
gement. Ὁ τόπος τῆς καταδ
le lieu de l'exécution.
Κατάδικος, η, ον, coupab
Καταδίνω, livrer; trahir.
Καταδίωγμα, τό, persécut
Καταδιώκω, persécuter; p
suivre. gr. anc.
Καταδιώξιμον, τό, persécu
Καταδιώχνω, V. Καταδιώκω
Καταδομένος, η, ον, *part.* l
trahi. || Adonné à.
Καταδοσία, ἡ, trahison.
Κατάδοσις, ἡ, même sign.
Καταδότης, ὁ, traître.
Καταδώνω, V. Καταδίνω..
Καταδρομή, ἡ, persécuti
Incursion.
Καταδυναστεύω, opprimer
Κατάδυσις, ἡ, immersion.
Κατάθεσις, ἡ, déposition.
Καταζουλίζω, meurtrir.
Καταζούλισμα, τό, meurtris
Καταθύμιον, τό, ce qui p
ce qu'on désire. Σᾶς εὔχ
κάθε καταθύμιον, je fais
vœux pour que tout vous
sisse à souhait. r. κατά, θ
Καταιβατόν, τό, page *d'un*

, ἡ, affront.
, affaiser. || S'accrouser. Πρέπει νὰ κατα-τὸ τὸ νερόν, il faut eau dépose ou répo-

ι, τό, affaissement.
ssement. || Sédiment,

, et κατακαίω (gr. ller entièrement.
adv. dans le cœur.
ω, clouer ou entièrement.
α, V. Κατακέφαλα.
ἡ, combustion.
être couché.
η, ον, alité.
νος, η, ον, condamgement. r. κρίνω.
, adv. sur la tête, la s. r. κατά, κεφαλή.
νος, η, ον, entièreιέ. r. κλείω.
, tout voler.
ς, ὁ, déluge. gr. anc.
V. Κατακόπτω.
, endormir; au lormir.
α, τό, assoupisse-

Καταχοιμιστής, ὁ, celui qui endort.
Κατακόκκινος, η, ον, tout rouge.
Κατακομματιάζω, découper entièrement, mettre en pièces.
Κατακομμάτιασμα, τό, la mise en pièces. r. κόμμα, de κόπτω.
Κατακοπιασμένος, η, ον, las, harassé. r. κοπιάω.
Κατακουρασμένος, η, ον, même sign.
Κατακουρσεύω, enlever du butin.
Κατακόπτω, V. Κατακομματιάζω.
Κατακράτησις, ἡ, compression.
Κατακρατητής, ὁ, détenteur.
Κατακρατῶ, détenir. || Comprimer.
Κατακρημνίζω, précipiter. gr. anc. || Détruire, démolir; au pass. s'ébouler, s'écroûler.
Κατακρήμνισμα, τό, démolition; écroûlement.
Κατάκριμα, τό, dommage. V. Κατάκρισις.
Κατακριματίζω, V. Κατακρίνω.
Κατακρίνω, réprouver; décrier.
Κατάκρισις et κατακρισιά, ἡ, réprobation; détraction.
Κατακριτής, ὁ, détracteur.
Κατακριτικός, ή, όν, médisant.
Κατακριτός, adj. condamnable.

Κατάκριτος, *adj*. condamné.
Καταλαλητής, ὁ, médisant; fém. ἡ καταλαλήτρια.
Καταλαλιά, ἡ, médisance.
Καταλαλῶ, décrier, médire de.
Καταλαμβάνω, comprendre. Δός gr. anc.
του νὰ καταλάβῃ πῶς, donnez-lui à comprendre que.
Καταλασπωμένος, η, ον, tout crotté.
Καταλασπώνω, éclabousser des pieds à la tête.
Καταλέτο, τό, p. κατάλεκτρον.
Κατάλεκτρον, τό, cercueil.
Καταλεπτῶς, *adv*. en détail.
Καταληκτικός, ἡ, όν, final.
Καταληπτός, ἡ, όν, compréhensible. gr. anc.
Κατάληψις, ἡ, compréhension.
Καταλιανίζω, déchiqueter.
Καταλιάνισμα, τό, déchiqueture.
Καταλιανιστής, ὁ, déchiqueteur.
Καταλλαγή, ἡ, réconciliation.
Καταλλάττομαι, se réconcilier.
Κατάλογος, ὁ, catalogue, registre. gr. anc.
Κατάλυμα, τό, auberge. *gr. anc.*
Κατάλυσις. r. λύω.
‖V. Κατάλυσις, ἡ, usure des hardes, des meubles. ἡ κατάλυσις τῆς νηστείας, l'action de rompre le jeûne; de faire gras.
Καταλύω, user, consommer.‖ rompre le jeûne volontairement; faire gras.
Καταμαραίνω, faner.‖Se flétrir.
Καταμαρτυρῶ, rendre témoignage contre. gr. anc.
Κατάματα, *adv*. devant les yeux. r. κατά, ὄμμα, *gén*. ὄμματος.
Καταματώνω, ensanglanter. r. αἱματόω.
Καταμεθύω et καταμεθῶ, enivr[er] ou s'enivrer tout-à-fait.
Καταμέρος, *adv*. à part.
Καταμήνια, τά, les menstr[ues]
Κάταμητα, *adv*. devant ou [sous] le nez. r. κατά, μύτις.
Καταμητώνω, dire des so[ttises à] quelqu'un, à son nez. [κατα]μητώνω τὸν ἐχθρόν, fair[e ...] l'ennemi. r. κατά, μύτ[ις]
Καταμόνας, *adv*. sép[arément,] à part. r. κατά, μόνο[ς]
Κατάμουρα, et καταμ[...] *adv*. sur le visage.
Καταμουτζουνιά, ἡ, r[eproche,] insulte faits en fa[ce, ...]made.
Καταμουτζουνιάζω [et καταμου]τζουνίζω, reproc[her]

ouvertement. || Don-
ɔufflet.
:ις, ἡ, consomption.
:ικός, ἡ, όν, consom-
ιταναλίσκω.
;, ἡ, intelligence, pé-
ι.
comprendre, sentir.

τό, pente. gr. anc.
ἡ, état, situation.
arriver à, aboutir à.
λει καταντήσω; à quoi
·éduit? Ποῦ ἔχει νὰ κα-
; où en veut-il venir?
κός, ἡ, όν, qui porte
:rition.
et κατανύγομαι, être
r. κατανύσσω.
, ἡ, componction.
ω, V. Κατανύγω.
ίζω, dilacérer, déla-
κατά, ἐξ, σχίζω.
ισμα, τό· καταξέσχισις,
ération, délabrement.
ίνω, dessécher.
ω, rendre ou juger di-
ι *pass.* se rendre ou
é digne. r. καταξιόω.
ίω et καταξοδιάζω, dé-
dissiper.

Καταξόδευμα et καταξόδιασμα, τό, dépense excessive.

Καταξοδευτής et καταξοδιαστής, ὁ, dissipateur.

Καταξυλνή, ἡ, squelette. r. καταξύω, écorcher.

Καταπαλεύω, lutter. || Vaincre à la lutte. r. καταπαλαίω.

Καταπάνω, p. κατ' ἀπάνω, contre, sur. Ὑπάγω καταπάνω τινός, marcher contre quelqu'un.

Καταπάτημα, τό, l'action de fouler.

Καταπάτησις, ἡ, même sign. || Observation, espionnage.

Καταπατητής, ὁ, celui qui foule. || Espion.

Καταπατῶ, fouler. || Opprimer.

Κατάπαυσις, ἡ, cessation, repos.

Καταπαύω, cesser. gr. anc.

Καταπείθω, persuader. gr. anc.

Κατάπεισις, ἡ· κατάπεισμα, τό, persuasion.

Καταπεισμένος, η, ον, part. passé pass. de καταπείθω.

Καταπειστικός, ἡ, όν, persuasif.

Καταπειστός, ἡ, όν, persuasible.

Καταπέτασμα, τό, voile, dais.

Καταπέτω, succomber. r. πίπτω.

Καταπηδῶ, sautiller.

Καταπιάνω, entreprendre; *au pass.* recommencer, reprendre.

Κατάπιασις, ἡ· κατάπιασμα, τό, entreprise.

Καταπιαστής, ὁ, entrepreneur.

Καταπιαστικός, ή, όν, qu'on peut entreprendre.

Καταπίθρα, ἡ, gosier. gr. anc. καταπόθρα.

Καταπινάρι, τό, m. sign. r. πίνω.

Καταπίνω, avaler; engloutir. *gr. anc.* Καταπίνω μίαν ὕϐριν, boire un affront.

Καταπίωμα, τό, déglutition.

Καταπιώνας, ὁ, gosier. r. πιών, aor. 2 part. de πίνω.

Καταπλάκωμα, τό, oppression.

Καταπλακώνω, accabler, opprimer. r. πλαγά, dor. p. πληγή.

Καταπλακωτής, ὁ, celui qui accable.

Καταπλανετής, ὁ, trompeur.

Καταπλανῶ, tromper. gr. anc.

Κατάπλασμα, τό, cataplasme.

Καταπληκτικός, ή, όν, épouvantable.

Κατάπληξις, ἡ, épouvante.

Καταπλουτίζω, enrichir beaucoup. || Devenir très-riche.

Καταπλούτισμα, τό, l' d'enrichir ou de s'e beaucoup.

Καταπνίγω, étouffer tout

Καταπνιμός, ὁ, suffocatio

Καταπόνεμα, τό, douleu

Καταπονῶ, souffrir beau

Καταποντίζω, submerger. der. gr. anc.

Καταπόντισις, ἡ· καταποντ ὁ, submersion.

Καταποντῶ, V. Καταποντ Couvrir de confusion, c dre.

Καταπορθῶ, subjuguer. r.

Καταποῦ, V. Καταπῶς.

Καταπραϋντικός, ή, όν, ca

Καταπράϋνσις, ἡ, adou ment. gr. anc.

Καταπραΰνω, apaiser, ad Αὐτὸ τὸ ἰατρικὸν καταπ τὸν πόνον, ce remède as la douleur.

Καταπρόσωπα, *adv.* vis-à-

Καταπῶς, *adv.* selon, cor

Κατάρα, ἡ, malédiction, i cation. gr. anc.

Καταράκτης, ὁ, cataract *anc.* || Bonde.

Καταραμένος, η, ον, dé maudit.

adj. détestable.
ω, dévaster. r. ἔρημος.
μα, τό, dévastation.
adv. à fleur de terre.
ις, etc., V. Ἐπαρίθ-
.
ι, V. Καταρῶμαι.
ὁ, catarrhe. r. κατάῤ-

ἡ, flux abondant. ||
.
μα, τό, absorption

, absorber ou avaler
nt. r. καταροφέω.
τό, petit mât.
, mât. Τὸ ἐμπροσθινὸν
le mât de beaupré.
ζω.
α, ἡ, sommité du

η, ἡ, l'endroit où
le mât.
ιν, τό, le bois du

adv. au commence-
le principe. gr. anc.
maudire. gr. anc.
ον, τό, la machoire
r. κατά, σιαγών.
adv. sur la chair!

Κατασέρνω, entraîner. r. σειρά ou σύρω.

Κατασκάτωμα, τό, l'action d'embrener. r. σκατόν.

Κατασκατώνω, embrener, ou salir avec des excréments.

Κατασκάφτω, creuser. ||Saper. r. σκάπτω.

Κατασκεπάζω, couvrir entièrement. ||Protéger. gr. anc.

Κατασκευάζω, construire; manufacturer.

Κατασκεύασμα, τό, construction; fabrication.

Κατασκευαστής, ὁ, constructeur; fabricateur.

Κατασκευή, ἡ, construction. || Instruction *d'un procès.*

Κατασκιάζω, ombrager. *gr. anc.* ||Épouvanter.

Κατάσκοπος, ὁ, émissaire, espion. gr. anc.

Κατασκοπεύω, espionner. gr. anc.

Κατασκορπίζω, éparpiller; dissiper.

Κατασκόρπισμα, τό, éparpillement; dissipation.

Κατασκορπιστής, ὁ, dissipateur.

Κατασκορπῶ, V. Κατασκορπίζω.

Κατασκοτώνω, assommer. Τὸν

κατασκότωσαν ἀπὸ ταῖς ῥα-
βδιαῖς, ils l'assommèrent de
coups. Εἶμαι κατασκοτωμένος
ἀπὸ τὸ ταξίδι, je suis tout
moulu du voyage. r. σκότος.

Κατασκουλικιάζω, être plein de
vers, tout verreux. r. σκώληξ.

Κατασοφίζομαι, chicaner par des
sophismes.

Κατασταίνω (aor. κατέστησα), é-
tablir, constituer. r. καθιστάνω.

Καταστάλαγμα, τό, suintement,
filtration.

Κατασταλάζω, dégoutter; filtrer,
déposer, s'éclaircir.

Κατάστασις, ἡ, état, condition.

Καταστημένος, η, ον, part. pas-
sé pass. de καταστήνω.

Καταστήνω, V. Κατασταίνω.

Κατάστιχον, τό, registre, table.

Καταστρέφω, tourner, retour-
ner. || Subvertir, renverser;
subjuguer. gr. anc.

Καταστροφή, ἡ, subversion; ca-
tastrophe.

Κατάστρωμα, τό, tillac.

Καταστρώνω, étendre, coucher.

Κατάσυρμα, τό, entraînement.

Κατασύρνω, entraîner. r. σύρω.

Κατασφαγή, ἡ, massacre.

Κατασφάζω, massacrer.

Κατασφαλίζω, en...
côté.

Κατασφάλισις, ἡ· κατασφάλισμα,
τό, l'action d'enfermer de tout
côté. r. ἀσφαλίζω.

Κατασφίγγω, restreindre, res-
serrer.

Κατάσφιγμα, τό, l'action de res-
treindre, de resserrer.

Κατατάζω, apaiser. r. τάσσω.

Κατάταξις, ἡ, adoucissement.

Καταταμμένα, adv. tranquille-
ment.

Κατάτεχνος, adj. industrieux.

Κατατζακίζω, briser, fracasser.

Κατατζάκισμα, τό, brisement,
fracture.

Κατατζαλαπάτημα, τό, l'action
de fouler excessivement.

Κατατζαλαπατῶ, fouler hors d
mesure.

Κατατομαῖς, αἱ, latrines.

Κατατόπι, τό, cache, rec
au pl. les êtres d'une ma
ξεύρω ὅλα τὰ κατατόπια
τοῦ σπιτιοῦ, je connai
les êtres de cette mais

Κατατρεγμός, ὁ· κατατ
τό, poursuite.

Κατάτρεξις, ἡ, cours e
ment des eaux. r. τρέ

ω, poursuivre. || Cou-
couler.
ω, broyer, triturer.
ῶ, V. Ἐντρυφῶ.
ην, *adv.* p. κατὰ τύχην,
ement. || Par hasard.
ῶ, trouer. r. τρυπάω.
ω, dévorer. || Importu-
ατρώγομαι ἀπὸ κόπον,
épuisé de fatigue.
ομα, τό, corrosion. ||
é.
ύνω, dévorer; corro-
φάγω.
ς, ἡ, affirmation.
ω, affirmer. gr. anc.
κός, ή, όν, affirmatif.
κῶς, *adv.* affirmative-

ω, se réfugier. gr. anc.
ω, etc., V. Προφθάνω.
, couvrir de baisers.
ω, embraser. gr. anc.
ίζω, m. sign.
ωσις, ἡ, embrasement.
ώνω, surcharger.
ειον et καταφρόνεμα, τό,
νεια, ἡ, mépris.
εμένα, *adv.* avec mé-

εσις, ἡ, mépris.

Καταφρονητής, ὁ, contempteur; fém. ἡ καταφρονήτρα.
Καταφρονητικός, ή, όν, méprisant.
Καταφρονητός, ή, όν, méprisable.
Καταφρονῶ, mépriser. gr. anc.
Καταφτῶ, cracher sur, conspuer. r. καταπτύω.
Καταφτυσμένος, η, ον, conspué.
Καταφτωχαίνω, rendre ou devenir très-pauvre. r. πτωχός.
Καταφυγή, ἡ· καταφύγιον, τό, réfuge, retraite; asile. || Cloître, couvent. || Ressource.
Καταχάλασμα, τό, ruine.
Καταχαλασμένος, η, ον, ruiné.
Καταχαλῶ, ruiner, ravager.
Κατάχαμα, *adv.* à terre, par terre. r. κατά, χαμαί.
Καταχέζω et καταχέζομαι, aller souvent *à la selle.* r. χέζω.
Καταχερίζω, commencer. r. χείρ.
Κατάχεσμα, τό, l'action d'aller souvent *à la selle.*
Καταχεσμένος, η, ον, tout embrené.
Καταχθόνιον, τό, souterrain; *au pl.* l'enfer. r. κατά, χθών.
Καταχθόνιος, *adj.* infernal.
Καταχνιά, ἡ, brouillard. r. ἄχνη.
Καταχνιάζω, couvrir de brume,

obscurcir. Κατα χνιάζει, *v. impers.* il fait du brouillard.

Καταχνιάρης, *adj.* brumeux, sombre. r. ἄχνη.

Καταχρέωμα, τό, l'action de s'endetter. r. χρέος.

Καταχρεώνομαι, s'endetter.

Καταχρεωστῶ, devoir beaucoup.

Κατάχρησις, ἡ, abus. gr. anc.

Καταχρηστικός, ἡ, όν, abusif.

Καταχρηστικῶς, *adv.* abusivement. || Par catachrèse.

Καταχρῶμαι, abuser; faire un mauvais usage. gr. anc.

Κατάχυτα, *adv.* en pente.

Κατάχυτος, *adj.* qui est en pente. r. καταχέω.

Καταχώνω, couvrir de terre, ensevelir sous terre, de καταχόω.

Κατάχωσμα, τό, l'action de couvrir de terre, etc.

Καταψυκτικός, ἡ, όν, rafraîchissant. r. ψύχω.

Κατάψυξις, ἡ, rafraîchissement.

Κατάψυχος, ὁ, fraîcheur. Εἰς τὸν κατάψυχον, au frais.

Κατεβάζω, baisser. || Diminuer, rabattre. r. κατά, βάω (βαίνω).

Κατέβασις, ἡ, abaissement, diminution. || Destruction.

Κατεβαίνω, descendre.

Κατεβασιά, ἡ, rhume.

Κατέβασμα, τό, abaissement. || Descente. || Rabais.

Κατεβατόν, τό, page *d'un livre.*

Κατεδαφίζω, détruire, démolir. r. ἔδαφος.

Κατεδάφισμα, τό, destruction, démolition.

Κατελέγχω, convaincre.

Κατέναντι, *adv. et prép.* devant, vis-à-vis.

Κατεπείγων, ουσα, ον, urgent.

Κατεργάρης, ὁ, galérien.

Κατεργοκύρης, ὁ, chef de galère.

Κάτεργον, τό, galère. r. κατά, ἔργον.

Κατευόδιον, *adv.* à bon port.

Κατευοδόνω, conduire à bon port, faire réussir. r. εὖ, ὁδός.

Κατευόδωσις, ἡ, arrivée à bon port; heureux succès.

Κατευοδῶ et κατευοδοῦμαι, arriver à bon port, réussir.

Κατευοδωτής, ὁ, celui qui conduit à bon port; fém. ἡ κατευοδώτρα.

Κατευοδωτικός, ἡ, όν, qui conduit à bon port, qui fait faire un bon voyage.

Κατεχνιά, V. Καταχνιά.

occuper, posséder;
:re, savoir.
, ἡ, expérience.
ύνη, ἡ, science, con-
ce.
ω, friser, crêper.
μα, τό, frisure.
ιάλης, *adj.* qui a les
x crépus ou frisés.
, ἡ, όν, crépu, frisé.
ιω, etc., V. Κατζαρίζω.
ίνος, η, ον, lâche, sans

ος, ὁ, diseur de bonne
·ę; fém. ἡ κατζιβέλα.
ἡ, chêvre.
ι et κατζίκι, τό, che-
cabri.
, τό, petit chat.
ιμα, τό, courbure.
μύτης, ὁ· κατζουνομύτα,
me ou femme qui a le
ilin.
ρος, ὁ, hérisson.
μα, τό, accusation,
; calomnie.
τής, ὁ, accusateur; ca-
eur.
α, ἡ, accusation; ca-
|| Catégorie.
κός, ἡ, όν, catégorique.

Κατηγορικῶς, *adv.* catégoriquement.
Κατηγορητός, ἡ, όν, qui mérite d'être dénoncé.
Κατήγορος, ὁ, accusateur, *gr. anc.*; calomniateur.
Κατηγορῶ, accuser; calomnier.
Κάτης, ὁ, chat. r. lat. catus.
Κατής, ὁ, cadi, *juge turc.*
Κατήφεια, ἡ, tristesse. gr. anc.
Κατηφές, ὁ, velours. r. or.
Κατηφής, *adj.* triste, morne. gr. anc.
Κατηφορικός, ἡ, όν, qui est en pente, qui descend.
Κατήφορος, ὁ, pente, descente, penchant.|| Les régions de l'Occident. V. Ἀνήφορος. Εἰς τὸν κατήφορον, à mi-côte.
Κατηφορῶ, descendre une pente. r. κατά, en bas, et φέρω.
Κατήχημα, τό· κατήχησις, ἡ, catéchisme; initiation.
Κατηχηστής, ὁ, catéchiste.
Κατηχηστικός, ἡ, όν, catéchistique, ou fait en forme de catéchisme.
Κατηχίζω, catéchiser. gr. anc.
Κατηχούμενος, ὁ· κατηχουμένη, ἡ, le ou la catéchumène.
Κατηχῶ, catéchiser; initier.

Κάτι, quelque. Κάτι ἄνθρωπος, certain homme. Κάτι πρᾶγμα et κάτι τί, quelque chose. || Un peu, un tantinet.

Κατιδίαν, p. κατ' ἰδίαν, à part.

Κατοίκημα, τό, domicile; habitation. r. οἶκος.

Κατοίκησις, ἡ, habitation.

Κατοικητήριον, τό, domicile.

Κατοικητής, ὁ, habitant; fém. ἡ κατοικήτρα.

Κατοικητός, ἡ, όν, habitable.

Κατοικία, ἡ, domicile, logis.

Κατοικίζω, loger, habiter.

Κατοικισμός, ὁ, habitation.

Κάτοικος, ὁ, habitant.

Κατοικῶ, habiter, demeurer. gr. anc.

Κατόπι, *prép.* après. Ἕνας κατόπι τοῦ ἄλλου, l'un après l'autre. Ἕνα κατόπι τοῦ ἄλλου, coup sur coup. r. κατόπιν.

Κατόρθωμα, τό, action, exploit.

Κατορθώνω, faire, exécuter; réussir. r. κατορθόω.

Κατόρθωσις, V. Διόρθωσις.

Κατορθωτής, ὁ, celui qui fait, qui exécute. V. Διορθωτής.

Κάτου, V. Κάτω.

Κατούρημα, τό, l'action d'uriner. r. οὖρον.

Κατουρλιάρης et
pisseur. r. οὖρε

Κατουρογυάλι., :
κατουρολάϊνον e
νον, τό, pot d

Κατουρίθρα, ἡ, ι

Κάτουρον, τό,

Κατουρῶ, uriner

Κατόχιον, τό, ca
r. κατοχή.

Κατράνι, τό, go

Κατρέφτης, ὁ, m
τρον.

Κατρουλᾶς, ὁ, e
pisseur. pisse

Κάτω, *adv.* en
gr. anc. Τὸ :
dessous. Βάνω :
Ἀπὸ κάτω εἰς
en haut. Ἄνω :
sus dessous. Ἑ
τάς το πάρα κά
défait en le ve
plus bas.

Κατώγαιον et κα
||Logement au
sée.||Maison qu
de-chaussée. r

Κάτωθεν, *adv.* e
dessous, de d

Κατώτερα, *adv.*

, ον, plus bas, in-
anc.
dj. qui tend à aller
cliné. gr. anc.
ὁ, seuil. r. κάτω,

acasserie. r. or.
dj. tracassier.
ιus. καύω), V. Καίω.
petit vase de bois.
dj. qui a la tête

, tête, crâne.
ιον, τό, vase de

deur.||Fièvre. On
λα, ἡ.
υλός, ὁ, le gland,
καυλός, tige.
καυλομάρα, ἡ, sa-
érection continue

re en érection. ||
vre. On dit aussi

ὔμός, ὁ, brûlure;
r. καίω, fut. καύσω.
sir ardent.
ι· καῦσις, ἡ, V.
ur.
ό, cautère.

Καυστικός, ή, όν, ardent, brûlant.||Caustique.
Καυστικότης, ἡ, causticité.
Καυτερά, *adv*. ardemment.
Καυτερός, ή, όν, ardent, brûlant.
Καυτή, ἡ, pain grillé.
Καυτήριον, V. Καυστήριον.
Καυτός, ή, όν, tout chaud, brûlant. r. καίω, fut. καύσω.
Καύχημα, τό, vanterie, jactance.||Ce dont on se glorifie. *gr. anc*. Τὸ ἔχω διὰ καύχημα νὰ σᾶς δουλεύω, je fais gloire de vous servir. Αὐτὸς εἶναι τὸ καύχημα τῆς πατρίδος του, il est l'honneur de sa patrie.
Καυχησιάρης, ὁ, vantard, fanfaron.
Καυχησιάρικος, *adj*. plein de jactance.
Καύχησις, ἡ, jactance, vanterie.
Καυχῶμαι, se vanter; se glorifier. *gr. anc*. Θέλεις νὰ καυχηθῇς μὲ αὐτό, vous voulez vous en faire un mérite.
Καφᾶς, ὁ, la nuque. r. or.
Καφάσια, τά, jalousie, persienne. r. or.
Καφεϊμπρίκι, τό, marabout, cafetière. r. or.

Καφενές, καφφενές, καφές et καφφές, ὁ, café. r. or.
Καφετζῆς, ὁ, cafetier.
Καφτάνι, τό, caftan, robe d'honneur dont on revêt les pachas, les hospodars, les drogmans, etc., le jour de leur nomination.
Κάφουρα, ἡ, camphre. r. lat.
Καχανίζω, rire aux éclats. r. καγχάζω.
Καχεκτικός, ή, όν cachectique.
Καχεξία, ἡ, cachexie, ou mauvais état de santé. gr. anc.
Κάχλα, ἡ, bourrache, *plante*.
Κάψα, ἡ, chaleur. || Fièvre.
Καψάλης, *adj*. pauvre diable.
Καψαλίζω, passer au feu, flamber. r. καύσω, fut. de καίω.
Καψάλισμα, τό, l'action de passer au feu, de flamber.
Κάψαλον, τό, broutilles ou ménues branches.
Κάψιμον, τό· κάψις, ἡ, V. Καύσιμον, Καῦσις.
Καψώνω, avoir la fièvre. || Avoir très-chaud. r. καίω, fut. καύσω.
Κέ, *et devant une voyelle* κ', p. καί, *conj*. et.
Κεγχρί, τό, mil ou millet.
Κεγχρινός, ή, όν, de millet.
Κέδρινος, adj. de cèdre.

Κεδροκούκουτζον, cèdre. r. κέδρος,
Κέδρος, ἡ, cèdre.
Κεῖθεν, p. ἐκεῖθεν, Ἐκεῖ.
Κεῖμαι, être couc
Ὧδε κεῖται, ci-gît
Κείμενον, τό, text
ρησις τοῦ κειμένο
du texte.
Κειμήλιον, τό, eff
Κειτάμενος, η, ον, part. prés. de κει
Κείτομαι, être cou
té. || Être situé. r.
Κελεπούρι, τό, tro
Κελλάκι, τό, cellul
Κελλάρης, ὁ, som
rier.
Κελλάρι, τό, cell
manger. r. lat. c
Κελλεῖον et κελλί,
Κελλιώτης, ὁ, qui
cellule. r. lat. ce
Κεμέρι, τό, voûte.
Κενοδοξία, ἡ, o
gloire. gr. anc.
Κενόδοξος, *adj*. gl
Κενοδοξῶ, se glo
gueillir.
Κενόν, τό, le vic

όν, vide. gr. anc.
, τό, centaurée, *plan-*
:.
ὁ, centaure.
, τό, cénotaphe.
ό, piqûre. || Broderie.
, η, ον, piqué. || Brodé.
;, ή, όν, piquant.
ὁ, brodeur. || Qui pi-

collation, goûter.
V. Κέντημα.
, τό, aiguillon.
, aiguillon. || Éperon.
V. Κεντρώνω.
ή, όν, central.
τό, greffe. || Inocula-
:ντρον, pointe.
ι, τό, aiguillon.
), centre. gr. anc.
V. Κέντρισμα.
aiguillonner. || Gref-
uler. r. κεντρόω.
ὁ, celui qui greffe.
uer. || Agacer, irriter.

, évacuation. *gr. anc.*
de dresser les mets
le.
ider. r. κενόω. || Dres-
:ts sur la table.

Κένωσις, ή, évacuation.
Κενωτικός, ή, όν, évacuant.
Κέπφος, ὁ, foulque, *oiseau.*
Κεράκι, τό, petite bougie ou chandelle. r. κηρός.
Κέραμα, τό, l'action de verser à boire. r. κεράω.
Κεραμάρης, V. Κεραμεύς.
Κεραμεῖον, τό, tuilerie.
Κεραμεύς, ὁ, potier. || Tuilier.
Κεραμίδα, ή, grosse tuile.
Κεραμιδάκι, τό, petite tuile.
Κεραμιδᾶς, ὁ, tuilier.
Κεραμίδι, τό, tuile. r. κεραμίς.
Κεραμιδοκάμινον, τό, four à tuiles. r. κεραμίς, κάμινος.
Κεραμίδωμα, τό, l'action de couvrir en tuiles.
Κεραμιδώνω, couvrir en tuiles.
Κεραμιδωτός, ή, όν, couvert en tuiles. r. κεραμιδόω.
Κέρας, τό, corne. *gr. anc.* Τὰ κέρατα τοῦ σταυροῦ, les bras de la croix.
Κερᾶς, ὁ, ciergier. r. κηρός.
Κερασθῶ, ῇς, ῇ, aor. subj. pass. de κερνῶ· et κεράσω, aor. subj. act.
Κεράσι, τό, cerise. Κεράσια τραγανά, des bigarreaux. r. lat. cerasus.

Κερασιά, ἡ, cerisier, *arbre*.
Κερασότοπος, V. Κερασῶνας.
Κέρασμα, τό, l'action de verser à boire.||Don, présent. r. κεράω, je verse à boire.
Κεραστής, ὁ, échanson.
Κεραστικός, ἡ, όν, d'échanson.
Κερασῶνας, ὁ, cerisaie ou lieu planté de cerisiers.
Κερατάκι, τό, petite corne. || Bosse au front. r. κέρας.
Κερατᾶς, ὁ, cornard, bélître.
Κερατένιος, *adj.* de corne.
Κερατιά, ἡ, coup de corne.
Κερατιζω, donner des coups de corne. gr. anc.
Κεράτιον, τό, cornouille, *fruit*.
Κεράτισμα, τό, coup de corne.
Κερατιστής, ὁ, qui donne des coups de corne.
Κερατοειδής, *adj.* fait en forme de corne. gr. anc.
Κέρατον, τό, corne. || Cor de chasse. || Cornet pour les sourds. r. κέρας.
Κερατόπουλον, τό, dim. de κέρας.
Κερατοφόρος, *adj.* cornu ou qui a des cornes. gr. anc.
Κεράτωμα, τό, cocuage.
Κερατώνω, faire cocu. Κερατώνομαι, être cocu. r. κέρας.
Κερατωσύνη, ἡ, V. Κεράτωμα.
Κεραυνός, ὁ, la foudre. gr. anc.
Κέρβερος, ὁ, Cerbère. gr. anc.
Κέρδαιμα, V. Κέρδημα.
Κερδαίνω, gagner, *gr. anc.*; acquérir.||Vaincre.
Κερδαιτής, ὁ, gagnant; le vainqueur; fém. ἡ κερδαίτρια.
Κέρδημα, τό, gain. r. κέρδος.
Κερδημένος, η, ον, gagné.
Κερδήσω, ῃς, ῃ, aor. subj. de κερδαίνω.
Κερδητός, ἡ, όν, qu'on peut gagner.
Κερδίζω, V. Κερδαίνω.
Κερδιστής, V. Κερδαιτής.
Κέρδος, τό, gain, profit, avantage. Κέρδη τυχηρά, le casuel
Κερί, τό, cire.||Bougie; chandelle. Τὸ κερὶ εἶναι νὰ σβυσθῇ la chandelle est au bout. r. κηρός.
Κέρινος, *adj.* de cire.
Κερίτικος, η, ον, m. sign.
Κερκέλι, V. Κρικέλλι.
Κερκοπίθηκος, ὁ, guenon, singe à longue queue. gr. anc.
Κερνῶ (aor. ἐκέρασα), verser à boire. r. κεράω.
Κεροπάνι et κερόπανον, τό, toile cirée. r. κηρός, et *pannus*.

ι, τό, chandelier. r. κη-
ον.
ιδο, V. Κηροψάλιδον.
α, ή, pain de cire.
, τό, cirage.
, cirer. r. κηρόω.
τό, difficulté de vendre.
, τό, bétoine. gr. anc.
ή, grosse tête.
adv. sur la tête.
ον, τό, le capital.||Cha-
gr. anc.
ώδης, *adj.* sommaire.
ωδῶς, *adv.* sommaire-

ώνω, récapituler.
ι, τό, petite tête.
γία, ή, céphalalgie ou
la tête. gr. anc.
, *adj.* qui a une grosse

ή (gr. anc.), et κεφάλι,
hef, tête.||Chef, com-
nt. Ἀπὸ κεφάλι του, de
ef. Μὲ τὸ κεφάλι κάτω,
baissée. Ένα κεφάλι τυ-
forme de fromage.
ιός, ή, όν, capital. Κε-
ή ἔχθρα, haine mortelle.
ης, ό, entêté; fém. ή
ριά. r. κεφαλή.

Κεφαλιάτικον, τό, capitation.
Κεφαλικός, ή, όν, capital.||Céphalique. Τὸ κεφαλικὸν δόσιμον, la capitation.
Κεφαλόδεμα et κεφαλοδέσιμον, τό, bandeau. r. κεφαλή, δέω.
Κεφαλοκαύκαλον, τό, le crâne.
Κεφαλοκόβγω, décapiter. r. κόπτω.
Κεφαλοκοπημένος, α, ον, *part.* décapité.
Κεφαλομάντιλον, τό, voile.
Κεφαλοπονῶ, avoir mal à la tête. ||Se casser la tête.
Κεφαλόπουλον, τό, dim. de κέφαλος.
Κέφαλος, ό, meunier, *poisson à grosse tête qu'on trouve près des moulins.* gr. anc.
Κεφαλοχώρι, τό, chef-lieu de canton. r. κεφαλή, χωρίον.
Κεφαλωτός, ή, όν, fait en forme de tête. Κράμβη κεφαλωτή, chou pommé.
Κέφι, τό, humeur. Εἶναι εἰς ἀχαμνὸν κέφι, il est de mauvaise humeur. r. or.
Κεφίλης, ό, caution, garant; fém. ή κεφίλισσα. r. or.
Κεφλῆς, *adj.* qui est entre deux vins. r. or.

Κεφτές, ὁ, espèce de pâté en pot, usité en Turquie.
Κεχριμπαρένιος, ία, ον, d'ambre.
Κεχριμπάρι, τό, ambre. r. or.
Κεχρί, τό, millet. gr. anc. κέγχρος.
Κζάρ, ὁ, czar; fém. ἡ κζαρίνα, czarine.
Κηβούρι, τό, tombeau. r. κιβώριον.
Κηδεία, ἡ, obsèques. gr. anc.
Κηδεμών, ὁ, qui prend soin de.
Κηδεστής, ὁ, allié, parent.
Κήδευμα, τό, funérailles.
Κηδεύω, faire les funérailles.
Κηκίδι, τό, noix de galle. r. κηκίς.
Κηλάδισμα, τό, gazouillement des oiseaux; chant agréable.
Κηλαδιστής, ὁ, oiseau qui plaît par son chant.
Κηλαδῶ, gazouiller, chanter. r. κηλέω, ᾄδω, ou κέλαδος.
Κήλη, ἡ, hernie. gr. anc.
Κηλίς, ἡ, tache. gr. anc.
Κηλῶνι, τό, machine à élever l'eau d'un puits, manivelle. r. κηλώνιον.
Κῆνσος, ὁ, cens, rente, tribut. (S. Matthieu.)
Κηπουράκι, τό, petit potager.
Κηπουρεύγω et κηπουρεύω, cultiver un jardin. r. κηπουρέω.
Κηπούρι, τό, petit jardin.
Κηπουρικά, τά, herbes potagères; fruits en général.
Κηπουρικός, ἡ, όν, de jardinier.
Κηπουροθήκη, ἡ, fruitier.
Κηπουροπουλητής, ὁ, marchand de légumes et de fruits.
Κηπουρός, ὁ, jardinier. gr. anc.
Κῆπος, ὁ, jardin; potager.
Κηρᾶς, ὁ, ciergier. r. κηρός.|| Le loyer. r. or.
Κηρί, V. Κερί. r. κηρός.
Κηρίθρα, ἡ, rayon de miel.|| Cire, humeur des oreilles.
Κηροδοχεῖον, τό· κηροδόχος, ὁ, chandelier. r. δέχομαι.
Κηροπάνι, τό, toile cirée.
Κηροπήγιον, V. Κεροπήγι.
Κηρόπητα, V. Κερόπητα.
Κηροψάλιδον, τό, mouchettes. r. κηρός, ψαλίς.
Κήρυγμα, τό, prédication.|| Déclaration.|| Édit.
Κήρυκας, V. Κήρυξ.
Κηρύκειον, τό, caducée. gr. anc.
Κήρυξ, ὁ, prédicateur.|| Héraut.
Κήρυξις, ἡ, V. Κήρυγμα.
Κηρύττω, prêcher; annoncer.||

Déclarer. Κηρύττω τὸν πόλεμον, déclarer la guerre.
Κήρωμα, τό, cirage.
Κηρώνω, cirer, de κηρόω.
Κηρωτής, ὁ, celui qui cire.
Κηρωτόν, τό, cérat. r. κηρός.
Κῆτος, τό, baleine. gr. anc.
Κι, p. καί, *conj.* et.
Κιαμβέ, τό, mausolée. r. or.
Κιαρβάνι, τό, caravane. r. or.
Κιαρβανσεράϊ, τό, caravansérail.
Κιβούρι, V. Κηβούρι.
Κιβώριον, τό, ciboire. *gr. anc.* || Tombeau.
Κιβώτιον, τό, coffret. gr. anc.
Κιβωτός, ἡ, coffre. Κιβωτὸς τῆς διαθήκης, l'arche d'alliance.
Κίγκος, ὁ, zinc, *métal.*
Κιεφτές, V. Κεφτές.
Κιθάρα, ἡ, guitare. gr. anc.
Κιθαρίζω, pincer de la guitare.
Κιθάρισμα, τό, l'action de pincer de la guitare.||Les sons de la guitare.
Κιθαριστής, ὁ, joueur de guitare; fém. ἡ κιθαρίστρια.
Κιθαρῳδία, ἡ, l'art de s'accompagner avec la guitare.
Κικριλίζω, chanter, *en parlant du coq* (onomatopée).
Κικρίλισμα, τό, chant du coq.
Κιλίκιον, τό, cilice. gr. anc.
Κίνα et κινακίνα, ἡ, quinquina.
Κινάρα, ἡ, artichaut. gr. anc.
Κινδύνευμα, τό, danger, risque.
Κινδυνεύω, risquer. || Être en danger. Κινδυνεύει τὸν θάνατον, il est en péril de mort.
Κίνδυνος, ὁ, danger, risque. Μὲ κίνδυνον, dangereusement.
Κινδυνώδης, *adj.* périlleux; hazardeux. gr. anc.
Κινέτζικος, η, ον, chinois, ou de Chine.
Κίνημα, τό, mouvement. *gr. anc.* || Démarche.
Κίνησις, ἡ, mouvement. Κίνησις τῆς κοιλίας, dévoiement.
Κινητής, ὁ, moteur; fém. ἡ κινήτρα.
Κινητικά, *adv.* avec mouvement.
Κινητικόν, τό, moteur. || Purgatif. r. κινέω.
Κινητικός, ή, όν, qui a la force de mouvoir; de purger. Κινητικὴ δύναμις, force motrice.
Κινητός, *adj.* mobile. *gr. anc.* Τὰ κινητὰ ἀγαθά, les meubles ou effets mobiliers.
Κιννάβαρι, τό, cinabre, carmin.
Κιννάμωμος, ὁ, cannelle.
Κινοῦν, τό, moteur. r. κινέω.

Κινῶ, mouvoir.||Partir, venir. Τὸ ἰατρικὸν τὸν ἐκίνησε τρεῖς φοραῖς, le remède l'a fait aller trois fois. Πάντα λίθον κινεῖ, il remue ciel et terre.
Κιοκολάτα, ἡ, chocolat. r. it.
Κιόλας et κι ὅλας, *adv.* aussi, encore; néanmoins.
Κιόσκι, τό, kiosque, pavillon. r. or.
Κίσσα, ἡ, pie, *oiseau.* gr. anc.
Κίσσαρον, etc., V. Κισσῆρι.
Κίσσηνος, *adj.* de pierre ponce. ||Fait de lierre, p. κίσσινος.
Κισσῆρι, τό, pierre ponce. gr. anc. κίσσηρις, ἡ.
Κισσηροκαθαρίζω, polir avec la pierre ponce. r. καθαρίζω.
Κισσός, ὁ, lierre. gr. anc.
Κισσόφυλλον, τό, feuille de lierre. r. κισσός, φύλλον.
Κιταλάκι, τό, petite croûte de pain.
Κίταλον, τό, croûte de pain.
Κιτρία, ἡ, citronnier. gr. anc.
Κιτρινάδα, ἡ, couleur jaune.|| Jaunisse; pâleur.
Κιτρινάδι, τό, couleur jaune.
Κιτρινιάζω, jaunir, devenir jaune.
Κιτρινιάρης, ὁ, qui est jaune, qui a la jaunisse; fém. ἡ νιάρα.
Κιτρινιάρικος, η, ον, jaun
Κιτρινίασμα, τό, l'action (nir.
Κιτρινίζω, rendre jaune. venir jaune.
Κιτρίνισμα, V. Κιτρινίασμ
Κίτρινος, η, ον, jaune.
Κιτρινοκόκκινος, η, ον, d'ι ne rouge. r. κίτριον, κόκ
Κιτρινούτζικος, *adj.* un pε ne.
Κιτρινόχορτον, τό, herbe *plante.*
Κιτρινωπός, ή, όν, qui a l jaune. r. ὤψ, *gén.* ὠπός.
Κιτρινόχωμα, τό, ocre; τρινος, jaune, et χῶμα,
Κίτρον, τό, citron; cédr anc. κίτριον.
Κιτρόνερον, τό, limonade.
Κίχλα, ἡ, grive. gr. anc.
Κλαβανή, ἡ, trappe.
Κλαδάκι, τό, petit ramea
Κλάδευμα, τό, élagage;
Κλαδευτῆρα, ἡ, grosse sei
Κλαδευτῆρι, τό, serpe, ser
Κλαδευτής, ὁ, celui qui ér ou taille les arbres.
Κλαδεύω, élaguer; tailler

κλαδίον, τό, rameau,
anche. r. κλάδος.
ή, ή, jour des rameaux.
:, τό, serpette. r. κό-

, branche, rameau.
ιπανίζω, jouer du tam-
basque. r. τυμπανίζω.
ιπανον, τό, espèce de
de basque.
V. Κλαυθμός.
κλαίω, pleurer.
ό, pleurs. r. κλαίω.
sync. p. κλαίγομεν,
. κλαίγουν· κλαΐς, p.
κλαΐτε, p. κλαίγετε.
, η, ον, part. passé
κλαίω.
éter. r. κλάω.
, ceps, entraves. || Piè-
is qui fortifie un mât.
τό, l'action de péter.
τό, fraction, frag-
. anc.
ς, ή, όν, déplorable.
, ό, pleurs; lamenta-
anc.
, τά, m. sign.
, η, ον, pleuré.
, τό, l'action de pleu-
αύσω, fut. de κλαίω.

Κλαψιάρης, ό, pleureux; fém. ή κλαψιάρα.
Κλάψιμον, V. Κλαύσιμον.
Κλάψω, p. κλαύσω, ης, η, aor. subj. de κλαίω.
Κλειδάκι, τό, petite clef.
Κλειδάρᾶς, ό, serrurier.
Κλειδαριά, ή, serrure.
Κλειδᾶς, ό, porte-clef. || Serrurier.
Κλειδί, τό, clef. || Clavicule. r. κλειδίον, dim. de κλείς.
Κλειδονιά, ή, serrure.
Κλειδονᾶς, ό, serrurier.
Κλειδοῦσα, ή, serrure.
Κλειδοῦχος, ό, gardien des clefs, porte-clef. r. κλείς, ἔχω.
Κλείδωμα, τό, fermeture.
Κλειδώνω, fermer à clef, de κλειδόω.
Κλείδωσις, ή, fermeture, clôture. || Articulation, jointure.
Κλεῖθρον et κλεῖστρον, τό, cloître.
Κλεισοῦρα, ή, accul ou lieu sans issue. r. κλεισωρία.
Κλεῖσμα, τό, fermeture.
Κλειστός, ή, όν, fermé. gr. anc.
Κλειτορίς, ή, clitoris.
Κλείω, fermer, enfermer.
Κλεμαξίδα, ή, viorne, *arbuste*.
Κλεμμένος, η, ον, volé.

Κλεπταποδοχίζω, receler des objets volés. r. ἀποδέχομαι.

Κλεπταποδόχος, ὁ, receleur; fém. ἡ κλεπταποδόχισσα.

Κλέπτης, ὁ, voleur, *gr. anc.*; fém. ἡ κλέπτρα. V. Κλέφτης.

Κλεπτικά, *adv.* à la dérobée.

Κλέπτικος, η, ον, de voleur. || Furtif.

Κλεπτοδόχος, V. Κλεπταποδόχος.

Κλεπτοπούγγης, ὁ, filou, coupeur de bourses.

Κλέπτω, voler, dérober. gr. anc.

Κλέφτης, ὁ, klephte, *Grec indépendant et en guerre contre les Turcs;* fém. ἡ κλέφτρα ou κλέφτρια. V. Κλέπτης.

Κλέφτικος, η, ον, klephtique ou de klephte. V. Κλέπτικος.

Κλεφτουριά, ἡ, klephterie ou quartier de klephtes.

Κλεφτοφάναρον, τό, lanterne sourde. r. κλέπτης, φανάριον.

Κλέφτω, V. Κλέπτω.

Κλεψιά, ἡ, vol, larcin.

Κλεψιμιόν, τό, objet volé.

Κλέψιμον, τό, V. Κλεψιά.

Κλεψύδρα, ἡ, clepsydre. gr. anc.

Κλῆμα, τό, cep, branche de vigne, sarment. gr. anc.

Κλημ‌ατάκι, τό, petit ...

Κληματαριά, ἡ, treille.

Κληματίδα, ἡ, et κληματίς (gr. anc.), clématite, *plante.*

Κληματῖτις, ἡ, campanule.

Κληματόφυλλον, τό, feuille de vigne. r. κλῆμα, φύλλον.

Κληρικός, ὁ, clerc; *adj.* clérical.

Κληρικῶς, *adv.* cléricalement.

Κληρονομία, ἡ, hérédité, héritage. gr. anc.

Κληρονομικός, ή, όν, héréditaire.

Κληρονόμος, ὁ, héritier; fém. ἡ κληρονόμισσα.

Κληρονομῶ, hériter. gr. anc.

Κλῆρος, ὁ, clergé. || Sort.

Κλῆσις, ἡ, vocation.

Κλητική, ἡ, s. ent. πτῶσις, vocatif, *t. de grammaire.*

Κλίμα, τό, climat. gr. anc.

Κλίμαξ, ἡ, degré. || Échelle.

Κλιμένα, *adv.* en baissant.

Κλίνη, ἡ, lit. gr. anc.

Κλίνω, incliner, pencher. || Décliner *un nom;* conjuguer *un verbe.* || Aboutir. Ποῦ κλίνουσι *οἱ στοχασμοί του;* à quoi tendent ses desseins?

Κλίσις, ἡ, inclination, pen-

ınt ; pente. || Déclinaison, ıjugaison.
:ός, ή, όν, déclinable.
ıάρι, V. Κλωνάρι. r. κλών.
νημα, τό, agitation, secous-; vacillation.
νησις, ή· κλόνισμα, τό, m. n.
νί, τό, grain, un grain.
νος, V. Κλώνος.
ντῆρι, V. Κρουντῆρι.
νῶ, agiter, secouer (gr. :.); *au pass.* κλονοῦμαι, chan-er, vaciller.
πή, ή, vol, larcin. gr. anc.
:ζημα, τό, ruade.
:ζημένος, η, ον, qui a reçu : ruade.
·ζιά, ή, ruade, coup de pied.
·ζισμός, ό, m. sign.
·ζιστής, ό, qui donne des ps de pied.
·ζῶ, donner des coups de d. || Repousser trop, *en par-t d'un arme à feu.*
ιβί, τό, cage. r. κλωβός.
ιβιάζω, être à demi-couvé, ;âter.
·βιασμα, τό, le goût d'œuf vé.
βιος, *adj.* à demi-couvé.

Αὐγὸν κλούβιον, œuf couvi.
Κλυδών, ό, sorte de jeu où l'on devine.
Κλυστῆρι, τό, clystère. r. κλυστήρ.
Κλωθογυρίζω, rôder, tournoyer.
Κλωθογύρισμα, τό, l'action de rôder. r. γῦρος.
Κλωθογυριστής, ό, rôdeur; fém. ή κλωθογυρίστρα.
Κλώθω, filer. gr. anc.
Κλωναράκι, τό, rameau.
Κλωνάρι, τό· κλώνος, ό, branche. r. κλών.
Κλώσιμον, V. Κλῶσμα.
Κλῶσμα, τό, filage; fil.
Κλωσμένος, η, ον, filé.
Κλῶσσα et κλωσσαριά, ή, poule couveuse.
Κλωσσάζω, V. Κλωσσῶ.
Κλώσσημα et κλώσσισμα, τό, incubation. || Gloussement.
Κλωσσοῦ, V. Κλῶσσα.
Κλωσσόπουλον, τό, poussin.
Κλωσσῶ, pondre, couver. || Glousser. r. κλώζω.
Κλωστή, ή, fil; aiguillée.
Κλωστικόν, τό, prix du filage.
Κλωστός, ή, όν, filé. gr. anc.
Κλώστρα, ή, fileuse.
Κλώστρης, ό, rouet à filer.

Κνᾶς, ὁ, ampélite, *terre*.
Κνήμη, ἡ, tibia, jambe. gr. anc.
Κνησάρα, ἡ, crible. r. κρησέρα.
Κνησάρι, τό, argile.
Κνησμάρα, ἡ, V. Κνησμός, gr. anc.
Κνησμός, ὁ, démangeaison.
Κνισσάρι, τό, graisse. r. κνίσσα.
Κοάζω, coasser. r. κόαξ.
Κοάκερος, ὁ, quaker, *secte*.
Κόασμα, τό, coassement.
Κοβεντιάζω, etc. V. Κουβεντιάζω.
Κόβγω, V. Κόπτω.
Κόγχη, ἡ, conque. *gr. anc.* || Auge, baquet.
Κογχύλι, τό, coquille.
Κόζι, τό, à-tout, *aux cartes*.
Κοζόκα, ἡ, sorte de pelisse.
Κόθουρος, η, ον, circoncis. r. κόπτω, οὐρά.
Κοιλάδα, ἡ, vallée. r. κοιλάς.
Κοιλαδῶ, etc., V. Κηλαδῶ, etc.
Κοιλαρᾶς, ὁ, le ventru; fém. ἡ κοιλαροῦ. r. κοιλία.
Κοιλάς, ἡ, vallée. gr. anc.
Κοιλία, ἡ, ventre. Ὁ τοῖχος ἔῤῥιξε μεγάλην κοιλίαν, la muraille fait le ventre.
Κοιλιάζω, faire un gros ventre.
Κοιλιακός, ἡ, όν, de ventre.
Κοιλιάρης, *adj.* ventru.
Κοιλιδάκι, τό, ventricule.

Κοιλιοδίπλωμα, τό,
Κοιλιοδουλεία, ἡ, g
excessive. r. κοιλί
Κοιλιοδουλεύω, se f
de son ventre.
Κοιλιόδουλος, ὁ, es
ventre. gr. anc.
Κοιλιοδρόμι, τό, flu
Κοιλιόπαχος, *adj.*
παχύς.
Κοιλίτης, ὁ, qui a
Κοιλίτζα, ἡ, petit
Κοιλοπόνημα, τό, tr
fantement. r. κοιλ
Κοιλόπονος, ὁ, m.
leur de ventre.
Κοιλοπονῶ, être en
Κοῖλος, *adj.* conca
Κοιλότης, ἡ, conca
Κοιλοῦλα, ἡ, petit
Κοίλωμα, τό, cavi
Κοίμημα, τό, somn
Κοιμημένα, *adv.*
Κοιμημένος, η, ον,
Κοιμησιάρης, ὁ, do
ἡ κοιμησαριά.
Κοίμησις, ἡ, somn
μησις τῆς ὑπεραγία
l'apothéose ou so
Ste. Vierge, que
lons l'*Assomption*

ν, τό, dortoir.‖Ci-
. gr. anc.
ndormir, assoupir.
τό, assoupissement.
, dormir. r. κοιμῶμαι.
ν. communément.
ης, ὁ, abbé, supé-
ne communauté.
, ὁ, cénobite.
τό, couvent, gr. anc.
ια, τό, publication.
, publier, divulguer.
niquer.
, le public.
όν, commun.‖Public.
e. gr. anc.
α, ἡ, voie publique.
adv. plus communé-
us vulgairement.
, communauté.‖Com-
ivision de l'éparchie
ία) ou canton.
, τό, communication.
nion.
ός, ἡ, όν, communi-

ἡ, la communion.
, τό, verset que l'on
ndant la communion.
communiquer.‖Com-
. κοινόω.

Κοινῶς, V. Κοινά.
Κοίταγμα, τό, regard.
Κοιτάζω, se coucher. r. κοίτη.‖ Regarder. r. κυπτάζω, regarder en se penchant. (Aussi doit-on écrire κυττάζω.
Κοίτασμα, V. Κοίταγμα.
Κοίτη, ἡ, lit. gr. anc.
Κόκα, ἡ, cran, entaille.
Κοκκαλάκι, τό, osselet.
Κοκκαλᾶς, V. Κοκκαλιάρης.
Κοκκαλένιος, *adj.* osseux.
Κοκκαλιάρης, *adj.* qui a de gros os. r. κόκκαλος.
Κοκκαλίζω, ronger *des os.*
Κοκκάλισμα, τό, l'action de ronger.
Κοκκαλίστικος, *adj.* d'os.
Κόκκαλον, τό, os.‖Arête.
Κοκκαλότοπος, ὁ, ossuaire.
Κοκκαλώδης, *adj.* osseux.
Κοκκίνα, ἡ, rougeole.
Κοκκινάδα, ἡ, rougeur, rousseur. r. κόκκος.
Κοκκινάδι, τό, le rouge, *couleur.* ‖ Rougeur.‖ Fard. Κοκκινάδι τοῦ αὐγοῦ, jaune d'œuf.
Κοκκινίζω, rougir, roussir.‖Devenir rouge. r. κόκκος.
Κοκκίνισμα, τό, rougeur.
Κοκκιννάβαρι, τό, vermillon.

Κοκκινογένης, *adj.* qui a la barbe rousse. r. γένειον, barbe.
Κοκκινογούλι, τό, betterave.
Κοκκινολάχανον, τό, m. sign.
Κοκκινόκωλος, ὁ, espèce de singe. r. κῶλον, membre.
Κοκκινομάλλης, *adj.* qui a les cheveux roux. r. μαλλός.
Κόκκινον, τό, le rouge, *couleur*.
Κοκκινόξυλον, τό, sandal, *bois*.
Κόκκινος, η, ον, rouge. r. κόκκος, baie d'un arbrisseau qui fournit la teinture d'écarlate.
Κοκκινούτζικος, η, ον, rougeâtre.
Κοκκινότριχος, η, ον, qui est roux. r. Θρίξ, *gén.* τριχός.
Κοκκινωπός, *adj.* qui a le teint rouge. r. ὤψ, *gén.* ὠπός.
Κόκκος, ὁ, baie. gr. anc.
Κόκκυγας, et κόκκυξ, ὁ (gr. anc.), coucou, *oiseau*.
Κοκκωναριά, etc. V. Κουκουναριά.
Κοκλί, τό, pot de chambre.
Κόκο, τό, coco, *fruit*.
Κοκό, τό, bouillie p. les enfans.
Κοκοφοίνιξ, ὁ, cocotier, *arbre*.
Κολάζω, punir. ||Damner.
Κολαΐνα, ἡ, collier. r. it.
Κολαϊνάτος, η, ον, qui a un collier.
Κόλακας, ὁ, flatteur. r. κόλαξ.

Κολακεία, ἡ· κολάκευμα, τό, f[latterie], adulation.
Κολακευτής, ὁ, flatteur; fém. κολακεύτρα et κολακεύτρισσ[α]
Κολακευτικά, *adv.* en flattan[t]
Κολακευτικός, ἡ, όν, flatte[ur], flatteuse.
Κολακεύω, flatter. gr. anc.
Κολαντρίζω, manier. r. or.
Κολάντρισμα, τό, manieme[nt]
Κόλαξ, ὁ, flatteur. gr. anc.
Κόλασις, ἡ, l'enfer.
Κόλασμα, τὸ, damnation.
Κολαστῆρι, τό, tourment.
Κολαστής, ὁ, celui qui dam[ne]
Κολαστικός, ἡ, όν, damnab[le]
Κολαφίζω, souffleter. gr. anc
Κολάφισμα, τό, application d[e] soufflet.
Κόλαφος, ὁ, soufflet. gr. anc
Κόλι, τό, ronde militaire. r.
Κολίανδρον, τό, coriandre.
Κολισσαῦρα, ἡ, lézard.
Κολιτζίδα, V. Κωλιτζίδα.
Κόλλα, ἡ, colle. *gr. anc.*; em[p]... ||Feuille de papier, folio. ...βλος εἰς φύλλον τῆς κόλλας, l[ivre] in-folio. r. κόλλα, cuir de b[œuf], peau sur laquelle on écriv[ait]
Κόλλημα, τό, collage. ||Liai[son]
Κόλλησις, ἡ, m. sign.

ιάν. tout proche, à

, τό, soudure.
ό, colleur.||Qui atta-

χος, adj. visqueux.
ή, όν, qu'on peut at-

, adj. propre à col-
lutinatif. gr. anc.
, patrouille, ronde.
τά, colybes ou pâte
es et de grains.
τό, collyre. gr. anc.
ολνῶ, coller; souder.
er, se communiquer.
εὔκολα κολνᾷ, la pe-
e se communique ai-
Μὲ ἐκόλλησεν ὁ θυμός,
me prit. Τὸν ἐκόλλη-
ούκλα, il est attaqué
te.
ιματα, τά, les élé-
la lecture, ce que l'on
aux petits enfans.
ίσκαλος, mauvais maî-
le, magister de villa-
οβός, mutilé, racour-
δάσκαλος.
ή, όν, tronqué, mu-
anc.||Circoncis.

Κολόβωμα, τό, mutilation.||Empêchement.
Κολοβώνω, mutiler.||Empêcher.
Κολόβωσις, ή, V. Κολόβωμα.
Κολοιός, ό, corneille. gr. anc.
Κολοκύθι, τό, courge, citrouille. r. κολοκύνθη.
Κολοκυθιά, ή, citrouille, *plante*.
Κολοκυθοποῦλα, ή, petite courge.
Κολοκυθόσπορος, ό, graine de citrouille. r. σπορά.
Κολοκύνθη, ή, V. Κολοκύθι.
Κολόνα, ή, colonne. r. lat.
Κολονελάτο, τό, grade de colonel.
Κολονελεύω, être colonel.
Κολονέλος, ό, colonel. r. it.
Κολονοποῦλα, ή, petite colonne.
Κολοσσός, ό, colosse. gr. anc.
Κόλουρος, ό, colure, *cercle de la sphère*. gr. anc.
Κολοφών, ό, faîte, cime. gr. anc.
Κόλπος, ό, sein.||Golfe.
Κολπώδης et κολπωτός, *adj.* sinueux.
Κόλπωσις, ή, sinuosité.
Κόλυβα, V. Κόλλυβα.
Κολυμβήθρα, ή, baptistère.
Κολύμβημα et κολύμβισμα, τό, natation.

Κοκκινογένης, *adj.* qui a la barbe rousse. r. γένειον, barbe.
Κοκκινογούλι, τό, betterave.
Κοκκινολάχανον, τό, m. sign.
Κοκκινόκωλος, ὁ, espèce de singe. r. κῶλον, membre.
Κοκκινομάλλης, *adj.* qui a les cheveux roux. r. μαλλός.
Κόκκινον, τό, le rouge, *couleur.*
Κοκκινόξυλον, τό, sandal, *bois.*
Κόκκινος, η, ον, rouge. r. κόκκος, baie d'un arbrisseau qui fournit la teinture d'écarlate.
Κοκκινούτζικος, η, ον, rougeâtre.
Κοκκινότριχος, η, ον, qui est roux. r. θρίξ, *gén.* τριχός.
Κοκκινωπός, *adj.* qui a le teint rouge. r. ὤψ, *gén.* ὠπός.
Κόκκος, ὁ, baie. gr. anc.
Κόκκυγας, et κόκκυξ, ὁ (gr. anc.), coucou, *oiseau.*
Κοκκωναριά, etc. V. Κουκουναριά.
Κοχλί, τό, pot de chambre.
Κόκο, τό, coco, *fruit.*
Κοκό, τό, bouillie p. les enfans.
Κοκοφοίνιξ, ὁ, cocotier, *arbre.*
Κολάζω, punir. ‖Damner.
Κολαΐνα, ἡ, collier. r. it.
Κολαϊνάτος, η, ον, qui a un collier.
Κόλακας, ὁ, flatteur. r. κόλαξ.
Κολακεία, ἡ· *κολάκευμα, τό,* flatterie, adulation.
Κολακευτής, ὁ, flatteur; fém. ἡ *κολακεύτρα* et *κολακεύτρισσα.*
Κολακευτικά, *adv.* en flattant.
Κολακευτικός, ἡ, όν, flatteur, flatteuse.
Κολακεύω, flatter. gr. anc.
Κολαντρίζω, manier. r. or.
Κολάντρισμα, τό, maniement.
Κόλαξ, ὁ, flatteur. gr. anc.
Κόλασις, ἡ, l'enfer.
Κόλασμα, τό, damnation.
Κολαστῆρι, τό, tourment.
Κολαστής, ὁ, celui qui damne.
Κολαστικός, ἡ, όν, damnable.
Κολαφίζω, souffleter. gr. anc.
Κολάφισμα, τό, application d'un soufflet.
Κόλαφος, ὁ, soufflet. gr. anc.
Κόλι, τό, ronde militaire. r. or.
Κολίανδρον, τό, coriandre.
Κολισσαῦρα, ἡ, lézard.
Κολιτζίδα, V. Κωλιτζίδα.
Κόλλα, ἡ, colle. *gr. anc.*; empois. ‖Feuille de papier, folio. Βίβλος εἰς φύλλον τῆς κόλλας, livre in-folio. r. κόλλα, cuir de bœuf, peau sur laquelle on écrivait.
Κόλλημα, τό, collage. ‖Liaison.
Κόλλησις, ἡ, m. sign.

:, *adv.* tout proche, à

ιρι, τό, soudure.
ις, ὁ, colleur.||Qui atta-

ἀρικος, *adj.* visqueux.
ς, ἡ, όν, qu'on peut at-
.
κός, *adj.* propre à col-
gglutinatif. gr. anc.
τό, patrouille, ronde.
:, τά, colybes ou pâte
umes et de grains.
ον, τό, collyre. gr. anc.
t κολνῶ, coller; souder.
cher, se communiquer.
γιά εὔκολα κολνᾷ, la pe-
role se communique ai-
t. Μὲ ἐκόλλησεν ὁ θυμός,
re me prit. Τὸν ἐκόλλη-
τανούκλα, il est attaqué
peste.
ράμματα, τά, les élé-
le la lecture, ce que l'on
ad aux petits enfans.
ιδάσκαλος, mauvais maî-
kcole, magister de villa-
κολοβός, mutilé, racour-
διδάσκαλος.
, ή, όν, tronqué, mu-
r. *anc.*||Circoncis.

Κολόβωμα, τό, mutilation.||Empêchement.
Κολοβώνω, mutiler.||Empêcher.
Κολόβωσις, ἡ, V. Κολόβωμα.
Κολοιός, ὁ, corneille. gr. anc.
Κολοκύθι, τό, courge, citrouille. r. κολοκύνθη.
Κολοκυθιά, ἡ, citrouille, *plante.*
Κολοκυθοποῦλα, ἡ, petite courge.
Κολοκυθόσπορος, ὁ, graine de citrouille. r. σπορά.
Κολοκύνθη, ἡ, V. Κολοκύθι.
Κολόνα, ἡ, colonne. r. lat.
Κολονελάτο, τό, grade de colonel.
Κολονελεύω, être colonel.
Κολονέλος, ὁ, colonel. r. it.
Κολονοποῦλα, ἡ, petite colonne.
Κολοσσός, ὁ, colosse. gr. anc.
Κόλουρος, ὁ, colure, *cercle de la sphère.* gr. anc.
Κολοφών, ὁ, faîte, cime. gr. anc.
Κόλπος, ὁ, sein.||Golfe.
Κολπώδης et κολπωτός, *adj.* sinueux.
Κόλπωσις, ἡ, sinuosité.
Κόλυβα, V. Κόλλυβα.
Κολυμβήθρα, ἡ, baptistère.
Κολύμβημα et κολύμβισμα, τό, natation.

Κολυμϐητής, ὁ, nageur.
Κολυμϐιστά, *adv.* à la nage.
Κολυμϐιστής, ὁ, nageur, plongeur; fém. ἡ κολυμϐίστρα.
Κόλυμϐος, ὁ, harle huppé, *espèce de plongeon.*
Κολυμϐῶ, nager. gr. anc.
Κολυμπῶ, etc., V. Κολυμϐῶ, etc.
Κόμαρον, τό, arbouse, *fruit.*
Κομαριά, ἡ, arbousier, *arbre.* gr. anc. κόμαρος.
Κομάτι, V. Κομμάτι.
Κομϐί, τό, et ses dér. V. Κομπί.
Κόμη, ἡ, chevelure. gr. anc.
Κόμης, ὁ, comte. r. lat. comes.
Κόμησσα, ἡ, comtesse, *titre.*
Κομήτης, ὁ, comète. gr. anc.
Κόμι, V. Κόμμι.
Κόμμα, τό, comma ou deux points.
Κομματάκι, *adv.* tant soit peu.
Κομματάκι, τό, petit morceau.
Κομματζούλι, τό, m. sign.
Κομμάτι, *adv.* un peu.
Κομμάτι, τό, morceau, pièce. || Pièce d'artillerie, canon. Ἕνα κομμάτι τυρί, un morceau de frommage. Κομμάτι κομμάτι, brin à brin. Τὸν ἔκαμεν κομμάτια κομμάτια, il l'a mis *en pièces.* r. κόμμα.
Κομματιάζω, tailler en pièces.
Κομματιά, ἡ, l'action de réduire en morceaux. ||Coup de canon.
Κομμάτιασμα, τό, brisure, cassure; l'action de mettre en pièces.
Κομμένος, η, ον, coupé, haché.
Κόμμι, τό, gomme. gr. anc.
Κομμός, ὁ; V. Κόψιμον.
Κομπάκι, τό, petit bouton.
Κομπασάρω, calculer, mesurer.
Κομπάσον, τό, compas. r. it.
Κομπαστής, ὁ, hableur, fanfaron. gr. anc.
Κομπί, τό, bouton. r. κόμϐος.
Κομπιάζω, être presque étouffé en mangeant. ||Nouer. r. κόμϐος, nœud.
Κόμπιασμα, τό, étouffement en mangeant.
Κομπιάρικος, *adj.* plein de nœuds.
Κόμπλαις, αἱ, plis du papier.
Κομπλιάζω, se rider.
Κόμπλιασμα, τό, ride, pli.
Κομπλιμέντον, τό, compliment.
Κομποϐέλονον, τό, épingle.
Κομπόδεμα, τό, nouement. ||Petit paquet de linge.
Κόμποδένω, nouer. r. δέω.
Κομποθηλιά, ἡ, boutonnière.

λόγι, τό, chapelet.
;, ὁ, nœud. || Virole. ||
le. Κόμπος τοῦ καλαμιοῦ,
e roseau d'un nœud à un
, d'où Ἂς ρίξωμεν τὸν κόμ-
ιά νά, tirons à la courte
pour. Κόμπος τοῦ λαιμοῦ,
nme d'Adam. r. κόμβος.
τχοῖνι, τό, cordon noué
me de chapelet.
ικά, *adv.* en cachette.
κα, τό, action de κομπώνω.
νω, boutonner. || Nouer. ||
cher.
, *adj.* élégant. gr. anc.
ατα, superl. de κομψῶς.
ης, ἡ, élégance.
;, *adv.* élégamment.
κι, τό, dim. de κονάκι.
, τό, logis. || Auberge,
Journée de voyage. Εἶ-
ία κονάκια ἕως εἰς, il y a
ournées (couchées) jus-
r. or.
, τό, plume ou roseau
re. r. κόνδυλος.
ά, ἡ, trait de plume;
le d'encre.
μάχαιρον, τό, canif.
ι, τό, logement.
ς, ὁ, aubergiste.

Κονεύω, loger, de κονάκι. V. Οἰκονεύω.
Κονιάρκτισμα, τό, poussière qu'on fait.
Κονιαρκτίζω, faire lever la poussière, couvrir de poussière.
Κονιαρτός, ὁ, tourbillon de poussière. gr. anc. κονιορτός.
Κονίδα, ἡ, lente. r. κονίς.
Κονιδιάζω, avoir des lentes.
Κονιδιάρης et κονιδιάρικος, *adj.* plein de lentes.
Κονίδιασμα, τό, l'action d'avoir des lentes.
Κονίζαλος, ὁ, tourbillon de poussière. r. κονίσαλος.
Κονιορτός, V. Κονιαρτός.
Κονσιστόριον, τό, consistoire. r. lat. consistorium.
Κόνσολος, ὁ, consul. r. lat.
Κοντά, *adv.* et *prép.* près, proche. Ἀπὸ κοντά, de près. Κοντά του, à côté de lui. Κοντὰ εἰς τὸ σπῆτι, près de la maison. Εἶμαι κοντὰ νὰ μισεύσω, je suis près de partir. Κοντὰ εἰς, outre; hormis.
Κόνταιμα, V. Κόντευμα.
Κονταίνω, V. Κοντεύω.
Κοντάκι, τό, crosse *de fusil*, etc. || Machine incendiaire.

Κοντακιανός et κοντακινός, *adj.* de taille courte et ramassée.

Κονταράκι, τό, petite lance.

Κοντάρευμα, τό, coups de lance.

Κονταρευτά, *adv.* avec la lance.

Κονταρευτής, ὁ, archer; fém. ἡ κονταρεύτρισσα.

Κονταρεύω, frapper de la lance.

Κοντάρι, τό, lance, javelot. r. κοντός, *ou* ἄκων, *gén.* ἄκοντος.

Κονταριά, ἡ, un coup de lance.

Κονταροκτύπημα, τά, tournoi.

Κονταροπίασμα, τό, poignée de la lance.

Κονταροπόλεμος, ὁ, carrousel, joûte. r. κοντός, πόλεμος.

Κονταροσίδερον, τό, le fer de la lance. r. σίδηρον.

Κονταροτέχνη, ἡ, l'art de manier la lance.

Κοντέα, ἡ, comté. r. it.

Κόντες, ὁ, comte. m. r.

Κοντέσσα, ἡ, comtesse. m. r.

Κόντευμα, τό, raccourcissement. ||Proximité. ||Accès.

Κοντευτής, ὁ, qui raccourcit.

Κοντευτικός, ή, όν, abordable.

Κοντευτός, ή, όν, qu'on peut raccourcir.

Κοντεύω, raccourcir. ||Être près, *approcher*. Κοντεύω εἰς τὸ τέλος ou νὰ τελειώσω, je suis près de la fin *ou* de finir.

Κόντσψις, ἡ, V. Κόντευμα.

Κοντζερές, ὁ, chambre, boudoir. r. moldave.

Κοντῆλι, etc., V. Κονδύλι.

Κοντήτερος, η, ον, plus court.

Κόντιτα, τά, sucreries. r. lat. condire.

Κοντογοῦνι, τό, pelisse courte.

Κοντογραφία, ἡ, écriture abrégée.

Κοντοκράτημα, τό, l'action de retenir.

Κοντοκρατῶ, retenir; tenir de près; garder.

Κοντολογῆς, *adv.* brièvement.

Κοντολογία, ἡ, brièveté de discours. Εἰς κοντολογίαν, en somme, bref.

Κοντολογῶ, parler brièvement.

Κοντομαζώνω, amasser en peu de temps. r. ὁμάς, masse.

Κοντομάνικος, *adj.* qui a des manches courtes.

Κοντοπιστεύω, être prêt à croire.

Κοντός, ή, όν, court; bref.

Κοντόσταυλος, ὁ, connétable.

Κοντότης, ἡ, brièveté.

Κοντούτζικος, *adj.* courtaud.

', *adj.* qui a la queue
r. οὐρά.
λμία, ἡ, myopie.
λμος, η, ον, qui a la
-te.
ος, ὁ, lancier.
V. Κονδύλι.
jarret. gr. anc.
, τό, petit troupeau.
τό, bétail, troupeau;
Ενα κοπάδι παιδιά, une
l'enfans. r. κόπος, oc-
a *des bergers.*
ω, attrouper.
τά, *adv.* en troupe.
ἡ, coup de bâton. Εἰς
πανιάν, dans un clin
κόπανον.
, piler, broyer. *gr.*
λά τὸν ἐκοπάνισεν, il l'a
ttu.
α, τό, l'action de piler,
er.
ά, *adv.* en pilant.
ῆρι, τό, pilon; écang.
ής, ὁ, broyeur; écan-

ός, ἡ, όν, qu'on peut

ὁ, pilon; écang.‖Bat-
porte. r. κόπτω.

Κοπελάκι, τό, jeune garçon.

Κοπέλι, τό, jeune homme, fils. ‖Valet.

Κοπελιάρης, ὁ, jeune homme.

Κοπελιαρόπουλος, ὁ, tout jeune homme.

Κοπελίστικα, *adv.* puérilement.

Κοπελίστικος, η, ον, puéril.

Κοπέλα et κοπέλλα, ἡ, jeune fille.‖Servante.

Κοπελοποῦλα et κοπελοῦδα, ἡ, toute jeune fille.

Κοπῆτε, 2e pers. pl. V. Κόψου.

Κόπια, ἡ, copie. r. it.

Κοπιάζω, fatiguer. ‖ Travailler, se fatiguer.‖Peiner.‖Aller, venir. Κόπιασε, σὲ παρακαλῶ, venez, je vous prie. Κόπιασε μέσα, entrez. Κοπιάσετε εἰς τὸ καλόν, adieu, au revoir. Κόπιασε εἰς τὸ καλὸν, καὶ μὴ μὲ ἐνοχλῇς, allez-vous-en, et ne me rompez pas la tête. r. κοπιάω.

Κοπιάρω, copier. r. it.

Κοπίασις, ἡ· κοπίασμα, τό, fatigue.‖Travail.

Κοπιασμένα, *adv.* d'une manière fatigante.

Κοπιαστής, ὁ, fatigant.

Κοπιαστικά, *adv.* péniblement.

Κοπιαστικός, ή, όν, fatigant; pénible.||Laborieux.

Κοπιαστός, ή, όν, fatigué.

Κοπίδι, τό, tranchet de cordonnier. r. κόπτω.

Κοπιῶ, V. Κοπιάζω. r. κοπιάω.

Κόπος, ὁ, fatigue, peine.||Travail. *gr. anc.* Λάβε τὸν κόπον νά, prenez la peine de. Θέλει βάλλω κάθε κόπον διά νά, je ferai tout mon possible pour.

Κοπρένιος, *adj.* de fiente, d'excrément.||Vil, infâme.

Κοπριά, ἡ, fumier, engrais. || Fiente, ordures.

Κοπρίζω, fumer.||Fienter.

Κόπρισμα, τό, l'action de fumer la terre.

Κοπριστής, ὁ, celui qui fume la terre.

Κοπρόλακκος, ὁ, fosse à fumier.

Κοπρομέλισσα, ἡ, bourdon.

Κόπρος, ὁ et ἡ, excrément; ordures.||Engrais. gr. anc.

Κοπρόσκυλον, τό, vilain chien.

Κοπρότοπος, ὁ, tas de fumier.

Κοπρών et κοπρῶνας, ὁ, voirie. ||Dépôt de fumier.

Κοπτερόν, τό, le taillant.

Κοπτερός, ή, όν, coupant, tranchant. r. κόπτω.

Κόπτης, ὁ, Cophte, chrétien originaire d'Égypte.

Κόπτω, couper, trancher; rompre. Πολὺ μὲ κόπτει δι' αὐτόν, je suis en peine de lui. Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν μὲ κόπτουν, ces affaires ne me touchent pas. Τοῦ ἔκοψε τὴν καρδίαν, il lui a ôté tout courage. Κόπτει τοῦτο εἰς ἑκατὸν γρόσια, ceci monte jusqu'à cent piastres. Ἐκόπηκεν ἡ ὄρεξίς μου, j'ai perdu l'appétit.

Κόρα, ἡ, croûte.||Écorce.

Κόρακας, ὁ, corbeau. Ἔρρε ἐς κόρακας, que la peste te crève (va-t-en aux corbeaux)! r. κόραξ.

Κορακίζω, croasser. r. κόραξ.

Κοράκισμα, τό· κορακισμός, ὁ, cri du corbeau.

Κορακιστικά, τά, chiffre, argot, jargon.

Κορακιστικά, *adv.* par le moyen de mots ou de signes convenus.

Κορακιστικός, ή, όν, p. ex.: Ὁμιλία κορακιστική, chiffre ou manière secrète et de convention pour s'entendre.

Κοράλι, τό, corail. r. κοράλλιον.

Κοράνι, τό, le coran de Mahomet.

, τό, tuileau; ciment.
τό, et κοράσιον (gr.
jeune fille.
, ἡ, m. sign.
, τό, corvette. r. fr.
, corde. r. χορδή.
, ἡ, cordon, ruban.
tendre. Κορδίζω τὸ
bander l'arc. Κορδίζω
, monter une montre.
, τό, l'action de tendre
de monter *une montre*.
, ἡ, όν, tendu, monté.
, τό, cordouan, ou
n de Cordoue.
ζῆς, ὁ, cordouanier.
ει, se pavaner.
κορέλιον, τό, crête
r. κόρυς, casque.
. Κόριζα.
eune fille. || Prunelle.
ivoir des punaises.
;, ὁ, coriandre, *herbe*.
τό, l'action d'avoir
iises.
punaise. r. κόρις.
er les punaises.
V. Κόριζα.
ὁ, destruction des pu-

το, dim. de κορίτζι.

Κορίτζι, τό, jeune fille, vierge. r. κορίσκιον.
Κοριτζόπουλον, τό, jolie petite fille. r. κορίσκιον, πῶλος.
Κορκός, ὁ, p. ex. : ὁ κορκὸς τοῦ αὐγοῦ, jaune d'œuf. r. κρόκος.
Κορμάκι, τό, petit corps.
Κορμαλᾶς, V. Κορμαρᾶς.
Κορμάλι, τό, tronc d'arbre. r. κορμός.
Κορμάρα, ἡ, corpulence.
Κορμαράκι, V. Κορμάκι.
Κορμαρᾶς, *adj*. qui a beaucoup de corpulence.
Κορμαριά, ἡ, un gros corps.
Κορμαροσύνη, ἡ, corpulence.
Κορμί, τό, corps. r. κορμός.
Κορμικά, *adv*. corporellement.
Κορμικός, ἡ, όν, corporel.
Κορμνιάζω, s'engourdir; paresser.
Κορμνίασις, ἡ· κορμνίασμα, τό, engourdissement; paresse.
Κορμός, ὁ, tronc d'arbre. *gr. anc.* || Poussin.
Κορμοστάσι, τό· κορμοστασία, ἡ, corpulence; taille.
Κορμοῦλα, ἡ, souche de vigne.
Κορνιακτίζω, V. Κονιαρκτίζω.
Κορνιακτός, V. Κονιαρτός.
Κορυδαλός, ὁ, alouette. gr. anc.

Κόρυζα, V. Κόριζα.
Κορυφαῖος, ὁ, chef, coryphée.
Κορυφή, ἡ, cime, sommet.
Κορφή, ἡ, p. κορυφή, m. sign. Κορφὴ γάλακτος, crême.
Κορφικός, ή, όν, sinueux, pour κολπικός. r. κόλπος.
Κορφοβούνια, τά, crêtes de montagnes. r. κορυφή, βουνός.
Κόρφος, V. Κόλπος.
Κορφοῦλα, ἡ, petit sommet. r. κορυφή.
Κορώνα, ἡ, couronne.
Κορωνάρω, couronner. r. lat. coronare, de κορώνη, couronne.
Κορωνιάζω, m. sign.
Κορώνιασμα, τό, couronnement.
Κορωνίς, ἡ, fin. gr. anc.
Κόσα et κοσάρα, ἡ, faux.
Κοσάκοι, οἱ, Cosaques, *troupes russes.*
Κοσάρι, V. Εἰκοσάρι, Εἰκοσαριά.
Κοσή, ἡ· κοσί, τό, galop. r. or.
Κοσεύω, etc., V. Κοσίζω.
Κοσιά, ἡ, faux, *instrument.*
Κοσίζω, faucher. r. κόσσω, éol. p. κόπτω, couper.
Κόσισμα, τό, fauchage.
Κοσιστής, ὁ, faucheur.
Κοσκηνᾶς, ὁ, marchand ou fabricant de cribles.
Κοσκηνίζω, cribler. gr. anc.
Κοσκήνισμα, τό, l'action de cribler.
Κοσκηνιστής, ὁ, cribleur; fém. ἡ κοσκηνίστρα.
Κοσκηνιστικόν, τό, ce qu'on paye au cribleur.
Κοσκηνόγυρος, ὁ, cercle du crible. r. κόσκηνον, γῦρος.
Κόσκηνον, τό, crible. gr. anc. Ἔκαμε τὸ κορμί του ἕνα κόσκηνον, il lui a tout criblé le corps.
Κόσμημα, τό, parure, ornement.
Κοσμημένος, η, ον, paré.
Κοσμικός, ή, όν, mondain. ‖ Séculier.
Κοσμικῶς, *adv.* mondainement.
Κόσμιος, ία, ον, modeste.
Κοσμιότης, ἡ, modestie.
Κοσμίως, *adv.* modestement.
Κοσμοαφθέντης, ὁ, maître du monde. r. κόσμος, αὐθέντης.
Κοσμογονία, ἡ, cosmogonie.
Κοσμογραφία, ἡ, cosmographie.
Κοσμογραφικός, *adj.* cosmographique.
Κοσμογράφω, décrire l'univers.
Κοσμοκρατῶ, gouverner le monde.
Κοσμοκράτωρ, ὁ, maître du monde. gr. anc.

ɔκατωρία, ἡ, gouverne-
ɪlu monde.
ɔγία, ἡ, cosmologie.
ɔγικός, *adj.* cosmologi-

λάστης, ὁ, le créateur
ɪnde. gr. anc.
οιΐα, ἡ, création du mon-
. anc.
ολίτης, ὁ, cosmopolite.
, ὁ, le monde. Εἶναι πο-
·μος, il y a bien du mon-

:λος, *adj.* qui aime le
:. r. κόσμος, φίλος.
ιον, τό, p. ex. : τὸ κόσ-
τοῦ ἁμαξιοῦ, bateau ou
de la voiture.
ις, V. Κότζιφας.
, coûter. r. it.
, V. Κοτζοῦνα.
, poule. r. κοττός, coq
:sych. au mot Προκόττα).
, τό, queue *de fruits* ; ti-
fleurs.
τό, petit os ; *au plur.*
ιelets, *jeu.* Τὸ κότζι τοῦ
οῦ, l'astragale.
ἶα, ἡ, teigne, *maladie.*
ἶιασμένος, η, ον, tei-

Κότζιφας et κότζιφος, ὁ, merle, *oiseau.* r. κόττυφος.

Κοτζοῦνα, ἡ, poupée, marionnette.

Κοτοπούλι, τό, poulet. V. Κότα.

Κόττα, etc., V. Κότα.

Κοτῶ, oser. r. κότος.

Κουάρτο, τό, quart-d'heure.

Κουβάλημα, τό, transport, roulage. Ἄλογον διὰ κουβάλημα, cheval de trait.

Κουβαλητής, ὁ, celui qui transporte, roulier ; fém. ἡ κουβαλήτρα.

Κουβαλίζω et κουβαλῶ, transporter. Κουβαλῶ μὲ ἁμάξι, voiturer, charier. Κουβαλοῦμαι εἰς ἄλλο κονάκι, déménager. (Κουβαλεύω est expliqué par Suidas μεταφέρω τὰ ἀλλότρια μισθοῦ.)

Κουβάρι, τό, peloton. Ἕνα κουβάρι νῆμα, un peloton de fil. Ἕνα κουβάρι χιόνι, un flocon de neige.

Κουβαριάζω, pelotonner; *au passif*, se blottir.||Se mettre en grumeaux, se grumeler.

Κουβάριασμα, τό, l'action de pelotonner.

Κουβαριαστά, *adv.* en peloton.

Κουβαριαστής, ὁ, celui qui fait

des pelotons ; fém. ἡ κουβαριάστρα.
Κουβαριαστός, ἡ, όν, pelotonné. ‖Engrumelé.
Κουβαρίστρα, ἡ, mille-pieds, *insecte*.
Κουβαρώνομαι, V. Κουβαριάζω.
Κουβᾶς, ὁ, seau.
Κουβέλι, τό, essaim.
Κουβέντα, ἡ, conversation.
Κουβεντιάζω, discourir, converser. r. lat. convenire.
Κουβέντιασμα, τό, conversation.
Κουβούκλειον, τό, dôme, coupole.
Κουδουνάκι, τό, clochette.
Κουδούνι, τό, sonnette, grelot; cloche. Κουδούνι τῆς πόρτας, battant de porte. r. κώδων.
Κουδουνίζω, sonner.‖Tinter.
Κουδούνισμα, τό, sonnerie, tintement.
Κουδουνιστής, ὁ, sonneur.
Κουδουνιστόν, τό, croix ou pile. Παίζω τὸ κουδουνιστόν, jouer à croix ou pile.
Κουζουλά, *adv*. follement.
Κουζουλάδα, ἡ, sottise; folie.
Κουζουλαίνομαι, être fou.
Κουζουλός, ἡ, όν, fou; sot.
Κουκί et κουκκί, τό, fève.
Κοῦκκος, ὁ, coucou; hibou.
Κούκλα, V. Κοτζοῦνα.
Κουκλί, τό, coiffe de femme.
Κουκλουκίζω, faire glouglou.
Κουκλούκισμα, τό, le glouglou.
Κούκλωμα, V. Κουκούλωμα.
Κουκλώνω, V. Κουκουλώνω.
Κουκού, τό, œuf. r. it. cucco.
Κουκουβάγια et κουκουβάϊα, ἡ chat-huant, *oiseau*.
Κουκουβακίζω, gémir *comme l* *coucou*. r. lat. vagire.
Κουκουβάκισμα, τό, gémisse ment.
Κουκουβακιστά, *adv*. en gémi sant.
Κουκουβιά, ἡ, peuplier, *arbre*.
Κουκουδερός, *adj*. grumeleux.
Κουκούδι et κούκουδον, τό noyau; pepin.‖Pustule, bou ton. r. κοκκίδιον, de κόκκος.
Κουκουδιάζω, avoir des bou tons.
Κουκουδιάρης, ὁ, qui a des bou tons.
Κουκούλα, ἡ, capuchon; froc.
Κουκούλι, τό, bonnet, capu chon. Κουκούλι τοῦ μεταξιοῦ cocon de soie. r. lat. cucullu
Κουκούλωμα, τό, affublement.
Κουκουλώνω, affubler; couvri

ıchon; *au pass.* s'en-
ıner.
ὸν, τό, cape.
ι, ἡ, fraise, *fruit.*
ά, ἡ, fraisier,
, ἡ, pomme de pin.
, τό, pignon.
ά, ἡ, pin, *arbre.*
, chanter, *en par-*
oucou.
ίζω, chanter, *en par-*
q (onomatopée).
τό, noyau. || Pepin.
ός, ἡ, όν, qui a un
ράμβη κουκουτζωτή,
nmé. V. Κουκούδι.
estropier. || Être es-
κώλος, boiteux.
κος, *adj.* qui a servi,
a, de hazard. r. or.
cheval tigré.
Κουλούκι.
όν, estropié.
, dim. de κουλούκι.
τό, petit chien. r.

ἡ, portée d'une

ἡ, sorte de galette.
, τό, petit gateau.
τό, gimblette, cro-
quet. || Rouleau. Ἕνα κουλούρι τυρί, une forme de fromage.
Κουλουριάζω, rouler, tortiller.
Κουλούριασμα, τό, tortillement.
Κουλουρώνω, V. Κουλουριάζω.
Κουμάρι, V. Κούμαρον. || Pot à l'eau.
Κουμαριά, ἡ, arbousier, *arbre.* gr. anc. κόμαρος.
Κούμαρον, τό, arbouse, *fruit.*
Κουμᾶς, ὁ· κουμάσιον, τό, juchoir.
Κουμάσι, τό, étoffe.
Κουμέδια, V. Κωμωδία.
Κουμέρκι, τό, droit, impôt. || Douane. r. lat. commercium.
Κουμερκιάρης, ὁ, percepteur, douanier.
Κουμερκιάρικος, η, ον, imposé, qui paie des droits.
Κουμί et κουμίδι, V. Κόμμι.
Κουμισάρος, ὁ, commissaire.
Κουμισιονάρος, ὁ, commissionnaire. r. it.
Κοῦμπα, ἡ, voile *pour couvrir.*
Κουμπάρα, ἡ, commère.
Κουμπαριά, ἡ, compérage.
Κουμπαριάζω, être compère.
Κουμπάριασμα, τό, compérage.
Κουμπάρος, ὁ, compère. r. it.
Κουμπές, ὁ, dôme, coupole,

Κουμπί, etc., V. Κομπί.
Κουμπούζι, τό, téorbe.
Κουμπούρι, τό, carquois.
Κουνάδι, V. Κουνέλι.
Κουνελάκι, τό, lapereau.
Κουνέλι, τό, lapin. r. κουνιούλος.
Κούνημα, V. Κούνισμα.
Κούνια, ἡ, berceau. || Balançoire.
Κουνιάτα, ἡ, belle-sœur.
Κουνιάτος, ὁ, beau-frère.
Κούνισμα, τό, mouvement, agitation. || Balancement.
Κουνισμένος, η, ον, V. Κουνῶ.
Κουνιστά, *adv.* en branle.
Κουνιστής, ὁ, celui qui remue, qui balance, qui berce.
Κούνσουλας, etc., V. Κόνσολος.
Κουνούπι, τό, cousin. r. κώνωψ.
Κουνουπίδι, τό, chou-fleur.
Κουνουπιδόσπορος, ὁ, graine de chou-fleur. r. σπορά.
Κουντίζω, V. Κουντῶ.
Κούντισμα et κούντημα, τό, l'action de pousser ou repousser.
Κουντούρα, ἡ, pantoufle.
Κούντρησμα, τό, et κουντρῶ, V Κούντημα, Κουντῶ.
Κουντῶ, pousser, repousser. r. κόντος (κόντῳ ὠθῶ. Odyss. I.).
Κουνῶ, secouer. || Balancer, bercer. r. cunæ *ou* κινέω.

Κούπα, ἡ, tasse, coupe; *au pl.* κούπαις, αἱ, cœurs *aux cartes.* r. κύββα, tasse; *Hésychius.*
Κουπηλάτης, ὁ, rameur.
Κουπί, τό, rame. r. κώπη.
Κουπόξυλον, τό, bois des rames.
Κουπολατιά, ἡ, mouvement des rames. r. ἐλασία, d'ἐλαύνω.
Κουπολατῶ, ramer, voguer.
Κουρά, ἡ, tonsure. gr. anc.
Κουράδι, τό, excrément. r. σκώρ.
Κουράτζα, ἡ, cuirasse. r. it.
Κουράζω, fatiguer.
Κουράλι. V. Κοράλι.
Κουραμᾶς, ὁ, écot.
Κουρασάνι, τό. V. Κορασάνι.
Κούρασις, ἡ· κούρασμα, τό, lassitude, fatigue.
Κουρασμένα, *adv.* faiblement, mollement.
Κουραστής, ὁ, celui qui lasse.
Κουραστικός, ἡ, όν, fatigant.
Κουρβανᾶς, ὁ, bourse commune de religieux. r. lat. corbona.
Κούρβα et κούρβη, ἡ, arçon. || Fille publique.
Κουρβουλιάζω, devenir roide, être perclus.
Κουρβούλιασμα, τό, état d'un membre perclus.
Κούρβουλον, τό, cep de vigne.

α, ἡ, culbute; chûte
t.
ῶ, faire la culbute;
ι roulant.
ι. V. Κορδοβάνι.
barbier, de κουρεύς.
ό, chiffon, haillon.
, déchirer.
ἡ, femmelette.
ό· κούρευσις, ἡ, tonte;
. κουρεύω.
αστῆρι, τό, boutique
r. r. ἐργαστήριον.
ὁ, tondeur; fém.,
ια.
ondre. || Écourter. ||

dinde.
κούρκας et κοῦρκος,
.
V. Κρικέλα.
τό, bouillie; panade.
etc. V. Χουρμάδι.
, τό, téorbe.
ἡ, corneille, *oiseau.*
ἡ· κουρούπι, τό, pot

κουριέρης, ὁ, cou-
ou fr.
t κουρσάρος, ὁ, cor-

Κουρσαρικός, ή, όν, de corsaire.
Κούρσευμα, τό, pillage, ravage.
Κουρσευτής, pilleur.
Κουρσεύω, piller, saccager. r. lat. cursus, course *sur le territoire ennemi.*
Κοῦρσον, τό, cours *de la monnaie*, etc. || Butin.
Κουρτάλωμα, τό, l'action de frapper à la porte.
Κουρταλῶ, frapper à la porte. r. κρότος.
Κούρτη, ἡ, cour. r. it.
Κουρτιζάνος, ὁ, courtisan.
Κουσκοῦνι, τό, p. ex.: κουσκοῦνι τῆς σέλλας, croupière; et τοῦ βουτζιοῦ, bondon.
Κοῦσπος, ὁ, entraves. r. lat. compes.
Κουσσούρι, τά, reste, résidu.
Κουτάβι, τό, chienne qui a des petits; petit d'un animal. || Badaud; *au pl.* portée.
Κουτάκι, τὸ, petite boîte.
Κουτάλα, ἡ, cuiller à pot.
Κουτάλαφας, ὁ, grillon; sauterelle.
Κουτάλι, τό, cuiller.
Κουταλιά, ἡ, cuillerée.
Κουταλίζω, peigner le lin, etc.
Κουτάλισμα, τό, peignage.

Κουταλιστής, ὁ, peigneur de lin.
Κουτελάτος, η, ον, qui a un front large.
Κουτελίζω, heurter de front.
Κουτέλισμα, τό, coup de front.
Κουτελιστά, *adv.* en heurtant de front.
Κούτελον, τό, front. r. κόττη.
Κουτζά, *adv.* en boitant.
Κούτζα, κουτζάγρα, V. Κούτζαμα.
Κουτζαίνω, boiter, clocher.
Κούτζαμα, τό· κουτζαμάρα, ἡ, claudication.
Κουτζόγλωσσος, η, ον, bègue.
Κουτζοδόντης, *adj.* brèche-dent. r. ὀδούς, *gén.* ὀδόντος.
Κουτζοκεφαλίζω, décapiter.
Κουτζοκεφάλισμα, τό, décapitation.
Κουτζομάνικος. *adj.* qui a des manches courtes.
Κουτζομύτης, *adj.* camus, camard. r. μύτις, narine.
Κουτζομυτίζω, couper le nez. || Émousser. || Mortifier.
Κουτζομυτῶ, m. sign. κουτζομυτῶ τὸ κερί, moucher la chandelle.
Κουτζοπανδριά, ἡ, mariage qui cloche; mauvais mariage.
Κουτζοποδαρόχειρος, ὁ, cul-de-jatte. r. ποδάριον, χείρ.
Κουτζουκέλα, ἡ, sornettes.
Κουτζουλιά, ἡ, fiente.
Κουτζός, ἡ, όν, boiteux.
Κουτζουλίζω, fienter.
Κουτζούλισμα, τό, l'action de fienter.
Κουτζουλισμένος, η, ον, sale de fiente.
Κουτζούνα, ἡ, poupée.
Κουτζουπιά, ἡ, caroubier, *arbre.*
Κούτζουπον, τό, caroube, *fruit.*
Κουτζουρίζω, tronquer, mutiler.
Κούτζουρον, τό, souche, tronc; cep *de vigne.* || Billot. || Ceps, entraves. || Homme stupide.
Κουτζοχέρης, *adj.* manchot.
Κουτί, τό, boîte. r. κυτίς.
Κούτικας, ὁ, la nuque. r. κόττη.
Κοῦτλος, *adj.* cornu, qui frappe des cornes. r. κυρίττολος.
Κουτούλημα et κουτούλισμα, τό, attaque ou combat à coups de cornes.
Κουτουλημένος, η, ον, qui a reçu des coups de cornes.
Κουτουλιά, ἡ, coup de corne.
Κουτουλιάρης, *adj.* qui frappe de ses cornes. r. κυρίττολος.
Κουτουλῶ, frapper de la corne.

ἡ· κουτούρισμα, τό,
éfléchie.
ης, *adj.* qui agit sans

adv. au hasard.
agir sans réflexion.||
ιu hasard ou au sort.
;, *adj.* chauve.||Misé-
n. κουτρούλα.
. Κουτί.
ν. sourdement.
:t κουφάδα, ἡ, surdité.
rendre sourd, as-
étourdir. r. κωφός.
ἡ, creux; cavité.
adj. sourdaud.
τό, surdité; étour-
ιt causé par le bruit.
:, ἡ· κουφαμός, ὁ,
gr. anc. κώφωμα.
, τό, coffret.
:ό, squelette.
τό, coffre. r. κόφινος.
ά, dragées; bonbons.
fetti.
ιdj. creux, vide.
μα, τό, étouffement
ιr la chaleur.
ης, *adj.* qui a les dents
fém. κουφοδόντα.
:ιά, ἡ, dents gâtées.

Κουφοδρόμι, τό, sinus ou enfoncement dans une plaie.

Κουφοδρομίζω, caver ou former un sinus. r. κωφός, δρόμος.

Κουφοχλάνης et κουφοχλανιάρης, ὁ, vesseur.

Κουφοχλάνω, vesser. r. κωφός, χλάζω.

Κουφόχλασμα, τό, l'action de vesser.

Κουφοξυλιά, ἡ, sureau, *arbuste.* r. κοῦφος, léger, vide, et ξύλον, bois.

Κουφόπονος, ὁ, douleur sourde.

Κουφοπορδή, ἡ, vesse.

Κουφός, ἡ, όν, sourd. r. κωφός.

Κουφούτζικος, η, ον, qui a l'oreille dure.

Κουφότης, ἡ, surdité.

Κουφωτός, ἡ, όν, creux, vide.

Κόφα, ἡ, corbeille.

Κοφινάκι, τό, petit panier.

Κοφίνι, τό, panier. r. κόφινος.

Κοφτά, *adv.* du tranchant. || Par parcelles. r. κόπτω, couper.

Κοφτερά, *adv.* d'une manière tranchante.

Κοφτερόν, τό, fil, tranchant.

Κοφτερός, ἡ, όν, tranchant, coupant.

Κοφτός, ἡ, όν, coupé, tranché.

Κόφτω, couper, tailler, trancher. r. κόπτω.

Κόχη, V. Κώχη.

Κοχλάζω, bouillonner.

Κόχλασμα, τό, bouillonnement.

Κοχλίας, ὁ (gr. anc.), et κοχλιός, escargot, limaçon.

Κοψιά, ἡ, taillade, coupure.

Κόψιμον, τό, m. sign. κόψιμον δάσους, coupe de bois.

Κόψις, ἡ, m. sign. || Le tranchant, le fil. || Boucle *de souliers*. || Facette *de diamants*. Ἡ κόψις τοῦ βιβλίου, la tranche du livre.

Κόψου, *pl.* κοπῆτε, aor. impér. pass. de κόπτω.

Κραγμένος, η, ον, appelé.

Κράζω, appeler, invoquer; crier. gr. anc.

Κραιπάλη, ἡ, crapule. || Ivresse. gr. anc.

Κραιπαλῶ, vivre crapuleusement. || S'ennivrer.

Κράκτης, ὁ, celui qui appelle. V. Κράξυς. || Avocat; fém. ἡ κράκτρια. r. κράζω.

Κράμβη, ἡ (gr. anc.), et κραμπί, τό, chou, *légume*.

Κρανάτι, τό, grenat. r. it.

Κρανιά, ἡ, cornouiller. gr. anc.

Κρανίον, τό, crâne. gr. anc.

Κράνον, τό, cornouille, *fruit*.

Κράξης, ὁ, crieur public qui, dans des villes grecques, frappe aux portes en criant καιρὸς εἶναι διὰ τὴν ἐκκλησίαν (c'est le κήρυξ des anciens).

Κράξιμον, τό, appel. r. κράζω.

Κρασάκι, τό, petit vin.

Κρασᾶς, ὁ, marchand de vin. || Buveur.

Κρασερός, ή, όν, vineux.

Κρασί, τό, vin. Κρασὶ ἀπὸ τρεῖς χρόνους, vin de trois feuilles. Κρασὶ κομμένον, vin tourné. Κρασὶ νερωμένον, vin baptisé. r. κρᾶσις, de κεράννυμι.

Κρασίζω, sentir le vin.

Κρᾶσις, ἡ, tempérament, complexion. gr. anc.

Κράσμα, τό, cri, appel; exhortation. r. κράζω.

Κρασοβάγενον et κρασοβάρελον, τό, tonneau, baril.

Κρασογυάλι, τό, verre; bouteille. r. κρᾶσις, ὕαλος.

Κρασοδοχεῖον, τό, cellier. || Cuve. r. δοχεῖον, de δέχομαι.

Κρασολάγηνον, τό, pot à vin; broc. r. lagena.

Κρασόλαδον, τό, vin mêlé avec de l'huile. r. ἐλάδιον.

ιν, V. Κρασολάγηνον.
ιζί, τό, cave.
, τό, vin mêlé avec

ι, τό, vin trempé.
ρας, ὁ, biberon.
, ὁ, buveur.
ρον, τό, verre à boi-
ήριον.
ς, ὁ, biberon.
ζω, verser du vin.
ῖον, τό, cabaret.
ς et κρασοπωλητής, ὁ,
l de vin.
ι, vendre du vin.
ς, ὁ, vignoble.
ιν, τό, soupe au vin.
, τό, crépine, frange.
ός, ή, όν, bordé, fran-
σπεδον.
τό, mélange de vin
e chose. r. κρᾶσις.
mêler avec du vin.
ὁ, alizier, *arbre.*
, τό, corroboration.
ό, morceau de vian-
ς, p. κρέας.
ό, l'action de tenir.
t. de musique; durée.
τῶν μελῶν, engour-
t des membres.

Κρατημένος, η, ον, *part.* tenu. ||Obligé.||Perclus.
Κρατήρ, ὁ, cratère. gr. anc.
Κρατητήρα, ἡ, pierre angulaire.
Κρατητής, ὁ, celui qui tient.
Κρατικτής, ὁ, possesseur.
Κρατιοῦμαι, V. Κρατῶ.
Κράτιστος, η, ον, *superl. hell.* très-puissant.
Κράτος, τό, puissance. gr. anc.
Κρατοφαγία, ἡ, usage de la viande. gr. anc. κρεωφαγία.
Κρατοφάγος, *adj.* carnivore.
Κρατῶ, tenir; retenir; entretenir.||Durer. Σὲ κρατῶ διὰ ἀξιοτίμητον ἄνθρωπον, je vous crois un homme estimable; *au pass.* κρατιοῦμαι, se tenir; être tenu; devoir.||Se roidir, être perclus. Δὲν ἠμπορῶ νὰ κρατήσω νὰ μή, je ne puis m'empêcher de.
Κραυγάζω, crier. gr. anc.
Κραύγασις, ἡ, clameur.||Criée ou vente par jugement.
Κραύγασμα, τό, vocifération.
Κραυγή, ἡ, cri, clameur.
Κράχτης, ὁ, celui qui appelle en criant. V. Κράξης.
Κρέας, τό, chair; viande. *gr. anc.* Κρέας βραστόν, le bouilli.

ρεατένιος, *adj.* de chair; de viande.

.ρεατόπητα, ἡ, tourte à la viande.

Κρεατζάκι, V. Κρατάκι.

Κρεατοφάγης, *adj.* mangeur de viande. gr. anc. κρεωφάγος.

Κρεατοφαγία, V. Κρατοφαγία. || jour gras.

Κρεατώδης, *adj.* de chair; de viande. || Charnu. r. κρέας.

Κρεβατάκι, τό, couchette.

Κρεβαταριά, ἡ, échaffaud. || Treillis.

Κρεβάτι et κρεββάτι, τὸ, lit. Στρώνω ἢ ξεστρώνω τὸ κρεββάτι, faire ou défaire le lit. r. κράβατος.

Κρεβατοσάνιδον, τό, bois de lit.

Κρεβατοστρῶσι, τό, lit complet.

Κρέμαμαι, pendre; dépendre. Κρέμαται ἡ ζωή μου ἀπὸ αὐτό, ma vie en dépend. V. Κρεμνῶ.

Κρέμασις, ἡ· κρέμασμα, τό, l'action de pendre, d'attacher à. || Pendaison. r. κρεμάω.

Κρεμασμένος, η, ον, *part.* pendu.

Κρεμασταριά, ἡ, potence, gibet.

Κρεμαστῆρι, τό, croc, crochet.

Κρεμαστής, ὁ, celui qui accroche à. || Celui qui pend.

Κρεμαστός, ή, όν, qu'on peut pendre.

Κρεμάστρα, ἡ, fém. de κρεμαστής. || Crémaillère. || V. Κρεμασταριά.

Κρεμέζι, τό, kermès ou graine d'écarlate. r. lat. kermes.

Κρεμεζί et κρεμέζικος, *adj.* d'un beau rouge cramoisi.

Κρεμνίζω, V. Κρημνίζω.

Κρεμνός, ὁ, précipice.

Κρεμνῶ et κρεμῶ, pendre, attacher, accrocher. Ἐκρεμάσθη διὰ χειρὸς τοῦ δημίου, il a été pendu par la main du bourreau. Ἡ ζωή του κρέμεται ἀπὸ ἕνα ῥάμα, sa vie ne tient qu'à un fil. Αὐτὸς δὲν κρέμεται ἀπό τινα, il ne dépend de personne. gr. anc. κρεμάω.

Κρεμμύδι, V. Κρομμύδι.

Κρένω, discourir, converser.

Κρέντζα, ἡ, crédit. Δίδω κρέντζα, donner à crédit. r. it.

Κρεντῆρι et κρεοντῆρι, V. Κρυοντῆρι.

Κρέστα, ἡ, crête. || Cimier. r. lat

Κρεωπωλεῖον, τό, boucherie.

Κρεωπώλης, ὁ, boucher.

Κρεωφάγης et κρεωφάγος, ὁ, mangeur de viande; carnivore.

γία , V. Κρατοφαγία. ||
;gras.
:γῶ, faire gras.
:γώσιμος, adj. p. ex. : ἡ-
κρεωφαγώσιμοι, jours où
fait gras. Κρεωφαγώσιμα
ά, ce qu'on mange en
r. κρέας, viande, et φάγω.
ζω, précipiter. gr. anc. ||
›lir.
σμα, τό, démolition.
ς, ὁ, précipice. gr. anc.
τοπος, ὁ, précipice, lieu
pé.
α, ἡ, tamis, bluteau.
ιον, τό, bacile, plante.
κι, τό, jeune mouton.
, τό, bélier, mouton. r.
.
τιος, adj. de mouton.
άκι, τό, orgelet ou petite
ur aux yeux.
ένιος, adj. d'orge.
ι, τό, orge. ||Orgelet ou
e, petite tumeur aux pau-
s. Κριθάρι ξεφλουδισμένον,
mondé. r. κριθή.
όνερον, τό, eau d'orge,
at. r. κριθή. V. Νερόν.
όψωμον, τό, pain d'orge.
ερο, V. Κριθαρόνερον.

Κριθόψωμο, V. Κριθαρόψωμον.
Κρικέλα, ἡ, boucle. ||Chaînon.
Κρικέλι, τό, anneau. r. κίρκος.
Κρικέλλα, V. Κρικέλα.
Κρίκος, ὁ, boucle. ||Anneau. r. κίρκος.
Κρικωτός, adj. armillaire.
Κρίμα, τό, délit, faute; péché. Τὸ κρίμα εἶναι ἐδικόν μου, c'est ma faute. Ὢ τί κρίμα! oh! quel dommage! Κρίμα εἰς τὸν κόπον μου, je perds mes soins. Κρίμα 'ς τοὺς λαιμούς σας, malheur à vos têtes! r. lat. crimen.
Κριματάκι, τό, péché véniel.
Κριματισμένα, adv. en pécheur.
Κριματισμένος, η, ον, chargé de péchés. r. lat. crimen.
Κριμένος, η, ον, part. jugé.
Κρινόλαδον, τό, huile de lis.
Κρίνον, τό· κρῖνος, ὁ, lis. gr. anc.
Κρινότοπος, ὁ, plantation de lis.
Κρίνω, juger. ||Critiquer.
Κριόπουλον, τό, petit bélier, ou mouton. r. κριός, πῶλος.
Κριός, ὁ, bélier, mouton.
Κρισάρα, V. Κρησέρα.
Κρίσιμον, τό, procès.
Κρίσιμος, η, ον, critique.
Κρίσις, ἡ, jugement; procès. || Crise. gr. anc.

Κρισολόγημα, τό, cause, procès. r. κρίσις, λόγος.
Κρισολόγος, ὁ, plaideur.
Κρισολογῶ, plaider.
Κρισολογῶν, ὁ, plaideur; fém. ἡ κρισολογοῦσα.
Κριτζανίζω, croquer.
Κριτζάνισμα, τό, l'action de croquer. (onomatopée.)
Κριτήριον, τό, tribunal.
Κριτής, ὁ, juge. gr. anc.
Κριτουργιάζομαι, être en procès; contester. r. ἐργάζομαι.
Κριτουργιάρης, ὁ, plaideur.
Κριτούργιασμα, τό, procès, contestation.
Κροκίδα, ἡ, et κροκίδια, τά, bourre *de soie*.
Κροκιδένιος, *adj.* de bourre.
Κροκόδειλος, ὁ, crocodile.
Κρόκος, ὁ, safran. *gr. anc.* || Grain. Ὁ κρόκος τοῦ αὐγοῦ, le jaune de l'œuf.
Κρομμυδάκι, τό, ciboule.
Κρομμύδι, τό, ognon. Μία ἀρμάθα κρομμύδια, botte ou chapelet d'ognons. r. κρόμμυον.
Κρομμυδόζουμον, τό, jus d'ognons. r. ζωμός.
Κρομμυδοκεφαλή, ἡ, tête d'ognon.
Κρομμυδόσπορος, ὁ, graine d'ognons. r. σπορά.
Κρομμυδότοπος, ὁ, ognonière ou lieu semé d'ognons.
Κρομμυδόφυλλον, τό, feuille d'ognon.
Κρόνος, ὁ, Saturne. gr. anc.
Κροντῆρι, V. Κρυοντῆρι.
Κροσσός, ὁ, frange. gr. anc.
Κροταλίζω, applaudir. *gr. anc.* Frapper à une porte.
Κροτάλισμα, τό, applaudissement.
Κρόταλον, τό, sonnette.
Κρόταφος, ὁ, tempe. gr. anc.
Κρότος, ὁ, applaudissement. Bruit. gr. anc.
Κροτῶ, applaudir. gr. anc.
Κρούγω, V. Κρούω.
Κρουκέλα, V. Κρικέλα.
Κρούξιμον, κρούσιμον et κρούσμα, τό, l'action de frapper.
Κρουσάρης, V. Κουρσάρης.
Κρουσεύω, V. Κουρσεύω.
Κρουσταλλένιος, *adj.* de cristal.
Κρουστάλλι, τό, cristal. r. κρύσταλλος.
Κρουσταλλίζω, V. Κρυσταλλώνω.
Κρούω, frapper, battre. gr. anc.
Κρουταλίζω, etc., V. Κροταλίζω.

. froidement.
le froid. r. κρύος.
ἡ, όν, froid.
ἡ, fraîcheur.
:froidir. || Avoir froid.
ος, ὁ, cache. r. κρύπτω.
. Κρύπτω.
dj. froid.
, η, ον, *part.* caché.
ιλα, ἡ, source fraîche.
ι, τό, réfroidisse-
ume.
:νος, η, ον, enrhumé.
s'enrhumer.
froid. r. κρύος, τό.
τό, vase de terre. r.

, *adv.* un peu froi-

ς, η, ον, un peu froid.
ε froid. r. τὸ κρύος.
ον, froid.
', froid, froideur.
:, ὁ, cabinet, bou-
ρύπτω. V. Ὀντᾶς.
ὁ, celui qui cache.
ι, όν, caché. || Qu'on
ιer.
ἡ, V. Κρυπτών.
acher. gr. anc.
ὁ, cache, cachette.

Κρυσταλλοειδής, *adj.* semblable au cristal. gr. anc.
Κρυσταλλένιος, *adj.* de cristal.
Κρύσταλλον, τό, cristal.
Κρυσταλλόπετρα, ἡ, cristal de roche. r. κρύσταλλος, πέτρα.
Κρυστάλλωμα, τό, cristallisation.
Κρυσταλλώνω, cristalliser, de κρυσταλλόω.
Κρυφά, *adv.* en cachette. gr. anc.
Κρύφιον, τό, le secret.
Κρύφιος, *adj.* occulte, secret.
Κρυφογελῶ, rire sous cape.
Κρυφοδίδω, donner en cachette.
Κρυφοδουλεύω, travailler en secret. r. κρύφιος, δουλεύω.
Κρυφοκάμνω, faire en cachette.
Κρυφοκοίταγμα, τό, l'action de lorgner du coin de l'œil.
Κρυφοκοιτάζω, et mieux κρυφοκυττάζω, lorgner, regarder à la dérobée. V. Κοιτάζω.
Κρυφομίλημα, τό, chuchoterie.
Κρυφομιλητής, ὁ, chuchoteur.
Κρυφομιλῶ, chuchotter.
Κρυφοπόρτα, ἡ, porte secrète.
Κρυφοπαρμένος, η, ον, *part.* pris à la dérobée.
Κρυφοπάρσιμον, τό, l'action de prendre en secret.

Κρυφοπέρνω, et mieux κρυφοπαίρνω, prendre à la dérobée.
Κρυφός, ή, όν, secret, occulte.
Κρυφοτρώγω, manger furtivement.
Κρυφοφάναρον, τό, lanterne sourde. r. κρύφιος, φανάριον.
Κρυφοφανερώνω, décéler sous main. r. φανερόω.
Κρύφτω, etc., V. Κρύπτω.
Κρύψιμον, τό, l'action de cacher.
Κρυψών, ὁ, cachette.
Κρύωμα, τό, réfroidissement.
Κρυώνω, réfroidir.||Avoir froid.
Κρώζω, croasser. gr. anc.
Κταπόδι, τό, polype. r. ὀκτώ, huit, et πούς, *gén.* ποδός, pied.
Κτενᾶς, ὁ, fabricant ou marchand de peignes.
Κτένι, τό, peigne *à peigner la tête.* Κτένι θαλασσινόν, peigne de mer, *espèce de coquillage.* r. κτείς, *gén.* κτενός.
Κτενίζω, peigner; coiffer.
Κτένισμα, τό, l'action de peigner.
Κτενοθήκη, ή, trousse à peignes. r. κτείς, θήκη.
Κτηκιάζω, et ses dér., V. Κτικιάζω. r. ἐκτήκω ou ἑκτικός.
Κτῆμα, τό, acquisition; bien.
Κτηνίατρος, ὁ, vétérinaire.
Κτηνοβάτης, ὁ, adonné à la bestialité. r. βατεύω, s'accoupler.
Κτηνοβατία, ή, bestialité.
Κτῆνος, τό, bête. gr. anc.
Κτήριον, τό, bâtiment.
Κτητικός, ή, όν, possessif.
Κτήτωρ, ὁ, fondateur; constructeur.
Κτίζω, bâtir; maçonner.||Fonder, créer. gr. anc.
Κτικιάζω, devenir étique.
Κτικιάρης, ὁ, étique. r. ἑκτικός, ou ἐκτήκω.
Κτικιάρικος, η, ον, relatif à la phthisie.
Κτίκιασις, ή· κτίκιασμα, τό, phthisie, étisie.
Κτίσιμον, τό, maçonnage, bâtisse. r. κτίζω.
Κτίσις, ή, m. sign.||Création.
Κτίστης, ὁ, créateur.||Maçon.
Κτιστικός, ή, όν, p. ex. : ή κτιστική τέχνη, maçonnerie ou métier de maçon.
Κτιστός, ή, όν, bâti.||Fondé.
Κτύπημα, τό, coup. gr. anc.
Κτύπησις, ή, retentissement.
Κτυπητερά, *adv.* avec bruit.
Κτυπητερός, ή, όν, bruyant.
Κτυπητής, ὁ, celui qui frappe.

ὁ, coup; bruit.
frapper, battre.‖Faire
iit.‖Se faire du mal, se
r. Ποῖος κτυπᾷ τὴν πόρ-
[ui frappe à la porte?
s. combattre, etc.
μα, τό· κυβέρνησις, ἡ,
·nement.
τής, ὁ, gouverneur.
τικός, ἡ, όν, relatif au
rnement. gr. anc.
τός, ἡ, όν, qu'on peut
rner.
τρα et κυβερνήτισσα, ἡ,
rnante.
, gouverner, adminis-
au pass. se conduire,
ιὲν ἐκυβερνήθη καλὰ εἰς
τὴν ὑπόθεσιν, il ne s'est
ien conduit dans cette
.
ὁ, cube.‖Dé. gr. anc.
, ἡ, όν, cubique.
ιι, τό, petit coing.
τον, τό, cotignac.
, τό, coing, *fruit*. r. κύ-

:, ἡ, coignassier, *arbre*.
ν, V. Κυδώνι. gr. anc.
νον, τό, cyclamen,
gr. anc. κυκλάμινος.

Κυκλικός, ἡ, όν, circulaire.
Κυκλοειδής, *adj*. m. sign. Κυκλοειδὴς γραμμή, cycloïde.
Κύκλος, ὁ, cercle. gr. anc.
Κυκλογύρισμα, τό, l'action de tourner en rond; manège.
Κυκλοφορία, ἡ, circulation.
Κυκλοτραπεζοκαθημένοι, οἱ, ceux qui sont assis autour de la table, les convives. r. κύκλος, τράπεζα, καθίζομαι.
Κύκλῳ, *adv*. circulairement.‖A l'entour. gr. anc.
Κύκλωμα, τό, l'action d'entourer.
Κυκλώνω, entourer, de κυκλόω.
Κύκλωπας et κύκλωψ, ὁ, cyclope.
Κύκλωσις, ἡ, tour. V. Κύκλωμα.
Κυκλωφερής, *adj*. circulaire, encyclique.
Κύκνος, ὁ, cygne. gr. anc.
Κυλίζω, rouler, tourner.
Κυλινδρίζω, aplanir avec le cylindre ou rouleau.
Κυλίνδρισμα, τό, usage du cylindre ou rouleau.
Κύλινδρος, ὁ, cylindre. gr. anc.
Κύλισις, ἡ· κύλισμα, τό, roulement, roulade.‖Tournoiement.
Κυλισμένος, η, ον, *part*. roulé.
Κυλιστά, *adv*. en roulant.

Κυλιστής, ὁ, celui qui fait rouler.

Κυλιστικός, ή, όν, facile à rouler, à tourner.

Κυλίστρα, ή, fém. de κυλιστής. ‖ Lieu propre à rouler.

Κυλίω, rouler. *gr. anc.* Κυλιοῦμαι εἰς τὴν λάσπην, se vautrer dans la boue.

Κῦμα, τό, flot, vague. gr. anc.

Κυματάκι, τό, petite vague.

Κυματίζω, agiter les flots *gr. anc.*; ondoyer.

Κυμάτισις, ή· κυμάτισμα, τό, ondulation.

Κυματιστός, ή, όν, orageux, houleux. r. κῦμα, flot.

Κυματοταραχή, ή, le bruit des flots. r. κῦμα, ταραχή.

Κυματοῦμαι, être agité; ondoyer. gr. anc.

Κυματώδης, *adj.* V. Κυματιστός.

Κυμβαλίζω, jouer des cymbales.

Κυμβαλιστής, ὁ, joueur de cymbales.

Κύμβαλον, τό, cymbale. gr. anc.

Κύμινος, ὁ, cumin, *herbe.*

Κυνηγάρης, ὁ, chasseur.

Κυνηγάρικος, η, ον, de chasse.

Κυνήγημα, τό, chasse; poursuite.

Κυνηγητός, ή, όν, qu'on peut chasser.

Κυνῆγι, τό, chasse. ‖ Gibier.

Κυνηγός, ὁ, chasseur. gr. anc.

Κυνηγῶ, chasser; poursuivre. Κυνηγῶ τὰς τιμάς, courir après les honneurs.

Κυνικός, ή, όν, de chien. ‖ Cynique. Κυνικαὶ ἡμέραι, jours caniculaires.

Κυνόδοντες, οἱ, dents canines.

Κυνοκέφαλος, *adj.* qui a une tête de chien. gr. anc.

Κυνόροδον, τό, rose sauvage.

Κυνόσουρα, ή, la petite Ourse, *constellation.* gr. anc.

Κυπαρισσένιος, *adj.* de cyprès.

Κυπαρίσσι, τό· κυπάρισσος, ὁ, cyprès, *arbre.*

Κυπαρισσών, ὁ, lieu planté de cyprès.

Κῦρ, ὁ, V. Κύριος (gr. anc.).

Κυρά, ή, dame, madame.

Κυρᾶς, ὁ, voiturage.

Κυρατζῆς, ὁ, voiturier.

Κυράτζα, ή, madame. ‖ Petite maîtresse, gentille maîtresse.

Κυρατζοῦλα, ή, demoiselle.

Κύρης, ὁ, père; maître.

Κυρία, ή, dame, maîtresse.

Κυριακάτικος, η, ον, p. ex. : xv

ιορέματα, habits du
r. κυριακός.
ι, le dimanche. Ἡ
ῦ Θωμᾶ, le diman-
quasimodo.
, όν, dominical.
, η, ον, dominé.
ὸ· κυρίευσις, ἡ, do-

ὁ, maître, domina-

ominer; se rendre
posséder.
ἡ, sens propre d'un
riété des termes.
le propre.
monsieur. || Sire. ||
e Seigneur.
. propre. Ὄνομα κύ-
ι propre. Τὰ κύρια
, les nombres car-

α, V. Κυριολεξία.
ἡ, domaine, domi-
κυριότης, gr. anc.
ύρης.
, dim. de κύριος.
. au propre.
'alidité.
, grand'mère.
όν, courbe; voûté.

Κυρτότης, ἡ, courbure. gr. anc.
Κύρτωμα, τό, m. sign.
Κυρτώνω, courber, de κυρτόω.
Κύρωμα, τό· κύρωσις, ἡ, ratification, confirmation.
Κυρώνω, ratifier, de κυρόω.
Κύσμο ou κύσμον, p. κόσμον, accus. de κόσμος, monde.
Κύσσηρις, ὁ, herbe aux sorciers.
Κύτρινος, et ses dér., V Κίτρινος, etc. r. κίτριον, citron.
Κυτρινόχωμα, V. Κιτρινόχωμα.
Κυττάζω, V. κοιτάζω.
Κύφωνες, οἱ, ridelle. Κύφων δηλοῖ καὶ δεσμὸν ξύλινον Hésych.
Κωβιός, ὁ, goujon. gr. anc.
Κώδηξ et κώδικας, ὁ, code; registre. Ὁ ἐμπορικὸς κώδηξ, le code de commerce. r. lat. codex.
Κωδοῦνι, τό· κώδων, ὁ (gr. anc.), V. Κουδούνι.
Κῶζι, τό, retourne, atout.
Κωλαρᾶς, ὁ, qui a de grosses fesses; fém. ἡ κωλαροῦ.
Κῶλι, τό, fesse. r. κῶλον.
Κωλιά, ἡ, un coup de cul.
Κώλικας, ὁ, colique. r. κωλικός.
Κωλιτζίδα, ἡ, bardane, *plante*.
Κωλοκύλισμα, τό, l'action de rouler sur le derrière.
Κωλοκυλιστά, *adv.* en roulant.

Κωλοκυλῶ, rouler sur le derrière. r. κῶλον, κυλίω.
Κωλομέρι, V. Κωλομῆρι.
Κωλόμηλα, τά, les fesses, fessier. r. κῶλον, et μηρός (λ p. ρ).
Κωλομῆρι, τό, fesse.
Κωλοπανίζω, emmailloter. r. κῶλον, et pannus.‖Chiffonner.
Κωλόπανον, τό, lange, maillot.
Κῶλος, ὁ, fessier, derrière.
Κωλόσυρμα, τό, rampement.
Κωλοσυρμένα, *adv.* en rampant.
Κωλοσυρνάμενα, τά, les reptiles.
Κωλοσύρνω, traîner, ramper. r. κῶλον, σύρω.
Κωλοσύρτης, ὁ, rampant.
Κωλότρυπα, ἡ, l'anus.
Κωλουράδι, τό, croupion, queue. r. κῶλον, οὐρά.
Κωλοφτερνιάζω, donner un coup de pied au cul. r. πτερνίζω.
Κωλοφωτιά, ἡ, lucciole, *insecte lumineux*. Αὐτὸς εἶναι ὡσὰν τὴν κωλοφωτιάν, *prov.* il est comme la lucciole, c. à. d., il a le feu au derrire. r. κῶλον, φῶς.
Κωλύω, empêcher. gr. anc.
Κωμικός, *adj.* comique.
Κωμόπολις, ἡ, gros bourg.
Κωμῳδία, ἡ, comédie.
Κωμῳδοποιός, ὁ, auteur de comédies. gr. anc.
Κωμῳδός, ὁ, comédien. gr. anc.
Κώνειον, τό, cigue. gr. anc.
Κωνικός, ή, όν, conique.
Κῶνος, ὁ, cône. gr. anc.
Κωνοειδόπιλος, η, ον, qui a un chapeau pointu. r. κῶνος, εἶδος, πῖλος.
Κώνωπας, ὁ, cousin, moucheron. gr. anc. κώνωψ.
Κωνωπεῖον, τό, rideau *contre les cousins*; moustiquaire.
Κώνωψ, ὁ, gr. anc. V. Κώνωπας.
Κωστίζω, coûter. r. it.
Κωφός, etc., V. Κουφός, etc.
Κώχη, ἡ, coin. Εἰς τὴν κώχην τῶν ὁδῶν, au coin des rues.

Λ

Λ, λαμδα, onzième lettre de l'alphabet, numériquement, avec un signe supérieur (λ'), signifie 30; et avec un signe au dessous (,λ), signifie 30000.
Λαβαίνω, V. Λαμβάνω.

r. impér. de λαμβάνω.
prise, saisie.
λαβίδα, ἡ, petite cuil-
αμβάνω, prendre.
ἡ, flamme, ardeur.
τό· λάβραξ (gr. anc.),
-marin, *poisson*.
adv. ardemment.
, ἡ, όν, brûlant, ar-

, brûler. r. λάβρος.
ος, ὁ, labyrinthe.
τό· λάβωσις, ἡ, bles-

ιά, ἡ, blessure, plaie.
blesser. r. λωβάω.
, ὁ, celui qui blesse;
λαβώτρια.
ἡ, lie, marc.
ω, épurer. Λαγαρίζω τὴν
, affiner le sucre.
ια, τό, épuration.
τής, ὁ, celui qui épure;
ιr. r. λάγαρός.
ι, τό, petit vin.
, V. Λαγκώνι.
et λαγῆνα, ἡ, cruche,
r. λάγηνος.
ι, τό, petite cruche.
, ὁ, marchand de cru-

Λαγένι et λαγήνι, τό, petite cruche ou broc. r. λάγηνος.
Λαγκαδάκι, τό, petit vallon.
Λαγκάδι, τό, vallon, ravin; gorge de montagne.
Λαγκαδιώτης, ὁ, habitant d'un vallon.
Λαγκαδότοπος, ὁ, pays rempli de vallons, de ravins.
Λαγκώνι, τό, flanc. r. λαγών.
Λαγοπόδαρον, τό, pied de lièvre, trèfle des champs.
Λαγός, ὁ, lièvre. gr. anc. ionien p. λαγωός.
Λαγούμι, τό, mine. Σκάπτω ou φθιάνω λαγούμι, miner, creuser une mine.
Λαγουμιστής, ὁ, mineur.
Λαγοῦτο, τό, V. Λαοῦτα.
Λαγόψωμον, τό, ciclamen, *plante*.
Λαγωδικός, ἡ, όν, de lièvre.
Λαγωνικόν, τό, levrier, *chien*.
Λαγώφθαλμος, *adj*. qui dort les yeux ouverts comme le lièvre.
Λάδανον, τό, ladanum. gr. anc.
Λαδερόν, τό, huilier.
Λαδερός, ἡ, όν, huileux, oléagineux.
Λάδι, τό, huile. r. ἐλάδιον.
Λαδικόν, τό, huilier.

Λαδοπίθαρον, τό, cruche à l'huile. r. ἐλάδιον, πιθάριον.
Λαδοπωλεῖον, τό, lieu où l'on vend de l'huile.
Λαδοπώλης, ὁ, marchand d'huile.
Λαδοφέτζα, ἡ, lie d'huile, marc d'olive. r. lat. fex.
Λάδωμα, τό, action d'huiler.
Λαδώνω, huiler. r. ἐλαιόω.
Λαζαρέτον, τό, lazaret.
Λαθαίνω, V. Λανθάνω.
Λάθασμα, τό· λαθασμός, ὁ, bévue, méprise.
Λάθευμα, τό, m. sign.
Λαθεύω, V. Λανθάνω.
Λαθῆρι, V. Λαθύρι.
Λάθος, τό, méprise, bévue, faute, erreur. Ἔχετε μεγάλο λάθος, vous vous trompez très-fort.
Λαθούρι, V. Λαθύρι.
Λάθρα, *adv.* clandestinement.
Λαθραῖος, α, ον, furtif, clandestin. gr. anc.
Λαθύρι, τό, pois chiche. r. λάθυρος.
Λαϊκός, ή, όν, laïque.
Λαϊκῶς, *adv.* séculièrement.
Λαίμαργα, *adv.* gloutonnement.
Λαιμαργία, ἡ, gloutonnerie.
Λαίμαργος, *adj.* glouton, gourmand. gr. anc.
Λαιμαργῶ, manger glouton[illegible]ment. gr. anc.
Λαιμάργως, *adv.* V. Λαίμαρ[illegible]
Λαιμοδέσιμον, τό· λαιμοδέτ[illegible] ὁ, cravatte. r. λαιμός, δέω.
Λαιμομάντιλον, τό, m. sign. lat. mantile.
Λαιμός, ὁ, cou, gorge. ‖ Goul[illegible] Πιάνω τινὰ ἀπὸ τὸν λαιμ[illegible] prendre quelqu'un à la gor[illegible]
Λαϊνᾶς, ὁ· λαῖνι, τό, etc., Λαγενᾶς, Λαγένι, etc.
Λαιμοστολίδια, τά, ornem[illegible] du cou. r. στολός.
Λακέρδα et λακιέρδα, ἡ, th[illegible] mariné. r. lat. lacerta.
Λακκάκι, τό, petite fosse.
Λακκιάζω, faire des fossés; cr[illegible]ser. r. λάκκος, fosse.
Λάκκιασμα, τό, l'action de fa[illegible] des fossés; excavation.
Λακκιασμένος, η, ον, creu[illegible] entouré de fossés.
Λακκιστής, ὁ, celui qui fait u[illegible] fosse.
Λάκκος, ὁ, fosse. gr. anc.
Λακκουδάκι, τό, fossette de joue ou du menton.
Λακριδί, τό, et λακιρδί, discou[illegible] conversation. r. or.
Λακτάρα, ἡ, désir ardent.

ταρίζω, désirer ardemment.
alpiter.||Languir.
τάρισμα, τό, souhait ardent.
ταρῶ, V. Λακταρίζω.
τίζω, ruer; donner des
ιps de pied. gr. anc.
τισμα, τό, ruade.
τιστής, ὁ, qui rue.
ωμα, τό, et λακώνω, V. Λάκ-
σμα, Λακκιάζω.
ωνίζω, parler laconique-
nt. gr. anc.
ωνικός, ή, όν, laconique.
ωνικῶς, *adv.* laconiquement.
ωνισμός, ὁ, laconisme.
ί, ή, grand'mère.
ίς, ὁ, grand père.|| Gou-
'neur, mentor. r. or.
ς, ὁ, tulipe. r. or.
ιμένος, η, ον, *part.* dit.||Ap-
é.
ιτής, ὁ, parleur.||Celui qui
pelle. Λαλητὴς ὀργάνων,
eur d'instrumens.
ά, ή, parole.||Loquacité.
ς, *adj.* bavard. gr. anc.
ύμενον, τό, instrument de
sique.
ι, parler. || Appeler.||Λαλῶ
κνα, jouer des instrumens.
:, ή, lame.||Plaque. r. it.

Λαμάκι, τό, petite lame.
Λαμβάνω (aor. ἔλαβα), recevoir, prendre. gr. anc. Λαμβάνω ἐπὶ καλοῦ, prendre en bonne part. Ἔλαβον, ἔλαβες, etc., j'eus, tu eus; λάβω, λάβης, etc., que j'eusse, que tu eusses.
Λαμβικάρισμα, τό, distillation à l'alambic.
Λαμβικαριστής, ὁ, distillateur.
Λαμβικάρω, distiller.
Λαμβίκος, ὁ, alambic. r. ἄμβιξ.
Λαμία, ή, lamie, espèce de requin; monstre dont les nourrices effrayaient les enfans.
Λαμνί, τό, quenouillée de coton.||Cruche, pot. Λαμνὶ τοῦ τουφεκιοῦ, canon de fusil.
Λάμνισμα, τό, l'action de voguer, de ramer.
Λάμνω, ramer, voguer. r. ἐλαύνω.
Λάμω, m. sign. et m. rac.
Λαμπάδα, ή, cierge, torche, chandelle. r. λαμπάς.
Λαμπαδάρης et λαμπαδάριος, lampadaire; le second chantre de la cathédrale à Constantinople.
Λαμπαδᾶς, ὁ, ciergier.
Λαμπαδηφόρος, ὁ, lampadophore. gr. anc.

Λαμπαδοῦλα, ἡ, petite chandelle, petit cierge.

Λαμπαδουχῶ, porter des lumières. r. λαμπάς, ἔχω.

Λαμπαδοχεῖον, τό, instrument propre à soutenir des lampes.

Λαμπερός, ή, όν, resplendissant. r. λαμπρός.

Λαμπικάρω, etc., V. Λαμβικάρω.

Λαμπρά, *adv.* V. Λαμπρῶς.

Λαμπρά et λαμπρή, ἡ, pâques.

Λαμπρός, ή, όν, brillant.

Λαμπρότης, ἡ, clarté, éclat, splendeur. gr. anc.

Λαμπροφορεμένος, η, ον, vêtu magnifiquement.

Λαμπροφόρος, *adj.* m. sign.

Λαμπροφορῶ, porter des habits magnifiques.

Λαμπρυντικός, ή, όν, qui donne de l'éclat.

Λαμπρύνω, éclairer, éclaircir. ‖Illustrer; *au pass.* être resplendissant.

Λάμπρυσμα, τό, éclaircissement. ‖Illustration, splendeur.

Λαμπρυσμένος, η, ον, part. passé pass. de λαμπρύνω.

Λαμπρῶς, *adv.* splendidement.

Λαμπυρίζω, reluire, briller.

Λαμπύρισμα, τό, lustre.

Λαμπυρός, ἡ, όν, luisant, brillant. r. λαμπρός.

Λάμπω, briller, luire. gr. anc

Λαμψάνη, ἡ, lampsane ou herbe aux mammelles.

Λάμψις, ἡ, éclat, splendeur *gr. anc.*‖Éclair.

Λανάρα, ἡ, carde ou peigne d'une cardeuse.

Λαναρᾶς, ὁ, cardeur. r. λᾶνος laine, *dor. p.* λῆνος.

Λανάρι, τό, affinoir, *outil.*

Λαναρίζω, carder, lainer.

Λανάρισμα, τό, lainage.

Λαναριστής, ὁ· λαναρίστρα, ἡ cardeur, cardeuse.

Λανθάνω et λανθάνομαι (aor. λανθάσθην), se méprendre, se tromper. Εἶσθε πολλὰ λανθασμένος, vous vous trompez très-fort. (gr. anc. λανθάνω ignorer; λανθάνομαι, oublier

Λανίρι, τό, règle.

Λαός, ὁ, peuple. Εἶναι πολὺς λαός, il y a bien du monde

Λάντζα, ἡ, lance. r. lat. lancea

Λαντζούνι, τό, pointe; dard

Λαντζουνίζω, aiguiser la pointe

Λαντζουνίστικα, *adv.* avec pointe.

Λαοῦτα, ἡ· λαοῦτο, τό, luth.

, l'abdomen. gr. anc.

bouillie.
·ό, petit morceau de

lard. r. lat. laridum.
τής, ὁ, marchand de

τό, l'action de larder.
larder.
ὁ, celui qui larde.
urne. V. Hésychius.
mouette, *oiseau de*
anc.
et λάρυγξ, ὁ, larynx.
, parler de la gorge.
ή, όν, boueux, bour-

boue, crotte; bour-
·η τοῦ κρασιοῦ, lie du
ίφησεν εἰς τὴν λάσπην,
issé dans l'embarras.
crotter. ‖ Se crotter.
, *adj.* crotté, bour-

τό, l'action de crot-
se crotter.
crotter.
latiniser. r. lat.
adv. en langue latine.
, ή, όν, latin, latine. Ἡ

Λατινικὴ Ἐκκλησία, l'Église Latine ou d'Occident.
Λατῖνος, *adj.* qui est du rit latin. Παρὰ Λατίνοις, dans l'Église Latine.
Λατινισμός, ὁ, latinisme.
Λατινιστής, ὁ, latiniste.
Λατινοφρονῶ, être attaché à l'Église Latine.
Λατινόφρων, *adj.* qui partage les sentimens de l'Église Latine. r. latinus, et φρονέω.
Λατρεία, ἡ, adoration. gr. anc.
Λάτρευμα, τό, m. sign.
Λατρευτής, ὁ, adorateur; fém. ἡ λατρεύτρια.
Λατρευτός, *adj.* adorable.
Λατρεύω, adorer. ‖ Idolâtrer.
Λαυνί et λαυνόν, τό, panais, *légume;* peut-être de λαύω, jouir (le panais est un aphrodisiaque).
Λαῦρα, V. Λάϐρα.
Λαφάζω, haleter. r. ἔλαφος.
Λαφάκι, τό, petit cerf.
Λάφι, τό, cerf. Κόφτει λάφια, *prov.* il conte des sornettes. r. ἔλαφος.
Λάφισσα, ἡ, biche. m. r.
Λαφοκέρατον, τό, corne de cerf.
Λαφόπετζον et λαφοπέτζι, τό, peau de cerf. r. πέσκος.

Λαφρά, *adv.*, p. ἐλαφρά, légèrement.

Λαφροκάρδιος, *adj.* qui n'a point de courage. r. ἔλαφος, καρδία.

Λαφροκέφαλος, *adj.* écervelé.

Λαφροκοπιάζω, trvailler légèrement. r. ἐλαφρός, κοπιάω.

Λαφρολόγος, *adj.* qui parle légèrement.

Λαφρολογῶ, parler légèrement.

Λαφροενδυμένος, η, ον, vêtu à la légère.

Λαφροενδύνω, habiller à la légère. r. ἐλαφρός, ἐνδύω.

Λαφροπιστία, ἡ, crédulité.

Λαφρόπιστος, η, ον, crédule.

Λάφροπιστῶ, croire légèrement, être crédule. r. πιστεύω.

Λαφροπόδαρος, *adj.* agile. r. ἐλαφρός, et πούς, ποδός.

Λαφρός, p. ἐλαφρός, léger, agile.

Λαφρούτζικα, *adv.* un peu légèrement.

Λαφρούτζικος, η, ον, un peu léger. r. ἐλαφρός.

Λαφρύνω, V. Ἐλαφρύνω.

Λάφυρα, τά, butin. gr. anc.

Λάχαιμα, τό, sort.

Λαχαιμός, ὁ, aventure.

Λαχαίνω (aor. ἔλαχα), recevoir par le sort. Μοῦ ἔλαχε, il m'est arrivé. r. λαγχάνω.

Λάχανα, τά, légumes. gr. anc.

Λαχαναρμιά, ἡ, chou-pommé. ‖ Choucroute.

Λαχανικά, τά, légumes.

Λαχανοβλάσταρα, τά, brocoli, *plante potagère.*

Λαχανόζουμον, τό, bouillon d'herbes potagères.

Λάχανον, τό, chou (le légume par excellence). gr. anc. λάχανον, légume.

Λαχανόπητα, ἡ, tourte aux légumes.

Λαχανοπωλεῖον, τό, marché aux légumes.

Λαχανοπωλητής, et λαχανοπώλης, ὁ, marchand de légumes.

Λαχανόσπορος, ὁ, graine de légumes. r. σπορά.

Λαχανόφυλλον, τό, feuille de plante potagère.

Λαχνός, ὁ, sort; loterie. r. λαγχάνω.

Λαχούρι, τό, shall, ainsi appelé du nom de la province de Lahore (Λαχούρι).

Λαχτάρα, etc. V. Λακτάρα.

Λέαινα, ἡ, lionne. gr. anc.

Λεβάντε, τό, le vent du levant. r. it.

ϛάντες, ὁ, le levant, l'orient.
ϛεντεύγω, être insolent.||Saccager. V. Λεβέντης.
ϛέντης, ὁ, leventis, espèce e volontaire de la marine.|| rave.||Pillard.||Homme les-:, agile. Λεβένταις διαλεκτοί, es braves d'élite.
ϛεντιά, ἡ, ravage.||Insolence; ébauche.
ϛιθας, ὁ· pl. οἱ λέβιθες, ver, ιmbric.
ϛίτης, V. Λευΐτης.
γα, ἡ, lieue, *mesure de distance*. r. it. du mot lat. leuca.
γάμενος, η, ον, part. pass. de :γω, le susdit, la personne ι question, p. λεγόμενος.
γάτον, V. Ληγάτον.
γάτος, V. Ληγάτος.
γειν, τό, *hell.* le dire. Κατὰ ὸ λέγειν ὅλου τοῦ κόσμου, au ire de tout le monde. Ἀστεῖος ς τὸ λέγειν, diseur de bons ιots.
γεών, ἡ, et λεγεῶνα, légion. lat. legio.
γω (aor. εἶπα· imp. εἰπέ ou ές, πέτε· subj. νὰ εἰπῶ ou νὰ :ῶ), dire. Λέγω ἐκ στόματος, icter. Λέγω ἀπ' ἔξω, réciter. Εἰπέ του καὶ ἀπὸ μέρος μου, dites-lui aussi de ma part. Λέγουν, λέν, λέσι, on dit.
Λεηλασία, ἡ, pillage. gr. anc.
Λεηλατῶ, enlever du butin, piller. gr. anc.
Λεΐλεκι, V. Λελέκι.
Λειμιών, ὁ, pré. r. λειμών.
Λειμόνι, etc., V. Λεμόνι, etc.
Λειποθυμία, ἡ, défaillance.
Λειποθύμημα, τό, l'action de s'évanouir.
Λειποθυμῶ, s'évanouir. gr. anc.
Λειποτάκτης, ὁ, déserteur.
Λειποτακτῶ, abandonner son poste, déserter. gr. anc.
Λειποταξία, ἡ, désertion.
Λειποψυχιά, ἡ, évanouissement.
Λειποψυχῶ, s'évanouir. gr. anc.
Λείπω, manquer; être absent. Θέλω λείψει τρεῖς μῆνες, je m'absenterai trois mois. Ὀλίγον ἔλειψε νὰ τόν σκοτώσουν, il s'en est peu fallu qu'on ne l'ait tué. Ἄς λείπῃ, laissez, restez tranquille.
Λειτουργία, ἡ, liturgie, messe.
Λειτούργημα, τό, l'action de dire ou d'entendre la messe.
Λειτουργός, ὁ, prêtre.||Ministre. r. λειτός, ἔργον.

qui reste d'un homme après sa mort; relique. gr. anc.

Λείψιμον, τό· λεῖψις, ἡ, manque. || Absence.

Λειψόπητα, ἡ, fouace, sorte de galette.

Λειψός, ή, όν, défectueux. || Qui est sans levain; pâteux.

Λεῖωμα, V. Λειώσιμον.

Λειώνω, dissoudre. || Effacer; abroger. || Se liquéfier, se fondre. r. λειόω, broyer.

Λειώσιμον, τό, λείωσις, ἡ, dissolution, liquéfaction. || Rature; abolition.

Λειωτικός, ή, όν, disssoluble.

Λειωτής, ὁ, celui qui dissout, ou qui efface.

Λεκάνη, ἡ, cuvette. || Bassin.

Λεμονάκι, τό, petit lir

Λεμόνι, τό, limon. r.

Λεμονιά, ἡ, limonier,

Λεμονόζουμον, τό, jus

Λεμονοπωλητής, ὁ, ma limons.

Λέν et λένε p. λέγου V. Λέγω.

Λενίρι, τό, règle.

Λεξικογράφος, ὁ, lexi

Λεξικοποιός, V. Λεξικο

Λεξικόπουλον, τό, di de poche. r. λεξικόν

Λεξικόν, τό, lexique naire. gr. anc.

Λέξις, ἡ, mot. Κατὰ à mot, littéralement

Λεονταράκι, τό, lionc

Λεοντάρι, τό, lion. r.

ις, ἡ, m. sign.
écaille. r. λεπίς.
ὁ, nielle, *plante*.
, ἡ, όν, écailleux.
la lèpre. gr. anc.
, avoir la lèpre.
, τό, état du lépreux.
, όν, lépreux; ladre.
lj. subtilement.
V. Λεπτύνω.
εμμένος, η, ον, élevé
nent. r. ἀνατρέφω.
α, ἡ, badine, baguette.
ία, ἡ, écriture fine.
ατος, η, ον, qui a
ι fine. r. δέρμα.
ιν, τό, noisette.
ά, ἡ, noisetier.
ιος, η, ον, qui a une
nce. r. κορμός, tronc.
άζω, regarder de
endre garde à tout. r.
'. Κοιτάζω.
ινα, τά, plante qui se
n salade.
μα, τό· λεπτολογία,
lité; argutie.
ς, ὁ, dissertateur

ι, subtiliser. gr. anc.
ις, *adv*. dans les moin-
dres détails, de point en point. gr. anc.

Λεπτόν, τό, minute. || Liard.
Λεπτὸν δεύτερον, seconde.
Λεπτοπελέκημα, τό, ciselure fine. r. πελεκάω, tailler.
Λεπτοπελεκῶ, ciseler délicatement, avec art.
Λεπτοπόδαρος, η, ον, qui a les jambes minces. r. ποδάριον.
Λεπτός, ή, όν, fin, mince; subtil. || Faible; grêle, fluet. gr. anc.
Λεπτότης, ἡ, ténuité; subtilité.
Λεπτότριχος, η, ον, qui a les cheveux très-fins. gr. anc. λεπτόθριξ, *gén*. λεπτότριχος.
Λεπτουργός, ὁ, menuisier.
Λεπτούτζικος, η, ον, dim. de λεπτός.
Λεπτόφωνος, *adj*. qui a une voix grêle.
Λέπτυνσις, ἡ, atténuation, affaiblissement; l'action d'amincir.
Λεπτυντικός, ή, όν, atténuant.
Λεπτύνω, atténuer, affaiblir; amincir. || Aiguiser. gr. anc.
Λεπτυσμός, ὁ, V. Λέπτυνσις.
Λέρα, ἡ, ordure, crasse. || Saleté, tache. r. ἀλερίωσις.
Λέρωμα, τό, salissure.

Λερωμένος, η, ον, *part.* sali, barbouillé; crasseux.
Λερώνω, salir; souiller; barbouiller. r. ἀλερίωσις.
Λερωτής, ὁ, celui qui souille, qui salit.
Λές, *syncope p.* λέγεις· λέσι, p. λέγουσι. V. Λέγω.
Λέσα, V. Μόλα.
Λέσι, τό, cadavre.
Λέστα, *adv.* lestement. r. it.
Λέστος, η, ον, leste, agile.
Λέσχη, ἡ, lieu public, comme café, bourse, etc. (en gr. anc. lieu public où l'on cause.)
Λέτε, p. λέγετε. V. Λέγω.
Λεύθερα, *adv.* librement.
Λευθεριά, ἡ, liberté. Λευθεριά μιᾶς ἐγγαστρωμένης, délivrance d'une femme enceinte.
Λεύθερος, η, ον, libre, p. ἐλεύθερος.
Λευθέρωμα, τό, délivrance.
Λευθερώνω, V. Ἐλευθερώνω.
Λευθέρωσις, ἡ, délivrance.
Λευθερωτής, ὁ, libérateur; fém. ἡ λευθερώτρια.
Λευΐτης, ὁ, lévite. gr. anc.
Λευϊτικόν, τό, le lévitique.
Λευκαίνω, blanchir. gr. anc.
Λεύκαμα, τό, blanchiment.
Λευκαντής, ὁ, celui qui bla...
Λεύκασμα, V. Λεύκαμα.
Λευκή, ἡ, peuplier. gr. anc.
Λευκόϊον, τό, giroflée blanc ou de Mahon. gr. anc.
Λευκός, ή, όν, blanc. gr. anc
Λευκότης, ἡ, blancheur.
Λευτοκάρι et λευτόκαρον, noisette, aveline. *fruit.* anc. λεπτοκάρυον.
Λευτοκαρυά, ἡ, noisetier.
Λεφταίνω, etc. V. Λεπτύνω, e
Λέχοι, οἱ, les Polonais, *peu*
Λεχοῦσα et λεχῶνα, ἡ, acc chée. gr. anc. ἡ λεχώ.
Λεχωνιά, ἡ· λεχώνιασμα, c che, accouchement.
Λεχωνιάτικος, η, ον, qui c vient à une accouchée.
Λέων, ὁ, lion. gr. anc.
Λεωφόρος, *adj.* Λεωφόρος chemin fréquenté, ch battu. gr. anc.
Ληγάτον, τό, legs. r. lat.
Ληγάτος, ὁ, légat.
Ληγοθυμῶ, etc., V. Λιγ etc. r. λήγω, θυμός.
Λήγωμα, τό· λήγωσις, nouissement; déclin.
Ληγώνω, cesser, décr λήγω.

ή· λήθαργος, ὁ, léthar-
anc.
oubli. gr. anc.
pressoir à vin. gr. anc.
fin, désinence.
ή· λησμόνισμα, τό,
r. anc. λησμοσύνη.
μένος, η, ον, oublié.
oublier. r. λήσμων.
ς, ὁ, chef de bri-
;r. anc.
ή· λήστευμα, τό, bri-
:.
νος, η, ον, attaqué par
;ands.
voler, piller; vivre
ınd.
ɔ, brigand. gr. anc.
dj. V. Λειψός.
xposer au soleil. || Sé-
soleil. r. ἥλιος.
ὁ, belvéder, balcon.

'v. *hell.* beaucoup, à

dv. menu, en petits
ıx. r. τὰ λεῖα, choses
i.
, V. Λιάνισμα.
:t λιανίζω, rendre plus
ımincir; détailler.

Λιανικὰ et λιανικῶς, *adv.* en détail. V. Λιανά.

Λιάνισμα, τό, l'action d'amincir, de rendre menu, de détailler.

Λιανοκάππαρι, τό, câpre capucine, moins grosse que la câpre ordinaire (ἡ κάππαρις).

Λιανολίθαρον, τό, menu caillou, petite pierre. r. λεῖος, λίθος.

Λιανόν, τό, liard, *monnaie.*

Λιανός, ή, όν, fin, menu. Τὰ λιανὰ ἔξοδα, les menus plaisirs.

Λιανοπωλητής, ὁ, détailleur.

Λιανοπωλῶ, vendre en détail.

Λιανώματα, τά, bagatelles.

Λιασμένος, η, ον, exposé, ou séché, ou brûlé au soleil. r. ἥλιος.

Λιβαδάκι, τό, petit pré.

Λιβάδια, τά, prairie.

Λιβάδι, τό, pré. r. λιβάς.

Λιβαδώδης, *adj.* où il y a beaucoup de prairies.

Λιβάνι, τό, encens. r. λίβανος.

Λιβανιά, ή, l'arbre qui donne l'encens.

Λιβανίστικος, η, ον, d'encens.

Λιβανωτίς, ή, libanotis, romarin. gr. anc.

Λιγαίνω, diminuer. r. ὀλίγος.

Λιγάκι, *adv*. tant soit peu. Ἐδῶ καὶ λιγάκι, d'ici à peu. r. ὀλίγος.
Λιγνά, *adv*. maigrement.
Λιγνάδα, ἡ, maigreur.
Λιγναίνω et λιγνεύω, maigrir.
Λιγνοπόδαρος, η, ον, qui a les pieds grêles. r. ποδάριον.
Λιγνός, ή, όν, grêle, maigre.|| svelte.
Λιγνότης, ἡ, gracilité ; maigreur ; faiblesse.
Λιγνούτζικος, η, ον, un peu grêle.
Λιγοθυμία, ἡ· λιγοθύμημα, τό, évanouissement.
Λιγοθυμῶ, s'évanouir. r. ὀλίγος, θυμός. V. Ληγοθυμῶ.
Λιγόλιγον, *adv*. peu à peu. r. ὀλίγον, répété.
Λίγον, p. ὀλίγον, peu. Ἕνα λίγον, un peu. Εἶναι πολλὰ λίγον, c'est trop peu. Κάθε λίγον, ou πᾶσα λίγο, à chaque moment.
Λιγοπιστία, ἡ, incrédulité.
Λιγόπιστος, *adj*. qui a peu de foi, incrédule. r. ὀλίγος, πίστις.
Λιγοπιστῶ, être incrédule, ajouter peu de foi à.
Λίγος, η, ον, petit; peu, p. ὀλίγος.
Λιγόττα, *adv*. peu souvent.
Λιγοστευμά, τό, diminution,
Λιγοστεύω, diminuer. || Se consumer, dépérir. r. ὀλίγος.
Λιγόστευσις et λιγόστεψις, ἡ diminution. || Phthisie.
Λιγοστός, ή, όν, très-petit, très peu de. || Attaqué de phthisie r. ὀλίγος.
Λιγότητα, ἡ, paucité, rareté r. ὀλιγότης.
Λιγώτερα, *adv*. moins.
Λιγώτερος, η, ον, moindre.
Λιγουλάκι, *adv*. tant soit pe[u] r. ὀλίγος.
Λιγούτζικα, *adv*. très-peu.
Λιγούτζικος, η, ον, dim. d'ὀλίγος.
Λιγοφαγία, ἡ, l'action de p[eu] manger. r. ὀλίγος, φάγω.
Λιγοφάγος, *adj*. qui mange pe[u]
Λιγόφυλλος, *adj*. qui a peu feuille. gr. anc. ὀλιγόφυλλος.
Λιγοχρόνιος, *adj*. qui est de p[eu] de durée. r. ὀλίγος, χρόνος.
Λιγοψηφῶ, faire peu de ca[s] mépriser. r. ὀλίγος, ψῆφος.
Λιγοψυχία, ἡ, impatience. || P[u]sillanimité.
Λιγόψυχος, η, ον, impatient. Pusillanime. r. ὀλίγος, ψυχή
Λιγοψυχῶ, être impatient. || Êt[re] pusillanime. || S'évanouir.

τό, évanouissement.||
ɔtion, *maladie*.
faire dépérir.|| S'éva-
dépérir, comme λιγώ-
ὀλίγος.
τό, petite pierre.
ς, ὁ, litharge. gr. anc.
ί, pierre. r. λίθος.
α, τό· λιθοβόλησις, ἡ,
n. r. λίθος, βάλλω.
ής, ὁ, celui qui lapide.
ικός, ἡ, όν, digne
pidé.
, *adj.* qui lance des
gr. anc.
, lapider. gr. anc.
ος, *adj.* sculpté ou
r la pierre.
ς, ὁ, sculpteur.
, sculpter ou graver
erre.
α, ἡ, lithographie.
ς, ὁ, lithographe.
, lithographier, écrire
iner sur une certaine
. λίθος, γράφω.
, ὁ, tailleur de pierres.
, ἡ, lithologie, *science*.
pierre. gr. anc.
ια, τό, pavage, car-
. στρωννύω.

Λιθόστρωτος, *adj.* pavé, carrelé.
Λιθοτομία, ἡ, taille de la pierre, *t. de chirurgie*. r. τέμνω.
Λιθοτομιστής, ὁ, lithotomiste ou opérateur de la taille.
Λίμα, ἡ, faim excessive; gourmandise. r. λιμός.|| Lime. r. lat.
Λιμάζω, avoir une grande faim.
Λιμαρικός, ἡ, όν, affamé.
Λιμάρισμα, τό, limure.
Λιμαριστής, ὁ, limeur.
Λιμάρω, limer. r. lat. limare.
Λίμασμα, τό, l'action d'être affamé. r. λιμός.
Λιμένας, ὁ, port. r. λιμήν.
Λιμενικός, η, ον, relatif à un port.
Λιμέρι, τό, poste ou quartier de klephtes.
Λιμεριάζω, se cantonner, avoir son quartier, *t. militaire des klephtes*.
Λιμιόνας, V. Λιμένας.
Λιμνάζω, être stagnant; former un lac.
Λίμνη, ἡ, lac, étang. gr. anc.
Λιμνήσιος, ια, ον, d'étang.
Λιμνίων, V. Λιμένας.
Λιμνώδης, *adj.* marécageux; plein d'étangs. gr. anc.
Λιμοκτονία, ἡ, faim excessive.
Λιμοκτονῶ, mourir de faim.

Λιμός, ὁ, faim; famine. gr. anc.
Λιμουργιάζω, mourir de faim.
Λιμπά, τά, l'aine.
Λιναρᾶς, ὁ, marchand de lin.
Λινάρι, τό, lin. r. λίνον.
Λιναρίσιος, ία, ον, de lin.
Λιναροκοπανίζω, écanguer, r. λίνον, lin; et κοπανίζω, piler.
Λιναροκόπανος, ὁ, écang, espade, *instrumens qui servent à préparer le lin.*
Λιναρόσκουλον, τό, quenouillée de lin. r. λίνον, σκῦλον.
Λιναρόσπορος, ὁ, graine de lin.
Λινόλαδον, τό, huile de lin.
Λινότοπος, ὁ, linière ou terre semée en lin.
Λινοφορεμένος, η, ον, vêtu de lin.
Λινοφορῶ, porter des vêtemens de lin. r. λίνον, φορέω.
Λίξα, ἡ, gloutonnerie. r. lat. lixæ, ou λίχνος.
Λιξαρία, V. Λιξουδία.
Λιξιάρης, V. Λιξουδιάρης.
Λιξεύω, être gourmand, glouton. r. λιχνεύω.
Λιξουδιά, ἡ, gloutonnerie.
Λιξουδιάρης, *adj.* goulu, glouton. r. lixæ, ou λίχνος.
Λίξουρος, *adj.* m. sign.
Λιόκαυμα, τό, coup de soleil.
Λιοκαυμένος, η, ον, brûlé du soleil. r. ἥλιος, καίω.
Λιοκαυτόψαρον, τό, poisson séché au soleil. r. ἥλιος, καυτός, ὀψάριον.
Λιόλαδον, τό, huile d'olive. r. ἐλαία, d'où le dim. ἐλάδιον.
Λιὸς τοῦ λιοῦ, ὁ, la canicule. r. ἥλιος.
Λιότοπος, ὁ, lieu planté d'oliviers, p. ἐλαιότοπος.
Λιόφυτον, τό, olivier. r. ἐλαία.
Λιπαρός, ἡ, όν, gras. gr. anc.
Λιποθυμία, etc, V. Λειποθυμία, etc.
Λιρί, τό, barbe de coq.
Λισγάρι, τό, bêche. r. λίσγος.
Λίσιον, τό, fief, domaine noble.
Λιτανεία, ἡ, procession; *au pl.* litanies.
Λιτανεύω, aller en procession; faire la procession.
Λιτή, ἡ, procession; prière de la procession.
Λίτρα, ἡ, livre. gr. anc.
Λιτράρικος, η, ον, d'une livre.
Λιχανός, ὁ, l'index. gr. anc.
Λιχνίζω, vanner. r. λικμίζω.
Λίχνισμα, τό, l'action de vanner.

νιτής, ὁ, vanneur. r. λικμη-
;.
νιστῆρι, τό, van, crible. r.
μητήριον.
ουδιά, ἡ· λίχουδος, etc., V.
;ουδιά, Λίξουδος, etc.
άκι, τό, petit mot. r. λόγος.
αριάζω, compter, calculer,
oputer. gr. anc.
άριασις, ἡ· λογάριασμα, τό,
cul.
αριασμός, ὁ, compte. || Fac-
'e. Τοῦ ἔδωκα διὰ λογαρια-
ὸν πέντε γρόσια, je lui ai
nné cinq piastres à compte.
αριαστής, ὁ, calculateur;
n. ἡ, λογαριάστρα.
αριαστική, ἡ, le calcul.
αριαστικός, ή, όν, qu'on peut
mpter.
γος, ὁ, bois, forêt.
ή, ἡ, sorte, manière. Μιᾶς
ῆς, d'une manière. Τί λο-
;; de quelle manière? Ὁποίας
ῆς καὶ ἂν εἶναι, de quelque
on que ce soit.
ι, τό, m. sign., n'est usité
'au gén. pl. δύο λογιῶν, de
ux sortes. Λογιῶν τῶν λο-
ῶν, de toutes sortes.
ια, V. Λόγος. Τὰ θεῖα
λόγια, la sainte Écriture.
Λογιάζω, penser, juger.
Λόγιασις, ἡ· λόγιασμα, τό, et λο-
γιασμός, ὁ, pensée, réflexion.
Λογιαστής, ὁ, penseur.
Λογιαστικά, *adv.* exprès, avec
réflexion.
Λογιαστικός, ή, όν, qu'on peut
penser.
Λογίδριον, τό, petit discours.
Λογίζομαι, raisonner, calculer.
Λογική, ἡ, la logique. gr. anc.
Λογικόν, τό, la raison.
Λογικός, ή, όν, raisonnable.
Λογικός, ὁ, logicien. gr. anc.
Λογικότης, ἡ, raison.
Λόγιος, ία, ον, savant, érudit.
|| Éloquent. gr. anc.
Λογιότητα, ἡ, éloquence.
Λογιώτατος, η, ον, sup. de λό-
γιος. || T. de dédain. Ἕνας λο-
γιώτατος, un pédant.
Λόγκος, V. Λόγγος.
Λογισμός, ὁ, raison, entende-
ment. || Pensée; souci.
Λογογραφία, ἡ, prose.
Λογογραφικός, ή, όν, prosaïque.
Λογογράφος, ὁ, prosateur.
Λογογράφω, écrire en prose.
Λογόγριφος, ὁ, logogriphe.
Λογοθέτης, ὁ, logothète, gé-

rent, intendant; marguillier. Ὁ μέγας λογοθέτης, le chancelier d'État.

Λογομαχία, ἡ, logomachie ou dispute de mots. gr. anc.

Λογομάχος, ὁ, disputeur, ergoteur.

Λογομαχῶ, disputer. gr. anc.

Λόγος, ὁ, *pl.* τὰ λόγια, parole; discours. Ὁ Θεῖος Λόγος, le Verbe Divin. Λόγου χάριν, p. ex. : μὲ λόγον, raisonnablement. Ἐκβῆκεν ἕνας λόγος, il court un bruit. Εἰς ὀλίγα λόγια, en un mot. Δός μοι δύο λόγια ἐγγράφως, donnez-moi un mot de votre main. V. Λόγου.

Λογοτριβή, ἡ, discussion.

Λόγου, p. ex. : τοῦ λόγου μου, moi, de moi; τοῦ λόγου σου, toi, de toi; τοῦ λόγου του, ou της, lui, elle; de lui, d'elle, etc. Τοῦ λόγου του δὲν θέλει, monsieur ne veut pas. Τοῦ λόγου σου ἐμπορεῖς, tu peux. Διὰ λόγου μου, pour moi. Ὅσον διὰ λόγου σας, quant à vous.

Λογοῦμαι, s'appeler. Τοῦτο λογᾶται, cela veut dire.

Λόγχευμα, τό, blessure d'une lance.

Λογχευτής, ὁ, archer, lancier. gr. anc. λογχίτης.

Λογχεύω et λογχίζω, percer d'un coup de lance.

Λόγχη, ἡ, lance, pique. gr. anc.

Λογχίτητα, ἡ, lancelle ou lonchitis, *plante.*

Λογχοφόρος, ὁ, archer, lancier.

Λοιδορία, ἡ, injure, outrage.

Λοίδορος, *adj.* qui injurie.

Λοιδορῶ, outrager, injurier.

Λοιμική, ἡ, p. ex. : ἡ λοιμικὴ θέρμη, la fièvre maligne.

Λοιμός, ὁ, peste. gr. anc.

Λοιπόν, *conj.* donc.

Λοιπόν, τό, reste, résidu.

Λοιπός, ἡ, όν, restant. Οἱ λοιποί, les autres. Καὶ τὰ λοιπά, ou κτλ., et ainsi du reste, et cætera, etc.

Λοκμᾶς et λοκουμᾶς, ὁ, espèce de beignet. r. or.

Λοξά, *adv.* obliquement, en biaisant.

Λοξοδρομικός, ἡ, όν, loxodromique. Πίναξ λοξοδρομικός, table pour calculer le chemin d'un vaisseau.

Λοξοδρομῶ, louvoyer. r. λοξός, et δρόμος.

Λοξός, ἡ, όν, oblique. gr. anc.

ή, obliquité, biais.
ιος, η, ον, louche.
V. Λύγξιγγας.
τό, manteau, casaque.
ή, loterie. r. fr.
, loto, *jeu*; loterie.
λουβίδι, τό, gousse,
λοβός.
. Λούω.
σμός, ὁ, luthéranisme.
ς, ὁ, luthérien.
λβινος, ὁ, protestant.
r *et* Calvin.
, louis, *monnaie*.
ν, τό, saucisse, bou-

ὁ, beignet. *Par mé-*
καλὸς λουκαμᾶς αὐτός,
bon morceau. r. or.
τό, cadenas. r. it.
, brochet, *poisson*. r.
ıs.
ιόν et λουκτούκισμα,
τουκισμός, ὁ, sanglot,
nent. r. lat. luctus.
τό, indigo.
ι, τό, petite fleur.
τό, fleur. r. lilium.
ζω, fleurir.
σμα, τό, fleuraison.
, V. Λουλούδι.

Λουμπάρδα, ή, bombarde, canon. r. it.
Λουμπαρδάρης, ὁ, bombardier.
Λουμπαρδάρισμα, τό, bombardement.
Λουμπαρδάρω, bombarder.
Λούξιγκας, V. Λύγξιγγας.
Λουόμενος, η, ον, baigneur, etc.
Λουράκι, τό, petite courroie.
Λουρί, τό, courroie; bandoulière. r. lat. lorum.
Λουροδέρνω, donner des étrivières. r. lorum, et δέρω.
Λουρώνω, attacher avec des courroies.
Λούσιμον et λοῦσμα, τό, bain, lotion. r. λούω.
Λουσμένος, η, ον, baigné.
Λουστήρ et λουστῆρας, ὁ· λουστῆρι, τό, baignoire; lavoir.
Λουστής, ὁ, celui qui lave.
Λουτζέρνα, ή, lampe. r. lat. lucerna.
Λουτράρης et λουτρᾶς, ὁ, celui qui tient des bains publics; fém. ή λουτράρισσα.
Λουτροβειόν, τό, pressoir où l'on fait l'huile. r. ἐλαιοτριβεῖον.
Λουτρόν, τό· λουτρός, ὁ, bain.
Λοῦφα, ή, sarcelle, *oiseau*. ‖ V. Λοῦφος.

Λουφάζω, se taire, se tenir coi.
Λουφές, ὁ, gages; solde. r. or.
Λουχοῦνα, ἡ, femme en couches. gr. anc. λοχία et λεχώ.
Λουχουνεύω, accoucher, être en couches. r. λοχεύω.
Λοῦφος, α, ον, fort vieux, fort vieille.
Λοφιά, ἡ, toupet, houpe. r. λόφος.
Λόφος, ὁ, monticule. gr. anc.
Λοχαγός, ὁ, chef de bataillon. r. λόχος, ἄγω.
Λόχη, ἡ, étouffement causé par la chaleur.
Λοχομανῶ, souffler, hâleter.
Λυγάρι, τό· λυγαριά, ἡ, agnus-castus, *plante.*
Λυγγιάζω, etc., V. Λυγκιάζω, etc.
Λύγδα, ἡ, saleté.||Graisse.
Λυγδαίνω, salir.
Λυγδερός, ἡ, όν, qui salit.
Λύγδωμα, τό, l'action de salir.
Λυγίζω, plier; fléchir.
Λύγισις, ἡ· λύγισμα, τό, pliage. ||Souplesse, inflexion. r. λύγος, osier,
Λυγιστικόν, τό, souplesse.
Λυγιστικός, ἡ, όν, pliant.||Souple.

Λυγιστός, ἡ, όν, souple, ble. r. λύγος, osier.
Λυγκιάζω, sangloter. r. *gén.* λυγγός.
Λυγκίασμα, τό· λυγκιασμό sanglot.
Λυγκιόν, τό, hoquet; sang
Λύγξ, ὁ, lynx. gr. anc.
Λύγξιγγας, ὁ, hoquet; san
Λύκαινα, ἡ, louve. gr. anc
Λυκαυγές, τό, crépuscule
Λύκινος, η, ον, et λυκίστικο loup.
Λυκόγουνα, ἡ, pelisse de
Λυκόδερμα, τό, peau de lo
Λυκόπουλον, τό, louvetea
Λύκος, ὁ, loup. Ὁ λύκο τουφεκιοῦ, le chien du
Λυμένα, *adv.* d'une m dégagée. r. λύω.
Λύξιγγας, V. Λύγξιγγας
Λύπη, ἡ, chagrin, trist
Λυπηρός, ἡ, όν, affligea plorable. gr. anc.
Λυπητερά, *adv.* tristem
Λυπητερός, ἡ, όν, V. Λ
Λυπίζω, V. Λυπῶ (gr.
Λυπῶ, affliger, attrist
Λύρα, ἡ, lyre. gr. an
Λυρίζω, jouer de la ly
Λυρικός, ἡ, όν, lyri

joueur de lyre.
ἡ, dyssenterie. r.
•
ένος, η, ον, qui a
rie.
l'action de délier.
sign.‖Dissolution.
'une question, etc.
ge. gr. anc.
, maladie de la ra-

lyssès ou pustules
de la langue, qui
, dit-on, le virus

, *adv.* avec rage.
ırager. r. λυσσάω.
η, ον, enragé.
:ό, l'action de de-
é.
, η, ον, enragé.
, accès de rage.
ιος, η, ον, mordu
ı enragé. r. δάκνω.
ıisse, lien qui sert
ısemble les chiens.

όν, propre à dis-

, soluble.‖Délié.
, délivrance.

Λυτρώνω, sauver, délivrer; *au pass.* se racheter. r. λυτρόω.
Λύτρωσις, ἡ, rédemption.
Λυτρωτής, ὁ, sauveur, rédempteur; fém. ἡ λυτρώτρια.
Λυτρωτικός, ή, όν, qui a la force de sauver.
Λυχναράκι, τό, très-petite lampe; bougeoir.
Λυχνάρι, τό, petite lampe; chandelier. r. λύχνος.
Λυχνιά, ἡ, candélabre.
Λύχνος, ὁ, lampe. gr. anc.
Λυχνοστάτης, ὁ, petit meuble à porter une lampe, comme guéridon, etc.
Λύω, délier, dénouer, lâcher. *gr. anc.*‖Résoudre.
Λυώνω, fondre, liquéfier.
Λυώσιμον, τό, fonte. r. λύω.
Λώβη, ἡ, lèpre. gr. anc. honte.
Λωβιάζω, avoir la lèpre.
Λωβιάρης, ὁ, lépreux.
Λώβιασμα, τό, l'action d'avoir ou de gagner la lèpre.
Λωβός, ή, όν, lépreux.
Λωλά, *adv.* follement.
Λωλάγρα, ἡ, folie, *maladie.*
Λωλάδα, ἡ, folie, sottise.
Λωλαίνω, rendre fou; *au pass.* devenir fou.

Λώλαμα, τό· λωλαμός, ὁ, accès de folie.

Λωλόπαιδο, τό, jeune fou.

Λωλός, ή, όν, fou, sot.

Λωλομίλημα, τό, discours insensé. r. ὁμιλέω.

Λωλοφωνάζω, crier comme un fou. r. φωνέω.

Λωρί, V. Λουρί. r. lat. lorum.

Λώστος, ὁ, massue.

Λωτός, ὁ, lotus. *gr. anc.*||Alize, *fruit de l'alizier.*

M

M, douzième lettre de l'alphabet, numériquement et avec un accent (μ'), marque 40; et avec un signe au dessous (,μ), 40000.

Μά, *conj.* mais. r. it.||*Prép. hell.* par, en. Μὰ τὴν πίστιν μου, par ma foi. Μὰ τὴν ἀλήθειαν, en vérité.

Μαβύς, ειά, ύ, bleu.

Μάγα, V. Μάγισσα.

Μαγαζάκι, τό, petite boutique. ||Petit magasin.

Μαγαζές, ὁ, cave. r. or.

Μαγαζί, τό, boutique.||Magasin. r. or.

Μαγαζιάζω, emmagasiner.

Μαγαζιάτικον, τό, loyer d'un magasin.

Μαγαζίτικος, η, ον, de boutique; de magasin.

Μαγαζοσίταρον, τό, grenier.

Μαγαζοφυλακτής, ὁ, gardien de magasin.

Μαγάρι, *conj.*, V. Μακάρι.

Μαγαρίζω, salir, tacher; souiller.

Μαγαρισιά, ή, saleté.||Ordure.

Μαγάρισμα, τό· μαγαρισμός, ὁ, tache, salissure; souillure.

Μαγαρισμένος, η, ον, souillé, impur, renégat. V. Μαγαρίζω.

Μαγαριστής, ὁ, celui qui tache, qui salit, qui souille; *fém.* ή μαγαρίστρα.

Μαγγανεία, ή, machine, comme calandre, presse, etc.

Μαγγανίζω, calandrer.

ɛμα, τό, l'action de ca-
.
ν, τό· μάγγανος, ὁ, ca-
|| Presse. || Métier.
, ὁ, cuisinier.
ον, τό, cuisine.
μα, τό· μαγείρεψις, ἡ,
de faire la cuisine.
ω, faire la cuisine.
ή, ἡ, l'art du cuisinier.
σα, ἡ, cuisinière.
V. Μάγευμα.
ικον, τό, les ustensiles
uisine. r. μάγειρος.
, τό, ensorcellement.
;, ὁ, ensorceleur.
ensorceler.
ὸ, charme, enchante-
. μάγος, magicien.
ὴ, magie. gr. anc.
, ἡ, όν, magique.
, ὁ, major, *officier*.
, ἡ, magicienne.
ος, ὁ, maître. Μάγιστρος
λατίου, maître d'hôtel.
magister.
, τό, réchaud.
κι, τό, dim. de μάγκα-
ce mot.
ζω, etc., V. Μαγγαλίζω.
ν, τό, machine, métier.

Μαγνήτης, ὁ, aimant. r. μάγνης.
Μαγνητίζω, aimanter. || Magnetiser.
Μαγνητικός, ἡ, όν, magnétique.
Μαγνητισμός, ὁ, magnétisme.
Μάγος, ὁ, magicien. gr. anc.
Μαγουλάκι, τό, petite joue.
Μαγουλᾶς, ὁ, joufflu.
Μάγουλον, τό, joue.
Μαγουλοῦ, ἡ, joufflue.
Μαδεζοῦμαι, s'arracher les cheveux. r. μαδῶ, être chauve.
Μαδειῶ, V. Μαδῶ.
Μαδίζω, peler. || Plumer. r. μαδῶ.
Μάδισμα, τό, l'action d'épiler, de peler, ou de plumer. || Calvitie ou chûte des cheveux.
Μαδιστής, ὁ, celui qui épile, qui pèle, ou qui plume; fém. ἡ μαδίστρα.
Μαδιστικός, ἡ, όν, dépilatif.
Μαδῶ, épiler. || Peler. || Plumer. || Égrener. || Effeuiller.
Μαεστράλι, τό, maëstral, vent du nord-ouest sur la Méditerranée.
Μαζεύω, V. Μαζώνω. r. ὁμαδεύω.
Μαζή, μαζί, ou μαζύ, ensemble.
Μαζύ μου, avec moi; μαζύ μας, avec nous. r. ὅμαδος, rassemblement, ou ὁμάς.
Μαζωκτά, *adv.* ensemble.

Μαζωκτής, ὁ, celui qui amasse, qui recueille.||Percepteur.

Μαζωκτός, ή, όν, ramassé.

Μάζωμα, τό, rassemblement.

Μαζώνω (aor. ἐμάζωξα et ἔμασα), rassembler; recueillir. Μαζώνω τὰ πανιά, carguer les voiles. V. Μαζεύω.

Μάζωξις, ἡ, V. Μάζωμα.

Μάης, ὁ, mai, *mois*. r. lat.

Μαθαίνω, V. Μανθαίνω.

Μάθημα, τό, enseignement; leçon.||Étude.||Habitude.

Μαθηματάκι, τό, courte leçon.

Μαθηματική, ἡ, les mathématiques, *science*.

Μαθηματικός, ή, όν, mathématique; *subst.* mathématicien.

Μαθηματικῶς, *adv.* mathématiquement.

Μαθημένος, η, ον, *part.* appris. ||Accoutumé.

Μάθησις, ἡ, étude. || Enseignement.||Instruction.

Μαθητάριον, τό, école.

Μαθήτευμα, τό, éducation.

Μαθητεύω, instruire, former. || Étudier, apprendre.

Μαθήτευσις, ἡ, enseignement.

Μαθητευτικός, ή, όν, qu'on peut apprendre.

Μαθητευτός, ή, όν, susceptible d'instruction.

Μαθητής, ὁ, écolier, disciple; *pl.* οἱ μαθητάδες.

Μαθητοῦδι, τό, apprenti, garçon de boutique.

Μαθήτρα, ἡ, écolière.

Μαθυσάλιος, ία, ον, de Mathusalem. Ἔτη Μαθυσάλια, une vie aussi longue que celle de Mathusalem.

Μαϊά, ἡ, le temps de mai.

Μαϊμάρης, ὁ, architecte.

Μαϊμοῦ, ἡ, singe, *animal*.

Μαϊνάρω, amener, *t. de marine*. Μαϊνάρω τὰ πανιά, amener les voiles, les baisser.

Μαινίς, ἡ, hareng, *poisson*.

Μαινόμενος, η, ον, furieux.

Μαίνομαι, être en fureur.

Μάϊος et μάϊς, ὁ, mai, *mois*.

Μαϊστράλι, V. Μαεστράλι.

Μακαρᾶς, ὁ, poulie.

Μακάρι, *conj.* Dieu veuille, plût à Dieu. Ἐγὼ θέλω νὰ τὸ κάμω, μακάρι νὰ σκάσω, je veux le faire, dussé-je mourir (crever). r. μὴ γὰρ δή. V. Μηγαρί.

Μακαρίζω, rendre heureux. || Regarder comme heureux; mettre au nombre des saints.

ς, ία, ον, bienheureux.
της, ἡ, béatitude. ||
:é, *titre du pape.*
μα, τό, béatification.
μένος, η, ον, béatifié.
μός, ὁ, béatification.
ης, ὁ, feu, défunt. Ὁ
της ὁ πατέρας σου, feu
ıère. (gr. anc. heureux.
ı. ὁ τεθνεώς.)
ρα, ἡ, feue, défunte.
ιτατος, η, ον, sup. de
ος. (Le pape et le patriar-
: Jérusalem ont le titre
αριώτατος.)
ια, τά, macaroni, *mets.*
ıge bizarre de grec an-
moderne.
ικός, ή, όν, macaronique.
ίσι, ὁ, persil de Macé-
plante médicinale.
ρης, ὁ, boucher.
ιον, τό, boucherie.
ύω, dépecer; égorger,
: fait un boucher.
λικός, ή, όν, machia-
e.
λισμός, ὁ, machiavé-
r. Machiavel.
ıης, *adj.* étourdi par le
angoureux. r. or.

Μακρά, ἡ, une longue.
Μακράν, *adv.* loin. *gr. anc.* Ἀπὸ μακράν, de loin.
Μάκραιμα, τό, alongement, accroissement. || Éloignement.
Μακραίνω, alonger, prolonger. || Croître. || Éloigner; s'éloigner. r. μακρός, long.
Μάκρευμα, V. Μάκραιμα.
Μακρημερεύω, V. Μακροημερεύω.
Μακριά, *adv.* V. Μακρυά.
Μακρόβιος, *adj.* qui vit longtems.
Μακροβλέπω, voir de loin.
Μακρογένης, *adj.* qui a une longue barbe. r. γένειον.
Μακροημέρευμα, τό· μακροημέρευσις, ἡ, longue durée. || Délai, longueur. || Patience.
Μακροημερεύω, retarder, temporiser. || Tolérer.
Μακρόθεν, *adv.* de loin.
Μακροθυμία, ἡ, longanimité.
Μακρόθυμος, *adj.* patient.
Μακροθυμῶ, souffrir, tolérer.
Μακροχαιριά, ἡ, délai, retardement.
Μακροχαιρίζω, différer, temporiser. r. μακρός, καιρός.
Μακροχαιριστής, ὁ, temporiseur.
Μακροκέφαλος, *adj.* qui a une tête longue. gr. anc.

Μακρόκορμος, *adj.* dont le corps est long. r. κορμός, tronc.
Μακρόλαιμος, *adj.* qui a un long cou. r. λαιμός, gorge.
Μακρολογία, ἡ, prolixité.
Μακρολόγος, *adj.* verbeux.
Μακρολογῶ, parler longuement; être prolixe. gr. anc.
Μακρομάγουλος, *adj.* qui a les joues pendantes.
Μακρομάλα, fém. de μακρομάλης.
Μακρομάλης, *adj.* qui a de longs cheveux. r. μαλλός.
Μακρομάνικος, η, ον, à longues manches. r. lat. manica.
Μακρομύτα, fém. de μακρομύτης.
Μακρομύτης, *adj.* qui a un long nez. r. μύτις, narine.
Μακροπόδαρος, η, ον, qui a de longs pieds. r. ποδάριον.
Μάκρος, τό, longueur. Κατὰ μάκρος τοῦ, le long de. Εἰς μάκρος, au long.
Μακρότης, ἡ, m. sign. gr. anc.
Μακρουλός, *adj.* un peu long.
Μακρόφτερος, η, ον, qui a de longues ailes. gr. anc. μακρόπτερος.
Μακροχέρα, fém. de μακροχέρης.
Μακροχέρης, *adj.* qui a de longues mains. r. χείρ.
Μακροχρονίζω, subsister long temps. *gr. anc.*‖Temporiser.
Μακροχρονιά, ἡ· μακροχρόνισμα τό· μακροχρονισμός, ὁ, vie pro longée.‖Délai, retardement.
Μακρόχρονος, η, ον, âgé.
Μακρυά, *adv.* V. Μακράν.
Μακρύθωρος, η, ον, qui voit d loin. r. μακρός, θεωρέω.
Μακρυνάρι, τό, corridor; allé
Μακρυνόν, τό, le lointain.
Μακρυνός, ή, όν, lointain.
Μακρύνω, V. Μακραίνω.
Μακρύποδας, *adj.* qui a de long pieds. r. πούς, *gén.* ποδός.
Μακρύς, ειά, ύ, long. r. μακρό
Μακρύτατα, *adv.* très-loin.
Μακρύτερα, *adv.* plus loin.
Μακρῶς, *adv.* longuement.
Μαλάβαθρον, τό, malabathru ou feuille d'une plante de l'I de, qui entre dans la théri que.
Μάλαγμα, τό, or, *métal.*‖L'a tion de patiner, de manier.
Μαλαγμένος, η, ον, manié, patin
Μαλάζω, V. Μαλάσσω.
Μάλαθρον, τό, fenouil, *plant* r. μάραθρον.
Μαλαθρόσπορος, ὁ, graine de fe nouil. r. σπορά.

ὶ, *adv.* mollement.
ιμα, τό, adoucissement.
ίνω, amollir. ‖ Adoucir.
paiser. r. μαλακός.
α, ἡ, mollesse. ‖ Pollu-
ıanuelle.
ζω, masturber; *au pass.*
sturber.
σμα, τό, masturbation.
ς, ἡ, όν, mou, délicat.
ισαρκος, η, ον, dont la
est molle ou délicate.
ισύνη et μαλακότης, ἡ,
sse, délicatesse.
τριχος, η, ον, qui a les
ux ou le poil doux.
ύτζικα, *adv.* un peu mol-
ıt. r. μαλακός.
ύτζικος, *adj.* un peu mou.
ής, ὁ, qui manie, qui
:.
ικός, ἡ, όν, émollient.
iable.
ός, ἡ, όν, maniable, sou-

ιμα, τό, amollissement.
ινω, amollir. r. μαλακός.
ι, τό, or. r. μαλάσσω.
τένιος, *adj.* d'or.
τικόν, τό, prix de la do-
l'un objet. ‖ Bijou en or.

Μαλαματοκαπνίζω, dorer au feu.
Μαλαματοκάπνισμα, τό, dorure au feu.
Μαλαματοκαπνιστής, ὁ, doreur au feu.
Μαλαματόφυλλον, τό, feuille d'or.
Μαλαμάτωμα, τό, dorure.
Μαλαματώνω, dorer.
Μαλαματωτής, ὁ, doreur.
Μάλαξις, ἡ· μάλασμα, τό, maniement. ‖ Mélange.
Μαλᾶς, V. Μαλλᾶς.
Μαλάσσω, manier, patiner. ‖ Mêler. (gr. anc. amollir.)
Μαλαφράντζα, ἡ, la maladie vénérienne. r. it. mal francese.
Μαλβαζία, ἡ, malvoisie, *vin.*
Μαλί et μαλίον, V. Μαλλί.
Μάλιστα, *adv.* surtout. ‖ Oui.
Μαλλάκι, τό, petit duvet; petit cheveu, dim. de μαλλί.
Μαλλᾶς, ὁ, marchand de laine.
Μαλλί, τό, laine. ‖ Poil, duvet; *au pl.* les cheveux. r. μαλλός.
Μαλλιάζω, devenir velu.
Μαλλιαρός, *adj.* velu, laineux.
Μαλλιαρότης, ἡ, qualité, état de ce qui est velu. r. μαλλός.
Μαλλινοπουλητής, V. Μαλλᾶς.
Μάλλινος, η, ον, V. Μαλλίτικος.
Μαλλίτικος, η, ον, de laine.

Μᾶλλον, *adv. hell.* plus; plutôt.
Μάλωμα, τό, dispute. || Réprimande.
Μαλώνω, gronder. || Disputer, se quereller, *probablement p.* χμαλώνω. r. αἰχμάλωτος, d'αἰχμή, d'où αἰχμάζω, combattre.
Μαλωτής, ὁ, grondeur; querelleur; fém. ἡ μαλώτρα.
Μαμά et μάμμα, ἡ, maman.
Μαμαλοῦκος, *adj.* sot, nigaud.
Μαμή, etc., V. Μαμμή.
Μαμμεύω, accoucher une femme. gr. anc. μαιεύω.
Μαμμή, ἡ, sage-femme.
Μαμμικά, *adv.* en sage-femme.
Μάμμος, ὁ, accoucheur.
Μαμμωνᾶς, ὁ, Mammon ou le démon des richesses.
Μαμούδι et μαμούνι, τό, scarabée, *insecte.*
Μαμουλίζω, mâchonner; ruminer.
Μαμούλισμα, τό, rumination.
Μαμουλιστής, ὁ, qui mâchonne; qui rumine; fém. ἡ μαμουλίστρα.
Μάνα et μάννα, ἡ, mère. r. μάμμα.
Μαναδάκι, τό, dim. de μάνα.
Μανάδες, αἱ, pl. de μάνα.
Μανάρα, ἡ, hache.
Μαναράκι, τό, hachette.
Μάνδαλος, V. Μάνταλος.
Μανδαρῖνος, ὁ, mandarin, *titre de dignité à la Chine.*
Μάνδρα, ἡ, étable, bercail.
Μανδράκι, τό, petite bergerie.
Μανδρί, τό, V. Μάνδρα.
Μανδριάζω, rassembler le troupeau. r. μάνδρα, étable.
Μανδρίασμα, τό, rassemblement du troupeau.
Μανδύας, ὁ, manteau, pallium.
Μανδύλι, V. Μαντίλι.
Μανέται, αἱ, menottes. r. it.
Μανζιλεύω, déposer, destituer.
Μανζίλης, ὁ, celui qui est déposé, qui est destitué. r. or.
Μανζιλία, ἡ, déposition.
Μανθάνω, instruire. || Apprendre. (gr. anc.) || S'accoutumer.
Μανία, ἡ, fureur; manie.
Μανίζω, devenir ou rendre furieux. r. μαίνομαι.
Μανιάκι, τό, collier. r. μανιάκης.
Μανικάκι, τό, dim. de μανίκι.
Μανίκι, τό, manche *d'instrumens ou d'habits.* r. it. et lat.
Μανίκιασμα, τό, l'action d'emmancher.
Μανικός, ή, όν, furieux; maniaque. gr. anc.

μα, V. Μανίκιασμα.
νω, emmancher.
ς, *adv.* en furieux.
ι, τά, bracelets. r. it.
lia, du mot latin *manus*.
υλον, τό, manipule.
α, τό, emportement.
ής, ὁ, un furieux
, ἡ, fureur. r. μανία.
οι, τό, champignon. r.
της.
ι, ἡ, manchon. r. manus.
τον, τό, manifeste *d'une*
nce. r. it.
ης, *adj.* furieux.
ἡ, manne. V. Μάνα.
λα, ἡ, mère, dim. de μάνα.
λι, τό, grand chandelier
se.
άκι et μανούσι, τό, giro-
fleur.
πι, τό, emploi, charge,
rnement. 'ς τὸ μανσοῦπι
ἡ πασᾶ, dans le pachalik

ος, ὁ, loquet, pêne.
ώνω, fermer au loquet.
ιον, V. Μανιτάρι.
άρης, ὁ, accusateur; rap-
ur, écolier qui rapporte.
ευμα, τό, accusation.

Μαντατεύω, accuser; rapporter.
Μαντάτον, τό, nouvelle, avis; message. Τί μαντάτα; quelles nouvelles? r. lat. mandatum.
Μαντατούρης, V. Μαντατάρης.
Μαντατοφορεύω, apporter une nouvelle, un message.
Μαντατοφόρος, ὁ, messager; fém. ἡ μαντατοφόρισσα.
Μαντεία, ἡ, divination. gr. anc.
Μάντεμα, V. Μάντευμα.
Μαντέμι, τό, minière.
Μάντευμα, τό, divination.
Μαντευτική, ἡ, l'art de deviner, de prédire.
Μαντευτικός, ή, όν, qu'on peut deviner. || Qui sait deviner.
Μαντεύω, deviner, prédire.
Μαντζέτα, ἡ, génisse. r. it.
Μαντζούνι, τό, conserve, marmelade. Μαντζούνι ἰατρικόν, électuaire.
Μαντζουράνα, ἡ, marjolaine, *pl.*
Μάντης, ὁ, devin. gr. anc.
Μαντική, ἡ, l'art des devins.
Μαντικός, ή, όν, qui a la vertu de deviner.
Μαντίλα, ἡ, nappe. r. lat.
Μαντιλάκι, τό, petit mouchoir.
Μαντίλι, τό, mouchoir. r. lat. mantile.

Μαντίον, τό, manteau, pallium.
Μάντισσα, ἡ, devineresse.
Μαντοῦρα, ἡ, chalumeau. Παίζω τὴν μαντοῦραν, jouer du chalumeau.
Μάντρα, ἡ· μαντρί, τό, etc., V. Μάνδρα, Μανδρί, etc.
Μαξιλάρα, ἡ, grand oreiller.
Μαξιλαράκι, τό, petit oreiller.
Μαξιλάρι, τό, oreiller. r. lat. maxilla.
Μαοῦνα, ἡ, grande barque de transport. r. it.
Μαραγκός, ὁ, menuisier; charpentier. r. it.
Μαραγγιάζω, se flétrir.
Μαράγγιασμα, τό, l'action de se faner. r. μαραίνω.
Μάραθρον, V. Μάλαθρον.
Μαραίνω, faner, flétrir. *gr. anc.* ||Se faner. || Couler, *en parlant des fruits*.
Μάραμα, τό· μαραμός, ὁ, flétrissure, dépérissement; marasme.
Μαραμπούς, ὁ, marabout, *prêtre mahométan*.
Μαραντικός, ἡ, όν, qui se fane; qui dépérit; pulmonique.
Μαρασμός, ὁ, marasme. gr. anc.
Μαργαριτάρι, τό, perle.
Μαργαριταρένιος, *adj.* de perle.
Μαργαρίτης, ὁ, perle. gr. anc.
Μαργαριτοπλούμιστος, η, ον, parsemé de perles.
Μαργιολιά, ἡ, astuce, ruse.
Μαργιόλεμα, τό, m. sign.
Μαργιολεύω, agir avec astuce.
Μαργιολικά, *adv.* astucieusement.
Μαργιόλικος, η, ον, et μαργιόλος, rusé, fin. r. it.
Μαργιόλισσα, ἡ, rusée, friponne.
Μαργοτίδες, οἱ, engelures.
Μάργωμα, τό, engourdissement causé par le froid.
Μαργώνω, pénétrer et engourdir de froid.
Μαρδάς, ὁ, fraude; mélange.
Μαρεσάλλος, ὁ, maréchal, premier grade militaire de France.
Μαριολιά, etc., V. Μαργιολιά.
Μαρκάσι, τό, talc, *pierre*.
Μαρκέζα, ἡ, marquise.
Μαρκεζάτον, τό, marquisat.
Μαρκέζος, ὁ, marquis. r. it.
Μαρκεσίνα, V. Μαρκέζα.
Μάρκεσσος, V. Μαρκέζος.
Μαρμάζω, inusité; on dit seulement : δὲν μαρμάζω, δὲν μαρμάζει, je ne bouge pas; il ne remue pas.

ρένιος et μαρμαρίτικος, de marbre.
ρον, τό, marbre. gr. anc.
ρωμα, τό, incrustation arbre. ||Lustre, poli.
ρώνω, incruster en mar- || Rendre poli comme le ιre. || Devenir dur comme ιarbre.
ρωσις, ἡ, incrustation en ιre. || Pétrification du mar-

λι, τό, laitue. r. μαϊούλιον as), parce que cette plan- mange au mois de mai.
λόγουλον, τό, tige de lai-

λόσπορος, ὁ, graine de ɜ. r. σπορά.
λόφυλλον, τό, feuille de ɜ.
τιος, *adj.* du mois de .
ις, ὁ, mars, *mois*. r. lat.
οας, ὁ, témoin. || Martyr.
ορμα, τό, témoignage. || yre.
οία, ἡ, témoignage, at- ion.
οικόν, τό, certificat.
οικός, ή, όν, testimonial.

Μαρτύριον, τό, martyre.
Μαρτυρολόγιον, τό, martyrologe.
Μαρτυρῶ, témoigner, attester. ||Souffrir le martyre. *gr. anc.* ||Martyriser.
Μάρτυς (gr. anc.), V. Μάρτυρας.
Μάσε, aor. impér. de μαζώνω.
Μασέλα, ἡ, mâchoire. r. it.
Μασελίζω, souffleter.
Μασέλισμα, τό, soufflet.
Μασελοδόντια, τά, dents molaires. r. it. et ὀδούς.
Μάσημα, τό· μάσησις, ἡ (gr. anc.), mastication.
Μασημένος, η, ον, *part.* mâché.
Μαστθός, ὁ, mamelle. gr. anc.
Μαστιά, ἡ, pincettes.
Μασίζω, mâcher. r. μασάομαι.
Μασιστῆρι, τό, masticatoire, *médicament.* || Mâchoire.
Μασιστής, ὁ, qui mâche.
Μασκαραλίκι, τό, baliverne.
Μασκαρᾶς, ὁ, bouffon. || Imbécille. || Mascaron, tête grotesque qu'on met aux portes, etc.
Μάσκαρα, ἡ, masque. r. it.
Μασκάρευμα, τό, bouffonnerie; badinage. || Moquerie.
Μασκαρευτής, ὁ, badin. || Railleur; fém. ἡ μασκαρεύτρια.
Μασκαρεύω, folâtrer; badiner.

Μασκαρώνομαι, se déguiser.
Μάσκουλον, τό, boîte, mortier.
Μασουλίζω, mâchonner.
Μασούλισμα, τό, l'action de mâchonner. r. μασάομαι.
Μασουράκι, τό, petit tuyau.
Μασούρι, τό, tuyau. r. or.
Μαστέλον, τό, cuvette. r. it.
Μάστιγα, ἡ, fouet. r. μάστιξ.
Μαστιγοφόρος, ὁ, qui porte un fouet. gr. anc.
Μαστίγωμα, τό, fustigation.
Μαστιγώνω, fouetter, fustiger, de μαστιγόω.
Μαστιγωτής, ὁ, qui fouette.
Μαστίγωσις, ἡ, fustigation.
Μαστίχη, ἡ, gomme du lentisque.
Μαστίχι, τό, mastic, *colle*.
Μαστιχιά, ἡ, lentisque, *arbre*.
Μάστορας et μάστορης, ὁ, maître ouvrier. || Homme habile.
Μαστοριά, ἡ, habileté. || Maîtrise.
Μαστορικά, *adv.* artistement.
Μαστορικός, ἡ, όν, industrieux. || De maître.
Μαστόρισσα, ἡ, maîtresse ouvrière. || Femme habile.
Μαστορόπουλον, τό, garçon de boutique, apprenti.
Μαστός, ὁ, mamelle. gr. anc.
Μαστραπᾶς, ὁ, pot, vase.
Μαστρωπός, ὁ, homme qui tient une maison de prostitution. gr. anc.
Μασχάλη, ἡ, aisselle. gr. anc.
Μασῶ, mâcher. r. μασάομαι.
Μάταια, *adv.* avec vanité. || En vain.
Ματαιοκοπιάζω, travailler en vain. gr. anc. ματαιοπονέω.
Ματαιολογία, ἡ, paroles en l'air. || Vanité.
Ματαιολόγος, *adj.* qui tient de vains discours. gr. anc.
Ματαιολογῶ, parler vainement; dire des futilités.
Μάταιος, *adj.* vaniteux. || Futile; vain, inutile (gr. anc.).
Ματαιότης, ἡ, vanité.
Ματαιοφροσύνη, ἡ, vanité, orgueuil.
Ματαιοφρονῶ, s'enorgueillir.
Ματαιόφρων, *adj.* vaniteux, fat.
Ματαιώνω, rendre vain; *au pass.* s'énorgueillir. r. ματαιόω.
Ματαίως, *adv.* en vain.
Ματάκι, τό, dim. de μάτι, œil. Ματάκια μου, *expr. de tendresse.*
Μάτζα, ἡ, massue. || Pique, *aux cartes.* r. it.
Ματζαδοῦρα, ἡ, étable.
Ματζάλισμα, V. Μασούλισμα.

massue.
ὁ, charlatan.
bâton; masse.
marjolaine, *fleur.*
||Bourgeon. ||Vue.
α νὰ μὲ ἰδῇ, il ne
garder, p. il me
ι μὲ μάτι, face à
τιον.
lade, clin d'œil.
ἱμάτια, habits.
garder attentive-
er. ||Fasciner, en-
gardant, de μάτι,
œil, *préjugé an-*
e subsistant.
, regard, coup
nation, ensorcel-

, lorgnette, lor-
. lunettes, bési-
œil; ὕαλος, verre.
ό, le bord de la
ι *pl.* les cils.
isciner, ensorce-
πιέζω.
ό, ensorcellement.
mal aux yeux.
τό, les cils.
τό, sourcil. r. ὀ-
, *gén.* ὄμματος.

Ματόφυλλον, τό, paupière.
Ματωμένος, η, ον, ensanglanté.
Ματώνω, ensanglanter, de αἱματόω.
Μαυλίζω, tenir une maison de débauche; livrer à la prostitution. ||Débaucher. gr. anc.
Μαυλιστής, ὁ, corrupteur. || Qui tient une maison de débauche; qui livre à la prostitution; fém. ἡ μαυλίστρα.
Μαυής, V. Μαβύς.
Μαυράδα, ἡ, noirceur.
Μαυράδι, τό, le noir.
Μαύρη, ἡ, négresse.
Μαυρί, τό, encre. V. Μαῦρος.
Μαυρίζω, noircir. || Se noircir, s'obscurcir.
Μαυρίλλα, ἡ, noircissure. ||Nuée orageuse, grain; de μαῦρος.
Μαύρισμα, τό, action de noircir.
Μαυρογένης, *adj.* qui a la barbe noire. r. γένειον.
Μαυροδερός, V. Μαυρυδερός.
Μαυροκαπνισμένος, η, ον, noirci par la fumée. r. καπνός.
Μαυροκερασιά, ἡ, mérisier.
Μαυροκέρασον, τό, mérise, *fruit.*
Μαυρομάλα, fém. de μαυρομάλης.
Μαυρομάλης, *adj.* qui a les cheveux noirs. r. μαλλός.

Μαυρομάτα, fém. de μαυρομάτης.

Μαυρομάτης, *adj.* qui a les yeux noirs. r. ὄμμα, *gén.* ὄμματος. gr. anc. μελανόμματος.

Μαυρομούρα, fém. de μαυρομούρης..

Μαυρομούρης, *adj.* qui a le visage noir.

Μαυρομούστακος, qui a les moustaches noires. r. μύσταξ.

Μαυρομούτζουνος, V. Μαυρομούρης.

Μαῦρον, τό, le noir, *couleur.*

Μαυροπούλι, τό, étourneau, *oiseau noirâtre.*

Μαυροπράσινος, η, ον, noir foncé. r. πράσον.

Μαῦρος, ὁ, maure, nègre. || Le diable. || Moreau ou cheval noir; fém. ἡ μαῦρα.

Μαῦρος, η, ον, noir. || Malheureux. Μαύρη ἡ μοῖρα σου, malheur à toi! Μαῦρα δάκρυα, des larmes amères. r. hell. ἄμαυρος; ou lat. *maurus*, africain.

Μαυροτήγανον, τό, charbon de peste.

Μαυρούτζικος, η, ον, un peu noir, dim. de μαῦρος.

Μαυροφορεμένος, η, ον, vêtu de *noir.*

Μαυροφορῶ, être vêtu de noir porter le deuil.

Μαυροχείλης, *adj.* qui a les lèvres noires, livides; fém. μαυροχεῖλα. r. χεῖλος.

Μαυρυδερός, ή, όν, noirâtre.

Μάχαιρα, ἡ, coutelas, poignard

Μαχαιράκι, τό, petit couteau.

Μαχαίρι, τό, couteau.

Μαχαιριά, ἡ, coup de couteau

Μαχαιροβαρετιά, V. Μαχαιριά

Μαχαίρωμα, τό, l'action de donner un coup de couteau.

Μαχαιρώνω, blesser avec un couteau. r. μάχαιρα.

Μαχαιροθήκη, ἡ, gaîne de couteau, ou de poignard.

Μαχαλᾶς, ὁ, quartier *dans une ville*, etc. r. or.

Μαχαλελής et Μαχαλιώτης, ὁ, du même quartier, voisin.

Μάχευμα, μαχεύω, V. Ἀμάχευμα

Μάχη, ἡ, combat. gr. anc. Βαστῶ μάχην, haïr.

Μάχιμος, *adj.* guerrier.

Μαχητής, ὁ, combattant.

Μαχητικά, *adv.* en combattant

Μαχμούζι, τό, éperon.

Μαχμούρης, V. Μακμούρης.

Μάχομαι, combattre. || Disputer

Μαχραμᾶς, ὁ, voile de femmes

ιοῦνα.
c. Μὲ τὸ νά, parce
ιν τοῦτο, cepen-
ιoins. Μὲ ὅλον ὅτι
ɔique. Μὲ ὅλον τὸν
του, malgré son
e. Μὲ μιᾶς, s. ent.
ıt-à-coup. r. μετά.
grandement.
. Μεγαλώνω.
ἡ, vanité, orgueil.
ιdj. vain, orgueil-
c.
e vanter.||Se don-
de grandeur.
ι, grandeur, ma-
gr. anc.
t μεγαλιότητα, ἡ,
Majesté, *titre des*

. Μεγάλωμα.
η, ον, comp. de
ιέ.
ον. τό, la semaine
δομάς.
fém. de μεγαλο-

, *adj.* qui a de
ts. r. ὀδούς.
α, ἡ, grande

Μεγαλοδύναμος, *adj.* fort puissant. gr. anc.
Μεγαλοδωρία, ἡ, libéralité, munificence.
Μεγαλόδωρος, *adj.* libéral, généreux. gr. anc.
Μεγαλοκαρδία, ἡ, magnanimité. r. μέγας, grand; καρδία, cœur.
Μεγαλόκαρδος, *adj.* magnanime.
Μεγαλόκορμος, η, ον, qui est de grande taille. V. Κορμός.
Μεγαλόκτυπος, *adj.* bruyant.
Μεγαλολογία, ἡ, haute éloquence. r. μέγας, λόγος.
Μεγαλολόγος, *adj.* très-éloquent.
Μεγαλομάτα, fém. de μεγαλομάτης.
Μεγαλομάτης, *adj.* qui a de grands yeux. r. ὄμμα.
Μεγαλομιλῶ, parler haut, ou avec emphase.
Μεγαλομύτα, fém. de μεγαλομύτης.
Μεγαλομύτης, *adj.* qui a un grand nez. r. μύτις.
Μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificence.
Μεγαλοπρεπέστατα, *adv.* très-magnifiquement.
Μεγαλοπρεπής, *adj.* magnifique.
Μεγαλοπρεπῶς, *adv.* magnifiquement. gr. anc.

Μεγαλοῤῥημονιτικός, ή, όν, emphatique.

Μεγαλοῤῥήμων, ὁ, exagérateur.

Μεγαλοῤῥημονῶ, exagérer.

Μεγάλος, η, ον, grand. r. μέγας.

Μεγαλοσύνη (gr. anc.), et μεγαλότης, ἡ, grandeur; magnificence, majesté.

Μεγαλοσιάνος, ὁ, un grand, un seigneur. r. μέγας.

Μεγαλόσωμος, *adj.* de grande stature. r. σῶμα.

Μεγαλοφροσύνη, ἡ, arrogance.

Μεγαλόφρων, *adj.* altier.

Μεγαλοφωνάζω, crier bien fort.

Μεγαλόφωνος, η, ον, qui a une voix forte. gr. anc.

Μεγαλοφώνως, *adv.* à haute voix.

Μεγαλόψυχα, *adv.* avec magnanimité.

Μεγαλοψυχία, ἡ, magnanimité.

Μεγαλόψυχος, *adj.* magnanime.

Μεγαλούτζικος, *adj.* un peu grand; dim. de μέγας.

Μεγαλύνω, amplifier, agrandir; exalter. gr. anc.

Μεγάλωμα, τό, agrandissement.

Μεγαλώνυμος, *adj.* célèbre, renommé. gr. anc.

Μεγαλώνω, agrandir, augmenter. ‖ S'agrandir, s'accroître.

Μεγάλως, *adv.* grandement, beaucoup. gr. anc.

Μεγάλωσις, ἡ, agrandissement.

Μεγαλώτατα, *adv.* extrêmement.

Μεγαλωτής, ὁ, amplificateur.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, grand.

Μέγγενες, ὁ, tenailles, pinces. ‖ Machine à lustrer et moirer les étoffes. r. or.

Μέγεθος, τό, grandeur, gr. anc.

Μεγιστᾶνες, οἱ, les grands.

Μέγιστος, η, ον, très-grand.

Μεδάλια, ἡ, médaille. r. it.

Μεέγκι, τό, pierre de touche.

Μεζές, ὁ, pillule qui donne de l'appétit. ‖ Ébat, jeu.

Μεζίλι, V. Μενζίλι. r. or.

Μεθαύριον, τό, le jour d'après-demain. r. μετά, αὔριον.

Μέθεξις, ἡ, participation.

Μεθέορτον, τό, octave d'une fête.

Μεθερμήνευμα, τό· μεθερμήνευσις, ἡ, interprétation.

Μεθερμηνευτής, ὁ, interprète.

Μεθερμηνεύω, interpréter.

Μέθη, ἡ, ivresse, ivrognerie.

Μεθοδεία, ἡ· μεθόδευμα, τό, machination.

Μεθοδικός, ή, όν, méthodique.

Μέθοδος, ἡ, méthode. gr. anc.

Μεθύσι, τό, ivresse. r. μέθυ.

τό, enivrement.
, ὁ, ivresse.
adj. ivre. gr. anc.
κς, ὁ, grand ivrogne.
, ὁ, ivrogne.
, ἡ, ivrognesse.
μεθῶ; enivrer. || S'eni-
re ivre. r. μέθυ, vin.
la majeure (logique).
omp. hell. plus grand.
ι μεϊντάνι, τό, marché,
marché. r. or.
τό, jeune homme.
ης, adj. de jeune
|| Puéril.
, τό· μείρασις, ἡ, divi-
rtage. r. μείρω.
ά, adv. séparément.
ός, ἡ, όν, divisible.
, ὁ, diviseur, t. d'a-
ue.
diviser, partager.
, badiner, plaisanter.
;, ὁ, badin, enjoué;
ειτριάρα.
α, τό, badinage.
κά, adv. en plaisantant.
κός, ἡ, όν, badin, gai.
α, ἡ, mélancolie.
άζω, être mélancoli-
ınc. μελαγχολάω.

Μελαγχολικός, ἡ, όν, mélancolique. gr. anc.
Μελαγχολῶ, V. Μελαγχολιάζω.
Μελαγχρινάδα, ἡ, couleur brune, teint brun.
Μελαγχρινιάζω, brunir; hâler. || Devenir brun.
Μελαγχρινούτζικος, adj. un peu brun.
Μελαγχρινός, ἡ, όν, brun. r. μελαγχρής.
Μελανάδα, ἡ, noirceur; lividité, meurtrissure. r. μέλας.
Μελάνθι, τό, nielle, *plante.*
Μελάνι, τό, encre. r. μέλαν, τό.
Μελανιά, V. Μελανότης.
Μελανιάζω, devenir noirâtre, livide. r. μελανίζω.
Μελάνιασμα, τό, noircissure; lividité; meurtrissure.
Μελανόλευκος, adj. noir et blanc.
Μελανός, ἡ, όν, noirâtre, brun. || Livide. r. μέλας, *gén.* μέλανος.
Μελανότης, ἡ, noirceur, lividité; meurtrissure.
Μελανότριχος, η, ον, qui a les cheveux noirs. r. μελανόθριξ.
Μελανοχροινός, ἡ, όν, brun. Μελανοχροινὸς ἀνοικτός, brun clair. r. μέλας, et χροΐ, dat. de χρούς, peau.

Μελάνωμα, τό, noircissure.

Μελαχρινός et μελαψός, V. Μελαγχρινός.

Μέλει, *v. impers. hell.* Τί σὲ μέλει; que vous importe? Τοῦτο δὲν μὲ μέλει, cela ne m'inquiète pas.

Μελέτη, ή, étude, méditation.

Μελέτημα, τό, m. sign.

Μελετητής, ό, celui qui médite.

Μελετητικός, ή, όν, méditatif.

Μελετῶ, étudier; méditer, penser. Μελετῶ νὰ εἰπῶ, je me propose de dire.

Μέλι, τό, miel. gr. anc.

Μελίγγια, τά, tempe r. μήνιγξ, *gén.* μήνιγγος.

Μελίγλωσσος, *adj.* dont les paroles ont la douceur du miel.

Μελίζω, dépecer, démembrer.

Μελίη, ή, frêne, *arbre.* gr. anc.

Μελίκρατον, τό, hydromel.

Μελίρρητος, V. Μελίγλωσσος.

Μέλισσα, ή, abeille. gr. anc.

Μελίσσι, τό, ruche à miel.

Μελισσοβοσκός, ό, celui qui gouverne les abeilles.

Μελισσοβότανον, τό, mélisse, *plante.* gr. anc.

Μελισσόπητα, V. Μελόπητα.

Μελισσοποῦλα, ή, petite abeille.

Μελισσόχορτον, τό, mélisse, *pl.*

Μελισσών, ό, ruche à miel.

Μελιτεύω, faire du miel.

Μελιτζάνα, ή, mélongène, *plante.*

Μέλλον, τό, l'avenir. gr. anc.

Μέλλων, ό, le futur, *temps.*

Μελοκούλουρον, τό, gimblette faite avec du miel.

Μελόπητα, ή, gâteau ou rayon de miel. gr. anc. μελίπηκτον.

Μέλος, τό, chant.‖Membre.

Μελοτρύγημα, τό, récolte du miel. r. *μέλι, τρυγάω.*

Μελόχα, ή, mauve, *plante.*

Μελῳδία, ή, mélodie. gr. anc.

Μελῳδικός, ή, όν, mélodieux.

Μελῳδικῶς, *adv.* mélodieusement.

Μελῳδός, ό, chantre mélodieux.

Μελῳδῶ, chanter mélodieusement. gr. anc.

Μελώνω, emmieller. r. μέλι.

Μεμβράνα, ή, membrane.‖Parchemin. r. lat.

Μεμπτός, ή, όν, blâmable.

Μέμφομαι, blâmer. gr. anc.

Μέμψις, ή, blâme. gr. anc.

Μέν, *particule hell.* à la vérité (le corrélatif est ὅμως).

Μενεξές, ό, violette. r. or.

τό, estafette, poste.
;ίλι, en poste. r. or.
ιν, τό, menuet, *danse.*
τό, matelas. r. or.
, τό, mosquée. r. or.
ἰί, τό, benjoin, *résine.*
ster, demeurer. gr. anc.
, jour, p. ἡμέρα.
côté, flanc. r. μέρος.
ιερδικά, *adv.* partie par séparément.
, τό, portion. r. μέρος.
, τό, raccommodage. aration. r. or.
ζω, raccommoder; ra-

σμα, τό, l'action de moder.
ιστής, ὁ, raccommodeur.
, cuisse. r. μηρός.
ἡ, côté. Ἡ δεξιὰ μεριά, droit; ἡ κάτω μεριά, le en bas; ἡ ἀπάνω μεριά, d'en haut. Ἀπὸ κάθε de tout côté. r. μέρος.
ἡ, part, portion.
, τό, m. sign.
ἡ, dentelle.
ενον, τό, dividende.
distribuer, diviser.
adv. particulièrement.

Μερικός, ἡ, όν, particulier. || Quelqu'un; quelque. Μερικοὶ λέγουν, quelques-uns disent. Μερικαῖς φοραῖς, quelques fois.
Μερικῶς, *adv.*, V. Μερικά.
Μέριμνα, ἡ, souci. gr. anc.
Μεριμνῶ, avoir des soucis.
Μερίς, gr. anc. V. Μερίδα.
Μέρισμα, τό, distribution. || Partage. gr. anc. μερισμός.
Μεριστής, ὁ, diviseur, *t. d'arith.*
Μερμίγκα, ἡ, grosse fourmi.
Μερμίγκι, τό, fourmi. r. μύρμηξ.
Μερμιγκιά, ἡ, fourmillère.
Μερμιγκιάζω, fourmiller.
Μερμίγκιασμα, τό, fourmillement.
Μεροκάματον, τό, travail d'un jour. r. ἡμέρα, κάμνω.
Μερομίσθι, τό, salaire d'une journée. r. ἡμέρα, μισθός.
Μερομίσθιος, *adj.* payé à la journée.
Μερομισθώνω, payer à la journée. r. ἡμέρα, μισθόω.
Μερονύκτιον et μερόνυκτον, τό, un jour entier de 24 heures, comprenant le jour et la nuit. r. ἡμέρα, et νύξ.
Μέρος, τό, part; partie; côté.

Κατὰ *μέρος*, à part, à l'écart. Ἀπὸ τὸ *μέρος μου*, de mon côté, ou quant à moi. Κρατῶ *ἀπὸ τὸ μέρος τῶν* Ἑλλήνων, je suis du parti des Grecs.

Μερσίνη et *μερσινιά*, ἡ, myrte.

Μερτικόν, τό, portion. r. *μείρω*.

Μέρωμα, τό, apprivoisement. || Adoucissement.

Μερώνω, apprivoiser. || Apaiser. r. *ἡμερόω*.

Μερωτής, ὁ, celui qui apprivoise ; qui apaise.

Μερωτικός, ή, όν, qui a la vertu d'apprivoiser ; d'apaiser.

Μές, *prép.* dans, p. *μέσα*. Μὲς τὸ *αἷμα*, dans le sang.

Μέσα, *adv.* dedans. || Au milieu de, parmi. Μέσα *εἰς τοῦτο*, sur ces entrefaites, cependant. Ὁ *μέσα*, l'intérieur. r. *μέσος*.

Μεσάζω, mettre au milieu, introduire. || Diviser par moitié. || Être au milieu. || Intervenir.

Μεσάζων, ὁ· *μεσάζουσα*, ἡ, médiateur, médiatrice.

Μεσαῖος, *adj.* moyen. || Mitoyen.

Μεσαίως, *adv.* moyennement.

Μεσάλα, ἡ· *μεσάλι*, τό, nappe.

Μεσάνθρωπος, ὁ, demi-homme.

Μεσάνυκτον, τό, minuit.

Μεσαποθαμένος, η, ον, à demi mort. gr. anc. *ἡμιθανής*.

Μεσεγγύησις, ἡ, séquestre.

Μεσεντέριον et *μεσέντερον*, τό, mésentère.

Μέση, ἡ, le milieu. || Ceinture ; taille. Ἐμβαίνω *εἰς τὴν μέσην*, intervenir. Εἰς *τὴν μέσην τοῦ μεσημεριοῦ*, en plein midi. r. *μέσος*.

Μεσημβρία, ἡ, le midi. gr. anc.

Μεσημβρινός, ή, όν, méridional.

Μεσημβρινός, ὁ, méridien.

Μεσημέρι, τό, midi, l'heure de midi. r. *μέση*, *ἡμέρα*.

Μεσημεριάζω, faire la méridienne. Μεσημεριάζει, il est midi.

Μεσημερινός, ή, όν, de midi.

Μεσημεριστική, ἡ, la méridienne ou léger somme après le dîner.

Μεσιάζω, V. Μεσάζω.

Μεσιακά, *adv.* moyennement.

Μεσιακός, ή, όν, moyen, médiocre. r. *μέσος*.

Μεσίας, V. Μεσσίας. r. hébr.

Μεσίνι, τό, peau de mouton.

Μεσιτεία, ἡ, médiation ; intercession. gr. anc.

Μεσίτευμα, τό· *μεσίτευσις*, ἡ, m. sign.

;, ή, όν, qui inter-

intervenir; intercé-
ıc.
ό· μεσιτεύουσα, ή,
, médiatrice.
médiateur. *gr. anc.*
de commerce.
τό, droit de cour-

, médiatrice.
α, ή, interrègne.
ς, ό, interrex; vice-
.c.
ω, gouverner dans
gne; être vice-roi.
, τό, demi-cuisson.
νος, η, ον, à demi
τος, βράζω.
adj. situé au milieu
. Η μεσόγαιος θάλασ-
· méditerranée.
ος, η, ον, à demi
μι.
, demi-dieu.
ς, η, ον, à demi
anc. ἡμίκαυστος.
, ή, moyen âge.
ς, *adj.* qui est de
; fém. ή μεσοχαιρί-
αιρός.

Μεσόχαιρος, ή, ον, de moyen â-ge.
Μέσον, τό, le milieu.‖Moyen. Διὰ μέσου, moyennant.
Μέσον, *adv.* au milieu.
Μεσόνυκτον, τό, minuit.
Μεσονύκτιον, τό, l'heure de minuit.‖L'office de minuit.
Μεσονυκτιάζει, *v. impers.* il est minuit. r. μέσος, νύξ.
Μεσονύκτισμα, τό, l'heure de minuit.
Μεσοπάζαρον, τό, demi-foire, demi-marché. r. or. et μέσος.
Μεσοπεντηκοστή, ή, le temps moyen ou le 25e jour entre pâques et la pentecôte.
Μεσοπιάνω, intercepter.
Μεσόπιασμα, τὸ, interception.
Μεσόπορτα, ή, demi-porte.
Μέσος, η, ον, qui est au milieu.‖Moyen, médiocre.
Μεσοσαράκοστον, τό, la mi-carême. r. τεσσαρακοστή.
Μεσοστιγμή, ή, point en haut.
Μεσότειχον, τό, mur mitoyen.
Μεσοτζακισμένος, η, ον, à demi-brisé.
Μεσότης, ή, le milieu, l'entre-deux. gr. anc.
Μεσούρι, τό, écuelle.

Μεσόφραγμα, τό, cloison.
Μεσοψημένος, η, ον, à moitié cuit ou rôti. r. ἑψέω.
Μεσπιλιά, ἡ, néflier, *arbre.*
Μέσπιλον, τό, nèfle, *fruit.*
Μεσσίας, ὁ, le Messie. r. hébr.
Μεστά, *adv.* mûrement.
Μέστι, τό, chaussure turque, de cuir mince, cousue au τζαχτζίρι.
Μεστός, ή, όν, mûr,
Μέστωμα, τό, maturité.
Μεστώνω, mûrir. r. μεστόω, remplir.
Μετά, *prép. hell.* après.|| Avec. Μετὰ μένα ou μετ' ἐμένα, avec moi. Μετὰ ταῦτα, après cela, ensuite.
Μεταβάζω, transférer. r. βάλλω.
Μεταβαίνω, passer, se transporter. gr. anc.
Μεταβάλλω, changer. Μεταβάλλομαι εἰς τὸ κακόν, dégénérer.
Μετάβαλμα, τό, mutation, changement.
Μεταβαλμένος, η, ον, *part.* changé; converti.
Μεταβαλμός, ὁ, V. Μετάβαλμα.
Μεταβάνω, changer. Μεταβάνομαι, se convertir. r. βαίνω.
Μετάβασις, ἡ, passage.|| Transition. *gr. anc.*
Μεταβατικός, ή, όν, transi *en terme de grammaire.*
Μεταβίας, *adv.* à peine, p. μ βίας.
Μεταβλέπω, V. Ξαναβλέπω.
Μεταβολή, ἡ, changement.
Μεταγενέστερος, *adj.* cadet;] térieur. Οἱ μεταγενέστεροι λληνες, les Grecs moderr Οἱ μεταγενέστεροι, les desc dans, la postérité.
Μεταγλωττίζω, traduire.
Μεταγλώττισις, ἡ, traductio
Μεταγλώττισμα, τό, l'action traduire. r. μετά, γλῶττα.
Μεταγλωττιστής, ὁ, traducte
Μεταγραμμένος, η, ον, transc
Μεταγραφή, ἡ, copie. gr. anc
Μεταγράφω, copier; transcri
Μεταγυρίζω, restituer.|| Retou ner. r. μετά, γῦρος.
Μεταγύρισις, ἡ, retour.|| Tran mutation.
Μεταγυριστικός, ή, όν, versatil
Μεταδίδω, distribuer.|| Comm niquer. r. μεταδίδωμι.
Μετάδοσις, ἡ, distribution. Communication. Ἡ ἁγία μετά δοσις, la communion.
Μεταδότης, ὁ, distributeur.
Μεταδοτικός, ή, όν, qui aime

rt, à donner. *gr. anc.*
unicatif.
ομός, ὁ, poursuite.
όνω, poursuivre.
ιμα, τό· μεταζήτησις, ἡ,
de redemander.
τής, ὁ, celui qui re-
le. r. μετά, ζητέω.
ὁ, redemander.
;, ἡ, transposition;
ion. gr. anc.
ι, transposer; transfé-
ιετατίθημι.
ν, τό, météore. || Lieu
r. anc. μετέωρον.
σμα, τό, sommation.
στής, ὁ, celui qui cite.
ὁ, citer, mander.
ίνω, V. Μεταλαμβάνω.
ίάνω, donner, ou re-
a communion.
, redire.
ς, ἡ, la communion.
ή, ἡ, mutation.
ω, échanger; chan-
ιεταλλάττω.
ιά, ἡ, instabilité.
ον; τό, mine, miniè-
erai.
ίς, ἡ, όν, métallique. ||
. gr. anc.

Μεταλλιστής, ὁ, mineur; métallurgiste. gr. anc. μεταλλεύς.
Μέταλλον, τό, métal. gr. anc.
Μεταλλοτέχνη, ἡ, métallurgie.
Μεταλλότοπος, ὁ, pays de mines.
Μεταλλουργίζω, extraire les métaux, les travailler.
Μεταμέλεια, ἡ, repentir.
Μεταμέλομαι, se repentir.
Μεταμόρφωμα, τό, V. Μεταμόρφωσις.
Μεταμορφώνω, métamorphoser, transfigurer. r. μεταμορφόω.
Μεταμόρφωσις, ἡ, métamorphose. Ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος, la transfiguration de J. C.
Μεταμορφωτικός, ἡ, όν, qui a la force de transfigurer.
Μετανδύνομαι, s'habiller de nouveau. r. μετά, ἐνδύω.
Μετανοημένος, η, ον, pénitent.
Μετανόησις, ἡ, repentir.
Μετάνοια, ἡ, la pénitence, *sacrement.* || Repentir. || Révérence, accompagnée de signes de croix, en passant devant l'image d'un saint; celle du rit grec consiste à s'incliner très-bas.
Μετανοιώνω, V. Μετανοῶ.
Μετανοῶ, se repentir. gr. anc.
Μεταξᾶς, ὁ, marchand de soie.

Μεταξαριόν, τό, ver à soie.
Μεταξένιος, α, ον, de soie.
Μετάξι, τό, soie. r. μέταξα.
Μεταξίτικος, η, ον, de soie.
Μεταξοΰφαντος, η, ον, tissu de soie. r. μέταξα, ὑφᾶν.
Μεταξοπουλητής, ὁ, marchand de soie; fém. ἡ μεταξοπουλήτρα.
Μεταξοφορεμένος, η, ον, vêtu de soie.
Μεταξοφορεσιά, ἡ, vêtement de soie.
Μεταξοφορῶ, s'habiller en soie.
Μεταξύ, *prép.* entre, parmi.
Μεταξωτόν, τό, drap ou étoffe de soie. r. μέταξα.
Μεταξωτός, ή, όν, de soie.
Μεταπαρμένος, η, ον, repris, pris de nouveau.
Μεταπάρσιμον, τό, l'action de reprendre.
Μεταπαίρνω, reprendre ou prendre de nouveau. r. ἐπαίρω.
Μεταπιάνω, m. sign. r. πιέζω.
Μετάπλασις, ἡ, transformation.
Μεταπλάσσω, transformer.
Μεταπράτης, ὁ, revendeur. gr. anc. ἀναπράτης.
Μετάπτωσις, ἡ, chute. gr. anc.
Μεταπύργιον, τό, courtine.
Μεταπώλησις, ἡ, l'action de re vendre. gr. anc. ἀναπώλησις.
Μεταπωλητής, ὁ, revendeur.
Μεταπωλῶ, revendre.
Μεταῤῥύθμησις, ἡ, réformatio gr. anc.||La prétendue réfo me de Calvin.
Μεταῤῥυθμητής, ὁ, réformateu
Μεταῤῥυθμητός, *adj.* réformabl
Μεταῤῥυθμημένοι, οἱ, les réfo més, les Protestants.
Μεταρωτῶ, interroger de no veau. r. μετά, ἐρωτᾶν.
Μετασαλεύω, remuer ou agit de nouveau.
Μετασταίνω, transporter.
Μετάστασις, ἡ, mutation; trans port. gr. anc.
Μεταστρεμμένος, η, ον, par passé pass. de μεταστρέφω.
Μεταστρέφω, retourner; cha ger.||Retordre.
Μεταστρέψιμον, τό, V. Με στροφή.
Μεταστροφή, ἡ, retour, c version, mutation. || L'ac de retordre.
Μετάσυρμα, τό, l'action d rer en sens contraire.
Μετασύρνω, ramener en nant; retirer en arrièr

ιματίζω, transformer.
ιμάτισις, ἡ· μετασχημα-
, ὁ, transformation.
:ίζω, déplacer.||Se dé-
. r. μετά, τόπος.
:ισις, ἡ· μετατόπισμα,
placement.
:ώνω, réimprimer.
:ωσις, ἡ, réimpression.
ον, *adv.* après-demain.
μένος, part. passé pass.
:αφέρνω.
νω, rapporter. || Trans-
. r. φέρω.
ιά, ἡ, métaphore.
ικός, ἡ, όν, métaphori-
r. anc.
ικῶς, *adv.* métaphori-
:nt.
ίζω, traduire. gr. anc.
:σις, ἡ· μετάφρασμα, τό,
:tion.
:στής, ὁ, traducteur.
:ευμα, τό, transplanta-

τευτής, ὁ, celui qui
lante.
:εύω, transplanter; re-
:r. gr. anc.
ρᾶς, *adv.* volontiers, a-
laisir, p. μετὰ χαρᾶς.

Μεταχειρίζομαι, employer, se servir, user. Μεταχειρίζομαι κακά, abuser. Μεταχειρίζονται τὸν λῃστρικὸν βίον, ils mènent la vie de pirates.

Μεταχείρισις, ἡ· μεταχείρισμα, τό, usage, emploi.

Μεταχύνω, transvaser; reverser. r. μετά, χύω.

Μεταχύσιμον, τό, l'action de transvaser, de reverser.||Soutirage.

Μετεμψύχωσις, ἡ, métempsycose. gr. anc.

Μετέπειτα, *adv.* ensuite. gr. anc.

Μετερίζι, μετερίσι, et μετερίτζι, τό, endroit d'où l'on peut tirer à couvert sur l'ennemi; espèce de retranchement ou d'abri formé par un arbre ou un rocher; poste retranché.

Μετεῤῥυθμημένοι, V. Μεταῤῥυθμημένοι.

Μετέχω, participer à. gr. anc.

Μετεωρίζομαι, V. Μετωρίζομαι.

Μετέωρον, τό, météore. || Lieu élevé. gr. anc.

Μετεωρολογία, ἡ, météorologie.

Μετεωροσκοπία, ἡ, météoroscopie, contemplation du ciel.

Μετζίτι, τό, mosquée. r. or.

Μετοικεσία, ἡ, émigration.

Μετοικίζω, changer de demeure ; émigrer. gr. anc. μετοικέω.

Μετοίκησις, ἡ, émigration.

Μέτοικος, ὁ, émigré.

Μετονομάζω, changer de nom.

Μετονομασία, ἡ, métonomasie.

Μετουσιάζω, changer de substance. r. μετά, οὐσία.

Μετουσιώνω, m. sign.

Μετουσίωσις, ἡ, transubstantiation.

Μετοχή, ἡ, participe *des verbes.*||Participation. gr. anc.

Μετόχι, τό, ferme qui fait partie d'un monastère.||Monastère, couvent. r. μετέχω.

Μέτοχος, η, ον, participant.

Μέτρημα, τό, mesurage; mesure.||Compte, nombre.

Μετρητᾶ, *adv.* avec mesure.

Μετρητά, τά, argent comptant. Μὲ μετρητά, au comptant.

Μετρητής, ὁ, mesureur. *gr. anc.*||Compteur.

Μετρητός, ή, όν, qu'on peut mesurer. || Qu'on peut compter.

Μέτρια, *adv.* modérément; médiocrement, passablement.

Μετριάζω, etc., V. Μειτριάζω.

Μετριολογία, ἡ, modération dans le discours.

Μέτριος, ία, ον, modéré; médiocre. gr. anc.

Μετριότης, ἡ, modération.||Médiocrité. gr. anc.

Μετριώνω, modérer.

Μετρίως, V. Μέτρια.

Μετρομανία, ἡ, métromanie.

Μέτρον, τό, mesure. *gr. anc.* mètre.||Modération.

Μετρῶ, mesurer.||Compter.

Μετώπιον, τό, têtière.

Μέτωπον, τό, front. gr. anc.

Μετωρίζομαι, badiner.

Μετώρισμα, τό, badinage.

Μετωριστής, ὁ, badin.

Μέτωρον, τό, badinage. Τὸ εἶπα διὰ μέτωρον, je l'ai dit pour plaisanter.

Μέχρι, *prép. hell.* jusqu'à.

Μή, *adv. négatif*, ne, ne point.|| *après un v. de crainte*, V. Μήπως.

Μηγάρ, *adv.* peut-être.

Μηγαρί, *conj.* à Dieu ne plaise que. Μηγαρὶ δὲν εἶναι ἄλλα μέσα νὰ κινήσωσι τοὺς νέους εἰς τὴν ἀγάπην τῆς παιδείας παρὰ τὸν ξυλοκοπισμόν! *Coray.* A Dieu ne plaise que pour inspirer aux jeunes gens le goût

ction, il n'y ait
oyens que la férule
r..μὴ γάρ δή.
lv. aucunement.
ιi.||Pas même. Μη-
ιδὲ ὁ ἄλλος, ni l'un

anc.), et μηδένας,
un.
ien. gr. anc.
, όν, de rien. Μη-
ῖον, zéro.
dv. en aucune ma-
ιδέ, ποσῶς.
dj. jamais. gr. anc.
ος, adj. vil, de
sant.
adv. rien du tout.
longueur, gran-
ιc.
mmier. r. μηλέα.
, tempe *de la tête*.
, *gén*. μήνιγγος.
pomme. gr. anc.
pelisse. gr. anc.
s. gr. anc.
négatif, qui ne se
u'avec le subj. ou
ὴν τὸν ἐπαινῇς, ne
s de complimens.
καθημένος, n'étant

pas accoutumé. Διὰ νὰ μήν, pour ne pas. r. μή.

Μηνά, *adv*. est-ce-que? Μηνὰ τὸ εἶπες, est-ce que vous l'avez dit. r. μὴ ἄν.

Μηναῖον, τό, livre d'office pour les saints du mois, p. μηνιαῖον.

Μῆνας, mois.

Μηνιάτικον, τό, la paye du mois.

Μηνιάτικος, *adj*. d'un mois.

Μηνίσκοι, οἱ, guillemets (gr. anc. croissans). r. μήνη, lune.

Μηνολόγιον, τό, ménologe, calendrier. r. μήν, λόγος.

Μήνυμα, τό, annonce, avis.

Μηνυτής, ὁ, messager; fém. ἡ μηνύτρα.

Μηνύω (gr. anc.), et μηνῶ, annoncer, faire savoir.

Μήποτε, μήπως, *après les v. de crainte*, de *ou* que. Φοβοῦμαι μήπως, je crains de *ou* que. || Peut-être.

Μηρί, τό, cuisse. r. μηρός.

Μήτε, *adv*. ni. Μήτε τὸ ἕνα μήτε τὸ ἄλλο, ni l'un ni l'autre.

Μητέρα et μήτηρ, ἡ, mère.

Μήτη, et ses dér. comme μητερώνω, μηταρᾶς, V. Μύτη, etc.

Μήτρα, ἡ, matrice. gr. anc.

Μητραδέλφη, ἡ, tante mater-

nelle. gr. anc. ἡ μητράδελφος.
Μητράδελφος, ὁ, oncle maternel. gr. anc.
Μητρικά, τά, affection hystérique. r. μήτρα.
Μητρικός, ή, όν, maternel. *gr. anc.*|| Utérin.
Μητροκτονία, ἡ, matricide.
Μητροκτόνος, *adj.* meurtrier de sa mère. gr. anc.
Μητροπάρθενος, *adj.* mère et vierge à la fois, épith. de Marie.
Μητροπάτωρ, ὁ, grand père maternel. gr. anc.
Μητρόπολις, ἡ, métropole.
Μητροπολίτης, ὁ, métropolitain.
Μητρόπονος, ὁ, douleur de matrice. r. μήτρα, πόνος.
Μητρυά, et μητρυιά (gr. anc.), ἡ, marâtre, belle-mère.
Μητρυιός, ὁ, beau-père.
Μηχάνευμα, τό, machination.
Μηχανεύομαι, machiner, tramer. gr. anc. μηχανάομαι.
Μηχανευτής, ὁ, machinateur.
Μηχανή, ἡ, machine. gr. anc.
Μηχανία, ἡ, machination.
Μηχανική, ἡ, la mécanique.
Μηχανικός, ή, όν, mécaniqne; *subst.* mécanicien.
Μηχανοποιός, ὁ, machinateur; cabaleur.|| Machiniste.
Μηχανουργία, ἡ, machination.
Μία, fém. de εἷς, une. Μὲ μιᾶς, s. ent. στιγμῆς, ou γιὰ μιά, p. διὰ μίαν στιγμήν, tout d'un coup, dans un instant.
Μιαίνω, infecter, souiller.
Μιαρός, ή, όν, impur.|| Scélérat. gr. anc.
Μιαρότης, ἡ, impureté, souillure.
Μιαροφαγία, ἡ, l'action de manger des choses immondes.
Μίασμα, τό, souillure.|| Miasme.
Μίγμα, τό, mélange. gr. anc.
Μιγμένος, η, ον, mêlé, mélangé.
Μίκραιμα, V. Μίκρευμα.
Μικραίνω, rendre plus petit.|| Devenir plus petit. r. μικρός.
Μίκρευμα, τό, l'action de rapetisser; diminution.
Μικρόβιος, *adj.* dont la vie est courte. gr. anc.
Μικροκερδής, *adj.* de peu de gain. r. κέρδος.
Μικροκέφαλος, η, ον, qui a une petite tête. gr. anc.
Μικρόκοσμος, ὁ, microcosme ou petit monde.

Μικρολόγος, *adj.* vétilleux, minutieux. gr. anc.

Μικρομάτα, fém. de μικρομάτης.

Μικρομάτης, *adj.* qui a de petits yeux. gr. anc. μικρόμματος.

Μικρομύτα, fém. de μικρομύτης.

Μικρομύτης, *adj.* qui a un petit nez. r. μύτις, narine.

Μικρομοῦρα, fém. de μικρομούρης.

Μικρομούρης, *adj.* qui a un petit visage.

Μικροπόδαρος, η, ον, qui a un petit pied. r. ποδάριον.

Μικροπρέπεια, ἡ, petitesse, frivolité, minutie.

Μικροπρεπής, *adj.* frivole, minutieux, mesquin. gr. anc.

Μικρός, ή, όν, petit. gr. anc.

Μικρόστομος, η, ον, qui a une petite bouche. gr. anc.

Μικρόσχημος, η, ον, de petite forme. r. σχῆμα.

Μικρότερος, η, ον, comp. de μικρός. Ἀδελφὸς μικρότερος, frère cadet.

Μικρότης, ἡ, petitesse; exiguité.

Μικρούτζικος, *adj.* bien petit.

Μικροψυχία, ἡ, pusillanimité.

Μικρόψυχος, *adj.* pusillanime.

Μικροψυχῶ, être pusillanime. *gr. anc.*‖S'impatienter.

Μίκρωμα, V. Μίκρευμα.

Μικρώνω, V. Μικραίνω.

Μιλάνθιον, τό, herbe aux épices

Μίλημα, τό, langage, parole.

Μιλητής, ὁ, parleur. r. ὁμιλεῖν

Μίλι, V. Μίλλιον.

Μιλιά, ἡ, mot, parole. Δὲν ἔβγαλε μιλιάν, il n'a dit mot. r. ὁμιλία.

Μίλιγγας, V. Μήλιγγας.

Μιλιόνι, τό, fusil très-long.

Μίλλιον, τό, mille, *mesure de distance.* r. it.

Μιλλιοῦνι et μιλλιώνιον, τό, million. r. it.

Μιλῶ, V. Ὁμιλῶ.

Μίμημα, τό, imitation; copie.

Μίμησις, ἡ, m. sign. gr. anc.

Μιμητικός, ή, όν, habile à imiter

Μιμητής, ὁ, imitateur.

Μιμητός, ή, όν, imitable; digne d'être imité.

Μιμήτρα, ἡ, imitatrice.

Μίμος, ὁ, mime. gr. anc.

Μιμοῦμαι, imiter; copier.

Μίνα, ἡ, mine. Μίνα ἐναντίον εἰς ἄλλην μίναν, contre-mine. r. it.

Μιναρές, ὁ, minaret, tour des mosquées d'où l'on appelle le peuple à la prière. r. or.

Μιναρισμένος, η, ον, miné.
Μινάρω, miner; faire une mine.
Μίνιον, τό, vermillon. r. lat.
Μινίστρος, ὁ, ministre.
Μίξις, ἡ, mixtion; mélange.
Μιξοβάρβαρος, *adj.* à demi barbare. Γλῶσσα μιξοβάρβαρος, langage moitié national moitié barbare.
Μισαγριεύω, s'effaroucher à demi.
Μισάγριος, ία, ον à demi farouche. r. ἥμισυ, ἄγριος.
Μισαδειάζω, vider à moitié, évacuer à demi. r. ἥμισυ et ἄδεια, liberté.
Μισάδειος, α, ον, vide à demi, à moitié évacué.
Μισαδιασμένα, *adv.* par moitié.
Μισαδιασμένος, η, ον, divisé par moitié. r. ἥμισυ et δαΐζω.
Μισάνθρωπος, ὁ, demi-homme. r. ἥμισυς. || Misanthrope. r. μῖσος.
Μισάνοικτος, η, ον, à demi ouvert. r. ἥμισυ, ἀνοίγω.
Μισάπλυτος, *adj.* à moitié lavé.
Μισαποθαμμένος, η, ον, demi-mort. r. ἥμισυ, ἀποθνήσκω.
Μισαρμάτωτος, η, ον, à demi armé. r. ἥμισυ, et arma.
Μισαρός, ἡ, όν, abominable.
Μισάῤῥωστος, *adj.* à demi malade. r. ἥμισυ, ἄῤῥωστος.
Μίσεμα, etc., V. Μίσευμα, etc.
Μισενδυμένος, η, ον, à demi habillé, r. ἥμισυ, ἐνδύω.
Μισενδύνομαι, s'habiller à moitié.
Μισερός, ἡ, όν, mutilé, estropié.
Μισερώνω, mutiler. r. ἥμισυς.
Μίσευμα, τό· μισευμός, ὁ, départ. r. lat. missio.
Μισευτής, ὁ, le partant; fém. ἡ μισεύτρια.
Μισεύω, partir. r. lat. missus, congédié.
Μίσημα, τό, objet de haine.
Μισητής, ὁ, qui hait; fém. ἡ μισήτρα.
Μισητικός, ἡ, όν, V. Μισητός.
Μισητός, *adj.* odieux, haïssable. gr. anc.
Μισθαποδοσία, ἡ, rémunération, récompense; rétribution.
Μισθαποδότης, ὁ, rémunérateur.
Μίσθιος, *adj.* mercénaire; gagé.
Μισθοδουλεύω, travailler ou servir pour de l'argent.
Μισθός, ὁ, salaire, gage; paye, appointement. gr. anc.
Μίσθωμα, τό, l'action de salarier. V. Μισθός.
Μισθώνω, gager, salarier.

;, ἡ, V. Μίσθωμα.
;, ὁ, celui qui salarie.
;, *adj*. mercenaire.
, ἡ, dinde; dindon.
ιλεία, ἡ, interrègne.
;ω, bouillir à demi.
ημον, τό, l'action de
· à demi. r. ἥμισυ.
ητος, *adj*. à demi cuit.
ιμένος, η, ον, à demi
;. gr. anc. ἡμιβρεχής.
ζω, mouiller ou trem-
emi.
ίζω, plonger ou enfon-
emi. r. ἥμισυ, βυθίζω.
άτος, η, ον, à demi
. r. ἥμισυ, γέμω.
σμα, τά, demi-remplis-

ιω, incliner à demi.
ις, *adj*. qui commence
ir. r. ἥμισυς, γέρων.
ιματισμένος, η, ον, de-
ınt.
νος, *adj*. demi-nu.
ιμένος, V. Μισενδυμένος.
τανός, ἡ, όν, à demi mort.
ίζω, remplir à demi.
;; *adj*. qui hait Dieu. r.
Subst. demi-dieu. r. ἡ-

Μισογιάτρευτος, *adj*. guéri à moitié. r. ἥμισυ, ἰατρεύω.
Μισοκαθαρίζω, nettoyer ou purifier à demi. r. ἥμισυς.
Μισοκαιριά, ἡ, moyen âge.
Μισόκαιρος, η, ον, qui est de moyen âge. r. ἥμισυς, καιρός.
Μισοκαίω, brûler à demi.
Μισοκαλεσμένος, η, ον, à demi invité. r. ἥμισυς.
Μισοκαλόκαιρον, τό, la moitié de l'été. r. ἥμισυς, καλός, καιρός.
Μισόκαλος, *adj*. ennemi du bien. r. μισέω, καλός.
Μισοκαμμένος, η, ον, p. μισοκαυμένος, à demi brûlé.
Μισοκαμωμένος, η, ον, fait à moitié. r. ἥμισυ, κάμνω.
Μισοκοιμημένος, η, ον, à moitié endormi. r. ἥμισυ, κοιμᾷν.
Μισοκοιμοῦμαι, sommeiller.
Μισοκόπτω, couper à demi.
Μισοκουρασμένος, η, ον, à moitié las.
Μισοκουρευμένος, η, ον, à moitié tondu. r. ἥμισυ, κουρεύω.
Μισοκολλημένος, η, ον, à demi-collé. r. ἥμισυ, κολλάω.
Μισόν, τό, moitié. r. τὸ ἥμισυ.
Μισοξεσχίζω, déchirer à demi.
Μισοξουρίζω, raser à moitié.

Μισοπεντήκοστον, τό, V. Μεσοπεντηκοστή.

Μισοπνιγμένος, η, ον, à moitié suffoqué.||Noyé à demi.

Μισοπόδαρος, η, ον, long d'un demi-pied. r. ἥμισυς, πούς.

Μισόπορτα, ἡ, demi-porte.

Μισοπρισμένος, η, ον, à demi enflé, un peu gonflé.

Μῖσος, τό, haine. gr. anc.

Μισός, ή, όν, demi, demie. r. ἥμισυς.

Μισοσαπίζω, se pourrir à demi.

Μισοσάπιος, *adj.* à demi pourri. gr. anc. ἡμισαπής.

Μισοσαράκοστον, τό, la mi-carême. r. τεσσαρακοστή.

Μισοσκουλιασμένος, η, ον, à demi gâté par les vers. r. σκώληξ.

Μισοστιγμή, V. Μεσοστιγμή.

Μισοστρατῶ, faire la moitié du chemin. r. ἥμισυ, et strata.

Μισότεκνος, *adj.* qui hait ses enfans. gr. anc.

Μισοτελειώνω, finir ou achever à demi. r. ἥμισυ, τελειόω.

Μισοτζακίζω, rompre à demi.

Μισότραυλος, η, ον, qui balbutie à moitié. r. ἡμίτραυλος.

Μισότρελος, η, ον, à demi fou.

Μισότριβος, η, ον, à demi usé.

Μισοφαγωμένος, η, ον, à demi mangé, rongé à moitié.

Μισοφέγγαρον, τό, moitié de la lune, fin du second quartier.

Μισοφορτώνω, charger à demi.

Μισοφουσκωμένος, η, ον, un peu enflé. r. ἥμισυς, φύσκων.

Μισοφούστανο, τό, jupe.

Μισοχαλασμένος, η, ον, à moitié détruit ou gâté. r. χαλάω.

Μισοψημένος, η, ον, à demi cuit, à demi rôti. r. ἑψέω.

Μισοψήνω, cuire ou rôtir à demi.

Μιστρί, τό, truelle.

Μισῶ, haïr. gr. anc.

Μιταριά, ἡ, lisse, *t. de tisserand.*

Μίτος, ὁ, trame. gr. anc.

Μίτρα, ἡ, mitre. gr. anc.

Μιτροφορεμένος, η, ον, mitré.

Μιτροφόρος, *adj.* celui qui porte une mitre. gr. anc.

Μιτροφορῶ, porter la mitre.

Μνεία, ἡ, mention; souvenir.

Μνῆμα, τό, tombeau. gr. anc.

Μνήμη, ἡ, mémoire, mention.

Μνημόνευμα, τό· μνημόνευσις, ἡ, commémoration; souvenir.

Μνημονευτικά, *adv.* de mémoire, par cœur.

Μνημονευτικός, ή, όν, doué d'une bonne mémoire. || Mé-

orable. || Rémémoratif. || Rela-
: aux funérailles.
ημονευτός, *adj*. mémorable.
'. *anc*. || A qui l'on doit faire
:s funérailles.
ημονεύω, faire mention. ||
endre les derniers devoirs.
ημόσυνον, τό, funérailles; of-
:e des morts.
ημούρι, τό, tombeau. r. μνῆμα.
ησικακία, ἡ, rancune, res-
ntiment. gr. anc.
ησίκακος, *adj*. rancunier.
ησικακῶ, se souvenir des in-
res, conserver du ressen-
nent. gr. anc.
ηστεία, ἡ· μνήστευμα, τό,
cord et promesse de ma-
age.
ηστεύω, promettre en ma-
age.
ηστή, ἡ, celle qui est accor-
!e en mariage.
ἡστωρ, ὁ, le fiancé, le pré-
ndu. gr. anc.
γγός, *adj*. bègue. gr. anc.
δα, ἡ, mode. r. it.
διον, τό, muid. r. lat. modius.
δος, ὁ, mode, manière. r. lat.
άζω, ressembler. Μοιάζει, il
mble. r. ὁμοιάζω.

Μοῖρα, ἡ, destin, sort ; *au pl.* les parques. Κακὴ μοῖρά σου, malheur à toi! Δὲν ἔχω μοῖραν. je suis malheureux.
Μοιράζω, partager, distribuer.
Μοιράσι, τό, part; héritage.
Μοιρασιά, ἡ· μοίρασμα, τό, partage; distribution. r. μοιράω.
Μοιρασμός, ὁ, division, partage.
Μοιραστής, ὁ, distributeur; fém. ἡ μοιράστρα.
Μοιρολόγημα, τό, l'action de pleurer un mort.
Μοιρολόγι, τό, mirologue ou complainte en vers, auprès d'un mort; lamentation funèbre.
Μοιρολογιστής, ὁ· μοιρολογίστρα, ἡ, pleureur, pleureuse, qui chantent des mirologues.
Μοιρολογῶ, pleurer un mort; chanter des mirologues; se lamenter. r. μοῖρα, λέγω.
Μοιχαλίς, ἡ, et μοιχαλίδα, femme adultère. gr. anc. μοιχάς.
Μοίχευμα, τό, crime d'adultère.
Μοιχευτής, ὁ, adultère.
Μοιχεύω, commettre un adultère.
Μοιχία, ἡ, l'adultère, *crime*.
Μοιχικός, *adj*. adulterin.
Μοιχός, ὁ, adultère. gr. anc.

Μοιχούπιασμα, τό, la surprise en adultère. r. μοιχός, πιέζω.

Μόλα — ἔα ou εἶα μόλα (p. εἶα μάλα d'Aristophane) est le cri des matelots grecs dans la manœuvre de l'ancre; ainsi que ἔα ou εἶα λέαα, qui indique un mouvement plus rapide.

Μόλεμα, V. Μόλυσμα.

Μόλις, *adv. hell.* à peine; avec peine.

Μόλιτζα, ἡ, ver qui ronge.

Μολογῶ, V. Ὁμολογῶ. Μολόγα, dis-moi, p. ὁμολόγα μου.

Μόλος, ὁ, mole. r. it.

Μολόχα, ἡ, mauve. gr. anc.

Μολυβένιος, *adj.* de plomb.

Μολύβι, τό,, plomb.‖Crayon de mine de plomb. r. μόλυβδος.

Μολυβίδα et μολυβίθρα, ἡ, lumignon.

Μολυβίτικος, V. Μολυβένιος.

Μολυβοκόνδυλον, τό, crayon de mine de plomb. V. Κονδύλι.

Μολυβοσκέπαστος, η, ον, couvert en plomb.

Μολυβότοπος, ὁ, une mine de plomb. r. μόλυβδος, τόπος.

Μολυβόχωμα, τό, plombagine.

Μολύβωμα, τό, scellement, ou soudure en plomb.

Μολυβώνω, plomber; sceller ou souder avec du plomb.

Μολύνω, souiller. gr. anc.

Μόλυσμα, τό, souillure.‖Peste; lieu empesté.

Μολῶ, laisser là, quitter.

Μόν, *conj.* p. μόνον, mais.

Μονά, *adv.* simplement, seulement.‖En nombre impair.

Μονὰ ἢ ζυγά, pair ou non, *jeu.*

Μονάδα, ἡ, unité. r. μονάς.

Μοναδικός, V. Μοναχικός.

Μονάζουσαι, αἱ, religieuses.

Μονάζω, mener une vie solitaire.

Μόναι, *adv.* seulement, de μόνη.

Μονάκριβος, *adj.* le plus cher, le benjamin de la famille.

Μοναξιά, ἡ, solitude.

Μονάρχης, ὁ, monarque.

Μοναρχία, ἡ, monarchie.

Μοναρχικός, ή, όν, monarchique.

Μονάς, ἡ, unité. gr. anc.

Μοναύτης, *adj.* qui n'a qu'une oreille. gr. anc. μόνωτος.

Μοναστῆρι, τό, et μοναστήριον (gr. anc.), monastère, couvent.

Μοναστηριακός, ή, όν, de couvent, monastique.

Μοναστής, ὁ, solitaire.

Μοναστικός, ή, όν, monastique.

Μοναχά, *adv.* seulement.

nonne, religieuse.
, ὁ, fils unique.
moine. gr. anc.
όν, seul, unique.
V. Μόναι.||Si.
monnaie. r. it.
ιν, τό, hôtel des
m. r. et hospitium.
της, adj. Μονεμβα-
ος, vin de Malvoi-
ιβασία).
ν. aussitôt. Μόνερης
aussitôt que.
ionastère, couvent.
V. Μονοτάρου.
ἡ, monogamie.
et μονογυιός, ὁ, fils
μόνος, υἱός.
adv. uniformément.
, η, ον, qui n'a qu'u-
gr. anc.
ὁ, licorne, *animal.*
adv. d'une seule
μόνος, κοιλία.
ος, *adj.* qui est tout
e. r. κόμμα, de κόπτω.
ά, ἡ, griffe, para-

ι, τό, mot écrit d'un
de plume ou de ro-
ture de plusieurs let-
tres ensemble. || Paraphe. r.
μόνος, κόνδυλος, nœud de ro-
seau, roseau à écrire.
Μονομάτα, fém. de μονομάτης.
Μονομάτης, et μονόμματος (gr.
anc.), *adj.* borgne. r. ὄμμα.
Μονομαχία, ἡ, duel.
Μονομάχος, ὁ, duelliste.
Μονομαχῶ, se battre en duel.
Μονὸν ἢ ζυγόν, pair ou non, *jeu.*
Μόνον, *adv.* seulement; *conj.*
mais.
Μονόξυλον, τό, canot long et
étroit. gr. anc.
Μονόπαιδον, τό, fils unique.
Μονοπάτι, et μονοπάτιον (gr.
anc.), τό, petite rue; sentier.
Μονοπόδαρος, *adj.* qui n'a qu'un
seul pied. r. ποδάριον.
Μονοπωλεῖον, τό, monopole.
Μονοπώλης, ὁ, monopoleur.
Μόνος, η, ον, seul, unique.
Μονοσύλλαβος, *adj.* monosylla-
be. gr. anc.
Μονοτάρου, *adv.* tout à la fois,
totalement.
Μονοφαγία, ἡ, l'usage de ne
manger qu'une fois par jour.
Μονόφθαλμος, η, ον, borgne.
Μονόφορα, *adv.* à la fois. r. μό-
νος, φέρω.

Μονόχερα, *adv.* d'une seule main.

Μονόχειρος, *adj.* qui n'a qu'une main, manchot. gr. anc. *μονόχειρ.*

Μονόχορδον, τό, monocorde, *instrument de musique.*

Μονοχρώματος, η, ον, d'une seule couleur. gr. anc.

Μονόψυχα, *adv.* unanimement.

Μονοψυχία, ἡ, unanimité.

Μονόψυχος, η, ον, unanime.

Μονούχισμα, V. Μουνούχισμα.

Μόρικος, η, ον, foncé, sombre, noir. r. *μαυρόω.*

Μόριον, τό, particule. gr. anc.

Μορφή, ἡ, forme; taille.

Μορφιά, V. Εὐμορφία.

Μόρφωμα, τό, formation, forme. gr. anc.

Μορφώνω, former, de *μορφόω.*

Μόρφωσις, ἡ, V. Μόρφωμα.

Μόσκευμα, et *μοσκεύω*, V. Μούσκευμα, Μουσκεύω.

Μόσκος, et ses dér., V. Μόσχος.

Μοσχάπιδον, τό, muscadelle, *poire.* r. *μόσχος*, *ἄπιον.*

Μοσχάρι, τό, veau; génisse.

Μοσχαρήσιον, τό, s. ent. *κρέας*, viande de veau. r. *μόσχος.*

Μοσχατέλλο, τό, raisin muscat. r. it.

Μοσχάτον, τό, vin muscat.

Μοσχοβολῶ, exhaler une odeur de musc, sentir très-bon.

Μοσχογαρούφαλον, τό, œillet musqué.

Μοσχοθυμίαμα, τό, storax, *résine odoriférante.*

Μοσχοκαρυδιά, ἡ, muscadier.

Μοσχοκάρυδον, τό, muscade.

Μοσχοκάρφι, τό, clou de girofle.

Μοσχομηλιά, ἡ, pomme musquée. r. *μόσχος*, *μηλέα.*

Μοσχομυρίζω, sentir le musc; sentir très-bon.

Μοσχομύρισμα, τό, odeur de musc; bonne odeur.

Μοσχοπόντικον, τό, fouine.

Μόσχος, ὁ, musc. gr. anc.

Μοσχοσάπουνον, τό, savon parfumé. r. *μόσχος*, *σαπώνιον.*

Μοσχοστάφυλον, τό, raisin muscat. r. *μόσχος*, *σταφυλή.*

Μοσχοσίταρον et *μοσχοσίτι*, τό, fenugrec, *plante.*

Μουγγρί, τό, congre, *poisson.*

Μουγκαλιοῦμαι, mugir.

Μουγκρίζω, beugler. r. *μυκάω.*

Μούγκρισμα, τό, beuglement.

Μουδαλώνω, etc., V. Μουζαλώνω.

engourdir.||Agacer,
font les acides.||De-
engourdi.
ι, τό, engourdisse-
gacement des dents.
ς, ὁ, qui engourdit.
V. Μουδιάζω.
ι, τό, l'action de noir-
he noire.
), barbouiller de noir;

, ἡ, suie.
V. Μουζάλωμα.
V. Μουζαλώνω.
ὁ, carton.
, τό, petit mulet.
ὁ, muletier.
τό, mulet. r. lat.
ς, et μουλαρίτικος,
ulet.
, docteur de la loi.
, possession, biens,
r. or.
dj. bâtard. r. mulus.
, ὁ, qui se tait, muet.
, ἡ, όν, qui s'ab-
parler.
τό, silence.
garder le silence.
momie. r. lat. mumia.
, singe, *animal*.

Μουνί, τό, parties naturelles de la femme.
Μουνουχάρι, τό, mouton.
Μουνουχάρικος, *adj.* de mouton.
Μουνουχίζω, châtrer.
Μουνούχισμα, τό, castration.
Μουνοῦχος, *adj.* châtré, eunuque. r. εὐνοῦχος.
Μοῦντζα, ἡ, nique, moquerie.
Μουντζούρα, ἡ, l'action de noircir; tache noire.
Μουντζουρώνω, barbouiller de noir; noircir.
Μούντζωμα, τό, l'action de faire la nique.
Μουντζώνω, faire la nique à; se moquer de.
Μουράρος, ὁ, maçon. r. it.
Μούργα, ἡ, marc, lie. r. ἀμόργη.
Μουργιόνι, τό, casque. r. fr. morion.
Μουργιώνω, s'armer d'un casque.
Μουρδάρα, fém. de μουρδάρης.
Μουρδάρευμα, τό, salissure.
Μουρδαρεύω, salir, barbouiller.
Μουρδάρης, ὁ, saligaud.
Μουρδαριά, ἡ, saleté, ordure.
Μουρδάρικα, *adv.* salement.
Μούρη, ἡ· μούρι, τό, visage. || Museau.

Μουριά, ἡ, mûrier. r. μορέα.
Μουρμούρα, *adj. fém.* qui murmure, qui se plaint.
Μουρμουριάρης, *adj.* m. sign.
Μουρμουρίζω, murmurer; marmotter; grogner. r. μορμύρω.
Μουρμούρισμα, τό, murmure.
Μουρμουριστής, ὁ, murmurateur. ‖ Grogneur.
Μουρνέα, ἡ, mûrier. r. μορέα.
Μοῦρνο, τό, et mieux μοῦρον, mûre, *fruit.* r. μόρον.
Μουρούνα, ἡ, esturgeon, *poisson.*
Μουρτάρι, τό, mortier. r. lat.
Μουρτάτης, ὁ, un infidèle. r. or.
Μοῦσα, ἡ, muse. gr. anc.
Μουσαβερές, ὁ, conseil, endroit où il s'assemble.
Μουσαφίρης, ὁ· μουσαφίρισσα, ἡ, étranger, étrangère qu'on reçoit. r. or.
Μουσαμᾶς, ὁ, toile cirée. r. or.
Μουσεῖον, τό, musée. gr. anc.
Μουσική, ἡ, musique. gr. anc.
Μουσικίζω, faire de la musique.
Μουσικός, ὁ, musicien.
Μουσικός, ή, όν, musical.
Μουσικῶς, *adv.* musicalement.
Μουσκαρεύω et μουσκαρεύομαι, badiner.
Μουσκετιά, ἡ, mousquetade.
Μουσκέτο, τό, mousquet, fusil.
Μούσκευμα, τό, infusion, humectation. ‖ Rouissage.
Μουσκεύω, humecter, imbiber, tremper; rouir *le chanvre.*
Μούσκλωμα, τό, l'action de faire la mine.
Μουσκλώνω, faire la mine, être mécontent.
Μουσκουλιά et μουσμουλιά, ἡ, néflier. r. μεσπίλη.
Μούσκουλον et μούσμουλον, τό, nèfle, *fruit.*
Μουσούδι, V. Σουσούμι.
Μουσουλί, τό, mousseline. r. Mosul, *ville.*
Μοῦσσα, ἡ, mouche qu'on met au visage. r. fr. ou lat. musca.
Μουστάκα, ἡ, grande moustache.
Μουστακάκι, τό, petite moustache.
Μουστακᾶς, ὁ, homme à moustaches.
Μουστάκι, τό, moustache. r. μύσταξ.
Μουσταλευριά, V. Μουστόπητα.
Μουστάρδα, ἡ, moutarde. r. it.
Μουστερής, ὁ, chaland, acheteur.

ουστοκοϐαλῶ, transporter le noût.
ουστόπηττα, ἡ, tourte au vin loux.
οῦστος, ὁ, moût, vin doux. . lat. mustum.
ουστρί, V. Μιστρί. r. or.
ουσχαράκι, τό, dim. de μοτχάρι.
ουσχάρι, τό, veau, génisse. r. μοσχάριον.
ούτευμα, V. Μάδισμα.
ουτεύω, V. Μαδῶ.
οῦτζος, ὁ, mousse *de vaisseau*.
ούτζωμα, etc., V. Μούντζωμα.
ουτζουνάρα, ἡ, grosse face.
ουτζουνιά, ἡ, gourmade.
ουτζουνιάζω, donner des coups de poing sur le visage.
ούτζουνον, τό, visage. || Museau, groin.
οῦτρον, τό, visage. Κάμνω μοῦτρα, faire face, tenir tête.
ουφλούζης, ὁ, banqueroutier.
ουφλουζεύω, faire banqueroute.
ουφλουζιά, ἡ· μουφλουζλούκι, τό, banqueroute. r. or.
ουφτής, ὁ, le mufti, chef de a religion musulmane.
οῦχλα, ἡ, moisissure.

Μουχλιάζω, se moisir.
Μούχλιασμα, τό, moisissure.
Μουχλιός, ά, όν, moisi. r. muceo.
Μόχθος, ὁ, fatigue. gr. anc.
Μοχλός, ὁ, verrou. gr. anc.
Μπαγιατίζω, vieillir, rancir.
Μπαγιάτικος, η, ον, vieux, rance; croupi. || Rassis. Ψωμὶ μπαγιάτικον, du pain rassis. r. or.
Μπάγκα, ἡ, banc pour s'asseoir.
Μπαγκέρης, ὁ, banquier. r. it.
Μπάγκος, ὁ, bureau, caisse, comptoir. r. it. banco.
Μπαζάρι, τό, bazar, marché public. r. or.
Μπαϊλίζω et μπαϊλντίζω, s'évanouir. r. or.
Μπαΐλισμα, τό, évanouissement.
Μπάϊλος, ὁ, baile, *ambassadeur de Venise à la Porte*.
Μπαίνω, V. Ἐμπαίνω.
Μπαϊράκι, τό, baïrac ou étendard, drapeau. r. or.
Μπαϊράμι, τό, baïram, *fête des Turcs après le ramadan*. r. or.
Μπακαλᾶς, ὁ, bacaliau, ou morue sèche.
Μπακάλης, ὁ, épicier.
Μπακάλικον, τό, épicerie.
Μπακάμι, τό, sandal, *bois*.
Μπακανιάρης, *adj*. maladif.

Μπακλαβᾶς, ὁ, pâtisserie feuilletée, faite avec du miel.

Μπακίρι et μπακρί, τό, cuivre.

Μπακράτζι, τό, seau. || Petit chaudron. r. or.

Μπακτζές, ὁ, jardin. r. or.

Μπάλλα, ἡ, balle. r. it.

Μπαλλίζω, jouer à la balle.

Μπαλλοπαιγνίδι, τό, le jeu de la balle. r. it., et παίγνιον.

Μπαλλότα, ἡ, vote, suffrage.

Μπαλλοτάρω, voter, élire.

Μπαλλοτάτζιον, τό, ballotage, élection. r. it. d'où *balloter.*

Μπαλτᾶς, ὁ, hache. r. or.

Μπαλταντζῆς, ὁ, armé d'une hache. ||Baltadgi, *officier du sérail.*

Μπάλωμα, τό, morceau ou pièce *pour raccommoder.* || Raccommodage, ravaudage.

Μπαλωματάκι, τό, dim. de μπάλωμα.

Μπαλώνω, ravauder, rapetasser, raccommoder. r. ἔμπαλιν, à l'envers, ou πάλιν, de nouveau.

Μπαλωματᾶς et μπαλωτής, ὁ, ravaudeur, savetier.

Μπαμπάκι, etc., V. Βαμβάκι.

Μπαμποῦνα, ἡ, tumeur, enflure.

Μπαμπουνώνω, enfler, gonfler.

Μπαμπουνιάζω, se gonfler.

Μπαντιέρα, ἡ, bannière, dr peau; pavillon. r. it.

Μπάνιο, τό, bagne. r. it.

Μπάρα, ἡ, marais, barre.

Μπαρδάκι, τό, bocal.

Μπανάτι, τό, bannat, vic royauté, province autref gouvernée par un vice-r (bannus).

Μπάρμπας, ὁ, oncle.

Μπαρμπέρης, ὁ, barbier.

Μπαρμπερίζω, faire la barbe.

Μπαρμπεριόν, τό, boutique barbier.

Μπαρμπέρισμα, τό, l'action raser. r. lat. barba.

Μπαρμπόυνάκι, τό, barbillo *poisson.*

Μπαρμπούνι, τό, barbeau, *po son.*

Μπαρονιά, ἡ, baronnie.

Μπαρόνος, ὁ, baron, *titre.*

Μπαρούτι, τό, poudre à tirer.

Μπασᾶς et μπασιᾶς, ὁ, bacl ou pacha. || Maître. r. or.

Μπαστάρδευμα, τό, abâtardis sement.

Μπασταρδεύω, abâtardir; dég nérer. r. it. imbastardire.

Μπαστάρδικος, η, ον, de bâtar

Μπάσταρδος, ὁ, bâtard.

νη, ἡ, bâtardise.
ι, τό, bâtiment,
. /
τό, bâton.||Pique,
ırles. r. it.
ɔuffleter.
soufflet, gifle.
, jardin. r. or.
ὁ, don, présent.
ıigner.||Plaire.
V. Μαστρωπός.
s'ennuyer, avoir

:ό, dégoût, satiété.
:ό, bezestan, halle
a soierie, etc. r. or.
;, ὁ, béglier-bey,
ɔrovince turque.
:ις, ὁ· pl. μπέϊδες,
μπέης τῆς Βλαχίας,
de Valachie.
ὁ, fils de bey. ||
ne. r. or.
, bécasse, oiseau.
ıdj. célibataire.
τό, ivrognerie.
ivrogne. r. or.
·ελιᾶς, ὁ, soin, pei-
as.||Malheur. r. or.
:ζω, être importu-
·assé.

Μπέλκι, *adv.* peut-être.
Μπενίσι, τό, habit de dessus, soubreveste. r. or.
Μπεντένι, τό, habit de dessus fourré. r. or.
Μπερδένω, V. μπερδεύω.
Μπερδές, ὁ, rideau, store. r. or.
Μπέρδευμα, τό· μπερδευμός, ὁ· μπερδευσιά, ἡ, embrouillement, complication, intrigue.
Μπερδευσιάρης, ὁ, intrigant; fém. ἡ μπερδευσιάρισσα.
Μπερδεύω, embrouiller.||Intriguer. r. ἐν, περί, δέω.
Μπερεκέτι, τό, abondance; *adv.* à foison. r. or.
Μπεχλεβάνης, ὁ, bateleur.||Lutteur. r. or.
Μπῆγμα, τό, l'action de ficher, d'enfoncer. gr. anc. ἔμπηξις.
Μπήγω, ficher, enfoncer.
Μπήξιμον, V. Μπῆγμα.
Μπήχνω, V. Μπήγω. r. ἐμπηγνύω.
Μπίβα, ἡ, bierre, *boisson.*
Μπιλιάρδο, τό, billard.
Μπίμπικας, ὁ, ciron, *insecte.*
Μπιμπίλα, ἡ, bord, ourlet.
Μπιμπίλωμα, τό, l'action de border, d'ourler.
Μπιμπιλώνω, border, ourler.

Μπιμπιλωτής, ὁ, celui qui ourle ou qui borde; fém. μπιμπιλώτρα.

Μπίρα, ἡ, bierre, *boisson*. r. it.

Μπίσι, τό, pois, *légume*. r. πίσον.

Μπλάβος, η, ον, bleu.

Μπλάστρης, ὁ· μπλάστρι, τό, emplâtre. r. ἔμπλαστρον.

Μπλάστρωμα, τό, l'action de mettre un emplâtre.

Μπλαστρώνω, poser un emplâtre. r. ἐμπλάσσω.

Μπλέκω, etc., V. Ἐμπλέκω, etc.

Μπογάδα, ἡ, lessive.

Μπογάζι, τό, détroit *de mer*.

Μπόγι et μπόϊ, τό, taille, stature. r. or.

Μπογιά, ἡ, couleur. r. or., ou ἐν, ποιά, herbe verte.

Μπογιάρος, ὁ, boïard, *seigneur russe, valaque ou moldave*.

Μπογιάς et μπογιαντζῆς, ὁ, teinturier.

Μπόγιας, ὁ, bourreau.

Μπογιαντίζω, teindre.

Μπογιάντισμα, τό, teinture.

Μποζάς, ὁ, boisson d'eau de millet. r. or.

Μπογασί, τό, sorte de toile de coton. r. or.

Μποκκαπόρτα, ἡ, écoutille, *de marine*. r. it.

Μπόλι, τό, ente. r. ἐν, βάλλω.

Μπόλια, ἡ, voile, bandeau.

Μπολιάζω, enter, greffer.‖Ino-culer. r. ἐμβολή, insertion.

Μπόλιασμα, τό, l'action de gref-fer.‖Inoculation.

Μπόμπα, ἡ, bombe. r. it.

Μπομπάρδα, ἡ, bombarde.

Μπομπαρδάρης, ὁ, bombardie[r]

Μπομπαρδάρω, bombarder.

Μπόρεσις, ἡ, force, puissan[ce]

Μπορετός, ή, όν, faisable, ais[é]

Μπορῶ, pouvoir. V. Ἐμπορῶ.

Μπόσχος, ὁ, bosquet. r. it.

Μποσταντζῆς, ὁ, bostangi, ja[r]dinier du sérail; et memb[re] d'un corps militaire qui fait [la] police aux alentours de Co[n]stantinople.

Μποσταντζήμπασης, ὁ, bosta[n]gi-bachi, chef des bostang[is]

Μποστάνι, τό, bastion, re[m]part.‖Marais, jardin.

Μπότζα, ἡ, bouteille.

Μπουγάδα, V. Μπογάδα.

Μπουκάλι, τὸ, bocal. r. it.

Μπουκί, τό, bourse. r. πουγγί[ον]

Μπουκιά, ἡ, bouchée. r. it.

Μπουκουνάκι, τό, petit morcea[u]

morceau, bou-

l'action de met-
u dans la bouche

ttre un morceau
.e de quelqu'un.
, bouchée.
, et μπουγιορντί,
re par écrit.
sédition. r. or.
μπουμποῦνι, τό,
ιβῶν.
, et mieux μπου-
ousser des bou-
νιᾶν.
ια, τό, pousse de

, lourdaud, niais.
faubourg. r. it.
tartelette, gâ-

enfiler; entrela-

τό, l'action d'en-
acer.
ὁ, celui qui en-
lace; fém. μπουρ-

, boussole. r. it.
bouffon. r. it.

Μπράτζον, τό, bras. r. it.
Μπρέ, *interj.* V. Βρέ.
Μπρίκι, τό, aiguière, coquemar, cafetière. r. or.
Μπρισίμι, τό, fil d'or. r. or.
Μπροσθά, μπροσθινά, et μπροστά, V. Ἐμπρός, Ἔμπροσθεν.
Μπροσθινός, ou μπροστινός, V. Ἐμπροσθινός.
Μπροστάρι, τό, bavette. r. ἐν, πρός, ἵστημι.
Μπρούντζινος, η, ον, de cuivre.
Μπροῦντζος, ὁ, cuivre, bronze.
Μυάζω, éventer pour chasser les mouches. r. μυῖα.
Μυαλός, ὁ· *pl.* μυαλά, V. Μυελός.
Μύγα, ἡ, et μύγια, mouche. r. μυῖα.
Μυγιαστῆρι, τό, éventail, chasse-mouche. r. μυῖα.
Μυγόχεσμα, τό, chiure de mouches. r. μυῖα, χέζω.
Μύδι, τό, moule *de mer.* r. μῦς.
Μυελισμένος, η, ον, plein de moëlle.
Μυελός, ὁ, cerveau. || Moëlle.
Μυθικός, ή, όν, fabuleux.
Μυθιστορία, ἡ, roman.
Μυθολογία, ἡ, mythologie.
Μυθολογικόν, τό, recueil de fables.

Μυθολογικῶς, *adv.* fabuleusement.
Μυθολογῶ, conter des fables.
Μυθοποιΐα, ἡ, composition de fables; fiction. gr. anc.
Μυθοποιός, ὁ, fabuliste.
Μῦθος, ὁ, fable. gr. anc.
Μυθώδης, *adj.* fabuleux.
Μυλαύλακον, τό, le canal d'un moulin. r. αὖλαξ, μυλών.
Μυλόπετρα, ἡ, meule de moulin. gr. anc. μύλη, et μύλος.
Μῦλος, ὁ, moulin. r. μύλων.
Μυλωναρά, V. Μυλωνοῦ.
Μυλωνᾶς, ὁ, meunier.
Μυλωνιάτικον, τό, salaire du meunier. r. μύλων, moulin.
Μυλωνοῦ, ἡ, meunière.
Μυλωνισμένος, η, ον, moulu.
Μύξα, ἡ, morve. *gr. anc.* Εὐγάζω τὴν μύξαν, se moucher.
Μυξερός, ἡ, όν, plein de morve.
Μυξιάρης, *adj.* morveux; fém. μυξιάρα.
Μυξομάντιλον, τό, mouchoir de poche. r. μύξα, et mantile.
Μυξώδης, *adj.* morveux.
Μυξώνω, salir avec la morve.
Μυρία, *adv.* sans nombre, par milliers.
Μυριάδα, ἡ, nombre de dix mille. gr. anc. μυριάς.
Μυρίζω, flairer. ‖ Sentir. Μυρίζει ἀπὸ σκόρδον, il sent l'ail. Μοῦ μυρίζει, il me semble.
Μύριοι, *adj.* dix mille. gr. anc.
Μυριολογῶ, etc., V. Μοιρολογῶ.
Μυρίος, α, ον, innombrable.
Μύρισμα, τό, l'action de sentir ou flairer.
Μυριστικά, τά, odeurs, essences. r. μύρον.
Μυριστικός, ἡ, όν, odoriférant.
Μύρμιγκας, ὁ· μυρμίγκι, τό, fourmi. r. μύρμηξ.
Μυρμιγκιά, ἡ, fourmilière.
Μυρμιγκιάζω, fourmiller.
Μυρμιγκοφωλιά, ἡ, fourmilière.
Μύρον, τό, onguent; pommade. Τὸ ἅγιον μύρον, le S. Chrême.
Μυροποιός, ὁ, parfumeur.
Μυροπώλης et μυροπουλητής, ὁ, m. sign.
Μύῤῥα, ἡ, myrrhe. gr. anc.
Μυρτιά, ἡ· μύρτος, ὁ, myrte.
Μυρτότοπος, ὁ, lieu plein de myrtes. gr. anc. μυῤῥηνών.
Μυρωδάτος, η, ον, odoriférant.
Μυρωδιά, ἡ, odeur. *gr. anc.* ‖ Persil, *plante.*

ικά, τά, odeurs, essen-
r. μύρον.
ικός, ή, όν, odoriférant.
α, τό, V. Μύρωσις.
ω, oindre.||Confirmer.
ις, ή, onction.||Le sacre-
de la confirmation.
ός et μυσερός, adj. abo-
ble, exécrable.
γωγία, ή, initiation.
γωγούμενος, ό, initié.
γωγῶ, initier. gr. anc.
κι, τό, moustache. r. μύ-

οευμα, τό, confidence.
οεύομαι, se confier.
οιον, τό, mystère; secret.
οιώδης, adj. mystérieux.
ά, adv. V. Μυστικῶς.
όν, τό, secret.
ός, ό, secrétaire.
ός, ή, όν, mystique.||Se-
confidentiel. Μυστικὸς
υλος, conseiller intime.
ότης, ή, mysticité. || Ca-
rie.
ῶς, adv. mystiquement.
ètement. gr. anc.
, V. Μουστρί.
ς, ή, όν, aigu, pointu. r.
, museau.

Μυτερώνω, rendre pointu, affiler. r. μύτις.
Μύτη, ή, nez || Pointe. || Bec. Φυσσῶ ou παστρεύω τὴν μύτην, se moucher. r. μύτις.
Μυτώνω, V. Μυτερώνω.
Μυών, ό, muscle. gr. anc.
Μωχαμεθίστος, η, ον, Mahométan.
Μῶμος, ό, farceur, bateleur; fém. ή μωμίκτρα et μομίστρα. r. Μῶμος, dieu de la raillerie.
Μώρα, ή, négresse.||Cauchemar.
Μωρά, *adv.* sottement.
Μωραίνω, rendre ou devenir fou, sot, fat. (gr. anc. être fou.)
Μώραμα, τό, V. Μωρία.
Μωρέ, μωρή, *quand on appelle quelqu'un :* ô toi, ô vous. Τί νὰ σᾶς πῶ, μωρὲ παιδιά; que vous dirai-je, mes enfans?
Μωρία, ή, folie; sottise; fatuité.
Μωρολογία, ή, niaiserie, extravagance, *gr. anc.*; fatuité.
Μωρολόγος, *adj.* qui dit des sottises, des extravagances.||Fat.
Μωρολογῶ, dire des sottises, des niaiseries. gr. anc.
Μωρόν, V. Μωροπαῖδι.
Μωρόνους, *adj.* fat. r. μωρός, νοῦς.
Μωροπαιδία, ή, enfance.

Μωροπαῖδι, τό, petit enfant.
Μωροπίστευτος, *adj.* crédule.
Μωρός, ή, όν, fou; sot; fat.
Μῶρος, ὁ, nègre. r. maurus.
Μωρουδάκι, τό, tout petit enfant.
Μωρούτζικος, η, ον, un peu fou, étourdi, fat. r. μωρός.

N

N, NI, treizième lettre de l'alphabet, numériquement avec un accent (ν'), vaut 50; et avec un signe inférieur (,ν), vaut 50000.

Νά, *conj.* p. ἵνα, que. Πρέπει νὰ γράψω, il faut que j'écrive. ||*Signe de l'infinitif.* Εἶναι καλὸν τὸ νὰ ἀποθάνῃ τὶς διὰ τὴν πατρίδα του, il est beau de mourir pour sa patrie (*litt.* le que l'on meure). ||*adv. démonstratif.* Νά με ἐδῶ, me voici. Νὰ τὸν Πέτρον, voici Pierre. Νὰ ἔπαρε, tiens, prends.

Ναδίρ, ὁ, point opposé au zénith. r. or.

Νάζι, τό, afféterie, minauderie. r. or.

Ναί, *adv. affirmatif,* oui. *gr. anc.* Μὰ τὸ ναί, en vérité.

Νάϊ, τό, flûte. r. or.

Ναΐδα, ή, nayade. r. ναϊάς.

Ναΐπης, ὁ, lieutenant d'un cadi.

Ναίσκε, *adv. affirmatif.* V. Ναί. (Ναίσκε est plus poli que ναί.)

Νᾶμα et νάμμα, τό, liqueur. Τὸ νᾶμα διὰ τὴν λειτουργίαν, le vin qui sert à la messe. gr. anc. νᾶμα, ruisseau.

Νάνα, ή, naine, fém. de νάνος.

Νάνδρας, ὁ, mari, *de l'acc.* τὸν ἄνδρα.

Νάννά et νάννί, dodo, *t. enfantin.*

Ναννaρίζω, faire dodo. ||Bercer un enfant en chantant.

Ναννάρισμα, τό, l'action de faire dodo. ||Chant pour endormir les enfans.

Νανναρισμένος, η, ον, bercé.

Ναννaριστά, *adv.* en berçant.

Ναννaριστής, ὁ· ναννaρίστρα, ή, berceur, berceuse.

, nain. gr. anc.
, temple. *gr. anc.* c'est
ment la nef; ἱερόν est
tuaire.
, etc., V. Νεράντζι.
, nard, *plante aroma-*
r. anc.
; et νάρθηξ, ὁ, férule.||
le d'une église.
, assoupissement.
ς, ὁ, narcisse, *fleur.*
, τό, assoupissement.
, assoupir, de ναρκόω.
ιός, ἡ, όν, narcotique.
, τό, naufrage. gr. anc.
ία, ἡ, pilotage.
ός, ὁ, pilote.
ς, ὁ, et ναύαρχος (gr.
navarque, amiral.
ἡ, auge. r. ναύω, cou-
λείω, enfermer.
ς, ὁ, capitaine de vais-
r. anc.
ὁ· ναύλωμα, τό, nolis ou
ment, fret d'un navire.
, fréter, de ναυλόω.
ς, ὁ, celui qui frète ou
navire.
α, ἡ, combat naval.
α, ἡ, construction des
ux. r. ναῦς, πηγνύω.

Ναύσταθμος, ὁ, darse, ou partie intérieure d'un port qu'on ferme avec une chaîne.
Ναύτης, ὁ, matelot. gr. anc.
Ναυτία, ἡ, mal de mer.||Nausée; dégoût, ennui.
Ναυτίζω, naviguer. r. ναῦς.
Ναυτική, ἡ, l'art nautique.
Ναυτικόν, τό, nolis ou fret d'un navire.
Ναυτικός, ή, όν, nautique, naval. gr. anc.
Ναυτιῶ, avoir le mal de mer. || Sentir du dégoût, de l'ennui.
Ναυτοσχοινή, ἡ, câble, cordage. r. ναῦς, σχοῖνος.
Νέ, *particule négative*, ni. r. it.
Νέα, *adv.* nouvellement, récemment. r. νέος.
Νέα, ἡ, jeune femme.
Νεακονισμένος, η, ον, fraîchement aiguisé. r. νέος, ἀκονάω.
Νεᾶνις, ἡ, jeune fille.
Νεανίσκος, ὁ, jeune; adolescent.
Νεαρά, *adv.* nouvellement; récemment. r. νεαρός.
Νειά, V. Νέα· et Νειός, V. Νέος.
Νειάτα, ἡ, la jeunesse.
Νειόγαμπρος, V. Νεόγαμπρος.
Νειότης, ἡ, et νειότητα, jeunesse. gr. anc. νεότης.

Νειώνω, entrer dans l'adolescence. r. νεῖος, *ion. p.* νέος.

Νεκρογεννῶ, accoucher d'un enfant mort. r. νεκρός, γεννάω.

Νεκροθάπτης, ὁ, fossoyeur.

Νεκροκρέβατον, τό, cercueil.

Νεκροκεφαλή, ἡ, tête de mort.

Νεκρομαντεία, ἡ, nécromancie.

Νεκρομάντης, ὁ, nécromancien; fém. ἡ, νεκρομάντισσα.

Νεκρομαντικός, ἡ, όν, relatif à la nécromancie. gr. anc.

Νεκρός, ἡ, όν, mort, inanimé.

Νεκροσέντουκον, τό, cercueil.

Νεκροσηκωτής, ὁ, porteur d'un cercueil. r. νεκρός, σηκόω.

Νεκροστόλι, τό, ornement d'un mort. r. νεκρός, στολή.

Νέκρωμα, τό, V. Νέκρωσις.

Νεκρώνω, faire mourir. || Mortifier. Νεκρώνω τὰ πάθη, mortifier ses sens. r. νεκρόω.

Νέκρωσις, ἡ, mort. || Mortification, macération.

Νεκρώσιμος, *adj.* relatif aux morts. Ἀκολουθία νεκρώσιμος, office des morts.

Νέκταρ, τό, nectar. gr. anc.

Νέμα, τό, fil. r. νέω, filer.

Νέμτζος, ὁ, allemand; fém. ἡ νέμτζα.

Νέμτζικος, η, ον, d'Allemagne. Ὁμιλῶ νέμτζικα, parler allemand.

Νενοθευμένος, η, ον, part. passé pass. de νοθεύω.

Νεόβλαστος, η, ον, nouvellement poussé, *en parlant de la germination.* gr. anc.

Νεόγαμπρος, ὁ, nouveau marié. gr. anc. νεόγαμος.

Νεογεννημένος, η, ον, nouvellement né. gr. anc. νεογενής.

Νεογέννητος, ὁ, nouveau-né.

Νεοθύμιστος, η, ον, de récente mémoire; tout récent.

Νεοκαμωμένος, η, ον, nouvellement fait. r. νέος, κάμνω.

Νεοκάτοικος, *adj.* nouvellement habité. (gr. anc. nouvel habitant.)

Νεοκομμένος, η, ον, coupé récemment. r. κόπτω.

Νεόκτιστος, *adj.* nouvellement bâti. r. κτίζω.

Νεολαβωμένος, η, ον, récemment blessé. r. λώβη.

Νεομαζωμένος, η, ον, nouvellement recueilli. r. ὁμάς.

Νεομηνία, ἡ, néoménie ou nouvelle lune. gr. anc.

Νέον, τό, nouveauté. || Nouve

ονύμφη, ἡ, la nouvelle mariée gr. anc. νεόνυμφος γυνή.
όνυμφος, ὁ, le nouveau marié.
όπλουτος, *adj*. parvenu, qui fait fortune. gr. anc.
όπεφτον, τό, le jeudi d'après Pâques, de νέος, nouveau, et έφτη, jeudi, parce qu'il est premier de l'année ecclésiastique.
οπλυμένος, η, ον, nouvellement lavé. gr. anc. νεόπλυτος.
οποτισμένος, η, ον, récemment abreuvé ou arrosé.
ος, ὁ, jeune homme. gr. anc.
ος, α, ον, nouveau, neuf. || jeune. gr. anc.
οσκαμμένος, η, ον, nouvellement creusé. r. σκάπτω.
οσκοτωμένος, η, ον, récemment tué. r. σκοτόω.
οτελειωμένος, η, ον, tout nouvellement fini.
ότριτον, τό, le mardi de Pâques. V. Νεόπεφτον.
οτυπωμένος, η, ον, nouvellement imprimé. r. τυπόω.
ούτζικος, η, ον, tout jeune.
οφερμένος, η, ον, nouvellement arrivé. r. φέρω.

Νεόφυτος, ὁ, néophyte. gr. anc.
Νεοφώτιστος, η, ον, nouvellement éclairé ou converti.
Νεοχαλασμένος, η, ον, nouvellement gâté ou ruiné. r. χαλάω.
Νεοχειροτονημένος, η, ον, nouvellement ordonné *diacre ou prêtre*, etc. r. χειροτονέω.
Νεραγώγι, τό, conduit d'eau.
Νεραΐδα, ἡ, et νεραΐς, néréide.
Νεράκι, τό, filet d'eau. V. Νερόν.
Νεράντζι, τό, orange, *fruit*.
Νεραντζιά, ἡ, oranger, *arbre*.
Νεραντζόζουμον, τό, jus d'orange. r. ζωμός.
Νεραντζότζεφλον, τό, écorce d'orange. r. φλοιός.
Νεραντζόφυλλον, τό, feuille d'oranger.
Νερένιος, α, ον, aqueux, aquatique. V. Νερόν.
Νεροβάρελον, τό, baril d'eau.
Νερόβραστο, τό, le bouilli. r. βράζω. V. Νερόν.
Νερογυρισιά, ἡ, tournant d'eau. r. γύρος.
Νεροδοχεῖον, τό, citerne, réservoir. r. δέχομαι. V. Νερόν.
Νεροδυοσμός, ὁ, cresson, *plante*.
Νεροκάνατον, τό, bocal.

Νεροκατεβασιά, ἡ, ondée, averse. r. κατάβασις. V. Νερόν.

Νεροκουβάλημα, τό, l'action de porter de l'eau.

Νεροκουβαλητής, ὁ, porteur d'eau.

Νεροκουβαλῶ, porter de l'eau. V. Νερόν, et Κουβαλῶ.

Νερόκρασον, τό, boisson de vin et d'eau. V. Κρασί, et Νερόν.

Νερολούλουδον, τό, fleur aquatique.

Νερομάζωμα, τό, marais.

Νερόμυλος, ὁ, moulin à eau.

Νερόν, τό, eau.||Urine. Τὸ ἐξεύρω ὡσὰν τὸ νερόν, je le sais sur le bout du doigt. Παίρνω εἰς τὰ νερά μου, je séduis, je gagne. r. νηρός, humide (c'est de ce mot très-ancien que vient Nerée, Néréide.).

Νεροπίθαρον, τό, jarre. r. πίθος.

Νεροπίνης, ὁ, buveur d'eau.

Νεροπίνω, boire de l'eau.

Νεροπιοτόν, τό, boisson d'eau.

Νερόπλυμα, τό, l'action de laver avec de l'eau.

Νεροπλύνω, laver avec de l'eau, ou dans l'eau. r. πλύνω. V. Νερόν.

Νεροποντιά, ἡ, grosse averse.

Νεροποντίζω, inonder.

Νερόσταμνον, τό, cruche, jarre. r. στάμνος. V. Νερόν.

Νερουλιάζω, devenir comme de l'eau.||Arroser. Νερουλιάζω τὸ κρασί, mettre de l'eau dans le vin. V. Νερόν.

Νερουλός, ή, όν, aqueux, fluide.

Νερουλούτζικος, η, ον, assez ressemblant à de l'eau.

Νερόφιδον, τό, serpent d'eau. r. ὀφίδιον. V. Νερόν.

Νεροχίονον, τό, eau de neige.

Νεροχύτης, ὁ, lavoir, évier.

Νεροψωμίζω, être au pain et à l'eau. V. Ψωμί, et Νερόν.

Νερόψωμον, τό, le pain et l'eau.

Νερώδης, *adj.* aquatique. Ζῶα νερώδη, animaux aquatiques.

Νέρωμα, τό, mélange d'eau et de vin.

Νερώνω, mettre de l'eau dans le vin, etc. Κρασὶ νερωμένον, vin trempé. V. Νερόν.

Νέσπουρα, ἡ, nèfle, *fruit.* r. it.

Νεσπουριά, ἡ, néflier, *arbre.*

Νεῦμα, τό, signe, geste. gr. anc.

Νευράκι, τό, petit nerf.

Νευροχαβαλίκευμα, τό, entorse.

Νευρομαλακιστικόν, τό, remède calmant pour les nerfs. r. νεῦρον, μαλάσσω.

, τό, nerf. || Vigueur. ||
: d'un arc. gr. anc.
ὴς, adj. nerveux.
α, τό, vigueur.
ένος, η, ον, nerveux,
reux. r. νευρόω.
ον, τό· νεῦσις, ἡ (gr.
, signe de tête.
faire signe. || Accorder.
ί, ἡ, temps couvert. Σή-
εἶναι νεφαλιά, aujour-
le temps est à la pluie.
ίζει, v. impers. le temps
uvert.
, τό, nuage. r. νεφέλη.
ὴς, adj. nuageux.
κος, adj. néphrétique.
, τό, les reins. r. νεφρός.
τά, arsenal de marine;
er. r. ναῦς et ὠρέω.
, adv. récemment, nou-
ient. gr. anc.
κός, ἡ, όν, moderne.
ς, η, ον, plus jeune,
|| Plus récent, moderne.
ζω, innover. gr. anc.
σμα, τό, innovation.
στής, ὁ, innovateur.
ς, adj. qui vient de
e. r. νέος, φαίνομαι.
ό, fil. gr. anc.

Νηπιοκτονία, ἡ, infanticide.
Νήπιον, τό, petit enfant.
Νηπιότης, ἡ, enfance. gr. anc.
Νηρόν, τό, eau, expression antérieure à Homère, d'où Νηρεύς, Nérée, Νερεΐδες, Néréides, etc. V. Νερόν.
Νησάνι, τό, but. r. or.
Νησάκι, τό, petite île. r. νῆσος.
Νησιοποῦλα, ἡ, petite île, îlot.
Νησί, τό, et νησίον, île. r. νῆσος.
Νησιώτης, ὁ, insulaire; fém. ἡ νησιώτισσα.
Νησιότικος, η, ον, des îles. Τὰ νησιότικα προϊόντα, les productions des îles. r. νῆσος.
Νῆσσα, ἡ, canard. gr. anc.
Νησσάριον, τό, petit canard.
Νηστεία, ἡ, jeûne. Χαλνῶ τὴν νηστείαν, rompre le jeûne.
Νήστευμα, τό· νήστευσις, ἡ, l'action de jeûner.
Νηστεύγω, et νηστεύω (gr. anc.), jeûner.
Νηστευτής, ὁ, jeûneur.
Νηστήσιμος, η, ον, qui concerne le jeûne ou le maigre. Τρώγω νηστήσιμα, faire maigre.
Νηστικά, adv. à jeun. r. νῆστις.
Νηστικός, ἡ, όν, qui est à jeun.
Νῆστις, adj. m. sign. gr. anc.

Νί, τό, soc de charrue, p. ὑνί· r. ὕνις.

Νιαρός, ή, όν, nouveau, frais. r. νεῖος, ionien, p. νέος.

Νίϐγω et νίϐω, laver *les mains et le visage.*‖Farder; *au pass.* se laver.‖Se farder. r. νίπτω.

Νίκη, ή, victoire. gr. anc.

Νίκημα, τό, l'action de vaincre.

Νικητήρια, τό, réjouissance pour la victoire.‖Le prix de la victoire. gr. anc.

Νικητής, ὁ, vainqueur; fém., ἡ νικήτρα.

Νικητικός, ή, όν, victorieux.

Νικοτιανή, ή, tabac, *plante.* r. lat. nicotiana.

Νικῶ, vaincre. gr. anc.

Νίμμα, V. Νίψιμον.

Νιμμένος, η, ον, *part.* de νίϐγω, lavé.‖Fardé.

Νινίον, τό, poupée.

Νιός, ὁ, p. νέος, un jeune homme.

Νιπτήρ et νιπτῆρας, ὁ, bassin à laver les pieds, ou cuvette à laver les mains, etc. ‖ Fonts baptismaux. r. νίπτω.

Νιπτῆρι, τό, lavoir, évier.

Νίπτω, laver. gr. anc.

Νισάνι, τό, le but. Κτυπῶ εἰς τὸ νισάνι, frapper au but. r. or.

Νίτρον, τό, nitre, salpêtre.

Νιφτής, ὁ, celui qui lave; qui met le fard; fém. ἡ νίφτρια.

Νιψίδι, τό, fard. r. νίπτω.

Νίψιμον, τό, lavement du visage, des pieds, etc.

Νιψομάντιλον, τό, serviette *de toilette.* r. νίπτω, et mantile.

Νοέμϐριος, ὁ, novembre, *mois.*

Νοερός, ά, όν, intellectuel.

Νόημα, τό, intelligence, conception. ‖ Sens *d'un auteur.* ‖ Signe, geste.

Νοημένος, η, ον, part. pass. pass. de νοῶ, compris, entendu.

Νόησις, ή, intelligence, entendement. gr. anc.

Νοητερεύω, être intelligent.

Νοητερός, ή, όν, intelligent, ingénieux.

Νοητέρωμα, τό, génie, intelligence.

Νοητικόν, τό, la faculté de l'entendement. gr. anc.

Νοητικός, ή, όν, intelligent.‖ Intellectuel.

Νοητικῶς, *adv.* intelligemment.

Νοητός, ή, όν, intelligible. ‖ Intellectuel. gr. anc.

Νοητῶς, *adv.* intelligiblement.

Νοθεία, ή, bâtardise. gr. anc.

ι, τό· νόθευσις, ἡ, falsi-
n ; altération. gr. anc.
ς, ὁ, faussaire.
, falsifier; altérer; con-
e. Νοθεύω τὸ κρασί, fre-
e vin.
ι, ον, bâtard; illégitime.
ιρας, ὁ, locataire; fer-
gr. anc. ἔνοικος.
ό, loyer. r. ἐνοίκιον.
ω, louer; affermer.
μα, τό, louage, loca-

τής, ὁ, celui qui donne
, le propriétaire; fém.
ίστρα.
ωρ, V. Νοικάτωρας.
ρά, ἡ, maîtresse de
ι. || *adj.* économe, mé-
. r. ἐν οἴκῳ, κυρία.
ράτον, τό, mobilier
maison.
ρεύω, gouverner une
ι. || Meubler une maison.
οης, ὁ, le maître du
|| *adj.* ménager, éco-
r. ἐν οἴκῳ, κύριος.
ριόν, V. Νοικοκυράτον.
etc. V. Νοῖκι, etc.
(aor. ἔνοιωσα), aper-
comprendre; présumer.

Νοίωμα, τό, énigme; augure.
Νοιωματίζω, parler en énigmes; s'exprimer obscurément.
Νοιώνω, V. Νοιόθω. r. ἔννοια.
Νοιῶσις, ἡ· νοιώσιμον, τό, l'action de comprendre, de deviner. r. ἔννοια.
Νοιωτής, ὁ, celui qui comprend; qui devine; devin.
Νομάτος, p. ὀνομάτος, individu. Διά πόσους νομάτους; pour combien de personnes? r. ὄνομα.
Νόμαρχος, ὁ, chef de district; préfet. r. νόμος, province, et ἀρχός.
Νομή, ἡ, pâturage. gr. anc.
Νομίζω, croire, juger, penser.
Νομικά, τά, le droit.
Νομικός, ὁ, homme de loi.
Νομικός, ή, όν, légal. gr. anc.
Νόμιμον, τό, légitimité.
Νόμιμος, η, ον, légitime. Ἡ νόμιμος ἡλικία, l'âge de la majorité. gr. anc.
Νομίμως, *adv.* légitimement.
Νόμισμα, τό, monnaie. || Médaille. gr. anc.
Νομοδιδάσκαλος, ὁ, jurisconsulte, docteur en droit.
Νομοθεσία, ἡ, législation.

Νομοθέτημα, τό, loi, édit; réglement. gr. anc.

Νομοθετημένος, η, ον, statué par la loi.

Νομοθέτης, ὁ, législateur.

Νομοθετικός, ή, όν, législatif.

Νομοθετῶ, faire des lois; ordonner par une loi. gr. anc.

Νομοκάνων, ὁ, règle, loi; charte. r. νόμος, κάνων.

Νομοκράτωρ, ὁ, maître des lois.

Νομοπίνακας, ὁ, table des lois.

Νομοποιός, ὁ, législateur.

Νομοποιῶ, V. Νομοθετῶ.

Νόμος, ὁ, loi. || District, département. Εἶναι τοῦ νόμου, être selon la loi. || Être hors de minorité.

Νομοφύλαξ, ὁ, gardien des lois.

Νομοχαλῶ, abroger la loi.

Νοοῦμαι, pass. de νοῶ. Νοοῦμαι ἔξωθεν, être sous-entendu. Τὸ οὐσιαστικὸν νοεῖται ἔξωθεν, le substantif est sous-entendu.

Νονός, V. Νουννός.

Νοπός, ή, όν, frais; vert.

Νόσευμα et νόσημα, τό, maladie.

Νοσοκομεῖον, τό, hôpital.

Νοσοκόμος, ὁ, infirmier.

Νόσος, ἡ, maladie. gr. anc.

Νόστιμα, adv. avec goût, avec saveur. || D'une manière gracieuse; agréablement.

Νοστιμάδα, ἡ, saveur, goût. || Douceur; agrément. || Bon goût, grâce. r. νόστος.

Νοστιμεύω et νοστιμίζω, assaisonner, donner du goût; *au pass.* savourer. || Se plaire.

Νοστίμισμα, τό, assaisonnement, saveur, goût qui plaît.

Νόστιμος, η, ον, savoureux; d'un goût agréable. || Agréable, gracieux. gr. anc.

Νοστιμούτζικα, *adv.* joliment.

Νοστιμούτζικος, η, ον, gentil, mignon. r. νόστιμος, agréable.

Νοσώδης, *adj.* malsain.

Νοτάριος, ὁ, notaire. r. lat.

Νοτερός, ή, όν, humide. gr. anc.

Νοτιά, ἡ, humidité. || Vent du sud.

Νοτιάζει, *v. impers.* il fait un vent du sud. r. νότος.

Νοτίζω, humecter; mouiller. || Devenir humide, moite.

Νοτιοανατολικός, *adj.* du sud-est.

Νοτιοδυτικός, *adj.* du sud-ouest.

Νότιος, *adj.* méridional.

Νότισμα, τό· νότισις, ἡ, humectation. r. νοτίζω.

, le midi. || Le vent
:st ou siroc.
ή, coiffe de femmes.
(mot très-ancien),

:t νουθέτησις, ή· νου-
·ό, avertissement, a-
ɪeil gr. anc.
; , ὁ, admoniteur;
r; fém. ή νουθετήτρια.
:όν, τό, s. ent. γράμ-
itoire.
:ός, ή, όν, qui renfer-
avertissemens, des
gr. anc. νουθετικός.
ıvertir, conseiller.
V. Νεομηνία. gr. anc.
, marraine.
ὁ, parrain, témoin
ʒe grec.
ὁ, nonce *du pape*. r.
us.
queue. r. οὐρά.
mine, air *de visage*.
sprit; entendement.
ɪι ὁ νοῦς του, il n'a
prit saillant.
ɔrendre, entendre.
ό, galetas. || Plafond.
, différent, débat. ||
ire. r. or.

Νταβί, τό, cause, procès.
Νταγιάντι, τό, soutien.
Νταγιαντίζω et νταγιαντῶ, soutenir. || Endurer, supporter.
Νταγιάντισμα, τό, l'action de soutenir; d'endurer, de supporter.
Νταηρές, ὁ, tambour de basque.
Νταλμπάνης et νταλπάνης, ὁ, maréchal-ferrant. r. or.
Νταντά, ή, mère putative.
Ντεμπέλης, *adj*. paresseux. r. or.
Ντεμπελιά, ή, paresse.
Ντζαΐρι, τό, prairie. r. or.
Ντζαμί, τό, mosquée. r. or.
Ντζανισάραγας, ὁ, chef des janissaires.
Ντζανίσαρης, ὁ, janissaire.
Ντζαούρης, ὁ, giaour ou infidèle, tel qu'un Juif, un chrétien, aux yeux des Turcs. r. or.
Ντζάρι, τό, schall à palmes. r. or.
Ντζενεράλης, ὁ, général. r. it.
Ντζερεμές, ὁ, amende.
Ντζερεμεύω, condamner à l'amende. r. or.
Ντιβάνι, τό, divan. r. or.
Ντολαντρίζω, V. Ἀπατῶ. r. lat. dolus.
Ντολμάς, ὁ, espèce de citrouil-

le.|| Boulette de viande ou de riz roulée dans une feuille. r. or.

Ντουζίνα, ἡ, douzaine. r. it.

Ντουναμᾶς, ὁ, réjouissance publique, au bruit des fanfares et du canon. r. or.

Ντρέπομαι, etc., V. Ἐντρέπομαι.

Ντριμοῦρα, ἡ, foule. Μὲ ντριμοῦραν, en foule.

Ντριμώνω, faire foule.

Ντυμένος, etc., V. Ἐνδυμένος.

Νύκτα, *adv.* de nuit.

Νύκτα, ἡ, la nuit. Γίνεται νύκτα, il se fait nuit. Τὴν νῦκταν, de nuit. Καλὴ νύκτα, bonne nuit, *souhait.* gr. anc. νύξ.

Νυκτέρευμα, τό, veille, nuit passée au travail ou au jeu.

Νυκτερεύω, veiller, passer la nuit. gr. anc.

Νυκτερίδα, ἡ, et νυκτερίς (gr. anc.), chauve-souris.

Νυκτερινός, ἡ, όν, nocturne.

Νυκτιά, ἡ, nuitée. r. νύξ.

Νυκτιάζει, *v. impers.* il se fait nuit.

Νύκτιασμα, τό, l'arrivée de la nuit.

Νυκτικόν, τό, nocturne, *office.*

Νυκτικός, ἡ, όν, nocturne, de *nuit.* gr. anc. νύκτιος.

Νυκτοκλέφτης, ὁ, voleur
fém. ἡ νυκτοκλέφτρα.

Νυκτοκόραξ, ὁ, hibou, cl

Νυκτόμερον, τό, le jou
nuit, espace de 24
gr. anc. νυχθήμερον.

Νυκτοπεριπατητής, ὁ, m
de nuit. r. νύξ, περιπ

Νυκτός, *adv. hell.* nuita

Νυκτοστρατία, ἡ, expéd
marche nocturne.

Νυκτοφύλακας, ὁ, garde

Νύκτωμα, τό, nuit p

Νυκτώνομαι, être surp
la nuit. r. νύξ, *gén.* ν

Νυκτώνει, *v. impers.* il

Νυμφαῖα, ἡ, nénufar, p

Νύμφη, ἡ, la mariée;
|| Bru. gr. anc.

Νυμφιάτικος et νυμφικός
nuptial.

Νυμφίος, ὁ, époux, ma

Νυμφίτζα, ἡ, belette,

Νυμφοκάμερα, ἡ, cham
tiale. r. lat. camera.

Νῦν, *adv.* à présent.
νῦν, jusqu'à présent.
νῦν, dès à présent.

Νυνιδιάζω, puer, *en pa*
viande ou de poisson.

Νύστα, ἡ, somnolence

' νυσταγμός, ὁ, as-
t. gr. anc.
ıber de sommeil.
ıssoupissement.
Νυμφίτζα. \
petit ongle.
ſperon *d'un coq*,

V. Νυκτόμερον.

Νύχι, τό, ongle. r. ὀνύχιον.
Νυχόριζα, ἡ, la racine des ongles. r. ὄνυξ, ῥίζα.
Νύχτα, etc., V. Νύκτα, etc.
Νῶμος, ὁ, épaule. r. ὦμος.
Νωπός, ἡ, όν, frais; vert.
Νωρίς, *adv.* de bonne heure. r. ἄνωρος, précoce.
Νῶτος, ὁ, le dos, le derrière.

Ξ

ırzième lettre de
ıumériquement a-
nt (ξ'), marque
un signe au des-
ıarque 60000.
ό, cessation d'a-
mitié.
er d'aimer. r. ἐξ,

tule. r. ἐξάγιον.
:heter. r. ἐξ.
' ξαγόρασμα, τό,
;on.
ı, qui rachète; ré-

ῆ, l'action de con-
: se confesser.

Ξαγορευτής, ὁ, confesseur.
Ξαγορεύω, p. ἐξαγορεύω, confesser; *au pass.* se confesser.
Ξαγοριά, ἡ, confession.
Ξαγριευτής, ὁ, qui excite, irrite, provoque.
Ξαγριευτικός, ἡ, όν, irritable.
Ξαγριεύω, aigrir, irriter.
Ξαγρίωμα, τό, irritation.‖L'action d'apaiser ou de s'apaiser.
Ξαγριώνω, irriter, effaroucher; *au pass.* s'irriter, s'effaroucher.‖Apaiser, adoucir; s'apaiser, s'adoucir. r. ἐξ, ἄγριος.
Ξαθαίνω et ξαθίζω, jaunir, rendre ou devenir blond. r. ξανθίζω.

Ξαθογένης, *adj.* qui a la barbe rousse ou blonde. r. γένειον.
Ξαθομάλης et ξαθόμαλος, ὁ, homme blond. r. μαλλός.
Ξαθομαλοῦ, ἡ, femme blonde.
Ξαθός, ἡ, όν, blond, jaune, roux. r. ξανθός.
Ξαθούτζικος, η, ον, blondin.
Ξάϊ, V. Ξάγι. r. ἐξάγιον.
Ξαιμάτωμα, τό, l'action d'ensanglanter.||Tache et souillure de sang. r. ἐξ, αἷμα.
Ξαιματώνω, ensanglanter.
Ξαίνω, carder; peigner. gr. anc.
Ξαίστης, ὁ, cardeur; fém. ἡ ξαίστρα.
Ξάκληρος, *adj.* déshérité.
Ξακληρῶ, déshériter. r. ἐξ, α pr., κλῆρος.
Ξακλήρωμα, τό, exhérédation.
Ξάκουσμα, τό, renommée, célébrité. r. ἐξ, ἀκούω.
Ξακουσμένος, η, ον, V. Ξακουστός.
Ξακουστός, ἡ, όν, célèbre, renommé. r. ἐξάκουστος.
Ξακουστοσύνη, ἡ, célébrité.
Ξαλατίζω, dessaler. r. ἐξ, ἅλς.
Ξαλάτισμα, τό, l'action de dessaler.
Ξαλείφω, V. Ἐξαλείφω.
Ξάμωμα, τό, mesurage.||L'action de lever la main ou de l'étendre.
Ξαμώνω, mesurer.||Lever ou étendre la main. Ἐξάμωσα τὸν δείρω, j'ai levé la main pour le battre.
Ξανά, entre dans la composition d'une foule de mots, pour indiquer réitération, renouvellement. r. ἐξ, ἀνά.
Ξαναβάζω, remettre, mettre encore. r. ἐξ, ἀνά, βάλλω.
Ξανάβαλμα et ξαναβάλσιμον, τό, l'action de mettre de nouveau.
Ξαναβαμμένος, η, ον, retein[t].
Ξαναβαπτίζω, rebaptiser.
Ξαναβάπτισμα, τό, nouveau baptème.
Ξαναβαπτιστής, ὁ, anabaptiste.
Ξαναβάφω, reteindre. r. βάπτω.
Ξαναβάψιμον, τό, l'action de reteindre.
Ξαναβεβαιώνω, assurer de nouveau, certifier de rechef.
Ξαναβλαστάνω, regermer.
Ξαναβλέπω, revoir. Τὸν ξανάειδα je l'ai vu une seconde fois.
Ξαναβράζω, bouillir de nouveau.
Ξαναβουλλώνω, recacheter.

πησις, ἡ, renouvelle-
l'amitié.‖Reconciliation.
espondance en amour,
d'attachement.
πῶ, aimer de nouveau;
ις. être aimé de nouveau.
aimé à son tour, aimer
aimé. r. ἐξ, ἀνά, ἀγαπῶ.
ιίζω, remplir de rechef.
ισμα, τό, remplissage.
νημένος, η, ον, régéné-

νησις, ἡ, régénération.
νῶ, régénérer; *au pass.*
énérer. r. ἐξ, ἀναγεννάω.
νω, se rétablir. r. ὑγιεία,
V. Ξανά.
ρίζω, reconnaître, con-
de nouveau.
ρισις, ἡ· ξαναγνωρισμός,
ναγνώρισμα, τό, recon-
ice, l'action de reconnaî-
. anc. ἀναγνώρισις, κτλ.
ρυσις, ἡ, nouvelle pro-
ion.
εύω, proclamer de nou-
. ἐξ, ἀνά, ἀγορεύω.
φή, ἡ, l'action de reco-
écrire.
φω, récrire; recopier.
ψιμον, τό, V. Ξαναγραφή.

Ξαναγυρίζω, retourner.
Ξαναγύρισις, ἡ· ξαναγυρισμός, ὁ, et ξαναγύρισμα, τό, retour.
Ξαναδαρμένος, η, ον, battu de nouveau. r. δέρω. V. Ξανά.
Ξαναδείχνω, montrer de nouveau. r. ἐξ, ἀνά, δεικνύω.
Ξαναδένω, relier, rattacher.
Ξαναδέρνω, frapper de nouveau.
Ξαναδέσιμον, τό, l'action de relier, de rattacher. r. δέω.
Ξαναδιαβάζω, relire.
Ξαναδιάβασμα, τό, nouvelle ou seconde lecture.
Ξαναδιαλίζω, expliquer, éclaircir. r. ἐξ, ἀνά, διαλύω.
Ξαναδίδω, donner de nouveau. ‖ Restituer. r. ἐξ, ἀνά, δίδωμι.
Ξαναδιόρθωμα, τό, l'action de corriger de nouveau.
Ξαναδιορθώνω, recorriger; rajuster. r. ἐξ, ἀνά, διορθόω.
Ξαναδιόρθωσις, ἡ, V. Ξαναδιόρθωμα.
Ξαναδιπλώνω, replier.‖Redoubler. r. ἐξ, ἀνά, διπλόω.
Ξαναδόσιμον, τό, l'action de redonner; de rendre.
Ξανάειδα, V. Ξαναβλέπω.
Ξαναειρήνευμα, τό, reconciliation. r. ἐξ, ἀνά, εἰρηνεύω.

Ξαναειρηνεύω, reconcilier. || Se reconcilier. m. r.

Ξαναεπιστρέφω, retourner.

Ξαναέρχομαι, revenir.

Ξαναζεσταίνω, réchauffer. Φαγητὸν ξαναζεσταμένον, mets réchauffé. r. ἐξ, ἀνά, ζέω.

Ξαναζέσταμα, τό, réchauffement.

Ξαναζήτημα, τό, renouvellement de demande.

Ξαναζήτησις, ἡ, recherche nouvelle.

Ξαναζητητής, ὁ, celui qui redemande; qui recherche de nouveau.

Ξαναζητῶ, redemander. || Rechercher. r. ἐξ, ἀνά, ζητέω.

Ξαναζυμώνω, repétrir. r. ζυμόω.

Ξαναζῶ, revivre. r. Ἐξ, ἀνά, ζάω.

Ξαναζωντάνευμα, τό, résurrection.

Ξαναζωντανεύω, ressusciter ou rendre la vie. || Ressusciter ou revenir à la vie. r. ἀναζάω.

Ξαναζωντάνεψις, ἡ, V. Ξαναζωντάνευμα.

Ξαναθυμίζω, faire ressouvenir.

Ξαναθύμισις, ἡ· ξαναθύμισμα, τό, l'action de rappeler à la mémoire; réminiscence. r. θυμός.

Ξαναθεώρημα, τό, renouvellement d'observation, e[...] nouveau. r. ἐξ, ἀναθεωρέ[...]

Ξαναθεωρῶ et ξαναθωρῶ, [...] ver ou examiner de nou[...]

Ξαναθηκιάζω, rengaîner. r.[...]

Ξαναβηλυκώνω, rattache[...] boutonner, renouer. V.

Ξανακαθίζω, asseoir de [...] veau, rasseoir. r. ἐξ, ἀνα[...]

Ξανακάθισμα, τό, l'actio[...] seoir de nouveau, ou rasseoir.

Ξανακαινούργωμα, τό· ξα[...] νούργωσις, ἡ, renouvelle[...] réparation.

Ξανακαινουργώνω, renou[...] réparer. r. ἐξ, ἀνά, καιν[...]

Ξανακαίω, brûler de nou[...]

Ξανακάλεσμα, τό, l'actio[...] peler une seconde fois. [...] nouvellement d'invitati[...]

Ξανακαλῶ, appeler de no[...] rappeler. || Renouveler [...] vitation, réinviter.

Ξανακάμνω, refaire.

Ξανακάμωμα, τό, l'action [...] faire.

Ξανακαυμένος, η, ον, b[...] nouveau.

Ξανακάψιμον, τό, l'acti[...] brûler de nouveau. r. κ[...]

Ξανακερδίζω, regagner. r. κέρδος.
Ξανακέρδισμα, τό, gain nouveau en sus d'un autre.
Ξανακεφαλαιώνω, récapituler.
Ξανακεφαλαίωσις, ἡ, récapitulation. gr. anc. ἀνακεφαλαίωσις.
Ξανακλαίω, pleurer de nouveau.
Ξανακλαύσιμον, τό, l'action de pleurer de nouveau.
Ξανακλέγω, réélire. r. ἐκλέγω.
Ξανακλείδωμα, τό, l'action de refermer à clef. r. κλείς.
Ξανακλειδώνω, refermer à clef.
Ξανακλώθω, retordre *le fil.*
Ξανακόβγω, recouper. r. κόπτω.
Ξανακοίμισμα, τό, l'action de rendormir ou de se rendormir.
Ξανακοιμίζω et ξανοκοιμῶ, rendormir; *au pass.* se rendormir.
Ξανακομβώνω, renouer. r. κόμβος.
Ξανακοπανίζω, repiler.
Ξανακοπάνισμα, τό, l'action de repiler.
Ξανακοσκινίζω, repasser au crible. r. ἐξ, ἀνά, κοσκινίζω.
Ξανακοσκίνισμα, τό, l'action de repasser au crible.
Ξανακράζω, appeler de nouveau.
Ξανακράξιμον, τό, l'action de rappeler. r. ἐξ, ἀνά, κράζω.
Ξανακτίζω, rebâtir.
Ξανάκτισις, ἡ· ξανάκτισμα, τό, reconstruction.
Ξανακτύπημα, τό, réitération de coup. r. ἐξ, ἀνά, κτυπέω.
Ξανακτυπῶ, refrapper.
Ξανακυλίζω, V. Ξανακυλῶ.
Ξανακύλισις, ἡ· ξανακύλισμα τό, récidive, rechute.
Ξανακυλῶ, rouler de nouveau.|| Retomber. r. ἐξ, ἀνά, κυλίω.
Ξανακύτταγμα et ξανακύττασμα, τό, l'action de regarder de nouveau.
Ξανακυττάζω, regarder de nouveau. r. ἐξ, ἀνά, κυπτάζω.
Ξαναλαμβάνω, reprendre.
Ξαναλλάζω, rechanger.
Ξαναλέγω, redire. r. ἐξ, ἀνά.
Ξαναλογαριάζω, recompter.
Ξαναλογάριασμα, τό, l'action de recompter.
Ξαναλογιάζω, penser de nouveau; s'amender. r. λογίζομαι.
Ξαναλόγιασις, ἡ· ξαναλόγιασμα, τό, nouvel examen; nouvelle considération.
Ξαναμαθαίνω, enseigner de nouveau.||Rapprendre. || S'accoutumer de nouveau. r. μανθάνω.
Ξαναμάσημα, τό, l'action de remâcher. r. ἐξ, ἀνά, μασάομαι.

Ξαναμασῶ, remâcher.

Ξαναμέρευσις et ξαναμέρωσις, ἡ, l'action d'apaiser de nouveau ; ou d'apprivoiser une seconde fois.

Ξαναμερεύω et ξαναμερώνω, apaiser ou s'apaiser de nouveau. || Apprivoiser ou s'apprivoiser de nouveau. r. ἡμερόω.

Ξαναμιλῶ, reparler. r. ὁμιλέω.

Ξαναμπήγω, ficher ou enfoncer de nouveau. r. ἐμπηγνύω.

Ξαναμωραίνομαι, redevenir fou, sot, ou fat. r. ἐξ, ἀνά, μωρός.

Ξαναν ειώνω, etc., V. Ξανανεώνω.

Ξανανέωμα, τό, rajeunissement. || Renouvellement.

Ξανανεώνω, rajeunir. || Renouveler. r. ἐξ, ἀνανεόω.

Ξανανέωσις, ἡ, V. Ξανανέωμα.

Ξανανθίζω, refleurir. r. ἀνανθέω.

Ξανάνθισμα, τό, l'action de refleurir.

Ξανάνοιγμα, τό, l'action de rouvrir.

Ξανανοίγω, rouvrir. r. ἐξ, ἀνοίγω.

Ξαναπαίρνω, reprendre, recouvrer. r. ἐξ, ἀνά, ἐπαίρω.

Ξαναπαίζω, rejouer. r. ἐξ, ἀνά.

Ξαναπανδρεύω, remarier ; *au pass.* se remarier.

Ξαναπαρακάλεμα, τό, réité tion de prières.

Ξαναπαρακαλῶ, prier de n veau. r. ἐξ, ἀνά, παρακαλέω

Ξαναπαρμένος, η, ον, repris.

Ξαναπάρσιμον, τό, l'action reprendre, de recouvrer.

Ξαναπέμπω, envoyer de n veau. r. ἐξ, ἀναπέμπω.

Ξαναπέμψιμον, τό, l'action d' voyer de nouveau.

Ξαναπέρνω, V. Ξαναπαίρνω.

Ξαναπερνῶ, repasser. r. ἐξ, ἀ περάω.

Ξαναπέσιμον et ξανάπεσμα, l'action de tomber de n veau, rechute. r. πίπτω.

Ξαναπέταγμα, τό, l'action voler ou de s'envoler de no veau ; d'éclater de nouvea de jeter de nouveau.

Ξαναπετῶ, voler ou s'envo de nouveau. || Éclater de no veau. || Jeter de nouveau.

Ξαναπέφτω, retomber. r. ἀνά, πίπτω.

Ξαναπηγαίνω, aller de nouvea

Ξαναπήδημα, τό, l'action sauter de nouveau.

Ξαναπηδῶ, sauter de nouvea r. ἐξ, ἀνά, πηδάω.

Ξαναπιάνω, reprendre, ressaisir. r. ἐξ, ἀνά, et πιάζω, dorisme, p. πιέζω.

Ξανάπιασις, ἡ, l'action de reprendre, de ressaisir.

Ξαναπλαγιάζω, se recoucher.

Ξαναπλάγιασμα, τό, l'action de se recoucher.

Ξαναπνέω, reprendre haleine; recouvrer ses sens. r. ἀναπνέω.

Ξαναπόκτημα, τό· ξαναπόκτησις, ἡ, l'action d'acquérir de nouveau; recouvrement.

Ξαναποκτῶ, acquérir de nouveau, recouvrer. r. κτάομαι.

Ξαναπολεμῶ, combattre de nouveau. r. ἐξ, ἀνά, πολεμέω.

Ξαναπούλημα, τό· ξαναπούλησις, ἡ, l'action de revendre.

Ξαναπουλῶ et ξαναπωλῶ, revendre. r. ἐξ, ἀνά, πωλεῖν.

Ξαναῤῥίξιμον et ξαναῤῥίψιμον, τό, l'action de jeter de nouveau.

Ξαναῤῥίπτω et ξαναῤῥίχνω, jeter de nouveau. r. ῥίπτω.

Ξαναῤῥώστημα, τό, rechute.|| Convalescence.

Ξαναῤῥωστῶ, retomber malade. || Être en convalescence.

Ξαναρχηνίζω, V. Ξαναρχινῶ.

Ξαναρχήνισμα, τό· ξαναρχήνισις, ἡ, recommencement. || Récapitulation.

Ξαναρχινῶ et ξαναρχίζω, recommencer; récapituler. r. ἄρχω.

Ξανάρχομαι, revenir ou venir de nouveau. r. ἀνέρχομαι.

Ξαναρώτημα, τό, réitération de demande, nouvelle interrogation.

Ξαναρωτῶ, demander ou interroger de nouveau. r. ἐρωτάω.

Ξανασήκωμα, τό, l'action de relever, de lever ou de hausser de nouveau.

Ξανασηκώνω, relever, rehausser, redresser. r. σηκόω.

Ξανασιάζω, raccommoder ou rajuster de nouveau. r. ἰσάζω.

Ξανασιάσιμον, τό, nouveau raccommodage, ajustement nouveau.

Ξανασκάπτω, piocher de nouveau, recreuser. r. ἐξ, ἀνά.

Ξανασκάψιμον, τό, l'action de recreuser.

Ξανασκεπάζω, recouvrir.

Ξανασκέπασμα, τό, l'action de recouvrir.

Ξανασκοτώνω, tuer de nouveau.

Ξανασμίγω, remêler. r. ἐξ, ἀνά, et μίγω, inus., d'où μιγνύω.

Ξανασπαρμένος, η, ον, *part.* semé de nouveau.

Ξανασπάρσιμον, τό, l'action de resemer.

Ξανασπέρνω, resemer. r. ἐξ, ἀνά, et σπείρω.

Ξανασπρίζω, reblanchir. || Redevenir blanc. V. Ξανά, et Ἄσπρος.

Ξανάσπρισμα, τό, l'action de reblanchir.

Ξανασπρόχνω, repousser, rechasser. r. σπέρχνω.

Ξαναστάλσιμον, τό, nouvel envoi.

Ξαναστέλνω, envoyer une seconde fois. r. στέλλω.

Ξαναστεφάνωμα, τό, nouveau couronnement. || Nouvelle bénédiction nuptiale.

Ξαναστεφανώνω, couronner de nouveau. || Donner une seconde bénédiction nuptiale.

Ξαναστοχάζομαι, repasser dans son esprit; penser de nouveau. r. ἐξ, ἀνά, στοχάζομαι.

Ξαναστόχασμα, τό· ξαναστοχασμός, ὁ, l'action de repasser dans son esprit.

Ξαναστρέφω, retourner, renverser. gr. anc. ἀναστρέφω.

Ξαναστριμμένος, η, ον, part. passé pass. de ξαναστρίφω; tors.

Ξαναστρίφω, retordre. r. σ φω.

Ξανάστροφα, *adv.* à l'enver A rebours.

Ξαναστροφή, ἡ, revers ou c d'arrière-main.

Ξαναταξιδεύω, voyager de n veau.

Ξανατύπωμα, τό· ξανατύπω ἡ, réimpression.

Ξανατυπώνω, réimprimer.

Ξαναυλόγημα, τό, nouvelle nédiction. r. εὐλογέω.

Ξαναυλογῶ, bénir de nouv

Ξαναύρεμα, τό, l'action de trouver.

Ξαναυρίσκω, retrouver, trou de nouveau. r. εὑρίσκω.

Ξαναφαίνομαι, reparaître.

Ξαναφαίνω, tisser de nouve

Ξαναφάσκιωμα, τό, l'action d'e mailloter de nouveau.

Ξαναφασκιώνω, emmailloter nouveau. r. lat. fasciæ.

Ξανάφερμα, V. Ξαναφέρσιμον.

Ξαναφέρνω, reporter. r. φέρω.

Ξαναφέρσιμον, τό, l'action d reporter. || Retour vers u lieu.

Ξαναφίλημα, τό, nouveau baiser.
Ξαναφιλῶ, baiser de nouveau.
Ξαναφτιάνω, refaire. V. Φτιάνω.
Ξαναφτιάσιμον, τό, l'action de refaire.
Ξαναφύτευμα, τό, l'action de replanter.
Ξαναφυτευτής, ὁ, qui replante.
Ξαμαφυτεύω, replanter.
Ξαναφύτρωμα, τό, l'action de repousser, *en parlant des plantes.*
Ξαναφυτρώνω, repousser ou pousser de nouveau.
Ξαναχαιρέτισμα, τό, réitération de salut. r. χαιρετίζω.
Ξαναχαιρετῶ, resaluer. || Faire visite de nouveau.
Ξαναχειροτονία, ἡ, nouvelle ordination.
Ξαναχειροτονῶ, ordonner une seconde fois, en parlant des ordres de l'église, du diaconat, de la prêtrise, etc.
Ξανάχυμα, τό· ξανάχυσις, ἡ, refonte.
Ξαναχύνω, refondre. r. ἐξ, ἀνά.
Ξαναψήνω, recuire; rôtir de nouveau. r. ἐξ, ἀνά, ἑψέω.
Ξαναψήσιμον, τό, opération de recuire.
Ξαναψηφῶ, réélire. r. ψῆφος.
Ξανεγγίζω, toucher de nouveau.
Ξανεγγίξιμον, τό, l'action de toucher de nouveau. r. ἐγγύς.
Ξανεμίζω, éventer. || Examiner soigneusement. r. ἐξ, ἄνεμος.
Ξανέμισμα, τό, l'action d'éventer.
Ξανεμψυχώνω, animer de nouveau. r. ἐξ, ἀνά, ἐμψυχόω.
Ξανενδύνω, habiller ou vêtir de nouveau. r. ἐξ, ἀνά, ἐνδύνω.
Ξανέρχομαι, V. Ξανάρχομαι.
Ξανθήματα, τά, boutons au visage. r. ἐξ, ἄνθημα.
Ξανθογένης, *adj.* V. Ξαθογένης.
Ξανθομάλλης, *adj.* V. Ξαθομάλλης.
Ξανθός, ἡ, όν, blond, jaune, roux. gr. anc.
Ξανθότριχος, *adj.* de poil blond, fauve. gr. anc. ξανθόθριξ.
Ξάνοιγμα, τό, l'action de rouvrir. || Observation, espionnage. || Développement moral.
Ξανοίγω, rouvrir. || Observer, épier. || Débourrer, façonner; se débourrer. r. ἐξανοίγω.
Ξανοικτά, *adv.* ouvertement.
Ξανοικτής, ὁ, celui qui observe, qui épie. || Qui débourre, qui façonne; fém. ἡ ξανοίκτρια.

Ξαντός, ὁ, charpie. r. ξαίνω.
Ξαπάτημα, τό, désabusement.
Ξαπατῶ, détromper, désabuser. || Tromper, séduire.
Ξαπέρασμα, τό, passage, traversée. r. ἐξ, περάω.
Ξαπερνῶ, franchir, traverser.
Ξάπλωμα, τό, extension, développement.
Ξαπλωμένα, *adv*. d'une manière étendue; tout au long.
Ξαπλώνω, étendre. || Se coucher. r. ἐξ, ἁπλόω.
Ξαπλωτά, *adv*. V. Ξαπλωμένα.
Ξαπλωτής, ὁ, celui qui étend.
Ξαπολυῶ, relâcher. || Ralentir; cesser. r. ἐξ, ἀπό, λύω.
Ξαπόλυμα, τό, relâchement. || Ralentissement, cessation.
Ξαραδιάζω, déranger. V. Ἀράδα.
Ξαραθύμημα, τό, l'action de satisfaire son envie.
Ξαραθυμίζω et ξαραθυμῶ, satisfaire son envie. || Se récréer, se promener, se divertir.
Ξάργου, *adv*. à dessein, exprès. r. ἐξ ἔργου.
Ξαρμάτωμα, τό, désarmement.
Ξαρματώνω, désarmer. r. ἐξ, et arma.
Ξαρμάτωτος, *adj*. désarmé.
Ξαρμυρίζω, dessaler. r. ἐξ, μυρίς.
Ξαρμύρισμα, τό, l'action de saler.
Ξαῤῥώστημα, τό, convalesce. r. ἐξ, ἀῤῥώστημα.
Ξαῤῥωστῶ, relever de mala être en convalescence.
Ξάρτια, τά, les haubans ἐξαρτᾷν.
Ξάσμα, τό, prix, valeur.
Ξαστεριά, ἡ, sérénité.
Ξάστερος, η, ον, serein.
Ξαστέρωμα, τό, l'action de venir serein.
Ξαστερώνω, devenir serei ἐξ, ἀστήρ.
Ξαφεγγαριά, ἡ, nuit obsc d'ἐξ, α pr., et φεγγάρι, l r. φέγγος.
Ξάφισις, ἡ, omission, oub
Ξαφίνω, omettre, laisser. r ἀφίημι.
Ξαφνίζω, surprendre à l'im viste. r. ἐξαιφνής.
Ξαφνικά, *adv*. à l'improvist
Ξαφνικός, ή, όν, soudain, su imprévu.
Ξάφνισμα, τό, surprise à l' proviste.
Ξάφνου, *adv*. subitement. r. ἄ

Ξαφορίζω, absoudre de l'excommunication. r. ἐξ, ἀφορίζω.
Ξαφρίζω, écumer. r. ἐξ, ἀφρός.
Ξάφρισμα, τό, l'action d'écumer.
Ξαφριστῆρι, τό, écumoir.
Ξάφτω, allumer. r. ἐξ, ἅπτω.
Ξέβαμμα, τό, altération ou perte de couleur. r. ἐξ, βάπτω.
ιεβαρκάρισμα, τό, débarquement. r. ἐξ, et barca.
ιβαρκάρω, débarquer.
βάπτω et ξεβάφω, déteindre.
βάψιμον, V. Ξέβαμμα.
γαλμα, etc., V. Ξεύγαλμα.
λαστάνω, germer, pousser, urgeonner. r. ἐκβλαστάνω.
λάστημα et ξεβλάστωμα, τό, mination; pousse, rejet-
ιστώνω, V. Ξεβλαστάνω.
ανίζω, sarcler. r. ἐξ, βοτα-
λλωμα, τό, l'action de déeter. r. ἐξ, et bulla.
λώνω, décacheter.
λωτής, ὁ, qui décachète.
ωμα, τό, l'action d'ôter lottes ou d'être sans cu- r. ἐξ, βράχος.
νω, ôter les culottes; au pass. mettre bas ses culottes.

Ξεβράκωτος, η, ον, qui est sans culottes. r. ἐξ, βράχος.
Ξεβραχνιάζω, désenrouer. r. ἐξ βράγχος.
Ξεβρώμισμα, τό, désinfection.
Ξεβρωμίζω et ξεβρωμῶ, désinfecter. r. ἐξ, et βρῶμος, puanteur.
Ξεβυζάνω, sevrer. r. ἐξ, βύζω.
Ξέγδαρμα, τό, l'action d'écorcher.
Ξεγδάρσιμον, τό, écorchure.
Ξεγδέρνω, écorcher. r. ἐξ, δέρω.
Ξέγδυμα, τό, dépouillement.
Ξεγδύνω, dépouiller. r. ἐξ, ἐκδύω.
Ξεγκάστρωμα, τό, et mieux ξεγγάστρωμα, accouchement.
Ξεγκαστρώνομαι, accoucher, enfanter.‖Satisfaire son envie. r. ἐξ, ἐν, γαστήρ.
Ξεγκουφιάζω, éreinter.‖S'éreinter.
Ξεγκούφιασμα, τό, état d'un homme ou d'une bête éreinté.
Ξεγκουφώνομαι, s'éreinter, être éreinté.
Ξεγκυλῶ, précipiter; au pass. ξεγκυλιοῦμαι, se précipiter,

tomber de haut. r. ἐξ, κυλίω.
Ξεγλύστρημα, τό, glissade, faux pas. r. ἐξ, γλίσχρος.
Ξεγλυστρῶ, glisser.
Ξεγλυστρωτά, *adv.* en glissant.
Ξεγλυστρωτός, ή, όν, glissant.
Ξεγλωσσίζω, arracher la langue.
Ξεγλωσσισμένος, qui a perdu la langue, muet. r. ἐξ, γλῶσσα.
Ξεγνοιάζω, être exempt de soucis. r. ἐξ, ἔννοια.
Ξέγνοιασμα, τό, absence de soucis.
Ξεγνοιασμένος, η, ον, dégagé de soins, exempt de soucis.
Ξεγύμνωμα, τό, dépouillement.
Ξεγυμνώνω, dépouiller.
Ξεγυρίζω, tourner d'un autre sens, ou du côté opposé.
Ξεγύρισμα, τό, tour dans un autre sens ou d'un autre côté.
Ξεδιαβάζω, finir de lire. || Parcourir un livre.
Ξεδιάλεγμα, τό, démêlement, triage. r. ἐξ, διαλέγω.
Ξεδιαλέγω, démêler, trier.
Ξεδιάλεξις, ή, V. Ξεδιάλεγμα.
Ξεδιαλύζω, V. Ξεδιαλύω.
Ξεδιαλυμένα, *adv.* clairement.
Ξεδιάλυσις, ή, solution, éclaircissement.
Ξεδιαλυτής, ὁ, celui qui débrouille une affaire, qui l'éclaircit.
Ξεδιαλύω, débrouiller, expliquer, éclaircir. r. ἐξ, διαλύω.
Ξεδιάντροπος, *adj.* effronté.
Ξεδίδω, V. Ξεδόνω.
Ξεδικαιωτής, ὁ, vengeur.
Ξεδίκησις, ή, vengeance. r ἐκδίκησις.
Ξεδικῶ, venger; *au pass.* ξεδικοῦμαι, se venger. r. ἐκδικέω.
Ξεδίπλωμα, τό, l'action de déplier. r. ἐξ, διπλόω.
Ξεδιπλώνω, déplier, déployer.
Ξεδίπλωσις, ή, V. Ξεδίπλωμα.
Ξεδιπλωτής, ὁ, qui déplie ou déploie.
Ξεδίπλωτος, η, ον, déployé.
Ξεδιψασμένος, η, ον, désaltéré.
Ξεδιψῶ, désaltérer. r. ἐξ, διψάω.
Ξέδομα, τό, distraction, récréation.
Ξεδόνω, distraire. || Se distraire; *au pass.* s'appliquer à.
Ξεδοντιάζω, faire des dents.
Ξεδοντίζω, arracher une dent
Ξεδοντισμένος, qui est sans dents. r. ἐξ, ὀδούς.
Ξεδοντιστῆρι, τό, davier. || Cure-dent.

τής, ὁ, dentiste.
τό, pressoir. r. ἐκδοχή.
, s'essuyer, quand on
sueur. r. ἐξ, ἱδρόω.
ωμα, τό, l'action de
iller, de désaccoupler.
ώνω, dépareiller.
, dételer. r. ἐξ, ζεύγω.
t ξέζωσμα, τό, l'action
une ceinture, de des-
.
ôter une ceinture; des-
. gr. anc. ἀποζωννύω.
ιος, η, ον, déterré.
, exhumer, déterrer.
α, τό, découragement.
, décourager. || Se dé-
er. r. ἐξ, θαῤῥέω.
ν, τό, exhumation.
ωμα, τό, l'action de sa-
fondemens.
ώνω, saper des fonde-
gr. anc. ἀποθεμελιόω.
ινω, dégaîner. r. ἐξ, et
étui, gaîne.
ω, délacer, dénouer;
ler. r. ἐξ. V. Θηλιά.
ωμα, τό, l'action de dé-
le dénouer.
ινω, V. Ξεθηλυάζω.
α, τό, clarification.

Ξεθολώνω, clarifier. r. ἐξ, θολόω, rendre trouble.
Ξεθρονιάζω, détrôner. r. θρόνος.
Ξεθρόνιασμα, τό, détrônement.
Ξεθυμαίνω, exhaler sa colère, sa douleur, etc., la soulager; s'apaiser. ||S'évaporer.
Ξεθύμασμα, τό, l'action d'exhaler sa colère, sa douleur, etc., de la soulager. ||Évaporation.
Ξεθύμωμα, τό, calme qui succède à la colère, à la douleur.
Ξεθυμώνω, s'apaiser, se calmer, *après avoir exhalé sa colère, sa douleur*. r. ἐξ, θυμός.
Ξεθωριάζω, se décolorer.
Ξεθώριασμα, τό, l'action de se décolorer. r. ἐξ, θεωρία.
Ξεικάζω, s'imaginer. r. ἐξεικάζω, représenter.
Ξεκαβαλλίκευμα, τό, l'action de descendre de cheval.
Ξεκαβαλλικεύω, descendre de cheval. r. ἐξ, καβάλλης.
Ξεκαθαιρίζω, etc., V. Ξεκαθαρίζω.
Ξεκαθαιρνῶ, V. aussi Ξεκαθαρίζω.
Ξεκαθαρίζω, purifier, dépurer. ||Défricher; éclaircir, démêler. Ξεκαθαρίζω λογαριασμόν, apurer un compte.

Ξεκαθάρισις, ἡ· ξεκαθάρισμα, τό, dépuration. || Apurement, éclaircissement.

Ξεκαθαριστής, ὁ, celui qui purifie. || Qui apure *un compte*, qui éclaircit *une affaire*.

Ξεκαλογηρεύω, faire sortir du cloître; défroquer.

Ξεκαλοκαιριάζει, *v. impers.* l'été se passe. r. ἐξ, καλός, καιρός.

Ξεκάμωμα, τό, action de défaire.

Ξεκάμνω, défaire. Ξεκάμνω ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα, se défaire d'un objet, le vendre. r. ἐξ, κάμνω.

Ξεκαπίστρωμα, τό, l'action de délicoter. r. ἐξ, et capistrum.

Ξεκαπιστρώνω, délicoter.

Ξεκάπουλα, τά, croupe *du cheval*, etc.; *adv.* en croupe. Καβαλλικεύω ξεκάπουλα, monter en croupe.

Ξεκαρδίζω, décourager; *au pass.* Ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια, crever de rire. r. ἐξ, καρδία.

Ξεκάρδισμα, τό, découragement.

Ξεκαρτζώνω, déchausser; *au pass.* se déchausser ou ôter ses bas. r. ἐξ, et calceus.

Ξεκάρφωμα, τό, l'action de déclouer.

Ξεκαρφώνω, déclouer; désenclouer. r. ἐξ. V. Καρφί.

Ξεκαταρτιάζω, démâter.

Ξεκάταρτος, *adj.* démâté.

Ξεκδίκησις, ἡ, vengeance.

Ξεκδικῶ, venger; *au pass.* ξεκδικοῦμαι, se venger. r. ἐκδικέω.

Ξεκινῶ, expulser. r. ἐξ, κινέω.

Ξεκλείδωμα, τό, l'action d'ouvrir *avec la clef*. r. ἐξ, κλείς.

Ξεκλειδώνω, ouvrir *avec la clef*.

Ξεκλείδωτος, η, ον, ouvert.

Ξεκκλησιάζω, séparer de la communion des fidèles, chasser de l'église. r. ἐξ, ἐκκλησιάζω.

Ξέκληρος, *adj.* deshérité.

Ξεκληρῶ, deshériter. gr. anc. ἀποκληρόω.

Ξεκόβγω, retrancher, interrompre, suspendre. || Destituer. Τοῦ ἐξέκοψαν τὸ κρέας, on lui a interdit la viande. Τὸν ἐξέκοψεν ἀπὸ τὸ κακόν, il l'a détourné du vice. r. ἐκκόπτω.

Ξεκοιλιάζω, éventrer.

Ξεκοίλιασμα, τό, l'action d'éventrer. r. ἐξ, κοιλία.

Ξεκοκκαλίζω, désosser.

Ξεκοκκινίζω, rougir. || Dérougir.

Ξεκοκκίνισμα, τό, pudeur, honte, confusion. r. ἐξ, κόκκος.

ιxόλλημα, τό, décollement, létachement.
ιxολλῶ, décoller, détacher.
ίxομμα, τό, retranchement, suppression.‖L'action de déshabituer, de détourner.
ιxομπιάζω, dénouer. r. ἐξ, ιόμπος.
ιxονιδίζω, détruire les lentes. r. ἐξ, et xονίς.
ιxοπή, ή, coupure, retranchement.‖Ferme ou démembrement d'une terre. r. ἐxxοπή.
ιxοπρίζω, ôter le fumier.‖Nettoyer des ordures.
xόπρισμα, τό, enlèvement du umier.‖Nettoiement.
όπτω, V. Ξεxόβγω.
οράσευμα, τό, défloration une fille. r. ἐξ, xόρη.
ρασεύω, dépuceler.
ρδίζω, détendre, débander; accorder.
διsμα, τό, l'action de dére, de débander. r. ἐx, ή.
ιαxτίζω, ôter la poussière essus les vêtemens, les les, etc. r. ἐξ, xονιορτός.
ριάζω, dévider un pe-

Ξεxουβάριασμα, τό, dévidag d'un peloton.
Ξεxουxούλλωμα, τό, l'action d'ôter le capuchon; et *métaphoriquement*, de découvrir. r. ἐξ, cucullus.
Ξεxουxουλλώνω, ôter le capuchon.‖Découvrir.
Ξεxουμπίζω, disloquer.‖Ruiner, dissiper. Ξεxουμπίσου ἀπ' ἐδῶ, va-t-en au diable. r. ἐξ, xόμβος.
Ξεxούμπισμα, τό, dislocation; ruine.
Ξεxούντημα, V. Ξεxούντισμα.
Ξεxουντίζω, pousser; expulser.
Ξεxούντισμα, τό, ébranlement; expulsion.
Ξεxουντῶ, V. Ξεxουντίζω.
Ξεxουράζομαι, se délasser, se reposer. r. ἐξ, et cura.
Ξεxούρασμα, τό, délassement.
Ξεxουρνιαxτίζω, V. ξεxορνιαxτίζω.
Ξεxουτρουxίζω, rompre le cou. r. ἐxτραχηλίζω.
Ξεxουφαίνω, étourdir, assourdir.
Ξεxούφαμα, τό, l'action d'assourdir. r. ἐξ, xωφός.
Ξεxουφίζω, V. Ξεxουφαίνω.
Ξεxόψιμον, V. Ξέxομμα.
Ξεxρεμάζω, détacher, dépen-

dre, décrocher. r. ἐξ, κρεμάω.

Ξεκρέμασμα, τό, l'action de détacher, de dépendre.

Ξεκρεμνῶ, ξεκρεμῶ, V. Ξεκρεμάζω.

Ξεκρύβω et ξεκρύπτω, dévoiler; découvrir. r. ἐξ, κρύπτω.

Ξεκυνήγημα, τό, poursuite.|| Recherche.

Ξεκυνηγητής, ὁ, celui qui poursuit.|| Qui recherche; postulant. r. ἐξ, et κυνηγέω, chasser.

Ξεκυνηγῶ, poursuivre. || Rechercher; postuler.

Ξεκώλωμα, τό, sodomie.

Ξεκωλωμένος, η, ον, vil débauché; sodomite.

Ξεκωλώνω, casser le trou d'une aiguille. || Agir en sodomite; *au pass.* manger à crever; par ex. : ἔφαγεν ὁποῦ ἐξεκωλώθηκεν. (*litt.* il a mangé à se faire sortir les boyaux du ventre. r. ἐξ, dehors, et κῶλον, le gros intestin). || Vivre en sodomite.

Ξελαγιάζω, etc. V. Ξελογιάζω.

Ξελαιρώνω, etc. V. Ξελερώνω.

Ξελάφρωμα, τό, allègement, soulagement. r. ἐξ, ἐλαφρός.

Ξελαφρώνω, alléger, soulager.

Ξελάφρωσις, ἡ, V. Ξελάφρωμα.

Ξελαφρωτής, ὁ, celui qui allège, qui soulage. r. ἐξ, ἐλαφρός.

Ξελέγω, se dédire. r. ἐξ, λέγω.

Ξελεπιάζω, écailler; écorcer.

Ξελέπισμα, τό, enlèvement de l'écaille, de l'écorce ou de la pelure. r. ἐξ, λεπίς.

Ξελέρωμα, τό, dégraissage.

Ξελερώνω, dégraisser.

Ξεληγοθύμημα, τό· ξεληγοθυμία, ἡ, reprise des sens après un évanouissement. r. ἐξ, λήγω, θυμός.

Ξεληγοθυμῶ, revenir d'un évanouissement, reprendre ses sens.

Ξελησμονιά et ξελησμόνησις, ἡ· ξελησμόνησμα, τό, oubli.

Ξελησμονῶ, oublier. r. ἐξ, λήσμων.

Ξελογιάζω, distraire; égarer. r. ἐξ, λόγος.

Ξελόγιασμα, τό, distraction; égarement d'esprit.

Ξελογιαστής, ὁ, celui qui distrait ou qui égare.

Ξελύτρωμα, τό, affranchissement.

Ξελυτρώνω, affranchir, délivrer. r. ἐκλυτρόω.

Ξελυτρωτής, ὁ, libérateur.

Ξελωλαίνω, guérir de la folie. ‖Rendre fou; et ξελωλαίνομαι, le devenir.
Ξελώλαμα, τό, guérison d'un fou ou d'une folle. ‖Folie.
Ξεμαϐλίζω, etc., V. Ξεμαυλίζω.
Ξεμάγευμα, τό, désenchantement. r. ἐξ, μάγευμα.
Ξεμαγεύω, désenchanter.
Ξεμαδίζω, épiler. r. μαδίζω.
Ξεμάδισμα, τό, dépilation.
Ξεμαθαίνω, désapprendre. ‖Désaccoutumer. r. ἐξ, μανθάνω.
Ξεμάθημα, τό· ξεμάθησις, ἡ, l'action de désapprendre. ‖Désaccoutumer.
Ξέμακρα, *adv.* loin. r. μακράν.
Ξεμάκραιμα, V. Ξεμάκρυμα.
Ξεμακραίνω, éloigner. ‖Prolonger. ‖S'éloigner.
Ξεμάκρυμα, τό, éloignement. ‖Délai, prolongation.
Ξεμακρύνω, V. Ξεμακραίνω.
Ξεμανδρίζω, faire sortir du bercail. r. ἐξ, μάνδρα.
Ξεμάργωμα, τό, dégel.
Ξεμαργώνω, dégeler.
Ξεμάτωμα, etc., V. Ξαιμάτωμα.
Ξεμαυλίζω, séduire, suborner.
Ξεμαύλισμα, τό, séduction.
Ξεμαυρίζω, déhâler, blanchir.
Ξεμαχαίρωμα, τό, l'action de dégaîner l'épée. r. ἐξ, μάχαιρα.
Ξεμαχαιρώνω, dégaîner l'épée.
Ξεμέθυσμα, τό, cessation de l'ivresse.
Ξεμεθῶ, désenivrer. ‖Se désenivrer. r. ἐξ, μεθύω.
Ξεμήτωμα, etc., V. Ξεμύτωμα.
Ξεμιαίνω, désinfecter.
Ξεμίασμα, τό, désinfection.
Ξεμουδιάζω, dégourdir.
Ξεμούδιασμα, τό, dégourdissement.
Ξεμουχλιάζω, ôter la moisissure.
Ξεμούχλιασμα, τό, l'action d'ôter la moisissure.
Ξεμπέρδεμα et ξεμπέρδευμα, τό, débrouillement. ‖Débarras.
Ξεμπερδεύω, débrouiller, démêler. ‖Débarrasser.
Ξεμπουρλιάζω, défiler, désenfiler.
Ξεμπούρλιασμα, τό, l'action de défiler.
Ξεμυάζω, éventer. V. Μυάζω.
Ξεμυαλίζω, faire perdre la tête. r. ἐξ, μυελός.
Ξεμυάλισμα, τό, l'action de faire perdre ou de perdre la tête.

Ξεμυαλισμένος, η, ον, écervelé.
Ξεμυαλιστής, ὁ, celui qui fait perdre la tête. r. ἐξ, μυελός.
Ξεμύασμα, τό, l'action d'éventer, de chasser les mouches.
Ξεμυξίζω, moucher; *au pass.* se moucher. r. ἐξ, μύξα.
Ξεμύξισμα, τό, l'action de se moucher.
Ξεμυστήρευμα, τό, confidence ou révélation d'un secret.
Ξεμυστηρεύομαι, confier son secret.
Ξεμύτωμα, τό, l'action d'épointer, d'émousser. r. ἐξ, μύτις.
Ξεμυτώνω, émousser, épointer.
Ξεμωραίνω, guérir de la folie.‖ Déniaiser. r. ἐξ, μωραίνω.
Ξένα, τά, les pays étrangers.
Ξεναποδέχομαι, recevoir des étrangers, les loger.
Ξεναποδοχάρης, ὁ, l'hôte qui reçoit.
Ξεναποδοχή, ἡ, réception d'étrangers. r. ξένος, ἀποδέχομαι.
Ξεναπόδοχος, ὁ, l'hôte qu'on reçoit.
Ξένδυμα, τό, l'action de déshabiller ou de se déshabiller.
Ξενδύνω, déshabiller.
Ξενεριστῆρι, τό, sentine, égoût.
Ξενευρίζω, énerver. r. ἐξ, νεῦρον.
Ξενεύρισμα, τό, énervation.
Ξενεφριάζω, éreinter. r. ἐξ, νεφρός.
Ξενέφριασμα, τό, l'action d'éreinter, ou d'être éreinté.
Ξένη, ἡ, une étrangère.
Ξενίζω, recevoir un étranger.‖ Étonner. Θέλει ξενισθῇς ἀπό vous serez étonné de.
Ξενικός, ή, όν, étranger.‖ Qui concerne les étrangers.
Ξενικά, *adv.* en étranger, en voyageur.
Ξενιτειά, ἡ, séjour ou voyage en pays étranger. Εἶναι εἰ τὴν ξενιτειάν, il est à l'étranger. (en gr. anc. ξενιτεία.)
Ξενίτευμα, τό, expatriation l'action de voyager ou de séjourner en pays étranger.
Ξενιτεύω, envoyer ou aller en pays étranger, y séjourner voyager; *au pass.* s'expatrier
Ξενογεννημένος, η, ον, né hors de son pays. r. ξένος γεννάω.
Ξενογεννῶ, accoucher en pays étranger; *au pass.* naître hors de son pays.
Ξενογεύομαι, dîner en ville.

λευσις, ἡ, service à l'é-
ɪr. || Gestion des affaires
itres.
λεύω, servir à l'étran-
Travailler pour les au-
gérer les affaires d'au-
. ξένος, δουλεύω.
ɛῖον, τό, auberge.
ημα, τό· ξενοδοχία, ἡ
ıc.), hospitalité.
ισσα, ἡ, hôtesse.
ος, ὁ, hôte, aubergiste.
ζω, V. Ξεγνοιάζω.
ίζω, ne pas louer *une*
ɪ, etc., la laisser vacan-

ισμα, τό, l'action de ne
ıer, de ne pas affermer.
ινοίκιον.
ιοῦμαι, coucher hors de
οi.
ία, ἡ, goût excessif pour
e qui est étranger.
ɔ, un étranger.
, ον, étranger. gr. anc.
, ἡ, réunion d'étran-
. ξένος.
ω, éventrer. || Déchirer.
ντερον.
μα, τό, l'action d'éven-
Déchirement.

Ξεντριγάρω, se débarrasser. r. ἐξ, et le mot it. *intrigare*.
Ξεντροπιάζω, déshonorer, couvrir de honte. r. ἐντροπή.
Ξεντρόπιασμα, τό, effronterie.
Ξεντροπιασμένος, η, ον, déshonoré. || Effronté.
Ξενυκτίζω et ξενυκτάω, passer la nuit à. r. ἐξ, et νύξ, νυκτός.
Ξενύκτισμα, τό, veille.
Ξενυστάζω, se réveiller, n'avoir plus envie de dormir.
Ξενύσταγμα, τό, absence d'envie de dormir.
Ξενυχιάζω, arracher les ongles.
Ξενύχιασμα, τό, extirpation des ongles. r. ἐξ, et ὄνυξ, ὄνυχος.
Ξενύχτισμα, etc., V. Ξενύκτισμα.
Ξένω, grater. || Graver. r. ξέω.
Ξεπαγιάζω, s'engourdir de froid.
Ξεπάγιασμα, τό, engourdissement causé par le froid.
Ξεπάγωμα, τό, dégel.
Ξεπαγώνω, dégeler. r. πάγος.
Ξεπάζω, épouvanter (quelqu'un comme un *cheval* ombrageux, p. ξιππάζω). r. ἐξ, ἵππος.
Ξεπανουκλιάζω, guérir de la peste.
Ξεπαπαδευμένος, η, ον, qui a renoncé à la prêtrise.

Ξεπαπαδεύω, renoncer à l'état ecclésiastique, d'ἐξ, et παπᾶς, prêtre.
Ξεπαραλύω et ξεπαραλῶ, défaire, découdre. r. ἐξ, παρά, λύω.
Ξέπασμα, τό, épouvante.
Ξεπαρθένευμα, τό, défloration d'une fille. r. ἐξ, παρθένος.
Ξεπαρθενεύω, dépuceler.
Ξεπάστρευμα, τό, nettoiement.
Ξεπαστρεύω, nettoyer.
Ξεπάτωμα, τό, effondrement, défoncement.
Ξεπατώνω, défoncer, effondrer. ‖Ruiner. r. ἐξ, πατέω.
Ξεπαχαίνω, maigrir. r. ἐξ, παχύς.
Ξεπέζευμα, τό, l'action de descendre de cheval. r. πεζεύω.
Ξεπεζεύω, descendre de cheval.
Ξεπείνασμα, τό, cessation de la faim. r. ἐξ, πεῖνα.
Ξεπεινῶ, rassasier.
Ξεπέρασμα, τό, l'action de dépasser; de franchir.
Ξεπερνῶ, dépasser; franchir. r. ἐξ, περάω.
Ξέπεσμα, τό· ξεπεσμός, ὁ, chute, décadence; décroissement. ‖Défalcation. r. ἐξ, πέσημα.
Ξεπέταγμα et ξεπέτασμα, τό, l'action de s'envoler de rechef. Celle de sauter ou de fai sauter de nouveau.
Ξεπετῶ, voler ou s'envoler nouveau.‖Lancer encore, f re encore sauter. ‖ Éclater nouveau. r. ἐκπετάομαι.
Ξεπέφτω, déchoir; décline Défalquer. r. ἐκπίπτω.
Ξεπηδῶ, franchir en sauta sauter par dessus. r. ἐκπηδ
Ξεπικραίνω, adoucir le chagr consoler. r. ἐξ, πικρός, am
Ξεπίκραμμα, τό, soulageme consolation.
Ξεπικρίζω, ôter l'amertume Cesser d'être amer.
Ξεπίκρισμα, τό, adoucisseme
Ξεπλάνεμα, τό, séduction.
Ξεπλανετής, ὁ, séducteur.
Ξεπλάνησις, ἡ, séduction.
Ξεπλανῶ, séduire. r. ἐξ, πλάν
Ξεπλατεμένα, *adv.* ampleme
Ξεπλατίζω, épauler. r. πλ
Ξεπλάτισμα, τό, l'action d pauler.
Ξεπλατύνω, étendre, amplifi r. ἐξ, πλατύς.
Ξεπλάτυσις, ἡ· ξεπλατυσμός, augmentation, développ ment.

Ξέπλεγμα, τό, l'action de dénater.
Ξεπλέκω, dénater. r. ἐξ, πλέκω.
Ξεπλέρωμα et ξεπλήρωμα, τό, payement entier.
Ξεπλερώνω et ξεπληρώνω, payer entièrement. r. ἐκπληρόω.
Ξέπλυμα, τό, l'action de rincer. ||Rinçure.
Ξεπλύνω, rincer. r. ἐκπλύνω.
Ξεπλύσιμον, V. Ξέπλυμα.
Ξεποδένω, déchausser.
Ξεπόδημα, τό, l'action de se déchausser. r. ἐξ, ὑποδέω.
Ξεπόλυμα, τό, m. sign.
Ξεπολυμένος et ξεπόλυτος, η, ον, qui va pieds nus; déchaussé.
Ξεπορτίζω, sortir de la porte.|| Sortir du port. r. ἐξ, et porta ou portus.
Ξεπόρτισμα, τό, l'action de sortir de la porte ou du port.
Ξεπούλημα, V. Ξεπώλημα.
Ξεπουλιάζω, couver.
Ξεπούλιασμα, τό· ξεπουλιασμός, ὁ, incubation.
Ξεπουλῶ, V. Ξεπωλῶ.
Ξεπρίσκω, désenfler.
Ξέπρισμα, τό, désenflure.
Ξεπρισμένος, η, ον, désenflé.
Ξεπροβοδῶ, escorter ou accompagner par honneur jusqu'au dehors.
Ξεπώλημα, τό, débit.
Ξεπωλῶ, débiter, vendre entièrement. r. ἐξ, πωλέω.
Ξέρα, ἡ, siccité, sécheresse. V. Ξέραις.
Ξερά, *adv.* sèchement, aridement
Ξεραγγιανός, *adj.* presque sec. ||Maigrelet.
Ξεράδα, ἡ, sécheresse.
Ξεραίνω, sécher, dessécher.||Se dessécher. r. ξηραίνω.
Ξέραμα, τό, dessèchement. r. ξηρός.||Vomissement. r. ἐξέραμα.
Ξέραις, αἱ, banc de sable, basfond. r. ξηρός.
Ξεραμάρα, ἡ, sécheresse. Ξεραμάρα νὰ σ'ἔλθῃ, *imprécation*, que la fièvre te mine. r. ξηρός.
Ξεραμένος, η, ον, séché, desséché.||Perclus. r. ξηρός.||Vomi. r. ἐξεράω.
Ξεράσω, ῃς, ῃ, aor. subj. de ξερνῶ.
Ξερασία, ἡ, siccité, sécheresse, aridité. r. ξηρασία.
Ξέρασμα, τό, vomissement. r. ἐξέρασμα.

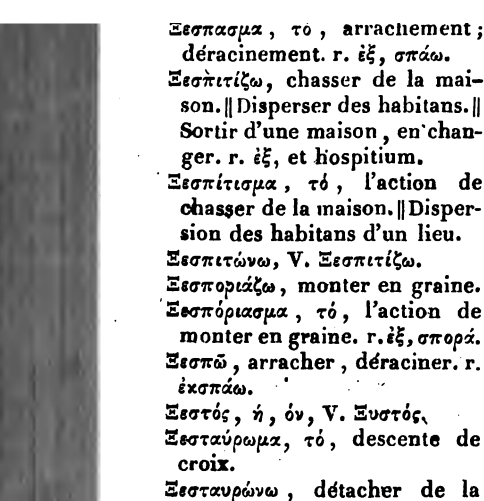
Ξερατικόν, τό, vomitif.
Ξερατόν, τό, vomissement.
Ξεραχίζω, casser l'épine du dos. r. ἐξ, ῥάχις.
Ξεραχνιάζω, ôter les toiles d'araignées. r. ἐξ, ἀράχνης.
Ξεράχνιασμα, τό, nettoyage des toiles d'araignées.
Ξεραχνιαστής, ὁ, celui qui enlève les toiles d'araignées.|| Ramoneur.
Ξεργασία, ἡ, p. ἐξεργασία, artifice, fraude. r. ἐξ, ἐργασία.
Ξέρες, ἡ, V. Ξέραις.
Ξέρη, V. Ξέρα.
Ξερίζωμα, τό· ξερίζωσις, ἡ, déracinement, extirpation. r. ἐκρίζωσις.
Ξεριζώνω, extirper, déraciner, d'ἐκριζόω.
Ξεριζωτής, ὁ, celui qui déracine.
Ξερμαθιάζω, défiler, désenfiler. r. ἐξ, ὁρμαθός.
Ξερμάθιασμα, τό, l'action de défiler, de désenfiler.
Ξερμάτωμα, etc., V. Ξαρμάτωμα.
Ξερνῶ, vomir. r. ἐξεράω.
Ξερόβηχας, ὁ, toux sèche.
Ξεροβήχημα, τό, indisposition d'une toux sèche.
Ξεροβήχω, avoir une toux sèche. r. ξηρός, βήξ.
Ξερόβρυσις, ἡ, fontaine à sec.
Ξερόκαμπος, ὁ, champ aride.
Ξεροκοκκινίζω, rougir.
Ξερολίμνη, ἡ, lac ou étang à sec. r. ξηρός, λίμνη.
Ξερομασῶ, mâchonner; ruminer. r. ξηρός, μασάομαι.
Ξεροπήγαδον, τό, puits sec, peu profond.
Ξεροπόταμος, ὁ, torrent.
Ξερός, ἡ, όν, sec, sèche. r. ξηρός.
Ξεροτήγανον, τό, gaufre.
Ξερότης, ἡ, sécheresse. gr. anc. ξηρότης.
Ξεροτρώγω, manger sans boire.
Ξεροφαγία, ἡ, jeûne.
Ξερόψαρον, τό, poisson séché.
Ξεροψήνω, havir, rissoler.
Ξέῤῥαμα, τό, décousure.
Ξεῤῥάπτω, découdre. r. ἐξ, ῥάπτω.
Ξεῤῥάψιμον, τό, décousure.
Ξεῤῥιζώνω, etc., V. Ξεριζώνω, etc.
Ξέρω, V. Ἐξεύρω.
Ξεσαβούρωμα, τό, délestage.
Ξεσαβουρώνω, délester *un vaisseau*. r. ἐξ, et saburra.

ρωμα et ξεσαμάρωμα, ction d'ôter le bât.
ρώνω et ξεσαμαρώνω, dé-

μα, τό, l'action d'ôter
. r. ἐξ, et sella.
νω, desseller.
εμα et ξεσημάδευμα, τό,
n d'ôter une marque. ||
ement *d'un objet.*
εύω, démarquer. || Dé-
ou retirer ce qui avait
gagé. r. ἐξ, σῆμα.
μα, τό, l'action de dé-
, de dépendre.
νω, dépendre, déta-
. ἐξ, χαλάω.
α, τό, creusement; sa-

ω, creuser, saper. r.
έπτω.
μον, V. Ξέσκαμμα.
λίζω et ξεσκελίζω, met-
pièces, démembrer. r.
ἔλος.
λισμα, τό, déchirure;
nbrement.
, *adv.* à la découverte;
ement.
ίζω, découvrir; dévoi-
ἐξ, σκεπάζω.

Ξεσκέπασμα, τό, l'action de découvrir; dévoilement.
Ξεσκέπαστα, *adv.* ouvertement.
Ξεσκέπαστος, η, ον, découvert; ouvert.
Ξεσκεπαστής, ὁ, celui qui découvre, qui dévoile.
Ξέσκεπος, η, ον, découvert.
Ξεσκλάβωμα, τό, affranchissement.
Ξεσκλαβώνω, affranchir. r. ἐξ, et sclavus, *esclavon.*
Ξεσκονίζω, dépoudrer; épousseter.
Ξεσκόνισμα, τό, l'action de dépoudrer, d'épousseter. r. ἐξ, κόνις.
Ξεσκουριάζω, dérouiller.
Ξεσκούριασμα, τό, l'action de dérouiller. r. ἐξ, σκωρία.
Ξεσκούφωμα, τό, l'action d'ôter son bonnet.
Ξεσκουφώνω, ôter son bonnet.
Ξεσκούφωτος, η, ον, qui est sans bonnet, découvert.
Ξεσκῶ, V. Ξεσχίζω.
Ξεσουβλίζω, ôter de la broche. r. ἐξ, et σοῦβλα, de subula.
Ξεσούβλισμα, τό, l'action d'ôter de la broche.
Ξεσουγλίζω, V. Ξεσουβλίζω.

Ξεσπασμα, τὸ, arrachement; déracinement. r. ἐξ, σπάω.

Ξεσπιτίζω, chasser de la maison.|| Disperser des habitans.|| Sortir d'une maison, en changer. r. ἐξ, et hospitium.

Ξεσπίτισμα, τό, l'action de chasser de la maison.|| Dispersion des habitans d'un lieu.

Ξεσπιτώνω, V. Ξεσπιτίζω.

Ξεσποριάζω, monter en graine.

Ξεσπόριασμα, τό, l'action de monter en graine. r. ἐξ, σπορά.

Ξεσπῶ, arracher, déraciner. r. ἐκσπάω.

Ξεστός, ή, όν, V. Ξυστός.

Ξεσταύρωμα, τό, descente de croix.

Ξεσταυρώνω, détacher de la croix. r. ἐξ, σταυρόω.

Ξεστηθου, *adv.* par στῆθος.

Ξεστηθώνομαι, être

Ξεστολίζω, déparer ||Oter les orneme déposer les ornem

Ξεστόλισμα, τό, l'a parer, de dégarni lement. r. ἐξ, στόλ

Ξεστόμπωμα, ξεστο ξεστούπωμα, τό, déboucher.

Ξεστομπώνω, ξεστο ξεστουπώνω, débou στύπη.

Ξεστραμπουλίζω, d ἐξ, στραβάλος.

Ξεστραμπούλισμα, τ tion, distorsion.

Ξεστρατίζω, dérout

ς, η, ον, part. passé
στρέφω.
τό, l'action d'étril-
ρον, racloir.
étortiller, détordre.
, V. Ξέστριμμα.
τό, l'action de dé-
étendre, de desser-

desservir *une table*;
lit, desseller *un*
tc. r. ἐξ, et στρῶμα,

adj. par ex.: τρά-
ωτος, table desser-
άτι ξέστρωτον, lit
γον ξέστρωτον, che-
ıs harnais.
μα, τό, dissuasion.
τής, ὁ, celui qui
. ἐξ, συμβουλεύω.
τικός, ή, όν, pro-
ıader.
ω, revenir sur un
nné, dissuader.
ι, V. Συνερίζομαι.
désaccoutumer. ||
ıtumer. Ξεσυνηθίζω.
κόν, détourner du
quitter.
, τό· ξεσυνήθισις, ἡ,

désuétude; renoncement à une habitude.

Ξεσυνθεμένος, η, ον, dérangé.

Ξεσυντρόφευμα, etc., V. Ξεσυντρόφιασμα.

Ξεσυντροφεύω et ξεσυντροφιάζω, désassortir, dépareiller; séparer. ||Se retirer d'une société.

Ξεσυντρόφιασμα, τό, l'action de désassortir, de désunir. ||Séparation d'une compagnie.

Ξεσυντροφίαστος, η, ον, séparé, dissout, divisé.

Ξέσυρμα, τό, l'action de traîner.

Ξεσύρνω, traîner, entraîner. r. ἐξ, σύρω.

Ξέσφαλμα, τό, égarement, faute. r. ἐξ, σφάλμα.

Ξεσφαλῶ, ouvrir. r. ἐξ, et ἀσφαλίζω, d'ἀσφαλής.

Ξέσφιγμα, τό, relâchement. || Étreinte. ||Pressurage.

Ξεσφίγγω, relâcher. ||Étreindre. ||Exprimer en pressant.

Ξεσχίζω, lacérer, déchirer.

Ξέσχισμα, τό· ξεσχισματιά, ἡ, lacération, déchirure. r. ἐξ, σχίζω.

Ξεσχολίζω, chasser de l'école. ||Finir ses études. r. ἐξ, σχολή.

Ξεσχόλισμα, τό, la fin des études.
Ξεσχῶ, V. Ξεσχίζω.
Ξετελείωμα, τό, achèvement entier.
Ξετελειώνω et ξετελεύω, finir tout-à-fait. r. ἐξ, τελειόω.
Ξετεριάζω, désappareiller, désassortir. r. ἐξ, et ἕτερος.
Ξετέριασμα, τό, l'action de désassortir.
Ξετζιμπλιάζω, nettoyer ses yeux, en ôter la chassie.
Ξετζίπωμα, τό, effronterie.
Ξετζιπώνομαι, être effronté, n'avoir pas de honte.
Ξετζιπωσύνη, ἡ, effronterie.
Ξετζίπωτος, η, ον, effronté.
Ξετίμημα, τό· ξετίμησις, ἡ, discrédit.||Estimation.
Ξετιμητής, ὁ, celui qui décrie.|| Estimateur.
Ξετιμῶ, décrier.||Estimer, évaluer. r. ἐξ, τιμή, honneur, prix.
Ξετοπίζω, déplacer || Se déplacer. r. ἐξ, τόπος.
Ξετόπισμα, τό, déplacement.
Ξετρέχω, parcourir.||Glisser, couler. r. ἐκτρέχω.
Ξετρίβω, frotter fort. r. ἐκτρίβω.
Ξετριχιάζω, épiler. r. ἐξ, θρίξ.
Ξετρίχιασμα, τό, dépilation.
Ξετριμμένος, η, ον, part. passé pass. de ξετρίβω.
Ξετρίψιμον, τό, frottement.
Ξετρουμίζω, devenir fou.
Ξετρουμισμός, ὁ, folie.
Ξετρύπωμα, τό, l'action de dénicher.
Ξετρυπώνω, dénicher ou tirer de son trou. r. ἐξ, τρύπα.
Ξετύλιγμα, τό, développement.
Ξετυλίττω, développer. r. ἐξ, τυλίττω.
Ξετυφλώνω, désaveugler.
Ξευγαίνω, saillir; sortir.||S'emporter.||Réussir. r. ἐκβαίνω.
Ξεύγαλμα, τό, saillie, sortie.|| Emportement.||Succès.
Ξευλογιάζω, être guéri de la petite vérole.||Être marqué de la petite vérole. V. Εὐλογιά.
Ξευλόγιασμα, τό, marque de petite vérole.
Ξευλογιάρης, *adj.* marqué de petite vérole.
Ξεύρω, V. Ἐξεύρω.
Ξευτηλίζω, V. Ξεφυτιλίζω.
Ξεφαίνω, défaire un tissu.
Ξέφαμα, τό, l'action de défaire un tissu. r. ἐξ, ὑφᾶν.
Ξεφανερώνω, révéler.

ις, ἡ, révélation.
α, τό, amusement,
ement. ‖ Festin.
ω, s'amuser, se diver-
d'un festin.
άρης, ὁ, celui qui ai-
divertissemens; fém.
ωσιαριά.
ς, ἡ, V. Ξεφάντωμα.
ις, ὁ, qui se divertit;
; au pl. οἱ ξεφαντω-

ιπος, ὁ, lieu de récréa-
musement. ‖ Salle de

α, τό, l'action de dé-
r.
ω, démaillotter.
reluire. r. ἐξ, φέγγω.
échapper. r. ἐκφεύγω.
ένος, ὁ, p. ξεθηκαρω-
qui a tiré l'épée du
, spadassin. r. ἐξ, θήκη.
etc., V. Ξωφλίζω, etc.
ω et ξεφλουδῶ, écor-
ler. r. ἐξ, φλοίω.
μα, τό, l'action d'é-
d'écaler, d'écosser.
τής, ὁ, celui qui écor-
calle; écosseur.
ω, etc., V. Ξεφυτιλίζω.

Ξεφόρτωμα, τό, décharge.
Ξεφορτώνω, décharger. r. ἐξ, et φορτόω.
Ξεφόρτωσις, ἡ, déchargement.
Ξεφορτωτής, ὁ, déchargeur.
Ξεφόρτωτος, η, ον, déchargé.
Ξεφούντωμα, τό, enfoncement.
Ξεφουντώνω, enfoncer, défoncer.
Ξεφουρκίζω, détacher de la potence. r. lat. ex furcâ.
Ξεφούρκισμα, τό, l'action d'ôter du gibet.
Ξεφουρνίζω, défourner.
Ξεφούρνισμα, τό, l'action de défourner. r. ἐξ, et furnus.
Ξεφούσκωμα, τό, désenflure.
Ξεφουσκώνω, désenfler.
Ξέφραξις, ἡ, désopilation.
Ξεφράττω, désobstruer; désopiler. ‖ Déclore. r. ἐξ, φράττω.
Ξεφρίζω, écumer. r. ἐξ, ἀφρός.
Ξεφτέρι, τό, épervier; vautour. r. ἕξ, six, et πτερόν, penne.
Ξεφτίζω, éfiler, éfaufiler. ‖ S'éfaufiler, s'éfiler.
Ξεφτιλίζω, V. Ξεφυτιλίζω.
Ξέφτισμα, τό, l'action d'éfaufiler ou de s'éfiler.
Ξεφυλάκωμα, τό, élargissement d'un prisonnier.

Ξεφυλακώνω, élargir, faire sortir de prison.

Ξεφυλλίζω, effeuiller.

Ξεφύλλισμα, τὸ, l'action d'effeuiller. r. ἐξ, φύλλον.

Ξεφυλλιστής, ὁ, celui qui ôte les feuilles.

Ξεφύτευμα, τό, déracinement.

Ξεφυτεύω, déraciner, déplanter.

Ξεφυτιλίζω, moucher une chandelle. Ἐξεφυτίλισεν αὐτὴ ἡ γυναῖκα, cette femme est passée.

Ξεφυτίλισμα, τό, l'action de moucher une chandelle.

Ξεφυτιλιστῆρι, τό, mouchettes.

Ξεφυτιλιστής, ὁ, moucheur de chandelles.

Ξεφύτρωμα, τό, pousse des arbres, végétation. r. ἐξ, φύτρα.

Ξεφυτρώνω, pousser, germer.

Ξεφωλιάζω, dénicher.

Ξεφώλιασμα, τό, l'action de dénicher. r. ἐξ, φωλεά.

Ξεφωλιαστής, ὁ, dénicheur.

Ξεφώνημα, τό, exclamation.

Ξεφωνίζω et ξεφωνῶ, s'écrier. r. ἐκφωνέω.

Ξεχαλινάρωμα, τό, l'action de débrider.

Ξεχαλιναρώνω et ξεχαλινώνω, *débrider*. gr. anc. ἀποχαλινόω.

Ξέχαμα, τό · ξεχαμὸς, ὁ, . . χασμα.

Ξεχάνω, oublier. r. ἐξ, χάζ[ω]

Ξέχασις, ἡ · ξέχασμα, τό, ou[bli]

Ξεχασμάρα, ἡ, oubli total.

Ξεχασμένος, η, ον, oubli[eux]. Étourdi, qui n'a point de [mé]moire.

Ξέχειλα, *adv.* par-dessus [les] bords. r. ἐξ, χεῖλος.

Ξεχειλίζω, déborder.

Ξεχείλισμα et ξεχείλωμα, τό, [dé]bordement..

Ξεχειλιστά, *adv.* V. Ξέχειλα

Ξεχειμάζω, hiverner.

Ξεχείμασμα, τό, l'action d'[hi]verner. r. ἐξ, χειμάζω.

Ξεχειμωνιάζω, V. Ξεχειμάζω

Ξεχνῶ, oublier, p. ξεχάν[ω] ἐξ, χάζω.

Ξεχολιάζω, s'apaiser, c[esser] d'être en colère.

Ξεχόλιασμα, τό, cessati[on de] colère. r. ἐξ, χολή.

Ξεχορταρίζω, sarcler. r. ἐ[ξ, χόρ]τος, herbe.

Ξεχρέωμα, τό, paieme[nt des] dettes. r. ἐξ, χρέος.

Ξεχρεώνω, payer ses de[ttes]

Ξεχρονίζω, finir l'ann[ée]

Ξεχρόνισμα, τό, fin de

μα, τό, l'action de dé-
r. ἐξ, χρυσός.
νω, dédorer.
τισμα, τό, altération
leurs; pâleur. r. χρῶμα.
τίζω, décolorer.
τό, débordement.
déborder. r. ἐκχύνω.
ublier, p. ξεχάω, de
r. ἐξ, χάζω.
τό, exhumation.
déterrer. r. ἐξ, χωννύω.
adv. séparément.
, séparer. ‖ Distinguer.
ις, ἡ· ξεχώρισμα, τό,
ρισμός, ὁ, séparation.
τά, *adv.* à part.
τής, ὁ, celui qui sépare.
τός, ή, όν, séparé, sé-
.
, V. Ξέχωμα.
ζω, ôter les poux.
σμα, τό, l'action d'ôter
x. r. ἐξ, et φθείρ.
ω, ôter les puces.
α, τό, la mort.
rendre l'ame, expirer.
υχή.
ζω, guérir de la galle.
σμα, τό, l'action de gué-
la galle. r. ἐξ, ψώρα.

Ξέω, gratter. gr. anc.
Ξήγημα, τό· ξήγησις, ἡ, et ξηγῶ, V. Ἐξήγημα, etc.
Ξηλώνω, défaire, découdre.
Ξήλωμα, τό, l'action de défaire, de découdre. r. ἐξ, ἦλος.
Ξημέρωμα, τό, l'aurore. Πρὸς τὸ ξημέρωμα, ou τὰ ξημερώματα, au point du jour.
Ξημερώνει, *v. impers.* il commence à faire jour. Πρὶν ξημερώσῃ, avant le jour. Ξημερώνωντας, au point du jour. Ξημερώνωντας κυριακή, le dimanche étant venu. r. ἐξ, ἡμέρα.
Ξηρά, ἡ, s. ent. γῆ, le continent, la terre. gr. anc.
Ξηρά, ξηραίνω, ξηρός, ξηρότης, et tous les dér. V. Ξερά, Ξεραίνω, Ξερός, etc.
Ξηροτανοῦμαι, s'étendre.
Ξηροτάνισμα, τό, extension.
Ξίγκι, τό, etc. V. Ξύγγι, etc.
Ξιδάγρα, acidité; aigreur, âcreté. r. ὀξύς, aigre, acide.
Ξιδακιά, ἡ, aigreur d'estomac.
Ξιδᾶς, V. Ὀξυδᾶς.
Ξιδάτος, η, ον, vinaigré.
Ξιδερόν, τό, vinaigrier, *vase.*
Ξιδερός, ή, όν, qui a un goût de vinaigre, acide. r. ὀξύς.

Ξίδι, τό, vinaigre. r. ὀξείδιον.
Ξιδιάζω, s'aigrir. r. ὀξίζω.
Ξίδιασμα, τό, l'action de s'aigrir.
Ξιδοβάρελον, τό, baril de vinaigre. r. it., et ὀξείδιον.
Ξιδόλαδον, τό, de l'huile mêlé avec du vinaigre. r. ἐλάδιον.
Ξιδόκρασον, τό, vin aigrelet.|| Vinaigre. r. κρᾶσις.
Ξιδολάϊνο, τό, vinaigrier, *vase*. r. λάγηνος, ὀξείδιον.
Ξίκικος, η, ον, qui n'est pas de poids.
Ξινίδα, ξινίθρα, et ξινίτρα, ἡ, V. Ξυνίθρα.
Ξιππάζω, V. Ξυπάζω.
Ξιφάρι, τό, fer *de lance*, etc.
Ξιφίας, ὁ, et ξιφιός, espadon, *poisson*. r. ξίφος, épée.
Ξιφίον, τό, épée. r. ξίφος.
Ξίφος, τό, épée. gr. anc.
Ξόανον, τό, statue de bois. *gr. anc.*||Souche, bête.
Ξόβεργον, τό, p. ἰξόβεργον, gluau. r. ἰξός, et virga.
Ξοδεύω, V. Ξοδιάζω.
Ξόδι, V. Ἐξόδιον.
Ξοδιάζω, dépenser. r. ἐξοδιάζω.
Ξόδιασμα, τό, dépense.
Ξοδιαστής, ὁ, dépensier; fém. ἡ ξοδιάστρια.
Ξομολογῶ, V. Ἐξομολογῶ.
Ξόμπλι, τό, exemple. r. exemplum.
Ξομπλιάζω, imiter, prendre pour exemple. || Donner en exemple.
Ξόμπλιασμα, τό, imitation.
Ξομπλιαστής, ὁ, imitateur.||Qui donne un exemple.
Ξορία, ἡ, exil, p. ἐξορία.
Ξορίζω, etc., V. Ἐξορίζω.
Ξουράφι, etc., V. Ξυράφι, etc.
Ξόψις, ἡ, envers. Ἡ ξόψις τοῦ πανιοῦ, l'envers de l'étoffe. r. ἐξ, ὄψις.
Ξύγγι, τό, suif. || Graisse. r. ὀξύγγιον.
Ξυγγοκέρι, τό, suif, chandelle de suif. r. ὀξύγγιον, κηρός.
Ξύγγωμα, τό, graissage fait avec du suif.
Ξυγγώνω, graisser avec du suif.
Ξύδι, etc., V. Ξίδι.
Ξυλαλόη, ἡ, bois d'aloës. gr. anc.
Ξυλάλογον, τό, cheval de bois. r. ξύλον. V. Ἄλογον.
Ξυλάνθρωπος, ὁ, statue d'homme en bois. r. ξύλον, ἄνθρωπος.
Ξυλαράκι, τό, menu bois.
Ξυλάρμενον, τό, navire. r. ξύλον, et ἄρμενον.

, τό, petit morceau de cheville ou broche en *au pl.*; éclisses, etc.

ς, ια, ον, de bois.

, bois, charpente.

ή, coup de bâton, bastonnade.

, donner des coups de . r. ξύλον.

, η, ον, de bois.

, τό, bastonnade.

α, ή, souricière, de ξύ-ois, et γάτα, chatte.

ωνιά, ή, pile de bois.

ία et ξυλοθήκη, ή, chan-bûcher.

ώγαιον, τό, bûcher.

ατιά, ή, caroubier.

κτον, τό, caroube, *fruit*. c. κεράτιον.

γω, faire du bois.

ημα, τό, coupe des Δάσος διά ξυλοκόπημα, illis.

ι, τό, hache, coignée.

ιά, ή, taille de bois.

ισμός, ὁ, bastonnade,

ῶ, donner la baston-gr. anc.||Couper du bois.

ος, ὁ, bûcheron. r. κόπτω.

Ξυλόκοτα, ή, bécasse, *oiseau*.

Ξυλοκρέββατον, τό, cercueil.

Ξυλόκτενος, ὁ, peigne de bois. r. κτείς, *gén*. κτενός.

Ξύλον, τό, bois.||Navire.||Bâton; bastonnade. Πόσα ξύλα εἶχεν ὁ ἐχθρός; combien de voiles avait l'ennemi?

Ξυλοπινάκι, τό, écuelle de bois.

Ξυλοπόδαρα, τά, échasses. r. ξύλον, et πούς, ποδός.

Ξυλοπόδαρος, η, ον, qui a une jambe de bois.

Ξυλόπορτα, ή, porte en bois.

Ξυλόσπιτον, τό, maison de bois. r. lat. hospitium.

Ξυλόσοφος, *adj*. ignorant qui fait le savant, le philosophe.

Ξυλοσωρός, ὁ, tas de bois.||Bûcher funèbre. r. σωρός.

Ξυλουργία, ή, et ξυλουργική, menuiserie. r. ξύλον, ἔργον.

Ξυλουργός, ὁ, menuisier.

Ξυλοφάγος et ξυλοφάς, ὁ, râpe, rabot. r. ξύλον, et φάγω.

Ξυλοφόρος, ὁ, bûcheron.

Ξυλόχτενον, τό, peigne de bois. r. ξύλον, et κτείς, *gén*. κτενός.

Ξυνάδα, ή, acidité. r. ὀξύς.

Ξυνίζω, p. ὀξυνίζω, aciduler.|| S'aigrir. r. ὀξύς, aigre, acide.

Ξυνίθρα, ἡ, oseille, *plante.*
Ξύνισμα, τό, l'action d'aigrir.
Ξυνόγαλα, τό, lait caillé.
Ξυνόγλυκος, *adj.* aigre-doux.
Ξυνοκερασιά, ἡ, griottier.
Ξυνοκέρασον, τό, griotte, *cerise acide.* r. ὀξύς, κεράσιον.
Ξυνοστάφυλον, τό, verjus.
Ξυνός, ή, όν, aigre, âcre. r. ὀξύς.
Ξυπάζω, surprendre; épouvanter. (On devrait écrire ξιππάζω, effrayer quelqu'un comme un *cheval* ombrageux. r. ἐξ, ἵππος.)
Ξυπασιάρης, ὁ, peureux; fém. ἡ ξυπασιάρα.
Ξύπασμα, τό, surprise, stupeur; épouvante. V. Ξυπάζω.
Ξυπαστῆρι, τό, épouvantail.
Ξύπνημα, τό, veille; réveil.
Ξυπνητά, *adv.* sans dormir.
Ξυπνητῆρι, τό, reveille-matin.
Ξυπνητής, ὁ, celui qui éveille; qui anime.
Ξυπνίζω, réveiller. r. ἐξ, ὕπνος.
Ξύπνισμα, τό, reveil.
Ξυπνός, ή, όν, éveillé.‖Alerte.
Ξυπνῶ, réveiller.‖Se réveiller.
Ξυπολιοῦμαι, se déchausser. r. ἐξ, ὑπό, λύομαι.
Ξυπόλυτος, *adj.* déchaussé, qui va nu-pieds.
Ξυράφι, τό, rasoir. r. ξυρός.
Ξυραφίζω, raser.
Ξυράφισμα, τό, l'action de raser ou de se raser.
Ξυραφιστής, ὁ, barbier.
Ξυρίζω, raser, tondre. r. ξυρέω.
Ξύρισμα, τό, l'action de raser, de tondre.
Ξυριστής, ὁ, barbier.
Ξυριστικός, ή, όν, qui est à raser, à tondre.
Ξύσιμον et ξύσμα, τό, l'action de gratter ou de se gratter.
Ξυσμάρα, ἡ, démangeaison.
Ξυσματιάρης, *adj.* qui aime à se gratter. r. ξύω.
Ξυστά, *adv.* en grattant.
Ξυστός, ή, όν, qu'on peut gratter; gratté (gr. anc.).
Ξύστρα, ἡ, râpe.‖Étrille.
Ξυστρίζω, étriller. r. ξύστρα.
Ξύστρισμα, τό, l'action d'étriller.
Ξυφαίνω, défaire un tissu.
Ξύφασμα, τό, l'action de défaire un tissu. r. ἐξ, ὑφᾶν.
Ξύω (hell.), et ξύνω, gratter.‖Graver.
Ξῶ, V. Ξύω.

κστρον, τό, faubourg. r. ·, et castrum.
ορτον, τό, la porte extéure; l'avant-cour.
ετζα, ἡ, écorce. r. ἔξω.
:ς, *adv.* trop tard. r. ἐξ, ὥρα.

Ξωφλίζω, V. Ξωφυλλίζω.
Ξωφόρι, τό, vêtement extérieur. r. ἔξω, φόρημα.
Ξωφυλλίζω, écarter *aux cartes.* r. ἔξω, φύλλον.
Ξώφυλλον, τό, écart *aux cartes.*

O

)MICRON, quinzième lettre l'alphabet, numériquement :c un accent aigu (ό), mar: 70; avec un signe inféur (ͅο), 70000.
, τό, *article*, le, la. Ὁ Ἐφέ·, s. ent. ἐπίσκοπος, l'évê: d'Éphèse. *hell.* || Ὅ, *pron.* ıtif *neutre*, ὅς, ἥ, ὅ, qui, uel. || Ὅ, *conj.* ou, ou bien, l'ital. o.
ίσκος, ὁ, obélisque. gr. anc.
ός, ὁ, avant-cour.
ός, ά, όν, etc., V. Ἑβραῖος, etc.
:ά, ἡ, once. r. οὐγγία.
ήκοντα, quatre-vingts.
ηκονταετής, *adj.* octogére. gr. anc.
ηκοστός, ή, όν, quatregtième.

Ὀγδοῆντα, *sync.* d'ὀγδοήκοντα, quatre-vingts. Ὀγδοηνταένα, ὀγδοηνταδύο, quatre-vingt-un, quatre-vingt-deux, etc.
Ὀγδοηντάρης, *adj.* octogénaire.
Ὀγδοηνταριά, ἡ, le nombre de quatre-vingts.
Ὀγδοηντάχρονος, *adj.* nonagénaire. r. ὀγδοήκοντα, χρόνος.
Ὄγδοος, η, ον, huitième. Διὰ ὄγδοον, huitièmement.
Ὄγειος ou ὅγειος, quiconque.
Ὄγεσκε, *adv. négatif*, non, nullement.
Ὀγκανίζω, braire. r. ὀγκάομαι.
Ὄγκος, ὁ, masse. || Poids.
Ὄγκωμα, τό, tumeur, gr. anc.
Ὀγλίγωρα, *adv.* vitement. r. ὀλίγῃ ὥρᾳ.
Ὀγλιγωράδα, ἡ, vitesse, hâte.

Ὀγλιγώρευμα, τό, promptitude.
Ὀγλιγωρεύω, se hâter, se presser. r. ὀλίγη ὥρα.
Ὀγλιγωροπίστευτος, *adj.* crédule.
Ὀγλιγωροπιστοσύνη, ἡ, crédulité.
Ὀγλίγωρος, η, ον, vite, prompt.
Ὀγλιγωροσύνη et ὀγλιγωρότης, ἡ, vitesse, hâte, célérité.
Ὀγούρι, τό, destin, fortune.
Ὀγρός, ἡ, όν, etc., V. Ὑγρός, etc.
Ὀδεύω, voyager.‖Conduire.
Ὀδήγημα, τό · ὀδήγησις, ἡ, conduite, direction.
Ὀδηγητής, ὁ · ὀδηγήτρα, ἡ, conducteur, conductrice.
Ὀδηγία, ἡ, conduite. gr. anc.
Ὀδηγός, ὁ, couducteur, guide.
Ὀδηγῶ, conduire, diriger, guider. gr. anc.
Ὀδοιπορία, ἡ, route, voyage.
Ὀδοιπόρος, ὁ, voyageur.
Ὀδοιπορῶ, voyager. gr. anc.
Ὀδοντάγρα, ἡ, davier, *instrument de dentiste*. gr. anc.
Ὀδονταλγία, ἡ, mal de dent.
Ὀδόντι, τό, dent. r. ὀδούς.
Ὀδοντοκοιλία, ἡ, gencive. r. ὀδούς, et κοιλία, cavité.
Ὀδοντόπονος, ὁ, mal de dent.
Ὀδός, ἡ, chemin. gr. anc.
Ὀδύνη, ἡ, douleur. gr. anc.
Ὀδυνηρός, ά, όν, douloureux
Ὀδυρμός, ὁ, lamentation. gr. a
Ὀδύρομαι, se lamenter.
Ὅθεν, *adv.* d'où.‖C'est pourq donc.
Οἱ, pl. de ὁ, les.‖Οἶ, *interj.* hélas! gr. anc.
Οἶδα, ας, ε, *parf. moyen d hell.* εἴδω, savoir. Κύριος ο Dieu sait, *hell.*
Οἴησις, ἡ, suffisance, var gr. anc. *Hésychius.*
Οἰκειακός, ὁ, domestique, va
Οἰκειακός, ἡ, όν, domestiq familier. gr. anc.
Οἰκειακότης, ἡ, domesticité.
Οἰκειακῶς, *adv.* familièreme
Οἰκειοποίησις, ἡ, familiarit Appropriation.
Οἰκειοποιοῦμαι, s'approprie
Οἰκεῖος, α, ον, familier.
Οἰκειότης, ἡ, familiarité.
Οἰκέτης, ὁ, valet, serviteur.
Οἴκημα, τό, habitation.
Οἰκητήριον, τό, domicile.
Οἰκία, ἡ, maison. gr. anc.
Οἰκοδέσποινα, ἡ, dame, m tresse de maison.
Οἰκοδεσπότης, ὁ, le maître la maison.
Οἰκοδομή, ἡ, édifice. gr. an

ιμα, τό, οἰκοδόμησις, ἡ, tion, construction.
ητικός, ή, όν, qui con- la construction.
ος, ὁ, constructeur, ar- e. gr. anc.
ῶ, édifier, bâtir.
:, ἡ, la maîtresse de la
.
τον, τό, mobilier d'une
.
ς, ὁ, le maître de la . r. οἶκος, κύριος.
, se reposer. r. οἶκος.
ion hell. de l'expres- lgaire κονεύω, de κονά- erge, khan.
μα, τό, administration.
ι, ἡ, économie. gr. anc.
ιός, ή, όν, économique.
ιῶς, *adv.* économique-

:, *adj.* économe, mé-

:, ὁ, économe *d'un cou- 'un collège*, etc.
, administrer. *gr. anc.* miser.
maison. gr. anc.
ι, ἡ, s. ent. γῆ, toute , l'univers. gr. anc.

Οἰκουμενικός, ή, όν, universel.|| OEcuménique.
Οἰκοφύλαξ, ὁ, concierge ou gardien d'une maison. gr. anc.
Οἰκτειρμός, ὁ, pitié, miséricorde. gr. anc. οἴκτειρμα.
Οἰκτείρμων, *adj.* miséricordieux.
Οἰκῶ, habiter. gr. anc.
Οἴμέ ou οἰμένα, *interj.* hélas!
Οἴμοι, m. sign. gr. anc.
Οἰνοποσία, ἡ, l'action de boire du vin; l'usage du vin.
Οἰνοπότης, ὁ, qui boit du vin; buveur. gr. anc.
Οἶνος, ὁ, vin. gr. anc.
Οἷον, *conj.* comme, par exemple. gr. anc.
Οἰωνοσκοπία, ἡ, l'action de présager, d'augurer. gr. anc.
Οἰωνοσκοπικός, ή, όν, d'où l'on peut tirer quelque présage.
Οἰωνός, ὁ, augure, présage.
Ὀκά, et ὀκκά, ἡ, oque, 44 onces. r. or.
Ὀκνά, *adv.* nonchalament.
Ὄκνα, ἡ, saline.
Ὄκνευμα, τό, paresse, fainéantise.
Ὀκνεύω, devenir fainéant, être paresseux. r. ὀκνέω.
Ὀκνηρία, ἡ, V. Ὄκνευμα.

Ὀκνιάρης, ὀκνιάρικος, V. Ὀκνηρός.
Ὀκνηρός (gr. anc.), ἡ, όν, paresseux, fainéant.
Ὀκνός et ὀκνιός, m. sign.
Ὀκταήμερος, *adj.* de huit jours.
Ὀκτακόσιοι, αις, α, huit cents.
Ὀκτακοσαριά, ἡ, le nombre de huit cents.
Ὀκτακοσιοστός, ή, όν, huit centième.
Ὀκταπόδι, τό, polype, *animal.* r. ὀκτώ, huit, et πούς, pied.
Ὀκτώ, huit. Ὀκτὼ φοραῖς, huit fois.
Ὀκτώβριος, ὁ, octobre. r. lat.
Ὀκτωδίπλωτος, η, ον, plié en huit. Βιβλίον ὀκτωδίπλωτον, livre in-octavo.
Ὀλάκερα, *adv.* entièrement.
Ὀλάκερος, η, ον, entier, total. r. ὁλόκληρος.
Ὀλάκης, ὁ, courier. r. or.
Ὀλάνοικτος, η, ον, tout ouvert. r. ὅλος, ἀνοικτός.
Ὀλέθριος, ία, ον, pernicieux, funeste. gr. anc.
Ὄλεθρος, ὁ, ruine, destruction.
Ὀλημέρα, *adv.* tous les jours. ‖ Tout le jour. r. ὅλος, ἡμέρα.
Ὀλημεροῦλα, *adv.* tout le jour.
Ὀλημερῆς et ὀλημερνῆς, m. sign.
Ὀλημεριάζω, passer toute la journée. r. ὅλος, ἡμέρα.
Ὀλιγάκι, *adv.* un peu, tant soit peu.
Ὀλίγα, *adv.* V. Ὀλίγον.
Ὀλιγαιμία, ἡ, appauvrissement du sang. gr. anc.
Ὀλιγαίνω, diminuer. r. ὀλίγος.
Ὀλιγαρκής, *adj.* qui se contente de peu; sobre. gr. anc.
Ὀλιγαρκία, ἡ, sobriété; tempérance.
Ὀλιγαρχία, ἡ, oligarchie.
Ὀλιγαρχικός, ή, όν, oligarchique.
Ὀλίγεμα, τό, et ὀλίγευμα, diminution. r. ὀλίγος.
Ὀλιγεύω et ὀλιγεύγω, diminuer.
Ὀλιγοβάστακτος, *adj.* de peu de durée, peu solide. r. βαστάζω.
Ὀλιγόβιος (gr. anc.) et ὀλιγόζωος, *adj.* dont la vie est courte.
Ὀλιγοκαρδία, ἡ, pusillanimité.
Ὀλιγοκαρδίζω, avoir peu de courage. r. ὀλίγος, καρδία.
Ὀλιγόκαρδος, η, ον, pusillanime.
Ὀλιγοκαρπία, ἡ, fertilité médiocre.
Ὀλιγόκαρπος, η, ον, peu fertile.
Ὀλιγολογία, ἡ, brièveté de langage.
Ὀλιγόλογος, *adj.* qui parle peu.

.peu. Ὀλίγον κατ'
ι peu. Παρὰ ὀλίγον,
:ετ' ὀλίγον, peu de
s. Ὀλίγον νά, peu
e.
ή, incrédulité.
η, ον, qui a peu
édule. gr. anc.
ιjouter peu de foi,
ιle.
, peu; petit.
ν. peu.|| Rarement.
τό, et ὀλιγόστευσις,
ιn. r. ὀλίγος.
liminuer.
όν, exigu.
ɔetitesse, paucité.
η, ον, qui a peu de
: cheveux. gr. anc.
η, ον, un petit peu.
ιdj. sobre.
, tempérance, so-

, adj. de peu de
nc.
et ὀλιγοχρονῶ, du-

ή, pusillanimité. ||

η, ον, pusillanime.
patient.

Ὀλιγοψυχῶ, être pusillanime. *gr. anc.*|| Être impatient.
Ὀλιγωρῶ, mépriser. r. ὀλίγη, et ὥρα, soin.
Ὀλιγώτατα, *adv.* très-peu.
Ὀλιγώτερα, *adv.* moins.
Ὀλίσθιον, V. Ὀλοίσθιον.
Ὀλόγερος, η, ον, très-sain. r. ὅλος, ὑγιηρός.
Ὀλογιεία, *adv.* Dieu vous bénisse. r. ὅλος, ὑγίεια.
Ὀλογράφος, η, ον, olographe.
Ὀλόγυμνος, η, ον, tout nu.
Ὀλόγυρα, *adv.* tout à l'entour. r. ὅλος, γῦρος.
Ὀλοένα, *adv.* sans cesse.
Ὀλόθεν, *adv.* de tout côté.
Ὀλοΐδιος, *adj.* toujours le même.
Ὀλοίσθιον, τό, extrémité; *par ex.*: εἶμαι εἰς τὰ ὀλοίσθια, être à l'extrémité. r. ὄλισθος, chute; ou ὀλοίϊος, mortel.
Ὀλοίϊος, *adv.* en ligne droite. r. ὅλος, ἴσιος.
Ὀλοΐσιος, ια, ον, tout droit.
Ὀλόκαυστος, *adj.* tout brûlé.
Ὀλοκαύτωμα, τό· ὁλοκαύτωσις, ή, holocauste. gr. anc.
Ὀλόκεπα, *adv.* totalement.
Ὀλόκληρος, η, ον, entier. gr. anc.
Ὀλοκλήρως, *adv.* entièrement.

Ὁλοκόκκινος, α, ον, tout rouge.
Ὁλόλαμπρος, η, ον, tout resplendissant.
Ὁλόμαυρος, η, ον, tout noir.
Ὁλομερῶς, *adv.* tout d'une pièce; entièrement. r. ὁλομελής.
Ὁλόμοιος, α, ον, tout-à-fait semblable. r. ὅλος, ὅμοιος.
Ὁλόμπροστα, *adv.* tout en avant. r. ὅλος, ἔμπροσθεν.
Ὅλον, τό, le tout, la totalité.
Ὅλον, ou ὅλο, *adv.* toujours.
Ὁλονυκτίζω, passer toute la nuit.
Ὁλονυκτιά, ἡ, nuitée entière.
Ὁλονυκτίς, *adv.* toute la nuit.
Ὁλονύκτισμα, τό, veille de toute une nuit.
Ὁλονυκτιστής, ὁ, celui qui veille toute la nuit; veilleur.
Ὁλοξοπίσω, *adv.* tout par derrière, tout-à-fait le dernier. r. ὅλος, ἐξ, ὀπίσω.
Ὁλόρθα, *adv.* debout, tout droit.
Ὁλόρθος, η, ον, qui est tout droit ou debout. r. ὅλος, ὀρθός.
Ὅλος, η, ον, tout. Μὲ ὅλους, en foule. Μὲ ὅλον τοῦτο, cependant. Μὲ ὅλον ὁποῦ, quoique. Μ' ὅλον ὅτι εἶναι σοφός, tout sage qu'il est.
Ὁλότελα, et ὁλοτελῶς, *adv.* totalement, tout-à-fait. || Rien du tout.
Ὁλότης, ἡ, totalité, intégrité. gr. anc. Μὲ τὴν ὁλότητα, complètement, entièrement.
Ὁλοῦθεν, *adv.* partout; de tout côté. r. ὅλος.
Ὁλοῦστερα, *adv.* en dernier lieu.
Ὁλοῦστερος, η, ον, le dernier de tous.
Ὁλοφάνερα, *adv.* très-évidemment.
Ὁλοφάνερος, η, ον, très-évident.
Ὁλοχρονίς, *adv.* toute l'année. r. ὅλος, χρόνος.
Ὁλόχρυσα, *adv.* tout en or. Ἦτω ὁλόχρυσα ἐνδυμένος, il était habillé tout en or.
Ὁλόχρυσος, η, ον, qui est tout d'or. gr. anc.
Ὁλόψητος, η, ον, tout-à-fait rôti. r. ὅλος, ἑψέω.
Ὁλοψύχως, *adv.* de tout sc cœur. gr. anc.
Ὅλως, *adv.* entièrement. Ὁλ δι' ὅλου, m. sign.
Ὁμάδα, ἡ, V. Ἀμάδα.
Ὁμάδι, *adv.* ensemble. r. ὁ
Ὁμαλά, *adv.* régulièremer Coulamment.
Ὁμαλίζω, V. Ὁμαλῶ.

όν, régulier. || Uni,
.
ἡ, régularité. || Éga-
ain, poli d'un objet.
liser, unir; lisser.
p. ὀμμάτι, V. Μάτι.
ἰj. pluvieux; pluvial.
pluie. gr. anc.
ἡ, assemblée; ras-
nt. gr. anc.
, langage; discours.
, celui qui parle. ||
auditeur.
angage. || Discours;
sermon.
er; dire; discourir.
onverser avec).
brouillard. gr. anc.
nc.), et ὀμνέω, jurer.
ὁ, homogénéité.
dj. homogène. || De
ation. gr. anc.
, η, ον, qui parle la
gue. gr. anc.
ἡ, unanimité.
η, ον, unanime.
être du même sen-
même avis. gr. anc.
ω.
ς, adv. unanime-
cord.

Ὁμόγονος, ὁ et ἡ, parent; parente. gr. anc.

Ὁμόδουλος, ὁ, serviteur d'un même maître.

Ὁμοειδής, *adj.* qui est de la même forme, ou espèce. gr. anc.

Ὁμόζυγος, ὁ et ἡ, l'époux ou l'épouse. gr. anc.

Ὁμοθυμαδόν, *adv.* unanimement.

Ὁμόθυμος, *adj.* unanime.

Ὁμοιάζω, ressembler. gr. anc.

Ὁμοίασμα, τό, ressemblance.

Ὁμοιόκαρδος, η, ον, unanime, qui est du même sentiment.

Ὁμοιοκατάληκτος, *adj.* qui a une même désinence. r. καταλήγω.

Ὁμοιοκατάληξις, ἡ, rime; désinence semblable.

Ὁμοιοπαθής, *adj.* sujet aux mêmes passions. gr. anc.

Ὅμοιος, οία, ον, semblable. gr. anc. ὁμοῖος.

Ὁμοιότης, ἡ, similitude.

Ὁμοίωμα, τό, ressemblance. || Portrait.

Ὁμοιώνω, ressembler. || Comparer. r. ὁμοιόω.

Ὁμοίως, *adv.* semblablement; de la même manière.

Ὁμοίωσις, ἡ, ressemblance, conformité.

Ὁμοιωτικός, ή, όν, comparable.
Ὁμόκαρδα, *adv.* unanimement.
Ὁμοκαρδία, ἡ, unanimité.
Ὁμόκαρδος, η, ον, unanime.
Ὁμολόγημα, τό, et ὁμολόγησις, ἡ, aveu, confession.
Ὁμολογητής, ὁ, confesseur, martyr. r. ὁμολογέω.
Ὁμολογητικός, ή, όν, qu'on peut avouer. || Affirmatif.
Ὁμολογία, ἡ, aveu, confession. Ὁμολογία χρεωστική, billet; obligation. Ὁμολογίαι δημόσιαι, effets publics.
Ὁμολογῶ, confesser, affirmer. || Raconter. Ὁμολόγα μου, dis-moi.
Ὁμομήτριος, *adj.* utérin.
Ὁμόνοια, ἡ, accord, concorde.
Ὁμονοιάζω, s'accorder ou être d'accord. || Accorder ou mettre d'accord. r. ὁμός, ἔννοια.
Ὁμονοιασμένα, *adv.* d'accord.
Ὁμονοίασμα, τό, accord, union.
Ὁμονοῶ, être de la même opinion. gr. anc.
Ὀμόνω, jurer. r. ὀμόω.
Ὁμοπάτριος, *adj.* du même pays.
Ὁμοούσιον, τό, consubstantialité.
Ὁμοούσιος, *adj.* consubstantiel. (A ce terme qui exprime si bien l'unité numérique de la substance du père et du fils ou l'identité de nature, les Ariens substituaient ὁμοιούσιος, semblable en substance.)
Ὁμοουσιότης, ἡ, consubstantialité. r. ὁμός, οὐσία.
Ὁμοουσίως, *adv.* consubstantiellement.
Ὁμόπιστα, *adv.* d'une même croyance.
Ὁμοπιστία, ἡ, accord d'opinion; identité de foi.
Ὁμόπιστος, η, ον, qui a la même croyance; qui est de la même religion. r. ὁμός, πίστις.
Ὁμοπιστῶ, avoir la même croyance; la même religion.
Ὄμορφα, *adv.* avec grâce; bien.
Ὀμορφάδα, ἡ, beauté.
Ὀμορφαίνω, embellir. || S'embellir. r. εὖ, μορφή.
Ὀμορφιά, ἡ, beauté, p. εὐμορφία.
Ὀμορφίζω, embellir.
Ὄμορφος, η, ον, beau. r. εὔμορφος.
Ὁμότεχνος, et ὁμοτεχνίτης, *adj.* qui est de la même profession.
Ὁμοτιμία, ἡ, égalité d'honneur, de rang. gr. anc.

ις, η, ον, qui jouit du honneur, du même rang.
τεζος, η, ον, qui mange ıême table; commensal.
τdν. ensemble. gr. anc.
ιῶ, être du même avis.
ιως, adv. unanimement.
ν, adj. qui est du même unanime. gr. anc.
ος, η, ον, qui est d'ac- à l'unisson. gr. anc.
ως, adv. d'une commune

ιος, adj. du même âge.
ία, ἡ, unanimité.
ος, adj. unanime.
ως, adv. unanimement.
:.
ἡ, hombre, *jeu de cartes.*
et ὀμπρόσθά, adv. de-
Ὀμπρὸς εἰς τὸν κριτήν, de- juge. Παρ' ὀμπρός, plus
Ἀπ' ἐδῶ καὶ ὀμπρός, do- nt. r. ἔμπροσθεν.
ἡτερα, *adv.* auparavant.
ἡτερος, η, ον, antérieur.
ηνός, ἡ, όν, qui est en antérieur.
ελίνα, ἡ, poitrail. r. ἔμ- στέρνον.
, ὁ, nombril. gr. anc.

Ὁμωνυμία, ἡ, équivoque. ‖ Identité de nom. gr. anc.
Ὁμώνυμος, η, ον, homonyme; qui a le même nom.
Ὁμωνύμως, *adv.* d'une manière équivoque. ‖ Sous une seule dénomination.
Ὀμώνω, V. Ὀμόμω.
Ὅμως, *conj.* mais, cependant.
Ὄν, τό, l'être. Τῷ ὄντι, *hell.* réellement, en effet.
Ὀνάγρα, ἡ, onagre ou herbe aux ânes, *plante.*
Ὄναγρος, ὁ, onagre ou âne sauvage. gr. anc.
Ὀνανισμός, ὁ, onanisme, masturbation. r. hébr.
Ὄναρ, τό, songe. gr. anc.
Ὀνειδίζω, reprocher, blâmer. ‖ Insulter; diffamer. gr. anc.
Ὀνείδισις, ἡ· ὀνείδισμα, τό, et ὀνειδισμός, ὁ, reproche, blâme.
Ὀνειδειστής, ὁ, qui blâme, qui reproche.
Ὀνειδιστικός, ἡ, όν, de reproche.
Ὄνειδος, τό, reproche offensant. ‖ Deshonneur, infamie.
Ὀνείρευμα, τό, l'action de rêver.
Ὀνειρευμός, ὁ, illusion nocturne, pollution.
Ὀνειρεύομαι, rêver. r. ὄνειρος.

Ὀνειρευτής, ὁ, celui qui rêve; fem. ἡ ὀνειρεύτρα.

Ὀνειριάζομαι, rêver. r. ὄνειρος.

Ὀνειροκρίτης, ὁ, qui interprète les songes. ‖ Livre où sont expliqués les songes.

Ὀνειροξηγητής, ὁ, qui interprète les songes.

Ὄνειρον, τό, rêve, songe. gr. anc.

Ὄνομα, τό, nom. ‖ Réputation. Κατ' ὄνομα, nominativement, par son nom. Τέσσαρα ὀνόματα, quatre personnes.

Ὀνομάζω, nommer. gr. anc.

Ὀνομασία, ἡ, et ὀνόμασμα, τό, dénomination; nom.

Ὀνομασμένα, *adv.* nommément. ‖ Avec distinction; glorieusement.

Ὀνομασμένος, η, ον, nommé. ‖ Renommé.

Ὀνομαστής, celui qui nomme; nominateur.

Ὀνομαστική, ἡ, nominatif, *cas.*

Ὀνομαστικόν, τό, lexique.

Ὀνομαστικός, ή, όν, qui nomme; appellatif.

Ὀνομαστός, ή, όν, renommé, célèbre. gr. anc.

Ὀνοματίζω, nommer. r. ὀνομάζω.

Ὀνοματιστής, ὁ, V. Ὀνο

Ὀνομάτισμα, τό, dénoı gr. anc. ὀνόμασμα.

Ὀνοματογραφία, ἡ, n ture. gr. anc.

Ὀνοματογράφος, ὁ, n teur.

Ὀνοματοθεσία, ἡ, impo noms. gr. anc.

Ὀνοματολόγος, ὁ, nome

Ὀνομάτος, ὁ, personı vidu. Πόσοι ὀνομάτοι ἦ bien étaient-ils de pe r. ὄνομα.

Ὄνος, ὁ, âne. gr. anc.

Ὀντᾶς, ὁ, chambre. r.

Ὄντας, *conj.* lorsque.

Ὄντε, et ὄντες, *conj.* I C'est pourquoi.

Ὀντότης, ἡ, entité oı constitue l'essence d se. r. ὤν, ὄντος.

Ὄντως, *adv.* réellemen vement. m. r.

Ὀνύχι, τό, etc., V. ὄνυξ, *gén.* ὄνυχος.

Ὀξεῖα, ἡ, l'accent aigu.

Ὀξειά, ἡ, V. Ὀξυά.

Ὀξειδάτος, η, ον, ren r. ὀξύς, avec la termir tine en *atus*.

ιῶν. d'une manière ai-
'itement.
ὁ, vinaigre. r. ὀξείδιον.
ον, τό, V. Ἰξόβεργον.
ι, ἡ, V. Εξώπετζα.
, glu, p. ἰξός.
, vinaigre. gr. anc.
, hêtre, *arbre*.
τό, suif; graisse. r. ὀξύγ-
. Σύγγι.
ν, τό, oxigène.
, τό, oxide, *t. de chy-*

οι, τό, oxysaccharum
ange de sucre et de vi-

, η, ον, irritable.
, η, ον, qui a la vue
.
τό, oximel, ou mé-
miel et de vinaigre.
, ἡ, houx, *arbre*.
, aigreur, acidité.
venir aigre; acide.
ν, aigre, acide.
, η, ον, un peu
acide. r. ὀξύνω.
ὁ, oxiregmie ou
ides.
, aigu; subtil. ||
npt.

Οξύτητα, ἡ, aigreur, acidité, finesse, sagacité. || Célérité. gr. anc. ὀξύτης.

Οξύτονος, *adj.* qui a un accent aigu.

Οξω, p. ἔξω, dehors, V. Εξω.

Οπαδός, ὁ et ἡ, suivant, suivante; compagnon, compagne. gr. anc.

Οπερ, *neutre* d'ὅσπερ, *hell.* qui, que; lequel, laquelle.

Οπιον, τό, opium. gr. anc.

Οπισθάγκωνα, *adv.* les coudes en arrière. || Les mains liées derrière le dos. r. ἀγκών.

Οπισθαγκωνίζω, lier les mains derrière le dos.

Οπισθεν, *adv.* derrière. Τὸ ὄπισθεν μέρος, le derrière.

Οπισθία, ἡ, croupière.

Οπίσθια, τά, le dos; le derrière. Τὰ ὀπίσθια ἑνὸς ἀλόγου, la croupe d'un cheval. Απὸ τὰ ὀπίσθια, par derrière.

Οπισθογράφη, ἡ, endossement, *t. de commerce.*

Οπισθογράφος, ὁ, endosseur.

Οπισθόδρομος, *adj.* rétrograde. Η ὀπισθόδρομος κίνησις τῆς ἰσημερίας, la précession des équinoxes.

Ὀπισινός, ή, όν, qui est derrière; postérieur.

Ὀπίσω, *adv.* derrière, par derrière. || Après, ensuite. Απ' ὀπίσω, de derrière. Παρ' ὀπίσω, plus en arrière. Πηγαίνει ὀμπρὸς καὶ ὀπίσω, il va et vient.

Ὁπλοθήκη, ή, arsenal.

Ὅπλον, τό, arme. gr. anc.

Ὅποιος, ια, ον, quiconque.

Ὁποῖος, ὁ· ὁποία, ή· ὁποῖον, τό, *pron. relatif,* qui, lequel, laquelle.

Ὁποιοσδήποτε, quelconque; quel qu'il puisse être. *gr. anc.* Εἰς ὁποιονδήποτε τόπον, en quelque lieu que ce soit.

Ὁπόταν, ὁπότε, et ὁπότες, lorsque, quand.

Ὅπου, *adv.* où. *gr. anc.* Ὅπου καὶ ἂν θέλῃς, partout où vous voudrez.

Ὁποῦ, *pron. relatif,* qui, que. Εἰς τὸ καστέλλι ὅπου εἶδα ὁποῦ ἐκοιμοῦνταν, dans le château où je l'ai vue qui dormait (Mille et une nuits). Ἕως ὁποῦ νά, jusqu'à ce que.

Ὀπτασία, ή, vision. gr. anc.

Ὀπτική, ή, optique. gr. anc.

Ὀπτικός, ή, όν, visuel.

Ὀπτός, *adj.* rôti, cuit. gr. anc.

Ὀπωρικά, τά, le dessert. r. ὀπώρα, fruits de l'automne.

Ὅπως, *conj.* comme; comment. Ὅπως καὶ ἂν θέλῃς, comme vous voudrez.

Ὅρα, *impér.* d'ὁράω, *hell.* voyez.

Ὀρά, ή, queue, p. οὐρά.

Ὀράδα, ή, dorade, *poisson.* r. it.

Ὅραμα, τό, vue; vision.

Ὁραματικός, ή, όν, de vision.

Ὀράριον, τό, V. Ὡράριον.

Ὅρασις, ή, la vue. gr. anc.

Ὁρατής, ὁ, celui qui voit; spectateur. gr. anc.

Ὁρατός, ή, όν, visible.

Ὁρατῶς, *adv.* visiblement.

Ὀργανάκι, τό, petit instrument.

Ὀργανίζω, organiser. || Machiner.

Ὀργανικός (gr. anc.), ή, όν, organique. || Instrumental.

Ὀργάνισμα, τό, organisation. || Machination.

Ὀργανισμός, ὁ, organisation.

Ὄργανον, τό, instrument. *gr. anc.* || Orgue.

Ὀργή, ή, colère. gr. anc.

Ὀργιάκι, τό, torrent.

Ὀργίζω, mettre en colère; *au pass.* se mettre en colère.

Ὀργίλος, *adj.* colère, emporté.

Ὀργιό, τό, frisson.
Ὄργον, τό, fil. r. ὀργάνη, Minerve, ἀπὸ τῶν ἔργων (Hésychius).
Ὀργυιά, ἡ, perche (chez les anciens, mesure de 4 coudées ou 6 pieds français).
Ὄργωμα, τό, défrichement.
Ὀργώνω, défricher. r. ἐργάω.
Ὀρδή, ἡ, horde, tribu errante et sauvage.
Ὀρδί, τό, camp; quartier-général. r. or.
Ὀρδινάρικος et ὀρδινάριος, adj. ordinaire, commun. r. it.
[illegible]ρδινία, ἡ, ordre, édit. r. lat. ordo.
[illegible]ρδινιάζω, ordonner. || Arranger.
[illegible]ρδίνιασμα, τό, commandement. || Arrangement.
[illegible]δινιαστής, ὁ, qui ordonne. || Qui arrange; ordonnateur.
[illegible]δινον, τό, ordre.
[illegible]γομαι, désirer. gr. anc.
[illegible]ίχαλκος, ὁ, laiton. gr. anc.
[illegible]ετικός, ἡ, όν, appétissant.
[illegible]τός, ἡ, όν, m. sign., désirable. gr. anc.
[illegible]ς, ἡ, appétit. || Désir. Κόφτω ὄρεξιν, ôter l'appétit.
[illegible] adv. directement. || Debout. || Avec droiture; bien.
Ὄρθιος, adj. droit, direct. || Qui est debout. gr. anc.
Ὀρθογραφία, ἡ, orthographe.
Ὀρθόγραφος, η, ον, bien orthographié.
Ὀρθογράφω, écrire correctement les mots. gr. anc. ὀρθογραφέω.
Ὀρθοδηγία, ἡ, conduite, direction.
Ὀρθοδηγῶ, conduire, diriger.
Ὀρθοδοξία, ἡ, orthodoxie.
Ὀρθόδοξοι, οἱ, les fidèles.
Ὀρθόδοξος, η, ον, orthodoxe.
Ὀρθοδοξῶ, avoir des opinions orthodoxes. gr. anc.
Ὀρθοδόξως, adv. avec orthodoxie.
Ὀρθός, ἡ, όν, direct; droit. || Qui est debout. gr. anc.
Ὀρθότης, ἡ, droiture, rectitude.
Ὀρθοτομία, ἡ, direction en droite ligne. r. ὀρθός, τέμνω.
Ὀρθομῶ, diriger en droite ligne.
Ὀρθρίζω, se lever de bon matin. gr. anc.
Ὄρθρος, ὁ, le point du jour. Les matines; office.
Ὄρθωμα, τό, redressement.
Ὀρθώνω, redresser. r. ὀρθόω.
Ὀριά, ἡ, V. Ὀργυιά.

Ὀρίγανον, τό, origan, *plante*.
Ὁρίζω, commander.‖Fixer; définir. Ὅρισε ou ὁρίσετε; plaît-il? Que dites-vous? Καλῶς νὰ ὁρίσετε, soyez le bien-venu.
Ὁρίζων, ὁ, l'horizon. gr. anc.
Ὅριον, τό, frontières, confins.
Ὅρισμα, τό, commandement.
Ὁρισμός, ὁ, ordre.‖Définition.
Ὁριστική, ἡ, l'indicatif, *mode*.
Ὁριστικός, ή, όν, qni définit; définitif.
Ὁριστικῶς, *adv*. définitivement.‖ En définissant.‖A l'indicatif.
Ὁριστός, ή, όν, qu'on peut définir. r. ὁρίζω.
Ὀρίτης, ὁ, montagnard. r. ὄρος.
Ὀρίτισσα, ἡ, montagnarde.
Ὁρκίζω, faire jurer, engager par serment. ‖ Conjurer.
Ὅρκισμα, τό, conjuration.
Ὅρκος, ὁ, serment. Κάμνω ὅρκον, jurer, prêter serment.
Ὁρκωμοσία, ἡ, serment. gr. anc.
Ὁρκώνω, engager ou lier par un serment; *au pass*. jurer, s'engager par un serment.
Ὁρμή, ἡ· ὅρμημα, τό, et ὅρμησις, ἡ, impétuosité. Ἡ ὁρμὴ τοῦ νεροῦ, le fil de l'eau.
Ὁρμητικός, ή, όν, impétueux.
Ὁρμητικῶς, *adv*. impétueusement. gr. anc.
Ὁρμῶ, se précipiter, fondre sur.
Ὄρνεον, τό, oiseau. *gr. anc*.‖*Au fig*. bête, sot.
Ὀρνεοσκοπία, ἡ, divination par le moyen des oiseaux.
Ὀρνεοσκόπος, ὁ, devin qui tire des présages de l'observation des oiseaux. gr. anc.
Ὄρνιθα, ἡ, poule. r. ὄρνις.
Ὀρνιθαρεῖον, τό, poulailler.
Ὀρνίθι, τό, poulet. r. ὄρνις.
Ὀρνιθοκούμασον, τό, juchoir.
Ὀρνιθοπούλι, τό, et ὀρνιθόπουλον, petit poulet.
Ὀρνιθόγαλλος, ὁ, dindon, *oiseau*.
Ὀρνιθοσκαλίδα, ἡ, bécasse, *oiseau*.
Ὀρνιθόσπιτον, τό, et ὀρνιθών, ὁ, poulailler.
Ὄρνιον, τό, oiseau de proie.‖ Charogne.‖*Au fig*. bête, sot. r. ὄρνεον.
Ὄρνος, ὁ, orne, *arbre*.‖Figue.
Ὀροθρεμμένος, η, ον, élevé dans les montagnes.
Ὀροκάτοικος, ὁ, montagnard.
Ὀροποδιά, ἡ, pied d'une montagne.

fin, limite, extré-
erme. Ὅροι καινοφάνοι,
ons nouvelles.
montagne. gr. anc.
, petit lait. gr. anc.
ρισε, V. Ὁρίζω.
orta, 500 janissaires.
ὁ, caille. r. ὄρτυξ.
τό, fossile, ou corps
rouve dans la terre.
ή, όν, fossile, ou qui
u sein de la terre. Ἅλας
, sel fossile.
ή, l'état d'orphelin.
, rester orphelin.
, rendre orphelin.
, ή, όν, de pupille,
in, qui appartient à
helins, à des pupilles.
ή, όν, orphelin.
φεῖον, τό, hôpital des
ns. gr. anc.
όφος, *adj.* qui prend
orphelins.
ή, danse. gr. anc.
ὁ, danseur.
, ή, όν, de danse, de bal.
ὁ, testicule. r. ὄρχις.
, ή, danseuse.
pron. relat. hell. qui
laquelle.

Ὁσάκις, *adv.* combien de fois; autant de fois que.
Ὁσημέραι, *adv.* tous les jours.
Ὅσιος, ία, ον, saint; juste.
Ὁσιότης, ή, sainteté. Η ὁσιότης σου, votre Sainteté, *t. du pape.*
Ὁσίως, *adv.* saintement.
Ὄσκε, *adv.* non. r. οὐ, κύριε.
Ὀσμή, ή, odeur. || Odorat.
Ὅσον, *conj.* combien. || Autant que, tant que. Ὅσον ἐμπορῶ, autant que je puis. Ὅσον διὰ ἐμέ ou διὰ λόγου μου, ou bien ὅσον εἰς ἐμέ, tant qu'à moi, pour moi. Ἂς χαροῦμε, ὅσο ζοῦμε (chanson), réjouissons-nous tant que nous vivons. Ὅσον νά, jusqu'à ce que. Ὅσον νὰ φέξῃ, jusqu'à ce qu'il fasse jour.
Ὅσος, η, ον, combien. || Qui. Ὅσαις φοραῖς, combien de fois. Ὅσων λογιῶν; de combien de sortes? Ὅσοι καὶ ἂν εἶσθε, tous tant que vous êtes. Ὅσοι οἱ ἄνθρωποι, tous les hommes qui. Ὅσα καὶ ἂν εἴπῃ τινάς, tout ce qu'on dira. Εἰς ὅσον εἶναι βολετόν, autant qu'il est possible.
Ὀσπῆτι, ὀσπήτιον, et mieux ὀσπίτι, ὀσπίτιον, maison. r. lat. hospitium.

Ὄσπριον, τό, légume. gr. anc.
Ὀστιά, ἡ, hostie *de la messe ou de la communion.*
Ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *pron.* qui, lequel, laquelle.‖Quiconque, celui qui, celle qui, ce qui.
Ὀστοῦν, τό, os. gr. anc.
Ὀστράκινος, η, ον, de testacée.
Ὀστρακισμός, ὁ, ostracisme.
Ὀστρακόδερμον, τό, testacée.
Ὄστρακον, τό, coquille. gr. anc.
Ὀστρίδι, τό, huître. r. ὄστρειον·
Ὀστρογότθος, ὁ, Ostrogot, barbare.
Ὀσφραίνομαι, sentir, flairer.
Ὄσφρησις, ἡ, l'odorat. gr. anc.
Ὅταν, *conj.* lorsque, quand.
Ὅτι, *conj.* que.‖A l'instant. Λέγει ὅτι τὸ θέλει, il dit qu'il le veut. Ὅτι ἦλθε, il vient d'arriver.
Ὅ, τι, ou même ὅτι, *neut.* d'ὅστις, ce que. Ὅτι λογῆς, quelconque; de quelque manière que ce soit. Ὅτι καὶ ἂν πράξῃς, quoi que vous fassiez.
Ὅτιμως, *conj.* néanmoins.
Ὅτοιμος, etc. V. Ἕτοιμος.
Ὅτου, par ex.: ἕως ὅτου, *hell.* jusqu'à ce que.
Οὐ, adv. négatif. non, ne pas.
Οὗ gén. de ὅς, duquel, dont. Ἀφ' οὗ, *hell.* depuis que.
Οὐαί, *interj.* hélas! aïe!
Οὐγγία, ἡ, once. gr. anc.
Οὐαλεριάνα, ἡ, valériane, *plante.*
Οὔγγρος, ὁ, Hongrois.
Οὐδαγάτζι, τό, bois d'aloës.
Οὐδαμόθεν, *adv.* d'aucun côté.
Οὐδαμῶς, *adv.* point du tout.
Οὐδέ, *adv.* ni même, pas même. Δὲν ἔχομεν οὐδὲ νερό, nous n'avons pas même de l'eau.
Οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, nul, aucun. gr. anc.
Οὐδέν, τό, rien; le néant.
Οὐδένας, V. Οὐδείς.
Οὐδεποθές, *adv.* en aucun lieu.
Οὐδεποσῶς, *adv.* en aucune manière; rien du tout.
Οὐδέποτε, *adv.* jamais. gr. anc.
Οὐδέτερος, η, ον, ni l'un ni l'autre; neutre. Ὄνομα οὐδέτερο· nom neutre. gr. anc.
Οὐδετερότης, ἡ, neutralité.
Οὐδετιποτένιος, ια, ον, qui n' d'aucun prix; homme ou f de rien.
Οὐδετίποτες, *adv.* rien du t
Οὐδόλως, *adv.* nullement. ‖ autrement.‖Guères, pas
Οὐζάρισμα, τό, usage.

, se servir, user de. r.

dv. *négatif*, non, ne pas.
ή, lie. Οὔλη ξερή, tartre.
·.
onj. donc. gr. anc.
άτζι, V. Οὐδαγάτζι.
, *adv.* jamais.
ί, queue. gr. anc.
ι, ή, ciel *de lit*; dais pour
l. gr. anc. οὐρανός.
ος, ία, ον, céleste.
κος, ὁ, palais de la bou-
gr. anc.
θεν, *adv.* du ciel.
ς, ὁ, ciel. gr. anc.
φάντωρ, *adj.* apparu du

φωτίζομαι, être inspiré
el. r. οὐρανός, φωτίζω.
φώτισις, ἡ, inspiration
e; lumière surnaturelle.
V. Ὀρδί.
α, ἡ, urètre. gr. anc.
ζω, hurler, crier. r. it.
τμα, τό, hurlement.
ὁ, urine. r. οὖρον.
ή, essence, substance.
ά, *adv.* substantielle-
.
τικόν, τό, substantif.

Οὐσιαστικός, ή, όν, essentiel.
Οὐσιαστικῶς, *adv.* essentiellement.
Οὐσιώδης, *adj.* essentiel, substantiel. gr. anc.
Οὐσιωδῶς, *adv.* essentiellement, substantiellement.
Οὐσίωμα, τό, substantialité.
Οὖσκε et ὄὖσκε, *adv.* non. r. οὐ κύριε.
Οὔσσαρος, ὁ, houssard, cavalier hongrois.
Οὐσκέδα, *adv.* pas du tout.
Οὔτε, *adv.* ni, pas même.
Οὐτζάκι, τό, et ὀτζάκι, cheminée.
Οὐτιδανός, ή, όν, abject, de rien. gr. anc.
Οὐτιδανότης, ή, subtilité, frivolité.
Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *pron.* ce, cet, cette, gr. anc.
Οὕτως, *adv.* ainsi, de cette manière. gr. anc.
Ὀφαλός, V. Ὀμφαλός.
Ὀφειλέτης, ὁ, débiteur.
Ὀφέλιμος, η, ον, utile.
Ὄφελος, τό, utilité. gr. anc.
Ὀφέτος, *adv.* à présent, cette année-ci. r. ἐπί, ἔτος, année.
Ὀφθαλμία, ή, ophthalmie.

Ὀφθαλμίζω, ensorceler.
Ὀφθάλμισμα, τό, fascination; charme. r. ὀφθαλμός, œil.
Ὀφθαλμοκόρη, ἡ, prunelle de l'œil.
Ὀφθαλμός, ὁ, œil. gr. anc.
Ὀφθαλμόπονος, mal d'yeux.
Ὀφθαλμοφανής, *adj.* visible.
Ὀφθαλμοφανῶς, *adv.* visiblement. gr. anc.
Ὀφίδι, τό, serpent. r. ὀφίδιον.
Ὀφιδοδάγκαμα, τό, morsure de serpent. r. δάκνω.
Ὀφιδοδαγκαμένος, η, ον, mordu par un serpent.
Ὀφιδόδερμα, τό, peau de serpent.
Ὀφιδοστρώφισμα, τό· ὀφιδοστρουφισμός, ὁ, repli tortueux du serpent. r. στρέφω.
Ὀφιόχορτον, τό, vipérine, *plante.*
Ὄφις, ὁ, V. Ὀφίδι. gr. anc.
Ὀφίκκιον, τό, office, charge. r. lat. officium.
Ὀφρύδι, V. Φρύδι. r. ὀφρύς.
Ὀφτίζω, rôtir, griller. r. ὀπτάω.
Ὄφτισμα, τό, l'action de rôtir.
Ὀφτιστής, ὁ, rôtisseur.
Ὀφτός, ή, όν, rôti, grillé.
Ὀφφικιάλος, ὁ, officier. ‖ Official, *juge ecclésiastique.*
Ὀχειά, ἡ, et ὄχεντρα, vipère. *r.* ἔχις.
Ὀχεντροποῦλα, ἡ, petite vipère.
Ὄχεσχε, *adv.* non. r. οὐχί, κύριε.
Ὄχθη, ἡ· ὄχθος, ὁ, bord; quai.
Ὀχθρός, etc., V. Ἐχθρός, etc.
Ὄχι, *adv.* non. Ὄχι μονακάς, ἀμὴ καί, non seulement, mais encore. r. οὐχί.
Ὄχλησις, ἡ, importunité; incommodité.
Ὀχληρός, *adj.* importun, incommode. gr. anc.
Ὄχλος, ὁ, la foule. gr. anc.
Ὄχου, *interj.* hélas!
Ὄχτικας, ὁ, phthisie. r. ἑκτικός.
Ὀχτώ, V. Ὀκτώ.
Ὀχύρωμα, τό, fortification.
Ὀχυρώνω, fortifier. r. ὀχυρόω.
Ὀψαρᾶς, ὁ, pêcheur.
Ὀψάριον, τό, poisson. *Plutarque.*
Ὀψέ, *adv.* hier soir.
Ὀψέποτε, *conj.* quand, lorsque.
Ὀψίγονος, η, ον, posthume. r. ὀψέ, γόνος.
Ὄψιμα, *adv.* tard. r. ὀψέ.
Ὄψιμος, η, ον, tardif. r. ὀψέ. ‖ Facile à cuire. r. ἕψω.
Ὄψις, ἡ, la vue. ‖ Mine, aspect. Μεταξωτὸν εἰς δύο ὄψεις, étoffe à deux envers.
Ὀψώνιον, τό, ce qu'on mange avec du pain. *gr. anc.* ‖ Gain.

Π

seizième lettre de l'al-
:t, vaut 80 dans les nom-
ıvec un accent (π′); et
, avec un signe au-des-
π).
πάγει ou πάγῃ. Ἂς πᾶ,
vienne. V. Πάγω.
ι, τό, pavillon, tente. r.

ω, dresser une tente; ha-
sous une tente.
, τό, paon. r. lat. pavo.
ω, aor. ἐπῆγα. V. Πάγω.
λίζω, jouer de la flûte. r.
, v. primitif de παίζω,
ιός
α, ἡ, la milice.
ς, ὁ, glace. gr. anc.
:, ἡ, piége; embuscade.
ι, ος. r. παγίς.
υμα, τό, l'action de ten-
n piége.
ύω, tendre un piége;
r une embuscade.
ιστος, η, ον, très-mé-
. gr. anc.

Πάγκαλος, *adj.* très-beau.
Πάγκος, ὁ, banc. r. it. banco.
Παγκόσμιος, ὁ, l'univers.
Πογκόσμιος, *adj.* universel.
Παγόνι, τό, V. Παβόνι.
Πάγος, ὁ, glace. gr. anc.
Παγούρι, τό, écrevisse de mer.
Πάγω (aor. ἐπῆγα. On dit πᾷς, πᾷ, παμεν, πατε, πᾶν, p. πάγεις, πάγει, πάγομεν, πάγετε, πάγουν), aller. Κακὰ πάγω, je me porte mal. Αὐτὸ τὸ φόρεμα σοῦ πάγει καλά, cet habit vous va bien. Ἐπῆγαν κατ' ἐπάνω τῶν πολεμίων, ils marchèrent contre l'ennemi. r. ἐπάγω. (Ἐπάγω Πέρσαις. Hérodote.)
Πάγωμα, τό, gelée. r. πάγος.
Παγωμός, ὁ, m. sign. ‖Allée, de πάγω.
Παγώνω, glacer.‖Se geler.
Παγωσιά, ἡ, et παγωτή, gelée.
Παγωτικά, *adv.* à la glace.
Παγωτικός, ἡ, όν, glacial.
Παζάρευμα, τό, l'action de marchander.

Παζαρεύω, marchander. ‖ Trafiquer.

Παζάρι, τό, marché, bazar. ‖ Prix des objets. r. or.

Παζαριάτικος, η, ον, du marché.

Παζαριώτης, ὁ, marchand du bazar; fém. ἡ παζαριώτισσα.

Παζί, τό, bette, poirée, *plante*.

Παθαίνω (aor. ἔπαθα), éprouver, souffrir. r. ἔπαθον, aor. 2 de πάσχω.

Πάθημα, τό, souffrance.

Παθητικός, ή, όν, passif.

Πάθος, τό, passion. ‖ Maladie.

Παιγνιδαρίζω, jouer. r. παίγνιον.

Παιγνίδι, τό, jeu; jouet. ‖ Tour. Τοῦ ἔπαιξεν ἕνα παιγνίδι, il lui joua d'un tour.

Παιγνιδιάρης, ὁ, joueur; fém. ἡ παιγνιδιαριά.

Παιγνιδιάτορας, ὁ, joueur de profession. ‖ Musicien.

Παιγνιδιώτης, ὁ, et παιγνιδιώτισσα, ἡ, V. Παιγνιδιάρης.

Παίγνιον, τό, jeu. ‖ Jouet, risée. gr. anc. εἶναι τὸ παίγνιον τοῦ κόσμου, il sert de risée à tout le monde.

Παιδαγωγία, ἡ, éducation.

Παιδαγωγικός, ή, όν, relatif à l'éducation. gr. anc.

Παιδαγωγός, ὁ, pédagogue, instituteur; et παιδαγωγός, ἡ, gouvernante, institutrice.

Παιδάκι, τό, petit enfant.

Παιδάριον, τό, jeune enfant.

Παίδεμα, τό, V. Παίδευμα.

Παιδεραστής, ὁ, pédéraste, sodomite. gr. anc.

Παιδεραστία, ἡ, sodomie.

Παιδεία, ἡ, instruction. ‖ Châtiment. Ἡ θεία παιδεία, les verges.

Παίδευμα, τό, m. sign.

Παιδευμένος, η, ον, instruit. ‖ Châtié.

Παιδευτήριον, τό, collége. ‖ Lieu de punition; châtiment.

Παίδευσις, ἡ, éducation. ‖ Châtiment; punition.

Παιδευτής, ὁ, correcteur; fém. ἡ παιδεύτρια.

Παιδεύω, instruire. ‖ Châtier.

Παιδί, τό, fils, garçon. ‖ Enfant. Le fou *aux échecs*. Ἕνα κοπάδι παιδιά, une troupe d'enfans.

Παιδιακά· παιδιακήσια et παιδικά, *adv*. puérilement.

Παιδιακήσιος, ία, ον· παιδιακός et παιδικός, ή, όν, puéril, enfantin. Ἡ παιδιακὴ ἡλικία, l'enfance.

Παιδιόθεν, *adv*. dès l'enfance.

ἡ, jeune fille. ‖ Ser-
r. anc.
ί, *adv*. puérilement.
ός, ἡ, όν, puéril.
ι, ἡ, l'enfance.
α, ἡ, génération.
, engendrer.
ία, ἡ, infanticide.
ος, *adj*. coupable d'in-
.
μα, τό, marmaille,
'enfans. r. ὁμάς.
ς, *adj*. pédéraste.
α, ἡ, pédérastie.
ι, ἡ, procréation d'en-
anc.
, procréer, engen-

α, ἡ, jeune fille.
ον, τό, jeune garçon.
ἡ, femme qui a beau-
nfans.
εῖον, τό, collége.
ία, ἡ, éducation des
r. anc.
ος, ὁ, celui qui élève
ις; gouverneur.
ἡ, jeune fille. r. παῖς.
ία, ἡ, corruption des
pédérastie. gr. anc.

Παιδοφθόρος, ὁ, corrupteur de la jeunesse.
Παιδοφονεύω, tuer des enfans.
Παίζω, jouer; badiner. Παίζω τὰ χαρτία, τὰ καρύδια, κτλ. jouer aux cartes, aux noix, etc. Παίζω τὴν μαντοῦραν, jouer du chalumeau. Παίζω δουλειαῖς, jouer un tour.
Παιθαίνω, p. ἀπαιθαίνω, mourir; aor. part. pass. παιθαμμένος, η, ον, mort. r. ἀπέθανον, aor. 2 d'ἀποθνήσκω.
Παίκτης, ὁ, railleur, moqueur.
Παίξιμον, τό, jeu. ‖ Raillerie.
Παίρνω (aor. ἐπῆρα· impér. πάρε· aor. pass. ἐπάρθην· subj. νὰ παρθῶ· part. pass. παρμένος.), prendre; enlever; ôter, retrancher. Παίρνω αἷμα, se faire saigner. Παίρνω δανεικά, emprunter *de l'argent*. Ἐπῆρε αὐτὸς τὴν ἐντροπήν, la honte est tombée sur lui. Τὸ παίρνεις ἀπάνω σου; en répondez-vous? Παίρνει ἀπάνω του, il reprend le dessus, *en parlant d'un malade;* ou bien encore, il s'énorgueillit. r. ἀπαίρω et ἐπαίρω.
Παῖς, ὁ, enfant. ‖ Disciple. Δεῦτε, παῖδες τῶν Ἑλλήνων (Rhigas et

Eschyle), etc., allons, nobles fils des Hellènes. gr. anc.

Πάκτος, ὁ, ferme. r. πακτός, *dorisme*, p. πηκτός.

Πάκτωμα, τό, l'action d'affermer.

Πακτώνω, affermer ou donner à ferme, de πακτόω, arrêter quelque chose d'une manière stable.

Πάκτωσις, ἡ, V. Πάκτωμα.

Πακτωτής, ὁ, le propriétaire qui afferme.

Πάλα, ἡ, épée courte; couteau de chasse. r. πάλη, combat.

Παλαβά, *adv.* follement.

Παλαβός, ή, όν, fou; sot. r. παλαιός (ἄφρων καὶ ἠλίθιος. Hésych.).

Παλαβότης, ἡ, et παλάβωμα, τό, folie, sottise.

Παλαβώνω, rendre fou ou sot; *au pass.* devenir fou ou sot.

Παλαβωσύνη, V. Παλαβότης.

Πάλαι, *adv. hell.* jadis; anciennement || De nouveau, encore, p. πάλιν.

Παλαιά, *adv.* anciennement.

Παλαίβω, V. Παλεύω.

Παλαιοκκλῆσι, τό, vieille église.

Παλαιομέρι, τό, forteresse.

αλαιόθεν, *adv.* anciennement.

Παλαιόκαστρον, τό, vieux c teau, ancienne forteresse.

Παλαιόπανον, τό, et παλαιό χον, τό, vieux chiffon; h déchiré, guenille.

Παλαιός, ά, όν, ancien. || Vi

Παλαιότειχος, τό, vieux mu

Παλαιοφόρεμα, τό, vieil hab

Παλαιότητα, ἡ, antiquité.

Παλαιότουρκος, ὁ, vilain tur

Παλαιστής, ὁ, lutteur, athlèt

Παλαίστρα, ἡ, lutte. gr. anc.

Παλαίωμα, τό, vétusté.

Παλαιώνω, vieillir. gr. anc. λαιοῦμαι.

Παλαμαρᾶς, ὁ, fabricant câbles. r. παλαμάω, manie

Παλαμάρι, τό, câble, amarr

Παλάμη, ἡ, paume de la ma

Παλαμιά, ἡ, coup du plat d main.

Παλαμίδα, ἡ, alose ou th *poissons de mer.*

Παλάσκα, ἡ, giberne.

Παλάτι, τό, et παλάτιον, pal hôtel. r. lat. palatium.

Πάλε, *adv.* encore, de nouv r. παλιν.

Πάλευμα, τό, lutte, combat.

Παλεύω, lutter. r. πάλη.

Παλευτής, ὁ, lutteur.

Πάλι, *adv. hell.*, V. Πάλιν.
Παλιγγενεσία, ἡ, palingénésie, régénération. gr. anc.
Παλικάρι, τό, etc., V. Παλληκάρι.
Πάλιν, *adv. hell.* de nouveau.
Παλινδρομία, ἡ, rétrogradation.
Παλινωδία, ἡ, palinodie.
Παλιόπανον, τό, et παλιόρουχον, V. Παλαιόπανον.
Παλιούρι, τό, vieilles hardes.
Παλίρροια, ἡ, le reflux. gr. anc.
Παλλακίδα[1], ἡ, et παλλακίς (gr. anc.), concubine.
Παλληκαράκι, τό, dim. de παλληκάρι.
Παλληκαρεύω, être dans la vigueur de la jeunesse. || Faire le métier de pallikare.
Παλληκάρι, τό, garçon. || Pallikare, clephte, *milicien grec*. || Un brave. r. πάλληξ.
Παλληκαριά, ἡ, vigueur de la jeunesse. || Bravoure.
Παλληκαριάτικα, παλληκαρίσια, et παλληκαρίστικα, *adv.* vaillamment.
Παλληκαριάτικος· παλληκαρίσιος, et παλληκαρίστικος, *adj.* brave. || De pallikare.
Παλλήκαρος, V. Παλληκάρι.
Παλληκαροῦδι, τό, petit garçon.
Παλουκάκι, τό, petit pieu.
Παλούκι, τό, pieu, échalas. Τὰ παλούκια, les quilles, *jeu*. r. lat. palus.
Παλούκωμα, τό, empalement.
Παλουκώνω, empaler. r. palus.
Παλουκωτής, ὁ, qui empale.
Παλουκωτός, ἡ, όν, qui a la forme d'un pieu. || Digne d'être empalé.
Πάμεν, allons, p. πάγωμεν· ou bien nous allons, p. πάγομεν, V. Πάγω.
Παμμακάριστος, η, ὸν, parfaitement heureux. r. πᾶς, μάκαρ.
Παμμεγέθης, et παμμέγιστος, η, ον, *adj.* qui surpasse tout en grandeur; le plus grand de tous. gr. anc.
Παμμίαρος, η, ον, infâme, exécrable. gr. anc.
Παμπάλαιος, η, ον, extrêmement vieux. gr. anc.
Πάμπλουτος, η, ον, immensément riche. r. παμπλούσιος.
Παμπόνηρος, η, ον, excessivement méchant. gr. anc.
Πάμφαγος, *adj.* qui dévore tout; glouton. gr. anc.
Πᾶν, p. πάγουν. V. Πάγω.
Πᾶν, τό, *hell.* le tout.

Πανάγιος, α, ον, parfaitement saint.

Παναγιότης, ἡ, et *παναγιωσύνη*, sainteté. Ἡ *παναγιωσύνη σας*, votre sainteté, en parlant au patriarche de Constantinople.

Παναγιώτατος, η, ον, très-saint, *titre du patriarche de Constantinople.*

Πανάδα, ἡ, panade. r. it.

Πανάθλιος, ία, ον, extrêmement misérable. gr. anc.

Πανάκεια, ἡ, panacée ou remède universel.

Πανάκι, τό, petit morceau de toile. r. lat. pannus.

Πανάμωμος, η, ον, qui est sans la moindre tache, sans le moindre péché. gr. anc.

Παναοίδημος, η, ον, très-digne

Πανδρευμα, τό, ...

Πανδρεύω, p. ὑπαν

rier; *au pass.* se

Πανδριά, ἡ, maria

ἀνήρ.

Πανένδοξος, η, ον

rieux. r. πᾶς, ἔνδο

Πανέρι, τό, panier.

Πανευδαίμων, *adj.*

heureux. gr. anc.

Πανεύφημος, *adj.* tr

Πανηγύρι, τό, V. Π

Πανηγυρίζω, fêter,

lenniser. || Assiste

Πανηγυρικόν, τό,

Πανηγυρικός, ἡ, όν

d'être célébré. ||

lennel.

Πανήγυρις, ἡ, fête

solennité. || Foire

ἡ, panthère, *animal.*
marchand de toiles.
toile. || Drap de lit. ||
vaisseau; au plur.
enfant. Μαζώνω τὰ πα-
ıer les voiles. Πανὶ μὲ
, toile peinte. r. lat.

ı, ον, très-sacré. (Le
f πανιερώτατος est le
on donne aux évê-

, le linge; les toiles.
, la lingerie. r. lat.

η, ον, de toile.
ἡ, veillée prolongée.
ία, ον, très-heureux.
ἡ, armure complète.
ἡ, la peste.
ώ, être attaqué de la
πᾶν, et ὄχλος.
ης, et πανουκλιάρικος,

μα, τό, atteinte de

ιμένος, η, ον, pesti-

ια, τό, ruse, machi-

ομαι, machiner; ruser.

Πανουργία, ἡ, finesse; astuce.
Πανοῦργος, *adj.* adroit, rusé, malicieux. gr. anc.
Πανσέληνος, ὁ, la pleine lune.
Πάνσοφος, η, ον, très-savant.
Πάντα, *adv.* toujours. || En tout.
Παντάπασι, *adv.* entièrement. *gr. anc.* || Nullement.
Πανταχόθεν, *adv. hell.* de tout côté.
Πανταχοῦ, *adv. hell.* partout.
Παντελῶς, *adv.* entièrement. || Rien du tout. || Guères.
Παντεπιστημόνιον, τό, académie; université. r. πᾶς, ἐπιστήμη.
Παντεπόπτης, *adj.* qui voit tout.
Παντερημασμένος, η, ον, désolé.
Παντέχω, attendre. || Épier.
Παντζέχρι, τό, bézoard, *pierre.*
Παντιέρα, ἡ, enseigne, drapeau, pavillon. r. it.
Παντοδαπός, *adj.* de toute sorte.
Παντοδυναμία, ἡ, la toute-puissance. gr. anc.
Παντοδύναμος, η, ον, tout-puissant.
Πάντοθεν, *adv. hell.* de toutes parts.
Παντοκράτωρ, *adj.* tout-puissant. gr. anc.

Ιαντοπουλειόν, τό, foire. gr. anc. παντοπωλεῖον.
Πάντοτε et παντοτεινά, *adv.* toujours; à jamais. Διά πάντοτε, pour jamais.
Παντοτεινός, ή, όν, continuel.
Παντοῦ, *adv.* partout.
Παντρεύω, etc., V. Πανδρεύω, etc.
Πάνω, porter, amener. r. ἐπάγω.
Παξιμαδάκι, τό, petit biscuit.
Παξιμάδι, τό, biscuit *de mer.*
Παξιμαδιάζω, devenir comme du biscuit. r. πᾶξις, p. πῆξις de πηγνύω, et ὁμάς, ὁμάδος.
Πάπα, ή, panade.
Παπά, papa, *t. enfantin.* Παπά μου, ψωμί, papa, du pain.
Παπαγάλλος, ὁ, et καπαγάς, perroquet. r. it.
Παπαδάκι, τό, jeune papas; prêtre ignorant.
Παπάδευμα, τό, consécration d'un prêtre.
Παπαδεύω, consacrer prêtre.|| Se faire prêtre. V. Παπᾶς.
Παπαδιά, ή, femme d'un prêtre grec ou papas.
Παπαδοπούλα, ή, fille de papas.
Παπαδόπουλον, τό, fils de papas.
Παπαρούνα, ή, pavot, *fleur.* r. *lat.* papaver.

Παπᾶς, ὁ, papas, *prêt* (Ce mot date de Thé grand, et se trouve d ladius; sa rac. est or.
Πάπας, ὁ, le pape.
Πάπια, ή, etc., V. Πάπ
Παπισμός, ὁ, papisme.
Παπιστής, ὁ, papiste.
Παπίτζα, ή, bec-figu rais, *oiseau.*
Πάπλωμα, τό, couvert r. ἐπί, et ἁπλόω, dépl
Παπλωματάκι, τό, pe verture.
Παπλωματᾶς, ὁ, couver
Παπολάτρης, ὁ, papist
Παπουτζάκι, τό, petit escarpin.
Παπουτζᾶς, ὁ, et π cordonnier. r. or.
Παπούτζι, τό, babo lier. r. or.
Παπουτζώνω, chaus
Παππάκι, τό, canet
Πάππια, ή· παππί,
Παππιοπουλητής, ὁ de canards.
Πάππος, ὁ, aïeul.
Παπποῦς, ὁ, gran
Παρά, *prép.* et *con* || Que, si ce n'est

ρὰ φύσιν, contre na- extraordinairement.
νόμους, contre les σώζονται παρὰ μικρὰ l ne reste que quel- aens. Ἄλλος παρ' ἐκεῖ- utre que lui. Εἶμαι ος παρὰ πρῶτα, je sage qu'auparavant. νταχθὲν παρὰ τοῦ τά- composé par un tel. , plus haut; παρὰ μέ- au milieu. Παρὰ δύο, ux. Δὲν εἶναι σοφὸς, σίσοφος, il n'est pas ais il croit l'être. Εἰ- ολλὰ λωλός, il est par

trop mettre.
transgresser. gr. anc.
ος, η, ον, comparé.
, comparer. gr. anc.
:, τό, surcharge.
:αι, s'ennuyer fort.
, surcharger. r. βά-

, *adj*. trop pesant.
être trop lourd. ||
tre ennuyeux.
ή, violation.
, ὁ, transgresseur.

Παραβγάζω, trop ôter. r. παρά, ἐκβάλλω.

Παραβιάζω, contraindre beaucoup; violenter; *au pass*. s'empresser vivement.

Παραβίασμα, τό, contrainte abusive.

Παράβλεμμα, τό, dédain, mépris.

Παραβλέπημα, τό, V. Παραβλέψιμον.

Παραβλέπω, voir de travers; se méprendre. || Fermer les yeux, voir avec indifférence. || Regarder avec mépris.

Παραβλέψιμον, τό, coup-d'œil peu juste; méprise. || Regard jeté de côté, en feignant de ne pas voir. || Regard méprisant.

Παραβολή, ή, parabole. gr. anc.

Παραβολικός, ή, όν, parabolique.

Παραβολικῶς, *adv*. en parabole.

Παραβράζω, bouillir excessivement.

Παράβρασμα, τό, l'action de trop bouillir.

Παραβρεγμένος, η, ον, trop mouillé; trempé jusqu'au os.

Παραβρέξιμον, τό, l'action de

trop mouiller, ou d'être trempé entièrement.

Παραβρέχω, trop mouiller; tremper entièrement.

Παραγαπῶ, trop aimer.

Παραγγελία, ἡ, avis; recommandation, ordre. || Commission.

Παράγγελμα, τό, m. sign.

Παραγγέλλω, conseiller; recommander; ordonner. gr. anc.

Παραγγέρνω, m. sign.

Παραγεμίζω, trop remplir. || Farcir. r. παρά, γεμίζω.

Παραγέμισμα τό, l'action de trop remplir; de farcir.

Παραγέρασμα, τό, décrépitude.

Παραγερασμένος, η, ον, décrépit.

Παράγερμα, τό, chancellement.

Παραγέρνω, pencher trop; chanceler. r. γυρόω.

Παραγερῶ, être très-vieux.

Παραγιάλι, τό, rivage. r. παρά, αἰγιαλός.

Παράγραμμα, τό, écrit falsifié.

Παραγραφή, ἡ, fausse lettre. || Prescription, *t. de jurisprudence.* Μὲ τὸ μέσον τῆς παραγραφῆς, par voie de prescription.

Παράγραφον, τό, paragraphe.

Παραγράφω, faire de fausses lettres. || Mal écrire.

Παραγρoίκησις, ἡ, désobéissance.

Παραγροικῶ, ne pas obéir.

Παραγύρω, changer. r. γῦρος.

Παράγω, faire dériver *un mot*; *au pass.* dériver, procéder.

Παραγωγή, ἡ, dérivation.

Παράγωγα, τά, les dérivés.

Παράγωγος, *adj.* qui dérive de.

Παραδαρμένος, η, ον, horriblement battu. r. παρά, δέρω.

Παραδαρμός, ὁ, l'action de frapper excessivement; *au fig.* inquiétude, tourment.

Παράδειγμα, τό, exemple. Παραδείγματος χάριν, par exemple.

Παραδειγματίζω, édifier. || Expliquer par des exemples.

Παραδειγματικός, ή, όν, édifiant, exemplaire. || Qui consiste dans des exemples.

Παραδειγματικῶς, *adv.* exemplairement. || En se servant d'exemples.

Παραδειγμάτισμα, τό, éclaircissement qui résulte d'exemples.

Παραδείσι, τό· παράδεισος, ὁ, le paradis. || Jardin.

Παραδέρνω, battre avec excès;

er.||*Au fig.* être très-
rès-tourmenté. r. πα-
écorcher.
;ω, lire avec atten-
ταρά, διά, βάζω.
τμα, τό, lecture at-

transmettre, remet-
r. || Trahir. || Recom-
uelqu'un.||Enseigner;
s'adonner à.
τό, V. Παράδοσις.
ος, η, ον, remis, li-
hi.||Adonné à.
, τό, paradoxe.
, η, ον, merveilleux.
, *adv.* d'une manière
inaire, incroyable.
, ἡ, remise, livraison.
on. || Enseignement. ||
ι.
, ὁ, celui qui remet,
.
, être trop. Δὲν παραεῖ-
, il n'est pas trop bon.
ιαι, venir souvent.||
op tard.
voir trop ou beaucoup.
ω, abasourdir. r. ζάλη.
ια, τό, demande ex-

Παραζητῶ, demander trop ou beaucoup.

Παραθαλάσσιον, τό, rivage, côte. gr. anc.

Παραθαλάσσιος, ία, ον, maritime.

Παραθαῤῥύνω, encourager. gr. anc.

Παραθεμένος, η, ον, *part.* mis ou situé auprès.

Παραθέτω, mettre auprès. r. παρατίθημι.

Παραθήκη, ἡ, dépôt. gr. anc.

Παραθυράκι, τό, petite fenêtre.

Παραθυρᾶς, ὁ, vitrier.

Παραθύρι et παράθυρον, τό, fenêtre, croisée. r. παρά et θύρα.

Παραθυρόφυλλα, τά, les deux côtés de la fenêtre. r. φύλλον.

Παραθυρώνω, faire des fenêtres.

Παραθώρεμα, τό, mauvaise vue. ||Méprise, erreur.

Παραθωρῶ, voir mal. r. παραθεωρέω.

Παραίνεσις, ἡ, exhortation.

Παραινέτης, ὁ, celui qui exhorte.

Παραινετικός, ή, όν, exhortatif.

Παραινῶ, exhorter. gr. anc.

Παραίτημα, τό, abandon, omission; renoncement; démission, abdication.

ter, se démettre. || Se livrer à.

Παρακαθίζω, s'asseoir trop long-temps. || Être en embuscade.

Παρακάθισμα, τό, embuscade.

Παρακαθιστής, ὁ, qui dresse des embuscades. || Espion.

Παρακάθομαι, s'asseoir ou se placer auprès de. || Rester trop long-temps assis.

Παρακαθούμενος, ὁ, assesseur.

Παράκαιρα, *adv.* hors de saison, mal à propos, trop tard.

Παράκαιρος, η, ον, intempestif, qui est fait à contre-temps, hors de saison.

Παρακάλεμα, V. Παρακάλεσμα.

Παρακάλεσις, ἡ, prière, instance. r. παρακαλέω.

Παρακάλεσμα, τό, m. sign.

cès.

Παρακαταθηκάριος, ὁ, dé

Παρακαταθήκη, ἡ, dép

Παρακαταθηκώνω, mett pôt. r. παρακαταθήκη

Παρακάτω, *adv.* plus dessous.

Παρακείμενος, ὁ, prété

Παρακέλλι, τό, garde-r net d'aisance. r. παρά et *cella*, chambre.

Παράκηπος, ὁ, verger. κῆπος.

Παρακίνημα, τό· παρακ exhortation, instigat vocation.

Παρακινητής, ὁ, ins fém. ἡ παρακινήτρα.

Παρακινητικός, ή, όν, e

;, ἡ, prières publi-

ς, ὁ, l'esprit conso-
l'esprit-saint, appelé
de παρακαλεῖν, con-

ι, V. Παρακόπτω.
ἡ, désobéissance.
ω, trop couper.
ἡ, fille adoptive.
ς, η, ον, presque
r. anc. παράκωφος.
, désobéir. || Faire la
reille. || Entendre tout
s.
τής, ὁ, le conducteur
ıse, ou paranymphe,
cérémonie du mariage

, ὁ, père putatif. r.
κύριος.
ζω, regarder de près,
er attentivement.
, ἡ, l'action de pren-
παραλαμβάνω.
α, τό, bavardage;
. || Délire.
, ἡ, délire; radotage.
ής, ὁ, qui extravague.
, parler beaucoup. ||
uer. gr. anc.

Παραλαμβάνω, prendre.
Παραλέγω, en trop dire; médire.
Παράλειψις, ἡ, prétérition, *fig. de rhétorique*. gr. anc.
Παραλήγουσα, ἡ, s. ent. συλλαβή, la pénultième (syllabe).
Παραλίγον, *adv.* très-peu, trop peu. r. παρά, ὀλίγον.
Παραλλαγή, ἡ, différence. || Solfège, *t. de musique*.
Παραλληλισμός, ὁ, parallèlle, comparaison. r. παρὰ ἀλλήλους.
Παραλογία, ἡ, délire.
Παραλογίζω, extravaguer.
Παραλογισμός, ὁ, paralogisme, faux raisonnement. gr. anc.
Παράλογος, η, ον, extravagant.
Παραλογῶ, extravaguer.
Παραλόγως, *adv.* d'une manière extravagante. gr. anc.
Παραλυμένος, η, ον, décousu. || Dissolu; débauché.
Παραλυσία, ἡ, et παράλυσις, paralysie. || Débauche.
Παραλυτικός, ὁ, paralytique.
Παραλύω, défaire, découdre.
Παραμαζώνω, moissonner. || Glaner. r. lat. massa, ou ὁμάς.
Παραμακραίνω, allonger beaucoup. || Aller plus loin.
Παραμακρύμμα, τό, allongement

excessif. || Éloignement considérable.

Παραμακρύνω, allonger excessivement. || Éloigner beaucoup, ou s'éloigner trop.

Παραμακρύς, *adj*. trop long ou très-long.

Παραμάννα, ἡ, mère putative. || Nourrice; gouvernante.

Παραμεγάλος, η, ον, trop grand ou très-grand.

Παραμένω, rester trop longtemps. || Veiller *auprès d'un malade*. || Être en embuscade.

Παράμερα, *adv*. à l'écart, séparément.

Παραμερίζω, s'écarter, s'éloigner. r. παρά, μέρος.

Παραμέρισμα, τό, écart; séparation; éloignement.

Παράμερος, η, ον, écarté, séparé.

Παράμεσα, *adv*. plus en dedans.

Παραμικρός, ἡ, όν, très-petit, ou trop petit. Θέλω τὸ μερίδιόν μου ἕως τὸ παραμικρόν, je veux ma part jusqu'à la moindre chose. r. παραμικρόν, peu.

Παραμίλημα, τό, bavardage. || Délire. r. παρά, ὁμίλημα.

Παραμιλητής, ὁ, détracteur. || Radoteur; fém. ἡ τρια.

Παραμιλία, ἡ, médisa lire; radotage.

Παραμιλῶ, parler trop vaguer. r. παρά, ὁμιλ

Παραμονάριος, ὁ, mans officier ecclésiastiqu du soin et de la gar église. (St-Grégoire. παρά, et μένω.

Παραμόνεμα, τό, et παρ l'action d'épier, de g

Παραμονευτής, ὁ, celι en embuscade.

Παραμονευτικός, ἡ, όν qui guette.

Παραμονεύω, épier prendre, guetter. || embûches. r. παραμ

Παραμονή, ἡ, la veill précédent. || La vei phanie; vigile *en g* buscade, embûch

Παραμπρός, *adv*. pl au-delà. r. παρά.

Παραμπώθω, repou r. παρωθέω.

Παράμπωσμα, τό,

Παραμυθάκι, τό, p bliau. r. παρά,

εύω, raconter des fables.
ητικός, ή, όν, consolant.
ία, ή, consolation. ||

ι, τό, fable, conte. Διη-
παραμύθια, conter des
r. παρά, μῦθος.
ικός, ή, όν, fabuleux.
ῶ, consoler. gr. anc.
θοῦμαι.
α, *adv.* iniquement.
ι, τό, surnom. r. ὄνομα.
ία, ή, violation d'une
iquité; crime. gr. anc.
ιάζω, surnommer. gr.
τονομάζω.
ιασμα, τό, l'action de
nmer.
ιίζω, agir contre l'équité;
iquer. r. παρανομέω.
ιος, η, ον, délinquant.
ιῶ, prévariquer.
ιως, *adv.* contre l'équité.
ιφος, ὁ et ή, le ou la pa-
phe, le jeune homme ou
ie fille qui font les hon-
de la noce, en Grèce.
ζίδα, ή, longueur exces-
es ongles. r. παρά, ὄνυξ.
τλώνω, étendre trop; *au*
s'étendre trop. r. ἁπλόω.

Παράξενα, *adv.* étrangement; extraordinairement.

Παραξενάδα, ή, bizarrerie; caprice.

Παραξένευομαι, trouver étrange, s'étonner.

Παραξενιά, ή, manière étrange. || Étonnement.

Παράξενον, τό, la singularité, l'étrangeté, comme dit Montaigne.

Παράξενος, η, ον, étrange, extraordinaire. || Bizarre, capricieux; fantasque. r. παρά, et ξένος, étranger *et* étrange.

Παραπαίδι, τό, fils adoptif.

Παραπαίρνω, prendre davantage, prendre de plus. || Dessécher; *au pass.* perdre l'esprit. Παραπαίρνεται ἀπὸ τὸν ἔρωτα, il est épris d'amour.

Παραπάνω, *adv.* plus haut. || De plus. r. παρά, ἐπάνω.

Παραπαρμένος, η, ον, part. passé pass. de παραπαίρνω.

Παραπατέρας, ὁ, père putatif.

Παραπεινῶ, avoir une faim excessive. r. παρά, πεινάω.

Παραπέρνω, V. Παραπαίρνω.

Παραπέσιμον, τό, l'action de tomber par hasard.

Παραπέτασμα, τό, parapet. || Rideau (gr. anc.).

Παραπέφτω, tomber par hasard. Μοῦ ἐπαράπεσε τὸ πουγγί μου, καὶ δὲν ἐξεύρω ποῦ εἶναι, ma bourse est tombée je ne sais où. r. παραπίπτω.

Παραπικραίνω, affliger beaucoup.

Παραπικραμός, ὁ, affliction excessive. r. παρά, πικραίνω.

Παραπινω, boire avec excès.

Παραπιστεύω, croire trop facilement.

Παραπληρωματικός, ή, όν, explétif. gr. anc.

Παραπληρώνω, trop payer. r. παραπληρόω, trop remplir.

Παραπλήσιος, *adj.* semblable.

Παράπολυ, *adv.* trop. Ὁ λαγωὸς εἶναι παράπολυ τραχὺς ὥστε δὲν εἶναι καλὸς διά ψήσιμον, ce lièvre est trop dur pour rôtir. Εἶναι παράπολυ τολμηρὸς ὥστε θὰ ὑπάγει, il est trop courageux pour ne pas aller.

Παραπολύς, *adj.* excessif.

Παραπόνεμα, τό, plainte.

Παραπονεμένος, η, ον, plaintif. || Chéri. r. παρά, πονέω.

Παραπόνεσις, ἡ, lamentation.

Παραπονετικός, ή, όν, plaintif.

Παράπονον, τό, gémissement.

Παραπονοῦμαι, se plaindre, se lamenter. r. παρά, πονέω.

Παραπόρτι, τό, guichet.

Παραποτάμι, τό, rive, bord d'une rivière. r. ποταμός.

Παραπροίκια, τά, biens paraphernaux. r. παρά, προίξ, dot.

Παραρέσω, plaire beaucoup. Αὐτὴ ἡ γυναῖκα μὲ παραρέσει, cette femme me plaît extrêmement.

Παραῤῥιζίτης, ὁ, petite branche qui pousse de la racine des arbres. r. παρά et ῥίζα.

Παρᾶς, ὁ, para, *monnaie turque* (la 40e partie du grousch, γρόσι), environ 1 centime et demi. || *Au pl.* argent *en général.* Ἂν εἶχα παράδες, ἤθελα τοῦτο ἀγοράσει, si j'avais de l'argent, j'achèterais cela.

Παρασάλευμα, τό, l'action de remuer; d'agiter. r. παρασαλεύω, agiter légèrement.

Παρασαλεύω, remuer; agiter.

Παρασάλη, ἡ, tumulte.

Παρασέρνω, traîner trop; balayer. r. σύρω.

Παρασημαίνω, sonner trop les cloches.

Παράσημα, τά, les marques; les insignes. gr. anc.

Παράσημος, η, ον, prodigieux.

Παράσιτος, ὁ, parasite. gr. anc.

Παρασκευάζω, préparer.

Παρασκεύασις, ἡ, apprêt; appareil.

Παρασκευαστικός, ή, όν, préparatoire. gr. anc.

Παρασκευή, ἡ, préparation. || Vendredi (le jour de la *préparation* au sabat chez les Juifs.)

Παρασούσουμον, τό, V. Σουσούμι.

Παρασταίνω (aor. παρέστησα), représenter. Παρασταίνω εἰς τὸν ἑαυτόν μου, je me représente. r. παρίστημι.

Παράστασις, ἡ, représentation; exhibition.

Παραστάτης, ὁ, assistant.

Παραστατικός, ή, όν, représentatif.

Παραστατῶ, assister. r. παρίστημι.

Παραστεκάμενος, η, ον, assistant.

Παραστέκω, assister, se tenir auprès. || Rester longtemps, tarder beaucoup. r. παρίστημι.

Παραστένω et παραστήνω, V. Παρασταίνω.

Παράστησις, ἡ, V. Παράστασις.

Παραστιά, ἡ, trépied, marmite. r. παρά, ἑστία.

Παράστρατα, *adv.* hors du bon chemin.

Παραστρατίζω, égarer. || S'égarer. r. παρά, et strata.

Παραστράτισμα, τό, égarement.

Παραστρατῶ, V. Παραστρατίζω.

Παρασύρνω, balayer. r. παρασύρω.

Παράσυρμα, τό, balayures.

Παρασυρτής, ὁ, balayeur.

Παρασύστρα, ἡ, balai.

Παραταχτικός, ή, όν, qui peut être mis en ordre de bataille. Καράβι παραταχτικόν, vaisseau de guerre. r. παράταξις.

Παραταξιδεύω, naviguer le long de, ou au-delà de.

Παράταξις, ἡ, pompe. || Bataillon, escadron.

Παρατατικός, ὁ, l'imparfait, *temps.*

Παρατέρι, τό, disparité.

Παράτημα, τό, V. Παραίτημα.

Παρατήρημα, τό, observation. || Présage.

Παρατήρησις, ἡ, observation.

Παρατηρητής, ὁ, observateur.

Παρατηρῶ, observer. gr. anc.

Ιαράτησις, ἡ, V. Παραίτησις.
Παρατζούκλιον, τό, et *παρατζούσκιον*, surnom.
Παρατράπεζα, ἡ, buffet.
Παράτρεξις, ἡ, omission.
Παρατρέχω, omettre, passer. ‖ Couler auprès. ‖ S'écouler.
Παρατριβή, ἡ, V. Παρατρίψιμον.
Παρατρίβω, frotter fort. ‖ Broyer entièrement.
Παρατριμμένος, η, ον, part. passé pass. de *παρατρίβω*.
Παρατρίψιμον, τό, grand frottement. ‖ Broyement complet.
Παρατρομάζω, épouvanter. ‖ S'épouvanter.
Παρατρώγω, manger trop.
Παραϋιός, ὁ, fils adoptif.
Πάραυθα, et *πάραυθις*, *adv.* sur-le-champ. r. *παρά*, *αὖθις*.
Παραύμορφος, η, ον, magnifique. r. *παρά*, *εὔμορφος*.
Παραφαίνομαι, se montrer trop souvent. Δὲν *παραφαίνεται*, il ne se fait pas voir trop souvent.
Παραφέρνω, apporter beaucoup.
Παράφρασις, ἡ, paraphrase.
Παραφρασμένος, η, ον, paraphrasé.
Παραφραστής, ὁ, qui fait des paraphrases. gr. anc.

Παραφρονῶ, extravaguer.
Παραφροσύνη, ἡ, délire, frénésie
Παράφρων, *adj.* frénétique, extravagant. gr. anc.
Παραφυλάγω, garder avec soin
Παράφυσιν, *adv.* p. *παρὰ φύσιν* contre nature. ‖ Excessivement.
Παραχειμάζω, hiverner.
Παραχείμασμα, l'action d'hiverner.
Παραχρονιάρι, *adv.* d'année e année. r. *παρά*, *χρόνος*.
Παραχύνω, verser trop abondamment. r. *παραχύω*.
Παράχωμα, τό, l'action d'enfouir.
Παραχώνω, enfouir. ‖ Enfoncer plus avant. r. *παρά*, *χόω*.
Παραχώρησις, ἡ, permissi cession. gr. anc.
Παραχωρητής, ὁ, celui qui met.
Παραχωρητικός, ἡ, όν, qui ferme une permission.
Παραχωρῶ, permettre, c der. gr. anc.
Παράχωσις, ἡ, l'action fouir.
Παραψημένος, η, ον, tro trop rôti.

Παραψήνω, trop cuire; rôtir trop. r. παρά, ἑψέω.

Πάρδαλις, ἡ, léopard. gr. anc.

Παρδαλός, ἡ, όν, tacheté, moucheté. gr. anc. παρδαλωτός.

Πάρε, πάρετε, aor. impér. de παίρνω.

Πάρεδρος, ὁ, assistant, assesseur. gr. anc.

Παρέκβασις, ἡ, digression.

Παρέκει, *adv.* plus avant.

Παρελθών, ὁ, passé, prétérit, *temps.* Παρελθὼν ὡρισμένος, passé défini. Παρελθὼν ἀόριστος, passé indéfini. Παρελθὼν πρότερος, passé antérieur.

Παρελπίδα, *adv.* p. παρ' ἐλπίδα, contre toute espérance.

Παρεκβολαί, αἱ, digressions; excursions, titre de l'excellent commentaire qu'Eustathe, archevêque de Thessalonique au 12e siècle, composa sur Homère. r. παρά, ἐκ, et βάλλω.

Παρεμβολή, ἡ, campement. gr. anc.

Παρεμφατικός, ἡ, όν, significatif. gr. anc.

Παρένθεσις, ἡ, parenthèse.

Πάρεξ, *adv.* excepté. Σχεδὸν πάρεξ, guères que. Δὲν εἶναι σχεδὸν πάρεξ αὐτὸς ὁποῦ νὰ ἐμπορῇ νὰ τὸ κάμῃ. Il n'y a guères que lui qui puisse le faire.

Παρεξήγησις, ἡ, fausse interprétation. gr. anc.

Παρεξηγῶ, interpréter d'une manière fautive.

Πάρεργα, *adv.* en vain.

Πάρεργον, τό, hors d'œuvre, accessoire. gr. anc.

Παρευθύς, *adv.* aussitôt, sur-le-champ. Παρευθὺς ὁποῦ, sitôt que.

Παρέχω, donner, fournir.

Παρηγόρημα, τό, et παρηγόρησις, ἡ, consolation.

Παρηγορητής, ὁ, consolateur. fém. ἡ παρηγορήτρα.

Παρηγορητικός, ή, όν, consolant.

Παρηγορῶ, consoler. gr. anc.

Παρηγορία, ἡ, consolation. || Repas funèbre.

Παρήκοος, *adj.* désobéissant.

Παρθένα, ἡ, V. Παρθένος.

Παρθενεύω, vivre dans l'état de virginité.

Παρθενία, ἡ, virginité.

Παρθενικός, ή, όν, virginal.

Παρθένος, ἡ, vierge. gr. anc.

Παρθενοβιαστής, ὁ, suborneur de jeunes filles. r. βιάζω.

Παρθενοποῦλα, ἡ, jeune fille.
Παρθενοστολισιά, ἡ, parure d'une vierge. r. στολίζω, parer.
Παρθενοφθορία, ἡ, viol. r. φθορά.
Παρθενοφονιάς, ὁ, assassin de jeunes filles. r. φονεύς.
Παρθενοῦδι, τό, mercuriale, *plante*.
Παρθενών, ὁ, et παρθενῶνας, appartement des jeunes filles; couvent où on les élève.
Παρθῶ, ῇς, ῇ, (νά), aor. subj. pass. de παίρνω.
Παρίπα, ἡ, descente, hernie.
Παρίπης, ὁ, qui a une hernie.
Παρίπι, τό, bidet, p. παρίππι. r. παρά et ἵππος, cheval.
Παρκάνι, τό, cheval de frise. *t. militaire*.
Παρμάκι, τό, pieu. || Raisin de Corinthe,
Παρμακλίκια, τά, grillage ou barreaux de fenêtre. r. or.
Παρμένος, η, ον, part. passé pass. de παίρνω, pris.
Παρμός, ὁ, prise, capture.
Παρολίγον, *adv*. trop peu, très-peu. || Presque (gr. anc.).
Παροικία, ἡ, séjour momentané, passage. *gr. anc.* || Paroisse.
Πάροικος, adj. passant, hôte.
Παροιμία, ἡ, proverbe. gr. anc.
Παροιμιακός, *adj*. proverbial.
Παρόκος, V. Παρόχος.
Παρόμοια, *adv*. pareillement.
Παρομοιάζω, ressembler.
Παρομοίασμα, τό, ressemblance.
Παρομοιαστικός, ή, όν, ressemblant.
Παρόμοιος, οία, ον, semblable.
Παρομοιώνω, ressembler. || Comparer. r. παρομοιόω.
Παρομοίωσις, ἡ, similitude.
Παρομοίως, *adv*. semblablement.
Παρομπρός, *adv*. plus avant. r. παρά, ἔμπροσθεν.
Παρόν, τό, le présent. Κατὰ τὸ παρόν, pour le moment; présentement. Ἔλα εἰς τὸ παρόν, faites-vous voir en public.
Παρονομάζω, donner un surnom motivé.
Παρονομασία, ἡ, paronomasie, ou jeu de mots. gr. anc.
Παροξύνω, irriter, aigrir.
Παροξυσμός, ὁ, irritation. || Redoublement de fièvre, etc., ou paroxisme. gr. anc.
Παροξύτονος, η, ον, qui a l'accent sur la pénultième.
Παροργίζω, fâcher, irriter.

Παρόργισμα, τό, irritation, indignation.

Παρόρμησις, ἡ, l'action de se jeter sur. r. παρά, ὁρμάω.

Παρορμῶ, se précipiter sur.

Παροῦσα, ἡ, la présente (lettre.)

Παρουσία, ἡ, présence. || Avent. Ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δεῖνα καὶ δεῖνα, en présence de tels et tels.

Παρούτη, ἡ, poudre à canon.

Παρόχος, ὁ, parrain. V. Νουννός.

Παῤῥησία, ἡ, présentation. || Franchise, liberté. (gr. anc.)

Παῤῥησιάζω, présenter. || Parler librement. Παῤῥησιάζω τινὰ εἰς ὀφφίκιόν τι, présenter quelqu'un pour un emploi.

Παῤῥησίασμα, τό, et παῤῥησίασις, ἡ, présentation.

Παῤῥησιαστής, ὁ, qui présente.

Παῤῥησιαστικός, ή, όν, d'une belle prestance.

Πάρσιμον, τό, prise, capture.

Παρτίδα, ἡ, partie *de jeu*. || Partie ou article d'un compte. r. it.

Παρτίδον, τό, parti. || Résolution. r. it. || Navire. Αὐτὸ εἶναι καλὸν παρτίδον διὰ τὴν κόρην σου, c'est un bon parti pour votre fille. Εἶχε πέντε παρτίδα, il avait cinq vaisseaux.

Παρών, οὖσα, όν, présent. Οἱ παρόντες, les personnes présentes. Εἰς τὸ παρόν, en public. Κατὰ τὸ παρόν, présentement.

Παρωνομασία, V. Παρονομασία.

Πάρωρα, *adv*. trop tard, à une heure indue.

Πάρωρος, η, ον, qui n'est pas de saison; tardif. gr. anc.

Παρωτίδες, αἱ, oreillons, *tumeur de la glande parotide*.

Πᾶς καί, *vulg. p.* μήπως, peut-être. Πᾶς καὶ δὲν τὸ θές (p. θέλεις), serait-ce que tu ne le voudrais pas?

Πᾶς p. πάγεις. V. Πάγω.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, tout, toute. || Chaque. *gr. anc.* Πᾶς ἕνας, chacun. Πᾶσα μία, chacune. Τέλος πάντων, enfin. Πᾶσα μέρα, tous les jours.

Πασαεῖς, πασαένας ou πασανίς· fém. πασαμία; *neutr.* πασαένα, chacun. r. πᾶς, εἷς.

Πασᾶς, ὁ, et πασιάς, pacha. r. or.

Πασιαλίκι, τό, pachalik, charge, résidence ou département d'un pacha.

Πάσον, τό, pas. r. it. ou fr.

Πασσούλη, ἡ, cheville. r. πάσσαλος.

Πασπάλη, ἡ· πασπάλι, τό, fleur de farine. r. παιπάλη.

Πασπαλίζω, etc., V. Πασπατεύω.

Πασπάτευμα, τό· πασπάτευσις, ἡ, tâtonnement.

Πασπατευτά, *adv.* en tâtonnant.

Πασπατεύω, tâtonner.||Fureter. Πασπατεύωντας, à tâtons.

Παστάδα, ἡ, lit nuptial.

Παστέλι, τό, gâteau fait de miel et de sézame.

Παστουρμᾶς, ὁ, viande de chameau fumée.

Παστός, ὁ, lard; du salé.

Παστός, ή, όν, salé. Παστὸν κρέας, du salé. V. Παστώνω.

Παστόψαρον, τό, poisson salé. r. πάσσω, ὀψάριον.

Πάστρα, ἡ, netteté, propreté. r. σπάρτον, balai.

Πάστρεμμα et πάστρευμα, τό, nettoiement

Παστρευτής, ὁ, celui qui nettoie.

Παστρικά, *adv.* avec propreté.

Παστρικός, ή, όν, propre, net, poli. Εὐγαίνω παστρικὸς ἀπὸ μίαν ὑπόθεσιν, sortir sans tache d'une affaire.

Παστροσύνη, ἡ, propreté.

Παστρουμᾶς, V. Παστουρμᾶς.

Πάστωμα, τό, salage de la viande, du poisson, etc.

Παστώνω, saler de la viande, du poisson, etc. r. πάσσω, ἁλός. *Homère*.

Πάσχα, τό, pâques. r. hébr. pasakh, passer, et non πάσχω, souffrir.

Πασχάζω, faire ses pâques.

Πάσχασμα, τό, devoir pascal.

Πασχαλιά, ἡ, le jour de Pâques. ||Lilas, *arbuste et fleur*.

Πασχαλιάτικος, η, ον, pascal.

Πασχαλινός, ή, όν, m. sign. Τρώγω πασχαλινά, faire gras.

Πασχαλογίορτον, τό, les fêtes de Pâques. r. ἑορτή.

Πασχάσιμος, η, ον, pascal.

Πασχίζω, tâcher, faire tout son possible. r. πάσχω.

Πάσχω (aor. ἔπαθα), souffrir.|| Tâcher, faire tout son possible.

Πάτε, p. πάγετε, V. Πάγω.

Πατελίδα, V. Πεταλίδα.

Πατέρας, ὁ, père. r. πατήρ.

Πατερικόν, V. Πατρικόν.

Πατερίτζα, ἡ, crosse *des évêques grecs*, espèce de béquille noire garnie en nacre. ||Béquille. r. πατήρ.

ιτερμά, τά, patenôtres. r. πάτερ ἡμῶν.

ιτζαβοῦρα et πατζαοῦρα, ἡ, orchon. || Bourre des armes à feu.

ιτζᾶς, ὁ, sorte de ragoût.

ιτζομύτης, ὁ, camus.

ίτημα, τό, l'action de fouler aux pieds, de marcher. || Pas. Αὐτὸς ὁ λόγος ἔχει κανένα πάτημα, ce mot là a quelque que but. Τὰ πρῶτα πατήματα, les premiers pas, le début.

ιτημένος, η, ον, *part.* foulé.

ιτημασιά et πατησιά, ἡ, trace, vestige.

:τήρ, ὁ, père. *gr. anc.* Ἐξεύρω σὰν τὸ πάτερ ἡμῶν, savoir sur bout du doigt.

ητῆρι, τό, étrier. || Lieu où n foule le raisin. r. πατεῖν.

ητής, ὁ, celui qui foule, qui rche sur.

στῆρι, τό, marche-pied, ιbeau. r. πατέω.

ζάνα, ἡ, mélongène, *plante.*

, ὁ, le fond. || Le sol. || Se- e. || Fondement, ou der- . Ὁ πάτος τῆς θαλάσσης, ιd de la mer.

α et mieux πατοῦσα, ἡ, la plante du pied. Ἡ πατοῦνα τοῦ παπουτζιοῦ, la semelle du soulier. r. πατεῖν.

Πατοῦχα, ἡ, la plante du pied.

Πατράδελφος, ὁ, oncle paternel.

Πατρεμόν, τό, patenôtre, ou le pater noster. r. πάτερ ἡμῶν.

Πατριά, ἡ, tribu. r. πάτρα.

Πατριαρχεία, ἡ, la dignité patriarchale.

Πατριαρχεῖον, τό, siége du patriarche. || Patriarchat.

Πατριαρχεύω, être patriarche.

Πατριαρχεύων, ὁ, le patriarche actuel.

Πατριάρχης, ὁ, patriarche.

Πατριαρχικός, ἡ, όν, patriarchal. gr. anc.

Πατρίδα, ἡ, patrie. r. πατρίς.

Πατρίκιος, ὁ, patrice.

Πατρικιότης, ὁ, patriciat.

Πατρικά, τά, les biens paternels. gr. anc.

Πατρικόν, τό, la paternité.

Πατρικός, ἡ, όν, paternel.

Πατριμώνιον, τό, patrimoine. r. lat. patrimonium.

Πάτριος, *adj.* national.

Πατριωτικός, ἡ, όν, patriotique.

Πατρογονικά, τά, les biens paternels. r. πατήρ, γονή.

Πατρογονικός, ή, όν, paternel.
Πατροκτονία, ή, parricide.
Πατροκτόνος, *adj.* coupable d'un parricide. gr. anc.
Πατροπαράδοσις, ή, tradition paternelle.
Πατροπαράδοτος, η, ον, qu'on sait par tradition. gr. anc.
Πατροπαραδότως, *adv.* par tradition de nos pères.
Πατρότης, ή, paternité.
Πατροφονία, ή, parricide.
Πατροφόνος, *adj.* coupable d'un parricide. gr. anc.
Πατῶ, fouler. gr. anc.
Πάτωμα, τό, étage.‖Plancher.‖ Plate-forme.
Πατώνω, faire des étages dans une maison; en faire les planchers. r. πατέω.
Παύσιμον, τό· παῦσις, ή, pause, cessation.
Παύω, cesser. gr. anc.
Πάφυλας, ὁ, laiton. Ἄσπρος πάφυλας, fer blanc.
Παφυλίτικος, η, ον, de fer blanc ou de laiton.
Παφυλόσυρμα, τό, fil de laiton.
Πάχαιμα, τό, embonpoint. r. πάχος, grosseur.
Παχαιμένος, η, ον, engraissé.
Παχαίνω, engraisser, rendre gras, ou le devenir. r. παχύς.
Πάχνη, ή, givre, gelée blanche. *gr. anc.*‖Rosée.
Παχνί, τό, crèche, mangeoire.
Παχνίζει, *v. impers.* il tombe du givre.
Παχνισμένος, η, ον, couvert de givre.
Πάχος, τό, graisse, embonpoint.
Παχουλούτζικος, η, ον, grassouillet, potelé.
Παχουλός, ή, όν, gros et gras. r. παχυλός.
Παχουλότης, ή, embonpoint.
Παχτρί, τό, truelle.
Παχυά, *adv.* grassement.
Παχύ, τό, le gras, la graisse.
Πάχυνμα, τό, engraissement.
Παχύς, εῖα ou έα, ύ, gras.
Παχύτης, ή, embonpoint.‖Épaisseur. gr. anc.
Πάχτωμα, etc., V. Πάκτωμα.
Πάω, V. Πάγω. r. ὑπάγω
Πεδιάδα, ή, plaine. r. πεδιάς.
Πεδικλώνω, V. Πεδουκλώνω.
Πεδινός, ή, όν, de plaine.
Πεδίον, τό, champ. gr. anc.
Πεδούκλωμα, τό, croc en jambe.‖Entraves. r. πέδη.

ιδουκλώνω, donner un croc en
ambe.||Mettre les entraves,
le πέδικλον. r. πέδη.

ζεστένι, τό, bézestan, marché
ublic, halles couvertes. r. or.

ίζευμα, τό, l'action de mettre
ied à terre, d'aller à pied.

ιζεύω, mettre pied à terre. ||
Aller à pied. gr. anc.

ιζικόν, τό, l'infanterie.

ιζόβολος, ὁ, épervier, *filet*.

ιζοδρόμος, ὁ, messager à pied.

ζός, ὁ, fantassin. gr. anc.

ιζός, ή, όν, qui va à pied. Πε-
ὸς λόγος, la prose. Θέλει πη-
αίνω πεζός, je m'en irai à
ied.

ούλι, τό, borne, grosse
erre.

ούρα, ή, l'infanterie.

φουσσᾶτον, τό, corps d'ar-
e composé d'infanterie.

ρά, ή· πεθερός, ὁ, V. Πεν-
ί, πενθερός.

, persuader. gr. anc.

ζω, etc., V. Ἀπεικάζω, etc.

, ή, faim. *gr. anc.* Κόπτω
εῖναν, ôter la faim.

μένος, η, ον, affamé.

avoir faim, être affamé.

, expérience.||Épreuve.

Πειράζω, importuner.||Tenter.
Provoquer.

Πειρακτής, ὁ, qui importune.||
Tentateur; fém. ή πειράκτρια.

Πειρακτικός, ή, όν, importun.

Πειραματικός, ή, όν, expéri-
mental. r. πεῖρα.

Πειραματικῶς, *adv.* par expé-
rience.

Πείραξις, ή· πειρασμός, ὁ, ten-
tation.||Importunité.

Πειρατής, ὁ, pirate. gr. anc.

Πεῖσμα, τό, dépit.||Opiniâtreté.
Εἰς τὸ πεῖσμα τῶν Τούρκων, en
dépit des Turcs. Μὲ πεῖσμα,
avec opiniâtreté. Βάνω πεῖσμα,
s'entêter, s'obstiner.

Πεισματάρης, fém. πεισματάρα,
adj. opiniâtre, entêté.

Πεισματάρικος, η, ον, m. sign.

Πεισματικά, *adv.* avec dépit.
||Obstinément.

Πεισματικόν, τό, opiniâtreté.

Πεισματοσύνη, ή, m. sign.

Πεισματώδης, *adj.* entêté.

Πείσμωμα, τό, entêtement.

Πεισμώνω, s'obstiner, s'entêter.
||Se fâcher, se courroucer.

Πέλαγος, τό, la mer. gr. anc.

Πελαργός, ὁ, cigogne. gr. anc.

Πελάτης, ὁ, client. gr. anc.

Πελατεία, ἡ, clientèle.
Πελεκᾶνος, ὁ, pélican, *oiseau.*
Πελεκᾶς, ὁ, sculpteur en bois ou en pierre.
Πελίκημα, τό, gravure, sculpture.
Πελέκι, τό, ciseau. r. πέλεκυς.
Πελεκητής, ὁ, V. Πελεκᾶς.
Πελεκίδα, ἡ, copeau de bois. || Éclat de pierre.
Πελεκούδι, τό, m. sign.
Πελεκοτέχνη, ἡ, la sculpture.
Πελεκῶ, tailler, sculpter. || Mettre en pièces.
Πέλελα, *adv.* follement.
Πελελάδα, ἡ, folie; sottise.
Πέλελος, η, ον, fou. || Sot.
Πελτές, ὁ, marmelade, gelée. r. or.
Πεμπάδαρχος, ὁ, caporal, brigadier. gr. anc.
Πεμπαλλόνω, V. Ἀποβάλλω, d'où il dérive.
Πεμπάμενον, τό, projectile.
Πεμπάμενος, ὁ, député de.
Πεμπάμενος, η, ον, *part. pass. irrégul.* de πέμπω.
Πεμπάς, ἡ, escouade. gr. anc.
Πέμπτη, ἡ, jeudi. Ἡ μεγάλη πέμπτη, le jeudi-saint.
Πέμπτος, η, ον, cinquième.
Πέμπω, envoyer. gr. anc.
Πέμψιμον, τό, l'action d'envoyer; l'envoi.
Πένα, ἡ, plume. r. it. penna.
Πενῆντα, cinquante, p. πεντήκοντα.
Πενηνταριά, ἡ, cinquantaine.
Πενηντάρης, ὁ· πενηντάρα, ἡ, homme ou femme de 50 ans.
Πενηντάρικος, η, ον, de cinquante.
Πενηντάχρονος, η, ον, de 50 ans. r. πεντήκοντα, χρόνος.
Πένης, *adj.* misérable, pauvre.
Πενθερά, ἡ, belle-mère. gr. anc.
Πενθερικόν, τό, maison ou biens du beau-père et de la belle-mère.
Πενθερός, ὁ, beau-père. gr. anc.
Πένθιμος, η, ον, digne d'être pleuré. || Lugubre. Τὰ πένθιμα φορέματα, habits de deuil.
Πένθος, τό, deuil. || Pleurs.
Πενθῶ, pleurer *quelqu'un.* || Être en deuil.
Πενία, ἡ, pauvreté. gr. anc.
Πενιχρός, ή, όν, misérable, pauvre.
Πενιχρότης, ἡ, misère, pauvreté. gr. anc.
Πεντάγωνον, τό, pentagone.

Πεντάδα, ἡ, le nombre de cinq. ||Les cinq. r. πεντάς.
Πενταετηρίς, ἡ, lustre, espace de cinq ans. r. πέντε, ἔτος.
Πενταετής, *adj.* qui a cinq ans.
Πεντακόσιοι, ιαις, ια, cinq cents.
Πεντακοσιοστός, ἡ, όν, cinq centième.
Πεντάκις, *adv.* cinq fois. gr. anc.
Πεντάνευρον, τό, plantain, *herbe.*
Πέντaπλα, *adv.* cinq fois autant. gr. anc. πενταπλασίως.
Πενταπλάσιος, ία, ον, quintuple. gr. anc.
Πεντάρι, τό, pièce de cinq paras, *monnaie.*
Πεντάφυλλον, τό, quintefeuille, *plante.* gr. anc.
Πεντάφωνον, τό, quinte, *t. de musique.* r. πέντε, φωνή.
Πενταχρονιά, ἡ, lustre.
Πεντάχρονος, η, ον, de cinq ans.
Πέντε, cinq. Πέντε φοραῖς, cinq fois.
Πεντέξ et πεντέξι, cinq ou six.
Πεντηκοστή, ἡ, la Pentecôte.
Πεντηκοστός, ἡ, όν, cinquantième. gr. anc.
Πεπαιδευμένος, η, ον, instruit.
Πεπαιδευμένως, *adv.* savamment.
Πεπαλαιωμένος, η, ον, invétéré.
Πεποίθησις, ἡ, confiance.
Πεποιθότως, *adv.* avec confiance. gr. anc.
Πεποιθώς, *parf. part. moy. de* πείθω, *hell.* confiant.
Πεπονόδενδρον, τό, papayer, *arbre.*
Πεπυρωμένος, η, ον, part. passé pass. de πυρώνω, enflammé.
Πεπώνι, τό, melon. r. πέπων.
Πεπωνιά, ἡ, plante qui produit les melons.
Πεπωνόσπορος, ὁ, graine de melon.
Πεπωνότοπος, ὁ, melonnière.
Πέρα, *adv.* et *prép.*, au-delà. Ἀπὸ πέρα, d'au-delà, Ἡ πέρα μεριά, l'autre côté. Ἀπὸ πέρα μεριά, de l'autre côté.
Πέραμα, τό, passage. gr. anc.
Περαματικός, ἡ, όν, passager. Περαματικὸν πουλί, oiseau de passage.
Πέραν, *adv.* au-delà, outre. Ὁ et ἡ πέραν, ultérieur ; qui est au-delà.
Πέρας, τό, le bout, l'extrémité.
Πέρας περοῦ, *adv.* d'outre en outre.
Πέρασις, ἡ, passage. *gr. anc.*|| Débit, débouché.

Πέρασμα, τό, passage, action de passer, et endroit où l'on peut passer. r. περάω.

Παρασμένος, η, ον, passé, traversé.

Περαστικά, *adv.* passagèrement.

Περαστικός, ή, όν, passager; transitoire. r. περάω.

Περάτης, ὁ, passant, voyageur. || Loquet, verrou.

Περβάζι, τό, bordure, cadre. r. περί, et βάλλω.

Περβάζωμα, τό, encadrement.

Περβόλι, etc., V. Περιβόλι.

Περγαντίνι, τό, brigantin, *vaisseau.* r. it. brigantino.

Περδές, ὁ, et περντές, rideau, store. r. or.

Πέρδικα, ἡ, perdrix. r. πέρδιξ.

Περδίκι, τό, perdreau.

Περδικοπούλα, ἡ, petite perdrix.

Περί, *prép. hell.* sur, touchant. Περὶ τούτου, à l'égard de cela. Περὶ τίνος ὁ λόγος, de quoi est-il question?

Περιαγκαλιάζω, embrasser, environner. r. περί, ἀγκαλιάζω.

Περιβάζι et περιβάσιον, V. Περβάζι.

Περιβλέπησις, ἡ, circonspection.

Περιβλεπτικός, ή, όν, circonspect. r. περί, βλέπω.

Περίβλεπτος, η, ον, illustre.

Περιβλέπω, regarder autour.

Περιβόητος, η, ον, fameux, renommé. gr. anc.

Περιβολάκι, τό, petit jardin.

Περιβολάρης, ὁ, jardinier.

Περιβολαρεύω, cultiver un jardin.

Περιβολαρικά, τά, les fruits du jardin.

Περιβολάρικος, η, ον, de jardin; de jardinier.

Περιβόλι, τό, jardin, parc. r. περίβολος, enceinte.

Περιβραχιόνιον, τό, bracelet. || Brassard. gr. anc.

Περιβρέχω, mouiller autour.

Περιγέλασις, ἡ· περιγέλασμα, τό, dérision, raillerie.

Περιγελασμένος, η, ον, raillé.

Περιγελαστής, ὁ, railleur.

Περιγελαστικός, ή, όν, mordant, piquant. || Qui mérite d'être raillé, ridicule.

Περιγελαστικῶς, *adv.* par dérision. r. περί, γελάω.

Περιγέλι, V. Περιέλι.

Περιγέλοιον, τό, dérision; raillerie.

ιγελῶ, se moquer *de quel-* *l'un*, le railler.
ιγιάλι, τό, rivage, bord de mer. r. περί, αἰγιαλός.
ιγιαλικός, ή, όν, littoral, aritime. Αἱ περιγιαλικαὶ πό-ις, les villes maritimes.
ιγιαλοφυλάγω, garder le ri-ge. r. αἰγιαλός, φυλάττω.
ιγλείφω, lécher tout autour. '. anc. περιλείχω.
ιγραμμένος, η, ον, *part.* 'crit.
ιγραπτός, ή, όν, qu'on peut écrire. ‖ Circonscrit.
ιγραφή, ή, description.
γραφικός, ή, όν, descriptif.
γυρίζω, ceindre, entourer. 'er à l'entour. r. γῦρος.
ύρισμα, τό, l'action d'en-nner; circuit.
αβάζω, se promener.
ίβασις, ή· περιδιάβασμα, romenade, amusement.
;ος, η, ον, fameux, re-ιέ.
υος, *t. de mécontente-* va te promener, va-t-en ιbles.
τό, compas. r. περιε-

Περιεργάζομαι, observer avec curiosité; être curieux.
Περιέργεια, ή, curiosité.
Περίεργος, η, ον, curieux.
Περιέργως, *adv.* avec curiosité. gr. anc.
Περιέχω, contenir, compren-dre. Τί περιέχει αὐτὸ τὸ βιβλίον; de quoi traite ce livre?
Περιζεσταίνω, réchauffer tout autour. Περιζεσταίνεται ὅλος ὁ ὀντᾶς, la chambre se réchauf-fe entièrement. r. ζεστός.
Περιζέσταμα, τό, réchauffement complet.
Περιζώνω, enceindre, environ-ner. r. περιζωννύω.
Περιζωσμένος, η, ον, *part.* en-ceint, environné.
Περιήγησις, ή, description. ‖ Voyage. gr. anc.
Περιηγητής, ὁ, celui qui décrit. ‖ Voyageur.
Περιηγητικῶς, *adv.* par des des-criptions.
Περιθαλάσσιον, τό, le bord de la mer. r. περί, θάλασσα.
Περιθαλάσσιος, ία, ον, mari-time.
Περιθάλπω, fomenter, réchauf-fer autour. gr. anc.

Περιθώρι, τό, et περιθώριον, marge *d'un livre*, etc.
Περικαθίζω, bloquer *une ville*.
Περικάθισις, ἡ, blocus.
Περικαίω et περικαίγω, brûler tout autour, ou entièrement.
Περικατοικῶ, habiter autour.
Περίκαυμα, τό, incendie, combustion. r. περικαίω.
Περικεφαλαία, ἡ, casque. gr. anc.
Περικλεισμένος, η, ον, *part.* renfermé.
Περικλείω, enfermer de toutes parts, renfermer. ‖ Enclore. gr. anc.
Περικοπή, ἡ, interruption.
Περικόπτω, interrompre.
Περικύκλωμα, τό, l'action d'environner, d'investir.
Περικυκλώνω, investir, entourer. r. περικυκλόω.
Περικύκλωσις, ἡ, V. Περικύκλωμα.
Περιλαμβάνω, comprendre, contenir, embrasser. ‖ Prendre.
Περιλαμπής, *adj.* illustre. gr. anc.
Περίλυπος, η, ον, morne, désolé. gr. anc.
Περιμάζωμα, τό, récolte.
Περιμαζώνω, recueillir. r. lat. massa, ou ὁμάς.
Περιμένω, rester, attendre.
Περίμετρος, ἡ, s. ent. γραμμή, périmètre, contour. gr. anc.
Πέριξ, τά, ou οἱ πέριξ τόποι, les environs. Τὸ πέριξ, le contour.
Πέριξ, *adv.* tout autour.
Περιξεσχίζω, déchirer entièrement. r. περί, ἐξ, σχίζω.
Περιοδεύω, aller à l'entour, rôder. ‖ Voyager.
Περιοδικός, ή, όν, périodique.
Περιοδικῶς, *adv.* périodiquement.
Περίοδος, ἡ, période. gr. anc.
Περιορίζω, limiter, circonscrire. ‖ Définir, déterminer. *gr. anc.* ‖ Interdire, défendre.
Περιορισμός, ὁ, limitation. ‖ Définition. ‖ Défense.
Περιουσία, ἡ, bien, fortune, avoir *de quelqu'un*.
Περιοχή, ἡ, circuit. ‖ District, arrondissement.
Περίπαιγμα, τό, dérision, moquerie.
Περιπαίζω, railler *quelqu'un*, s'en moquer.
Περιπαίξιμον, τό, dérision, raillerie. r. περί, παίζω.
Περιπάτημα, τό, marche, promenade.

ιά, ή, m. sign. || Dé-
, allure.
τής, ὁ, marcheur, pro-
;, ὁ, lieu où l'on peut
ιener; galerie.
, marcher, se prome-
anc.
, saisir. || Comprendre,
ιer. V. Πιάζω.
τω, feindre.
ιa, τό, entrelacement.
, entortiller, entre-
r. anc.
μον, τό, l'action d'en-
, d'entortiller.
, *adv.* de plus.
ιονία, ή, péripneumo-
anc.
, ή, entrelacement. ||
ocution.
ις, ή, bon traitement,
favorable.
μαι, bien traiter.
τος, η, ον, très-souhai-
rès-aimé.
;, ὁ, ronde, patrouille.
ήριον, τό, aspersoir.
ίζω, arroser, asper-
anc.
ισμα, τό, aspersion.

Περισάζω, V. Περισκεπάζω.
Περισκεπάζω, couvrir de tout côté ou entièrement.
Περισκελίς, ή, cuissard. r. περί, et σκέλος.
Περισκέπτομαι, regarder à l'entour. gr. anc.
Περισπωμένη, ή, la périspomène ou accent circonflèxe.
Περισπωμένος, η, ον, qui a un accent circonflèxe.
Περισσά, *adv.* beaucoup, trop.
Περίσσευμα, τό, redondance, superfluité; *au pl.* excrémens.
Περισσεύω, être de reste, rester. || Avoir plus que le nécessaire.
Περισσολογία, ή, babil; verbosité. gr. anc.
Περισσολογῶ, babiller; être verbeux.
Περισσολυποῦμαι, s'abandonner à une douleur excessive.
Περισσόν, τό, le superflu.
Περισσός, ή, όν, abondant; excessif. || Superflu. gr. anc.
Περισσότερον, *adv.* plus; de plus.
Περισσότερος, *comp. de* περισσός. Τὸ περισσότερον, au plus, tout au plus. Τὸ περισσότερον μέρος, la plupart. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ

αὐτούς, le plus grand nombre d'entre eux.

Περίστασις, ἡ, circonstance.

Περιστατικόν, τό, m. sign.

Περιστέκω, se tenir à l'entour.

Περιστερά, ἡ, colombe. gr. anc.

Περιστεράκι, τό, pigeonneau.

Περιστέρι, τό, pigeon.

Περιστερεών, ὁ (gr. anc.), et περιστερεῶνας, colombier.

Περιστερόπουλον, τό, petit pigeon.

Περιστήθιον, τό, cuirasse.||Juste-au-corps. r. περί, στῆθος.

Περιστολίζω, orner avec soin.

Περιστόλισμα, τό, ornement.

Περιστοχάζομαι, prendre garde.

Περιστόχασις, ἡ, et περιστόχησις, prévoyance, circonspection.

Περιστρουφίζω, faire tourner; mouvoir en rond. r. περιστρωφάω.

Περιστρούφισις, ἡ· περιστρούφισμα, τό, circonvolution; mouvement circulaire; rotation.

Περισφαλίζω, fortifier à l'entour; enclore.

Περισφάλισις, ἡ· Περισφάλισμα, τό· περισφαλισμός, ὁ, l'action de fortifier, d'enclore; enceinte, fortification.

Περισφίγγω, serrer tout autour.

Περιτειχίζω, entourer d'un mur; fortifier par des murailles.

Περιτείχισμα, τό, rempart.

Περιτέμνω, circoncire. gr. anc.

Περιτετμημένος, η, ον, circoncis.

Περιτομή, ἡ, circoncision.||Fête de la circoncision de J.-C.

Περιτραφίζω, entourer de fossés. r. περιταφρεύω.

Περιτράφισμα, τό, circonvallation.

Περιτραχήλιον, τό, collier.

Περιτρέχω, courir çà et là.

Περιτριγυρίζω, entourer.||Rôder.

Περιτριγύρισμα, τό, l'action d'entourer.||L'action de rôder; tournée. r. περί, τρίς, γῦρος.

Περιτριγυριστής, ὁ, celui qui entoure.||Rôdeur.

Περιττός, ή, όν, etc. V. Περισσός.

Περιτύλιγμα, τό, enveloppe; l'action d'entortiller.

Περιτυλίττω, envelopper; entortiller. r. περί, τυλίττω.

Περιφάνεια, ἡ, orgueil. r. ὑπερηφάνεια.

ιεύομαι, p. ὑπερηφανεύο-
'enorgueillir, se vanter.
ιευτής, ὁ, vantard.
νής, *adj*. illustre. gr. anc.
νος, η, ον, orgueilleux,
be. r. ὑπερήφανος.
ιεια, ἡ, circonférence.
ιω et περιφέρνω, mener à
ur; *au pass*. rôder, aller
là.
ιος, η, ον, fameux, re-
ié. gr. anc.
ιά, ἡ, mouvement circu-
rotation. gr. anc.
ιγμα, τό, clôture, haie;
ade; circonvallation.
ίζω, périphraser.
σσω, enclore. || Entourer
lissades, fortifier.
ισις, ἡ, périphrase, cir-
ution. gr. anc.
ιάκωμα, τό, circonvalla-
retranchement fait au-
e. gr. anc.
ιακώνω, entourer de re-
iement, de περιχαρακόω.
δεύω, caresser.
ιής (gr. anc.) et περίχα-
ont joyeux.
ω, répandre autour,
her. r. περιχύω.

Περίχωρον, τό, les environs.
Περιωπή, ἡ, hauteur d'où l'on peut voir à l'entour. Ἐκ περιωπῆς, d'en haut ou de haut.
Περιωρισμένος, η, ον, *part*. limité. || Défini. || Prohibé.
Πέρκη, ἡ, perche, *poisson*.
Πέρνω, V. Παίρνω. r. ἀπαίρω.
Περνῶ (aor. ἐπέρασα· part. pass. περασμένος), passer, traverser. || Se conduire, se comporter. Πῶς περνᾶτε, comment vous portez-vous? Περνῶ τὴν ὄρεξίν μου, se passer son envie, ou se satisfaire. Περνῶ στενόχωρα, avoir bien de la peine à vivre. r. περάω.
Περόνι, τό, boucle, agrafe. || gond *d'une porte*. r. περόνη.
Περουνάκι, τό, petite fourchette.
Περούνι, τό, fourchette.
Περουνοθήκη, ἡ, étui de fourchette. r. περόνη, θήκη.
Περρούκα, ἡ, perruque. r. it.
Περσός, etc., V. Περισσός.
Περπατῶ, etc., V. Περιπατῶ.
Περσάρχης, ὁ, le schah ou roi de Perse.
Πέρσυ, V. Πέρυσι.
Περσινός, ή, όν, p. περυσινός, de l'année passée.

Πέρυσι, *adv.* l'an dernier. Ἀπὸ πέρυσι, de l'année passée.
Πές, πέτε, p. εἰπέ, εἰπέτε, aor. impér. de λέγω.
Πέσιμον, τό, chute. Ἂς ποῦμεν πέσιμα, disons pour conclure.
Πεσκέσι, τό, présent, don. r. or.
Πεσκίρι, τό, essuie-main. r. or.
Πέσμα, τό, chute. r. πέσημα.
Πεσμένος, η, ον, *part.* tombé.
Πεστεμάλι, τό, tablier. || Essuie-main. r. or.
Πέστροβα, ἡ, truite, *poisson.*
Πέσω, ῃς, ῃ, aor. subj. de πίπτω.
Πετάζω, V. Πετῶ.
Πετακτά, *adv.* en volant; à vol d'oiseau. r. πετάω.
Πετακτής, ὁ, ailé, qui vole. || Celui qui jette.
Πετακτός, ή, όν, ailé, volant.
Πεταλᾶς, ὁ, maréchal ferrant.
Πεταλίδα, ἡ, lamproie, *poisson.* || Patelle, *coquillage univalve.* r. πέταλον.
Πέταλον, τό, fer de cheval. Πέταλον μετάλλου, paillette.
Πεταλοῦδα, ἡ, papillon.
Πετάλωμα, τό, ferrure ou action de ferrer un cheval.
Πέταμα et πέτασμα, τό, vol *d'oiseau.* || L'action de jeter.

Πεταχθῶ, ῇς, ῇ, a
πετειοῦμαι, pass. (
Πετάω, V. Πετῶ.
Πετεινάρι, τό, petil
Πετεινοκεφαλή, ἡ, c
Πετεινόχρασμα, τό, coq.
Πετεινόπουλον, τό,
Πετεινός, ὁ, coq. || I fusil.
Πετειοῦμαι (aor. ἐπε *pass.* πεταγμένος)
Πετζᾶς, ὁ, peaussie
Πέτζα, ἡ, peau. || É re. r. πέσκος.
Πετζένιος, α, ον, (cuir.
Πετζί et πετζίον, τό r. πέσκος.
Πετζιάζω, devenir (durcir.
Πετζιάρης, ὁ, maît τράπεζα, ἄρω.
Πετζόκολλα, ἡ, col
Πετζοκόμματα, τά de cuir.
Πετζοσάκουλον, τό,
Πετζοχάρτι, τό, sor || Parchemin. r. πέ
Πετούμενον, τό, vo
Πέτουρον, τό, feuil

ierre. gr. anc.
pierre précieuse.
ὁ, étole. r. ἐπιτρα-

ον, de pierre.
ον, pierreux.||De
δία πέτρινη, cœur

up de pierre.
rouge-gorge, *oi-*

, τό· πετροβολισμός,
n. r. πέτρα, βάλλω.
ς, ὁ, celui qui la-

apider; lancer des

, τό, pont de pier-

;, ὁ, sculpteur.
, τό, carrière de

, τό, taille des

ὁ, tailleur de pier-
α, κόπτω.
tailler des pierres.
, τό, persil, *plante.*
, escalier de pierre.
, pays pierreux. ||

Πετρώδης, *adj.* pierreux.
Πέτρωμα, τό, pétrification.
Πετρώνω, pétrifier. r. πετρόω.
Πέτρωσις, ἡ, pétrification.
Πετρωτός, ἡ, όν, pierreux; pierré.
Πετῶ (aor. ἐπέταξα), voler, s'envoler. ||Faire sauter. ||Eclater. || Jeter. Πετᾶτε τὰ τουφέκια σας, σύρετε τὰ σπαθιά σας, jetez vos fusils, prenez vos sabres. Μαχαίρ' ἐπέταξε, il tira son poignard. *Au pass.* πετιοῦμαι, sauter, se précipiter.
Πεῦκι, τό, tapis. r. ἐπευχή (ἐπ' αὐτοῖς γὰρ γονυκλιτοῦντες εὔχονται οἱ βάρβαροι. *Coray.*)
Πεύκινος, η, ον, d'orme.
Πεῦκος, ὁ, orme, *arbre.*
Πεύτη, ἡ, V. Πέμπτη.
Πέφκι, τό, V. Πεῦκι.
Πεφοβησμένος, η, ον, part. pass. de φοβοῦμαι, épouvanté.
Πέφτη, ἡ· πέφτι, τό, V. Πέμπτη.
Πέφτω, p. πίπτω, tomber. Πέφτω ἀνάσκελα, tomber à la renverse. Πέφτω ὀκνιάρης, devenir paresseux. Πέφτω πίμυτα, tomber sur le nez. Πέφτω εἰς πρόσωπα, faire acception des personnes.

Πεφωτισμένος, η, ον, part. passé pass. de φωτίζω.

Πεχλεβάνης, ὁ, bateleur, escamoteur. || Lutteur.

Πηγαδάκι, τό, petit puits.

Πηγάδι, τό, puits. r. πηγήδιον.

Πηγαδήσιος, ια, ον, et πηγαδίτικος, η, ον, de puits.

Πηγαδοκαθαριστής, ὁ, cureur de puits.

Πηγαδόσκαμμα, τό, l'action de creuser un puits.

Πηγαδοστούμπωμα, τό, couvercle du puits.

Πηγάζω, sourdre, jaillir. gr. anc.

Πηγαινάμενος, η, ον, *part. irrég.* de πηγαίνω.

Πηγαίνω (aor. ἐπῆγα), aller; partir. Πήγαινε εἰς τὸ καλόν, Adieu, portez-vous bien. Πηγαίνωντας, chemin faisant. r. ὑπάγω. V. Πάγω.

Πήγανος, ὁ, rue, *plante*.

Πηγενοερχομός, ὁ, l'aller et le venir. r. ὑπάγω, ἔρχομαι.

Πηγή, ἡ, source. gr. anc.

Πῆγμα, τό, coagulation.

Πηγμένος, η, ον, *part.* coagulé. || Enfoncé.

Πηγουνάκι, τό, petit menton.

Πηγούνι, τό, menton. r. πώγ[...]

Πήγω, coaguler. || Enfoncer. πηγνύω.

Πηδάλιον, τό, gouvernail. [...] anc.

Πηδηκτά, *adv.* en sautant.

Πηδηκτής, ὁ, V. Πηδητής.

Πήδημα, τό, et πήδησις, ἡ, sa[...] gr. anc.

Πηδηστής, ὁ, et πηδητής, sa[...]teur.

Πηδητάρι, τό, ressort. r. πηδ[...]

Πηδητός, ἡ, όν, qu'on peut sa[...]ter. r. πηδάω, sauter.

Πηδῶ, sauter; franchir.

Πήζω, V. πήγω. r. πήσσω.

Πηκτή, ἡ, gelée, jus congel[é].

Πηκτός, ή, όν, coagulé, co[n]gelé, épais. *gr. anc.* Αὐγὸν π[η]κτόν, œuf dur.

Πήκτωμα, τό, coagulation.

Πηκτώνω, coaguler, rendre épa[is]. || Figer, s'épaissir; se cailler

Πηλάλα, ἡ· πηλάλημα, τό, et π[η]λαλητός, ὁ, marche précipité[e], course, galop; bruit des pied[s]

Πήλαστρον, τό, pilastre. r. it.

Πηλαλῶ, courir; galopper. ἱππηλατέω, de ἵππος et ἐλαύν[ω]

Πηλίκον, τό, quotient, *t. d'a*rithmétique.

ος, et πήλινος, η, ον, le; de terre.

, ὁ, vin assaisonné avec rbes. r. πηλός, vin. *Hé-s.* (Les Grecs modernes, e les anciens, mettent rbes aromatiques dans in.)

, terre, argile. ‖ Mortier *dtir.* gr. anc.

, τό, enduit de mortier.

, τό, et τὰ πηλώματα, iterie.

, enduire de mortier, . r. πηλός.

, τό, et πῆξις, ἡ, coa-on, figement.

ὁ, vis.

, τό, etc., V. Περούνι.

, pâté, tourte; peut-être τά, fém. dor. de πηκτός.

τω, ou πήγνυμι, compo-ι tout de plusieurs cho-insi μελόπιτα, gâteau de se dit en gr. anc. μελί-ι.

ίλα, ἡ, petit pâté.

, ἡ, présure, ce qui sert cailler le lait. gr. anc.

ια, τό, coagulation.

Πῆχη, ἡ, et τὸ πῆχυ, aune, *mesure de 3 pieds 8 pouces, à Paris.* r. πῆχυς, coudée ou 18 pouces.

Πιάνω, prendre, saisir, arrêter. ‖ Tenir. ‖ Toucher. Ἔπιασαν τὰ δένδρα, les arbres ont pris racine. Μὲ πιάνει ἡ θάλασσα, la mer me fait mal. Μὲ ἔπιασεν ὁ θυμός, la colère s'est emparée de moi. Πιάνω νὰ τὸ κάμω, je me mets à le faire. r. πιέζω, dorique πιάζω.

Πιάσιμον, τό· πιάσις, ἡ, πιάσμα, τό, et πιασμός, ὁ, prise, capture.

Πιασμένος, η, ον, *part.* pris. ‖ Tenu, occupé. ‖ Perclus.

Πιάστρα, ἡ, piastre d'Espagne, de 5 francs environ; la piastre turque (τὸ γρόσι) vaut environ 65 centimes.

Πιάτον, τό, plat, assiette. r. it.

Πίβα, ἡ, bierre à boire.

Πιβουλεύω, etc., V. Ἐπιβουλεύω.

Πιδεξεύομαι, p. ἐπιδεξεύομαι, agir avec adresse, faire tous ses efforts.

Πιδέξιος, ια, ον, adroit, habile. r. ἐπί, δέξιος.

Πιδεξιοσύνη, ἡ, et πιδεξιότης, habileté, adresse.

Πιεστήριον, τό, pressoir. *gr. anc.* || Presse ou machine pour presser, pour imprimer.
Πιζέλι, τό, pois, *légume*. Πιζέλια νωπά, pois goulus. r. πίσον.
Πιθαμή, ή, palme, empan, *mesure*. r. σπιθαμή (9 pouces).
Πιθανά, *adv*. probablement.
Πιθανολογιά, ή, argument probable. gr. anc.
Πιθανός, ή, όν, probable.
Πιθανότης, ή, probabilité.
Πιθαράκι, τό, dim. de πιθάρι.
Πιθαρᾶς, ὁ, potier.
Πιθάρι, τό, cruche de terre, jarre. r. πίθος, tonneau, *qui était autrefois d'argile*.
Πικκέτο, τό, piquet, *jeu*. r. it.
Πίθηκος, ὁ, singe. gr. anc.
Πίθος, ὁ, V. Πιθάρι.
Πίκουπα, ou τὰ πίκουπα, *adv*. sur le nez. || A la renverse.
Πικουπίζω, p. ἐπικουπίζω, jeter à la renverse. || Tomber le visage contre terre.
Πίκρα, ή, amertume. || Chagrin.
Πικρά, *adv*. amèrement.
Πικράγγουρον, τό, concombre sauvage.
Πικράδα, ή, amertume, âpreté.
Πικραίνω, rendre amer. *gr. anc.* || Devenir amer, chagriner; *au pass.* s'affliger.
Πικραλίδα, ή, chicorée, *plante*.
Πίκραμα, τό, et πικραμός, ὁ, amertume. || Chagrin.
Πικραμύγδαλον, τό, amande amère. r. πικρός, ἀμύγδαλον.
Πικρίζω, rendre amer, âpre; le devenir.
Πίκρισμα, τό, amertume, âpreté.
Πικροδάφνη, ή, laurier-rose, *arbuste*.
Πικρόκαρδα, *adv*. avec chagrin.
Πικρός, ή, όν, amer, âpre. || Cruel, dur. gr. anc.
Πικρόκαρδος, η, ον, très-affligé. || Dur, cruel. r. καρδία.
Πικρότης, ή, amertume, âpreté.
Πικρούτζικος, η, ον, un peu amer.
Πιλατεύω, tourmenter, opprimer. r. ἐπί, ἐλάω, d'où ἐλαύνω.
Πιλάτης, ὁ, tyran.
Πιλάφι, τό, pilau, *mets oriental*.
Πιλιάρδος, ὁ, billard, *jeu*. r. it.
Πίμητα, *adv*. V. Πίμυτα.
Πιμπίλωμα, τό, ourlet.
Πιμπιλώνω, ourler, border.
Πιμπιλωτής, ὁ, celui qui ourle.
Πίμυτα, *adv*. p. ἐπίμυτα, sur le nez. r. ἐπί et μύτις.

V. Πίννα.
, τό, petite écuelle.
ὁ, et πίναξ (gr. anc.),
table; registre.
, ἡ, et πιναχίδι, τό, abé-
e.
ή, ἡ, planche à porter
. r. πίναξ.
, la nacre. gr. anc.
, pin, *arbre*. gr. anc.
ire. Πίνω καπνόν, fumer.
τό, l'action de boire.
, ή, όν, potable.
τό, boisson; breuvage.
ὁ, buveur; fém. ἡ πιό-
πίω, boire, d'où πίνω.
pipe à fumer. r. it.
ος, η, ον, poivré.
τό, poivre. r. lat. piper.
ἡ, poivrier, *arbre*.
, poivrer.
νδρον, τό, poivrier, *ar-*

ιχεῖον, τό, et πιπερολό-
poivrière.
ζα, ἡ, racine de poivre.
α, τό, action de poivrer.
ίφτης, ὁ, râpe pour le
r. τρίβω, et piper.
, sucer. Τὸ κρασὶ πιπιλί-
vin est piquant.

Πιπίλισμα, τό, et πιπίλισις, ἡ, sucement, succion.
Πιπιλιστά, *adv.* en suçant.
Πιπιλιστής, ὁ, celui qui suce.
Πιππιρίζω, crier *comme les petits oiseaux* (οἱ πίπποι).
Πίπτω, tomber. gr. anc. V. Πέφτω.
Πιργιόνι, τό, scie. r. πρίων.
Πιργιονίζω, etc., V. Πριονίζω.
Πίρος, ὁ, cheville. || Canelle *de tonneau*.
Πισκέτζι, τό, bourse. r. or.
Πίσσα, ἡ, poix. gr. anc.
Πισσόκολλα, ἡ, colle de poix.
Πίσσωμα, τό, enduit de poix.
Πισσώνω, poisser, enduire de poix, de goudron; de πισσόω.
Πιστά, *adv.* fidèlement; de bonne foi.
Πιστάκι, τό, pistache, *fruit*.
Πιστακιά, ἡ, pistachier, *arbre*.
Πίστευμα, τό, croyance.
Πιστευόμενον, τό, la croyance, la foi. r. πιστεύω, croire.
Πιστευτά, *adv.* loyalement.
Πιστευτός, ἡ, όν, croyable.
Πιστεύω, croire; *au pass.* se fier; *subst.* τὸ πιστεύω, le Credo ou symbole des apôtres.
Πιστικός, ὁ, berger.

Πίστις, ἡ, foi, orthodoxie; religion.||Crédit; loyauté. Βάνω ou δίδω πίστιν, ajouter foi. Μὰ τὴν πίστιν μου, par ma foi.

Πιστόλα, ἡ, et πιστόλι, τό, pistolet, arme à feu. r. it.

Πιστόλα, ἡ, pistole (10 francs).

Πιστολιά, ἡ, coup de pistolet.

Πίστομα, *adv*. p. ἐπὶ στόμα, sur la bouche, sur le nez.

Πιστός, ἡ, όν, fidèle.||Affidé. Οἱ πιστοί, les fidèles, les chrétiens.

Πιστοσύνη, ἡ, fidélité. r. πιστός.

Πίστουμα, V. Πίστομα.

Πιστώτατα, *adv*. très-fidèlement.

Πιστῶς, *adv*. V. Πιστά.

Πίσω, *adv*. derrière, par derrière. p. ὀπίσω.

Πιτακτοῦ, *adv*. à dessein, exprès. r. ἐπί, et τακτός, de τάσσω.

Πιταὐτοῦ, *adv*. m. sign.

Πίτερα, τά, son *de farine*.

Πιτερίδα, ἡ, et πιτερίθρα, crasse farineuse de la tête. r. πίτυρον.

Πιτήδεια, *adv*. habilement.|| A propos. r. ἐπιτήδειος, propre, *opportun*.

Πιτήδειος, εία, ον, habile, adroit, apte, p. ἐπιτήδειος.

Πιτηδειότης, ἡ, habileté, adresse, aptitude.

Πιτουρα, et πίτυρα, τά, V. Πίτερα.

Πιτραχῆλι, τό, V. Πετραχῆλι.

Πιωμένος, η, ον, part. pass. de πίνω, bu.||Ivre.

Πιώσιμον, l'action de boire.

Πλάγι, τό, et πλάγιον, côté, côté. Ἐκ πλαγίου, à côté.

Πλάγια, *adv*. obliquement.|| De côté; à côté.|| Indirectement.

Πλαγιάζω, se coucher. (gr. anc. mettre dans une situation oblique, transversale.)

Πλάγιασμα, τό, l'action de se coucher.

Πλάγιος, ία, ον, oblique; latéral.

Πλαγιότητα, ἡ, obliquité.

Πλαγίως, *adv*. V. Πλάγια.

Πλάκα, ἡ, plaque. || Carreau, brique. || Dalle, pierre plate. r. πλάξ, gén. πλακός.

Πλάκωμα, τό, compression, apl tissement. || Oppression. || Action de surprendre, attaq

Πλακώνω, comprimer, aplat Opprimer, surprendre, a quer, fondre sur. Μᾶς ἐπλ

:νιά, la milice nous a

ή, όν, comprimé.||
άξ.

'ό, V. πηλάλα.
ό, V. Πλάνημα.
, trompeur, séduc-
ή πλανέτρια.
omperie.||Séduction.
méprise.
ό, tromperie.||Éga-
r. anc.
, planète. gr. anc.
, ή, όν, erroné; cap-
mpeur.
, plane, *outil tran-*
r.
, ή, colle de farine.
, ό, qui trompe ou
r ses discours.
gr. anc.), et πλάνη,
eur, trompeuse.
ό, et πλάνταξις, ή,
a.
et πλαντῶ, suffoquer.
ίξη, qu'il crève, qu'il

mper.||Séduire. Πλα-
tromper.||Être dupe
rer, errer. gr. anc.
leur de farine.

Πλάσιμον, τό, l'action de boulanger. r. πλάσσω.
Πλάσις, ή, création.||Fiction.
Πλάσμα, τό, créature.
Πλάσσω, V. Πλάττω.
Πλαστήρι, τό, table sur laquelle on boulange le pain.
Πλάστης, ό, créateur. gr. anc.
Πλάστησσα, ή, créatrice; faiseuse.
Πλαστός, ή, όν, créé.||Inventé; feint. gr. anc.
Πλαστουργός, ό, créateur.
Πλᾶστρης, ό, rouleau de bois qui sert à boulanger le pain.
Πλάταιμα, τό, dilatation.
Πλαταίνω, étendre, dilater.||Se dilater, s'étendre. r. πλατύς.
Πλάτανος, ό, platane, *arbre.*
Πλάτη, ή, épaule. (*gr. anc.* l'omoplate.)
Πλάττω, créer.||Inventer, feindre.||Boulanger *le pain.*
Πλάτος, τό, largeur. *gr. anc.* Εἰς ou κατὰ πλάτος, tout au long.
Πλατυά, *adv.* amplement.
Πλατύγλωσσος. *adj.* qui a une langue large. gr. anc.
Πλατυχούτελος, η, ον, qui a un large front.
Πλάτυμα, τό, élargissement.

Πλατύνω, dilater, étendre, élargir. gr. anc.

Πλατυπόδαρος, η, ον, qui a de larges pieds. r. πλατύπους.

Πλατυπρόσωπος, η, ον, qui a le visage large. gr. anc.

Πλατύ, τό, largeur, ampleur. Τὸ πλατὺ τοῦ σπαθιοῦ, le plat de l'épée.

Πλατυπτέρυγος, η, ον, qui a une large envergure. r. πτέρυξ.

Πλατύς, εῖα, ύ, large, ample.

Πλατυσμός, ὁ, dilatation, élargissement. gr. anc.

Πλατύστομος, η, ον, qui a une large bouche.

Πλατύστρατος, η, ον, qui a une large rue. r. strata viarum.

Πλατύτατα, *adv.* très-amplement.

Πλατύφυλλος, η, ον, qui a de larges feuilles. gr. anc.

Πλέα, *adv.* plus. Πλέα ὀμπρῶς, plus avant. Δὲν θέλω πλέα, je ne veux plus. Φθάνει πλέα, c'est assez. r. πλέον.

Πλέγμα, τό, tresse, tissu, tricot. V. Πλέξιμον.

Πλέγω, p. πλέω. V. Πλέω.

Πλειά, *adv.* V. Πλέα.

Πλειάδες, αἱ, les pléïades.

Πλεῖον, τό, pluralité.

Πλειότερα, *adv.* mieux, plutôt. Plus.

Πλεῖστον, par ex. : ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, *hell.* le plus souvent; pour la plupart.

Πλέκτης, ὁ, tresseur. || Tricoteur.

Πλεκτός, ή, όν, tressé, tissu. || Tricoté.

Πλέκω, tresser, tisser. *gr. anc.* Πλέκω μὲ βελόναις, tricoter.

Πλέμα, V. Πλέγμα et Πλέξιμον.

Πλεμάτι, τό, rets, filet. r. πλεγμάτιον.

Πλεμμένος, η, ον, p. πλεγμένος, part. passé pass. de πλέκω.

Πλεμόνι, τό, poumon. r. πλεύμων.

Πλέξιμον, τό, l'action de tresser; tissure; tricotage.

Πλεξοῦδα, ή, tresse *de chevei*

Πλέον, plus, davantage. Π πλέον, de plus, qui plus e

Πλεονέκτημα, τό, gain illicit

Πλεονέκτης, ὁ, qui fait des g illicites.

Πλεονεκτικός, ή, όν, qui e quis par fraude. || Qui frau cupidité.

Πλεονεκτῶ, faire des gai cites. gr. anc.

gain illicite.
ὁ, pléonasme.
τό, vaisseau.
payement. (*gr. anc.*
omme complète.)
paye.
yer. r. πληρόω.
payeur.
, όν, payable.
adj. intercostal.
pleurésie, *maladie.*
côte, côté, flanc;
anc.
ονία, ἡ, pleuropneu-
ladie.
, ὁ, point de côté.
ό, natation, nage.||
. r. πλέω, f. πλεύσω.
.||Naviguer; flotter.
laie, blessure.
ό· πληγωματιά ἡ, et
ὁ, coup, blessure.

blesser.||Faire une
λήγην, aor. 2, pass.

ὁ, celui qui blesse;
γώτρα.
ccroître, augmenter.
re, se multiplier.
Πλινθάρι.

Πλήθευμα, τό· πληθοσύνη, ἡ, augmentation, multiplication.
Πλήθια, *adv.* à foison, en abondance. r. πλῆθος
Πλήθιος, ία, ον abondant.
Πλῆθος, τό, quantité multitude. Πολὺ πλῆθος, beaucoup de monde.
Πληθυντικός, ή, όν, pluriel.
Πληθυντικῶς, *adv.* au pluriel.
Πληθώρα, ἡ, pléthore, ou surabondance de sang et d'humeurs. gr. anc.
Πληθωρικός, ή, όν, pléthorique.
Πλήκτης, ὁ, qui aiguillonne.
Πληκτικός, ή, όν, piquant. *gr. anc.*||Ennuyeux.
Πλῆκτρον, τό, aiguillon.
Πλήκτω, V. Πλήττω.
Πλημμέλημα, τό, délit, offense.
Πλημμελῶ, commettre une offense, un délit. gr. anc.
Πλημμύρα, ἡ πλημμυριά, ἡ, et πλημμύρισμα, τό, débordement, inondation.
Πλημμυρίζω, V. Πλημμυρῶ.
Πλημμυρῶ, inonder; déborder. gr. anc.
Πλήν, *conj.* mais.||Excepté.
Πλῆξις, ἡ, ennui. r. πλήσσω.

Πληροφόρημα, τό, conviction.

Πληροφορητής, ὁ, celui qui persuade.

Πληροφορία, ἡ, conviction, certitude. gr. anc.

Πληροφορῶ, informer, convaincre; *au pass.* savoir de science certaine.

Πληρῶ, achever, finir. gr. anc.

Πλήρωμα, τό, plénitude. V. Πλέρωμα.

Πληρώνω, remplir. V. Πλερώνω. r. πληρόω.

Πλήσια, *adv.* proche, auprès. V. Πλήθια.

Πλησιάζω, approcher.||S'approcher (gr. anc.).

Πλησίασμα, τό· πλησιασμός, ὁ, approche.||Voisinage.

Πλησιαστής, ὁ, qui approche.|| Voisin.

Πλησίον, ὁ, le prochain.

Πλησίον, *adv.* proche, auprès.|| Prochainement.

Πλησίος, ία, ον, prochain, voisin. gr. anc. V. Πλήθιος.

Πλησιώτατα, *adv.* très-proche.

Πλησιώτερα, *adv.* plus proche.

Πλήττω, s'ennuyer.

Πλίθος, ὁ, etc., V. Πλίνθος.

Πλίκος, ὁ, paquet.

Πλινθάρι, τό, cruche de terre, jarre.

Πλίνθος, ὁ, brique, carreau.| Plinthe. gr. anc.

Πλινθουργῶ, faire de la brique, des carreaux. gr. anc.

Πλιό, *adv.* V. Πλέον.

Πλοῖχος, ὁ, paquet *de lettres*.

Πλοιάριον, τό, petit vaisseau.

Πλοῖον, τό, navire, bâtiment.

Πλόκαμος, ὁ, tresse, boucle de cheveux. gr. anc.

Πλουβιέρο, τό, pluvier, *oiseau*. r. it.

Πλουμί, τό, découpure, broderie.

Πλουμίζω, historier, enjoliver; bigarrer; orner de broderies. r. lat. plumare, d'où en fr. broder au plumetis.

Πλούμισμα, τό, ornement, broderie, ramage. Πλούμισμά'ν ἀπὸ διαμάντια, girandole de diamants.

Πλουμιστής, ὁ, brodeur.

Πλούσια, *adv.* richement.

Πλουσιοδωρίζω, donner avec libéralité.

Πλουσιόδωρος, η, ον, libéral.

Πλουσιοπάροχα, *adv.* abondamment; largement.

ουσιοπάροχος, riche, abondant.||Libéral. r. παρέχω.
ύσιος, ία, ον, riche. gr. anc.
υσίως, *adv.* richement.
υσιώτατα, *adv.* très-richement.
υσιώτερα, *adv.* plus richement.
υταίνω, enrichir. || S'enrichir. r. πλοῦτος.
ούτη, τά, pl. de Πλοῦτος.
ουτητής, ὁ, et πλουτιστής, celui qui enrichit; fém. ἡ πλουτίστρια.
ουτίζω, enrichir.||S'enrichir.
ούτισμα, τό, enrichissement.
οῦτος, ὁ et ἡ (pl. τὰ πλούτη), richesse.
τῶ, enrichir. || S'enrichir; riche.
μα, τό, lavage; blanchis-. r. πλύνω.
ένος, η, ον, *part.* lavé, chi.
, ὁ, blanchisserie; la- gr. anc.
laver, blanchir.
ν, τό, lavage; blanchis-
, ὁ, blanchisseur. gr. ύντης.

Πλυστικόν, τό, prix du blanchissage.
Πλύστρα, ἡ, blanchisseuse.
Πλωρέας, ὁ, pilote. r. πρωρεύς.
Πλώρη, ἡ, proue. r. πρώρα.
Πλωρήσιος, ια, ον, de proue.
Πλωτή, ἡ, radeau.||Pont-volant.
Πνέμα, etc., V. Πνεῦμα, etc.
Πνεμώνι, τό, poumon. r. πνεύμων.
Πνεῦμα, τό, esprit; génie, sens. ||Souffle, vent. Τὸ ἅγιον πνεῦμα, le Saint-Esprit.
Πνευματικά, *adv.* spirituellement.||En secret.
Πνευματικός, ὁ, confesseur.
Πνευματικός, ή, όν, spirituel.
Πνευματομάχος, *adj.* qui combat la divinité du Saint-Esprit.
Πνευματοφόρος, *adj.* inspiré par l'Esprit-Saint. gr. anc.
Πνευματώδης, *adj.* spiritueux.
Πνεύμονας, ὁ, poumon. r. πνεύμων.
Πνευμονίας, ὁ, pulmonaire, *plante.*
Πνεῦσις, ἡ, souffle. gr. anc.
Πνέω, souffler. gr. anc.
Πνιγάρης, ὁ, corsaire. r. πνίγω.
Πνιγηρός, ή, όν, étouffant. gr. anc.
Πνιγμός, ὁ, V. Πνίξιμον.

Πνίγω, noyer.||Étouffer.||Étrangler; *au pass.* se noyer, etc.

Πνικτός, ή, όν, étranglé.||Noyé.||Suffoqué.

Πνίξιμον, τό· πνίξις, ή, submersion. || Étouffement. || Étranglement. r. πνίγω, étouffer.

Πνοή, ή, respiration; haleine.||Souffle; vent.

Ποδάγρα, ή, goutte. gr. anc.

Ποδαγρός, *adj.* goutteux.

Ποδαγρώνω, avoir la goutte.

Ποδαίνω, chausser. r. πούς.

Ποδαλγία, ή, goutte. gr. anc.

Ποδαλγός, *adj.* goutteux.

Ποδαλγικός, ή, όν, de goutte.

Ποδάκι, τό, et ποδαράκι, petit pied. r. πούς, gén. ποδός.

Ποδάρι, τό, pied, jambe.||Pied, mesure de 12 pouces. Εἶναι μακρὸς πέντε ποδάρια, il a cinq pieds de long. Θέλει τὸν βάλω εἰς τὸ ποδάρι μου, je le mettrai à ma plaoe.

Ποδαριά, ή, trace du pied.

Πόδας, ὁ, pied. r. πούς, ποδός.

Ποδαστράγαλος, ὁ, cheville du pied. r. πούς, ἀστράγαλος.

Πόδημα, τό, l'action de chausser.||Botte.

Ποδημένος, η, ον, part. chaussé.

Πόδι, τό, pied. r. πούς, ποδό

Ποδιά, ή, tablier. Μία ποδιὰ μάτη, un plein tablier. Πο τοῦ βουνοῦ, le pied de la mo tagne. Ποδιὰ ἑνὸς χιτῶνος, b que d'un habit.

Ποδοβολιτός, ὁ, bruit des pied tumulte. r. πούς, βολή.

Ποδογύρι, τό, bord d'une r be, frange. r. πούς, γῦρος.

Ποδογύρισμα, τό, croc en jamb ||Renversement.

Ποδογυρισμένος, η, ον, renvers par terre.

Ποδότας, ὁ, et ποδότης, pilot r. ποδόω, tendre la voile.

Πόθεν, *adv.* d'où? gr. anc.

Ποθεινός et ποθητός, ή, όν, d sirable, désiré. gr. anc.

Ποθῆτε, 2 pers. pl. de l'aor. in pérat. pass. de πίνω.

Ποθητή, ή, maîtresse, amant

Ποθητῶς, *adv.* avec désir, ave ardeur.

Πόθος, ὁ, désir.||Passion.

Ποθῶ, désirer, souhaiter.

Ποίημα, τό, poëme. gr. anc.

Ποίησις, ή, création; ouvrage.

Ποιητής, ὁ, créateur. || Poète fém. ή ποιήτρα.

Ποιητική, ή, la poésie. gr. anc

ή, όν, poétique.
, όν, faisable.
, variété, diversité.
, ον, varié, divers.
, ή, V. Ποικιλία.
paître.||Gouverner.
ς, ή, όν, pastoral.
ιμαντική, crosse d'é-
oulette.
, et ποιμήν, berger.
; *en parlant d'un évé-*
ι curé, etc.
troupeau; bercail.
τό, troupeau. gr. anc.
peine, châtiment.
ιν, qui? lequel? Ποῖος
qui de vous?
, qualité. gr. anc.
, part. hell. de ποιέω,

e. gr. anc.
ualifier, de ποιόω.
ι, τό, petite chemise.
, τό, chemise, p. ὑπο-

ό, peau d'agneau. r.
ιson.
ις, ὁ, général d'ar-
anc.||Guerrier.
τό, le bas-ventre, p.

Πολέμι, τό, rigole par laquelle s'écoule le jus des raisins foulés. r. ὑπό, sous, et ληνός, pressoir.
Πολέμημα, τό, l'action de combattre.
Πολεμικός, ή, όν, guerrier, belliqueux. Η πολεμική τέχνη, l'art militaire. gr. anc.
Πολεμικός, ὁ, militaire.
Πολέμιος, ία, ον, ennemi. Οἱ πολέμιοι, les ennemis.
Πολεμιστής, ὁ, combattant.
Πολεμίστρα, ή, embrasure, meurtrière.
Πόλεμος, ὁ, combat.||Guerre.
Πολεμῶ, combattre. || Faire la guerre. gr. anc.
Πόληψις, V. Ὑπόληψις.
Πολικός, ή, όν, polaire.
Πολιόρκημα, τό, siège.
Πολιορκητής, ὁ, assiégeant.
Πολιορκία, ή, siège. gr. anc.
Πολιορκῶ, assiéger.
Πόλις, ή, ville.||Constantinople, comme *urbs* signifiait Rome.
Πολιτεία, ή, ville. || Civilité. || Conduite.
Πολίτευμα, τό, conduite.
Πολιτεύομαι, se conduire.||Gouverner *un état.*||Avoir cours.

Πόλιτζα, ἡ, police, assurance. ‖ Billet. ‖ Lettre de change.

Πολίτης, ὁ, citoyen. ‖ Habitant de Constantinople. V. Πόλις.

Πολιτισμός, ὁ, politesse.

Πολίτισσα, ἡ, citoyenne. ‖ Dame de Constantinople.

Πολιτικά, *adv.* politiquement. ‖ Avec politesse.

Πολιτικαράς, ὁ, homme de mauvaise vie.

Πολιτική, ἡ, la politique, s. ent. τέχνη. ‖ Fille publique, s. ent. κόρη.

Πολιτικόν, τό, la politique.

Πολιτικός, ἡ, όν, politique. ‖ Civil, poli.

Πολτίκευμα, τό, libertinage.

Πολτικεύω, se livrer au libertinage.

Πολτική, ἡ, p. πολιτική, femme de mauvaise vie.

Πολτικοποῦλα, ἡ, dim. de πολτική.

Πόλλα, *adv.* etc.; V. Πολύ, etc.

Πολλάκις, *adv.* plusieurs fois.

Πολλαπλάσιος, ία, ον, multiple.

Πολλαχόθεν, *adv.* de plusieurs côtés. gr. anc.

Πολλαχῶς, *adv.* de beaucoup de façons. gr. anc.

Πολλοί, αί ou αῖς, ά, plusieurs. V. Πολύς.

Πολλότατα, *adv.* beaucoup.

Πολλότατος, η, ον, sup. de πολύς.

Πόλος, ὁ, pôle. gr. anc.

Πολύ, *adv.* beaucoup. Κατὰ πολύ, de beaucoup.

Πολύαθλος, *adj.* souvent vainqueur. gr. anc.

Πολυαίματος, *adj.* sanguin.

Πολυάνθρωπος, *adj.* peuplé.

Πολυαρχία, ἡ, polyarchie, gouvernement où l'autorité est entre plusieurs mains. (Τὸ πολύαρχον στασιῶδες, S. Grégoire.)

Πολύβουλος, η, ον, qui a beaucoup de jugement. gr. anc.

Πολυγαμία, ἡ, polygamie.

Πολύγλωττος, η, ον, qui sait plusieurs langues. ‖ Polyglotte ou traduit en plusieurs langues.

Πολύγωνον, τό, polygone.

Πολύδενδρος, *adj.* rempli d'arbres. gr. anc.

Πολυδιψασμένος, η, ον, très altéré. gr. anc. πολυδίψιος.

Πολυειδής, *adj.* qui a plusieurs formes. gr. anc.

Πολυέλαιος, ὁ, candelabre, lustre.

Πολυέξοδος, η, ον, coûteux. ‖ Dépensier.

dj. chargé d'années.
γχνος, η, ον, miséri-
r. εὖ, σπλάγχνον.
, adj. succulent.
, adj. de plusieurs
longue durée.
, polythéisme.
, polythéiste.
τος, adj. très-renom-
ιc.
ος, η, ον, tout brûlé.
ἡ, longueur du
ὲ τὴν πολυκαιρίαν,
mps.
, tarder beaucoup.
ς, ή, όν, de longue
πολύς. καιρός.
ον, τό, candélabre.
νος, adj. qui a plu-
les.
, ἡ, fertilité.
, η, ον, fertile.
fertiliser. || Être fer-

μαι, s'énorgueillir
er beaucoup.
τό, girandole, can-
. κηρός.
ς, η, ον, houleux.
η, ον, babillard.
aser, babiller.

Πολυλογᾶς, *adj.* jaseur, babillard.

Πολυλογία, ἡ, babil, loquacité.

Πολύλογος, *adj.* qui parle beaucoup. gr. anc.

Πολυλογῶ, jaser, babiller.

Πολυμάθεια, ἡ, érudition profonde. gr. anc.

Πολυμαθής, *adj.* très-savant.

Πολυμέριμνος (gr. anc.), η, ον, dévoré de soucis.

Πολυμήχανος, η, ον, ingénieux.

Πολυμίλημα, τό, babil.

Πολυμιλητής, ὁ, babillard; fém. ἡ πολυμιλήτρα.

Πολυμιλῶ, babiller. r. ὁμιλῶ.

Πολύμοχθος (gr. anc.), η, ον, très-laborieux.

Πολυξακουσμένος, η, ον, renommé, célèbre. r. ἐξακούω.

Πολυξευρία, ἡ, savoir étendu, vivacité d'esprit.

Πολύξευρος, η, ον, qui sait beaucoup. || Spirituel. r. ἔξευρον, aor. 2 d'ἐξευρίσκω.

Πολυξοδιάζω, dépenser beaucoup.

Πολυξοδιαστής, ὁ, qui fait beaucoup de dépenses.

Πολυόμματος (gr. anc.), η, ον, qui a plusieurs yeux.

Πολυπαθαίνω, essuyer ou éprouver beaucoup *de malheurs*.

Πολυπάθεια, ἡ, nombreuses épreuves d'infortunes.

Πολυπαθής, *adj*. qui a beaucoup souffert. gr. anc.

Πολυπαιδάς, ὁ, qui a beaucoup d'enfans. gr. anc. πολύπαις.

Πολυπαίνεμα, τό, louange excessive.

Πολυπαινῶ, louer excessivement. r. ἐπαινέω.

Πολύπειρος, *adj*. fort expérimenté. gr. anc.

Πολυπίνω, boire beaucoup.

Πολυπιοτής, ὁ, grand buveur.

Πολυπλανεμένος, η, ον, fort trompé. r. πλάνη.

Πολυπλασιάζω, multiplier.

Πολυπλασίασις, ἡ· πολυπλασίασμα, τό, et πολυπλασιασμός, ὁ, multiplication.

Πολυπλασιαστής, ὁ, multiplicateur.

Πολυπλασιαστός, ή, όν, multipliable.

Πολυπλάσιος, *adj*. multiple.

Πολυπλασίως, *adv*. de plusieurs façons; en multipliant.

Πολύπλεκτος, η, ον, très-enlacé. || Extrêmement embrouillé.

Πολύπλουτος, η,

Πολυπόδι, τό, po

Πολυπόθητος, η, ble. || Fort dési tionné.

Πολυποίκιλος, η, || Bigarré. gr. a

Πολυποσία, ἡ, boire. gr. anc.

Πολυπραγμονῶ, ê

Πολυπραγμοσύνη gr. anc.

Πολυπράγμων, *a*

Πολύπυργος, η, coup de tours.

Πολύῤῥαφος, *adj*. coutures. gr. an

Πολύς, πολλή, πο beaucoup, no ἄνθρωπος, bea sonnes. Αὐτὸς εἶ πος, c'est un Πολὺν καιρόν, long-temps. Πο s'en faut de be

Πολυσαρκία, ἡ, c

Πολύσαρκος, η,

Πολυσήμαντος, η qui a plusieurs

Πολυσημασία, ἡ, gnifications.

anc.), η, ον,
très-agité.
rand nombre
c.
, qui a beau-

nptuosité.
omptueux.
rtifice, indus-

ν, plein d'art;
fait.
, très-honoré.
précieux.
i. qui a beau-
πολύ, et tour-
monnaie de

idiante ou ca-

nc.), η, ον, qui
poils.
grande sou-
tours variés.
eux.
anc.), η, ον,
iens.
. de plusieurs
s-ingénieuse-

ον, tout troué.

Πολυφαγία, ἡ, excès dans le manger. gr. anc.

Πολύφαγος, *adj*. grand mangeur.

Πολυφήμητος, η, ον, très-renommé.

Πολύφημος, η, ον, illustre.

Πολυφρόντιστος, η, ον, qui a beaucoup de soins, d'attention. || Qui demande beaucoup de soin. r. φροντίς.

Πολύφωνος, η, ον, qui a une forte voix. || Qui a plusieurs voix.

Πολύφωτος, η, ον, qui a beaucoup de lumières. r. φῶς.

Πολυχρονία, ἡ, longue durée. || Vieillesse.

Πολυχρονίζω, tarder. || Durer long-temps; vieillir. || Souhaiter de longues années.

Πολυχρόνιος, *adj*. de longue durée. || Agé. gr. anc.

Πολυχρόνισις, ἡ, longue durée.

Πολυχρόνισμα, τό, souhaits de nombreuses années.

Πολυχρονισμένος, η, ον, à qui l'on souhaite une longue vie. Πολυχρονισμένε μου βασιλέα· *en parlant à un souverain*, prince auguste et chéri.

Πολύχρονος, η, ον, âgé.

Πολύχρονος, *souhait qu'on adres-*

se à une personne qui éternue, etc. Dieu vous bénisse! Que le ciel vous accorde une longue vie!

Πολυχρονῶ, arriver à la vieillesse. || Souhaiter *à quelqu'un* une longue vie.

Πολυχρώματος, η, ον, bigarré.

Πολυώνυμος, *adj.* qui a plusieurs noms. gr. anc.

Πόμα, τό, boisson. gr. anc.

Πόμπεμα, τό, et πόμπευμα· πόμπευσις, ἡ, la risée du public; déshonneur; flétrissure. r. πομπεία, injures dont on assaillait les passants.

Πομπευτής, ὁ, celui qui diffame.

Πομπευτικός, ή, όν, diffamatoire; infamant.

Πομπεύω, livrer à la risée du public. || Déshonorer, diffamer.

Πομπή, ἡ, pompe. || Flétrissure.

Πομπιωμένος, η, ον, diffamé, flétri, deshonoré.

Πόνεμα, τό, douleur. r. πονέω.

Πονετικός, ή, όν, douloureux. || Compatissant.

Πονηρά, *adv.* méchamment.

Πονηρία, ἡ, méchanceté, malice, ruse.

Πονήρευμα, τό, m. sign.

Πονηρεύομαι, êtr
malfaisant, mali

Πονηρός, ή, όν, m
cieux; rusé. Τὸ π
l'esprit malin, l

Πονοκεφαλίζω, se
se la fatiguer. r.

Πονοκεφαλῶ, m.
du mal de tête.

Πονόλαιμος, ὁ, m

Πονόμματος, ὁ, n

Πόνος, ὁ, douleu

Ποντικάκι, τό, pe
tit rat. || Muscle

Ποντίκι, τό, V. Π

Ποντικοκάβουλο,
souris.

Ποντικοπιάστρα,

Ποντικός, ὁ, rat,

Ποντικοφάγωμα,
par la dent des

Ποντικοφαγωμένος
par les souris.

Ποντικοφάρμακον
rats.

Ποντικοφωλέα, ἡ,

Ποντίζω, inonder

Πόντος, ὁ, la mer
νος, le Pont-Eu

Ποντῶ, V. Ποντίζ

Πονῶ, sentir de

npatir. Πονῶ τὴν
τὴν καρδίαν, j'ai
e, au cœur, ou
μὲ πονεῖ, etc.
gr. anc.
ορδῶ, péter. r.
moy. πέπορδα.
; chemin. || Voya-
Ἀναγκασμένη πο-
forcée.
'action d'aller, de
nduite.
r sa vie. Πορεύο-
archer. || Se con-

onduite. || Moyen
gagner sa vie. ||
sance.
Πόρευσις.
troit. gr. anc.
re calcaire. || Cal-
ie.
nication.
maison de dé-
nc.
fornication.
rer à la prostitu-
ettre la fornica-

publique.
, de prostituée.

Πορνοβοσκεῖον, τό, maison de prostitution. gr. anc.

Πορνοβόσκημα, τό, le métier de prostitution.

Πορνοβόσκησσα, ἡ, et Πορνοβοσκός, ὁ, maîtresse et maître d'une maison de débauche.

Πόρνος, ὁ, fornicateur.

Πορνόσπιτο, τό, et πορνοστάσιον, lieu de débauche.

Πόρος, ὁ, pore. || Passage. || Moyen de vivre. gr. anc.

Πορπάτημα, τό, et πορπατῶ, etc., V. Προπάτημα, Προπατῶ.

Πόρτα, ἡ, porte. r. lat. porta.

Πορταράκι, τό, petite porte.

Πορτάρης, ὁ, portier.

Πορτίτζα, ἡ, et πορτοποῦλα, ἡ, petite porte.

Πορτόγαλλο, τό, orange de Portugal.

Πορτοχαλλέα, ἡ, sorte d'oranger.

Πόρτον, τό, port de mer. r. it.

Πορφύρα, ἡ, pourpre. gr. anc.

Πορφυρένιος, ια, ον, de pourpre.

Πόρφυρον, τό, et πόρφυρος, ὁ, porphyre, *pierre*.

Πορφυροῦς, ρᾶ, ροῦν, de pourpre.

Πορώδης, *adj.* poreux.

Ποσάκις, *adv.* combien de fois?

Πόσα ou πόσον, *adv.* combien.

Ποσάδα, ἡ, le couvert.

Πόσι, τό, turban. r. or.

Πόσος, η, ον, combien grand. Πόσῳ μᾶλλον, combien plus.

Ποσότης, ἡ, la quantité. gr. anc.

Πόσου, ποθῆτε, aor. impér. pass. de πίνω.

Πόστα, ἡ, poste. r. it.

Ποστατικά, τά, les possessions, les biens, p. τὰ ὑποστατικά.

Ποταμάκι, τό, petite rivière.

Ποτάμι, τό, rivière, fleuve. Ἕνα ποτάμι δάκρυα, un torrent de larmes. r. ποταμός.

Ποταμιά, ἡ, tout un torrent.

Ποταμίσιος, ια, ον, de rivière.

Ποταμός, ὁ, gr. anc. V. Ποτάμι.

Ποταμότοπος, ὁ, pays plein de rivières.

Ποταμόψαρον, τό, poisson d'eau douce. r. ποταμός, ὀψάριον.

Ποταπόν, τό, bassesse, vileté.

Ποταπός, ή, όν, bas, abject, vil.

Ποταπότης, ἡ, vileté, bassesse.

Πότε, *adv.* quand? gr. anc.

Ποτέ, *adv.* jamais.

Πότερον, *adv.* si, *en parlant de deux choses*; ou *interrogatif*, lequel des deux.

Ποτηράκι, τό, petit verre.

Ποτήρι, τό, et ποτήριον, verre. Τὸ ἅγιον ποτήριον, le calice.

Ποτηροθήκη, ἡ, verrier, *panier où l'on serre les verres.*

Πότησις, ἡ, boisson.

Ποτίζω, donner à boire.‖Faire boire *les animaux*. ‖ Arroser. gr. anc.

Πότισμα, τό· ποτισμός, ὁ, l'action d'abreuver. ‖ Arrosement.

Ποτισμένος, η, ον, *part.* abreuvé.‖Arrosé.‖Imbu.

Ποτιστῆρι, τό, abreuvoir.‖Arrosoir.

Ποτιστής, ὁ, petit canal d'irrigation.‖Celui qui mène boire; qui arrose; fém. ἡ ποτίστρια.

Ποτίστρα, ἡ, V. Ποτιστῆρι.

Ποτόν, τό, boisson, breuvage. gr. anc.

Ποῦ, *adv. de lieu.* où. Ἀπὸ ποῦ; d'où? Ποῦ καὶ ποῦ, parfois.

Πουγγί, τό, bourse où l'on met son argent.‖Bourse, en Turquie, somme de 500 piastres ou grouchs (V. Γρόσι); aujourd'hui 325 fr. environ. r. πουγγίον.

Πουθενά, *adv.* nulle part.

Πουκαμισάκι, τό, petite chemise.

ν, τό, chemise, p. ον.

ἡ, polacre, bâtiment voiles ét à rames.

·ό, petit oiseau.

, ἡ, petite ou jeune !.

τό, poulain. r. πωλά-

τό, poudre à canon. lat. pulvis.

τό, et πούλησις, ἡ, πώλημα, πώλησις.

ὁ, vendeur; fém. ἡ . r. πωλητής.

;, ἡ, όν, à vendre;

, la poussinière, les

oiseau. r. πῶλος.

γι, τό, chasse aux oi-

γός, ὁ, oiseleur.

ς, ὁ, m. sign.

, prendre des oi-

ο, τό, volière. r. lat. n et πῶλος.

ι, τό, petite fleur.

, τό, fleur.

ndre. r. πωλέω.

Ποῦντα, ἡ, point de côté. || Pointe. r. it. punta.

Πούπετα et πούπετες, *adv.* nulle part. || Quelque part.

Πούπη, ἡ, bosse.

Πούπης, *adj.* bossu.

Πούπουλον, τό, duvet, poil follet.

Πουρί, τό, tuf, espèce de pierre.

Πουργατώριον, τό, purgatoire. r. it., du latin purgatorium.

Πουρνάρι, τό, yeuse, *arbre*. r. πρῖνος.

Πουρνόν et πουρνό, τό, le matin. Πουρνὸ, πουρνό, de bon matin. r. πρώϊον.

Πουρνούτζικο, *adv.* d'assez grand matin.

Πουσουνίζω, acheter.

Πουσούνισμα, τό, achat.

Πουσουνιστής, ὁ, acheteur; fém. ἡ πουσουνίστρια.

Πούστης, ὁ, bardache, mignon.

Πούστικος, η, ον, de pédéraste, de sodomite. || Érotique. Τὰ πούστικα τραγούδια, les chansons d'amour. r. or.

Πουτάνα, ἡ, fille publique. r. it.

Πουτανιάρης, ὁ, homme de mauvaise vie.

Πουτανοποῦλα, ἡ, dim. de πουτάνα.

Πουτανα ιόν, τό, lieu de débauche. r. it.

Πρᾶγμα, τό, chose. Δὲν εἶναι πρᾶγμα ὁποῦ νὰ μὲ λυπῇ, il n'y a rien qui me déplaise.

Πραγματάκι, τό, petit négoce.

Πραγματεία, ἡ, marchandise.|| Négoce, commerce.|| Négociation.

Πραγμάτευμα, τό, trafic, commerce.|| Négociation.

Πραγματευόμενος, η, ον, part. V. Πραγματεύομαι.|| Négociant, commerçant.|| Négociateur.

Πραγμάτευσις, ἡ, négociation.

Πραγματευτάρικος, η, ον, de marchand.

Πραγματευτής, ὁ, marchand, négociant (gr. anc.); fém. ἡ πραγματεύτρια.

Πραγματευτότοπος, ὁ, place du marché bourse.

Πραγματεύω et πραγματεύομαι, négocier; commercer, trafiquer.|| Négocier une affaire, la traiter.

Πραγματικός, ἡ, όν, réel, effectif. Αἱ πραγματικαὶ ἀγωγαί, actions réelles, qui s'exercent sur les immeubles. Ἡ πραγματικὴ διαταγή, la pragmatique sanction. Ἡ πραγματικὴ τέχνη, le négoce

Πραγματικῶς, *adv*. réellement, effectivement.

Πραιτοῦρα, ἡ, préture. r. lat.

Πραίτωρας et πραίτωρ, ὁ, préteur, *magistrat romain*.

Πραιτωριανός, *adj*. prétorien.

Πραιτώριον, τό, le prétoire. r. lat. prætorium.

Πρακτικά, τά, les actes.

Πρακτική, ἡ, la pratique.

Πρακτικός, ἡ, όν, expérimenté.

Πραξαπόστολος, ὁ, dans la liturgie grecque, livre qui contient les actes des apôtres, les épîtres canoniques et l'apocalypse. r. πράξεις τῶν ἀποστόλων.

Πρᾶξις, ἡ, action. || Acte *d'une comédie*, etc. Αἱ πράξεις τῶν συνόδων, les actes des conciles.

Πρᾶος, *adj*. doux, bénin. gr. anc.

Πραότης, ἡ, douceur, bonté.

Πρασιά, ἡ, couche, planche, carré, *dans un potager*. gr. anc. || Verdure; pelouse.

Πρασινάδα, ἡ, verdure.

νίζω, verdir, verdoyer.
νισμα, τό, l'action de ver-
r. πράσον.
νογαλάζιος, ια, ον, qui est
ert de la mer. r. θαλάσσιος.
νοπτέρουγος, *adj.* qui a des
vertes. r. πράσον, πτερόν.
νοκιτρινίζω, être de la
eur de l'herbe et de celle
itron. r. πράσον, κίτριον.
νος, η, ον, vert. r. πράσον.
νούτζικος, η, ον, verdâtre.
ν, τό, poireau. gr. anc.
φυλλον, τό, feuille de poi-
.
ς, ὁ, vendeur, gr. anc.;
ἡ πράτρα.
ω, agir, faire. gr. anc.
ω, apaiser, adoucir.
, πραεῖα, πραῦ, doux, bon.
anc.
, *adv.* avec douceur, avec
é.
, ἡ, prise. Μία πρέζα τα-
ιον, une prise de tabac.

). βρέ, de βρέφος, suivant
ques Grecs, oh! un tel,
llation.
ι, *v. impers.*, il faut; il
ient. Ἔπρεπε, il fallait.

Πρέπι, τό, ce qui convient à, ce qui est propre à. r. πρέπω.

Πρέπον, τό, le devoir, la bienséanse. gr. anc.

Πρεπούμενα, *adv.* d'une manière décente; convenablement.

Πρεπούμενος, η, ον, dû. || Décent, bienséant. || De belle prestance.

Πρεπώδης, *adj.* décent, bienséant. gr. anc.

Πρέπων, ουσα, ον, m. sign. Εἶναι πρέπον, il convient.

Πρεσβεία, ἡ, intercession.

Πρεσβέρι, τό, rideau de lit.

Πρεσβευτής, ὁ, intercesseur.

Πρεσβευτικός, ή, όν, d'intercession.

Πρεσβεύω, intercéder. gr. anc.

Πρέσβυς, ὁ, ambassadeur. || Vieillard. gr. anc.

Πρεσβυτέριον, τό, presbytère.

Πρεσβύτερος, ὁ, prêtre. gr. anc.

Πρεσβύτης, ὁ, presbyte, qui ne voit que de loin.

Πρήξιμον, τό, enflure. r. πρῆσις.

Πρήσκομαι (aor. ἐπρήσθην), enfler.

Πρήσκω, enfler. || S'enfler. r. πρήθω.

Πρῆσμα, τό, tumeur; enflure

Πρησμάδα, ἡ, enflure, gonflement.

Πρησμένος, η, ον, *part.* enflé.

Πρήσιμον, τό, enflure. r. πρῆσις.

Πρίγγιπας, ὁ, prince. r. lat. princeps.

Πριγγιπάτον, τό, principauté.

Πριγγιπέσσα, ἡ, princesse.

Πρίγγιψ, ὁ, V. Πρίγγιπας.

Πριγούλι, τό, menton. r. περί, et gula.

Πρικάδα, ἡ, πρικαίνω, etc., V. Πικράδα, Πικραίνω, etc.

Πριμικήριος, ὁ, primicier, *dignitaire ecclésiastique.*

Πρίν, *adv. et prép.* auparavant; avant. Πρὶν νά, avant que. Πρὶν τοῦ Ἀποστόλου, avant l'épitre.

Πρινάρι, τό· πρῖνος, ἡ, yeuse.

Πρινοκόκκι, τό, baie d'yeuse. || Kermès ou coccus.

Πρίξιμον, V. Πρήξιμον.

Πριόνι, τό, scie. r. πρίων.

Πριονιά, ἡ, trait de scie.

Πριονίζω, scier. r. πρίζω.

Πριόνισμα, τό, sciage. || Sciure.

Πριονιστής, ὁ, scieur.

Πριότερον, V. Πρότερον.

Πρίσκομαι, πρίσκω, πρίσμα, etc., V. Πρήσκομαι, etc.

Πριχοῦ, *conj.* avant que.

Πρό, *prép.* avant, devant. Π[illegible] πέντε ἡμερῶν, il y a cinq jou[rs]. Πρὸ πολλοῦ, il y a long-tem[ps]. Πρὸ ὀλίγου, depuis peu.

Προαγιασμένοι, οἱ, les présa[nc]tifiés. Ἡ λειτουργία τῶν προ[α]γιασμένων, la liturgie des pr[é]sanctifiés, une des quatre [...]tées dans l'Église grecque.

Προαίρεσις, ἡ, propos que l'[on] forme, intention; volonté.

Προαιρετικός, ή, όν, spontan[é], volontaire. gr. anc.

Προαιροῦμαι, se proposer, vo[u]loir. || Préférer.

Προαισθάνομαι, pressentir.

Προαιώνιος, ία, ον, qui est av[ant] tous les siècles. gr. anc.

Προαποφασισμός, ὁ, prédéter[mi]nation. r. πρό, ἀπόφασις.

Προαποφασίζω, prédéterminer.

Προάστειον, τό, faubourg.

Προασφαλίζω, prémunir.

Προαύλιον, τό, portique, ves[ti]bule, parvis. || Esplanade.

Προβαίνω, s'avancer. gr. anc.

Προβάλλω, proposer, exposer.

Πρόβαλμα et προβάλσιμον, τ[ό], problême, proposition.

Προβαλμένος, η, ον, *part.* pr[o]posé.

V. Προβάλλω.
ι, τό, petite brebis,
outon. r. πρόβατον.
ιος, ια, ον, de brebis.
α, ἡ, brebis.
οσκός, ὁ, berger.
ιάνδρα, ἡ, bergerie.
, τό, brebis, mouton.
ετζο, τό, peau de mou-
πρόβατον, πέσκος.
ρος, ὁ, provéditeur,
at de Venise.
, τό, s. ent. κρέας,
de mouton.
, εια, ον, de mouton,
ois. r. πρόβατον.
ω, élever, promouvoir.
ις, ἡ· προβίβασμα, τό,
ιβασμός, ὁ, élévation,
ment, promotion.
της, ὁ, proviseur.
τικός, ή, όν, prévoyant.
ourvoie. r. προβλέπω.
ω, prévoir. ‖ Pourvoir.
ις, ἡ, prévoyance. ‖ Pro-

α, τό, problême; pro-
n. gr. anc.
ατικός, ή, όν, proble-
ie.
μα, τό, suite, cortége.

Προβοδῶ, suivre, escorter, accompagner. ‖ Envoyer.
Προβοσκίδα, ἡ, trompe *d'éléphant*, etc. gr. anc. προβοσκίς.
Προγενέστερος, *adj.* plus ancien; prédécesseur. gr. anc.
Προγεννηθείς, εῖσα, έν, aîné.
Προγεννημένος, η, ον, né auparavant, de προγεννάω, gr. anc.
Προγεννήτορες, οἱ, les ancêtres.
Πρόγευμα, τό, le déjeûner.
Προγεύομαι, déjeûner.
Προγεύσιμον, τό, l'action de déjeûner. r. πρό, γεύω.
Προγινώσκω, connaître d'avance; prévoir, pressentir.
Προγνώρισις, ἡ, prescience, prévision. gr. anc.
Προγνώστης, ὁ, qui prévoit.
Προγνωστικόν, τό, pronostic.
Προγονή, ἡ, belle-fille. gr. anc.
Προγόνι, τό, enfant d'un autre lit. Τὰ προγόνια, le beau-fils et la belle-fille. r. πρόγονος.
Προγονικός, ή, όν, originel; des aïeux, des ancêtres.
Προγονός, ὁ, beau-fils. gr. anc.
Πρόγονος, ὁ, aïeul, ancêtre. gr. anc.
Πρόγραμμα, τό, programme, affiche. gr. anc.

Προγράφω, écrire auparavant.|| Écrire plus vite.

Προγροίκησις, ἡ, prévision, pressentiment.

Προγροικῶ, prévoir; pressentir.

Προγυμνάζω, exercer. gr. anc.

Προγύμνασμα, τό, exercice, préparation.

Προδίδω, livrer, trahir.||Accuser. gr. anc.

Προδίνω, m. sign.

Προδομένος, η, ον, *part.* trahi.

Προδοσία, ἡ, trahison.

Προδότης, ὁ, traître, *gr. anc.*; fém. ἡ προδότησσα.

Πρόδρομος, ὁ, précurseur. *gr. anc.* || S. Jean-Baptiste.

Προεδρεία, ἡ, présidence; préséance. gr. anc.

Προεδρεύω, présider, être président.

Πρόεδρος, ὁ, proèdre, président.

Προεικονίζω, figurer, représenter. r. πρό, εἰκονίζω.

Προεικόνισμα, τό, figuration, représentation.

Προεκλελεγμένος, η, ον, *part.* élu auparavant. r. πρό, ἐκλέγω.

Προεκλέγω; élire auparavant.

Προεόρτιον; τό; veille d'une *fête. r.* πρό, ἑορτή.

Προερμηνεύω, conseiller auparavant. r. πρό, ἑρμηνεύω.

Προέρχομαι, s'avancer.||Précéder. *gr. anc.*||Dériver.

Προερχόμενος, η, ον, *part.* prédécesseur.

Προερχομός, ὁ, l'action de s'avancer; de précéder. || Préséance. r. πρό, ἔρχομαι.

Προεστίνα, ἡ, femme de proestos. V. Προεστός.

Προεστεύω, présider; être le chef. r. προΐστημι.

Προεστός, ὁ, supérieur ecclésiastique, prélat; proestos ou primat, *fonctionnaire grec du premier ordre.*

Προεστώς, ὁ, m. sign.

Προετοιμάζω, préparer. gr. anc.

Προετοιμασία, ἡ· προετοίμασμα, τό, préparation.

Προζύμι, τό, levain. r. ζύμη.

Προηγιασμένοι, V. Προαγιασμένοι.

Προηγοῦμαι, précéder. *gr. anc.*

Προηγούμενα, τά, prémisses *t. de logique.*||Préliminaire.

Προηγούμενος, η, ον, précédent préliminaire.

Προηγουμένως, précédemment

Πρόθεσις, ἡ, proposition, but

ion, *t. de grammaire.*
rifice de la messe. Οἱ
ς προθέσεως, les pains
sition, *dans l'Écriture*

proposer, exposer.
προθεμένου, *hell.* cela
osé ou posé. r. προτί-

ἡ, promptitude, em-
ent. gr. anc.
, η, ον, empressé.
ιαι, s'empresser.
, *adv.* avec empres-
de bon cœur.
τό, porte d'entrée.
, dot. r. προῖξ.
doter; douer.
τό, dot. r. προῖξ.
ιος, η, ον, doté. Προι-
μὲ τὸ πλέον ὑπερβολι-
ια, doué du génie le
nent.
;, ὁ, celui qui dote.
φωνον, τό, et προικο-
ontrat de mariage.
τό, production. Τὰ
τῆς γῆς, les biens de

, avoir la préséance;
gr. anc.

Προκάθισμα, τό, préséance, présidence.

Προκαιροῦ, *adv.* p. πρὸ καιροῦ, il y a long-temps. || Avant le temps. r. πρό, καιρός.

Προκάλεσις, ἡ· προκάλεσμα, τό, défi, provocation.

Προκαλῶ, défier, provoquer.

Προκάμνω, faire d'avance; anticiper. r. πρό, κάμνω.

Προκείμενον, τό, ce qu'on se propose. Ἔξω τοῦ προκειμένου, hors de propos.

Προκαταδικάζω, condamner d'avance, ou auparavant.

Προκάταρξις, ἡ, principe. gr. anc.

Προκαταγινώσκω, préjuger.

Προκαταλαμβάνω, préoccuper.

Προκατάληψις, ἡ, préoccupation; anticipation.

Πρόκλητος, η, ον, appelé auparavant.

Προκόβγω, V. Προκόπτω.

Προκοῖλι, τό, gros ventre. r. πρό, et κοιλία.

Πρόκομμα, τό, progrès.

Προκομμένος, η, ον, qui a fait des progrès. || Expérimenté. Εἶναι προκομμένος, c'est un homme de mérite.

Προκοπή, ἡ, progrès. || Réussite.

Προκόπτω, profiter, faire des progrès. gr. anc.

Προκράζω, provoquer.

Προκρίνω, juger d'avance.||Préférer (gr. anc.).

Πρόκρισις, ἡ, jugement antérieur.||Préférence.

Προκριτέος, α, ον, préférable.

Πρόκριτοι, οἱ, les principaux.

Πρόκριτος, η, ον, préféré.

Προλαβόντως, *adv.* par anticipation.

Προλαμβάνω, prendre auparavant.||Prévenir, devancer.

Προλεγόμενα, τά, prolégomènes ou discours préliminaire.

Προλέγω, dire d'abord.||Prédire.

Προλέγωμα, τό, prédiction.

Προλήγατον, τό, prélegs, ou legs pris sur la masse avant le partage. r. πρό, et legatum.

Προληγατεύω, faire un prélegs.

Πρόληψις, ἡ, prévention, préjugé. gr. anc.

Προλογιάζω, préméditer.

Προλόγιασμα, τό, et προλογιασμός, ὁ, préméditation.

Πρόλογος, ὁ, prologue, préface.

Προμάντευμα, τό, présage.

Προμαντεύω, présager, pronostiquer. gr. anc. προμαντεύομαι.

Προμάχησις, ἡ, défense.

Προμάχησμα, τό, rempart.

Προμάχομαι, combattre p[our] défendre. gr. anc.

Πρόμαχος, ὁ, défenseur.

Προμαχών, ὁ, bastion.

Προμελέτημα, τό, préméd[ita]tion.

Προμελετῶ, préméditer. gr.

Προμετώπιον, τό, fronte[au] Fronton. r. πρό, et μετώπ[ον]

Προμήθεια, ἡ, et προμήθε[ι] provision, fourniture; ap[pro]visionnement.

Προμηθευτής, ὁ, pourvo[yeur] fournisseur.

Προμηθεύω, pourvoir, four[nir]

Προμήνυμα, τό, avis donn[é d']avance. || Prédiction, pré[sage]

Προμηνυτής, ὁ, qui averti[t d'a]vance. || Qui présage; f[ém.] προμηνύτρα.

Προμηνύω, avertir d'avan[ce] Prédire, présager. gr. a[nc.]

Προνοητής, ὁ, devin; qui pr[évoit] fém. ἡ προνοήτρια.

Προνοητικά, *adv.* avec [pré]voyance.

Προνοητικός, ή, όν, qui sai[t pré]voir. gr. anc.

Πρόνοια, ἡ, la providence.

ω, connaître d'avance.
ιν, τό, privilége.
, et προνοοῦμαι, prévoir;
oir. gr. anc.
μα, τό, cause, occasion.
ημένος, η, ον, *part.* causé,
uré. Προξενημένος διὰ ὑπαν-
ν, qu'il a été question de
er.
νητής, ὁ, qui cause, qui
ure. || Entremetteur d'un
iage; fém. ἡ προξηνήτρα.
νιά, ἡ, entremise pour un
riage.
ξενος, ὁ, consul, agent char-
des intérêts commerciaux
une nation en pays étrangers.
ξενος, η, ον, qui est la cause
.
ξενῶ, causer, occasionner,
rocurer. *gr. anc.* || Négocier
n mariage.
οοιμιάζω, faire un exorde;
ébuter par. r. προοιμιάζομαι.
οοιμιακός, ἡ, όν, relatif à
exorde. || Qui sert de préam-
ule.
οοιμιαστής, ὁ, celui qui fait
n exorde, un avant-propos.
οοίμιον, τό, exorde, avant-
ropos. gr. anc.

Προόρασις, ἡ, prévision.
Προορατικόν, τό, prévoyance.
Προορατικός, ἡ, όν, qui sait pré-
voir. gr. anc.
Προορίζω, prédestiner. gr. anc.
Προόρισις, ἡ, et προόρισμα, τό,
V. Προορισμός.
Προορισμένοι, οἱ, les prédesti-
nés.
Προορισμός, ὁ, prédestination.
Προπαγαίνω, aller devant ou en
avant. r. πρό, et ὑπάγω.
Προπάγωμα, τό, l'action de pré-
céder.
Προπαίρνω, prendre auparavant.
|| Réprimander. r. ἐπαίρω.
Πρόπαππος, ὁ, bisaïeul.
Προπαραλήγουσα, ἡ, s. ent. συλ-
λαβή, l'antépénultième.
Προπαραμονή, ἡ, surveille. r.
πρό, παρά, μένω.
Προπαρασκευή, ἡ, préparation.
Προπαρμένος, η, ον, pris aupa-
ravant.
Προπαροξύτονος, η, ον, qui
l'accent sur l'antépénultième
Προπάρσιμον, τό, prise antérie
rement faite. r. πρό, ἐπί, ἄρσ
Προπάτημα, τό, marche; pr
menade. || Lieu où l'on peut
promener. r. πρό, πατέω.

Προπάτηξις, ἡ, et προπάτησις, promenade.

Προπατησιά, ἡ, allure, démarche. r. πρό, πατέω.

Προπατικτά, *adv.* à pied, en se promenant.

Προπατικτής, ὁ, marcheur, promeneur.

Προπατῶ, marcher, se promener.

Προπάτωρ, ὁ, ancêtre. gr. anc.

Προπατωρικός, ή, όν, qui vient des ancêtres. Τὸ προπατωρικὸν ἁμάρτημα, le péché originel.

Προπατωρικῶς, *adv.* originellement.

Προπέμπω, envoyer auparavant; envoyer d'avance. gr. anc.

Πρόπεμψις, ἡ, l'action d'envoyer auparavant, ou d'avance.

Προπερισπωμένος, η, ον, qui a l'accent circonflèxe sur l'antépénultième.

Προπέρσυ, p. προπέρυσι, il a trois ans.

Προπερσυνός, ή, όν, d'il y a trois ans. r. προπερυσινός.

Προπέτεια, ἡ, arrogance.

Προπετής, *adj.* arrogant, insolent (gr. anc. vif, pétulant).

Προπετῶς, *adv.* avec arrogance.

Προπιάνω, prévenir. V. Πιάνω.

Προπολλοῦ, *adv.* il y a longtemps, p. πρὸ πολλοῦ.

Προπύλαιον, τό, vestibule, portique. gr. anc.

Προπύργιον, τό, rempart, bastion. r. πρό, πύργος.

Πρόῤῥησις, ἡ, prédiction.

Πρός, *prép.* vers. || A raison de. Πρὸς ποῦ; vers où? Δεξιὰ, πρὸς τὸ τάδε χωρίον, à droite, en allant à tel village. Τὸ πωλῶ πρὸς τρία γρόσια, Je le vends à raison de trois piastres. Ἕνα πρὸς ἕνα, un à un.

Προσαρμόζω, adapter, ajuster. || Convenir. gr. anc.

Προσάρμοσις, ἡ, et προσάρμοσμα, τό, ajustement, adaptation.

Προσβολή, ἡ, assaut, attaque impétueuse, charge. gr. anc.

Προσδέομαι, supplier. *gr. anc.* || Se plaindre.

Προσδέχομαι, accepter.

Προσδοκία, ἡ, attente. gr. anc.

Προσδοκῶ, attendre, espérer.

Προσεγγίζω, toucher de près. || S'approcher (gr. anc.).

Προσεδῶ, et προσεκεῖ, *adv.* vers ici, vers là.

Προσεκτικά, *adv.* V. Προσεκτικῶς.

Προσεκτικός, ή, όν, attentif.

ιῶς, *adv.* attentive-
r. anc.
ἡ, attention; soin.
μαι, (aor. προσῆλθα),
:her.
adv. encore, plus.
ήριος, *adj.* de prière.
τήριος οἶκος, chapelle.
, ἡ, prière, oraison.
τήριον, τό, oratoire.
μαι, prier. gr. anc.
, *adj.* attentif. gr. anc.
être attentif.
:α, ἡ, dénomination.
ικός, ἡ, όν, appellatif.
, τό, convenance.
convenir à. gr. anc.
, ὁ, lieu exposé au so-
nt. τόπος.
ος, ὁ, prosélyte.
α, τό, attachement.
ω, attacher, fixer. Προ-
τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς,
yeux sur; *au pass.*
:r à. r. προσηλόω.
σις, ἡ, antériorité de
πρό, σημειόω.
, ἡ, et πρόσθεμα, τό,
, augmentation.
et προσθέτω, ajouter,
r. προστίθημι.

Προσθήκη, ἡ, addition, augmentation. gr. anc.
Προσθινός, ἡ, όν, antérieur. r. ἐμπρόσθιος.
Πρόσκαιρα, *adv.* passagèrement; provisoirement.
Προσκαιρινός, ἡ, όν, opportun.
Πρόσκαιρος (gr. anc.), η, ον, passager, provisoire.
Προσκάλεσμα, τό, invitation. || Défi.
Προσκαλῶ, inviter. || Provoquer.
Προσκαρτερία, ἡ, attente. || Persévérance.
Προσκαρτερῶ, attendre. || Persévérer.
Προσκεφάλα, ἡ, grand oreiller, grand coussin.
Προσκεφαλάκι, τό, petit oreiller. || Petit coussin. || Compresse. || Fronteau.
Προσκέφαλον, τό, oreiller, coussin. gr. anc. προσκεφάλαιον.
Προσκλαίομαι, gémir.
Πρόσκλαυσις, ἡ, plainte.
Πρόσκλησις, ἡ, appel; dénomination.
Προσκόλλημα, τό, et προσκόλλησις, ἡ, attachement. r. προσκολλάομαι.
Προσκολλοῦμαι, s'attacher à.

Προσκομιδή, ή, offertoire. || Importation (gr. anc.).

Προσκόπτω, heurter, choquer.

Προσκρούω, m. sign. gr. anc.

Προσκύνημα, τό, révérence. || Soumission respectueuse. || Prosternement. Προσκύνημα εἰς τὸν πατέρα σας, mes salutations à monsieur votre père.

Προσκύνησις, ή, révérence, salut. || Acte de soumission, d'obéissance, de respect. || Prosternation, adoration.

Προσκυνητάριον, τό, chapelle. || Prie-Dieu. r. προσκυνέω.

Προσκυνητής, ὁ, adorateur. || Celui qui salue respectueusement. Ὁ προσκυνητὴς τῶν ἁγίων τόπων, pélerin qui a visité le tombeau de J. C. à Jérusalem. (Ce mot est employé par les puristes à la place de χατζῆς. V. Χατζῆς.)

Προσκυνητός, ή, όν, adorable.

Προσκυνητῶς, *adv.* avec respect. || En vous saluant.

Προσκυνῶ, adorer. || Saluer. || Faire serment d'obéissance. || Se prosterner.

Προσμένω, attendre. gr. anc.

Προσοχή, ή, attention. || Soin.

Προσόψι, τό, serviette de toilette. r. πρός, ὄψις.

Προσπάθησις, ή, zèle, ardeur dans une affaire.

Προσπαθίζω et προσπαθῶ, essayer, s'efforcer de. r. προσπάσχω.

Προσπεμένος, η, ον, *part.* qui recourt à; suppliant.

Προσπέσιμον, τό, recours; supplication. r. προσπίπτω.

Προσπέφτω et προσπίπτω, recourir à; adresser d'humbles supplications.

Προσποίημα, τό· προσποίησις, ή, feinte, dissimulation.

Προσποιοῦμαι, feindre, dissimuler. gr. anc.

Πρόσταγμα, τό, ordre, injonction, commandement. gr. anc.

Προσταγή, ή, m. sign.

Προστάζω, commander, ordonner. r. προστάσσω.

Προστακτής, ὁ, celui qui commande; fém. ή προστάκτρια.

Προστακτικά, *adv.* impérativement; impérieusement.

Προστακτική, ή, l'impératif, t *de grammaire*. gr. anc.

Προστακτικός, ή, όν, impérati || Impérieux.

ένος, η, ον, envoyé en

κ, ή, défense, protec-
. anc.
ύω, protéger; défendre.
ς, ό, défenseur, pro-
, patron. gr. anc.
υ, envoyer en avant.
στέλλω.
ω, courir vers; recou-

, τό, ce qu'on mange
. pain. ‖ Ce qu'on donne
nourriture, gage. Τρῶν
ούτην σὰν ψωμὶ, τὰ βό-
προσφάγι, ils mangent
lre comme pain, les
comme viande (Chant
re). r. προσφάγιον.
ις, *adj.* récent, nou-
r. anc.
α, τό, offrande.
ω et προσφέρω, offrir;
er.
ω, se réfugier auprès
anc.
ί, ή, offre; offrande;
n. gr. anc.
ις, *adj.* commode.
ή, ή, recours, refuge.
ι, τό, ou αὐγὸν προσφώ-
λαιον, nichet ou œuf qu'on met dans un panier pour que la poule y ponde.

Προσφώνημα, τό· προσφώνησις, ή, l'action de dédier un livre à quelqu'un; dédicace. gr. anc.

Προσφωνητικός, ή, όν, de dédicace. Ἐπιστολὴ προσφωνητικὴ, lettre dédicatoire.

Προσφωνῶ, dédier. gr. anc.

Προσῳδία, ή, prosodie.

Προσωπάκι, τό, petit visage; joli visage.

Προσωπεῖον, τό, masque. gr. anc.

Προσωπίδα, ή, m. sign.

Προσωπίδι, τό, m. sign. ‖ Fard.

Προσωπίζω, mettre du fard à quelqu'un; *au pass.* se farder.

Προσωπικός, ή, όν, personnel.

Προσωπικῶς, *adv.* personnellement.

Προσωπόδερμα, τό, la peau du visage. r. πρόσωπον, δέρμα.

Προσωποποιΐα, ή, prosopopée.

Προσωπολήπτης, ό, celui qui fait acception des personnes; fém. ή προσωπολήπτρια.

Προσωποληψία, ή, acception des personnes. gr. anc.

Πρόσωπον, τό, visage; face, mi-

ne.‖Personne. Στρέφω τὸ πρόσωπον, faire volte-face. Δείχνω καλὸν πρόσωπον, faire bonne mine. Δὲν ἔχει πρόσωπον νὰ ἔλθῃ ἐμπρός μου, il n'ose pas (il n'a pas le front de) se présenter. Τὰ τρία πρόσωπα τῆς ἁγίας Τριάδος, les trois personnes de la sainte Trinité. Πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, face à face, vis-à-vis. Κατὰ πρόσωπον, en face.

Προσωρινά, *adv.* passagèrement.

Προσωρινός, ή, όν, passager, transitoire. r. πρός, ὥρα.

Προτακτικός, ή, όν, *adj.* Προτακτικὸν ἄρθρον, article prépositif, *en t. de grammaire.* gr. anc.

Πρότασις, ἡ, proposition, *t. de grammaire et de philosophie.* gr. anc.

Προτείχισμα, τό, rempart; redoute. gr. anc.

Προτέρημα, τό, prérogative, privilége. gr. anc.

Προτερινός, ή, όν, précédent.

Πρότερον, *adv.* auparavant, précédemment. gr. anc.

Πρότερος, έρα, ον, premier, antécédent, antérieur.

Προτέστον, τό, prol protesto.

Προτήτερα, *adv.* a Προτήτερα ἀπό, a ment à.

Προτητερινά, *adv.*] ment.

Προτητερινός, ή, όν, ρινός.

Προτίμημα, τό· προτ préférence que l'on

Προτιμῶ, préférer, e vantage. gr. anc.

Προτοιμάζω, V. Προε

Προτοῦ, *adv.* et *con* vant.‖Avant, plutô πρὸ τοῦ. gr. anc.

Προτρέχω, courir en

Πρότριτα, *adv.* avant anc.

Προτροπή, ἡ, instigat

Προτύπωμα, τό, impr térieure.

Προτυπώνω, imprime vant. r. προτυπόω.

Προτύπωσις, ἡ, V. Π

Προυκιό, V. Προικιόν

Προύμυτα, *adv.* sur le tre à terre. r. πρό, μ

Προυνερός, ή, όν, et matinal. r. πρώϊον.

ἰν. matin, de bonne

ὁ, le matin. r. πρώϊον.
ς, η, ον, de bronze,
. r. it.
ὁ, cuivre, bronze.
ια, τό, l'action d'al-
encontre de.
, aller à la rencontre
nc. s'offrir d'abord.)
, ἡ, préexistence.
, préexister. gr. anc.
, présupposer.
ς, ἡ, présupposition.
, ἡ, antériorité d'hy-

σις, ἡ, prévenance.
adv. manifestement.
excuser; *au pass.*
prétexter.
, prétexte, excuse.
, allégation d'excuse,
e.
, ὁ, celui qui excuse.
ός, ή, όν, qui ren-
excuses, qui allègue
tes; justificatif.
ὁ, l'action de pro-
οφέρω.
roférer, prononcer.
ὁ, professeur. r. it.

Προφητάναξ, ὁ, le roi-prophète, David. r. προφήτης, ἄναξ.
Προφητεία, ἡ, prophétie.
Προφητεύω, prophétiser. gr. anc.
Προφήτης, ὁ, prophète.
Προφητικός, ή, όν, prophétique.
Προφητικῶς, *adv.* prophétiquement.
Προφήτισσα et προφήτρα, ἡ, prophétesse. gr. anc. προφῆτις.
Προφθάνω, arriver; joindre.|| Prévenir, devancer.
Πρόφθασμα, τό, arrivée; jonction. ||L'action de prévenir.
Προφορά, ἡ, prononciation.
Προφύλαγμα, τό, préservation. ||Précaution.
Προφυλάγω, préserver; *au pass.* se préserver. || User de précaution. r. προφυλάττω.
Προφυλακή, ἡ, avant-garde.
Προφύλαξις, ἡ, précaution.
Προφυλακτήριον et προφυλακτικόν, τό, préservatif.
Προφυλακτικός, ή, όν, qui sert de préservatif. gr. anc.
Πρόχειρος, η, ον, qui est sous la main. Πρόχειρον ἐγχειρίδιον, un manuel. Ἐκ προχείρου, *hell*, avec la plus grande facilité, en un instant.

Προχθές, *adv.* avant-hier.
Προχθεσινός, ή, όν, d'avant-hier.
Πρόχωμα, τό, digue, levée de terre; terrasse. r. προχόω.
Προχώρησις, ή, avancement.
Προχωρῶ, avancer. gr. anc.
Προψάλλω, préluder.
Πρόωρος, *adj.* prématuré.
Πρύμνη, ή, poupe de navire.
Πρώην, *adv.* autrefois, naguères. Πρώην ἰησουΐτης, ex-jésuite.
Πρωΐ, *adv.* matin, de bonne heure.
Πρωΐ, τό, l'aube, le matin. gr. anc.
Πρωΐα, ή, la matinée.
Πρώϊμα, *adv.* prématurément.
Πρώϊμος, *adj.* prématuré, précoce. gr. anc.
Πρώρα, ή, gr. anc. V. Πλώρη.
Πρῶτα, *adv.* auparavant. || D'abord. gr. anc.
Πρωταρχίζω, commencer avant tout. r. πρῶτον, ἄρχω.
Πρώτατον, τό, primauté, capitainerie.
Πρωτεῖον, τό, primauté; primatie. || Prééminence. gr. anc.
Πρωτεξάδελφη, ή· πρωτεξάδελφος, ό, cousine et cousin issus de germain. r. πρῶτος, ἐξάδελφος.

Πρωτερινός, V. Προτερινός.
Πρωτεύω, avoir la prééminence, tenir le premier rang. || Av ne primauté, une capitain
Πρώτη, ή, s. ent. ὥρα, pri office.
Πρωτήτερα, etc., V. Προτή
Πρωτογαλιά, ή· πρωτόγαλον crême du lait; le premie après l'accouchement.
Πρωτογέννητος, η, ον, aîné
Πρωτογεννήτρα, ή, femm accouche pour la pre fois. r. πρῶτος, γεννάω.
Πρωτόγερος, ό, doyen des lards. r. πρῶτος, γέρων.
Πρωτοδεκάδαρχος, ό, se major; maréchal des-chef. r. πρῶτος, δεκάς, ἀ
Πρωτοδιάκονος, ό, archi
Πρωτοδιδάσκαλος, ό, d'une académie, su d'un collège.
Πρωτόθρονος, *adj.* qui oc premier siège. gr. anc.
Πρῶτοι, οἱ, les primats.
Πρωτοϊατρός, ό, méd chef.
Πρωτοκαθεδρία, ή, préén préséance; présidenc
Πρωτοκάθεδρος, ό, prés

, présider; avoir la

ς, *adj*. le plus fai-
:ματος, fatigue.
;, ὁ, chef de vo-
πτης.
, *adj*. appelé le
κλητός, de καλέω.
, τό, protocole.
ὁ, chef de bandits.
ἡ, primeur. r. λο-
le pois, etc.
, η, ον, précoce.
ις, ὁ, le chef de
ιάγειρος.
ς, ὁ, le premier

ἡ, le premier de
τος, et maius.
ρ et πρωτομάστο-
·emier maître ou-
tecte. r. it. mastro.
κς, ὁ, le premier
Étienne.
ἡ, le premier du
, gén. μηνός.
·. premièrement.||
. gr. anc.
le premier.
ς, ὁ, protonotaire.
ὁ, archiprêtre.

Πρωτοπειρία, ἡ, apprentissage, rudiment. gr. anc.

Πρωτόπειρος, η, ον, qui essaie pour la première fois; commençant, apprenti.

Πρωτοπλάστης, ὁ, qui a formé le premier. gr. anc.

Πρωτόπλαστος, *adj*. qui a été formé le premier, *comme Adam*. gr. anc.

Πρωτοξάδελφος, V. Πρωτεξάδελφος.

Πρωτοπαλληκάρι, τό, protopallikare, ou lieutenant d'un capitaine d'armatoles. r. πρῶτος, πάλληξ. V. Παλληκάρι.

Πρωτοπρεσβύτερος, ὁ, archiprêtre.

Πρῶτος, η, ον, premier, gr. anc.

Πρῶτος, ὁ, lieutenant. || Prote.

Πρωτοσπαθάριος, ὁ, protospathaire, ou premier porte-épée.

Πρωτοστάτης, ὁ, chef; principal. gr. anc.

Πρωτοστράτηγος, ὁ, général en chef.

Πρωτόσχολος, ὁ, le premier des écoliers. r. σχολή.

Πρωτοτοκεῖα, τά, droit d'aînesse. gr. anc.

Πρωτοτοκία, ἡ, aînesse.

Πρωτότοκος, *adj*. aîné.

Πρωτότυπον, τό, prototype, modèle, original.

Πρωτότυπος, η, ον, original.

Πρωτοφανής et πρωτοφανήσιμος, *adj.* précoce.

Πρωτοφανίστικον, τό, prémices.

Πρωτοχρονιά, ἡ, la nouvelle année, le premier jour de l'an.

Πρωτοψάλτης, ὁ, premier chantre, maître de chapelle.

Πταίγω, V. Πταίω.

Πταίσιμον, τό, et πταῖσμα, faute, péché.

Πταιστής, ὁ, coupable, pécheur; fém. ἡ πταίστρα.

Πταίω, commetrre une faute, faillir, pécher. *gr. anc.* || Choquer, offenser.

Πταιρνίζομαι, V. Πταρνίζομαι.

Πταρμός, ὁ, éternuement.

Πταρνίζομαι et πτερμίζομαι, éternuer. r. πτάρνομαι.

Πτάρνισμα et πτέρμισμα, τό, éternuement.

Πτελειά, ἡ, orme, *arbre*. r. πτελέα.

Πτεράκι, τό, petite aile, petite plume. r. πτερόν.

Πτέρνα, ἡ, talon. gr. anc.

Πτερνιστῆρι, τό, éperon.

Πτερόν, τό, aile. || Plume.

Πτεροπώλης, ὁ, plumassier.

Πτεροῦγα, ἡ· πτερύγιον, τό, aile. r. πτέρυξ.

Πτερουγίζω, battre des ailes.

Πτερώνω, donner des ailes. r. πτερόω.

Πτερωτός, ἡ, όν, ailé.

Πτηνόν, τό, volatile. gr. anc.

Πτισάνη, ἡ, tisane. gr. anc.

Πτύμα, τό, πτύσιμον· πτύσις, ἡ, crachement.

Πτύον, τό, pelle. *Homère.*

Πτύσμα, τό, crachat. || Crachement.

Πτύω, cracher. gr. anc.

Πτῶσις, ἡ, chute. || Décadence. || Cas, *t. de grammaire*. gr. anc.

Πτωχά, *adv.* pauvrement.

Πτωχαίνω, appauvrir. || Tomber dans la pauvreté.

Πτωχεία, ἡ, pauvreté. gr. anc.

Πτωχεῖον, τό, hôpital de pauvres.

Πτώχευμα, τό, appauvrissement.

Πτωχεύω, devenir pauvre, être dans la pauvreté, mendier.

Πτωχή, ἡ, pauvresse.

Πτωχία, V. Πτωχεία.

Πτωχικά, *adv.* pauvrement.

Πτωχικόν, τό, ce qui appartient à un pauvre. Τὸ πτωχικόν μου, ma pauvre maison.

ον, τό, hôpital pour
es. gr. anç.
, ἡ, les pauvres *en*

ς, *adj*. ennemi des
. μάχομαι.
mendiant, pauvre.
όν, pauvre. gr. anc.
, τό, hôpital pour
s. r. lat. hospitium.
ῖον, τό, maison où
ris les pauvres.
ς, *adj*. qui nourrit
s. gr. anc.
α, *adv*. assez pau-

ος, η, ον, pauvret.
adj. pygmée, nain.
. d'une manière é-
réquemment.
, épaisseur, densité.
, *adj*. qui a une bar-
e. r. γένειον.
, *adj*. qui a les che-
s. r. μαλλός.
όν, dense, épais. gr.

ἡ, densité, épais-

τό, épaississement,
tion.

Πυκνώνω, épaissir, condenser.
Πύκνωσις, ἡ, V. Πύκνωμα.
Πυκνωτικός, ή, όν, propre à épaissir, à condenser.
Πύλη, ἡ, porte. gr. anc.
Πυλωρός, ὁ, portier. ‖Pylore, *orifice inférieur de l'estomac*.
Πυξαρένιος, α, ον, de buis.
Πυξάρι, τό, buis, *arbuste*.
Πύξος, ὁ, buis, *arbuste et bois*. gr. anc. ‖Morille, *plante*.
Πῦρ, τό, feu. gr. anc.
Πυρά, ἡ, bûcher. ‖Chaleur.
Πυρά, *adv*. chaudement.
Πυράγρα, ἡ, pincettes. gr. anc.
Πυράδα, ἡ, chaleur. r. πῦρ.
Πυραμίδα, ἡ, pyramide.
Πυραμιδοειδής, *adj*. pyramidal.
Πυργοποιΐα, ἡ, la construction de la tour de Babel. r. πύργος, ποιέω.
Πυργόπουλος, ὁ, dim. de πύργος.
Πύργος, ὁ, tour. *gr. anc.* ‖Maison de campagne.
Πυργουλιά, ἡ, treille.
Πυργώνω, flanquer de tours; fortifier. r. πυργόω.
Πυρετός, ὁ, fièvre. gr. anc.
Πυρετώδης, *adj*. fiévreux. ‖ Fébrile.

ῖον, τό, hôpital pour
·es. gr. anc.
ί, ή, les pauvres *en*

ις, *adj*. ennemi des
r. μάχομαι.
, mendiant, pauvre.
, όν, pauvre. gr. anc.
ο, τό, hôpital pour
es. r. lat. hospitium.
εῖον, τό, maison où
·ris les pauvres.
ος, *adj*. qui nourrit
es. gr. anc.
κα, *adv*. assez pau-

κος, η, ον, pauvret.
adj. pygmée, nain.
ν. d'une manière é-
'réquemment.
ι, épaisseur, densité.
;, *adj*. qui a une bar-
se. r. γένειον.
ς, *adj*. qui a les che-
is. r. μαλλός.
, όν, dense, épais. gr.

ή, densité, épais-

τό, épaississement,
ation.

Πυκνώνω, épaissir, condenser.
Πύκνωσις, ή, V. Πύκνωμα.
Πυκνωτικός, ή, όν, propre à épaissir, à condenser.
Πύλη, ή, porte. gr. anc.
Πυλωρός, ό, portier. ‖Pylore, *orifice inférieur de l'estomac*.
Πυξαρένιος, α, ον, de buis.
Πυξάρι, τό, buis, *arbuste*.
Πύξος, ό, buis, *arbuste et bois*. gr. anc. ‖Morille, *plante*.
Πῦρ, τό, feu. gr. anc.
Πυρά, ή, bûcher. ‖Chaleur.
Πυρά, *adv*. chaudement.
Πυράγρα, ή, pincettes. gr. anc.
Πυράδα, ή, châleur. r. πῦρ.
Πυραμίδα, ή, pyramide.
Πυραμιδοειδής, *adj*. pyramidal.
Πυργοποιΐα, ή, la construction de la tour de Babel. r. πύργος, ποιέω.
Πυργόπουλος, ό, dim. de πύργος.
Πύργος, ό, tour. *gr. anc.* ‖Maison de campagne.
Πυργουλιά, ή, treille.
Πυργώνω, flanquer de tours; fortifier. r. πυργόω.
Πυρετός, ό, fièvre. gr. anc.
Πυρετώδης, *adj*. fiévreux. ‖ Fébrile.

Πυρετώνω, avoir la fièvre. gr. anc. *πυρεταίνω*.

Πυρίκαυστος, η, ον, brûlé par le feu.‖Combustible.

Πυριλαμπής, *adj*. brillant comme le feu; étincelant. gr. anc.

Πύρινος, η, ον, de feu; igné. gr. anc.

Πυρῖτις, ἡ, s. ent. *κόνις*, poudre à canon.

Πυρκαϊά, ἡ, incendie. gr. anc.

Πυρνοκόκκι, τό, kermès ou coccus, p. *πρινοκόκκι*.

Πυροβόλημα, τό, l'action de battre le briquet.

Πυροβολικά, τά, tout ce qui sert à battre le briquet.‖Munitions de guerre.

Πυροβολικός, ή, όν, qui lance du feu. Πυροβολικὰ ὄργανα, bouches à feu; artillerie. r. *πῦρ* et *βάλλω*.

Πυροβολοθήκη, ἡ, boîte de briquet.

Πυροβολόπετρα, ἡ, pierre à feu.

Πυρόβολος, ὁ, briquet.

Πυροβόλος, *adj*. qui lance du feu. *gr. anc*. Πυροβόλον ὄργανον, pièce d'artillerie.

Πυροβολῶ, battre le briquet.‖Tirer *une arme à feu*.

Πυροστιά, ἡ, chenet. r. *πῦρ*, *ἵστημι*.

Πυροτέχνασμα, τό, artifice. r. *πῦρ*, *τέχνη*.

Πυρώδης, *adj*. qui donne de la chaleur; ardent. gr. anc.

Πύρωμα, τό, échauffement; inflammation.

Πυρώνω, enflammer.‖Échauffer; couver. r. *πυρόω*.

Πύρωσις, ἡ, V. Πύρωμα.

Πυρωστιά, V. Πυροστιά.

Πῶ ou 'πῶ, p. *εἰπῶ*, aor. subj. de *λέγω*.

Πώγων, ὁ, menton. (*gr. anc*. barbe.)

Πωλῶ, etc., V. Πουλῶ, etc.

Πῶλος, ὁ, poulain. gr. anc.

Πωρικά, τά, le dessert.

Πωρικόν, τό, fruit. r. *ὀπώρα*, fruits de l'automne.

Πῶς, *adv*. comment.‖Pour *ὅτι*, que. Πῶς ἔχετε; comment vous portez-vous? Μὲ εἶπε πῶς τὸ ἔκαμε, il m'a dit comment il l'a fait. Λέγει πῶς εἶσαι ἕνας μεθύσταχας, il dit que tu es un ivrogne. Τὸ πῶς, le comment. Πῶς, *enclitique*, en quelque façon. Πλαγίως πως, obliquement en quelque sorte.

Ρ

, dix-septième lettre de
abet, numériquement
l'accent aigu vaut cent
avec un signe au-dessous
ent mille.
, τό, billet.
τό, rabbin, maître. r.

ι, τό, petite baguette.
ιά, ἡ, un petit coup de
tte; une petite baston-

τό, baguette, gaule;
; bâton.||Bastonnade.
, ἡ, coup de bâton.||Bas-
de.
, battre; donner la bas-
de. gr. anc.
ια, τό, bastonnade.
ής, ὁ, celui qui donne
ups de bâton.
ἡ, bâton; verge. gr. anc.
χος, ὁ, licteur; *adj.* ῥαϐ-
; θυρωρός, huissier à

, ἡ, fente, crevasse.
ι, τό, petite fissure.

Ῥαγδαῖος, α, ον, impétueux, violent. *gr. anc.* Ῥαγδαία βροχή, pluie à verse, ou par torrents.

Ῥαγδαίως, *adv.* impétueusement. Ῥαγδαίως βρέχει, il pleut à verse ou par torrents.

Ῥαγιάς, V. Ῥαειᾶς.

Ῥαδίκι, τό, et ῥαδίκιον, chicorée, *plante.*

Ῥαδικόσπορος, ὁ, graine de chicorée.

Ῥαδικόφυλλον, τό, feuille de chicorée.

Ῥαειᾶς et ῥαϊᾶς, ὁ, *pl.* οἱ ῥαειάδες, raïas, nom donné aux sujets turcs qui paient la capitation, tels que les Grecs, les Juifs, etc. r. or.

Ῥάζω, V. Ἀράζω. (*gr. anc.* mouiller.)

Ῥαθυμία, ἡ, paresse. gr. anc.

Ῥαθύμισμα, τό, désir vif.

Ῥάθυμος, η, ον, paresseux.||Emporté.

Ῥαθυμῶ, s'abandonner à la paresse.||Désirer, souhaiter.

Ῥαΐζω, fêler, fendre. || Se fen-

dre. r. ῥαίω.‖Frayer, *en parlant des poissons.*

Ῥάϊσμα, τό, fêlure, fente.‖Frai des poissons.

Ῥαϊσματιά, ἡ, fêlure, fente.

Ῥακί, τό, eau-de-vie. r. or.

Ῥακίζομαι, s'enivrer d'eau-de-vie.

Ῥακοπουλειό, τό, et ῥακοπωλεῖον, boutique où l'on vend de l'eau-de-vie. r. or. et πωλέω.

Ῥακοπούλης et ῥακοπώλης, ὁ, marchand d'eau-de-vie.

Ῥαμαζάνι, τό, ramadan, carême des Turcs. r. or.

Ῥάμμα, τό, fil.‖Couture. r. ῥάπτω.

Ῥαμματένιος, ια, ον, de fil.

Ῥαμμένος, η, ον, cousu.

Ῥάμνα, ἡ· ῥάμνος, ὁ, branche d'arbre avec ses fruits et ses feuilles. r. lat. ramus.

Ῥαμνί, τό, aiguière. r. ῥαίνω.

Ῥαμπάρβαρον, το, rhubarbe. r. ῥαβάρβαρον, racine récoltée par les étrangers, οἱ βάρβαροι, sur les bords du Rha ou Volga.

Ῥάμφος, τό, bec *d'oiseau*. gr. anc.

Ῥανίς, ἡ, goutte qui tombe.

Ῥαντίζω, arroser, asperger.

Ῥάντισμα, τό· ῥαντισμός, ὁ, aspersion, arrosement.

Ῥαντιστήριον, τό, aspersoir, goupillon.

Ῥαξίνι, V. Ῥεξίνι.

Ῥαπά, ἡ, râpe r. it.

Ῥαπανάκι, τό, radis.

Ῥαπάνι, τό· ῥαπανίδα, ἡ, et ῥάπανον, τό, rave, raifort. r. ῥάφανος.

Ῥάπη, ἡ, baguette, verge.‖Fé de paille. r. ῥαπίς.

Ῥάπιαις, αἱ, le chaume. m

Ῥάπισμα, τό, soufflet, gifle.

Ῥαπίζω, souffleter. gr. anc.

Ῥάπτης ῥάπτω, etc., V. Ῥά

Ῥασευχή, ἡ, bénédiction de bit de religieux.

Ῥασίκι, τό, couleur pour cir les sourcils.

Ῥάσον, τό, habit de reli

Ῥασοφόροι, οἱ, les religi

Ῥασοφόρος, *adj*. qui po bit de religieux.

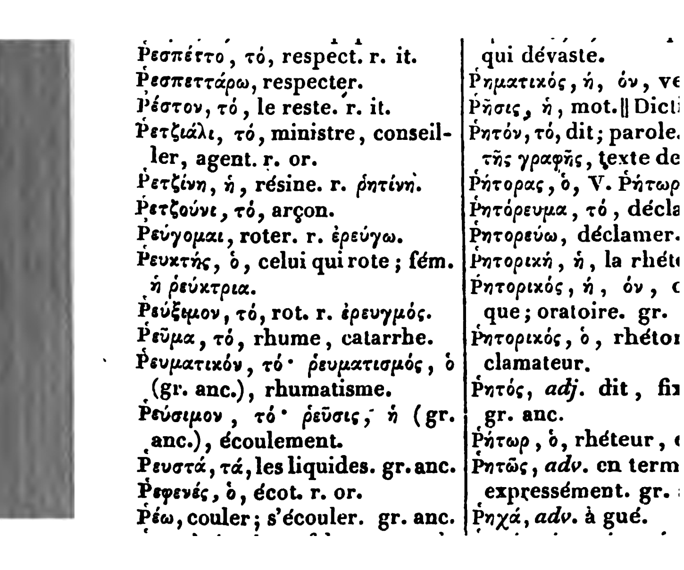
Ῥασοφορῶ, être vêtu d' de religieux.

Ῥαφή, ἡ, couture.‖Su *chirurgie*. gr. anc.

Ῥαφταργαστῆρι, τό, b tailleur. r. ἐργαστήρ πτης.

ὁ, *pl.* οἱ ῥαφτάδες, tail-
'*habits.* r. ῥάπτης.
ν, τό, ce qu'on paye
ı façon d'un habit, pour
:commodage, etc. ‖ Bou-
le tailleur.
α, ἡ, couturière.
ύλα, ἡ, fille de tailleur.
ε couturière.
ύλον, τό, fils de tailleur.
tailleur.
, ἡ, couturière.
coudre. r. ῥάπτω.
, dos, échine. ‖ Hauteur,
et. r. ῥάχις.
:ός, ἡ, όν, rachitique.
, ἡ, rachitis, *maladie.*
ἡ, suie.
ι, ἡ, colline. r. ῥαχίς.
ικαλον, τό, l'os de l'é-
r. ῥάχις, κοκκάλος.
ι, τό, couture. r. ῥάψις.
α, ἡ, rhapsodie. gr. anc.
, ἡ· ῥεβάνι, τό, terrain
.
, τό, rhubarbe.
et ῥεβίθι, τό, V. Ῥοβίθι.
ιό, couleur. r. ῥεγίστης,
rier. ‖ Tour, niche, plai-
ie. r. or.
, etc., V. Ὀρέγομαι.

Ῥέγουλα, ἡ, règle. r. lat. regula.
Ῥεέμιον, τό, ôtage. Οἱ κρατη-
μένοι ὡς ῥεέμια, les citoyens
retenus en ôtage.
Ῥεζές, ὁ, gond, fiche.
Ῥειγάνι, τό, origan, *plante.* r.
ὀρείγανον.
Ῥεῖθρον, τό, ruisseau. gr. anc.
Ῥέμα, τό, courant d'eau, tor-
rent. V. aussi Ῥεῦμα.
Ῥεματάκι, τό, dim. de ῥέμα.
Ῥεματικόν, τό, V. Ῥευματικόν.
Ῥεματζάρης, *adj.* qui a des rhu-
matismes. r. ῥεῦμα.
Ῥεμάτισμα, τό, noyade, sub-
mersion.
Ῥεματίζω, noyer, submerger. ‖
Avoir un rhumatisme.
Ῥεματῶ, noyer. r. ῥεῦμα.
Ῥεμπέλλευσις, ἡ, rebellion.
Ῥεμπελλιστικά, *adv.* séditieuse-
ment.
Ῥεμπελλεύω, se révolter.
Ῥέμπελλος, *adj.* rebelle, sédi-
tieux. r. lat. rebellis.
Ῥεμπικαριστής, ὁ, distillateur.
Ῥεμπικάρω, distiller.
Ῥεμπίκι, τό, et ῥεμπίκον, alam-
bic.
Ῥεξίνι, τό, calotte.
Ῥεοβάρβαρον, V. Ῥαμβάρβαρον.

Ῥεσπέττο, τό, respect. r. it.
Ῥεσπεττάρω, respecter.
Ῥέστον, τό, le reste. r. it.
Ῥετζιάλι, τό, ministre, conseiller, agent. r. or.
Ῥετζίνη, ἡ, résine. r. ῥητίνη.
Ῥετζούνι, τό, arçon.
Ῥεύγομαι, roter. r. ἐρεύγω.
Ῥευκτής, ὁ, celui qui rote; fém. ἡ ῥεύκτρια.
Ῥεύξιμον, τό, rot. r. ἐρευγμός.
Ῥεῦμα, τό, rhume, catarrhe.
Ῥευματικόν, τό· ῥευματισμός, ὁ (gr. anc.), rhumatisme.
Ῥεύσιμον, τό· ῥεῦσις, ἡ (gr. anc.), écoulement.
Ῥευστά, τά, les liquides. gr. anc.
Ῥεφενές, ὁ, écot. r. or.
Ῥέω, couler; s'écouler. gr. anc.

qui dévaste.
Ῥηματικός, ἡ, όν, ve
Ῥῆσις, ἡ, mot. || Dicti
Ῥητόν, τό, dit; parole.
τῆς γραφῆς, texte de
Ῥήτορας, ὁ, V. Ῥήτωρ
Ῥητόρευμα, τό, décla
Ῥητορεύω, déclamer.
Ῥητορική, ἡ, la rhét
Ῥητορικός, ἡ, όν, c
que; oratoire. gr.
Ῥητορικός, ὁ, rhéto
clamateur.
Ῥητός, *adj.* dit, fi
gr. anc.
Ῥήτωρ, ὁ, rhéteur,
Ῥητῶς, *adv.* en term
expressément. gr.
Ῥηχά, *adv.* à gué.

;, ὁ, gué, endroit
·
·ègle.‖Ligne. r. it.
· Ῥειγάνι.
égler. r. it.
·., V. Ῥῆγας, etc.
, crête.
, verge.
, V. Ῥίξιμον.
η, ον, *part.* jeté.
frisson. gr. anc.
ὁ, frissonnement.
voir le frisson, grelot-
·γόω.
·acine. Ἡ ῥίζα τοῦ βου-
pied de la montagne.
, radicalement.
, un peu de riz.
·iz, *graine.* r. ὄρυζα.
adj. heureux dans ses
ses; *fém.* ῥιζικαριά.
hasarder. r. it.
·ὸ, destinée. Ἀπὸ ῥιζι-
· hasard. r. it. rischio.
, τὸ, riz au lait.
·, τὸ, gencive. r. ῥίζα,

dv. radicalemnt.
ὁ, enracinement.
·nraciner. r. ῥιζόω.
, enracinement.

Ῥιζωτός, ή, όν, qui a des racines.
Ῥίκτης et ῥίκτρης, ὁ, sorcier, de ῥίκτω, p. ῥίπτω, jeter (κλῆρον, un sort.)
Ῥίκτω, V. Ῥίπτω.
Ῥίμα et ῥιμάδα, ἡ, rime.
Ῥιμαδόρος et ῥιμαδοῦρος, ὁ, rimeur, poète.
Ῥιμάρω, rimer. r. it.
Ῥίνα, ἡ, nez. r. ῥίν.
Ῥίνι, τὸ, et ῥίνιον, lime. r. ῥίνη.
Ῥινίζω, limer. gr. anc.
Ῥίνισμα, τὸ, limure.‖Limaille.
Ῥινόκερως, ὁ, rhinoceros, *animal.* gr. anc.
Ῥίξιμον, V. Ῥίψιμον.
Ῥιπίδιον, τὸ, éventail. gr. anc.
Ῥίπτω, jeter. gr. anc.
Ῥισοπέλα, ἡ, V. Ῥυσιπέλα.
Ῥίφι, τὸ, aune, brasse.
Ῥίχνω, V. Ῥίπτω.
Ῥίψιμον, τό, l'action de jeter, jet. r. ῥίψις.
Ῥιψοκινδυνεύω, hasarder.
Ῥιψοκίνδυνος, *adj.* hasardeux.
Ῥοβίθι, τὸ, pois chiche. r. ἐρέβινθος.
Ῥοβολάω ou ῥοβολῶ, descendre.
Ῥόγα, ἡ, paye.‖Grain; pépin.‖ Tarentule, *araignée venimeuse.*

Ῥόγα τοῦ βυζιοῦ, mamelon ou bout de la mamelle. r. ῥώξ, gén. ῥόγος.

Ῥογαλίδα, ἡ, tarentule, *araignée venimeuse*. r. ῥάγιον.

Ῥογάτορας, ὁ, mercenaire.

Ῥόγευμα, τό, l'action de gager, de salarier.

Ῥογεύω, gager, salarier.

Ῥογί, τό, huilier.

Ῥογοδουλεύω, être aux gages de, à la solde de.

Ῥόδα, ἡ, roue. r. lat. rota.

Ῥοδακηνιά, ἡ, pêcher, *arbre*.

Ῥοδάκηνον, τό, pêche, *fruit*.

Ῥόδι, etc., V. Ῥοΐδι.

Ῥοδίζω, teindre en rose.

Ῥοδοδάφνη, ἡ, laurier-rose.

Ῥοδοκοκκίνη, ἡ, V. Ῥοδοκόκκινον.

Ῥοδοζάχαρι, τό, conserve de roses. r. σάκχαρ, ῥόδον.

Ῥοδοκόκκινον, τό, le carmin, le vermillon. r. κόκκος, ῥόδον.

Ῥοδοκόκκινος, η, ον, vermeil.

Ῥοδόλαδον, τό, huile rosat.

Ῥοδομέλι, τό, miel rosat.

Ῥόδον, τό, rose. gr. anc.

Ῥοδόξιδον, τό, vinaigre rosat.

Ῥοδόσταμμα, τό, eau de rose.

Ῥοδότοπος, ὁ, parterre de roses. gr. anc. ῥοδών.

Ῥόζα, ἡ, rose, diamant taillé à facettes par dessus, et plat par dessous. r. it. rosa.

Ῥοζάκι, τό, espèce de raisin blanc, fort beau.

Ῥοζάρικος, η, ον, nouveau.

Ῥοζάριο, τό, rosaire. r. it.

Ῥόζος, ὁ, nœud d'arbre. r. ὄζος.

Ῥοΐδι, τό, grenade, *fruit*.

Ῥοϊδιά, ἡ, grenadier. r. ῥοιά.

Ῥόκα, ἡ, quenouille.

Ῥοκάνι, τό, rabot. r. ῥυκάνη.

Ῥοκανίδια, τά, copeaux.

Ῥοκανίζω, raboter. ‖ Ronger.

Ῥοκάνισμα, τό, l'action de raboter; de ronger.

Ῥόκανον, τό, V. Ῥοκάνι.

Ῥοκᾶς, ὁ, lettre, peut-être du lat. rogatio.

Ῥοκίζω, filer à la quenouille.

Ῥόμβα, ἡ, robe. r. it.

Ῥόμβος, ὁ, rhombe, losange. ‖ Turbot. gr. anc.

Ῥομβοειδής, *adj*. qui a la forme d'un rhombe, d'un losange.

Ῥομφαία, ἡ, espadon; épée.

Ῥόπαλον, τό, massue. gr. anc.

Ῥοπή, ἡ, action, influence. Ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, *hell.* dans un clin d'œil, tout d'un coup.

Ῥοπίδι, τό, éventail. r. ῥιπίδιον.

ι, éventer, faire du

, τό, romarin, *arbuste*.
rosmarinum.
, V. Ῥουμπί.
ἡ, rue. || Ride. r. lat.
rugà, dans la basse la-
signifie aussi *rue*, de

ι, τό, l'action de se ri-

; se rider. r. lat. ruga.
ἡ, rue, *plante*. r. lat.

:, τό, narine. r. ῥώθων.
ίζω, ronfler.
ισμα, τό, ronflement.
, etc. V. Ῥοκάνι, etc.
, τό, bois, forêt.
ώτης, ὁ· ῥουμελιώτισσα,
ıme ou femme de Romé-
ıncienne Thrace et l'an-
Macédoine).
ιμπαρο, τό, V. Ῥαμπάρ-

et ῥουμπίνι, τό, rubis,
précieuse.
, τό, rouble, *monnaie*
environ 4 fr. 50 centi-
: France.
, ὁ, blond; fém. ῥούσσα.

Ῥοῦπι, τό, roupie, *monnaie de l'Inde*.
Ῥουφάτος, *adj*. V. Ῥουφητός.
Ῥούφημα, τό, absorption; trait.
Ῥουφητά et ῥουφιστά, en avalant, d'un trait.
Ῥουφητός et ῥουφιστός, *adj*. que l'on peut avaler.
Ῥουφῶ, avaler. r. ῥοφέω.
Ῥοῦχα, τά, hardes, bagage; pl. de ῥοῦχον.
Ῥουχάζω, ronfler. r. ῥογχάζω.
Ῥουχαλάκι, τό, petit habit.
Ῥουχαλίζω, V. Ῥουχάζω.
Ῥουχάλισμα, τό, ronflement.
Ῥουχαλιστής, *adj*. ronfleur.
Ῥούχινος, η, ον, de drap.
Ῥουχόγουνα, ἡ, pelisse de drap.
Ῥοῦχον, τό, drap. || Habit, vêtement.
Ῥουχοθήκη, ἡ, vestiaire, garde-robe.
Ῥουχοπωλήτης, ὁ, marchand d'habits.
Ῥουχοφυλάκιον, τό, V. Ῥουχοθήκη.
Ῥύαξ, ὁ (gr. anc.), et ῥύακας· ῥυάκι, τό, canal, ruisseau.
Ῥυμουλκεύω et ῥυμουλκιάρω, remorquer. r. ῥυμουλκέω, de ῥῦμα, corde, et ὁλκέω, traîner.

Ῥυμουλκία, ἡ· ῥυμούλκιον, τό, remorque. r. ῥυμουλκέω.
Ῥυπαρός, ή, όν, sale, crasseux.
Ῥυπαρότης, ἡ, saleté.
Ῥυπαροφειδωλος, crasseux, avare. r. ἡ, φείδω.
Ῥύπος, ὁ, crasse, ordure. gr. anc.
Ῥύπωμα, τό, l'action de salir.
Ῥυσίπελα, ἡ, et ρυσίπελας, τό, érysipèle. r. ἐρυσίπελας.
Ῥῦσις, ἡ, écoulement. gr. anc.
Ῥυσόπελας, τό, V. Ῥυσίπελα.
Ῥώγα, V. Ῥόγα. r. ῥώξ, ῥογός.
Ῥωγαλίδα, V. Ῥογαλίδα.
Ῥώγι, V. Ῥόγι.
Ῥώκα, V. Ῥόκα.
Ῥωμαΐκα, ἡ, la romaïca, danse grecque, qui vient des Romains.
Ῥωμαΐκά, *adv*. en grec moderne.
Ῥωμαΐκάτον, τό, le rit grec.
Ῥωμαΐκός, ή, όν, rom grec vulgaire. r. la (d'où Constantin vin siècle, s'établir en G
Ῥωμαῖος, α, ον, Grec. ||
Ῥωμαλαῖος, α, ον, rob
Ῥωμανός, ή, όν, Roma
Ῥώμη, ἡ, force, valeur
Ἡ νέα Ῥώμη, Constant
Ῥωσσικός, ή, όν, Russe. σία ἡ ρωσσική, l'Églis
Ῥῶσσος, ὁ, un Russe ; ῥῶσσα.
Ῥώτημα, τό, demand tion. r. ἐρώτημα.
Ῥωτηματικός, ή, όν, gatif.
Ῥώτησις, ἡ, V. Ῥώτημ
Ῥωτῶ, demander, int
Ῥωχαλίζω. V. Ῥουχαλί

Σ

Σ, sigma, dix-huitième lettre de l'alphabet, numériquement et avec un accent (σ′), indique 200; et avec un signe au-dessous (͵σ), 200000.
Σά, *conj*. V. Σάν.
Σάβανον, τό, suaire; linceul.
Σαβάνωμα, τό, ense ou action d'envelo dans un linceul
Σαβανώνω, ensevel lopper un mort da
Σαβανωτής, ὁ, cel lit un mort. r. σα

ικος, η, ον, de sabat;
di.
τό, sabat.||Samedi.
, Sabaoth ou dieu des
mot hébreu.
ἰ, lest. r. lat. saburra.
ι, τό, lestage.
ι, lester.
ις, ὁ, celui qui leste.
grand filet. gr. anc.
τό, serge, *étoffe.*
τό, caparaçon. r. σά-
ιse.
tc., V. Σαΐτα. r. lat.

, τό, petit bât.
ὁ, bâtier ou faiseur

:ό, bât. r. σάγη.
α, τό, l'action de bâ-

ι, bâter, mettre un bât.
ταγούνι, V. Σιαγόνι. r.

ι, carpe, *poisson.*
ἰσάζω, arranger, ac-

c., V. Σαπρός, etc.
aïque, *espèce de bar-*
ıtale.
faucon, et plus parti-
culièrement, faucon blanc. r.
or.

Σαΐτα, ἡ, flèche, *arme.*||Flèche *de voiture.*||Navette de tisserand. r. lat. sagitta.

Σαΐτευμα, τό, l'action de lancer des flèches; combat à coups de flèches.

Σαϊτευτής, ὁ, archer, tireur d'arc; fém. ἡ σαϊτεύτρα.

Σαϊτεύω, lancer des flèches.

Σαϊτιά, ἡ, coup de flèches.

Σαϊτοθήκη, ἡ, carquois.

Σαϊτοποῦλα, ἡ, petite flèche.

Σακᾶς, ὁ, badinage.

Σακάτευμα, τό, l'action d'estropier ou de s'estropier.

Σακατευτής, ὁ, qui estropie.

Σακατεύω, estropier. r. or.

Σακάτης, ὁ, estropié.

Σακκάκι, τό, petit sac.

Σακκί, τό, sac. r. σάκκος.

Σακκιάζω, ensacher ou mettre dans un sac.

Σάκκιασμα, τό, l'action d'ensacher.

Σακκοράφα, ἡ, grosse aiguille.

Σάκκος, ὁ, sac. gr. anc.

Σακκοῦλα, ἡ, sac; besace.||Bourse.

Σακκούλι, τό, petit sac.||Bourse.

Σακκουλιάζω, embourser; empocher. r. σάκκος.
Σακκούλιασμα, τό, embourse- ment.
Σάκχαρη, etc., V. Ζάχαρη, etc.
Σάλα, ἡ, salle, chambre. r. it.
Σαλαμάνδρα, ἡ, salamandre, *animal*. gr. anc.
Σαλαμόν, τό, saumon, *poisson*.
Σαλαμούρα, ἡ, saumure.
Σαλάτα, ἡ, salade. r. it.
Σαλατικά, τά, toute sorte d'herbes à manger en salade.
Σαλγάμι, τό, navet, *légume*.
Σάλευμα, τό· σάλευσις, ἡ, mouvement, agitation, remuement. r. σάλος.
Σαλευτής, ὁ, celui qui met en mouvement, qui remue.
Σαλεύω, secouer, remuer. || Se mouvoir; bouger. || S'émouvoir, se troubler. Μὴ σαλεύσῃς ἀπὸ τὸν τόπον σου, ne bougez pas de votre place. Ὁ νοῦς του ἐσάλευσε, il a perdu la tête (son esprit s'est troublé).
Σαλίαγκας, ὁ, limaçon, escarbot. r. σίελον, salive. (διὰ τὸ σιελῶδες τοῦ ζώου).
Σαλιάγκι, τό, petit limaçon.
Σαλιάρης, *adj*. baveux. r. σίαλον.
Σαλιάρικος, η, ον, qui jette de la bave, de la salive. r. σίελον.
Σαλιβαράκι, τό, petite bride.
Σαλιβάρι, τό, bride, frein. r. σιαλιστήρια. || Salvar ou culotte large. r. or.
Σαλιβαρώνω, brider. || Contenir.
Σαλίζω, saliver. || Couvrir de salive ou de bave. r. σίαλον.
Σαλιντζάδα, ἡ, le pavé.
Σαλιντζαδωτός, ἡ, όν, pavé.
Σάλιον, τό, salive. || Bave. gr. anc. σίαλον.
Σάλισμα, τό, salivation. || L'action de couvrir de salive.
Σαλιώνω, V. Σαλίζω.
Σάλλα, V. Σάλα.
Σάλνιτρον, τό, salpêtre. r. it.
Σαλπίγγισμα, V. Σάλπισμα.
Σαλπιγγιτής, V. Σαλπιστής.
Σάλπιγξ (gr. anc.), et σάλπιγγα, ἡ, trompette.
Σαλπίζω, sonner de la trompette.
Σάλπισμα, τό, son de la trompette, fanfare.
Σαλπιστής, ὁ, trompette, celui qui sonne de la trompette.
Σαλομών, ὁ, saumon, *poisson*.
Σαλταδόρος, ὁ, sauteur. r. it.
Σάλτζα, ἡ, sauce. r. it. salsa.
Σαλτζοῦνι, τό, saucisse.

etc., V. Σαγμάρι.
, ὁ, bruit, trouble, tra-
or.
υθος, ὁ, lézard verd.
, τό, zibeline.
γουνα, ἡ, pelisse de zi-
.
ιατή, ἡ, aloës.
τό, patience. r. or.
ος, ὁ, sureau. r. lat.
cus.
, τό, et σαμψών, ὁ, gros
, dogue.
ώσάν, conj. comme. ||
ue, puisque. Οἱ φίλοι σου
τάν τοὺς λωλούς, tes a-
nt comme des fous.
, τό, et σανδάλιον (gr.
sandale.
ίχη, ἡ, sandaraque, es-
le gomme. V. Σαντράχα.
ἡ, grande planche. r.

ι, τό, planchette.
, ὁ, marchand de plan-

τό, planche, ais; table.
διά ταῖς δάμαις, damier.
ορτα, ἡ, porte de bois.
καλα, ἡ, échelle de bois.
μα, τό, l'action de plan-
cheyer. || Plancher. || Échafaud *de construction.*
Σανιδώνω, plancheyer. r. σανίς.
Σανόν, τό, foin. r. fænum.
Σαντάλι, τό, chandelier.
Σαντράχα, ἡ, réalgal. r. σανδαράχη, arsenic rouge.
Σαντράζι, τό, et σαντράζιον· σαντράτζ, σαντρίκι et σαντρίκιον, échecs, *jeu.*
Σάπημα, V. Σάπισμα.
Σαπίζω, pourrir; carier. r. σήπω.
Σάπιος, ια, ον, pourri; carié.
Σάπισμα, τό, pourriture; carie.
Σαπουναριόν, τό, savonnerie.
Σαποῦνι, τό, savon. r. σαπώνιον.
Σαπουνίζω, savonner.
Σαπούνισμα, τό, savonnage.
Σαπουνόχωμα, τό, savonnette ou terre bolaire qui ôte les taches. r. σαπώνιον, χῶμα.
Σαπρός, ἡ, όν, pourri; carié.
Σαπρότης, ἡ, pourriture; carie.
Σάπφειρος, ὁ, saphir, *pierre.*
Σαράϊ, τό, et σαράγι, sérail, palais. r. or.
Σαράκι, τό, ver qui ronge.
Σαρακιάζω, être rongé de vers, se vermouler.
Σαράκιασμα, τό, vermoulure.
Σαρακοστεύω, faire le carême.

Σαρακοστή, ἡ, carême, p. τεσσαρακοστή.

Σαρακοστιανός, ή, όν, quadragésimal. Τρώγω σαρακόστιανά, faire maigre.

Σαρακοφάγωμα, τό, vermoulure.

Σαράντα, quarante, p. τεσσαράκοντα.

Σαρανταήμερον et σαραντάμερον, τό, l'avent; le carême.

Σαραντάρι, τό, le nombre de quarante. r. τεσσαράκοντα.

Σαράνταριά, ἡ, quarantaine.

Σαραντάρικος, η, ον, quarantième.‖De quarante ans.

Σαραντιάζω, faire ses relevailles. ‖Avoir quarante ans. ‖ Faire quarantaine. r. τεσσαράκοντα.

Σαράντιασμα, τό· σαραντισμός, ὁ, les relevailles.

Σαράφης, ὁ, banquier. r. or.

Σαράφικος, η, ον, de banquier.

Σαρδέλλα, ἡ, sardine. r. it.

Σαρδιβάνι, τό, jet d'eau.

Σαρίκι, τό, sorte de bonnet des femmes turques.

Σάρκα, ἡ, chair. ‖Luxure. r. σάρξ.

Σαρκάκι, τό, morceau de chair.

Σαρκικά, *adv.* charnellement.

Σαρκικός, ή, όν, charnel.

Σάρκινος, η, ον, de chair.

Σαρκοβόρος, *ad*

anc. Ορνεα σ

de proie.

Σάρκωμα, τό, i

Σαρκώνω, incar

μαι, s'incarne

Σάρκωσις, ἡ, in

Σαρμανίτζα, ἡ,

Σαρμᾶς, ὁ, bou

Σάρωμα, τό, l'a

‖Balai.‖*Au pl*

Σαρωματάκι, τό

Σαρωματιά, ἡ,

layer.

Σαρώνω, balay

Σαρωτής, ὁ, ba

Σάσμα, τό· σα

ment, accord

Σαστίζω, se con

bler. r. or.

Σάστισμα, τό,

ble, égareme

Σατανᾶς, ὁ, sat

qui signifie ad

Σατανικά, *adv.*

Σατανικός, ή, ό

Σατανόσπερμα,

Σατζμάδες, οἱ, p

drée.

Σατραπεία, ἡ,

vernement d'

', satrape. gr. anc.
ɩ, όν, satyrique.
, Satyre, *demi-dieu*
e fort lascif.
ézard. gr. anc.
saphir, *pierre.*
, clarté, évidence.
ıire voir clairement,
telligible, évident.

τό, éclaircissement.
clair, évident.
, safran. r. it.
. évidemment, clai-
r. anc.
casserole. r. or.
σαχλιάζω, se gâter,
'.
τό, corruption,
'.
όν, gâté, pourri.
ό, balcon. r. or.
ό, maroquin.
'. au dépourvu.
ένω, V. Σϐύνω.
ıuque. r. lat. cervix.
. Σϐύσιμον.
ésonner, bruire.
t σϐουρίτικα, *adv.* a-
bruit.
τό, bruissement.

Σϐοῦρλος, ὁ, roulette.
Σϐύμα, V. Σϐύσιμον
Σϐύνω, éteindre.||Effacer, raturer. r. σϐεννύω.
Σϐύσιμον, τό· σϐύσις, ἡ, extinction.||Rature, effacement.
Σϐυστῆρι, τό, éteignoir.
Σϐυστός, ή, όν, qu'on peut éteindre; qu'on peut effacer. || Éteint.
Σϐύω, V. Σϐύνω. r. σϐέω.
Σγουραίνω, créper.
Σγουρομάλης, *adj.* qui a les cheveux blonds.||Qui a les cheveux frisés. r. μαλλός.
Σγουρομμάτης, *adj.* qui a les yeux bleus. r. ὄμμα.
Σγουρός, ή, όν, blond.||Crépu, un peu frisé.
Σγουρωτός, ή, όν, crépé, frisé.
Σγουραίνω, créper, friser.
Σγραφίζω, égratigner. r. γράφω.
Σγράφισμα, τό, égratignure.
Σέ, *acc. de* σύ, te, toi.
Σέ, *prép.* dans. r. ἐς, p. εἰς.
Σεϐαίνω, entrer. r. ἐσϐαίνω.
Σέϐας, τό, culte.||Respect profond. gr. anc.
Σεϐάσμιος, ία, ον, vénérable.
Σεϐασμιότης, ἡ, sainteté.
Σεϐαστικός, ή, όν, V. Σεϐαστός.

Σέβομαι, vénérer, révérer.
Σεβαστός, ή, όν, vénérable, auguste. gr. anc.
Σεήζης, ὁ, palefrenier.
Σειρά, ή, file, ligne. || Suite, continuation. Ἡ σειρὰ τῆς ὁμιλίας, le fil du discours.
Σειρῆνα, ή, sirène. gr. anc. σειρήν, de σειρά, chaîne.
Σειρίτι, τό, galon, ruban.
Σείσιμον, τό, et σεῖσμα, secousse, ébranlement.
Σεισμός, ὁ, tremblement de terre. gr. anc.
Σεῖστρον, τό, sistre, *instrument.*
Σείω, ébranler; secouer; *au pass.* s'ébranler. gr. anc.
Σεκάλη, ή, seigle. r. it.
Σεκλέτι, τό, contrainte. r. or.
Σεκλετίζω, contraindre; gêner.
Σεκρέτο, τό, secret. r. lat., ou it.
Σεκρεταρία, ή, secrétaire, bureau.
Σεκρετάριος, ὁ, secrétaire *d'un particulier ou d'une assemblée.*
Σελήνη, ή, lune. gr. anc.
Σεληνιάζομαι, tomber du haut-mal. gr. anc.
Σεληνιακός, ή, όν, lunatique.
Σεληνίασμα, τό, accès d'épilepsie.
Σεληνιασμός, ὁ, haut-mal, lepsie.
Σεληνοδρόμιον, τό, calen lunaire. r. σελήνη, δρόμος.
Σεληνόσπορος, ὁ, graine de leri.
Σέληνον, τό, céleri, *légum*
Σελίς, ή, page. gr. anc.
Σελιχτάρης, ὁ, sélikhtar. C' porte-glaive, πρωτοσπαθά dignité qui existait che empereurs chrétiens de stantinople.
Σέλλα, ή, selle. r. it.
Σέλλωμα, τό, l'action de s
Σελλώνω, seller *un cheval*
Σελτές, ὁ, petit matelat; pl τέδαις. r. or.
Σεμιδάλι, τό, fleur de fari σεμίδαλις.
Σεμιδαλίτικος, η, ον, de farine.
Σεμνοδόχος, ὁ· σεμνοδοχο ή, prude. r. σεμνός, δοχέ
Σεμνοπρέπεια, ή, dignité; cence, honnêteté.
Σεμνοπρεπής, *adj.* noble e ve, majestueux; décent, nête. gr. anc.
Σεμνοπρεπῶς, *adv.* d'une nière décente, noble.

ϭόσωπος, η, ον, qui a
· vénérable. gr. anc.
, ή, όν, majestueux. ||
ıt, modeste.
ις, ή, majesté. || Décence,
stie. gr. anc.
, *adv.* noblement. || Dé-
ent.
, τό, sénat. r. it. ou lat.
ας, ὁ, et σενάτωρ, séna-
r. lat. senator.
ικός, ή, όν, sénatorial.
ρικὴ γνώμη, décret du

, ή, etc., V. Σινδόνη.
, ή, sentine. r. lat. sen-

άκι, τό, cassette.
ᾶς, ὁ, faiseur de caisses.
ι, τό, caisse. r. or.
όπουλον, τό, petite cas-

τό, coffre.
ίριος, ὁ, septembre,
r. lat. september.
, ή, όν, vénérable, au-
gr. anc.
ρης, ὁ, séraskier, *géné-*
ra. r. or.
κός, ή, όν, séraphique.
, V. Σαράφης.

Σεραφίμ, τό, séraphin. r. hébr.
Σεργιάνι, τό, amusement, promenade.
Σεργιανίζω, se divertir, se promener. r. or.
Σεργιάνισμα, τό· σεργιανισμός, ὁ, divertissement, promenade, festin.
Σεργοῦνι, τό, exil. r. or.
Σεργούτζι, τό, tiare. r. or.
Σερμαγές, ὁ, capital; argent.
Σερμπέτι, τό, sorbet. r. lat. sorbere.
Σερπετά, *adv.* vivement.
Σέρνω, tirer; traîner; mener: ἔτρεχε, σέρνονταν (Χριστόπουλος), il courait, il se traînait. r. σύρω.
Σερπετός, ή, όν, vif, alerte.
Σεῦκλον, τό, poirée. r. σεῦτλον.
Σευτάς, ὁ, bon commencement.
Σεφέρι, τό, troupe, armée, expédition militaire. r. or.
Σήκωμα, τό, levée; élévation. || Poids. || Le lever. Σήκωμα ἀπὸ ἀῤῥωστίαν, guérison.
Σηκώνω, lever; hausser. || Porter, supporter. || Susciter. Σηκώνω τὸ κεφάλι, s'enorgueillir, ou se mutiner. Σηκώνω πόλεμον, déclarer la guerre. Σηκώνω τὸ τουφέκι, armer le fusil. Σηκώ-

νω μίαν συνήθειαν, abolir un usage. Τὸ πλοῖον σηκώνει δέκα ποδάρια νερόν, le vaisseau tire dix pieds d'eau; *au pass.* se lever, etc. Τώρα ἐσηκώθηκα, je viens de me lever. Σηκώνομαι ἀπὸ μίαν ἀῤῥωστίαν, relever d'une maladie. Σηκώνομαι ἀπὸ τὸν ὕπνον, s'éveiller. r. σηκόω.

Σήκωσις, ἡ, V. Σήκωμα.

Σηκωτής, ὁ, celui qui lève, qui porte; fém. ἡ σηκώτρα.

Σημά, V. Συμά.

Σημάδεμα, τό, et σημάδευμα· σημάδευσις, ἡ, l'action de marquer. || L'action de viser. || Trait, dessein.||Gage, engagement. r. σῆμα, marque.

Σημαδευτής, ὁ, marqueur.||Celui qui vise.||Celui qui donne en gage; fém. ἡ σημαδεύτρα.

Σημαδευτικός, ή, όν, propre à marquer; significatif.

Σημαδευτός, *adj.* qu'on peut marquer ou noter.

Σημαδεύω, marquer, noter; indiquer, signifier. || Viser à un but.||Dessiner.||Gager, engager. r. σῆμα.

Σημαδάκι, τό, petite marque.

Σημάδι, τό, marque, note.||Signe, balafre.||But.||Ga μάδι τῆς πληγῆς, cicat σῆμα.

Σημαδολόγος, ὁ, signet vre.

Σημαδοφόρος, ὁ, enseign te-drapeau. r. σῆμα, φ

Σημαία, ἡ, étendard. gr

Σημαιοφόρος, ὁ, porte-d *gr. anc.*||Enseigne de v

Σημαντικός, ή, όν, signif

Σημαίνω, signifier.||Son

Σήμαμα, τό, sonnerie.

Σημαντῆρι, τό, et σήμ choche, clochette. V. τρα.

Σημάντρα, ἡ, simandre de fer ou de bois qui, de cloches, sert aux grecques, à appeler l les aux offices. r. σημα

Σημασία, ἡ, significatio

Σημεῖον, τό, signe, mar

Σημειοφόρος, ὁ, porte-

Σημείωμα, τό, remarq

Σημειώνω, noter; remar

Σημείωσις, ἡ, remarqu tation.||Procès-verbal.

Σημειωτική, ἡ, blason. στήμη τῆς σημειωτικ science héraldique. r.

ιdv. V. Σήμερον.
, ή, όν, d'aujourd'hui.
adv. aujourd'hui. Ἡ
, s. ent. ἡμέρα, le jour
rd'hui. gr. anc.
. V. Σεμιδάλι,
ή, bouleau, *arbre*.
, sèche, *poisson*.
V. Σισάμι.
ό· σιαγών, ό, mâchoire.
, esplanade. r. ἴσος.
ί, instrument de mu-

commoder, arranger;
r. ἰσάζω.
, badinage.
, turbot, *poisson*.
ς, ό, V. Σαλίαγκας.
. Σιάζω.
τό, et σίασμα· σιασμός,
d, arrangement; con-
r. ἰσάζω.
V. Σαστίζω.
échec. r. or.
ή, sibylle. gr. anc.
χνά, *adv*. tout douce-
n silence.
, όν, doux, tranquille.
ne. r. σιγαλός.
, ή, et σιγανοσύνη,
lité, silence.

Σιγή, ή, silence. gr. anc.
Σιγαλός, ή, όν, V. Σιγανός.
Σίγλος, ό, V. Σίκλα.
Σιγῶ, se taire, garder le silence. gr. anc.
Σιγουράρω, assurer. r. it.
Σιγουράρισμα, τό, assurance.
Σιγουριτά, ή, sûreté, assurance.
Σιγοῦρος, η, ον, sûr, assuré.
Σιδεριά, ή, grille de fer.
Σιδηράκι, τό, ferret, fer d'aiguillette.
Σιδηρᾶς, ό, marchand de fer; forgeron. gr. anc. σιδηρεύς.
Σιδηρένιος, α, ον, de fer.
Σιδηριά, ή, gros marteau.
Σιδηρικά, τά, du fer; ferremens, outils de fer. Σιδηρικὰ παλαιά, ferraille.
Σιδηρική, ή, s. ent. τέχνη, taillanderie, métier de marchand de fer.
Σιδηρίτης, ό, pariétaire, *plante*. ‖Espèce de raisin noir.
Σιδηροκόπος, ό, forgeron, taillandier. r. σίδηρος, κόπτω.
Σιδηροδένω, enchaîner. r. δέω.
Σιδηροδέσμιος, *adj*. chargé de fers, enchaîné.
Σιδηροκόλλημα, τό, soudure,
Σιδηροκολλημένος, η, ον, soudé.

mettre quelqu'un aux fers.

Σιδηροπαράθυρον, *τό*, grille de fenêtre en fer.

Σιδηροποκάμισον, *τό*, cotte de maille en fer. r. lat. camisium.

Σιδηροσκουριά, *ἡ*, rouille de fer. r. *σκώρ*.

Σιδηρόσυρμα, *τό*, fil de fer.

Σιδηροσκούφια, *ἡ*, casque de fer.

Σιδηροστιά, *ἡ*, trépied, *ustensile de cuisine*. r. *ἑστία*.

Σιδηροφτιάρι, *τό*, pelle de fer.

Σιδήρωμα, *τό*, l'action d'enchaîner. ‖Repasser avec le fer.

Σιδηρώνω, enchaîner. ‖Garnir de fer. ‖Repassage avec un fer. r. *σιδηρόω*.

Σίκλα, *ὁ*, *σικλί*, *τό*· *σίκλος*, *ὁ*, seau.

Σιμωνιακός, *ἡ*, *ὁ*

Σινάβρι et *σινάπ*

moutarde. r. *σι*

Σιναπίδι, *τό*, ocr

ge, sinople. r

du Pont, où or

Σιναποδοχεῖον, *τ*

Σιργιανίζω, etc.,

Σινδέφι, *τό*, nac

Σινδονάκι, *τό*, di

Σινδόνη, *ἡ*· *σινδ*

lit, linceul. r.

manger en cuiv

Σινί, *τό*, tourtièr

Σιρμαγές, *ὁ*, arge

Σισάμι, *τό*, sésa

Σισαμόλαδον, *τό*

same. r. *ἐλάδι*

Σισιανές, *ὁ*, but.

blé, froment.
ό, récolte du blé.
ον, τό, grange, gre-
et σῖτος.
τής et σιταροπραγματ-
marchand de blé.
, ό, grenier.
ον, τό, champ de
ς, χώρα.
τό, fourniture de
ation. || Paye, gage.

rrir, alimenter.
, l'action de nour-
c. σιτισμός.
τό, grenier. gr. anc.
; froment. *gr. anc.*
ine, *plante.*
et σίφων, ouragan,
Siphon, ou tube à
les liqueurs (gr.
ogne.
sécher à l'air. || Se
iphon.
, siphon, tube.
., etc., V. Σύχλιος,

pe à fumer.
ή, canne ou tuyau
. r. lat. virga.
taire, faire silence.

Σιωπή, ή, silence. Σιωπή, σίγα, chut, paix.
Σιωπηλόν, τό, taciturnité.
Σιωπηλός, ή, όν, taciturne, silencieux. gr. anc.
Σιωπηλῶς, *adv.* tacitement.
Σιώπημα, τό, l'action de se taire.
Σιωπημένος, η, ον, passé sous silence.
Σιωπηρός, ή, όν, V. Σιωπηλός.
Σιώπησις, ή, silence. gr. anc.
Σιωπῶ, se taire, ne dire mot.
Σκάβγω, V. Σκάπτω.
Σκάζω, crever, pouffer. || S'affliger. r. σχάω.
Σκαθί, τό, loriot, *oiseau.*
Σκάλα, ή, échelle. || Escalier. r. lat. scala. || Échelle, place de commerce sur les côtes des mers du Levant.
Σκάλευμα, V. Σκάλισμα.
Σκαλεύω, etc., V. Σκαλίζω, etc.
Σκαλίδα, ή, houe, pioche. gr. anc. σκαλίς.
Σκαλί et σκαλίδι, τό, degré, marche, échelon.
Σκαλιδοπάτημα, τό, m. sign.
Σκαλίζω, sarcler, fouiller, creuser. *gr. anc.* || Graver, sculpter. || Fureter. || Exciter. Σκαλίζω τὰ δόντια, τὰ αὐτιά, curer les

dents, les oreilles. Γράμματα σκαλισμένα, des lettres gravées.

Σκάλισμα, τό, sarclure. || Fouille. || Recherche. || Aiguillon.

Σκαλιστῆρι, τό, sarcloir. || Cure-oreille; Cure-dent.

Σκαλιστής, ὁ, sarcleur. || Fureteur. r. σκαλεύω.

Σκαλοπάτι, τό, marche, échelon.

Σκαλοποῦλα, ἡ, petite échelle; petit escalier.

Σκαλούνι, τό, échelon, marche.

Σκάλωμα, τό, attache, attachement; l'action d'accrocher, de s'accrocher.

Σκαλώνω, attacher, accrocher. || S'attacher, s'accrocher.

Σκαλωσιά, ἡ, échafaud de maçon. r. lat. scala.

Σκαλωστῆρι, τό, agrafe.

Σκαλωτός, ἡ, όν, fait en forme d'échelle, échelonné.

Σκαμπαβία, ἡ, scampavia, espèce de chaloupe canonnière. r. it. scampare, et via.

Σκάμμα, τό, l'action de fouir, de creuser, de piocher.

Σκαμμένος, η, ον, part. de σκάπτω.

Σκαμνάκι, τό, petite chaise, petit tabouret.

Σκαμνί, τό, tabouret, ch
lat. scamna.

Σκανδαλιάρης et σκανδαλι
adj. scandaleux.

Σκανδαλίζω, scandaliser.
λίζω μίαν μηχανήν, d
une machine.

Σκανδάλισμα, τό, l'act
scandaliser.

Σκάνδαλον, τό, scandale.

Σκανδαλοποιός, ά, όν, qui
scandale. r. σκάνδαλον

Σκανδαλόποιῶ, scandalis

Σκανδαλώδης, adj. scand

Σκάνω, V. Σκάζω.

Σκαντζόχοιρος, ὁ, héris
ἄκανθα, et χοῖρος.

Σκαπετίζω, fuir; écha
it.

Σκαπουλίζω, éviter.

Σκαπούλισμα, τό, l'acti
viter.

Σκάπτης, ὁ, qui pioch
creuse. gr. anc. σκαπτή

Σκαπτικόν, τό, prix d'u
d'une fouille.

Σκάπτω, fouir, creuser
ler. Πηδᾷ ὑπὲρ τὰ ἐσκ
hell. il sort de sa sphè

Σκάρα, ἡ, gril. r. ἐσχάρα

Σκαρί, τό, carène, quille

, α, ον, d'écarlate.
ὁ, écarlate. r. it.
ἡ, petit gril.
:are, *poisson.*
, escarpin. r. it.
:αρφνιά, τά, le sort.
:llébore, *plante.*
ὁ, et σκάσμα, l'ac-
ver, rupture.
σμάδα et σκασματιά,
rasse. r. σχάζω.
l'action de crever,
'ristesse. || *impréca-*
:.
etc., V. Σχατογέρος.
:, V. Σχατοδουλειά.
ίνα, ἡ, crottin ou
cheval.
merde, fiente. gr.

ι, l'action d'embre-
:tion de fumer un

nbrener. || Fumer un
σκατόν.
ıche, coffre de bois
trit le pain; sebille.
'action de piocher,
; fossé. gr. anc.
grande huche.
huche, coffre où

l'on pétrit le pain; sebille;
auge en bois.
Σκάφος, τό, esquif. gr. anc.
Σκάφτης, ὁ, et σκαφτιάς, laboureur; piocheur. r. σκαπτήρ.
Σκάφτω, V. Σκάπτω.
Σκάψιμον, τό, l'action de piocher, de creuser; fossé.
Σκεβρός, ἡ, όν, plié, courbé.
Σκεβροτικός, ἡ, όν, pliant.
Σκέβρωμα, τό, courbure.
Σκεβρώνω, plier, courber.
Σκεδάζω, dissiper, perdre. *gr. anc.* Σκεδάζω τόν καιρὸν, tuer le temps.
Σκέδρον, τό, parchemin.
Σκελετόν, τό, squelette. gr. anc.
Σκέλι, τό, jambe. || Pas. Σκέλι πρὸς σκέλι, pas à pas.
Σκελιά, ἡ, pas, enjambée.
Σκελίδα, V. Σκιλίδα.
Σκελίζω, étendre les jambes.
Σκέλος, τό, jambe. gr. anc.
Σκέντζεμα, τό, et σκεντζές, ὁ, tourment. r. or.
Σκεντζεύω, tourmenter, vexer.
Σκεπάζω, couvrir. *gr. anc.* || Protéger, défendre.
Σκεπαρνάκι, τό, petite hache.
Σκεπάρνι, et σκέπαρνον (gr. anc.), τό, hache.

Σκεπαρνιά, ἡ, coup de hache.
Σκεπαρνοπλάνια, ἡ, rabot.
Σκέπασμα, τό· σκέπασις, ἡ, l'action de couvrir; couverture; voile; tégument.
Σκεπασματάκι, τό, petite couverture.
Σκεπαστά, *adv.* à couvert.||En cachette.
Σκεπαστῆρι, τό, couvercle.
Σκέπη, ἡ, couverture.||Voile *de tête.*||Toit; tégument.||Protection.
Σκέπτομαι, examiner, méditer.
Σκέτος, η, ον, simple.
Σκευάζω, préparer, construire.
Σκεῦος, τό, vase; ustensile. *gr. anc.*||Pièce de canon.
Σκευοθήκη, ἡ, étui, gaîne.
Σκευοτάκι, τό, petit vase.
Σκευοφυλάκιον, τό, sacristie.
Σκευοφύλαξ, ὁ, sacristain.
Σκευωρία, ἡ, ruse, artifice.
Σκέψις, ἡ, méditation. gr. anc.
Σκηνή, ἡ, scène.||Tente. gr. anc.
Σκήνωμα, τό, campement.||Berceau de jardin.
Σκηνώνω, camper. r. σκηνόω.
Σκῆπτρον, τό, sceptre. gr. anc.
Σκιά, ἡ, ombre. Ἡ *σκιὰ τῶν δένδρων*, l'ombre des arbres. Ἡ

σκιὰ τῶν ἀποθ
des morts. gr.
Σκιαδερός, ή, όν
Σκιάδι, τό, et
peau.||Parasol
Σκιάζω, ombra
Épouvanter, s
sif s'épouvant
Σκιανόν, τό, lie
Σκιανερός, ή, όν
Σκίασμα, τό, ép
Σκιαστά, *adv.* e
Σκιάστρον, τό,
Σκίζω, etc., V.
Σκιλιδάκι, τό, p
Σκιλίδα, ἡ, gous
Σκιογραφία, ἡ,
Σκιογράφος, ὁ,
Σκιογράφω, des
Σκιοπέτο, τό, r
Σκιώδης, *adj.* so
Σκλάβα, ἡ, une
Σκλαβάκι, τό, p
Σκλαβεία, ἡ, es
Σκλαβίνα, ἡ, pe
Σκλαβολευθεριά,
ment. r. ἐλευθε
Σκλαβολευθερωμ
franchi.
Σκλαβόπουλητής
d'esclaves. r.

υλον, τό, jeune esclave.
ὁ, esclave. r. Sclavus,
n.
λακή, ἡ, prison d'es-

ι, τό, esclavage.
ι, réduire en escla-
ιι pass. tomber dans
age.
ιdv. rudement. ‖ Cruel-

γία, ἡ, mortification.
γικός, ή, όν, et σκλη-
, de mortification, qui
.
γῶ, mortifier. (gr. anc.
lurement.)
, ἡ, dureté, cruauté.
), durcir, endurcir. ‖
cruel. ‖ S'endurcir. ‖
cruel. r. σκληρός.
ιδία, ἡ, dureté de cœur.
ιδος, η, ον, et σκληροκάρ-
anc.), qui a le cœur dur.
ιδεύω, châtier cruelle-

ὸσωπος, η, ον, qui a
ge austère, un air dur.
ή, όν, dur. ‖ Cruel.
ιη, et σκληρότης (gr.
, dureté; cruauté.

Σκλιτάδα, ἡ, famille.
Σκλουδιάζω, se gâter, *en parlant d'un œuf.*
Σκλούδιος, *adj.* gâté, couvi.
Σκνίπαις, αἱ, cousins, *insectes.* r. σκνίψ, de σκνίπτω, piquer.
Σκόγιον, τό· σκόγιος, ὁ, écueil. r. it. de σκόπελος.
Σκολαρίκι, τό, pendant d'oreilles. (σχολαρίκιον, *Suidas.*)
Σκολιός, *adj.* fourbe, méchant. gr. anc.
Σκομπρί, τό, maquereau, *poisson.* r. σκόμβρος.
Σκόνη, ἡ, poudre. ‖ Poussière. r. κόνις.
Σκονιάζω, faire de la poussière.
Σκονίζαλος, ὁ, poussière. r. κόνις, et ζάλος, agitation.
Σκονίζω, couvrir de poussière.
Σκόνταμμα, τό· σκονταμός, ὁ, l'action de chopper, bronchade.
Σκοντάπτω, choper; broncher, trébucher.
Σκόνταψις, ἡ, V. Σκόνταμμα.
Σκοντουφλίζω, V. Σκοντάπτω.
Σκοντούφλισμα, V. Σκόνταμμα.
Σκόπελος, ὁ, écueil. gr. anc.
Σκοπός, ὁ, but; intention. ‖ Motif ou air d'une chanson.

Σκορδαλιά, ἡ, aillade ou sauce à l'ail. r. σκόρδον.

Σκορδοκεφαλή, ἡ, gousse d'ail.

Σκορδολάσαρον, τό, assa-fœtida ou larmes du laser. r. σκόρδον, et laser.

Σκορδομυτιά, ἡ, chiquenaude. r. σκόρδον et μύτις.

Σκόρδον, τό, ail. gr. anc.

Σκορδοσκελίδα, ἡ, gousse d'ail.

Σκορδώνω, frotter d'ail; assaisonner à l'ail.

Σκορπίδι, τό, scorpion de mer.

Σκορπιδόχορτον, τό, herbe aux scorpions.

Σκορπίζω, disperser. gr. anc.

Σκορπιόλαδον, τό, huile de scorpion. r. σκορπίος, ἐλάδιον.

Σκόρπιος, α, ον, dispersé, épars.

Σκόρπισις, ἡ· σκόρπισμα, τό, et σκορπισμός (gr. anc.), ὁ, dispersion; éparpillement.

Σκορπισμένα, *adv.* çà et là; de côté et d'autre.

Σκορπιστής, ὁ, qui disperse, qui dissipe; fém. ἡ σκορπίστρια.

Σκορπῶ, V. Σκορπίζω.

Σκοτάδι, τό, V. Σκότος.

Σκοτάκι, V. Συκωτάκι.

Σκοτάντερο, τό· σκοταριά, ἡ, fressure ou partie intérieure (ἐ... τερον) de certains animau... comme le foie (συκώτι), et...

Σκοτεῖδι, τό, V. Σκότος.

Σκοτεινάγρα, ἡ· σκοτεινάδα ... σκοτεινότης, obscurité. Ἡ σκ... τεινάγρα τῶν ὀμματιῶν, l'affai... blissement de la vue. r. σκότ...

Σκοτεινιάζω, obscurcir. || S'ob... curcir, s'éclipser. Ἐσκοτείν... σεν τὸ φεγγάρι, il y a eu éclip... de lune. Σκοτεινιάζει, il co... mence à faire obscur.

Σκοτείνιασμα, τό, obscurciss... ment.

Σκοτεινός, ἡ, όν, obscur. gr. an...

Σκοτεινούτζικος, η, ον, un p... obscur.

Σκότι, V. Συκώτι.

Σκοτίδι, τό, V. Σκότος.

Σκοτιδιάζω, s'obscurcir.

Σκοτίδιασμα, τό, obscurciss... ment.

Σκοτιστής, ὁ, qui étourdit p... son babil; fém. σκοτίστρια.

Σκοτίζω, obscurcir. || Étourdi... Μὴ μὲ σκοτίσῃς τὸ κεφάλι, n... me rompez pas la tête.

Σκότισμα, τό· σκοτισμός, ὁ étourdissement.

Σκοτοδινία, ἡ, éblouissement.

ὁ, obscurité, ténèbres.
:.
:, ἡ, étourdissement.
, τό· σκοτωμός, ὁ, et
ις, ἡ, meurtre.
, tuer; *au pass.* se tuer,
Ἐσκοτώθηκαν εἰς τὸν πό-
:ίλιοι ἄνθρωποι, il y eut
: combat mille hommes
s. Σκοτώνονται ἀνάμεσά
ls s'égorgent entr'eux.
όω, couvrir de ténèbres
: σκότος ὅσσ' ἐκάλυψεν.
e).
:, ὁ, tueur, meurtrier.
ι, τά, balayures. r. σκύ-

ζω, balayer; nettoyer.
τό, scudi, écu véni-
ouclier. r. lat. scutum.
ίρος, ὁ, écuyer, celui
·te l'écu ou bouclier. r.
, et φέρω.
crier. r. σκύζω.
κι, τό, boucle d'oreilles.
ίκι, τό, petit ver.
, τό, ver. r. σκώληξ.
άζω, être mangé aux
ourmiller de vers.
άρης et σκουληκιάρικος,
reux.

Σκουλήκιασμα, τό· σκουλήκιασις, ἡ, maladie qui engendre des vers; fourmillère de vers.

Σκουληκοφάγωμα, τό, vermoulure.

Σκουληκοφαγωμένος, η, ον, vermoulu. r. σκώληξ, φάγω.

Σκουληκοτρώγομαι, se vermouler, être mangé aux vers.

Σκουλί, τό, quenouillée. r. σκύλον. ‖ Scorsonère, salsifis, *légume.*

Σκούξιμον, τό, cri; dispute. r. σκύζω.

Σκουμπρί, τό· σκόμπρος, ὁ, V. Σκομπρί.

Σκοῦπα, ἡ, balai. ‖ Vergette. r. lat. scopæ.

Σκουπίδι, τό, balayure.

Σκουπίζω, balayer; nettoyer. ‖ Épousseter. r. lat. scopare.

Σκούπισμα, τό, l'action de balayer; de nettoyer; d'épousseter.

Σκουπηστής, ὁ, balayeur; celui qui nettoie.

Σκουπίτζα, ἡ, petit balai. ‖ Brosse, vergette. r. σκύϐαλον.

Σκουπόξυλον, τό, manche à balai. r. lat. scopæ, et ξύλον.

Σκουρδοῦλα, ἡ, la peste.

Σκουρδουλιασμένος, η, ον, empesté.
Σκουριά, ἡ, rouille. r. σκωρία.
Σκουριάζω, rouiller.‖Se rouiller.
Σκούριασμα, τό, rouillure.
Σκοῦσμα, τό· σκουσμός, ὁ, V. Σκούξιμον.
Σκουτάρι et σκουτάριον, τό, bouclier. r. lat. scutum.
Σκουταρωμένος, η, ον, armé d'un bouclier.
Σκουτέλα, ἡ, écuelle. r. lat. scutella.
Σκουτελάκι et σκουτέλι, τό, petite écuelle.
Σκουτί, τό, habit, vêtement.
Σκουφής, ὁ· pl. οἱ σκουφάδες, bonnetier.
Σκούφια, ἡ, coiffe, bonnet.
Σκουφούνι, τό, bas *pour les pieds*.
Σκούφωμα, τό, l'action de mettre une coiffe, un bonnet.
Σκουφώνω, se couvrir d'une coiffe, d'un bonnet.
Σκρίμα, τό, escrime. r. it.
Σκροπιός, etc., V. Σκορπιός.
Σκύβαλα, V. Σκούβαλα.
Σκυβία, ἡ, radeau. r. κύμβη.
Σκυθρωπάζω, s'affliger, s'attrister; avoir un air triste. gr. anc.
Σκυθρωπός, ἡ, όν, triste, sombre, chagrin. gr. anc.
Σκυθρωπότης, ἡ, tristesse.
Σκύλα, ἡ, chienne.
Σκυλάκι, τό, petit chien. r. σκυλάκιον.
Σκυλητικά, *adv.* comme un chien.
Σκυλητικός, ἡ, όν, et σκυλίσιος, de chien.
Σκυλί, τό, chien. r. σκύλαξ.
Σκυλιάζω, enrager.
Σκυλίασμα, τό· σκυλιασμός, ὁ, rage. r. σκύλαξ.
Σκυλόγλωσσα, ἡ, cynoglosse ou langue de chien, *plante*.
Σκυλοδάγκαμα, τό, morsure de chien. r. σκύλαξ, δάκνω.
Σκυλόδοντα, τά, dents canines ou œillières. r. σκύλαξ, ὀδούς.
Σκυλοδόντι, τό, chiendent, *plante*. mêm. r.
Σκυλόκαρδα, *adv*. impitoyablement.
Σκυλοκαρδία, ἡ, dureté de cœur.
Σκυλόκαρδος, η, ον, qui a un cœur dur. r. σκύλαξ et καρδία.
Σκυλοκρόμμυον et σκυλοκρόμμυδον, τό, scille, ognon marin.
Σκυλόμυγα, ἡ, tique, *insecte*. r. σκύλαξ, μυῖα.

μούτζουνος, *adj.* qui a un eau de chien.
πουλα, ἡ, petite chienne.
πουλον, τό, petit chien.
ς, ὁ, chien, r. σκύλαξ.
ῦλα, ἡ, petite chienne.
χορτον, τό, chiendent, *plant.*
ψαρον, τό, morue, *pois-*; merluche ou morue sè-; chien de mer. r. σκύλαξ
βάριον.
ιένος, η, ον, *part.* incliné.
ω et σκύφτω, pencher.‖ cliner. r. κύπτω.
ός, ή, όν, courbe, courbé, ορτός.
μον, τό, penchant, incli-on.
crever; lacérer. ‖ S'attris- r. σχάω.
ιξ, ὁ, ver. gr. anc.
ικιάζω, etc., V. Σκουληκιάζω.
ένος, η, ον, p. σηκωμένος, ον, V. Σηκώνω. Σκωμέναις ν ταῖς φωτιαῖς, ils avaient s fusils armés.
τον, τό· σμάλτος, ὁ, émail.
τωμα, τό, émaillure.
τώνω, émailler. r. it.
ιγδένιος, α, ον, du verd de ιeraude. r. σμαράγδινος.

Σμαράγδι, τό, émeraude, *pierre.*
Σμάρι, τό, essaim.
Σμαρίδα, ἡ, anchois ou éperlan, *poissons.* r. σμαρίς.
Σμίγμα, τό, mélange.
Σμίγω, mêler. ‖ Joindre, unir. ‖ Accoupler. ‖ Hanter, fréquenter. ‖ Se mêler, se joindre. Σμίγω τὰ χαρτιά, mêler les cartes. Σμίγω τὰ μέταλλα, souder les métaux; *au pass.* se mêler, être mêlé, etc. Σμίγομαι μὲ τοὺς πολεμίους, en venir aux mains avec l'ennemi. Σμίγομαι μὲ δουλειαῖς, se mêler d'affaires. r. εἰς, et μίγω, inus. de μιγνύω.
Σμίκραιμα, τό· σμικραιμός, ὁ, diminution.
Σμικραίνω, amincir, diminuer. ‖ Se diminuer, s'amincir.
Σμικρότης, ἡ, petitesse, exiguité. gr. anc.
Σμικρός, ή, όν, petit. gr. anc.
Σμίκρυσμα, τό, diminution.
Σμικτικά, *adv.* confusément.
Σμικτικός, ή, όν, qui peut aisément se mêler. r. εἰς, μιγνύω.
Σμικτός, ή, όν, uni, mêlé.
Σμίλα, ἡ· σμιλάρι, τό, ciseau de sculpteur. ‖ Gouge de menui-

σίερ. || Petit marteau. r. σμίλη.
Σμιλακιά, ἡ, if, *arbre*. r. σμίλαξ.
Σμίξιμον, τό· σμίξις, ἡ, mélange, union. gr. anc. μίξις.
Σοβαρά, *adv*. sérieusement.
Σοβαρός, ή, όν, grave, sérieux.
Σοβαρότης, ἡ, gravité, air sérieux. r. σοβαρός.
Σόδημα, τό, p. εἰσόδημα, denrée, revenu; rente.
Σοδιάζω, p. εἰσοδιάζω, amasser. ||Recueillir, percevoir.
Σοδομία, ἡ, sodomie.
Σοδομίτης, ὁ, sodomite.
Σοκάκι, τό, rue, ruelle. r. or.
Σοκκάρδι, τό, gilet, justaucorps.
Σολατζάρω, se promener.
Σολάτζο, τό, promenade.
Σολδάνος, ὁ, soudan, sultan.
Σολδάτος, ὁ, soldat. r. it.
Σολδί, τό, sou, 20e partie de la livre. r. lat. solidus.
Σολίαγκος, V. Σαλίαγκας.
Σολοικίζω, faire des solécismes.
Σολοικισμός, ὁ, solécisme. gr. anc.
Σόνω, V. Σώνω. r. σόω.
Σορβώννα, ἡ, sorbonne, *école de théologie de Paris*.
Σός, ή, όν, *pron. possessif hell.* *ton*, ta; le tien, la tienne.

Σούβλα, ἡ· σουβλί, τό, broche. ||Épieu. r. lat. subula, *alène de cordonnier*.
Σουβλάκι, τό, petite broche.
Σουβλιά, ἡ, brochée ou les viandes de la broche. ||Coup de broche ou d'épieu. ||Aiguillon.
Σουβλίζω, embrocher; empaler. ||Piquer, aiguillonner.
Σουβλιρός, ή, όν, pointu comme une broche.
Σούβλισμα, τό, l'action d'embrocher.
Σουβλοκέφαλος, η, ον, qui a la tête pointue.
Σουγλερός, ή, όν, V. Σουβλιρός.
Σουγλίζω, etc., V. Σουβλίζω.
Σουλάνης, *adj*. myope.
Σουλιμᾶς, ὁ, fard.
Σουλίνα, ἡ, telline, *testacé*.
Σουλτάνα, ἡ, sultane.
Σουλτάνος, ὁ, sultan. r. or.
Σοῦμα, ἡ, somme, total. r. it.
Σουμάρισμα, τό, et σουμάρισ: l'addition.
Σουμάρω, additionner. r. it.
Σουνέτεμα, τό, et σουνέτευ opération de la circoncisi
Σουνετεύω, circoncire.
Σουνέτι, τό, circoncision.

ε, potage.
poisson. r. σn-

ρβιά, sorbier,
ε.
orme , sorbe,
rbus.
xil. r. or.
postillon.
ame. r. σησάμη.
ne, air. Τὰ σου-
ώπου, les traits
νύσσημον, com-

présenter, res-

σουσουμιασμός,
ce, image.
oche-queue, oi-
ύρά.
‖Pli.
froncement. ‖

er.‖Plisser. r.
σύν et ὀφρύς.
όν, froncé. ‖

mment.‖Sage-

a, lit de repos
ge. r. or.

Σοφῆς, ὁ, sophi, le roi de Perse.
Σοφία, ἡ, sagesse. gr. anc.
Σοφίζω, rendre sage ou savant. ‖Conseiller; *au pass.* chicaner, sophistiquer.
Σόφισμα, τό, sophisme. gr. anc.
Σοφιστής, ὁ, sophiste; fém. ἡ σοφίστρια.
Σοφιστικός, ή, όν, sophistique, captieux. gr. anc.
Σοφολογῶ, parler sagement.
Σοφός, ή, όν, savant.‖Sage.
Σοφρᾶς, ὁ, table à manger.
Σοφῶς, *adv.* V. Σοφά.
Σοφώτατος, *superl. de* σοφός. ‖ Titre des cadis, ainsi que celui de lettré (διαβασμένος et βιβλιασμένος).
Σοχάδες, οἱ, hémorrhoïdes.
Σπάγος, ὁ, ficelle. r. σπάρτη.
Σπάζω, crever; éclater. Μὲ ἔσπασε τὴν μύτην, il m'a fait saigner du nez. r. σπάω.
Σπαῆς, ὁ· pl. σπαήδαις, spahi, cavalier turc. r. or.
Σπάθα, ἡ, grande épée, sabre.
Σπαθάκι, τό, petite épée.
Σπαθάρης, ὁ, qui porte une épée.‖Espèce d'intendant des hospodars de Valachie et de Moldavie. r. σπάθη, épée.

Σπαθάρος, ὁ, fourbisseur.
Σπαθάτος, *adj.* armé d'une épée. r. σπάθη, épée.
Σπάθη, ἡ, spatule. gr. anc.
Σπαθί, τό, épée.||Trèfle, *au jeu de cartes.* r. σπάθη.
Σπαθιά, ἡ, coup d'épée.
Σπαθοφονεύω, tuer à coups d'épée. r. σπάθη, φονεύω.
Σπαθοφόρος, ὁ, qui porte une épée.
Σπαΐς, V. Σπαῆς.
Σπάλλα, ἡ, épaule. r. it.
Σπαλλάτος, η, ον, qui a de larges épaules.
Σπανάκι, τό, épinard, *légume.* r. σπινάκιον.
Σπανακόπητα, ἡ, tourte aux épinards. r. σπινάκιον. V. Πῆτα.
Σπανακόσπορος, ὁ, graine d'épinards.
Σπάνιος, *adj.* rare. gr. anc.
Σπανιότης, ἡ, rareté.
Σπανίως, *adv.* rarement.
Σπανός, *adj.* qui a peu de barbe (V. le dict. de M. Planche).
Σπάνω, crever; éclater. r. σπάω.
Σπαράγγι, τό, asperge, *légume.* r. ἀσπάραγος.
Σπάραγμα, τό, mouvement; palpitation.||Convulsion.

Σπαραγμός, ὁ, spas sion. gr. anc.
Σπαράζω, palpiter. remuer.||Se mouv ράξῃς ἀπ' ἐδῶ, ne d'ici. r. σπαίρω.
Σπάραχνον, τό, ir ραχνα ψαριῶν, ou sons.
Σπάργανον, τό, lan gr. anc.
Σπαργάνωμα, τό, ment.
Σπαργανώνω, emm
Σπάρμα, τό, semen
Σπαρμένος, η, ον, p Dispersé.
Σπαρνῶ, mouvoir. σπαίρω.
Σπάρσιμον, τό, sen pillement, dispe
Σπαρτός, ἡ, όν, s peut semer.
Σπαρτίον, τό· σπ σπάρτος (gr. anc.
Σπάσιμον et σπάσμ ture; crevasse.||H
Σπασμένος, η, ον, une hernie. r. σπά
Σπασμίζω, avoir d des convulsions. r

ιός, ἡ, όν, spasmodi-

ὁ, spasme, convul-
·. anc.
:μον, τό, bandage, sus-
:. r. σπάω et δέω.
ἡ, etc., V. Πάστρα,

ἡ, délices ; luxe.
ι, V. Σπαταλῶ.
:ικά, adv. dans la mol-
: luxe, les délices.
:ικός, ἡ, όν, délicat;
:ux. gr. anc. σπάταλος.
vivre dans les délices,
luxe. *gr. anc.*‖Dissiper
ι.
adj. noble.
ὁ, et σπαχύς, spahi,
turc. r. or.
Σπάζω.
, hélice, ligne spirale.
:e, compagnie. *gr. anc.*
, corbeille.
ί, grain.‖Bouton, pus-
bcès. Ἐνα σπειρί, un
a rien. r. σπείρω.
ι, avoir des boutons.
ς et σπειριάρικος, *adj.*
de boutons.
semer. gr. anc.

Σπέρμα, τό, semence.‖Sperme.
Σπερματίζω, ensemencer.
Σπερματικός, ἡ, όν, spermatique.
Σπερματολογία, ἡ, spermatologie. r. σπέρμα, λόγος.
Σπερματολογῶ, jaser, babiller. r. σπείρω λόγους.‖Traiter du sperme.
Σπερνός, V. Ἑσπερινός.
Σπέρνω, semer, ensemencer.‖Parsemer. r. σπείρω.
Σπετζαριό, τό, et σπετζαριόν, apothicairerie. r. it.
Σπέτζιαις, αἱ, épiceries, drogues. r. it. spezie.
Σπετζιέρης, ὁ, apothicaire.
Σπετζιερικά, τά, les drogues qu'on vend chez l'apothicaire.
Σπήλαιον, etc., V. Σπίλαιον.
Σπηρί, etc., V. Σπειρί.
Σπηρούνι, τό, éperon. r. it.
Σπηρουνίζω, aiguillonner.
Σπῆτι, etc., V. Σπίτι.
Σπία, ὁ, espion. r. it.
Σπία, ἡ, espionnage.
Σπίθα, ἡ, étincelle, flammèche. r. σπινθήρ.
Σπιθαμή, ἡ, palme, empan (mesure ancienne de 9 pouces).
Σπιθίζω et σπιθοβολῶ, étinceler.

Σπίκα, ἡ, aspic, lavande. r. lat. spica.

Σπικόλαδον, τό, huile d'aspic.

Σπίλαιον, τό, caverne, grotte.

Σπιλαιώδης, *adj.* caverneux.

Σπιλιάρα, ἡ, grande caverne, rocher. r. σπῖλος.

Σπιλιαράκι, τό, petite caverne.

Σπιλιάρικος, *adj.* V. Σπιλαιώδης.

Σπιλιώτης, ὁ, habitant d'une grotte; fém. σπιλιώτισσα.

Σπινθηρίζω, étinceler. gr. anc.

Σπινθηροβόλισμα, τό, et σπινθοβόλισμα, étincellement.

Σπινθοβολῶ, étinceler.

Σπίνος, ὁ, pinson, *oiseau.*

Σπιουνεύω, espionner. r. it.

Σπιουνιά, ἡ, espionnage.

Σπιοῦνος, ὁ, espion.

Σπιτάκι, τό, maisonnette.‖Auberge.

Σπιτάλι, τό, hôpital.

Σπίτι, τό, maison. Βλέπω τὸ σπίτι, garder la maison. r. lat. hospitium.

Σπιτικός, ἡ, όν, domestique, familier. Ψωμὶ σπιτικόν, pain de ménage.

Σπιτίσιος, *adj.* m. sign. Πανὶ ἢ ψωμὶ σπιτίσιον, toile ou pain de ménage.

Σπιτονοικοκυρά, ἡ, la maîtresse du logis.

Σπιτονοικοκύρης, ὁ, le maître du logis. r. lat. hospitium, οἶκος et κύριος.

Σπιτόπουλον, τό, maisonnette.

Σπιτότοπος, ὁ, emplacement d'une maison.

Σπλαγχνίζομαι, être ému de compassion. gr. anc.

Σπλαγχνικός, ἡ, όν, compatissant. ‖ Qui concerne les entrailles.

Σπλάγχνον, τό, entrailles. *gr. anc.*‖Compassion.

Σπλαγχνοσύνη, ἡ, clémence, compassion.

Σπλῆνα, ἡ, la rate. r. σπλήν.

Σπληνιάζω et σπληνίζω, souffrir de la rate.‖Se dépiter.

Σπληνιάρης et σπληνιάρικος, *adj.* qui a mal à la rate.

Σπλήνιασμα, τό, dépit, colère.

Σπόγγος, ὁ, éponge. gr. anc.

Σπορά, ἡ, semence; semailles.

Σπόρδακον, grenouille d'arbre.

Σπορέας, ὁ, et σπορεύς (gr. anc.), celui qui sème.

Σποριάζω, monter en graine.

Σπόριασμα, τό, l'action de monter en graine.

champs ensemen-

ὸν, propre à être
; bon à semer.
semence. || Sperme.
orbeille. r. lat.
tudier. || S'efforcer
.).
, ον, studieux, ap-
ieux.
dv. sérieusement.
:ό, étude, applica-

;, η, ον, étudié.
χσμένα πολλὰ πράγ-
eaucoup étudié.
ον, τό, cabinet de
llège.
ὁ, et σπουδαστής,
)ui brigue.
étude. || Activité,
le. Μετὰ σπουδῆς,
ῇ ou ἐν σπουδῇ, sé-

τό, petit moineau.
ὁ· σπουργίτι, τό,
. πυργίτης.
carquois.
;, η, ον, qui porte
s.
η, ον, *part.* poussé.

Σπρώξιμον, τό, poussée; impulsion.
Σπρώχνω, pousser. Σπρώχνω ὀπίσω, repousser. r. σπέρχνω.
Σπυρί, V. Σπηρί.
Στά, et mieux 'ς τά, p. εἰς τά.
Στάγγα, ἡ, barre, levier. r. it.
Στάγκινος, η, ον, d'étain.
Στάγκος, ὁ, étain. r. it.
Στάγκωμα, τό, étamure.
Σταγκώνω, étamer.
Στάγμα, τό, goutte qui tombe.
Σταγών, ὁ, gouttière. (gr. anc. goutte qui tombe.)
Στάδιον, τό, stade, lice.
Στάζω, dégoutter. gr. anc.
Σταθερά, *adv.* constamment. || Solidement.
Σταθερός, ή, όν, constant. || Solide. gr. anc.
Σταθεροσύνη, ἡ, et σταθερότης, constance. || Solidité.
Σταθερώνω, affermir, consolider.
Στάθμη, ἡ, niveau, cordeau. *gr. anc.* || Balance.
Σταθμίζω, tirer au cordeau, niveler. || Peser. gr. anc.
Σταθμοδότης, ὁ, fourrier ou maréchal des logis gr. anc.
Σταθμός, ὁ, V. Στάθμη.

Σταθῶ, ῇς, ῇ (νά), aor. subj. de στέκω.

Σταίνω, V. Στήνω.

Στακτερός, ή, όν, cendré.

Στάκτη, ή, cendre. r. στακτὴ κονία, lessive.

Στακτιάρικος, *adj*. cendré.

Στακτοειδής, *adj*. gris, cendré.

Στακτόνερον, τό, lessive.

Στακτοκουλούρα, ή, et στακτόπητα, fouace, sorte de galette.

Στακτώνω, couvrir de cendre.

Στάλα, ή, étable, écurie. r. it.

Στάλαγμα, τό, égoût ou action de dégoutter.||Goutte.

Σταλαγματιά, ή, goutte. Μὲ σταλαγματιαῖς, goutte à goutte.

Σταλαγματοποῦλα, ή, petite goutte.

Σταλαγμός, ὁ, V. Στάλαγμα. || Douche.

Σταλάζω, dégoutter; distiller. *gr. anc.*||Doucher.

Σταλαματιά, V. Σταλαγματιά.

Σταλακτικά, *adv*. goutte à goutte.

Σταλθῶ, ῇς, ῇ (νά), aor. subj. pass. de στέλνω.

Σταλίκι, τό, confin, limite.

Σταλικιάζω et σταλικώνω, mettre des limites; terminer.

Σταλμένος, η, ον, *part*. envoyé.

Στάλσιμον, τό, envoi. r. στέλλω

Σταμάτημα et σταμάτισμα, τό, l'action d'arrêter, de s'arrêter, halte. || Arrêt d'un chien de chasse.

Σταματικός, ή, όν, qui a la vertu d'arrêter.

Σταματῶ, arrêter. || S'arrêter. Σταματῶ τὸ αἷμα, arrêter le sang. r. ἵσταμαι, ou στάμεν, p. στῆναι, aor. 2, inf. de ἵστημι.

Στάμενα, τά, argent comptant.

Στάμενον, τό, ce qui reste.

Σταμνάκι, τό, petite cruche.

Στάμνα, ή, grande cruche.

Σταμνί, τό, cruche. r. στάμνος.

Στάμπα, ή, impression. r. it.

Σταμπαδόρος, ὁ, imprimeur.

Σταμπαρία, ή, imprimerie.

Σταμπάρω, imprimer.

Στανεῶ, *prép*. malgré. Στανεῶ μου, malgré moi. On dit aussi μὲ τὸ στανεῶ, ἀπὸ στανεῶ. r. στενῶς.

Στανιά, στανιῶς, στανικῶς, à contre-cœur, par force. m. r.

Στανιάρω, V. Σταματῶ. r. στῆναι.

Στάννιον, τό, étain. r. lat. stannum.

, η, ον, d'étain.
étamer. r. stannum.
ό, égoût ou l'action
:ter. r. στάζω.
, V. Σιτάρι.
e révolter. gr. anc.
ή· στασίασμα, τό,
sédition.
, ὁ, factieux, mutin.
, stalle d'église, etc.
. στάσις.
ή, action d'arrêter ou
er; stage.||Situation.
station, demeure;
ce *d'une ode*.||Sus-
le paiement. Κάμνω
ire faillite.
adj. séditieux.
:θῆτε, aor. impér. de
halte, halte-là.
, στατῆρα et στατήρ,
maine.
, statique, *science*.
, ὁ, palefrenier.
mettre à l'écurie.
, ὁ, palefrenier.
urie, étable. r. lat.

, ὁ, le grand aigle
royal. r. σταυρός et
ce que ses ailes dé-
ployées et la ligne de son
corps forment la croix.

Σταυρί, τό, hanche. r. σταυρός.

Σταυροδρόμι, carrefour, de σταυρός, croix, et de δρόμος, rue.||Le faubourg de Péra.

Σταυροκόπημα, τό, fréquens signes de croix.

Σταυροειδής, *adj*. qui a la forme d'une croix. gr. anc.

Σταυροειδῶς, *adv*. en forme de croix.

Σταυροκοπῶ et σταυροκοποῦμαι, faire souvent le signe de la croix. r. σταυρός, et κόπος.

Σταυρός, ὁ, croix. Τό σημεῖον τοῦ σταυροῦ, le signe de la croix.

Σταυροφόροι, οἱ, les croisés.

Σταυρόχορτον, τό, verveine, *plante*.

Σταύρωμα, τό, crucifiement.|| Signe de croix.||Croisure.

Σταυρώνω, crucifier.||Croiser.

Σταύρωσις, ἡ, crucifiement.

Σταυρώσιμος, *adj*. relatif à la croix. Ἡ σταυρώσιμος ἡμέρα, le jour du crucifiement de J. C.

Σταυρωτά, *adv*. en croix.

Σταυρωτής, ὁ, celui qui crucifie.

Σταυρωτός, ή, όν, croisé.

Σταφίδα, ἡ, raisin sec. r. σταφίς.

Σταφιδιάζω, se sécher, *en parlant du raisin*. r. σταφίς.

Στάφνη, etc., V. Στάθμη. r. σταφύλη, ou στάθμη par le changement du θ en φ, comme dans φηκάριον, p. θηκάριον· ἀρίφνητος, p. ἀρίθμητος, κτλ.

Σταφυλάκι, τό, grapillon.

Σταφύλι, τό, raisin. r. σταφυλή.

Σταφυλίτης, ὁ, la luette.

Σταφυλόζουμον, τό, jus de raisin.

Σταφυλόρωγα, ἡ, grain de raisain. r. ῥώξ.

Σταχυολόγημα, τό· σταχυολόγησις, ἡ, glanure.

Σταχυολογία, ἡ, glanage.

Σταχυολόγος, ὁ et ἡ, glaneur, glaneuse. gr. anc.

Σταχυολογῶ, glaner.

Στάχωμα, τό, reliure.

Σταχώνω, relier un livre.

Σταχωτής, ὁ, relieur de livres.

Στέαρ, τό, suif. *gr. anc.*|| Aubier.

Στέγα, ἡ, στέγος, τό, faîte, toît.

Στεγνός, ἡ, όν, sec, aride.

Στεγνότης, ἡ, aridité.

Στέγνωμα, τό, desséchement.

Στεγνώνω, dessécher, de στεγνόω, être astringent.

Στέγωμα, τό, l'action de couvrir une maison. r. στέγω.

Στεγώνω, enfaîter, couvrir.

Στεγωσιά, ἡ, faîte, comble.

Στειλιάρι, V. Στυλιάρι.

Στείρα, ἡ, quille de vaisseau.

Στεῖρος, α, ον, stérile. Τὰ στεῖρα πρόβατα, les brebis séparées du belier.

Στείρωμα, τό, carène de vaisseau. gr. anc.

Στειρωτικός, ἡ, όν, relatif à la stérilité. r. στειρόω.

Στειχιόν, V. Στοιχειόν.

Στέκα, στεκᾶτε et στέκετε, impér. de στέκω, halte, halte-là.

Στεκάμενος et στεκούμενος, η, ον, *part. prés. irrégul.* de στέκω et στέκομαι. || Immobile.

Στέκω et στέκομαι (aor. ἐστάθην, subj. νὰ σταθῶ), être, se tenir, demeurer, rester, s'arrêter. Στέκομαι εἰς τὴν ἀπόφασίν του, j'acquiesce à sa décision. Τοῦτο στέκεται εἰς ἐμέ, cela dépend de moi. Εἰς ἐσένα στέκει νὰ μὲ προστάξῃς, c'est à vous (penes testat) de m'ordonner. r. ἑστήκω, prés. formé d'ἕστηκα, parf. de ἵστημι.

Στέλλω (gr. anc.), et στέλνω (*aor. act.* ἔστειλα, *pass.* ἐστάλθην), envoyer.

, τό, couronne, guirlan-
r. anc.‖Couronnement.
νος, η, ον, couronné.
adv. étroitement; à l'é-

μός, ὁ, soupir, plainte.
κ, ἡ, lieu étroit.‖Ruelle.
ω, soupirer. gr. anc.
ια, τό, et στένευσις, ἡ,
rrement, étrécissement.
σις ἀναπνοῆς, gêne dans
piration, asthme.
ω, restreindre, étrécir.
, τό, lieu étroit.‖Ruelle.
ge, défilé; détroit.
, ἡ, όν, étroit. gr. anc.
σιτον, τό, maison étroite.
τρατον, τό, ruelle.
ης, ἡ, le peu d'espace,
ndue; resserrement. *gr.*
Gêne.
οα, ἡ, défilé. r. στενός.
τζικα, *adv*. un peu étroi-
nt.
τζικος, η, ον, un peu
. r. στενός.
ούλι, τό, grande con-
e, *plante*.
ωρα, *adj*. étroitement; à
it.‖Mesquinement, pau-
ent.

Στενοχώρημα, τό· στενοχώρησις, ἡ, resserrement.‖Contrainte, nécessité pressante.‖Gêne.

Στενοχωρητής, ὁ, celui qui contraint.

Στενοχωρία, ἡ, resserrement.‖Contrainte, nécessité pressante.‖Gêne. Στενοχωρία ψυχῆς, détresse. Στενοχωρία τοῦ ζῆν, lésine. Στενοχωρία ἀναπνοῆς, asthme.

Στενόχωρος, η, ον, étroit, resserré. gr. anc.

Στενοχωρῶ, resserrer. ‖ Contraindre. ‖ *au pass.* s'ennuyer.

Στένω, V. Στήνω.

Στένωμα, τό, étrécissement.‖Lieu étroit.

Στενώνω, étrécir. r. στενόω.

Στένωσις, ἡ, V. Στένευμα.

Στενώτατα, *adv*. très-étroitement.

Στενώτερα, *adv*. plus étroitement.

Στεργιά, V. Στερεά.

Στέργω, approuver, consentir, acquiescer. gr. anc.

Στερεά, ἡ, s. ent. γῆ, la terre ferme. Ἀπὸ στερεᾶς, par terre.

Στερεός, ἡ, όν, constant.‖Stable, solide. gr. anc.

Στερεότης, ή, fermeté; solidité. *gr. anc.*‖Constance.

Στέρευμα, τό· στέρευσις, ή, privation.

Στερεύω, priver. r. στερέω.

Στερέωμα, τό· στερέωσις, ή, affermissement; établissement. Στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, le firmament.

Στερεώνω, établir, affermir.

Στερεωτής, ὁ, qui affermit.‖Qui atteste.

Στερεωτικός, ή, όν, qui a la force d'affermir.

Στερεῶς, *adv.* solidement, fermement. gr. anc.

Στέρημα, τό· στέρησις, ή (gr. anc.), privation.

Στερητής, ὁ, qui prive, qui frustre.

Στερητικός, ή, όν, privatif.

Στερκτός, ή, όν, consenti, approuvé. *gr. anc.*‖Qui consent, qui approuve.

Στέρνα, ή, citerne; pièce d'eau. r. lat. citerna.

Στερνάρι, τό, pierre à fusil.

Στέρξιμον, τό, consentement, agrément. r. στέργω.

Στεφανάκι, τό, petite couronne.

Στεφάνι, τό, στέφανος, ὁ, couronne.‖Cercle; tou

Στεφάνωμα, τό, co

‖Bénédiction nup

la cérémonie du m

les Grecs, le pr

couronnes sur la

poux, et elles sont

pendues dans la r

les images des sai

Στεφανωμένη, ή, la

Στεφανωμένος, ὁ, le

Στεφανώνω, couron

la célébration du

pass. recevoir la

nuptiale, se mar

ἐστεφανώθηκε τὴν τ

épousé une telle. V

Στεφάνωσις, ή, V. Στ

Στεφανώτης, ὁ, ce

ronne.‖Celui qui

bration du mariag

Στέφος, τό, couron

Στέφω, couronner;

Στέψιμον, τό· στέψ

ronnement. r. στέ

Στηθάρι, τό, poitra

Στηθάτος, η, ον,

trine élevée.

Στηθοδέρνομαι, se

poitrine. r. δέρω e

Στηθοπάνι et στηθ

colerette. r. pannus.
ος, ὁ, mal de poitrine.
ὁ, poitrine. gr. anc.
, ῇ, aor. subj. pass. de

V. Στυλιάρι.
, τό, pierre sépul-
r. στήλη.
α, τό· στηλίτευσις, ἡ,
tion.
ικός, ή, όν, diffama-
r. anc.
, injurier, diffamer.
ὁ, libelliste, diffama-

, etc., V. Στυλιώνω.
, η, ον, part. pass. de

τό, chaîne de tisse-
στήμων.
ῶ, monter la chaîne
métier.
σμα, τό, ajustement de
le sur le métier.
mieux 'ς τήν, p. εἰς

aor. ind. act. ἔστησα,
τήθην), placer, poser
resser, ériger.
, τό, affermissement;
soutien, étai.

Στηρίζω, affermir, appuyer étançonner. gr. anc.
Στήσιμον, τό, placement, érection. Τὸ στήσιμον τοῦ κανονίου, affûtage du canon, l'action de le placer sur un affût.
Στῆτε, *impér. aor.* 2 *de* ἵστημι, halte, *t. militaire.*
Στιά, ἡ, p. ἑστία, feu, foyer.
Στίβα, ἡ, entassement; arrangement.||Lest.
Στιβάζω, entasser, empiler; mettre en ordre. || Lester. r. στείβω.
Στιβακτά, *adv.* d'une manière bien arrangée.
Στιβακτής, ὁ, qui entasse, qui empile; qui met en ordre.
Στιβάνι, τό, botte, bottine. r. it. stivale, de στιβάζω.
Στιβάρω, charger une arme à feu. r. στιβάζω.
Στίβασμα, τό, entassement; arrangement.||Lestage.
Στίγμα, τό, cicatrice, marque. Τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ, les stigmates de J.-C. gr. anc.
Στιγμή, ἡ, moment.||Point. Εἰς μίαν στιγμήν, dans un moment. Μεγάλη στιγμή, point en bas. Μέση στιγμή, point en haut.

Στιλβωτής, ὁ, polisseur.
Στίμα, ἡ, estime. r. it.
Στιμάρω, estimer, apprécier.
Στιχαράκι, τό, petite aube.
Στιχάρι et στιχάριον, τό, aube *de prêtre*; dalmatique *de diacre.*
Στίχημα, τό, gageure; pari. || Convention; engagement. Βάνω στίχημα, gager, parier.
Στιχηματίζω, gager, parier.
Στιχίζω, gager; salarier. || Engager. Στιχίζω μαθητοῦδι συμά εἰς τεχνίτην, engager un apprenti chez un maître.
Στιχολογία, ἡ, recueil de vers.
Στίχος, ὁ, vers. || File, rangée.
Στιχουργική, ἡ, s. ent. τέχνη, prosodie, versification. r. στί-

Στοιχειώδης, ἐ
Στοίχημα, V.
Στολάρχης, ὁ
Στολή, ἡ, hal
||Ornement.
Στολιδάκι, τό,
Στολίδι, τό, o
Στολίζω, orne
Στολίσκος, ὁ,
Στόλισμα, τό,
rure, ornem
Στολιστής, ὁ, q
Στολίστρα, ἡ
modes. r. στ
Στόλος, ὁ, flo
Στόμα, τό, bo
Στοματάκι, τό
Στοματᾶς, ὁ,
bouche.||Bav

ος, *adj.* dégoûtant;

ή, όν, qui con-
tomac. || Stomachi-
ιc.
ος, ὁ, mal d'esto-

αι, se fâcher. r. lat.
ι, de στόμαχος.
etc., V. Στούπωμα.
τό· στόμωσις, ή,
fer; acier. gr. anc.
emper, acérer.
broyer, piler.
, τό, l'action de
broyer.
ης, ὁ· στουμπομύτα,
grand nez.
piler, broyer. || Fi-
ncer. V. Στουπώνω.
, storax ou styrax,
ante. r. στύραξ.
στουπί, τό, et στου-
ρe, filasse. r. στύ-

η, ον, d'étoupe. ||
à de l'étoupe.
, η, ον, fait d'é-

ό, l'action de bou-
eutrage. || Bouchon,

bondon, tampon. || Baillon.

Στουπώνω, boucher; tamponner. || Calfeutrer. r. στύπη.

Στουπωτῆρι, τό, bouchon, bondon.

Στουπωτικός, ή, όν, qui est propre à boucher.

Στουπωτής, ὁ, qui bouche.

Στουπωτός, ή, όν, bouché; calfeutré.

Στουράκι, V. Στοράκι.

Στοῦφα, ή, étuve. r. it.

Στουφάτο, τό, étuvée.

Στόφα, ή, étoffe. r. it.

Στοχάζομαι, penser; croire. || Observer, considérer attentivement. gr. anc.

Στόχασις, ή· στόχασμα, τό, et στοχασμός, ὁ, pensée; réflexion. || Prudence.

Στοχασμένος, η, ον, pensé. || Avisé, prudent.

Στοχαστής, ὁ, qui pense, qui réfléchit, observateur.

Στοχαστικά, *adv.* finement; avec prudence, avec réflexion.

Στοχαστικός, ή, όν, qui peut penser, réfléchir. || Avisé, prudent.

Στραβά, *adv.* de travers, obliquement. || A rebours du sens

commun. r. στραβός, louche, qui a les yeux de travers.

Στραβάδα, ἡ, tortuosité.

Στραβοβλέπω, regarder de travers, d'un air menaçant.

Στραβόθωρος, η, ον, louche.

Στραβοθωρῶ, loucher. r. θεωρέω.

Σταβοκέφαλος, η, ον, qui a la tête de travers.

Στραβοκυττάζω, regarder de travers, en menaçant. r. κυ-πτάζω.

Στραβόλαιμος, η, ον, qui a le cou de travers. || Tartuffe ou faux dévot.

Στραβομάρα, ἡ, cécité. || Tortuosité. r. στραβός, louche.

Στραβομάτης, *adj.* qui louche. || Menaçant. r. ὄμμα.

Στραβοματιά, ἡ, regard de travers; menace.

Στραβοματιάζω, regarder de travers, en menaçant.

Στραβομούρης, *adj.* qui a le visage de travers.

Στραβομουτζουνιάζω, grimacer.

Στραβομουτζούνιασμα, τό, l'action de grimacer.

Στραβομούτζουνον, τό, grimace.

Στραβόξυλον, τό, traverse de *bois*; cheville.

Στραβοπάτημα, τό, faux pas. || Entorse. r. στραβός, πατῶ.

Στραβοπατῶ, mettre le pied de travers, faire un faux pas. || Aller de travers. Στραβοπατῶ τὰ παπούτζια, éculer les souliers.

Στραβοπέσιμον, τό, chute de travers.

Στραβοπέφτω, tomber obliquement. r. πίπτω.

Στραβοπόδαρος, η, ον, et στραβόποδας, qui a des jambes tortues, cagneux. r. ποῦς, ποδός.

Στραβός, ἡ, ὀν, oblique; tortu, qui est de travers. || Louche (gr. anc.); aveugle. Δώσετε ἕνα παρὰ τοῦ στραβοῦ τοῦ καϋμένου, donnez un liard à ce pauvre aveugle.

Στραβοστομιάζω et στραβοστομίζω, grimacer. r. στόμα.

Στραβοστόμισμα, τό, grimace.

Στραβόστομος, η, ον, qui a la bouche de travers.

Στραβοσύνη, ἡ, tortuosité.

Στραβουλίζω, luxer. r. στραβός.

Στραβούλισμα, τό, entorse, luxation.

Στράβωμα, τό, courbure. || Aveuglement.

Στραβώνω, plier, courber, ren-

.veugler, priver
στραϐός.
cheville du pied.
.
, des pois chi-
s.
goutter.||Presser,
filtrer. r. στράγξ.
ό, l'action de dé-
pressurer, d'ex-
ration.
τό, pressoir.
étrangler. || Lu-
ettre *un membre.*
ἕνα χέρι, se dé-
is. r. στραγγαλίζω.
, τό, luxation,
.
V. Στραγγουλίζω.
ἡ, strangurie.
etc., V. Στραϐου-

e, chemin.||Voie,
age. r. lat. strata

, général. gr. anc.
ς, ὁ, brigand qui
les routes.
, armée. gr. anc.
yager.||Aller à la
ir.

Στρατήγημα, τό, stratagème.
Στρατηγός, ὁ, général; amiral.
Στρατί, τό, chemin. V. Στράτα.
Στρατιά, ἡ, armée. gr. anc.
Στρατιώτης, ὁ, soldat. gr. anc.
Στρατιωτικά, *adv.* militairement.
Στρατιωτικός, ἡ, όν, militaire.
Στρατοκόπος, ὁ, voyageur.
Στρατοκοπῶ, voyager à pied.
Στρατόπεδον, τό, camp. gr. anc.
Στρατοπεδεύω, camper.
Στράφυλα, τά, pépins ou marc de raisin. r. στέμφυλα.
Στρεϐλά, *adv.* obliquemeut; tortueusement.
Στρεϐλός, ἡ, όν, oblique, tortueux.||Méchant, pervers.
Στρέϐλωσις, ἡ, torture. r. στρεϐλόω.
Στρέγω, V. Στέργω.
Στρέφα, ἡ, femme stérile. r. στεῖρα.
Στρεφτάριον, τό, tourne-vis, *outil.* r. στρέφω.
Στρεφτός, ἡ, όν, aisé à tourner.
Στρέφω, tourner.||Tordre.||Rendre, restituer.||Retourner
Στρέψιμον, τό, l'action de tourner.||Retour.||Restitution.
Στρίγκα, ἡ, et στριγκιά, aiguillette; lacet. r. it.

Στριδᾶς, ὁ, marchand d'huîtres.

Στρίδι, τό, huître. r. ὄστρειον.

Στρίζω, craquer; crier *comme une porte*. r. τρίζω.

Στριμμένος, η, ον, *part.* tortillé.

Στριμοῦρα, ἡ, foule.

Στρίμωμα, τό, l'action de presser.‖Presse, foule.

Στριμώνω, presser, fouler.‖Faire foule.

Στρίξιμον, τό, et στρισμός, ὁ, craquement. r. στριγμός.

Στριφογυρίζω, tourner, entortiller à l'entour.

Στρίφω, tordre, tortiller. r. στρέφω.

Στρίψιμον, τό, entortillement.

Στρογγυλά, *adv.* en rond.

Στρογγυλεύω, arrondir.

Στρογγυλοειδής, *adj.* de forme

Στρογγύλωμα,
ment.

Στρογγυλώνω,

Στρογγυλωτός

Στρούγγα, ἡ,

Στρουθοκάμηλ
(gr. anc. στρ
ἡ, de στρου
κάμηλος, cha

Στροφή, ἡ, str

Στροφίδι, τό,

Στρόφιγγας, ἡ
anc.), gond,

Στρυφνάδα, ἡ,

Στρυφνής, *ad*
στρυφνός.

Στρύφω, etc.,

Στρύχνος, ὁ,

Στρῶμα, τό,

Στρωματάνι

ϐϐάτι, lit fait. Ἄλο-
ι, cheval sellé.
re à terre. Στρώνω
, mettre par écrit
a coucher sur le
ώνω τὸ κραϐϐάτι,
ρώνω τὸ ἄλογον,
al. r. στρόω d'où

apis. || Tout ce qui
: pour faire le lit
:las, draps, cou-
ur dresser la ta-
τρῶσις.
, et στρῶσις, ἡ,
re un lit (στρώσι-
ατίου), de dres-
τρώσιμον τῆς τρα-
eller un cheval
ῦ ἀλόγου).
, couché, éten-
Μετάνοια στρωτή,
ofonde.
nanche *d'un in-*
τύλος, soutien.
soutien, étai.
er. r. στύλος.
nne. gr. anc.
τό, petite co-

V. Στυλιώνω.

Στυμμένος, η, ον, *part.* pressuré.
Στυπτῆρι, τό, pressoir. r. στύφω.
Στυπτικός, ή, όν, astringent.
Στυφάδα, ἡ, V. Στυφνάδα.
Στυφαίνω, avoir un goût âpre.
Στυφός, et στυφνός, *adj.* âpre, verd. r. στρυφνός.
Στυφούτζικος, η, ον, aigrelet, verdelet.
Στύφω, presser, pressurer.
Στύψι, τό, et στύψις, ἡ, alun, de στύφω, parce que l'alun est un sel astringent.
Στύψιμον, l'action de pressurer.
Στωϊκός, ὁ, stoïcien. gr. anc.
Στωϊκῶς, *adv.* stoïquement.
Συϐάζω, V. Συμϐιϐάζω.
Σύϐασις, ἡ· σύϐασμα, τό, et συϐασμός, ὁ, V. συμϐιϐασμός.
Συϐία, ἡ, p. συμϐία; femme, épouse, r. σύν, βίος.
Σύγγαμϐρος, ὁ, beau-frère.
Συγγένεια, ἡ, parenté. gr. anc.
Συγγενεύω, s'allier. || Être parent.
Συγγενής, *adj.* parent. gr. anc.
Συγγνώμη, ἡ, pardon. gr. anc.
Σύγγνωμος, η, ον, qui est du même avis, unanime.
Συγγνωρίζω, savoir très-bien.
Συγγνώριμος, η, ον, fort connu.

Συγγνωρισμένος, η, ον, informé; instruit.

Συγγνωστός, ή, όν, pardonnable; excusable. gr. anc.

Σύγγραμμα, τό, ouvrage, écrit.

Συγγραμματάκι, τό, petit écrit.

Συγγραφή, ἡ, composition d'un ouvrage. gr. anc.

Συγγραφεύς, ὁ, écrivain, auteur.

Συγγράφω, écrire, composer.

Συγκάθεδρος, ὁ, assesseur.

Συγκαθίζω, faire asseoir ensemble; *au pass.* être assis avec, comme συγκάθομαι et συγκάθημαι.

Συγκάλεσις, ἡ, et συγκάλεσμα, τό, invitation, convocation.

Συγκαλῶ, inviter, convoquer.

Συγκαταβαίνω, condescendre.

Συγκατάβασις, ἡ, condescendance (gr. anc.), indulgence. ‖ Rémission; remise.

Συγκαταβατικά, *adv.* par condescendance

Συγκαταβατικός, ή, όν, condescendant; indulgent. Γράμματα συγκαταβατικά, indult.

Συγκατάνευσις, ἡ, déférence, consentement.

Συγκατανεύω, consentir; acquiescer. gr. anc.

Συγκατοίκησις, ἡ, et συγκατοι…
ἡ, cohabitation, société…

Συγκάτοικος, *adj.* qui h…
avec d'autres une même m…
son, une même ville.

Συγκατοικῶ, habiter ens…
cohabiter. gr. anc.

Συγκέρασμα, τό, adouci…
mélange.

Συγκερνῶ, adoucir, temp…
συγκεραννύω.

Συγκεχυμένος, η, ον, …
brouillé. r. σύν, et χέω…

Συγκεχυμένως, *adv.* …
ment.

Συγκινδυνεύω, courir les…
dangers. gr. anc.

Συγκλαίω, pleurer avec q…
qu'un. r. σύν, κλαίω.

Σύγκλαυμα, τό, et σύγκλαυσ…
l'action de pleurer avec q…
qu'un; plainte générale, …
leur commune.

Συγκληρονομία, ἡ, l'action…
riter avec d'autres.

Συγκληρονόμος, ὁ, cohérit…

Συγκληρονομῶ, être coh…

Συγκληροῦμαι, avoir le…
sort. r. σύν, κλῆρος.

Σύγκλητος, ἡ, le sénat.

Συγκλύζω, inonder. gr.

inondation.
υγκλύζω.
dormir ensemble.
, communication.
ommuniquer.
, l'action de col-
; agglutination.
er ensemble, ag-
anc.
ncope. gr. anc.
availler ensemble.
per ensemble.
, l'action de res-
gne.
serrer. || Tenir en
ger.
, ον, *part.* com-

parer. gr. anc.
omparaison.
qui compare.
ό, comparatif, *t.*
e. gr. anc.
, όν, comparatif.
dv. comparative-

ό, et συγκρότησις,
on.
nvoquer, assem-
.
, V. Σιγουρός, etc.

Σύγκρουσμα, τό, choc. || Abordage, *t. de marine.* r. συγκρούω.
Συγκτυπῶ, s'entre-choquer.
Συγνεφιάζω, etc., V. Συννεφιάζω.
Συγχαίνομαι, avoir en aversion.
Συγχαίρειν, τό, congratulation.
Συγχαίρω, et συγχαίρομαι, se réjouir avec quelqu'un, le féliciter, le congratuler.
Σύγχαμα, τό, aversion, dégoût.
Συγχαμερός, ή, όν, dégoûtant.
Συγχαρίκια, τά, présens qui accompagnent les félicitations.
Συγχαρισμός, ό, congratulation.
Συγχαριστής, ό, celui qui félicite.
Συγχαροποίησις, ή, félicitation.
Συγχαροποιῶ, féliciter. r. σύν, χαρά, ποιέω.
Συγχρονεύω, et συγχρονίζω (gr. anc.), être contemporain, ou du même âge.
Συγχύζω, troubler, confondre. || Exciter du trouble; *au pass.* se troubler; s'embarrasser.
Σύγχυσις, ή, et σύγχυσμα, τό, confusion; trouble. || Tumulte.
Συγχυσμένα, *adv.* confusément; pêle-mêle. r. συγχύω.
Συγχυστής, ό, qui excite du trouble; *fém.* ή συγχύστρια.

Συγχυστικός, ή, όν, tumultueux.
Σύγχρονος, *adj.* contemporain.
Συγχωρεμένη, ή, *par euphémisme*, la petite vérole (*litt.* celle qui épargne).
Συγχώρημα, τό, et συγχώρησις, ή, pardon. || Permission.
Συγχωρητής, ὁ, celui qui pardonne.
Συγχωρητικόν, τό, pardon, indulgence.
Συγχωρητικός, ή, όν, pardonnable, rémissible. Ἁμαρτία συγχωρητική, péché véniel.
Συγχωρητός, ή, όν, pardonnable.
Συγχώριον, τό, pardon; rémission, absolution.
Συγχωροχάρτι, τό, indulgence, billet d'indulgence.
Συγχωρῶ, pardonner. || Permettre. || Concéder.
Συδδειπνῶ, souper ensemble. r. συνδειπνέω.
Συδδένω, joindre, unir. r. σύν, et δέω.
Σύδδεμα, τό, et σύδδεσις, η, connexité; liaison.
Συζειῶ, vivre ensemble. r. συζάω.
Συζευγνύω et Συζεύγω, joindre, unir. gr. anc.
Συζευγμένως, *adv.* conjointement.
Σύζευμα, τό, jonction; union.
Συζευκτικός, ή, όν, qui a la force de joindre; d'unir.
Σύζευξις, ή, jonction; union.
Συζυγιάζω, unir; marier.
Συζυγία, ή, union; mariage. || Conjugaison, *t. de grammaire.*
Σύζυγος, ὁ et ή, époux, épouse.
Συζῶ, vivre ensemble. r. σύν, ζάω.
Συκαμηνία, ή, murier, *arbre.*
Συκάμηνον, τό, mure. gr. anc.
Συκιά, ή, figuier. r. συκέα.
Συκομορέα, ή, sycomore, *arbre.*
Σῦκον, τό, figue, *fruit.* gr. anc.
Συκοφάγης, ὁ, et συκοφᾶς, becfigue, *oiseau.* r. σῦκον et φάγω.
Συκοφαντία, ή, calomnie.
Σακοφάντης, ὁ, sycophante, calomniateur, délateur.
Συκοφαντῶ, calomnier. gr. anc.
Σύκωμα, τό· συκώνω, etc., V. Σήκωμα, Σηκώνω, etc. r. σηκόω.
Συκωτάκι, τό, petit foie.
Συκώτι, τό, foie. r. σῦκον, figue. (Le foie d'un animal engraissé avec des figues, ἧπαρ συκωτόν, étant un mets très-usité chez les anciens, συκωτόν a pris à la longue la signification de foie en général; de même,

Iecur ficatum, l'adjectif
ralu. Les Italiens en ont
gato, et nous, *foie.*)
, ὁ, sylvain, *divinité des*
·. lat. sylva.
, ἡ, syllabe. gr. anc.
ζω, épeler. gr. anc.
σμα, τό, épellation.
στά, *adv.* en épelant.
στής, ὁ, qui épèle.
άνω, concevoir. || Com-
re. Ἡ Θεοτόκος συνελήφθη
ιοπατορικοῦ ἁμαρτήματος,
e de Dieu a été conçue
che du péché originel.
ω, voguer ensemble. r.
; ἐλαύνω.
ιύργημα, τό, célébration
messe en commun avec
s prêtres.
υργός, ὁ, prêtre assis-
ι qui officie avec d'au-
êtres.
υργῶ, officier avec d'au-
êtres.
;, ἡ, conception. || Syl-
fig. de rhétorique.
, ἡ, recueil. || Pensée.
ίομαι, penser, réfléchir.
nner; argumenter.
σμός, ὁ, pensée. || Syllo-
gisme, argument; preuve.
Συλλογιστής, ὁ, penseur; argu-
mentateur.
Συλλογιστικός, ή, όν, syllogis-
tique. gr. anc.
Σύλλογος, ὁ, rassemblement;
congrégation. gr. anc.
Συλλογοῦμαι, V. Συλλογίζομαι.
Συλλύπησις, ἡ, condoléance;
commisération.
Συλλυποῦμαι, partager l'afflic-
tion de quelqu'un. gr. anc.
Συμά, *adv.* auprès, proche; de
près. Συμὰ εἰς, près de, *avec
l'acc.* Συμὰ νὰ κλαύσῃ, près de
pleurer. r. σύν, et ἅμα.
Συμβαίνω, venir, arriver. Ἂν
συνέβαινε νὰ ἀποθάνῃ, s'il ve-
nait à mourir. Συνέβηκε ἢ
συνέβη, il est arrivé ou il vient
d'arriver.
Σύμβαμα, τό, événement. gr. anc.
Συμβάλλω, concourir, se ren-
contrer. || Contracter.
Συμβάν, τό, événement. gr. anc.
Σύμβασις, ἡ, accord. || Conven-
tion, capitulation. Ἐκ συμβά-
σεως, par convention.
Συμβάζομαι, faire un traité, une
convention. || S'accorder.
Συμβεβηκός, τό, événement. Κα-

τὰ συμϐεϐηκός, par accident, ou accidentellement. gr. anc.

Συμϐιϐάζω, mettre d'accord, raccommoder. || Transiger, composer, capituler *au pass.* convenir de. || S'accorder, ou être d'accord.

Συμϐιϐασμός, ὁ, accord, convention, transaction. *gr. anc.* || Raccommodement.

Συμϐιϐαστικός, ἡ, όν, relatif à la pacification; propre à établir la concorde.

Συμϐία, ἡ, épouse. r. σύν, βίος.

Συμϐοήθημα, τό, aide, assistance.

Συμϐοηθητικός, ἡ, όν, auxiliaire.

Συμϐοηθός, *adj.* qui aide, qui secourt. || Adjoint; coadjuteur.

Συμϐοηθῶ (gr. anc.), et συμϐουθῶ, aider, assister.

Συμϐουλάτωρ, ὁ, conseiller.

Συμϐούλευμα, τό, conseil; consultation, délibération.

Συμϐούλευσις, ἡ, conseil, avis. gr. anc.

Συμϐουλευτήριον, τό, chambre du conseil. r. συμϐουλεύω.

Συμϐουλευτής, ὁ, conseiller. *gr. anc.*; fém. ἡ συμϐουλεύτρα.

Συμϐουλευτικός, ἡ, όν, qui donne des conseils. || Délibératif.

Συμϐουλεύω, conse
consulter; délib

Συμϐουλή, ἡ, cons

Συμϐούλιον, τό, l'
conseil. || Consu
συμϐούλιον, tenir

Σύμϐουλος, ὁ et ἡ
conseillère. Εἶνα
μου, elle est moi

Συμμά, *adv.* etc.,

Συμμάζωμα, τό, l
cueillir; amas; r
semblement. || R

Συμμαζωκτής, ὁ,
qui rassemble.

Συμμαζωκτός, ἡ,
Recueilli intérie

Συμμαζώνω, recue
rassembler. r.

Συμμάζωξις, ἡ, V.

Συμμαθητής, ὁ, co

Συμμαχία, ἡ, alli
confédération. g

Σύμμαχος, *adj.* all

Συμμαχῶ, s'allier
rer. gr. anc.

Συμμετέχω, partic

Συμμετοχή, ἡ, pa

Συμμέτοχος (gr.
qui participe.

Συμμετρία, ἡ, sy

·. *anc.*‖Modération.
η, *ον*, symétrique,
ıné.‖Modéré.
ι, être symétrique.
déré.
adv. symétrique-
c modération.
ıêler. *Συμμίγω μι-*
ıbiner ensemble les
μίγω, thème de *μι-*

η, *ον*, mêlé.
mélange. gr. anc.
ι, proche, voisin.
, sympathie.‖Com-
r. anc.
dj. sympathique. ‖
ınt.
τό, commisération.
remission. *Ἂς ἔχω*
, je demande par-
μπάθειον, avec per-

τό· συμπάθησις, *ἡ*,

ς, *ἡ*, *όν*, compatis-
onnable.
ἡ, *όν*, pardonnable.
V. *Συμπάθειον*.
τό, pardon.
ardonner.‖Sympa-
thiser. *Μὲ συμπαθᾶτε ἄν*, excusez-moi, si.

Συμπαλαίω, et *συμπαλαίσσω*, lutter ensemble; contester.

Συμπάλαισμα, *τό*, lutte; débat.

Σύμπας, *ασα*, *αν*, tout. gr. anc.

Συμπάσχω, souffrir ensemble; compatir. gr. anc.

Συμπαρενείρω, entremêler, entrelacer. *Συμπαρενείρω ἐν ταυτῷ καὶ μερικαῖς παρατηρήσεις περί*, j'y entremêle aussi quelques observations sur. r. *σύν*, *παρά* et *ἐνείρω*, nouer.

Συμπατριώτης, *ὁ*, compatriote.

Συμπεθέρα, *ἡ*, belle-mère. r. *πενθερά*.

Συμπεθερεύω et *συμπεθεριάζω*, s'allier.

Συμπεθεριά, *ἡ*, alliance de famille.

Συμπεθεριακά, *τά*, les alliés ou parens par alliance.

Συμπεθερεῖον, *τό*, la parenté par alliance.

Συμπέθερος, *ὁ*, beau-père. r. *πενθερός*.

Συμπεπλεγμένος, *η*, *ον*, compliqué, de *συμπλέκω*.

Συμπεραίνω, conjecturer.‖Conclure (gr. anc.).

Συμπέρασμα, τό, conjecture, présomption.‖Conclusion.(gr. anc.)

Συμπερασματικός, ή, όν, conjectural.

Συμπέφτω, s'accorder.‖Coïncider.‖Se soumettre.r.συμπίπτω.

Συμπίωμα, τό; réunion de table, banquet. r. σύν, πίνω.

Σύμπλεγμα, τό, assemblage bien fait; ensemble régulier.

Συμπλεγμένος, η, ον, bien joint; bien fait.

Συμπλέκω, joindre artistement; joindre ensemble. gr. anc.

Συμπλήρωμα, τό, accomplissement; complément. gr. anc.

Συμπληρωματικός, ή, όν, complémentaire.

Συμπληρωματικῶς, *adv.* complètement.

Συμπληρώνω, compléter; accomplir. r. συμπληρόω.

Συμπλήρωσις, ή, V. Συμπλήρωμα.

Συμπλοκή, ή, complication.‖Contexture, connexion.

Συμπολίτης, ὁ, concitoyen.

Συμπόνεσις, ή, condoléance.‖Compassion. r. σύν, πόνος.

Συμπονετικός, ή, όν, compatissant.

Συμπονῶ, compatir, être touché de compassion.

Συμπόσιον, τό, festin. gr. anc.

Συμπροσευχή, ή, prière faite en commun.

Συμπροσεύχομαι, prier en commun. r. σύν, πρός, εὔχομαι.

Σύμπτωμα, τό, symptôme.

Σύμπτωσις, ή, coincidence.

Συμπτωματικός, ή, όν; symptomatique. gr. anc.

Συμπῶ, tisonner, attiser.

Σύμφερμα, τό, comparaison.

Συμφέρνω, V. Συμφέρω.

Συμφέρον, τό, l'utilité, l'intérêt. gr. anc.

Συμφέρω, ressembler.‖Comparer.‖Être utile. Δὲν συμφέρει, il n'est pas avantageux.

Σύμφημι, *hell.* d'accord, ou je suis de votre avis.

Συμπορά, ή, malheur. gr. anc.

Συμφορετικά, *adv.* malheureusement.

Συμφορετικός, ή, όν, malheureux.

Συμφώνημα, τό· συμφώνησις, ή, accord.‖Concordat.

Συμφωνητής, ὁ, qui met d'accord.

Συμφωνητικός, ή, όν, unanime, conforme. r. συμφωνῶ.

Συμφωνία, ή, accord.‖Concor-

Symphonie. Μὲ συμ-
τι, à condition que.
, accorder, mettre d'ac-
'accorder, convenir.
', *adv*. d'accord, una-
nt. gr. anc.
', V. Σάμψυχος.
τό, approche. || Proxi-

approcher; s'appro-
σύν, ἅμα.
, *adv*. plus près.
:, *adv*. très-près.
ὁ, qui approche.
:, ἡ, όν, et συμωτινός,
oisin, proche.
ασις, ἡ, congratulation.
et ἀγαλλίασις.
τό, amas. || Réunion.
ος, η, ον, *part*. assem-
cueilli. r. συνάζω.
:, ἡ, dentale, *poisson*.
, ἡ, assemblée; con-
n. || Synagogue. gr. anc.
ζομαι, coopérer.
στής, ὁ, coopérateur.
στικός, ἡ, όν, auxi-
. συναγωνίζομαι.
ς, ὁ, confrère.
recueillir; rassembler.
ν ἐκ τούτου ὅτι, ils con-
clurent de là que. r. συνάγω.

Συναθροίζω, recueillir. || Amas-
ser, accumuler. *gr. anc.* || Con-
voquer.

Συνάθροισις, ἡ· συνάθροισμα, τό,
assemblée, rassemblement;
convocation. || Récolte; amas,
accumulation.

Συναΐδιος, *adj*. coéternel.

Συναϊδιότης, ἡ, coéternité.

Συναίματον, τό, pus, matière.
r. σύν et αἷμα.

Συναίρεσις, ἡ, contraction.

Συναιχμάλωτος, ὁ, compagnon
d'esclavage. gr. anc.

Συνακολούθημα, τό· συνακολού-
θησις, ἡ, suite, continuité.

Συνακόλουθος, η, ον, suivant.

Συνακολουθῶ, suivre. gr. anc.

Συνακτής, ὁ, qui ramasse, qui
recueille. r. συνάγω.

Συνακτήριον, τό, congrès, as-
semblée.

Συνάλλαγμα, τό, échange. || Con-
trat. gr. anc.

Συναλλαγματικός, ἡ, όν, synal-
lagmatique (se dit d'un con-
trat par lequel on contracte
des engagemens mutuels).

Συναλλάζω, échanger, changer.

Συναλλακτής, ὁ, changeur.

Συναλλαξιά, ἡ, échange; change. r. συνάλλαξις.

Συνανάθρεμμα, τό, l'action d'élever ou d'être élevé ensemble. r. σύν, ἀνατρέφω.

Συναναθρεμμένος, *part.* élevé ensemble.

Συναναθρέφω, élever ensemble.

Συναναθροφή, ἡ, éducation commune.

Συνάναρχος, *adj.* co-éternel.

Συναναστρέφομαι, fréquenter habituellement, hanter. *gr. anc.*; converser.

Συναναστροφή, ἡ, fréquentation habituelle; société; conversation.

Συνάντημα, τό, rencontre. gr. anc.

Συναξάρι et συναξάριον, τό, légende. r. συνάγω, fut. συνάξω.

Συναξαριστής, ὁ, légendaire ou auteur de légendes. || Recueil de légendes.

Σύναξις, ἡ, assemblée, rassemblement. *gr. anc.*||Récolte.

Συναπάντημα, τό· συναπάντησις, ἡ, rencontre. r. συναπαντίζω.

Συναπαντητής, ὁ, celui qui en rencontre un autre.

Συναπαντῶ, rencontrer.

[illegible]τείχω, v. ...

Συναποθαίνω, et συναποθνή (gr. anc.), mourir ensem

Συναποφασίζω, décider de c cert. r. σύν, ἀποφαίνω.

Συναποφάσισις, ἡ, décision c mune.

Συνακτή, ἡ, collecte, *prièr* *la messe.*

Συναριθμητής, ὁ, qui com qui calcule.

Συνάριθμος, *adj.* compté pa

Συναριθμῶ, compter, calcu Mettre au nombre de. gr.

Συναρμογή, ἡ, union des p ties d'un tout; adaptation rangement. gr. anc.

Συναρμόζω, adapter, aju appliquer.|| Arranger.

Συνάρμοσμα, τό· συνάρμο V. Συναρμογή.

Συναρμοστής, ὁ, celui qu te; qui arrange.

Σύναρχος, ὁ, collègue.

Σύναυγα, *adv.* à la p jour. r. σύν, αὐγή.

Συνάφεια, ἡ, contigu nexité.

Συναφής, *adj.* contig

Συνάχι, τό, rhume. r

Συναχιάζομαι, s'enrh

ιϐηχας, ὁ, toux de rhume.
ιάγχη, et βήξ.
ωμα, τό, l'action de ga-
un rhume.
ὀνομαι, s'enrhumer.
τνῶ, souper ensemble.
ω, lier ensemble; join-
r. συνδέω.
μος, ὁ, conjonction, *t.*
ammaire. gr. anc.
ικός, ή, όν, syndical.
ος, ὁ, syndic.
λεύω, servir ensemble.||
ailler en commun.
ιλος, ὁ, compagnon de
ce; camarade.
ιμή, ἡ, concurrence. ||
ours (gr. anc.).
ιμητής, ὁ, concurrent. ||
cripteur.
ιον, τό, assemblée; cham-
délibérante. *gr. anc.* Τὸ
ριον τῶν τοποτηρητῶν, la
ıbre des représentans.
ησις, ἡ, conscience. *gr.*
Εἰς τὴν συνείδησίν μου, sur
onscience.
ός, τό, conscience.
φορά, ἡ, contribution.
οχή, ἡ, synecdoque, *fig.*
hétorique. gr. anc.

Συνέλευσις, ἡ, assemblée; congrès. *gr. anc.*||Séance.
Συνένοχος, ὁ, complice.
Συνεορτάζω, célébrer une fête ensemble. gr. anc.
Συνεόρτασις, ἡ· συνεόρτασμα, τό, célébration d'une fête en commun.
Συνέπεια, ἡ, suite, enchaînement; conséquence. gr. anc.
Συνεπτυγμένως, *adv.* implicitement. r. σύν, πτύσσω.
Συνεργάτης, ὁ, compagnon de travail; coopérateur.
Συνεργάζομαι, travailler ensemble; coopérer. gr. anc.
Συνέργασμα, τό· συνέργεια, ἡ, coopération.
Σύνεργον, τό, instrument, outil.
Συνεργός, ὁ et ἡ, coopérateur, coopératrice.
Συνεργῶ, coopérer. gr. anc.
Συνερεσία et συνέρεσις, ἡ, émulation. r. συνερίζω.
Συνερίζομαι, rivaliser.
Συνεριστής, ὁ, rival, émule.
Συνέρχομαι, se réunir dans un même endroit.||Se rappeler; se remettre. Συνέρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου, revenir à soi, reprendre ses sens.

Σύνεσις, ἡ, intelligence.‖Sagesse. gr. anc.

Συνετός, ή, όν, intelligent.‖Sage.

Σύνεφον, etc., V. Σύννεφον, etc.

Συνέχεια, ἡ, continuité.

Συνεχής, *adj.* continu. gr. anc.

Συνέχω, contenir; *au pass.* être lié à, contigu; suivre. Δὲν συνέχομαι εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, je n'ai nulle part dans cette affaire.

Συνηβάζομαι, etc., V. Συμβάζομαι.

Συνήγορος, ὁ et ἡ, avocat, avocate. gr. anc.

Συνήθεια, ἡ, coutume, usage.‖Familiarité. Ἀπὸ συνηθείαν, de coutume.

Συνήθης, *adj.* habitué à; familier. gr. anc.

Συνηθίζω, accoutumer.‖S'accoutumer; avoir coutume; contracter l'habitude.

Συνήθισμα, τό, coutume, habitude.

Συνηθισμένος, η, ον, accoutumé; ordinaire.

Συνηθῶ, V. Συνηθίζω.

Σύνθεμα, τό· σύνθεσις, ἡ, composition; formation.‖Convention.

Συνθεμένος, η, ον, composé.

Συνθέτης, ὁ, compositeur; auteur.

Σύνθετος, η, ον, composé.

Συνθέτω, composer. r. συντίθημι.

Συνθήκη, ἡ, accord; traité; contrat. gr. anc.

Σύνθρονος, ὁ, assesseur.

Συννεφάκι, τό, petit nuage.

Συννεφιάζω, se couvrir de nuages.

Συννέφιασμα, τό, amas de nuages, obscurité. r. συννέφον.

Συννεφιασμένος, η, ον, *part.* couvert de nuages.

Συννεφόκαυμα, τό, temps lourd, touffeur. r. συννεφής, καῦμα.

Σύννεφον, τό, nuage.

Συννεφώδης, *adj.* nébuleux.

Συνόδευμα, τό, suite, cortège.

Συνοδεύω, suivre, escorter.

Συνοδευτής, ὁ, qui accompagne, qui escorte. r. σύν et ὁδός.

Συνοδία, ἡ, suite, cortège, escorte.‖Compagnie d'un régiment (τάγμα).

Συνοδικός, ή, όν, synodal.

Συνοδικῶς, *adv.* synodalement, en concile.

Συνοδίτης, ὁ, et συνοδοιπόρος, compagnon de voyage. gr. anc.

synode, concile.
·ό, mariage. r. συν-

η, ον, contem-
même âge. r. συνο-

;, ἡ, égalité d'âge.
τό, conversation,
milier, conférence.
ὁ, qui converse. ||
a compagnie de.
adv. affablement.
, ή, όν, affable.
onverser, causer,
familièrement. gr.

;, ον, semblable.
ς, ὁ, consentant.
ἡ, consentement.
convenir, être
r. anc.
V. Συνωμοσία.
η, ον, qui a le
r. σύν, ὄνομα.
, όν, synoptique
oit d'un seul coup
inct, abrégé. gr.

adv. en abrégé.
, contiguité, voi-
ὑν, ὅρος.

Συνορεύω, confiner, avoisiner.
Συνορίτης, ὁ, voisin, limitrophe.
Σύνορον, τό, limite, frontière. r. σύν, ὅρος.
Συνορίζομαι, rivaliser, concourir. r. συνερίζω.
Συνορισία, ἡ· συνόρισμα, τό, et συνόρισις, ἡ, rivalité, concurrence.
Συνοριστής, ὁ, compétiteur, antagoniste; fém. ἡ συνορίστρια.
Συνουσία, ἡ, coït ou union charnelle. gr. anc.
Συνουσιάζομαι, s'unir charnellement avec une femme.
Συνουσίασμα, τό· συνουσιασμός, ὁ, V. Συνουσία.
Συνουσιαστής, ὁ, qui vit dans un commerce intime avec une femme.
Σύνοψις, ἡ, tableau synoptique, abrégé. *gr. anc.* || Bréviaire.
Σύνταγμα, τό, composition; arrangement, disposition. || Organisation. Σύνταγμα πολιτικόν, constitution politique, charte. gr. anc.
Συνταγματικός, ή, όν, constitutionnel. Ἡ συνταγματικὴ χάρτα, la charte constitutionnelle.
Συντακτική, ἡ, régime. Ἡ πλαγία

ἡ εὐθεῖα συντακτική, le régime direct ou indirect.

Συντακτικόν, τό, la syntaxe d'une langue.

Συντακτικός, ή, όν, syntaxique.

Σύνταξις, ἡ, syntaxe; construction.

Συντάσσω, construire, arranger, disposer. gr. anc.

Συντεκνεύω, être parrain ou marraine. r. σύν, τεκνόω.

Συντέκνισσα, ἡ, commère.

Σύντεκνος, ὁ, compère.

Συντέμνω, abréger. ‖ Retrancher.

Συντεχνίτης, ὁ, qui est de la même profession. r. σύν, τέχνη.

Συντήρησις, ἡ, conservation.

Σύντομα, *adv.* bref, en peu de mots.

Συντομεύς, ὁ, abréviateur.

Συντομία, ἡ, concision, brièveté. Ἐν συντομίᾳ, *hell.* bref, en peu de mots.

Σύντομος, η, ον, abrégé, succinct. Ἐν συντόμῳ, *hell.* bref, en un mot.

Συντόμως, *adv.* V. Σύντομα.

Συντοπίτης, ὁ, compatriote; fem. ἡ συντοπίτισσα. r. σύν, τόπος.

Συντραγουδῶ, chanter ensemble. r. σύν, τραγῳδέω.

Συντράπεζος, ὁ et
commensal. gr. a

Συντρέξιμον, τό· (
concours. ‖ Secou

Συντρέχω, concour

Συντριβή, ἡ, broye
ment; destructi
tion.

Συντρίβω, briser,
anc.

Σύντριμμα, τό· σύν
Συντριβή.

Συντριμμένος, η, ον
écrasé, brisé. ‖ C

Συντρόφευμα, τό,
ment, escorte.

Συντροφεύω, acco
corter. ‖ Apparier
‖ Faire société;
συντροφέω.

Συντροφία, ἡ, cor
ciété. Ὁ δεῖνας
un tel et comp
commerce. Κάμν
τινί, tenir com
société.

Συντροφιάζω, V. Σ

Συντρόφιασμα, τό
σμός, ὁ, suite,
compagnement.

Σύντροφος, ὁ et ἡ,

ƞne; camarade. *gr. anc.*
ié.
'νω, converser, s'en-
·familièrement; parler,
'ir.
, ή, discours, conver-

;ις, ἡ, co-existence.
ζω, co-exister. gr. anc.
α, ἡ, conspiration,
t. gr. anc.
ıς, ὁ, conspirateur,
:.
ω, conspirer. r. σύν,

ος, *adj.* synonyme.
τό· συριγμός, ὁ, sifflet,
nt.
siffler. gr. anc.
ὁ, et συρίκι, τό, rouille.
6η.
ω, se rouiller.
τό· συρισμός, ὁ, V.
:.
, ὁ, siffleur.
, ἡ, sifflet. r. συρίζω.
·ό, fil *de métal.* || L'ac-
traîner, de tirer. Σύρ-
σιδηρον, fil de fer.
ς, ὁ, fonds, capital,

Συρματένιος, α, ον, de fil de métal.
Συρμένος, η, ον, *part.* traîné, tiré.
Συρμός, ὁ, V. Σύρσιμον. || Épidémie.
Συρνόμενον, τό, reptile.
Σύρνω, traîner, entraîner. || Tirer, attirer. Σύρνω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, tirailler; *au pass.* se traîner; ramper. Σεσυρμένη ὁμιλία, discours traînant, faible. r. σύρω.
Σύρσιμον, τό, l'action de traîner, de tirer. || Rampement.
Συροῦπι, τό, sirop, *boisson.* r. or.
Συρτά, *adv.* en tirant avec effort.
Σύρτα φέρτα, allées et venues.
Συρτάρι, τό, et συρτάριον, tiroir. || Filière. r. σύρω.
Σύρτης, ὁ, le pêne *d'une serrure.* || Qui rue, qui regimbe.
Συρτοθηλιά, ἡ, nœud coulant. r. συρτός, de σύρω. V. Θηλιά.
Συρτός, ή, όν, qu'on peut traîner.
Σύρω, gr. anc. V. Σύρνω.
Συσμίγω, mêler. r. σύν et μιγνύω, dont le thême est μίγω.
Συσμιμένα, *adv.* confusément.
Σύσμιξις, ἡ· σύσμιμα, τό, mélange.

Σύστασις, ἡ, recommandation. ‖ Consistance. ‖ Constitution, organisation. gr. anc.

Συστατική, ἡ, recommandation.

Συστατικός, ή, όν, de recommandation. Γράμματα συστατικά, des lettres de recommandation.

Συστέλλομαι, avoir honte.

Σύστησις, V. Σύστασις.

Σύστημα, τό, système. gr. anc.

Συστηματικός, ή, όν, systématique.

Συστημένος, η, ον, part. passé pass. de συστήνω.

Συστήνω, recommander. ‖ Mettre en ordre; organiser; constituer. r. συστῆναι, aor. 2 inf. de συνίστημι.

Συστολή, ἡ, honte, pudeur. ‖

χαρά, ἡ, degr

Συχαμερός, adj.

Συχασιάρης, ὁ, (

fém. ἡ συχασια

Σύχαρος, adj. a

σύν et χάρις.

Σύχλιασμα, τό,

Συχλιάζω, tiédi

σύν et χλιαίνω.

Σύχλιος, α, ον,

Συχνά, adv. sou

ment. gr. anc.

Συχνάζω, hante

Σύχνασμα, τό, f

Συχναστής, ὁ, q

Συχναστικός, ή, (

Συχνογερνῶ, se

vent vers. r. σι

Συχνοδιαβάζω, li

Συχνοδιάβασμα,

L'action de lire ou
ent.
ω, travailler sou-

rechercher ou cher-
nt.
ῶ, pissoter.
jouer souvent.
, servir souvent. r.

passer et repasser
περάω.
sauter souvent, sau-

ν. souvent.
, fréquent. *gr. anc.*
ῖς, fréquemment.
, et συχνότητα, fré-
συχνός.
, criailler.
adv. très-souvent.
dv. plus souvent.
le corps d'un brave
rre (victime), par
à ψοφίμι, le corps
e mort de maladie
é, charogne).
erié, massacre.
meurtre.||Pleurésie.
, ον, *part.* égorgé.
égorgement.

Σφάζω, tuer, égorger, immoler. gr. anc.

Σφαῖρα, ἡ, sphère; globe.||Ballon; balle. gr. anc.

Σφαιρικός, ή, όν, sphérique.

Σφαιροειδής, *adj.* m. sign.

Σφαιρίδιον, τό, bille, boule; globule. gr. anc.

Σφαιροποῦλα, ἡ, m. sign.

Σφαιρωτός, ή, όν, arrondi comme une boule.

Σφάκελον, τό, sphacèle ou gangrène.||Nique, moquerie.

Σφακέλωμα, τό, l'action de montrer au doigt, de faire la nique.

Σφακελώνω, montrer au doigt, faire la nique. r. σφάκελος, le doigt du milieu.

Σφακίδα, ἡ, verrue. r. φακός.

Σφακιδιάρης, *adj.* plein de verrues. gr. anc. φακώδης.

Σφάκτης, ὁ, qui tue, qui égorge.||Douleur aiguë.

Σφαλάγγι, τό, et σφαλάγγιον, araignée. r. φάλαγξ.

Σφαλερός, ή, όν, faux; erroné.

Σφαλερά, *adv.* faussement.

Σφαλίζω, fermer, serrer. r. ἀσφαλίζω, mettre en sureté, d'ἀσφαλής.

Σφάλισμα, τό, l'action de fer-

mer, d'énfermer, de serrer.

Σφαλιστῆρι, τό, ce qui sert à fermer, verrou, serrure.

Σφαλιστός, ή, όν, fermé, enfermé.

Σφάλμα, τό, faute, erreur. || Péché, délit. gr. anc.

Σφαλματάκι, τό, petite faute.

Σφαλμένος, η, ον, *part.* plein de fautes.

Σφάλλω, faillir, commettre une faute; errer. gr. anc.

Σφαλλῶ, σφαλνῶ, et σφαλῶ, fermer; serrer. Σφαλνῶ τοὺς λογαριασμούς, arrêter les comptes, les clorre, les solder. r. ἀσφαλίζω, d'ἀσφαλής.

Σφαλτός, ή, όν, qui a failli; qui s'est égaré. || Fautif. r. σφάλλω.

Σφάξιμον, τό, meurtre, égorgement. r. σφάττω, fut. σφάξω.

Σφενδάμι, τό, et σφένδαμνον, érable, *arbre*. r. ἡ σφένδαμνος.

Σφενδόνα, ή, fronde.

Σφενδονίζω, jeter des pierres avec la fronde. gr. anc.

Σφενδόνισμα, τό, usage de la fronde.

Σφενδονιστής, ὁ, frondeur.

Σφεντύλι, V. Σφονδύλι.

Σφετερίζω, s'approprier. gr. anc.

Σφετέρισμα, τό· σφετερισμός, ὁ, appropriation.

Σφῆκα, ή, guêpe, frelon. r. σφήξ.

Σφῆνα, ή, coin à fendre. r. σφήν.

Σφηνοποῦλα, ή, petit coin.

Σφήνωμα, τό, action d'enfoncer un coin, de fendre avec un coin.

Σφηνώνω, enfoncer un coin; fendre avec un coin. || Tailler en biseau. r. σφηνόω.

Σφίγγω, serrer, presser. || Contraindre, forcer.

Σφικτά, *adv.* étroitement, fortement.

Σφικτός, ή, όν, serré. || Avare. gr. anc. σφιγκτός.

Σφίμμα et σφίξιμον, τό· σφίξις, ή, étreinte, resserrement. gr. anc. σφίγξις.

Σφιχταγκάλιασμα, τό, étroite embrassade. r. σφιγκτός, ἐγκάλ.

Σφόδρα, *adv.* fortement; excessivement.

Σφοδρός, ή, όν, véhément. gr. anc.

Σφοδρότης, ή, véhémence.

Σφογγίζω, etc., V. Σφουγγίζω.

Σφονδύλι, τό, peson qu'on met au fuseau. || Vertèbre. r. σφόνδυλος.

Σφόρα, ή, ficelle. r. σπαρτίον.

τάν, λιμόν.
e : σφοράν,

ʒe. r. σπόγ-

ουγγαρίζω,
avec une

t σφουγγά-
onger.
ον, σφουγ-
γγαρώδης,

lette.
; essuyer.

ουγγισμός,
oyer, d'es-

suie-main,

sceau.
sceller.
u.
. Σφραγίδα.
), et σφυμ-

lité.
rteau.
uctile. gr.

Σφυρί, τό, marteau. r. σφυρίον.
Σφυρίζω, siffler. r. συρίζω.
Σφυρικτής, ὁ, siffleur.
Σφυρίστρα, ἡ, sifflet.
Σφυροκόπημα, τό, coup de marteau.
Σφυροκοπῶ, marteler ou battre à coups de marteaux.
Σχάζω, crever. r. σχάω.
Σχάσμα, τό, fente, crevasse.
Σχατόγερος, ὁ, vieillard décrépit. r. ἐσχατογήρως.
Σχατογραία, ἡ, très-vieille femme. mêm. r.
Σχατοδουλειά, ἡ, affaire de rien. r. ἔσχατος, le dernier.
Σχεδιάζω, dessiner.‖Ébaucher.
Σχεδία, ἡ, radeau. gr. anc.
Σχεδίασμα, τό, dessin, croquis. ‖ Ébauche.
Σχεδιαστής, ὁ, dessinateur.
Σχέδιον, τό, dessin, croquis. ‖ Ébauche.
Σχεδόν, *adv.* presque; environ. gr. anc.
Σχέσις, ἡ, relation, rapport, convenance. gr. anc.
Σχετικός, ή, όν, relatif.
Σχετικῶς, *adv.* relativement, par rapport.
Σχῆμα, τό, forme. ‖ Figure. ‖

Geste. Ἐν σχήματι, figurativement.

Σχηματίζω, former; figurer. Σχηματίζω εἰς τὸν νοῦν μου, je me figure, je m'imagine.

Σχημάτισις, ἡ· σχηματισμός, ὁ, et σχημάτισμα, τό, formation. || Figure; configuration.

Σχηματιστής, ὁ, qui forme, qui figure.

Σχίζα, ἡ, fente. gr. anc.

Σχίζω, fendre. || Déchirer.

Σχίσμα, τό, fente. || Scission; schisme. gr. anc.

Σχισμάδα, ἡ, et σχισματιά, fente, crevasse.

Σχισματικός, ἡ, όν, schismatique.

Σχιστός, ἡ, όν, fendu.

Σχοινᾶς, ὁ, marchand de cordes.

Σχοινί, τό, corde. r. σχοῖνος.

Σχοινοβάτης, ὁ, funambule.

Σχοῖνος, ὁ, jonc. gr. anc.

Σχολάζω, cesser. || Se reposer; avoir congé. gr. anc.

Σχόλασμα, τό, cessation. || Repos, congé.

Σχολαστικός, ἡ, όν, scholastique.

Σχολάρχης, ὁ, chef d'une école.

Σχολεῖον, τό, école, collége.

Σχόλη, ἡ, fête, jour de fête. || Repos, congé.

Σχολινός, ἡ, όν, de fête. Ἡμέρα σχολινή, jour de fête.

Σχόλιον, τό, scholie, note.

Σχολιαστής, ὁ, scholiaste, commentateur. gr. anc.

Σχολνῶ, V. Σχολάζω.

Σχῶ, crever. || Déchirer. gr. anc. scarifier.

Σωβράκι, τό, p. ἐσωβράκι, caleçon. r. ἔσω, βράκος.

Σώδιον, τό, p. ἐσώδιον, latrines. r. ἔσω.

Σωζάτος, η, ον, qui est à son aise, qui a du bien.

Σώζω, sauver. gr. anc.

Σωθικά, τά, entrailles, intestins. r. ἔσω.

Σωκάκι, τό, rue, ruelle. r.

Σωλήν, ὁ (gr. anc.), et σωλιν τό, canal.

Σῶμα, τό, corps. || Exemp d'un ouvrage.

Σωλῆνα, ἡ, manche de co poisson. gr. anc. σωλήν.

Σωματάκι, τό, petit corps puscule. r. σῶμα.

Σωματεμπορία, ἡ, la tra commerce d'hommes. τάργησις τῆς σωματεμ

olition de la traite. r. σῶ- et ἐμπόριον.
τικά, *adv.* corporellement.
τικός, ή, όν, corporel.
τοφύλαξ, ὁ, garde du corps.
τώδης, *adj.* corpulent.
τώνω, incorporer; *au pass.* :orporer. r. σωματόω.
, sauver. || Atteindre, arri- || Suffire. || Achever; cesser, '. Σώνει αὐτό, cela suffit. θη ἡ φωτιά, διότι δὲν εἶχαν ίνην, le feu cessa, parce ls n'avaient plus d'herbes ûler. r. σόω.
, α, ον, sain et sauf; en-
ίνω, se taire. Κάμνω νά σω- η, imposer silence. r. σιω-
, *impératif*, p. σιώπα, chut, ace.
σμα, τό· σώπασις, ή, silen- gr. anc. σιωπή.
, V. Σωπαίνω.
ιμα, τό, entassement, a- ncellement. gr. anc.
ντής, ὁ, qui entasse.
ντός, ή, όν, entassé, amon- ś.
όω, entasser, amonceler.

Σωριάζω, etc., V. Σωρεύω (gr. anc.), etc.
Σωρός, ὁ, tas, monceau. *gr. anc.* || Grenier.
Σώσιμον, et σῶσμα, τό· σωσμός, ὁ, achèvement. || Arrivée. || Salut, conservation. r. σώζω.
Σωστά, *adv.* justement, précisément; au juste.
Σωσταίνω, rendre entier, complet.
Σωστός, ή, όν, juste, exact. || Entier, complet. Ὁμιλῶ μὲ τὰ σωστά, parler sérieusement.
Σωτήρ, ὁ (gr. anc.), et σωτῆρας, sauveur.
Σωτηρία, ή, salut. gr. anc.
Σωτήριος, et σωτηριώδης, *adj.* salutaire.
Σωφρονίζω, rendre sage, modeste, tempérant. || Corriger. gr. anc.; *au pass.* se corriger.
Σωφρόνισμα, τό, correction.
Σωφρονιστής, ὁ, qui corrige.
Σωφρονιτικά, *adv.* chastement.
Σωφρονῶ, être chaste (Σωφρονεῖν εἰς ἀφροδίτην, *Euripide*). || Corriger, modérer. || Se corriger, se modérer.
Σωφροσύνη, ή, modestie, chasteté. gr. anc.

Σωφρονέστατος, *superl.*, et σωφρονέστερος, *compar.* de σώφρων.

Σώφρων (gen. ονος), et σώφρονας, *adj.* chaste, pudique. ‖ Modeste.

T

T, ταυ, dix-neuvième lettre de l'alphabet, prise numériquement et ainsi accentuée (τ'), vaut 3000 ; avec un signe au-dessous (͵τ), elle marque 300,000.

Τά, *pl. neut. de l'art.* ὁ, ἡ, τό, ou p. αὐτά, les. Τὰ τοῦ πολέμου, s. ent. πράγματα, ce qui est nécessaire ou relatif à la guerre. Τὰ γνωρίζω, je les connais.

Ταβάνι, τό, plancher, plafond.

Ταβανώνω, faire un plafond, un plancher. r. tabulatum.

Ταβᾶς, ὁ, tourtière ou casserolle de terre cuite; poêle. r. or.

Ταβέλλαις, αἱ, la maladie vénérienne. r. lat. tabes.

Ταβελλιαρίζω, gagner la vérole. ‖ La donner.

Ταβελλοῦζος, ὁ, qui a la maladie vénérienne; fém. ἡ ταβελλοῦζα.

Ταβέρνα, ἡ, cabaret. r. lat.

Ταβερνιαρεύω, tenir un cabaret.

Ταβερνιάρης, ὁ, cabaretier; fém. ἡ ταβερνιάρισσα.

Ταβερνογυρίζω, fréquenter le cabaret. r. lat. taberna, et γύρος.

Ταβερνογυριστής, ὁ, pilier de cabaret, ivrogne.

Τάβλα, ἡ, table. r. lat. tabula.

Ταβλάδον, τό, plancher. r. tabulatum.

Ταβλομάντιλον, τό, nappe de table. r. lat. tabula, et mantile.

Ταβλί, τό, petite table. ‖ Échiquier, trictrac.

Ταβλοποῦλα, ἡ, petite table.

Τάβλωμα, τό, l'action de planchéier; plancher.

Ταβλώνω, planchéier, lambrisser. r. lat. tabulatum.

Ταγάρι, τό, valise de voyage.

Ταγγιάζω et ταγκιάζω, devenir rance. r. ταγγίζω.

ή, όν, et ταγκός, rance.
ια et τάγκιασμα, τό,
té; odeur rance. gr. anc.
τις.
, et ταγί, τό, (r. τάγη,
ons, vivres.) V. Ταΐμι.
etc., V. Ταΐζω, etc.
τό, ordre. || Régiment,
gnie. *gr. anc.* || Vœu (εὐ-
τάγματα. *Hésychius*),
ıse. Τὰ τάγματα τῶν μο-
les ordres religieux.
ματα τῶν ἀγγέλων, les
des anges.
;, η, ον, part. de τάζω.
ή, τό, un tel, une telle.
;, η, ον, frais, tendre,
r. or.
omettre. || Faire un vœu,
consacrer. r. τάσσω (εὐ-
γματα. *Hésychius*).
nourrir; engraisser. ||
ıpre avec de l'argent.
ὰ πουλιὰ μὲ ξυλάκι, éle-
oiseaux à la brochette.
ταΐνι, τό, portion de
, ration. || Impôt en na-
on prend des taïms de
de souliers; les bou-
cuisent par taïm).
ment journalier. r. or.

Τάϊσμα, τό, l'action de nourrir; d'engraisser.
Ταϊστής, ὁ, qui donne à manger; fém. ἡ ταΐστρια.
Ταϊφάς, ὁ, troupe, bande. || Matelots d'un vaisseau. r. or.
Τάκα, ἡ, tache. || Point. r. it.
Τακίμι, τό, fourniment; équipage.
Τακλᾶς, ὁ, culbute. r. or.
Τακούνι, τό, talon de soulier.
Τακτικά, *adv.* en bon ordre; régulièrement.
Τακτική, ἡ, la tactique. gr. anc.
Τακτικός, ή, όν, régulier, réglé. || Modéré. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικά, les noms de nombre cardinaux.
Τακτικότης et τακτικοσύνη, ἡ, sagesse; modération.
Τάλαινα, ἡ, V. Τάλας.
Ταλανίζω, plaindre *quelqu'un.* r. τάλανος, gén. de τάλας.
Ταλαίπωρα, *adv.* misérablement.
Ταλαιπωρία, ἡ, misère. gr. anc.
Ταλαίπωρος, η, ον, misérable.
Ταλαιπορούμαι, être accablé de misère. gr. anc. ταλαιπωρῶ.
Τάλαντον, τό, talent, aptitude naturelle ou acquise. || Talent, ancienne monnaie de compte d'environ 5400 francs.

Ταλάρης, ὁ, talaris, environ 5 fr. 25 c.

Τάλαρον, τό, taler, monnaie d'Allemagne, à peu-près un écu.

Τάλας, ὁ· τάλαινα, ἡ· τάλαν, τό, malheureux, misérable. gr. anc.

Ταλέρι, τό, plat *de table.*

Ταλμούθ, ὁ, talmud, *livre juif qui contient les traditions.*

Ταλμουθιστής, ὁ, talmudiste, qui est attaché aux opinions du talmud.

Ταμάρινδος, ὁ, tamarin, *plante.*

Ταμείας, ὁ, caissier; cellérier.

Ταμεῖον, τό, cellier. || Cabinet.

Ταμπακᾶς, ὁ, qui prend beaucoup de tabac.

Ταμπακιέρα, ἡ, tabatière. r. it.

Ταμπάκης, ὁ, corroyeur. r. or.

Ταμπάκος, ὁ, tabac. r. lat. tabacum.

Τάμπια, ἡ, batterie de canons.

Ταμπόρι, τό, retranchement.

Ταμπουρᾶς, ὁ, espèce de guitare.

Ταμπουρῖνος et ταμπουρλάρης, ὁ, tambour ou tambourineur.

Ταμπουρλίζω, tambouriner.

Ταμποῦρλον, τό, tambour, *instrument.* r. it.

Τανύζω, détirer, allonger en tirant. r. τανύω.

Τάνυσμα, τό, déploiement, allongement. r. τανύω.

Ταντοῦρι, τό, étuve. r. or.

Ταξιάρχης, ὁ, maître des cérémonies. r. τάξις, ἀρχή. || Novembre (c'est le 8 de ce mois qu'on célèbre ἡ σύναξις τῶν ταξιαρχῶν).

Ταξιδάρικον, τό, papillon dont la vue annonce une nouvelle ou l'arrivée de quelque étranger.

Ταξίαρχος, ὁ, général de division, lieutenant-général.

Ταξίδευμα, τό, l'action de voyager. V. Ταξίδι.

Ταξιδεύω, voyager; naviguer.

Ταξίδι, τό, voyage; navigation. || Expédition militaire. r. τάξις (Οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει, en gr. anc., sont ceux qui meurent dans des *expéditions lointaines*, tout aussi bien qu'en bataille rangée).

Ταξιδιάρης et ταξιδιώτης, ὁ, voyageur; navigateur; fém. ἡ ταξιδιαριά, et ταξιδιώτισσα.

Τάξιμον, τό, promesse. || Vœu. V. Τάζω.

Τάξις, ἡ, ordre, régularité. || File, rangée. || Cérémonie. Κατὰ τάξιν, en ordre; et κατὰ τὴν τάξιν, suivant la règle.

τό, tapis. r. τάπης.
, *adv*. humblement.
;, ή, όν, humble. gr. anc.
ύνη, ή, humilité.
ατα, *adv*. très-humble-

ης, ή, humilité.
ροσύνη, ή, humilité,
tie.
ρων, *adj*. humble, mo-
gr. anc.
μα, τό, V. Ταπείνωσις.
νω, humilier; *au pass*.
lier, de ταπεινόω.
ς, *adv*. humblement.
σις, ή, humiliation, hu-

τικός, ή, όν, humiliant.
ό, tapis. gr. anc.
, tare, déchet. r. it.
ι, τό: ταραγμός, ό, trou-
ecousse; agitation.
troubler; secouer; agi-
ταράσσω.
ς, ό, qui agite, qui trou-
ém. ή ταράκτρια.
κά, *adv*. en tumulte.
κός, ή, όν, qui occa-
du trouble.
υλα, ή, tarentule, *arai-
venimeuse*. r. τάραντος,
Tarente, ville d'Italie où elle
est commune.
Ταράσσω et ταράττω, gr. anc.
V. Ταράζω.
Ταραχή, ή, tumulte, bruit.
Ταραχίζω, V. Ταράζω.
Ταραχώδης, *adj*. tumultueux,
turbulent. gr. anc.
Τάργα, ή, bouclier. r. it. targa,
ou fr. targe.
Ταργοποῦλα, ή, petit bouclier.
Ταρτάνα, ή, tartanne, petit bâ-
timent de la Méditerrannée.
r. it.
Τάρταρος, ό, Tartare. gr. anc.
Τάσα, ή, tasse à boire. r. it.
Τάσιμον, τό, promesse.||Vœu.
Τάσσω, promettre.||Faire vœu.
Ἔταξε νά πέμπη κατ' ἔτος δύο
λαμπάδας εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον,
il a fait vœu d'envoyer tous les
ans deux lampes au couvent
de Saint-Georges. (*gr. anc.;
car on trouve εὐχάς, τάγματα
dans Hésychius.*)
Τάσσα, ή· τασσάρισμα, τό, taxe,
impôt. r. it. du lat. taxatio.
Τατάς, ό, père. r. τέττα.
Ταῦρος, ό, taureau. gr. anc.
Ταῦτα, pl. neut. de οὗτος, αὕτη,
τοῦτο, ces. Ταῦτα καὶ ἄλλα ἐτε-

ρα, toutes ces choses et encore d'autres.

Ταυτολογία, ἡ, tautologie ou répétition. gr. anc.

Ταυτολογικός, ἡ, όν, tautologique ou de répétition.

Ταυτολογῶ, répéter la même chose en d'autres termes.

Ταυτός, ἡ, όν, le même, la même. r. ταὐτό p. τὸ αὐτό.

Ταφή, ἡ, sépulture. gr. anc.

Ταφιάζω, ensevelir. r. ἔταφον, aor. 2 de θάπτω.

Ταφιασμός, ὁ, sépulture.

Τάφος, ὁ, tombeau. gr. anc.

Τάφρος, ὁ, fosse, fossé. gr. anc.

Ταφτᾶς, ὁ, taffetas, *étoffe*.

Τάχα, *adv*. peut-être. *gr. anc*. Τάχα δὲν τὸ ἐξεύρεις, peut-être ne le savez-vous pas.

Ταχέως, *adv*. vite, vitement.

Τάχος, τό, vitesse. gr. anc.

Ταχύ, τό, le matin. Σήμερον τὸ ταχύ, ce matin. Αὔριον τὸ ταχύ, demain matin.

Ταχύ, *adv*. de bonne heure. || Vite, promptement (gr. anc.). Ταχὺ ταχύ, de bon matin.

Ταχυά, *adv*. de bonne heure. || Demain matin.

Ταχυγραφιά, ἡ, tachygraphie ou l'art d'écrire aussi vite que la parole. gr. anc.

Ταχυγράφος, ὁ, tachygraphe.

Ταχυδρομία, ἡ, galop. || Poste aux lettres.

Ταχυδρόμος, ὁ, courrier.

Ταχύνευμα, τό, l'action de se lever de bon matin.

Ταχυνεύω, se lever de bon matin. r. ταχύς.

Ταχυνή, ἡ, le matin.

Ταχυνός, ἡ, όν, vite, prompt. *gr. anc*. || Matinal.

Ταχυνούτζικα, *adv*. de bon matin.

Ταχύς, *adj*. vite, prompt.

Ταχύτατα, *adv*. très-vite.

Ταχύτερα, *adv*. plus vite.

Ταχυτέρου, *adv*. V. Ταχυά.

Ταχύτης, ἡ, vitesse. gr. anc.

Ταψί, τό, tourtière.

Τέγος, τό, toit. gr. anc.

Τέγγι, τό, balle, ballot. || Scrupule, quart de drachme. r. or.

Τεθλιμμένος, η, ον, part. passé pass. de θλίβω, affligé.

Τεθνηκώς, υῖα, ός, *part. hell.* mort.

Τέϊ, τό, thé, *plante, boisson*.

Τειχίζω, entourer de murailles, fortifier. gr. anc.

Τειχίον, τό, muraille d'une ville.

mur de défense,

τό, enceinte de
τεῖχος, γῦρος.
ιτρώνω, fortifier
railles. r. τεῖχος,
ιτρον.
τό, ville murée;
fication.
ι, ον, fortifié par
. r. κτίζω.
ttaquer les murs,
ut. gr. anc. τειχο-

, petite muraille.
r. gr. anc.
ο, ὁ, garde des
elle. gr. anc. τει-

procréation d'en-
té d'une femme.

ocréer des en-

ant; fils.
Γεκνογονία.
Τεκνογονῶ.
rchitecture.
ırchitecte.
όν, d'architec-
ι.

Τέκτων, ὁ, maçon.

Τέλεια, *adv.* parfaitement. ‖ Tout-à-fait. ‖ Nullement.

Τέλειος, ία, ον, parfait. ‖ Complet, entier. gr. anc.

Τελειότης, ἡ, perfection.

Τελείωμα, τό, achèvement.

Τελειώνω, finir, achever.

Τελείως, *adv.* aucunement. ‖ Rien du tout.

Τελείωσις, ἡ, achèvement.

Τέλεσμα, τό, exécution. gr. anc. τελεσμός.

Τελετή, ἡ, cérémonie. gr. anc.

Τελευταῖος, α, ον, dernier.

Τελευτή, ἡ, fin; mort. gr. anc.

Τελευτῶ, finir, mourir.

Τέλι, τό, chanterelle, *la plus petite corde d'un instrument et la dernière* (ἡ τελική). r. τέλος, fin.

Τέλος, τό, fin. Κάμνω τέλος, finir, achever. Τέλος πάντων, enfin. Ἕως εἰς τὸ τέλος, jusqu'à la fin. Τέλος τῆς κρίσεως, décision des juges ou jugement rendu.

Τελώνης, ὁ, douanier. gr. anc.

Τελώνιον, τό, la douane. ‖ Esprit aérien, fantôme. r. τελῶ, initier.

Τεμπέλης, *adj.* fainéant, r. or.

Τεμπελιάζω, parcsser. r. or.

Τεμπέλιασμα, τό, fainéantise.

Τεμπέρι, τό, lis, *fleur*. r. or.

Τεμπεσῆρι, τό, craie. r. or.

Τέμπλον, τό, balustrade qui dans les églises grecques sépare le chœur (ἱερόν) de la nef (ναός). ‖Dais ou espèce de toit supporté par quatre colonnes torses, au milieu desquelles se trouve l'autel. r. lat. templum.

Τενεκές, ὁ, fer blanc. r. or.

Τενεσμός, ὁ, ténesme. gr. anc.

Τέντα, ἡ, tente, pavillon. r. it. du lat. tendere.

Τέντζερες, ὁ· τεντζέρι, τό, pot, écuelle; marmite. r. or.

Τεντζούχι, τό, benjoin, *résine aromatique*. r. or.

Τεντοποῦλα, ἡ, petite teute; petit pavillon. r. it. tenta.

Τέντωμα, τό, extension.‖Campement.

Τεντώνω, étendre.‖Camper. r. lat. tendere.

Τεντωτής, ὁ, celui qui étend.

Τέρας, τό, monstre; prodige. Τέρας τῆς φύσεως, prodige de beauté.

Τεράστιον, τό, prodige. gr. anc.

Τερατούργημα, τό, prodige, miracle; prestige. gr. anc.

Τερατουργός, ή, όν, miraculeux.

Τερατώδης, *adj*. prodigieux.

Τερέβινθος, ἡ, térébinthe. gr. anc.

Τερερίζω, fredonner. r. τερετίζω.

Τερέρισμα τό· τερερισμός, ὁ, fredonnement, roulade, p. τερέτισμα.

Τέρι, τό, le semblable, le pareil. Ἔχασε τὸ τέρι του, il a perdu sa compagne. Δὲν ἔχει τέρι, il u'a pas de pareil. r. ἑταῖρος.

Τεριάζω, assortir, appareiller. ‖Comparer.‖Accorder, mettre d'accord.‖S'accorder.

Τέριασμα, τό, appareillement.‖Comparaison.‖Accord.

Τεριαστής, ὁ, celui qui appareille.

Τέρλα, τερλός, etc. V. Τρέλα, etc.

Τερμεντίνα, ἡ, térébentine. r. it.

Τερπνός, ή, όν, agréable, doux. gr. anc.

Τερπνότης, ἡ, aménité, douceur.

Τεσκερές, ὁ, attestation, certificat. r. or.

Τέσσαρα, τά, V. Τέσσαρες.

Τεσσαράκοντα, quarante.

Τεσσαρακονταετής, *adj*. de 40 ans. gr. anc.

:άς, ή, quarantaine.
ήμερος, ή, le carême.
:ή, ή, carême. Η μεγάλη
ιτή, la grande qua-
le carême, qui pré-
:e de Pâques et qui
ong que les autres
e l'église d'Orient.
:όν, τό, relevailles
es, quarante jours
's couches.
:ός, ή, όν, quaran-

ί et αί, τὰ τέσσαρα,
:σσάρων λογιῶν, de
nières. Τέσσαρες φο-
e fois. Τέσσαρά 'μισυ.
uatre ducats et de-

ωτος, η, ον, plié en
βλίον τεσσαροδίπλω-
in-quarto.
'ουνίζω, carrer.
'ουνος, *adj.* carré,
laire.
ν, τό, l'espace de
rs. r. ἡμέρα.
ς, η, ον, qui est de
rs.
ς, η, ον, qui est de
is. r. πετράμηνος.

Τεσσαρόπατος, qui a quatre étages. r. τέσσαρες, πάτος.

Τεσσαρόστρατον, τό, carrefour.

Τεσσαρόχρονος, *adj.* âgé de quatre ans.

Τεστές, ὁ, cahier. r. or.

Τεταρταῖος, α, ον, qui revient tous les quatre jours. Πυρετὸς τεταρταῖος, fièvre quarte. gr. anc.

Τεταρτημέρισμα, τό, écartellement, *supplice.* r. τέταρτος, et μέρισμα.

Τεταρτιάζω, écarteler; fendre en quatre.

Τετάρτιασμα, τό, écartellement.

Τεταρτημόριον, τό, le quart.

Τέταρτον, τό, m. sign.‖Quart-d'heure.

Τέταρτος, η, ον, quatrième.

Τετέλεσται, *hell.* c'en est fait, de τελέω.

Τέτοιος, α, ον, tel. r. τοιοῦτος.

Τετραγαμία, ἡ, mariage avec quatre personnes à la fois.

Τετράγκαθον, τό, tragacanthe, *plante.* gr. anc. τραγάκανθα.

Τετράγλωσσος, *adj.* qui est en quatre langues. gr. anc.

Τετραγράμματος, *adj.* composé de quatre lettres (*Deus*, Dieu).

Τετραγωνίζω, carrer; équarrir.
Τετραγωνικός, ή, όν, quadrangulaire.
Τετραγωνισμός, ὁ, quadrature.
Τετράγωνον, τό, carré. gr. anc. ‖ Carreau, au jeu de cartes.
Τετράδη, ή, mercredi. Ἡ μεγάλη τετράδη, le mercredi saint.
Τετράδιον, τό, cahier.
Τετράδιπλον, τό, le quadruple.
Τετρακόσιοι, αις, α, quatre-cents.
Τετρακοσιοστός, ή, όν, quatre centième. gr. anc.
Τετράμερος, η, ον, de quatre jours. r. τέτταρα; ἡμέρα.
Τετράπατος, adj. de quatre étages. r. τέτταρα, πάτος, de πατέω.
Τετραπερασμένος, η, ον, très-fin, très-rusé.
Τετραπέρατα, τά, les quatre parties du monde. r. πέρας.
Τετραπλασιάζω, quadrupler.
Τετραπλάσιος, ία, ον, et τετράπλους, quadruple. gr. anc.
Τετράποδον, τό, quadrupède. ‖ Pupitre, lutrin.
Τετράποδος, η, ον, qui a quatre pieds. r. τετράπους.
Τετράρχης, ὁ, tétrarque.
Τετραρχία, ή, tétrarchie.

Τετραευαγγέλιον, τό, évangélistaire, livre qui contient les quatre évangélistes.
Τεφτέρι, τό, liste, catalogue. Livre de comptes. r. διφθέρα, parchemin.
Τέχνευμα, τό, machination.
Τεχνεύομαι, machiner, tra[mer]
Τέχνη, ή, métier. ‖ Art ‖ Artifice, stratagème. gr. anc.
Τεχνικά, adv. avec art. ‖ Adroitement.
Τεχνικός, ή, όν, artificiel ‖ [In]génieux. ‖ Artificieux.
Τεχνιτεύω, montrer un métier au pass. l'apprendre.
Τεχνίτης, ὁ, artisan, ou[vrier]. gr. anc.
Τεχνολογία, technologie ou [trai]té des arts et métiers. Τ[εχνο]λογία γραμματική, a[nalyse] grammaticale.
Τεχνολογῶ, parler sur l[es arts] et métiers. ‖ Faire l'[analyse] grammaticale.
Τεχνοπελεκῶ, ciseler, sculpter avec art. r. τι[χνη], πέλεκυς.
Τεψί, τό, V. Ταψί.
Τζάβαλα, τά, meubles
Τζαγγός, etc., V. Τα

, τό, boutique de

être cordonnier.
, cordonnier.
, le métier de cor-

η, ον, de cordon-

λον, τό, alène de
r. lat. subula.
', *arbrisseau de la*
ion de sa feuille.
ique, canot. r. or.
blaireau, *animal.*
ore, briser. Ἔπεσε
ὁ κεφάλι, il tomba
la tête. Ἀρχίζει ἡ
ίση, le jour com-
ser. Τὸ κρασὶ ἐτζά-
a tourné. r. κακί-
par onomatopée.
· τζακισμός, ὁ,
isement. Τζάκι-
ιοῦ, altération du
ξ τοῦ λόγου, in-

qui brise.
όν, cassant, fra-

ém. de τζακιστής.

Τζακμά, τό, briquet. || Chien du fusil. r. or.
Τζακμακόπετρα, ἡ, pierre à fusil.
Τζακομένος, η, ον, cuirassé.
Τζακόπουλον, τό, petite cuirase.
Τζάκος, ὁ, cuirasse.
Τζάκωμα, τό, prise. || Querelle.
Τζακώνω, prendre; *au pass.* se quereller, disputer. r. κακόω.
Τζαλαπάτημα et τζαλοπάτημα, τό, l'action de fouler aux pieds; oppression.
Τζαλαπατητής et τζαλοπατητής, ὁ, qui foule aux pieds.
Τζαλαπατῶ et τζαλοπατῶ, fouler aux pieds. r. λάξ et πατῶ.
Τζάμι, τό, verre de fenêtre, de table. || Bois de sapin. r. or.
Τζαμί, τό, mosquée. r. or.
Τζάμπα, ἡ, grappe de raisin.
Τζαμπάκι, τό, grapillon.
Τζαμπί, τό, grappe de raisin.
Τζαμπολόγημα, τό, récolte des grappes de raisin.
Τζαμπολογῶ, cueillir les grappes de raisin, grappiller.
Τζαμποῦνα, ἡ, chalumeau, flûte champêtre. r. it. zampogna.
Τζαμπουνίζω, babiller, dire des riens.

Τζαμπούνισμα, τό, τζαμπουνισμός, ὁ, babil, sornettes.

Τζαμπουνιστής, ὁ, babillard, diseur de riens; fém. ἡ τζαμπουνίστρα.

Τζαμπουνῶ, V. Τζαμπουνίζω.

Τζάμπουνον, τζάμπρον, V. Τζαμπί.

Τζανάκι, τό, plat. r. or., ou κανής, d'où aussi canistrum.

Τζάντζαλα, τά, vieilles hardes.

Τζαούσης, ὁ, chiaoux, huissier turc.

Τζαπί, τό, pioche, houe. r. it.

Τζαπράσι, τό, plaque au genoux pour parer les balles; espèce de haubert.

Τζάρα, ἡ, pays, province.

Τζαρδάκι, τό, tente. r. or.

Τζάρκι, τό, ressort, rouage. || Cerceau; roue. r. or., ou it. cerchio.

Τζαρλατανεύω, être charlatan.

Τζαρλατανία, ἡ, et τζαρλατανισμός, ὁ, charlatanerie, charlatanisme.

Τζαρλατάνος, ὁ, charlatan. r. it.

Τζάρουκας, ὁ, gorge, gosier.

Τζαρούχι, τό, chaussure de cuir.

Τζάρπα, ἡ, pot à fleurs.

Τζαρπί, τό, instrument de menuisier.

Τζαρταλοῦδα, ἡ, abricot, fruit.

Τζαρταλουδιά, ἡ, abricotier.

Τζάτζα, ἡ, mère.

Τζάτζαλα, τά, balivernes.

Τζάτζαρης, ὁ, peigne à démêler.

Τζαφαρία, ἡ, troupe, cohorte.

Τζαχσίρι, τό, culotte très-large des orientaux. r. or.

Τζεκίνι, τό, sequin, monnaie de Venise (12 francs), et de Turquie (7 à 8 francs).

Τζεκμετζές, ὁ, pont, chaussée. r. or.

Τζεκουράκι, τό, petite hache.

Τζεκούρι, τό, hache. r. securis.

Τζελάδα, ἡ, casque. r. fr. salade, du lat. cælata, s. ent galea.

Τζελαδωμένος, η, ον, armé d'un casque.

Τζελαδώνω, couvrir d'un casque.

Τζελαλής, ὁ (pl. οἱ τζελαλίδες), chef d'une émeute. r. or.

Τζελάτης, ὁ, bourreau. r. or.

Τζελεμπής, ὁ, et τζελεπής, un élégant, un galant. r. or.

Τζελεπίτικα, *adv.* galamment.

Τζελεπίτικος, η, ον, galant, élégant.

Τζελίκι, τό, acier. r. or.

Τζελικώνω, acérer, aiguiser.

Τζέντζερον, τό, gingembre. r. it.

, m. sign. r.
λλον.
r. or.
nde. r. or.
rémonie. r. it.
άρχι. r. it.
erceau. r. lat.

ssis de papier.
isée. r. or.
égayant.
ment.
r, balbutier.
égaiement.
ègue.
e; écorce. r.

es poésies, p.

urce.
ir.
ure du raisin;

meau.
loubler, faire

uée. r. or.
ohémien (où
es peuplades
n Asie comme
ue nous appe-

lons Bohémiens, Égyptiens, Maures ou Siciliens). r. or.

Τζιγαρίζω, rissoler.

Τζιγάρισμα, τό, l'action de rissoler; le rissolé.

Τζιγκέλι, τό, crochet, croc.

Τζίγκρα, ἡ, querelle, dispute.

Τζιγκρανίζω, égratigner.

Τζιγκράνισμα, τό, égratignure.

Τζιγκρίζω, agacer, irriter, piquer. Πίνω τζιγκρίζωντας, trinquer.

Τζίγκρισμα, τό, irritation; excitation.

Τζιγκρί, τό, aiguillon. r. κεντρίς.

Τζίζω, siffler, frémir. r. σίζω, mot formé du bruit que fait un fer rouge plongé dans l'eau.

Τζίκνα, ἡ, et τζικνάδα, fumée légère.|| Exposition de viandes à la fumée. r. ἄχνα.

Τζικνίδα, ἡ, ortie. r. κνίδη.

Τζικνοπέφτι, τό, le jeudi-gras.

Τζίκνωμα, τό, exposition des viandes à la fumée.

Τζικνώνω, fumer *des viandes.*

Τζικουδία, ἡ, térébinthe, *espèce de pistachier.*

Τζίκουδον, τό, fruit du térébinthe.

Τζικούρι, τό, V. Τζεκούρι.

Τζικρίκι, τό, rouet. r. κρίκος.
Τζιλικώνω, etc., V. Τζελικώνω.
Τζιλιόν, τό, dévoiement.
Τζιλιπούρδημα, τό, sautillement.
Τζιλιπουρδῶ, sautiller.
Τζιμισίρι, τό, buis, *arbuste*.
Τζίμπημα, τό, picotement. || Pincement.
Τζιμπίδα, ἡ, tenaille, pince.
Τζιμπίδι, τό, pincettes.
Τζίμπλα, ἡ, chassie des yeux.
Τζιμπλιάρης, *adj*. chassieux.
Τζιμπλιάζω, être chassieux.
Τζίμπλιασμα, τό, lippitude, *maladie des paupières*.
Τζιμπλομάτης, ὁ, et τζιμπλομάτα, ἡ, qui a des yeux pleins de chassie. r. ὄμμα.
Τζιμπούκια, τά, boîte où l'on serre le tabac à fumer.
Τζιμπούκι, τό, pipe.
Τζιμπῶ, pincer; picoter; agacer. || Becqueter.
Τζινί, τό, faïence.
Τζινίζω, ruer, regimber.
Τζινίκι, τό, la nuque.
Τζίνισμα, τό, ruade.
Τζίνορον, τό, bord des paupières.
Τζίντζικας et τζίντζιρας, ὁ, cigale. gr. anc. τέττιξ.
Τζιντζιφιά, ἡ, jujubier, *arbre*.
Τζίντζιφον, τό, jujube, *fruit* (*pâte*. r. ζίζιφον.
Τζίπα, ἡ, pellicule.
Τζίπολη, ἡ, tripoli, argile qui sert à polir le cuivre, etc.
Τζίπουρον, τό, marc de raisin
Τζίρλα, ἡ, dévoiement.
Τζιρλίζομαι, avoir le dévoiement.
Τζίρος, ὁ, maquereau séché. Εἶναι λιγνὸς ὡσὰν τὸν τζίρον, est maigre comme un hareng
Τζιρουφλίζω, havir, rissoler.
Τζίτα, ἡ, dentelle.
Τζίτερα, ἡ, guitare. r. κιθάρα.
Τζιτερίζω, pincer de la guitar
Τζιτεριστής, ὁ, joueur de guitare.
Τζιτζιρίζω, frissonner *de froid* Frémir, rendre un bruit aigr
Τζιτζίρισμα, τό, frissonnement Son aigre, bruissement.
Τζιτζιρίστικα, *adv*. avec un son aigu.
Τζιτζιρίστικος, η, ον, qui rend un son aigu. r. τρίζω.
Τζίτωμα, τό, l'action d'étendre extension.
Τζιτώνω, étendre.
Τζίχλα, ἡ, grive. r. κίχλα.

ικόν, τό, ou τζοϐαϊρικόν, ; toute sorte de joyaux, oux.
οι, τό, et τζοϐαΐρι, joyau.
ρτζῆς, ὁ, bijoutier. r. or.
άνος, ὁ, pâtre, berger.
άλι, τό, sac de cuir.
κράνα, ἡ, et τζουγκριά, ra-
.
ιχρανίζω, et τζουγκριανίζω, atigner.
γκράνισμα, τό, et τζουγκριά-μα, égratignure.
ιγκρανιστής, ὁ, et τζουγκρια-τής, qui égratigne; fém. ἡ ουγκριανίστρια, et τζουγκρα-στρα.
ῦσμα, τό, et τζουσμάρα, ἡ, action de boire souvent, ou à etites gorgées. || Cuisson, dé-angeaison.
ύζω, boire beaucoup, ou ouvent, ou à petites gorgées. Démanger, cuire.
υκαλάκι, τό, petit pot de rre.
υκαλαργειόν, τό, boutique de otier.
υκαλᾶς, ὁ, potier.
υκαλεύω, et τζουκαλεύγω, ire des pots de terre.

Τζουκάλι, τό, pot de terre, marmite.
Τζουκαλοσκέπασμα, τό, couvercle de pot. r. σκέπασμα.
Τζουκαρίζω, éclater; craquer.
Τζουκνίδα, ἡ, ortie. r. κνίδη.
Τζούλι, τό, couverture de cheval. r. or.
Τζουλούφι, τό, boucle, toupet. r. or., ou bien λόφος, houppe.
Τζούξιμον, τό, V. Τζοῦσμα.
Τζουράπι, τό, bas *pour les pieds*. r. or.
Τζουρλίζω, tourner à l'entour.
Τζούρλισμα, τό, circuit, tour.
Τζουρουφλίζω, etc., V. Τζιρουφλίζω.
Τζουτζές, ὁ, nain, pygmée. r. or.
Τζουτζουλιάνος, ὁ, alouette, *oiseau*.
Τζουτζουρίζω, V. Τζιτζιρίζω.
Τζουτζούρωμα, l'action de se pavaner.
Τζουτζουρώνομαι, se pavaner, se rengorger.
Τζουκνοπέφτη, ἡ, le jeudi-gras.
Τζόφλιον, τό, V. Τζώφλοιον.
Τζόχα, ἡ, drap. r. or.
Τζοχένιος, et τζόχινος, η, ον, de drap.
Τζυρίσω, etc., V. Συρίζω.

Τζώφλοιον, τό, coque, écorce. r. ἔξω et φλοιός.

Τηγανάκι, τό, poêlon, petite poêle.

Τηγάνι, τό, poêle. r. τήγανον.

Τηγανίζω, frire; faire cuire dans la poêle.

Τηγάνισμα, τό, et τηγανισμός, ὁ, l'action de frire ou de faire cuire dans la poêle; friture.

Τηγανιστόν, τό, friture.

Τηγανιστός, ή, όν, frit, ou cuit dans la poêle. Αὐγὰ τηγανιστά, omelette; œufs sur le plat, ou œufs frits.

Τηγανίτα, ἡ, beignet, crêpe.

Τηλεσκόπιον, τό, télescope.

Τηλυγάδι, τό, etc., V. Τυληγάδι.

Τηράζω, observer, regarder, de τηράω p. τηρέω.

Τήρημα, τό, observation.

Τηρητής, ὁ, observateur.

Τηρογυάλι, τό, lunette. r. τηρέω et ὕαλος.

Τηρῶ, observer. gr. anc.

Τί, neutre de τίς, V. Τίς.

Τιάφι, τό, etc., V. Θειάφι.

Τίβοτζι et τίβοτας, dans quelques poésies, p. τίποτες.

Τίγρις, ἡ, tigre, *animal*. gr. anc.

Τιμάρ, τό, fief militaire. r. or.

Τιμάρευμα, τό, pansem chevaux.

Τιμαρεύω, panser un ch

Τιμαριώτης, ὁ, timariot *lier turc*; possesseur à vie appelé τιμάρ.

Τιμή, ἡ, honneur. ‖Ré ‖Prix, valeur. Τιμῶν sur-enchère. Εἰς τὴν τ sur mon honneur. Τὸ τιμήν μου να σᾶς δουλ me fais honneur de vo

Τίμημα, τό, honneur,

Τιμημένα, *adv.* avec h

Τιμημένος, η, ον, *part.* Ωσὰν τιμημένος, en d'honneur.

Τιμητής, ὁ, celui qui Estimateur.

Τιμητικός, ή, όν, hono

Τιμητός, ή, όν, honor rable. gr. anc.

Τίμιος, ία, ον, honoral cieux. gr. anc.

Τιμιότης, ἡ, qualité d' sonne honorable et c tion dont elle jouit. H σου, formule resp qu'on emploie en a la parole à quelqu'un

Τιμιώτατος, η, ον, supe

: qu'on donne aux
etc.
honorablement.
imon de voiture;
de vaisseau. r. it.

ıir le gouvernail.
, timonnier.
r.||Estimer, appré-
:.
Τιμωρῶ.
, punition.
, celui qui punit;
ɔήτρια.
unition. gr. anc.
r, châtier.
et τιναγμός, ὁ, se-
anlement.
ıer. r. τινάσσω.
Τίναγμα.
ς (neutre τί, gén.
indéfini quelque;
Ἄνθρωπός τις, un
me.
V. Τίναγμα.
ποτας, V. Τίποτε.
un petit rien.
ιτες, *pron. indéfini*
rogatif, et négatif.
ε; as-tu quelque
ɔτε, rien, s. ent.

δὲν ἔχω. Δὲν εἶδα τίποτε, je n'ai rien vu. r. τίς et ποτέ.

Τίς (neutre τί, gén. τίνος), *pron. interrogatif.* Τίς ἦλθε; qui est venu? Τί; quoi? Τί λογῆς; comment? Τί ὥρα εἶναι; quelle heure est-il? *Relatif:* Δὲν ἐξεύρω τί μοῦ εἶπε, je ne sais ce qu'il m'a dit. *Admiratif:* Τί εὔμορφα παιδιά; quels beaux enfans!

Τίτλος, ὁ, titre. r. lat. titulus.

Τμῆμα, τὸ, section. gr. anc.

Τό, neutre de l'art. ὁ, ἡ, τό, ou p. αὐτό, le, la. Τὸ φεγγάρι, la lune. Τὸ βλέπω, je la vois. Τὸ καὶ τό, ceci et cela.

Τοιοῦτος, τοιούτη, τοιοῦτο, tel, telle. *gr. anc.* Ἕνα τοιοῦτο πρᾶγμα, une telle chose.

Τοῖχος, ὁ, etc., V. Τεῖχος.

Τόκισμα, τό, prêt usuraire.

Τοκιστής, ὁ, usurier. gr. anc.

Τόκος, ὁ, usure, de τίκτω.

Τολάπι, τό, tour, *dans un couvent.*||Armoire. r. or.

Τόλμη, ἡ, hardiesse, audace.

Τολμηρός, ή, όν, hardi, téméraire.

Τολμῶ, oser. gr. anc.

Τόλοιπον, p. τὸ λοιπόν, donc.

Τολύπη, ἡ, toupet. r. or.

Τομαρένιος, α, ον, de peau, de cuir.

Τομάρι, τό, peau. || Cuir. || Empeigne de soulier. r. τέμνω, couper, parf. moy. τέτομα, d'où τόμος, morceau coupé, pièce.

Τομαρίτικος, η, ον, de peau, de cuir.

Τομεῖς, οἱ, dents incisives. gr. anc.

Τόμος, ὁ, tome. gr. anc.

Τόν, acc. de ὁ, ἡ, τό, le, la, ou p. αὐτόν.

Τὄνα, p. τὸ ἕνα, l'un. V. εἷς.

Τονίνα, ἡ, thon, *poisson.*

Τόνος, ὁ, accent. Τόνος φωνῆς, ton, par ex. : Σημειῶ τὸν τόνον τῆς φωνῆς εἰς τοὺς ψάλλοντας, donner le ton aux chantres.

Τονίζω, accentuer. *gr. anc.* || Noter, mettre en musique.

Τοξάρι, τό, V. Τόξον. r. τοξάριον.

Τόξευμα, τό, l'action de lancer un trait; jet d'une flèche. || Flèche; trait.

Τοξευμένος, η, ον, blessé d'une flèche.

Τοξευτής, ὁ, archer. gr. anc.

Τοξεύω, lancer des traits.

Τοξοθήκη, ἡ, carquois. gr. anc.

Τόξον, τό, arc à lancer des flèches. || Flèche, trait. *gr. anc.* || Arc-en-ciel. Τόξον τῆς γεφύρας, arche d'un pont.

Τοξότης, ὁ, archer. || Le sagittaire, *constellation.* gr. anc.

Τοπάζιον, τό, topaze, *pierre.*

Τοπάρχης, ὁ, seigneur d'un lieu. || Commandant; maire, etc.

Τόπι, τό, canon, pièce d'artillerie. r. or.

Τοπικός, ή, όν, local. Σύνοδος τοπική, concile provincial.

Τοπιτζῆς, ὁ, canonnier.

Τοποθεμένος, η, ον, *part.* placé, situé. gr. anc.

Τοποθεσία, ἡ, emplacement; site; lieu, place.

Τοποθέτω, placer, situer.

Τόπος, ὁ, lieu, place. Ἐπάνω εἰς τὸν τόπον, sur le fait. Τὸν ἔρριψε στὸν τόπον, il le coucha sur le carreau.

Τοποτηρητής, ὁ, lieutenant. || Vicaire; représentant. gr. anc.

Τοπούζι, τό, topouse ou masse ferrée, terminée à l'une de ses extrémités par un pommeau très-pesant; bâton de commandement; commandement. || Fusil.

:, V. Τοπιτζῆς.
ς, ὁ, tourneur. r. τορνεύς.
ν, τό, argent. r. fr.
is, ancienne monnaie.
γοράζω, acheter avec de
it comptant.
ιι, τό, petite monnaie.
ις, ὁ, richard.
α, τό· τόρνευσις, ἡ, art
rner; ouvrage tourné.
ῆς, ὁ, tourneur.
, tourner, faire au tour.
ος, V. Τορνευτής.
ὁ, tour, *machine à tour-*
. anc.
adv. autant de fois.
ιdv. tout autant. Τόσον
σον κακός, tant bon que
s. Τόσον καλλήτερα ὅσον,
:t mieux que. Ὡς τόσον,
e, cependant.
η, ον, si nombreux,
:χει τόσους φίλους ὥστε
ει τοῦ λείψει τίποτε, il
d'amis qu'il ne man-
le rien. Διὰ τόσον, pour-
λλο τόσον, une fois au-

κος, η, ον, tant soit
·τόσος.
τότες, *adv.* alors. Ἀπὸ
τότες ou ἐκ τότες, dès-lors.
Ἕως τότε, jusqu'alors.
Τουβλᾶς, ὁ, marchand de briques et de carreaux.
Τοῦβλον, τό, brique, carreau.
Τούβλωμα, τὸ, carrelage.
Τουβλώνω, carreler.
Τούγι et τούϊ, τό, queue. || Toug ou étendard turc (demi-pique surmontée d'une queue de cheval et d'un bouton d'or).
Πασᾶς ἀπὸ τρία τούϊα, pacha à trois queues.
Τουλάπι, τό, armoire. r. or.
Τοὐλάχιστον, p. τό ἐλάχιστον. V. Ἐλάχιστος.
Τουλοῦμπα, ἡ, pompe, *machine hydraulique.* r. or.
Τουλουπάνι, τό, étoffe fine. || Turban. r. or.
Τουμπανίζω, battre la caisse.
Τοὐναντίον, *adv.* p. τὸ ἐναντίον, au contraire. gr. anc.
Τούμπανον et τουμπί, τό, caisse, tambour. r. τύμπανον.
Τουμπελέκι, τό, timbale. r. or.
Τούντζι, τό, cuivre. r. or.
Τουπούζι, V. Τοπούζι.
Τουρβᾶς, ὁ, besace. r. or.
Τούρκευμα, τό, l'action de se faire turc.

Τουρκεύω, se faire turc; être aux Turcs.
Τούρκικα, *adv.* à la manière des Turcs.
Τούρκικος, η, ον, turc, de Turquie.
Τούρκισσα, ἡ, femme turque.
Τουρκιστί, *adv.* en turc.
Τουρκολάτρης, ὁ, partisan des Turcs.
Τουρκολατρία, ἡ, amour du despotisme turc.
Τουρκοματωμένος, η, ον, teint du sang des Turcs. r. αἷμα.
Τουρκοπατημένος, η, ον, foulé par les Turcs. r. πατέω.
Τουρκοποῦλα, ἡ, petite fille turque.
Τουρκόπουλον, τό, enfant turc.
Τοῦρκος, ὁ, Turc.
Τοῦρλα, V. Τροῦλλα.
Τούρνα, ἡ, brochet, *poisson.*
Τουρτουρίζω, frissonner de froid.
Τουρτούρισμα, τό, frisson.
Τουτέστιν, *hell.* c'est-à-dire, de τοῦτο et ἐστί.
Τουτηνῆς, τούτηνα, τουτηναῖς, *pron.p.* τούτης, τούτην, τούταις.
Τουτκάλι, τό, colle forte. r. or.
Τοῦτος, η, ο, ce, cet, cette. Μὲ τοῦτο ὅμως, mais à cette condition. Μ'ὅλον τοῦτο, cependant.
Τουτουνοῦ, τούτονα, τουτωνοί, τουτωνῶν, τουτουνούς, p. τούτου, τοῦτον, τοῦτοι, τούτων, τούτους.
Τουτούνι, τό, tabac à fumer.
Τοῦφα, ἡ, petit toupet.||Touffe.
Τουφεκάκι, τό, petit fusil.
Τουφεκζῆς, V. Τουφεκιστής.
Τουφέκι, τό, fusil, *arme.* r. or.
Τουφεκιά, ἡ, coup de fusil; fusillade.
Τουφεκιάζω, tirer *des coups de fusil.*||Fusiller.
Τουφέκιασμα, τό, l'action de fusiller.
Τουφεκίζω, V. Τουφεκιάζω.
Τουφεκιστής, ὁ, soldat armé d'un fusil; arquebusier.
Τουφεκόπετρα, ἡ, pierre à fusil.
Τούφφα, ἡ, touffe. r. fr.
Τράβα, ἡ, poutre. r. lat. trabs.
Τράβιγμα, τό, l'action de tirer.
Τραβίζω, V. Τραβῶ.
Τραβικτής, ὁ, celui qui tire.
Τραβιοῦμαι, V. Τραβῶ.
Τράβισμα, V. Τράβιγμα.
Τραβλός, ἡ, όν, bègue.
Τράβον, τό, poutre r. lat. trabs.
Τραβοπούλα, ἡ, solive.
Τραβῶ, tirer. Τραβῶ καπνόν, fu-

ιss. τραβοῦμαι et τρα-
re tiré. || Se retirer.
o.
ouvrir une maison,
toiture. r. lat. trabs.
, la toiture.
, ἡ, tragacanthe,
d'où sort par inci-
nme adragant.
chevreau. r. τράγος.
croquer, craquer,
ὸν, cartilage.
, τό, craquement.
et τραγανός, ἡ, όν,
ux. Κεράσια τραγανά,
eaux.
ὁ, cartilage. gr. anc.
V. Τραγάκανθα.
bouc. r. τράγος.
ῳδία, ἡ, tragi-comé-

, όν, tragique.
. τράγιος, ία, ον, de

ς, ὁ, odeur de bouc.
ον, τό, vipérine ou
vipères.
, τό, cuir ou peau de

bouc. gr. anc.
, τό, petite chanson.

Τραγοῦδι, τό, chanson. Τραγοῦδι κλέπτικον ἢ πούστικον, et mieux ἐρωτικόν, chanson guerrière ou érotique. r. τραγῳδία.
Τραγούδισμα, τό, chant.
Τραγουδιστά, *adv.* en chantant.
Τραγουδιστής, ὁ, chanteur.
Τραγουδίστρα, ἡ, chanteuse.
Τραγουδῶ, chanter. Τραγουδῶντας, en chantant.
Τραγῳδία, ἡ, tragédie. gr. anc.
Τραγῳδικός, ἡ, όν, tragique.
Τραγῳδός, ὁ, auteur tragique, ou acteur tragique.
Τραϊτουριά, ἡ, trahison.
Τραϊτοῦρος, ὁ, traître. r. it.
Τράκος, ὁ, câble. r. it. traceare.
Τραμοντανά, ἡ, tramontane, le vent, le côté, ou l'étoile du nord, sur la Méditerranée.
Τρανά, *adv.* à haute voix (Τρανός, dans la septante est opposé à muet).
Τράνευμα, τό, croissance; agrandissement.
Τρανεύω, agrandir. || Grandir.
Τρανός, ἡ, όν, grand. r. τρανής, visible.
Τρανῶς, *adv.* V. Τρανά.
Τράνταγμα, τό, secousse, ébranlement.

Τραντάζω, secouer, agiter. || Bruire, gronder.

Τρανταφυλλιά, ἡ, rosier.

Τρανταφυλλόλαδον, τό, huile de rose. r. ἐλάδιον, d'ἐλαία.

Τραντάφυλλον, τό, rose. r. τριάκοντα et φύλλον.

Τρανταφυλλόξιδον, τό, vinaigre-rosat. r. ὀξείδιον.

Τρανταφυλλόνερον, τό, eau-de-rose.

Τράπεζα, ἡ, table.||Repas. Ἁγία τράπεζα, autel. (gr. anc., de τετράπεζα, à quatre pieds.)

Τραπεζαρειόν, τό, réfectoire.

Τραπεζάρης, ὁ, garçon de table.

Τραπέζι, τό, table à manger.|| Repas.||Petite table.

Τραπεζίτης, ὁ, banquier. gr. anc.

Τραπεζομάντιλον, τό, la nappe; le couvert. r. lat. mantile.

Τραπέζωμα, τό, l'action de dresser la table; le couvert.

Τραπεζώνω, dresser la table.

Τραυλά, adv. en begayant.

Τραυλίζω, begayer. gr. anc.

Τραύλισμα, τό, begaiement.

Τραυλός, ἡ, όν, bègue.

Τραφίζω, entourer de fossés, de haies. r. τάφρος.

Τράφος, ὁ, fossé.||Haie. r. τάφρος.

Τραφώνω, V. Τραφίζω.

Τραχανάς, ὁ, semoule, pâte de la plus pure farine réduite en petits grains.

Τραχέως, *adv.* âprement; rudement. gr. anc.

Τράχηλος, ὁ, cou. gr. anc.

Τραχύνω, devenir rude.

Τραχύς, εῖα, ύ, rude, âpre, raboteux. Ἡ τραχεῖα ἀρτηρία, la trachée-artère.

Τραχύτης, ἡ, rudesse; aspérité. gr. anc.

Τρεῖς (neutre τρία), trois. Τρεῖς φοραῖς, trois fois.

Τρελά, *adv.* follement.

Τρέλα et τρελάδα, ἡ, folie.

Τρελαίνω, rendre fou; *au pass.* le devenir.

Τρέλαμα, τό· τρελαμός, ὁ, accès de folie.

Τρελαμάδα, ἡ, τρελαμάρα, folie.

Τρελοπόνηρος, *adj.* fou rusé; fou méchant.

Τρελός, ἡ, όν, fou, folle. Ὡσὰν τρελός, comme un fou. r. τρεώ, ou στρεβλός (quasi perversâ mente).

Τρελούτζικος, η, ον, un peu fou; folâtre.

Τρελούτζικα, *adv.* un peu folle-

ίζω τρελούτζικα, folâ-

, ή, térébentine. r. it.
crainte, épouvante.
, ὁ· τρεμοῦλα, ή, qui
:e. r. lat. tremulus.
ω, tremblotter.
ης, *adj.* tremblot-

α, V. Τραμοντάνα.
ή, tremblement.
mbler. gr. anc.
tremblеur ou qua-
:ire.
τό, course; cours;
Τὸ τρέξιμον τοῦ και-
ulement du temps.
V. Τρύπανον.
όν, qu'on peut tour-
geant. gr. anc.
, trépied. r. τρίπους,
tres pedes.
χᾶτε, aor. imp. de

dv. en courant. Δια-
άτα, il lit couram-

ι, ον, courant. Ἦλθε
il est venu en cou-
ιέχω.
; et τρεχάμενος, η,

ον, part. irrégul. de τρέχω, courant. Νερὸν τρεχούμενον, eau courante.

Τρέχτης, ὁ, coureur. r. τρέχω.

Τρέχω, courir. ‖ Couler. Γράφε μου τὰ πράγματα ὁποῦ τρέχουν, écrivez-moi toujours ce qui se passe. Τὰ δάκρυα μὲ τρέχουν ὡς ποτάμι, les larmes me coulent des yeux comme un ruisseau. Αὐτὰ τὰ ἄσπρα δὲν τρέχουν, cette monnaie n'a point de cours. Αὐτὸς ὁ λόγος μοῦ τρέχει εἰς τὸ στόμα, j'ai ce mot sur le bout de la langue. Τοῦ τρέχει αἷμα ἀπὸ τὴν μύτην, il saigne du nez.

Τρία, τά, neutre de τρεῖς, trois.

Τριάδα, ή, le nombre de trois. ‖ La Trinité. r. τριάς.

Τριαδικός, ή, όν, ternaire. ‖ Relatif à la Trinité.

Τρίαινα, ή, trident. gr. anc.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τά, trente.

Τριακονταετής, *adj.* âgé de trente ans. gr. anc.

Τριακόσιοι, αις, α, trois cents.

Τριακοσιοστός, ή, όν, trois centième.

Τριαμμάτης, *adj.* qui a trois yeux. r. ὄμμα, et τρία.

Τριάντα, p. τριάκοντα, trente.

Τριαντάρης, *adj.* âgé de trente ans.

Τριαντάρι, τό, pièce de trente, *monnaie.*

Τριανταριά, ἡ, trentaine.

Τριαντάρικος, η, ον, trentième.

Τριαντάφυλλον, etc. V. Τραντάφυλλον, etc.

Τριάς, ἡ, le nombre de trois. || La Sainte-Trinité. gr. anc.

Τρίβγω, V. Τρίβω.

Τριβέλι, τό, tarrière. r. τριβελής, qui a trois pointes.

Τριβέλισμα, τό, l'action de percer avec un foret.

Τριβελῶ, percer avec un foret.

Τριβόλι, τό, chardon, *plante.* r. τρίβολος.

Τρίβω, frotter. || Broyer. gr. anc.

Τριγαμία, ἡ, troisième mariage. *gr. anc.* || État d'une personne qui a contracté trois mariages à la fois.

Τρίγαμος, *adj.* qui s'est marié trois fois. || Qui a contracté trois mariages à la fois.

Τρίγλα, ἡ (gr. anc.), et τριγλί, τό, rouget, mulet, *poissons.*

Τρίγλωσσος, *adj.* qui est en trois langues. gr. anc.

Τριγύρησις, ἡ, environnen tour, circuit. || L'action d der.

Τριγυρίζω, environner, e rer. || Rôder, aller à l'en r. τρεῖς, et γῦρος.

Τριγύρισμα, τό· τριγυρισμό V. Τριγύρησις.

Τριγυριστής, ὁ, rôdeur.

Τριγύρου et τριγύρω, *adv.* tour, à l'entour. Τριγύροι autour de nous. r. τρεῖς, γ

Τριγωνομετρία, ἡ, la trig métrie, *art de mesure triangles.*

Τρίγωνον, τό, triangle. gr.

Τρίγωνος, η, ον, triangulai

Τρίδιπλα, *adv.* trois fois au

Τρίδιπλον, τό, le triple.

Τρίδιπλος, η, ον, triple.

Τριδόντι, τό, trident. r. τ ὀδούς.

Τριετία, ἡ, espace de trois gr. anc.

Τριετής, *adj.* de trois a Triennal.

Τρίζω, craquer, crier, gri gr. anc.

Τριήμερον, τό, l'espace de jours. gr. anc. τριημερία.

Τριήμερος, η, ον, de trois j

capitaine ds vais-
:.
τό, triangle. r. it.
η, ον, triangu-

:handelier à trois
τρεῖς, et κηρός.
, ον, qui a trois
c.
κούμπι, τό, nuque.
. triangulaire.
rident. r. κάρηνον.
orage, tempête.
ό, trillon. r. it.
τρίμερος, η, ον,
.
:ρίμηνον, τό (gr.
:tre.
. de trois mois.
rottement; broie-
c.; *au pl.* parcel-
s.
lj. V. Τριαμμάτης.
ον, frotté; broyé.
ι, parcelles, frag-
μα.
rrefour. gr. anc.
:raquement, bruit
ment. r. τρίζω.
it, *aux cartes*. r.

Τρίπατος, *adj.* qui a trois étages. r. τρίς, et πατέω.

Τριπλασίασμα, τό, le triplement.

Τριπλάσιος, ία, ον, triple. gr. anc.

Τριπλοῦς, *adj.* triple, triplé. *gr. anc.* Καράβι τριπλοῦν, vaisseau à trois ponts.

Τρίπλωμα, τό, le triplement.

Τριπλώνω, tripler. r. τριπλόος.

Τριπλῶς, *adv.* triplement.

Τριπόδι, τό, et τρίποδον, trépied. r. τριπόδιον.

Τριπόθητος, *adj.* très-désiré.

Τριπρόσωπος, η, ον, qui a trois faces. gr. anc.

Τρισέγγονος, ὁ, fils de l'arrière petit-fils. r. τρίς, ἔγγονος.

Τρισκαλορίζικος, η, ον, très-heureux. r. τρίς, καλός, et le mot it. rischio.

Τρισκατάρατος, η, ον, très-maudit. r. τρίς, et κατάρα.

Τρισμακάριστος, η, ον, très-heureux. gr. anc.

Τρισμός, ὁ, bruit aigre; grincement. gr. anc.

Τρίστομος, η, ον, qui a trois bouches, ou trois embouchures. gr. anc.

Τρίστρατον, τό, carrefour.

Τρίστρωτος, η, ον, trois fois couvert. Καράβι τρίστρωτον, vaisseau à trois ponts.

Τρισυπόστατος, η, ον, qui est en trois personnes (Dieu).

Τριταῖος, α, ον, par ex: πυρετὸς τριταῖος, fièvre tierce. gr. anc.

Τρίτη, ἡ, mardi.||Tierce, *office*, s. ent. ὥρα. Ἡ μεγάλη τρίτη, le mardi saint.

Τρίτον, *adv.* en troisième lieu.

Τρίτος, η, ον, troisième, tiers. Ἡ τρίτη στάσις τῶν πολιτῶν, le tiers-état.

Τριτώνω, tripler.||Faire pour la troisième fois. r. τριτόω.

Τριπτήρ, ὁ (gr. anc.), et τρίφτης· τριφτῆρι, τό, rape.

Τρίφτης, ὁ, frotteur.||Broyeur; fém. ἡ τρίφτρια.

Τριφτικός, ἡ, όν, qu'on peut broyer. r. τρίβω.

Τριφύλλι, τό, trèfle des prés. r. τρίφυλλον.

Τρίφυλλος, η, ον, qui a trois feuilles. gr. anc.

Τρίφωνον, τό, trio *de musique*.

Τρίχα, ἡ, poil, cheveu. || Soie de certains animaux. Ἐλειψεμία τρίχα νά, bien peu s'en est fallu que (*littér.* il s'en est manqué d'un cheveu que). r. θρίξ, *gén.* τριχός.

Τριχίνιον, τό, haire. gr. anc.

Τριχιά, ἡ, corde de crins.

Τριχοκουρεύω, tondre. r. θρίξ, et κουρεύω.

Τριχοτεχνίτης, ὁ, perruquier.

Τριχρονιά, ἡ, l'espace de trois ans. r. τρεῖς, χρόνος.

Τρίχρονος, η, ον, âgé de trois ans.

Τριχώνομαι, se couvrir de poils; être velu. r. τριχόω.

Τρίψιμον, τό, frottement; broiement. gr. anc. τρίψις.

Τρομάζω, effrayer, épouvanter. ||Avoir peur, s'épouvanter. r. τρομέω.

Τρομακτικός, ἡ, όν, épouvantable.

Τρομάρα, ἡ, épouvante.

Τρόμασμα, τό, terreur qu'on éprouve ou qu'on inspire.

Τρομερά, *adv.* terriblement.

Τρομερός, ἡ, όν, terrible. (gr. anc. craintif, tremblant.)

Τρόμος, ὁ, terreur, effroi.

Τρόπαιον, τό, trophée. gr. anc.

Τροπαιοῦχος, et τροπαιοφόρος, *adj.* victorieux, triomphant. gr. anc.

Τροπαλός, etc., V. Ἐντροπαλός.

·άριον, τό, motet.
:ή, ή, changement. gr. anc.
:ικός, ή, όν, d'où se fait le
ɔur. Κύκλοι τροπικοί, cer-
s du tropique.
:ίς, ή, quille de vaisseau;
ène. gr. anc.
·ος, ὁ, manière, façon. gr.
:. Θέλει κάμω κάθε τρόπον διὰ
σὲ δουλεύσω, je ferai tout
n possible pour vous ser-
. Μὲ ou εἰς κανενὰ τρόπον,
unement.
:ωμα, τό, victoire.
:ώνω, vaincre, subjuguer.
τροπόω.
·λλα, ή, dôme, coupole.
·λλωτόν, τό, tas, monceau.
·λλωτός, ή, όν, fait en forme
dôme. || Élevé, haut.
·μπέτα, ή, trompette, ins-
ment. r. it. trombetta.
·μπετάρης, ὁ, trompette,
sicien.
·μπετάρισμα, τό, son de la
mpette.
·πετάρω, et τρουμπετίζω,
ıner de la trompette. r. it.
ρή, ή, nourriture; pâture. ||
:ts, vivres. gr. anc. || Muni-
ns de bouche.

Τρόφιμος, ὁ, et τροφίμη, ή, nour-
risson; élève.
Τροφός, ὁ, et τροφός, ή, nourri-
cier; nourrice. gr. anc.
Τρόχαλα, ή, caillou.
Τροχίζω, V. Τροχῶ.
Τροχίλος, ὁ, roitelet, *oiseau*.
Τρόχισμα, τό, repassage *des
ciseaux, des canifs*, etc.
Τροχιστής, ὁ, remouleur.
Τροχόπουλον, τό, petite roue.
Τροχός, ὁ, roue. gr. anc.
Τροχῶ, repasser, aiguiser. r.
τροχός, roue.
Τρύγημα, τό, et τρύγησις, ή, la
vendange. gr. anc. τρύγη.
Τρυγητής, ὁ, vendangeur. || Sep-
tembre, *mois*.
Τρυγία, ή, lie. *gr. anc.* || Tartre.
Τρυγίζω, vendanger. r. τρυγάω.
Τρύγος, ὁ, vendange. r. τρύγη.
Τρυγῶ, vendanger. gr. anc.
Τρυγών, ή (gr. anc.), et τρυ-
γῶνα· τρυγώνι, τό, tourterelle.
Τρύπα, ή, trou. gr. anc.
Τρυπάνι, τό, et τρύπανον, tré-
pan, instrument de chirurgie.
|| Foret, tarière.
Τρυπανίζω, trépaner. || Percer.
Τρυπανόξυλον, τό, manche de
foret. r. τρύπανον, ξύλον.

Τρυπανόπουλον, τό, petit foret, poinçon. r. τρύπανον, πῶλος.
Τρύπημα, τό, percement.
Τρυπητῆρι, τό, tarière, poinçon. r. τρυπάω, percer.
Τρυπητερός, ή, όν, tout troué.
Τρυπητής, ὁ, celui qui perce.
Τρυπητόν, τό, passoire.
Τρυπίτζα, ἡ, petit trou. r. τρύπα.
Τρυποκαρίδης, ὁ, roitelet, *oiseau.*
Τρυποχουλιάρα, ἡ, écumoire.
Τρυπῶ, trouer, percer. gr. anc.
Τρύπωμα, l'action de ficher.
Τρυπώνω, ficher, enfoncer. || Se ficher, s'enfoncer (dans un trou). r. τρύπα.
Τρυφερά, *adv.* délicatement. || Tendrement.
Τρυφερός, ή, όν, tendre; délicat.
Τρυφερότης, ή, délicatesse. || Tendresse.
Τουφερούτζικα, *adv.* un peu délicatement.
Τρυφερούτζικος, η, ον, un peu tendre; un peu délicat.
Τρυφή, ή, délices, volupté. *gr. anc.* Δοσμένος εἰς ταῖς τρυφαῖς, adonné aux plaisirs.
Τρυφίζω, et τρυφῶ (gr. anc.), vivre dans les délices.
Τρυφώδης, *adj.* voluptueux.
Τρυφώνω, V. Τρυφῶ.
Τρωγάλια, τά, douceurs, friandises, dessert. gr. anc.
Τρωγανίζω, craquer, bruire.
Τρώγω (aor. ἔφαγα), manger. || Ronger. || Dire du mal de quelqu'un. Τρώγω νηστήσιμα, faire maigre. Μὲ τρώγει μὲ τὴν γλῶσσάν του, il me déchire par ses propos. Μᾶς ἔφαγαν, nous sommes perdus.
Τρωγλοδύτης, ὁ, roitelet, *oiseau;* ainsi appelé par Aristote parce qu'il se niche dans des trous. r. τρώγλη, et δύω.
Τρωγωπίνω, manger et boire. r. τρώγω et πίνω.
Τρώκτης, ὁ, truite, *poisson fort goulu.* gr. anc.
Τρῶμεν, sync. p. τρώγωμεν.
Τρῶν, sync. p. τρώγουν.
Τσαμί, τό, V. Τζαμί. (Même observation pour tous les mots qui commencent par τσ.)
Τυγχάνω (aor. ἔτυχα), être. || Obtenir.
Τυλιγάδι, τό, dévidoir.
Τυλιγαδιάζω, dévider. r. τυλίττω.
Τυλιγάδιασμα, τό, dévidage.

ιτής, ὁ, dévideur.
τό, enveloppement,
ıe.
υλίσσω et τυλίττω (gr.
velopper.
durillon. gr. anc.
ι, battre le tambour.
ής, ὁ, tambourineur;
ιμπανίστρα.
ις, ὁ, tympanite, mala-
e ventre devient par
comme un tambour.
, τό, tambour, tim-
ympan. gr. anc.
ιλον, τό, baguette de
. r. τύμπανον, ξύλον.
, V. Τύμπανον.
τό, rituel.
ή, όν, figuratif, mys-
. anc.
adv. figurativement.
α, ή, et τυπογραφεῖον,
imerie.
ος, ὁ, imprimeur.
figure. || Type, mo-
ιpression. gr. anc.
ό, impression.
adv. incognito. r. or.
imprimer. r. τυπόω.
ή, impression.
ὁ, imprimeur.

Τυπωτικά, τά, frais d'impression.
Τυράκι, τό, petit fromage.
Τυραννία, ή, tyrannie. gr. anc.
Τυραννίζω, tyranniser.
Τυραννικός, ή, όν, tyrannique.
Τυραννικῶς, *adv.* tyranniquement.
Τυράννισμα, τό, et τυραννισμός, ὁ, tyrannie.
Τύραννος, ὁ, tyran. gr. anc.
Τυραννῶ, tyranniser.
Τυραννοφονιάς, ὁ, meurtrier d'un tyran. gr. anc. τυραννοφόνος.
Τυρᾶς, ό, marchand de fromage.
Τυρί, τό, fromage. r. τυρός.
Τυρινή, ή, la première semaine des 8 du grand carême des Grecs, pendant laquelle il est permis de manger du fromage (τυρί). Ἡ ἑβδομάς τῆς τυρινῆς, la semaine avant la quinquagésime. Ἡ κυριακὴ τῆς τυρινῆς, la quinquagésime.
Τυρινός, ή, όν, et τυρίσιος, α, ον, de fromage. r. τυρός.
Τυροβόλι, τό, forme, moule où l'on fait le fromage, éclisse.
Τυρόγαλον, τό, petit lait. gr. anc. τὸ τυρόγαλα.
Τυροκομεῖον, τό, fromagerie.

Τυροκόμος, ὁ et ἡ, celui ou celle qui fait le fromage. r. κομέω, et τυρός.

Τυροξύστρα, ἡ, râpe pour le fromage. r. ξύστρα, de ξύω.

Τυρόπητα, ἡ, gâteau au fromage, talmouse, ramequin. r. τυρός. V. Πῆτα.

Τυροπουλεῖον, τό, et τυροπωλεῖον, boutique où l'on vend du fromage. r. πωλέω, τυρός.

Τυροφάγος, ὁ et ἡ, mangeur ou mangeuse de fromage.

Τυφλά, *adv.* aveuglément.

Τύφλα, ἡ, τυφλάγρα, et τυφλάδα, cécité. r. τυφλός, aveugle.

Τυφλαίνω, V. Τυφλώνω.

Τυφλαμάρα, ἡ, et τυφλαμός, V. Τύφλα.

Τυφλοποντικόν, τό, et τυφλοποντικός, ὁ, taupe, *animal.*

Τυφλός, ἡ, όν, aveugle. gr. anc. Εἰς τὰ τυφλά, en aveugle.

Τυφλότης, ἡ, cécité; aveuglement. gr. anc.

Τύφλωμα, τό, aveuglement.

Τυφλώνω, aveugler, priver de la vue; *au pass.* perdre la vue, être aveuglé. r. τυφλόω.

Τύφλωσις, ἡ, aveuglement.

Τυφλωτής, ὁ, celui qui aveugle.

Τύφος, ὁ, orgueil. gr. a

Τυφώδης, *adj.* orgueill

Τυχαίνω (aor. ἔτυχα), trouver. || Arriver. E καιρόν, je me trouvai, rivai à temps. Ἐμὲ τυ παίξω, c'est à moi à j χαίνει, *impers.* il arriv il arriva. Ἂν τύχῃ καμμ s'il arrivait jamais. r.

Τύχη, ἡ, fortune, bo Destinée, sort; has *anc.* Κατὰ τύχην, pa Ἔχω τὴν καλὴν τύχη bonheur de.

Τυχηρά, τά, le casue bénéfices fortuits.

Τυχηρός, ἡ, όν, heur tuné. gr. anc.

Τυχηρῶς, *adv.* heureus

Τυχόν, τό, cas, accide

Τώρα ou τώρα, *adv.* à maintenant. Τώρα τώρ suite. Τώρα ἀπὸ καιρόν, i du temps. Ἀπὸ τώρα peu. Ἀπὸ τὰ τώρα, dè sent. Ἀπὸ τώρα καὶ ὀμ ἐκεῖ, dorénavant. r. τ

Τωρινός, ἡ, όν, d'à-pré tuel. Ὁ τωρινὸς καιρός, d'à-présent.

Υ

ɪɴ, 20e lettre de l'al-
vant, dans les nom-
›o avec un accent ai-
, et 400,000 avec un
ı-dessous (υ).
hyène, *animal*.
ὁ et ἡ, hyacinthe,
:, *fleurs*. gr. anc.
, verrier.
, verre. r. ὕαλος.
polir, lustrer. || Briller,

η, ον, de verre.
, verre. gr. anc.
njurier, outrager.
ἡ· ὕβρισμα, τό, et ὑβρι-
ıjure, outrage.
, ὁ, qui injurie; *fém.*
:ρια.
ός, ἡ, όν, injurieux,
ant. gr. anc.
guérir *quelqu'un*. ||
rer la santé. || Se bien
Πῶς ὑγιαίνετε; com-
ous portez-vous?
ἡ, santé. *gr. anc.* Πῶς
ἰς τὴν ὑγιείαν σας; com-
ment va la santé? Μὲ ταῖς ὑγι-
είαις σας, à vos souhaits; Dieu
vous bénisse! Πίνω εἰς τὴν ὑγι-
είαν σας, je bois à votre santé.

Ὑγιεινός, ή, όν, salubre.

Ὑγιής, *adj.* sain, bien portant.

Ὑγιῶς, *adv.* sainement. gr. anc.

Ὑγρά, *adv.* humidement.

Ὑγρά, τά, les humeurs. || Les liquides (λ, μ, ν, ρ), *t. de grammaire*.

Ὑγράδα, ἡ, humidité. r. ὑγρός.

Ὑγραίνω, humecter, arroser.

Ὑγρασία, ἡ, humidité; moiteur.

Ὑγρός, ή, όν, humide. gr. anc.

Ὑγρότης, ἡ, humidité; moiteur.

Ὑγρούτζικος, η, ον, moite, un peu humide.

Ὑγρῶς, *adv.* humidement.

Ὑδατόχρωος, *adj.* fait avec des couleurs à l'eau. Ζωγραφία ὑδατόχρωος, aquarelle.

Ὕδνον, τό, truffe. *gr. anc.* p. οἴδνον, d'οἰδέω, être enflé.

Ὕδρα, ἡ, hydre. gr. anc.

Ὑδραγωγός, ὁ· ὑδραγωγεῖον, τό, canal, aqueduc. gr. anc.

Ὑδρία, ἡ, cruche. gr. anc.
Ὑδρόγειος, adj. composé de ὕδωρ, eau, et γῆ, terre. Ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα, la sphère du monde. *Coray.*
Ὑδροκοτύλη, ἡ, hydrocotyle ou herbe aux patagons.
Ὑδρόμυλος, ὁ, moulin à eau.
Ὑδροφοβία, ἡ, hydrophobie.
Ὑδροφόβος, ὁ, hydrophobe, enragé. gr. anc.
Ὑδροχόος, ὁ, le verseau, *signe du zodiaque.* gr. anc.
Ὑδρώνω, etc., V. Ἱδρώνω.
Ὑδρώπικας, ὁ, hydropisie.
Ὑδρωπικιάζω, devenir ou être hydropique. r. ὑδρωπιάω.
Ὑδρωπικίασμα, τό, attaque d'hydropisie.
Ὑδρωπικός, ή, όν, hydropique.
Ὑδρωπισία, ἡ, hydropisie.
Ὕδωρ, τό, eau. gr. anc.
Ὑετός, ὁ, pluie. gr. anc.
Υἱοθεσία, ἡ, adoption. gr. anc.
Υἱοθέτημα, τό, l'action d'adopter.
Υἱοθέτης, ὁ, qui adopte.
Υἱόθετος, η, ον, adoptif.
Υἱοθετῶ, adopter. gr. anc.
Υἱόκας, ὁ, V. Υἱός.
Υἱός, ὁ, fils. Υἱὸς θετός, fils adoptif.
Υἱϊκός, ή, όν, filial. gr. anc.
Υἱϊκῶς, *adv.* comme un fils.
Υἱότης, ἡ, filiation. gr. anc.
Ὕκναις, αἱ, truffe, V. Ὕδνον.
Ὑλακτῶ, aboyer, japper.
Ὑλακή, ἡ, aboiement. gr. an
Ὕλερη, ἡ, rougeole, *malad*
Ὕλη, ἡ, matière. ‖ Lie. gr. an
Ὑλικός, ή, όν, matériel.
Ὑλικότης, ἡ, matérialité.
Ὑλικῶς, *adv.* matériellemen
Ὑλῶχος, *adj.* boisé, cou gr. anc. ὑλώδης.
Ὑμεῖς, *pl. hell. de* σύ, vous
Ὑμέτερος, έρα, ον, *pron. poss hell.* votre.
Ὕμνησις, ἡ, l'action de cha des hymnes, de louer, de lébrer.
Ὑμνητής, ὁ, qui chante des h nes; fém. ἡ ὑμνήτρια.
Ὑμνητός, ή, όν, qui m d'être chanté. gr. anc.
Ὕμνος, ὁ, hymne. gr. anc.
Ὑμνῶ, louer, célébrer; cha des hymnes.
Ὑμνῳδία, ἡ, action de cha des hymnes.
Ὑμνῳδός, ὁ, qui chante ou c pose des hymnes.
Ὑνί et ὑννί, τό, soc. r. ὑνι ὕννις.

αμος, ὁ, jusquiame, *plante*.
ρευμα, τό· ὑπαγόρευσις, ictée.
ρεύω, dicter. gr. anc.
ω, aller; venir. gr. anc.
ομα, τό, venue, arrivée.
ιος, *adj.* coupable. gr. anc.
ή, ἡ, obéissance. gr. anc.
υστής, ὁ, qui exauce; fém. κούστρια.
ύω, obéir. || Exaucer.
υτερός, *adj.* obéissant.
ηλος, η, ον, subalterne.
ρος, η, ον, mariable; marié.
ρεία, ἡ, mariage.
ρευμα, τό, l'action de ma- ou se marier.
ρεύω, marier; *au pass.* se ier. r. ὑπό, et ἀνήρ, ἀν-
.
ρολόγημα, τό, négociation mariage.
ρολογήτρια, ἡ, négocia- d'un mariage.
ρολόγος, ὁ, négociateur mariage.
ρολογῶ, négocier un ma- e.
τημα, τό· ὑπάντησις, ἡ, contre..
τῶ, rencontrer. gr. anc.

Ὑπαπαντή, ἡ, la chandeleur, la Purification (*litt.* la rencontre, parce que le vieillard Siméon et la prophétesse Anne rencontrèrent Jésus dans le temple, lorsqu'il fut présenté au Seigneur).
Ὕπαρξις, ἡ, existence. gr. anc.
Ὑπάρχω, être, exister.
Ὑπατεία, ἡ, consulat.
Ὕπατος, ὁ, consul. gr. anc.
Ὑπέκκαυμα, τό, fomentation. || Motif, aiguillon. *gr. anc.* || Penchant, propension.
Ὑπεξούσιος, ία, ον, subordonné.
Ὑπέρ, *prép.* pour. Ὁ ἱερὸς λόχος ἀπέθανε ὑπὲρ τῆς πατρίδος, le bataillon sacré est mort pour la patrie. Εἶπε πολλὰ ὑπὲρ ἐμοῦ, il a dit beaucoup de choses en ma faveur. Ἔζησεν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν χρόνους, il a vécu plus de cent ans. Πηδᾷς ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, *hell.* vous sortez de votre sphère.
Ὑπεραγαπημένος, η, ον, très-aimé.
Ὑπεραγάπησις, ἡ, amour excessif.
Ὑπεραγαπητός, ή, όν, très-aimé.

Ὑπεραγαπῶ, aimer excessivement. gr. anc.
Ὑπεραίρομαι, s'enorgueillir.
Ὑπερασπίζομαι, protéger, défendre. gr. anc. ὑπερασπίζω, d'ὑπέρ, sur, ἀσπίς, bouclier.
Ὑπεράσπισις, ἡ, protection.
Ὑπερασπιστής, ὁ, protecteur, défenseur; fém. ἡ ὑπερασπίστρια. gr. anc.
Ὑπερασπιστικός, ή, όν, défensif.
Ὑπερβαίνω, passer par-dessus; surpasser || Surmonter. Ὑπερβαίνει τὰ ὅρια, il passe les bornes. gr. anc.
Ὑπερβολή, ἡ, excès. || Hyperbole. Καθ' ὑπερβολήν, à l'excès, immodérément.
Ὑπερβολικά, *adv.* excessivement.
Ὑπερβολικός, ή, όν, excessif. || Hyperbolique. gr. anc.
Ὑπερβόρειος, *adj.* hyperboréen.
Ὑπέργηρος, *adj.* décrépit, très-vieux. gr. anc.
Ὑπερδουλεία, ἡ, hyperdulie, culte de Marie.
Ὑπερένδοξος, η, ον, très-glorieux. gr. anc.
Ὑπερεπιθυμῶ, souhaiter ardemment. gr. anc.
Ὑπερέχω, surpasser. gr. anc.
Ὑπερέχων, *part.* éminent.
Ὑπερεχόντως, *adv.* éminemment.
Ὑπερήφανα, *adv.* orgueilleusement.
Ὑπερηφάνεια, ἡ, orgueil. gr. anc.
Ὑπερηφανέστατος, superl. d'ὑπερηφανής, orgueilleux.
Ὑπερηφάνευμα, τό, enflure, orgueil.
Ὑπερηφανεύομαι, s'enorgueillir.
Ὑπερήφανος, η, ον, orgueilleux.
Ὑπερηφανούτζικος, η, ον, un peu fier, assez orgueilleux.
Ὑπερθαυμάζω, admirer beaucoup; être ravi d'étonnement. gr. anc.
Ὑπερθαύμασμα, τό, vif étonnement, grande admiration.
Ὑπερθαύμαστος, η, ον, très-merveilleux.
Ὑπερθετικός, η, ον, superlatif.
Ὑπερθετικῶς, *adv.* au superlatif.
Ὑπέρκαλα, *adv.* parfaitement bien.
Ὑπερκάθαρσις, ἡ, superpurgation.
Ὑπερκειμένως, *adv.* par-dessus tout.
Ὑπερκόσμιος, *adj.* très-mondain.
Ὑπερμάχησις, la mise en jeu de

noyens; efforts que
our réussir.
s'efforcer, faire tout
ole. r. μάχομαι.
adv. excessivement,
ment.
, *adj.* excessif, dé-
r. anc.
prévaloir, l'empor-
ic.
, éminence; supé-
.*anc.* Καθ' ὑπεροχήν,
ent.
, ον, éminent, su-

ευμα, τό· ὑπερπερίσ-
surabondance.
εύω, surabonder.
ός, ή, όν, surabon-
anc.
ῶς, *adv.* surabon-
.
ς, η, ον, très-sou-

désirer passionné-
πέρ, πόθος.
adv. souveraine-

, η, ον, suprême,
. *gr. anc.* Τὸ ὑπέρτα-
Être-Suprême.

Ὑπερσυντελικός, ὁ, le plusque-parfait, *temps.*
Ὑπερυψῶ, élever au plus haut degré; exalter. gr. anc.
Ὑπερφυσικός, ή, όν, surnaturel.
Ὑπερφυσικῶς, *adv.* surnaturellement.
Ὑπεύθυνος, *adj.* coupable. (gr. anc. accusé.)
Ὑπήκοοι, οἱ, les sujets.
Ὑπήκοος, *adj.* obéissant. gr. anc.
Ὑπηρεσία, ἡ, ministère, office. ‖ Affaire. Ἔχω πολλὰς ὑπηρεσίας, j'ai beaucoup d'affaires.
Ὑπηρέτημα, τό, service. gr. anc.
Ὑπηρέτης, ὁ, serviteur. Ὁ κοινὸς ὑπηρέτης, l'exécuteur des hautes-œuvres.
Ὑπηρέτισσα, ἡ, servante.
Ὑπηρετῶ, servir. gr. anc.
Ὑπνιάρης (fém. ὑπνιαριά) et ὑπνιάρικος, *adj.* qui tombe de sommeil; dormeur.
Ὕπνιασμα, τό, rêve, songe.
Ὑπνομάχος, *adj.* qui combat le sommeil.
Ὕπνος, ὁ, sommeil. *gr. anc.* Εἶναι γεμάτος ὕπνον, il tombe de sommeil; dormir.
Ὑπνῶ, sommeiller; dormir.
Ὑπνωτικός, ή, όν, somnifère.

Ὑπό, *prép. hell.* sous; par. Ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ τάδε, il a été tué par un tel.

Ὑπόβαλμα, τό, l'action de soumettre.

Ὑποβαλμένος, η, ον, *part.* soumis.

Ὑποβάλλω, soumettre. gr. anc.

Ὑπογάστριον, τό, le bas-ventre.

Ὑπόγαιον et ὑπόγειον, τό hypogée, souterrain. r. ὑπό, et γῆ.

Ὑπογεγραμμένος (gr. anc.), et ὑπογραμμένος, η, ον, souscrit, soussigné.

Ὑπόγραμμα, τό· ὑπογραφή, ἡ, souscription, signature.

Ὑπογράφω, souscrire.||Signer.

Ὑπογραφεύς, ὁ, secrétaire. gr. anc.

Ὑπόδειγμα, τό, exemple.

Ὑποδένω, chausser. r. ὑποδέω.

Ὑποδέξιμον, τό, accueil.

Ὑποδέχομαι, accueillir. gr. anc.

Ὑπόδημα, τό, chaussure ; botte.

Ὑποδηματάκι, τό, bottine.

Ὑποδηματάρης et ὑποδηματᾶς, ὁ, cordonnier, bottier,

Ὑποδιάκονος, ὁ, sous-diacre.

Ὑποδιαστολή, ἡ, virgule.

Ὑπόδουλος, *adj.* soumis.||Obligé *par un service.* r. ὑπό, δοῦλος.

Ὑποδουλώνω, subjuguer. M δούλωσε μὲ τοὺς τρόπους il m'a gagné par ses man

Ὑποδοχή, accueil, récepti

Ὑποερυθροῦς, *adj.* alezan. ι ἐρυθρός.

Ὑποθεσιάρης, ὁ, créancier ἡ ὑποθεσαριά.

Ὑπόθεσις, ἡ, argument, m sujet.||Supposition, hypo ||Affaire. Αἱ ἐμπορικαῖς σεις, les affaires de com Ἐξ ὑποθέσεως, *hell.* ou κα θεσιν, par supposition.

Ὑποθετικός, ή, όν, hyp que. gr. anc.

Ὑποθετικῶς, *adv.* par hypo en supposant.

Ὑποθετέον, *hell.* il faut ser.

Ὑποθέτω, supposer. r. θημι, dont le participe est conservé dans la lo τούτου ὑποτιθεμένου, ce posé.

Ὑποθήκη, ἡ, hypothèque. g

Ὑποκάμισον, τό, chemi ὑπό, et camisium.

Ὑποκάτω, *adv.* dessous. Τ μνὶ εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸ τ le tabouret est sous la

ιν, *adv*. au-dessous.
οκάτωθεν γεγραμμένος
je soussigné consens,

,être sujet.
ον, τό, le sujet, l'ob-
ορα ὑποκείμενα, plu-
ersonnes.
ος, η, ον, sujet, sub-

incliner. gr. anc.
τό, bas-ventre.
vicomte. r. ὑπό et

τα, ἡ, vicomtesse.
ικόν, τό, diminutif.
et ὑπόκρισις, ἡ, hy-
dissimulation. gr. anc.
, ὁ, hypocrite; fém.
τισσα.
ός, ή, όν, feint. gr.

αι, feindre, simuler.
, ἡ, considération,
réputation. gr. anc.
ναι εἰς ὑπόληψιν, il est
tation.
ν, τό, le reste.
, *adj*. restant. Οἱ ὑπό-
les autres.
ρος, ὁ, aide de cuisine.

Ὑπομάνικον, τό, manipule. r. ὑπό, et manica, manche.
Ὑπομένω, supporter, soutenir. *gr. anc.* ‖ Durer.
Ὑπόμνημα, τό, mémoire, souvenir. gr. anc.
Ὑπομονεύω, attendre patiemment. r. ὑπομένω.
Ὑπομονή, ἡ, patience.
Ὑπομονητικός, ή, όν, patient.
Ὑπονόμαρχος, ὁ, sous-préfet. r. ὑπό, νόμος, ἀρχός.
Ὑποπόδιον, τό, escabeau. *gr. anc*. Ὑποπόδιον τοῦ κανονίου, affût de canon.
Ὑπόπτευσις, ἡ, soupçon.
Ὑποπτεύω (gr. anc.), et ὑποπτεύομαι, soupçonner.
Ὕποπτος, η, ον, soupçonneux. ‖ Suspect.
Ὑποσέλινον, τό, céleri, *plante* (Dioscoride).
Ὑποσημαιοφόρος, ὁ, aspirant de marine. r. ὑπό, σημαία, φέρω.
Ὑποσκελίζω, donner un croc en jambe. gr. anc.
Ὑποσκεπάζω, couvrir, cacher.
Ὑπόστασις, ἡ, hypostase ou personne, *t. de théologie*.
Ὑποστατικόν, τό, possession, bien-fonds.

Ὑποστατικός, ή, όν, hypostatique.

Ὑποστατικῶς, *adv.* hypostatiquement ou en unissant la nature divine et la nature humaine. gr. anc.

Ὑποστήριγμα, τό, soutien, étai.

Ὑποστηρίζω, étayer, soutenir.

Ὑποστιγμή, ἡ, virgule.

Ὑποστράτηγος, ὁ, général de brigade ou maréchal-de-camp.

Ὑποσχέθην, aor. de ὑπόσχομαι.

Ὑπόσχεσις, ἡ, promesse.

Ὑποσχετικός, ή, όν, qui promet aisément. gr. anc.

Ὑπόσχομαι, promettre. r. ὑπεσχόμην, aor. 2 de ὑπισχνέομαι.

Ὑποταγή, ἡ, obéissance, subordination.

Ὑποτακτική, ἡ, le subjonctif, *mode*, s. ent. ἔγκλισις.

Ὑποτακτικός, ή, όν, soumis, subordonné.

Ὑποταχτικός, ὁ, substitut.

Ὑποταξίαρχος, ὁ, lieutenant-colonel. r. ὑπό, τάξις, ἀρχός.

Ὑποτάσσω, subjuguer, soumettre; *au pass.* se soumettre, obéir. gr. anc.

Ὑποτελής, *adj.* vassal, tributaire. gr. anc.

Ὑποτεταγμένος, η, ον, part. passé pass. de ὑποτάσσω.

Ὑποτριήραρχος, ὁ, capitaine de frégate. r. ὑπό, τριήρης, ἀρχή.

Ὑποτύπωμα, τό, dessin.

Ὑποτυπόνω, dessiner.

Ὑποτύπωσις, ἡ, dessin.

Ὑπουργεύω, travailler des mains; être manœuvre; servir.

Ὑπουργός, ὁ, ministre. Οἱ ὑπουργοὶ τῆς βασιλείας, les ministres d'état. Ὑπουργὸς κτιστοῦ, manœuvre ou aide maçon.

Ὑποφέρνω, et ὑποφέρω (gr. anc.), supporter, endurer.

Ὑποφερτός, ή, όν, tolérable.

Ὑποχείριος, *adj.* dépendant, subordonné, sujet. gr. anc.

Ὑποχιλίαρχος, ὁ, lieutenant-colonel. r. ὑπό, et χιλίαρχος.

Ὑποχθόνιος, *adj.* souterrain.

Ὑποχώρησις, ἡ, l'action de céder; retraite.

Ὑποχωρῶ, céder; se retirer.

Ὑποψήφιος, ὁ, candidat.

Ὑποψία, ἡ, soupçon. gr. anc.

Ὕσκνα, ἡ, amadou. r. ἴσκα.

Ὕπτιος, ία, ον, étendu. Ὑπτίαις χερσί, à bras ouverts.

Ὕσσωπος, ἡ, hysope, *plante aromatique.* gr. anc.

., V. Ὕστερον.
ὁ, et ὑστέρησις, ἡ,
gr. anc.
ν., V. Ὕστερα.
ὴ, όν, et ὑστερνός,
nier.
ω. ensuite; enfin,
τερον ἀπὸ ἐπέκεινα
ιάδων χρόνων, après
20 ans.
ον, dernier. gr. anc.
ver. (gr. anc. man-

et ὑστερώτερον, *adv.*
uite. Καὶ ὑστερώτερα,

, η, ον, le dernier.
amer, tisser.
τό, tissure.
t ὑφάδιον, trame.
er, ourdir. gr. anc.
et ὕφασμα, tissure.
et ὑφασμένος, η, ον,

ῆρι, τό, boutique de
r. ἐργαστήριον.
tisserand. gr. anc.
ό, métier de tisse-

l'art du tisserand.
ιν, tissu. gr. anc.

Ὑφάντρια, ἡ, fém. de ὑφαντής.

Ὑφειλμός, ὁ, soustraction. r. ὕφειλον, aor. 2 de ὑφαιρῶ.

Ὕφεν et ὑφὲν, τό, hyphen, trait qui unit les syllables. Ποιός, πανιά, p. ποῖος, πανία. r. ὑφ' ἕν, ensemble, de ὑπό et εἷς.

Ὑφέστιον, τό, navire incendiaire, brûlot. r. ὑπό, sous, et ἑστία, foyer. V. Ἡφαίστειον, qui est le mot exactement écrit.

Ὑφίσταμαι, consister. Ἡ εὐδαιμονία ὑφίσταται εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς ἀρετῆς, le bonheur consiste dans la pratique de la vertu.

Ὑφόρασις, ἡ, soupçon. gr. anc.

Ὑφοροῦμαι, soupçonner.

Ὕφος, τό, style; manière de s'exprimer, de chanter. Ὕφος ἐκκλησιαστικόν, style relevé, *en usage dans l'Eglise grecque.* Ὕφος ἄνευ δραστηριότητος, style sans chaleur. (Ὕφος, en gr. anc., est toute espèce de tissu.)

Ὑψηλά, *adv.* en haut.

Ὑψηλόν, τό, le sublime.

Ὑψηλότατος, η, ον, *superl.* d'ὑψηλός, titre donné aux princes.

Ὑψηλότερα, *adv.* plus haut.

Ὑψηλός, ή, όν, haut, élevé.

Ὑψηλοσύνη, ἡ, et ὑψηλότης, sublimité, hauteur. ‖ Altesse, *titre*.

Ὑψηλοφρονῶ, s'énorgueillir.

Ὑψηλοφρόνως, *adv*. d'une manière altière.

Ὑψηλοφροσύνη, ἡ, arrogance, hauteur. gr. anc.

Ὑψηλόφρων, *adj*. altier, arrogant.

Ὑψήλωμα, τό, élévation. gr. anc. ὑψηλότης.

Ὑψηλώνω, élever, haus S'exhausser, grandir.

Ὕψιστος, η, ον, très-haut élevé. gr. anc.

Ὑψόθεν, *adv*. d'en haut.

Ὕψος, τό, hauteur. gr. an

Ὕψωμα, τό, élévation.

Ὑψώνω, élever. r. ὑψόω.

Ὕψωσις, ἡ, élévation. Ἡ τοῦ Σταυροῦ, l'exaltatio Sainte-Croix.

Ὑψωτής, ὁ, celui qui élè

Φ

Φ, PHI, vingt-unième lettre de l'alphabet, vaut 500 dans les nombres avec un accent (φ́), et 500,000 avec un signe au-dessous (͵φ).

Φάβα, ἡ, potage à la purée de fêves. r. lat. faba.

Φάβρικα, ἡ, fabrique. r. lat.

Φαβρικάντης, ὁ, fabricant.

Φαγᾶς, ὁ, mangeur, gourmand.

Φάγε, φάγετε, aor. impér. de τρώγω.

Φαγησερόν, τό, comestible.

Φαγησερός, ἡ, όν, mangeable.

Φαγητόν, τό, et φαγί, m ment. r. φάγω.

Φαγοπότιον, τό, le man boire; ripaille. ξερνῶ πότια, dégobiller.

Φαγούρα, ἡ, démang φάγω, manger.

Φάγουσα, ἡ, chancr gr. anc. φάγαινα.

Φάγω, ῃς, ῃ, (νά), act. de τρώγω· et ῇς, ῇ, aor. subj. p

Φάγωμα, τό, l'action ou d'être mangé;

ι, démangeaison.
, corrosion. || Inimi-
r. φάγω.
ιger, consumer; dé-
vement.
, mangeur. || Ron-
ή φαγώτρια.
ame de tisserand.
mer, tisser. r. ὑφᾶν.
ό, tissure, tissu.
ɔr. ἐφάνην), paraî-
ler. Μὲ, μοῦ ου μοὶ
. me semble. Ἂν τοῦ
ɔν, si bon lui sem-

τό, apparence. Εἰς
ι φαινόμενον, en ap-
u selon l'apparence.
ntille, *légume*. gr.

.entille *sur la peau*.
fakir, *religieux ma-*

adj. qui a des len-
: visage. r. φακός.
ό, araignée veni-
tarentule. gr. anc.

ɔhalange. gr. anc.
baleine, *poisson*.
, όν, chauve. gr. anc.

Φαλακρότης, ή, chauveté.
Φαλαρίς, ή, poule d'eau.
Φάλι, τό, nombril. r. ὀμφαλός.
Φαμεγεύω, servir, être en service.
Φαμέγια, ή, servante. r. lat. famula.
Φαμεγική, ή, la domesticité.
Φαμεγικός, ή, όν, servile.
Φαμέγιος, ὁ, serviteur.
Φαμελεύω, se familiariser.
Φαμελιά, ή, famille. r. lat. familia.
Φαμελίτης, ὁ, qui a de la famile.
Φαμελίτικος, η, ον, de famille.
Φάμμα, τό, tissure. || Tissu.
Φαμμένος, η, ον, tissu. r. ὑφᾶν.
Φάμπρικα, ή, V. Φάϐρικα.
Φαναράκι, τό, petite lanterne.
Φαναρᾶς, ὁ, lanternier.
Φανάρι, τό, lanterne; fanal. || Fanar, ou phanal, quartier de Constantinople habité par les Grecs, d'où φαναριώτης, ὁ, et φαναριώτισσα, ή, fanariote. r. φανός.
Φανερά, *adv*. manifestement.
Φανερός, ή, όν, manifeste, clair.
Φανέρωμα, τό, V. Φανέρωσις.
Φανερώνω, manifester, révéler.

‖ Déclarer, notifier; *au pass.* se montrer, etc. r. *φανερόω*.

Φανέρωσις, ἡ, découverte; révélation. ‖ Manifestation, déclaration.

Φανερωτής, ὁ, celui qui découvre, qui révèle.

Φανερωτικός, ή, όν, déclaratif.

Φανός, ὁ, fanal. gr. anc.

Φαντάζω, être apparent, avoir une belle apparence. (gr. anc. faire illusion.)

Φαντάζομαι, s'imaginer, penser. gr. anc. ‖ Rêver.

Φαντακτικός, ή, όν, apparent.

Φαντασία, ἡ, imagination. ‖ Songe. ‖ Fantaisie. Ἀπὸ φαντασίαν, par caprice.

Φαντασιώδης, *adj.* fantasque.

Φάντασμα, τό, fantôme. gr. anc.

Φανταστικόν, τό, l'imaginative.

Φανταστικός, ή, όν, fantastique, imaginaire. *gr. anc.* ‖ Fantasque, capricieux. ‖ Apparent, de belle apparence.

Φανταστής, ὁ, celui qui imagine.

Φαντέσκα, ἡ, servante.

Φάντης, ὁ, valet. Ὁ φάντης τῆς κούπας, le valet de cœur.

Φάρα, ἡ, tribu. Συνομίλικες ἀπὸ τὴν ἴδιαν φάρα, jeunes gens du même âge et de la même

Φάραγξ, ἡ, gouffre. gr. an

Φαράτζι, τό, porte-mante

Φάρδαιμα, τό, élargisse dilatation.

Φαρδαίνω, élargir, dilate largir, se dilater.

Φαρδεύω, m. sign.

Φαρδομάνικον, τό, manche

Φάρδος, τό, largeur. Εἰς δος, en travers.

Φαρδοστομιά, ἡ, largeur bouche. ‖ Ostentation.

Φαρδόστομος, η, ον, qu bouche large. ‖ Vain, gl

Φαρδυά, *adv.* amplement

Φαρδύς, *adj.* ample, lar

Φαρέτι, τό, poinçon *po cer.*

Φαρέτρα, ἡ, carquois. gr

Φάρι, τό, rênes, brides. λαρα.

Φαρί, τό, cheval. r. ἱππ

Φαρισαϊκόν, τό, pharisaïs pocrisie.

Φαρισαῖος, ὁ, pharisien. *séparé.*

Φαρμακερός, ή, όν, venin

Φαρμακεύω, empoisonne

Φαρμάκι, τό, poison. r. κον.

κ, τό, V. Φαρμάκωμα.
ής, ὁ, empoisonneur;
ομακεύτρα.
ιός, ὁ, et φαρμακοπώ-
hicaire. gr. anc.
ιλεῖον, τό, apothicai-

ι, τό, empoisonne-

ω, empoisonner. r.
.
épeautre, froment. r.
du lat. far, farris.||
inal. gr. anc. τὸ φάρος.
arcir. r. it.
ὁ, pharynx, gosier.
.
ἡ, papillon.
ὁ, hableur, fanfaron.
, habler.
ος, α, ον, de porce-

τό, porcelaine. r. or.
ὁ, faisan. gr. anc.
τό, nique, moquerie.
λος, le doigt du mi-
ntille, tache de rous-
φακός.
ω, faire la nique, mon-
loigt.||Fasciner, char-
ἡ μὲ φασκελώσῃς, ne

m'ensorcelle pas, dit-on à quelqu'un qui étend la main en présentant les cinq doigts. r. σφάκελος, le doigt du milieu.

Φάσκια, ἡ, bande. Ἡ φάσκιαις τῶν παιδιῶν, langes, maillot. r. lat. fascia.

Φάσκιωμα, τό, emmaillotement.

Φασκιώνω, emmailloter; bander.

Φασκομηλιά, ἡ, sauge. r. σφάκος.

Φασοῦλι, τό, faséole, haricot. r. φασήολος.

Φάσσα, ἡ, et φάσσι, τό, faisan. (Φάσσα, en gr. anc. colombe.)

Φάτνη, ἡ, berceau.||Crêche.

Φατρία, ἡ, compagnie, confrérie.||Parti. Φατρία ἐναντία, parti de l'opposition.

Φατοῦρα, ἡ, facture, *t. de commerce.* r. it.

Φαυλαταριά, ἡ, bavarde.

Φαυλατάς, ὁ, bavard, hableur.

Φαυλατιά, ἡ, bavardage.

Φαυλατίζω, babiller; habler.

Φαυλάτισμα, τό, bavardage.

Φαυλατοῦ, ἡ, babillarde.

Φεγγάρι, τό, la lune, *planète.*|| Lune ou mois chez les Musulmans. r. φέγγος.

Φεβρουάριος, ὁ, février, *mois.*

Φεβρουαριάτικος, α, ον, qui est du mois de février.

Φεγγαριάζομαι, être lunatique.

Φεγγαριάρης, et φεγγαριάτικος, η, ον, lunatique. r. φέγγος.

Φεγγίτης, ὁ, lucarne; *au pl.* φεγγίταις, οἱ, lunettes.

Φεγγαριωτός, ή, όν, fait en forme de croissant, V. Φεγγάρι.

Φέγγω, éclairer. *gr. anc.* ‖ Luire. Φέγγει, il fait jour. Πρὶν φέγξῃ, avant le jour.

Φελί, τό, tranche, morceau.

Φελιάζω, couper en tranche.

Φελλᾶς, ὁ, faiseur de pantoufles.

Φελλός, ὁ, liège. ‖ Pantouffle (suivant Budée, πᾶν et φελλός ont formé le mot fr. pantouffle).

Φελόνιον, τό, chasuble, mot employé par Chrysostôme.

Φελοῦκα, ἡ, felouque, *petit bâtiment.* r. it.

Φελῶ, valoir. Δὲν φελᾶ τίποτες, il ne vaut rien. r. ὠφελέω, être utile.

Φελώνιον, τό, V. Φελόνιον.

Φέξιμον, τό, et φέξις, ἡ, l'action d'éclairer; de luire. Τὸ φέξιμον τῆς ἡμέρας, l'aube du jour.

Φεοῦδον, τό, fief. r. lat. feudum.

Φεργάδα, ἡ, frégate *de guerre.* r. it. freg

Φεργαδιώτης, ὁ, marin gate.

Φεργαδοποῦλα, ἡ, p gate.

Φερεντζές, ὁ, et φερετζ manteau à collet pen nairement de drap, e tent les femmes turq

Φερμαῖσι, τό, schall lo et à fleurs, dont se femmes, et que les riches portent en t or.

Φερμάνι, τό, firman, dit du Grand-Seigne

Φέρνω, porter, appo *pass.* φέρνομαι, se co comporter. Φέρνω πρ νός, représenter q r. φέρω.

Φεροχάλλι, τό, balai. et χάλλος.

Φερράργιόλι et φερράρόλ teau. r. it.

Φέρσιμον, τό, port, tr Conduite. r. φέρω.

Φερτής, ὁ, porteur; f τρια.

Φερτίκι, τό, port, tran

, όν, qu'on peut por-
anc.
anc.), V. Φέρνω.
calotte, petit bonnet.
et φετηνός, ή, όν, de
née. r. ἐπί, ἔτος.
ν. cette année, m. r.
lie. r. it. feccia, du
fecis.
α et φεύγατιόν, τό,

ir. || Éviter. gr. anc.
η, ον, fuyard.
φευγιόν, τό, fuite.
ς, V. Φεβρουάριος.
réchaud.
, etc. r. Θηκάρι.
enommée. gr. anc.
ὁ, qui divulgue, qui

lébrer. || Divulguer.
τό, célébrité. || Publi-
. Φημίζω.
, η, ον, célébré. || Cé-

ή, όν, digne d'être

rfraie, *oiseau*.
φθαίω, V. Πταίω.
iver. || Atteindre. Φθά-
ffit. Φθάνει τὰ κομ-
πλιμέντα, trève de complimens. (Φθάνω, ἀντὶ τοῦ καταλαμβάνω, παρὰ Ξιφιλίνῳ.)

Φθαρμένος, η, ον, corrompu.

Φθαρμίζομαι, éternuer, p. πταρμίζομαι. gr. anc. πτάρνυμαι.

Φθαρμός, ὁ, φθάρσιμον, τό, corruption.

Φθαρτικός, ή, όν, qui peut corrompre. gr. anc.

Φθαρτός, ή, όν, corruptible.

Φθάσιμον, τό, et φθάσμα, arrivée. r. φθάνω, fut, φθάσω.

Φθασμένος, η, ον, arrivé. || Mûr (qui est arrivé à son point).

Φθειρίζω, etc., V. Ψειρίζω.

Φθειρόκτονον, τό, staphysaigre, herbe aux poux. r. φθείρ, κτείνω.

Φθείρω, corrompre. gr. anc.

Φθηνά, *adv.* à bon marché, en abondance, p. εὐθηνά.

Φθηναίνω, produire abondamment. || Être à bon marché.

Φθηνιά, ή, bon marché. || Abondance. r. εὐθηνία.

Φθηνός, ή, όν, qui est à bon marché. || Abondant. r. εὖ, θήν, d'où εὐθηνέω, abonder.

Φθινοπωρινός, ή, όν, d'automne.

Φθινόπωρον, τό, automne. gr. anc.

Φθίσις, ἡ, phthisie, *maladie*.
Φθοναράκι, τό, petite jalousie.
Φθονερά, *adv.* avec envie.
Φθονερός, ή, όν, envieux.
Φθόνημα, τό, l'action d'envier.
Φθόνος, ὁ, envie, jalousie.
Φθονῶ, envier. gr. anc.
Φθορά, ἡ, corruption. || Ruine, ravage. gr. anc.
Φθορεύς, ὁ, corrupteur ; séducteur.
Φθοροποιός, *adj.* qui corrompt.
Φιάλη, ἡ, fiole, carafe. gr. anc.
Φιαμπόλι, τό, fifre, *instrument*.
Φιαμπολοθήκη, ἡ, étui de fifre.
Φιδάκι, τό, petit serpent.
Φιδές, ὁ, vermicelle.
Φίδι, τό, serpent. r. ὀφίδιον.
Φιδόγλωσσον, τό, serpentaire,

suivre les ofl
Φιλαλήθεια, ἡ,
rité. gr. anc.
Φιλαλήθης, *adj*
pour la vérit
Φιλαναγνώστης
pour la lectu
Φίλανδρος, *a*
mari. || Qui a
Φιλανθρωπία,
humanité, bi
Φιλάνθρωπος,
pe, humain
Φιλαποδέχομαι
lement. r. φι
Φιλαποδοχή,
Φιλαποδόχισσα
πόδοχος.
Φιλαπόδοχος,

;, *adj.* qui aime la
gr. anc.
, *adj.* qui aime le peu-
mbitieux. gr. anc.
ος, *adj.* antiquaire par
r. anc.
ος, η, ον, maladif, in-
'. φιλέω, avoir coutume,
νής.
, ἡ, amour-propre.
', *adj.* dominé par l'a-
propre; égoïste. gr.

τό, ivoire. r. or.
:t φιλενάδα, ἡ, amie,
:. r. φιλέω.
ιποῦλα, ἡ, petite amie,
amante.
, τό, traitement, ac-

traiter; régaler.
α, ἡ, sensualité.
ος, η, ον, sensuel, vo-
ux. gr. anc.
τό, baiser. || Baisement.
ος, η, ον, *part.* baisé.
;ος (gr. anc.), η, ον, ami
ιos, de la paix.
, baiser. || Ente, greffe.
, éléphant. r. or.
, amitié. gr. anc.

Φιλιά, ἡ, repas, festin.
Φιλικός, ή, όν, amical. gr. anc.
Φιλικῶς, *adv.* amicalement; à l'amiable.
Φιλίωμα, τό, liaison d'amitié. || Reconciliation.
Φιλιώνω, rendre ami. || Réconcilier; *au pass.* contracter une amitié. || Se réconcilier. r. φιλιόω.
Φιλίωσις, ἡ, réconciliation.
Φιλόγελος, *adj.* plaisant, bouffon.
Φιλογενής, *adj.* qui aime la nation. r. φίλος, γένος.
Φιλοδοξία, ἡ, ambition. gr. anc.
Φιλόδοξος, *adj.* ambitieux.
Φιλοδοξῶ, être ambitieux.
Φιλόδουλος, *adj.* qui aime le travail (les esclaves, en gr. anc.).
Φιλοδωρία, ἡ, libéralité.
Φιλόδωρος, η, ον, libéral.
Φιλοζωΐα, ἡ, amour de la vie.
Φιλόζωος, *adj.* attaché à la vie.
Φιλόθεος, *adj.* qui aime Dieu.
Φιλοκαλία, ἡ, amour du beau, bon goût. gr. anc.
Φιλόκαλος, *adj.* qui aime le bien, le beau; qui a bon goût.
Φιλοκέρδεια, ἡ, amour du gain; avarice. gr. anc.
Φιλοκερδής, *adj.* intéressé, qui aime le gain.

Φιλόκοσμος, *adj.* qui aime le monde. ‖ Qui aime les convenances, l'ordre. gr. anc.

Φιλολογία, ἡ, philologie; littérature. gr. anc.

Φιλόλογος, *adj.* philologue; qui aime les lettres; littérateur.

Φιλομάθεια, ἡ, amour de l'étude, de l'instruction. gr. anc.

Φιλομαθής, *adj.* qui aime l'étude; désireux d'instruction.

Φιλομήτωρ, *adj.* qui aime sa mère. gr. anc.

Φιλόμουσος, *adj.* qui aime les muses. gr. anc.

Φιλονεικία, ἡ, goût de la dispute. ‖ Querelle vive, débat opiniâtre. gr. anc.

Φιλόνεικος, *adj.* disputeur, querelleur.

Φιλονεικῶ, disputer, quereller.

Φιλοξενία, ἡ, hospitalité.

Φιλόξενος, η, ον, hospitalier, qui exerce l'hospitalité.

Φιλοξενῶ, aimer à donner l'hospitalité. gr. anc.

Φιλόπαις, *adj.* qui aime les enfans. gr. anc.

Φιλοπάτρι, τό, patriotisme. gr. anc.

Φιλόπατρις, *adj.* patriote.

Φιλοπάρθενος, qui aime les vierges, qui aime la virginité.

Φιλόπολις, *adj.* qui aime la ville.

Φιλοπόνημα, τό, ouvrage soigné, écrit qui a exigé beaucoup de travail. gr. anc.

Φιλοπονία, ἡ, amour du travail.

Φιλόπονος, *adj.* qui aime le travail. gr. anc.

Φιλοπότης, *adj.* qui aime à boire. gr. anc.

Φιλοπραγμοσύνη, ἡ, curiosité.

Φιλοπράγμων, *adj.* curieux.

Φιλοπτωχεία, ἡ, amour des pauvres; charité. gr. anc.

Φιλόπτωχος, *adj.* qui aime les pauvres.

Φίλος, η, ον, *adj.* et *subs.* ami, amie. Φίλε μου, mon ami. Ὡς φίλος, en ami.

Φιλόσαρκος, *adj.* sensuel, charnel. gr. anc.

Φιλοσοφία, ἡ, philosophie. gr. anc.

Φιλοσοφικός, ή, όν, philosophique.

Φιλοσοφικῶς, *adv.* philosophiquement.

Φιλόσοφος, ὁ, philosophe.

Φιλοσοφώτατος, η, ον, *superl.* très-savant, grand philosophe.

philosopher ; raison-
›sophiquement.
ία, ἡ, amour, ten-
ffection.
ος, *adj.* tendre, affa-
ıveillant. gr. anc.
ον, τό, turbulence.
ος, η, ον, turbulent.
:, ἡ, industrie ; amour
gr. anc.
, *adj.* qui aime ses
r. anc. r. τέκνον.
:, *adj.* qui aime les
anc. r. τέχνη.
, ἡ, ambition.
; *adj.* ambitieux. gr.

ιαι, ambitionner.
ἡ, tilleul. r. φιλύρα.
:τος, *adj.* qui aime
gr. anc.
ος, *adj.* vertueux.
ος, *adj.* qui aime J.-C.
ς, *adj.* qui aime l'or.
ς, *adj.* qui se plaît à
gr. anc.
η, ον, très-ami, très-
ιperl., de φίλος.
τό, tasse. r. or.
nbrasser, baiser. gr.

Φίμπια, ἡ, boucle, agrafe. r. it. fibbia, du lat. fibula.
Φινόκαλα, τά, φινοκαλῶ, etc., V. Φλόκαλα, Φλοκαλῶ.
Φίνος, *adj.* fin. Μάλαμα φίνο, or fin. r. it. fino.
Φιορίνι, τό, florin, *monnaie.*
Φίσκος, ὁ, le fisc. (Φίσκος, δημόσιον. *Hesychius.*)
Φίστουλας, ὁ, fistule. r. lat. fistula.
Φιστουλιάζω, dégénérer en fistule.
Φχαίρωμα, τό, l'action de vider.
Φχαιρώνω, vider. r. κενόω.
Φχαίρωσις, ἡ, l'action de vider.
Φχιάνω, et ses dér. V. Φτιάνω.
Φχιάρι, V. Φτιάρι.
Φχιόρκισμα, τό· φχιορκισμός, ὁ, parjure, violation d'un serment.
Φχιορκιστής et φχιόρκος, ὁ, parjure, qui viole un serment. r. ἐπίορκος.
Φχιορκίζω et φχιορκῶ, se parjurer. gr. anc. ἐπιορκέω.
Φλαγγελλώνω, flageller. r. lat. flagellare.
Φλαγγέλλωσις, ἡ, flagellation.
Φλακή, ἡ, V. Φυλακή.
Φλαμοῦρι, τό, tilleul, *arbre.*

φλάμπουρον, τό, étendard, drapeau. r. lat. flammula, d'où en fr. flamme.
φλαμπουριάρης, ὁ, porte-enseigne.
φλανέλλα, ἡ, flanelle, *étoffe de laine.*
φλασκάκι, τό, petite bouteille.
φλασκί, τό, bouteille, flacon. (φλασκίον se trouve dans *S. Grégoire et Suidas.*)
φλασκομηλιά, ἡ, sauge. r. σφάκος.
φλάτο, τό, vent. r. it. de flatus.
φλέβα, ἡ, veine. || Mine. r. φλέψ.
φλεβάρης, ὁ, V. φεβρουάριος.
φλεβοτομία, ἡ, saignée. gr. anc.
φλεβοτόμημα, τό, opération de la saignée.
φλεβότομον, τό, lancette.
φλεβοτομῶ, saigner, ouvrir la veine. gr. anc.
φλέγα, ἡ, veine, p. φλέβα. r. φλέψ.
φλεγάρα, ἡ, grosse veine.
φλέγμα, τό, flegme, pituite.
φλεγματικός, ή, όν, et φλεγματώδης, flegmatique, pituiteux.
φλεγοποῦλα, ἡ, petite veine.
φλεμόνι, τό, poumon. r. πνεύμων.
φλεμονιάρης, *adj.* pulmonique.
φλέγω, brûler. gr. anc.

φλιτζάνι, τό, tasse. r
φλισκούνι, τό, poulio
φλόγα, ἡ, flamme. r.
φλογέρα, ἡ, flûte, ch
φλογερός, ή, όν, en
dent.
φλογίζω, enflamme
φλόγισμα, τό, infla
φλογιστικός, ή, ό
toire.
φλογώδης, *adj.* en
lant. gr. anc.
φλόγωσις, ἡ, infl
φλόκαλα, τά, ba
r. φιλοκαλία, an
preté. V. aussi
φλοκάλημα, τό,
layer.
φλοκαλητής, ὁ,
ἡ φλοκαλήτρια.
φλοκαλῶ, balay
φλόκος, ὁ, fl
cus, de πλόκ
veux.
φλόμος, ὁ, t
φλόμος λευκό
plante.
φλόρι, τό, ta
φλοῦδα, ἡ·
||Coque. ||
φλοῦς.

ιός, ή, όν, couvert d'é-

ϰ, ή, boucle, agrafe.
οδίνω, agrafer. r. lat. fi-
et δέω.
V. Φλωρί.
ύγι, τό, balance.
, ή, babil. gr. anc.
μα, τό, bavardage.
, *adj.* babillard; diseur
ns.
τομος, *adj.* qui a une
rsation libre, indécente.
, babiller, dire des
gr. anc.
τό, sequin, ducat; mon-
'or, pièce d'or. Ἐνδυμέ-
τὸ φλωρί, revêtu d'or.
adv. terriblement.
ή, menace. r. φοβέω.
, menacer.‖Effrayer.
μα, τό· φοβερισμός, ὁ,
e.
τήρι, τό, épouvantail.
τά, *adv.* en menaçant.
τής, ὁ, qui menace.
ή, όν, terrible, effroya-

ις, ή, terreur. gr. anc.
να, et φοβισμένα, *adv.*
nent.

Φοβίζω, effrayer, épouvanter. r. φοβερίζω.
Φοβιτζιάρης, *adj.* craintif, peureux.
Φόβος, ὁ, peur, crainte. gr. anc.
Φοβῶ, effrayer, épouvanter; *au pass.* φοβοῦμαι, craindre. gr. anc.
Φοίνιϰας, ὁ, phénix. r. φοῖνιξ.
Φοινιϰία, ή, palmier, *arbre.*
Φοινίϰι, τό, datte, *fruit.* r. φοῖνιξ.
Φοιτίλι, τό, V. Φυτίλι.
Φόλα, ή, monnaie turque de peu de valeur.
Φολλόπουλον, τό, petit soufflet.
Φόλλος, ὁ, soufflet *pour le feu.* r. φολλίς.
Φονέας, ὁ, et φονειάς, meurtrier, homicide. r. φονεύς.
Φόνευμα, τό, meurtre.
Φονεύς, ὁ, gr. anc. V. Φονέας.
Φονεύω, tuer. gr. anc.
Φονιϰόν, τό, φονεμός, ὁ, et φόνος, ὁ (gr. anc.), meurtre, homicide.
Φοντανέλλα, ή, cautère. r. it.
Φοντούϰι, τό, noisette, *fruit.*
Φοντουϰιά, ή, noisetier, *arbre.*
Φορά, ή, fois. Μιὰ φορά, une fois. Μεριϰαῖς φοραῖς, quelques fois. Τὴν ἄλλην φοράν, l'autre

fois. Ἡ φορὰ τοῦ καιροῦ, le cours ou l'état du temps.
Φοράδα, ἡ, jument, cavale. (Φοράδες, αἱ θήλειαι ἵπποι. Hesychius.)
Φοραίνω, habiller. || S'habiller.
Φορδακάκι, τό, petite grenouille.
Φόρδακας, ὁ; et φορδακός, grenouille.
Φόρεμα, τό, habit. gr. anc. || au *pl.* les habits sacerdotaux.
Φορεμένος, η, ον, *part.* habillé.
Φορεσιά, ἡ, habillement.
Φορί, τό, vêtement. r. φόρεμα.
Φορολογιά, ἡ, perception de l'impôt. gr. anc.
Φορθέρι, τό, et φορτζέρι, coffre. r. it. forziere.
Φορολόγος, ὁ, qui lève des impôts; percepteur.
Φόρος, ὁ, impôt, tribut. *gr. anc.* || Marché, place. r. lat. forum.
Φόρτηγον, τό, gabarre, vaisseau de transport. gr. anc. φορτηγικὸς ναῦς, ἡ φορτηγίς.
Φορτίον, τό, charge, fardeau.
Φορτοῦνα, ἡ, V. Φουρτοῦνα.
Φόρτωμα, τό, chargement, charge.
Φορτώνω, charger. r. φορτόω.
Φορτωματάρικος, η, ον, de charge. Ζῶον φορτωματάρικον, bête de somme.
Φορτωτῆρα, ἡ, instrument pour charger. r. φόρτος, charge.
Φορτωτής, ὁ, chargeur.
Φορῶ, vêtir, habiller. || Porter un habit, être habillé.
Φουβοῦ, ἡ, réchaud.
Φουγάρος, ὁ, âtre, foyer.
Φουκάλι, τό, balai. V. Φρόκαλ
Φουκαλίζω, balayer.
Φουκάλισμα, τό, l'action de layer.
Φουκαλιστής, ὁ, balayeur.
Φουκάρι, τό, V. Φηκάρι.
Φούκτα, ἡ, etc., V. Φοῦχτ
Φοῦντα, ἡ, flocon, touffe. || dragonne. || Sommet.
Φουντούκι, τό, noisette,
Φουντουκιά, ἡ, noisetier
Φούντωμα, τό, enflure; ment.
Φουντώνω, enfler. || S'en venir touffu.
Φουντωτός, ή, όν, enflé
Φοῦρκα, ἡ, potence. r.
Φουρκαλίτζα, ἡ, four
Φουρκίζω, pendre; pendre. r. lat. furc
Φούρκισμα, τό, sup potence; pendaiso

boulanger.
τό, boutique de

ό, pelle à four.
urnée. r. lat. fur-

urner, mettre au

, l'action d'en-

, τό, pelle à four.
et contus.
our. Ἕνας φοῦρνος
urnée.
τό, écouvillon. r.
pannus.
bourrasque, tem-
rtuna.
par ex. : φουρτου-
, le temps devient

ssie. || Poche, ja-
ux. r. φύσκα.
, bouillon, glo-
e, bouton.
grais, fumier.
tre de l'engrais,

, l'action de met-
ais, de fumer.
ή, dim. de φοῦσκα.

Φούσκωμα, τό, enflure, gonflement.

Φουσκώνω, enfler. || S'enfler. || Courroucer. || Se courroucer. r. φύσκη, vessie.

Φούσκωσις, ἡ, enflure. || Courroux.

Φουσσάτον, τό, armée. r. lat. fossatum, retranchement.

Φουστάνι, τό, robe. r. or.

Φουτρῆς, ὁ, bourreau.

Φοῦχτα, ἡ, poignée. r. πυκτή, s. ent. χείρ.

Φουχτιάζω, et φουχτίζω, empoigner.

Φούχτωμα, τό, l'action d'empoigner.

Φουχτώνω, empoigner.

Φραγγέλιον, τό, fouet. r. lat. flagellum.

Φραγγέλωμα, τό, le fouet qu'on reçoit ou qu'on donne.

Φραγγελώνω, fouetter.

Φραγκισκάνοι, οἱ, les Franciscains, *ordre religieux*. r. Franciscus, nom du fondateur.

Φράγκικα, *adv.* à la franque, comme les Francs.

Φραγκοσταφυλιά, ἡ, groseiller.

Φραγκοστάφυλον, τό, groseille, *fruit*.

Φράγμα, τό· φραγμός, ὁ, clôture, haie; barrière. gr. anc.
Φραγμένος, η, ον, *part.* clos.
Φράζω, enclorre. || Fermer. r. φράσσω.
Φράκτης, ὁ, clôture, treillage, haie. gr. anc. φρακτήρ.
Φραμμένος, η, ον, V. Φραγμένος.
Φραντζέζης, ὁ· φραντζέζος et φραντζόζος, un Français; fém ἡ Φραντζέζα et Φραντζόζα.
Φραντζέζικα, et φραντζόζικα, *adv.* à la française. || En langue française.
Φραντζέζικος, et φραντζόζικος, η, ον, français.
Φράξιμον, τό· φράξις, ἡ, l'action de clorre; haie; l'action de boucher. || Obstruction. r. φράσσω.
Φράξος, ὁ, frène. r. lat. fraxinus.
Φράουλον, τό, fraise. r. lat. fraga.
Φρατρία, ἡ, confrérie.
Φράσις, ἡ, phrase. gr. anc.
Φράτωρ, ὁ, frère, religieux. (*gr. anc.* de la même tribu.)
Φρέαρ, τό, puits. gr. anc.
Φρένα, ἡ, l'esprit, l'entendement. Εἶναι ἔξω ἀπὸ τὰς φρένας του, il n'a pas le sens commun. r. φρήν.
Φρεγάτα, ἡ, frégate, *vaisseau*
Φρενεσία, ἡ, frénésie, délir gr. anc. φρένησις.
Φρενήρης, et φρενιτικός, ἡ, ὁ frénétique, extravagant.
Φρενιάζω, rêver, radoter.
Φρενίτης, ὁ, frénésie; *adj.* fr nétique.
Φρενοβλαβής, *adj.* sot, imbéc le. r. φρήν, *gén.* φρενός, et βλ πτω.
Φρίζω, V. Φρίττω.
Φρικασσάδα, ἡ, fricassée. r.
Φρικτός, ή, όν, terrible. gr. a
Φρίντζα, ἡ, parasol.
Φρίξις, ἡ, frayeur, frémisseme
Φρίττω, frissonner, frémir terreur. gr. anc.
Φροκαλία, ἡ· φροκάλισμα, l'action de balayer. r. φιλοκ λία, amour de la propreté, φέρω et κάλλος, porter la p preté.
Φροκαλίδι, τό, balayures.
Φρόκαλον, τό, balayures. || Bal
Φροκαλῶ, balayer.
Φρόνημα, τό, sentiment. gr. a
Φρόνησις, ἡ, prudence, sage || Sentiment.
Φρόνιμα, *adv.* sensément, p demment.

, ἡ, prudence, sa-
ρρόνημα.
, τό, conduite sen-

rendre prudent, sa-
:venir. r. φρόνιμος.
, ον, sage, prudent.
ἡ, soin, inquiétude.
ίτος ἀπὸ φροντίδας, il
lé de soucis. r. φρον-

e soucier; avoir soin;
pourvoir à. Δὲν φρον-
ίποτες, il ne se sou-
n. Φρόντισε δι' αὐτό,
:ela.
.ον, τό, collége. gr.

, ὁ, qui a soin; tuteur.
ιtir, penser. Τί φρο-
ούτου; qu'en pensez-
anc.
Φρύδι.
garnison. gr. anc.
ὁ, forteresse. gr. anc.
ά, dessert. r. lat.

:, broussailles, brou-
ınc. || Fagot, baliver-
ettes.
, ον, qui a les sour-
cils épais. || Austère, sombre.

Φρύδι, τό, sourcil. || Air hautain. r. ὀφρύς.

Φρῦνος, ὁ, crapaud. gr. anc.

Φταίσιμον, τό, et φταῖσμα, faute. || Offense. r. πταίω.

Φταίστης, ὁ, coupable; offenseur; fém. ἡ φταίστρια.

Φταίγω et φταίω, p. πταίω, faillir, pêcher. || Offenser.

Φταρμίζομαι et φταρνίζομαι, éternuer. r. πτάρνυμαι.

Φταρμίζω, ensorceler.

Φτἄρμισμα, τό, fascination, ensorcellement.

Φταρμός, ὁ, éternuement. r. πταρμός.

Φτάρνισμα, τό, m. sign.

Φτελεά, ἡ, orme, *arbre*. r. πτελέα.

Φτενά, *adv*. petitement; légèrement; faiblement.

Φτεναίνω, atténuer.

Φτένευμα, τό, atténuation.

Φτενός, ἡ, όν, ténu; mince, subtil. r. πτηνός, volatile.

Φτενότης, ἡ, ténuité.

Φτενούτζικος, η, ον, un peu mince.

Φτερνίζομαι, V. Φταρμίζομαι.

Φτέρνα, ἡ, p. πτέρνα, talon.

Φτερνιστῆρι, τό, éperon. r. πτερνιστήρ.

Φτερνίζω, donner un coup de pied. gr. anc. πτερνίζω.

Φτερόν, τό, aile; plume, p. πτερόν.

Φτεροῦγα, ἡ, aile. r. πτέρυξ.

Φτερούλι, τό, aileron. r. πτερόν.

Φτερωτός, ή, όν, ailé, p. πτερωτός.

Φτηνά, etc., V. Φθηνά, etc.

Φτιάνω (p. εὐθειάζω. r. εὐθύς, εὐθεῖα), faire.‖Ajuster. ‖ Farder.

Φτιάρι, V. Φτυάρι.

Φτιασίδι, τό, fard.

Φτιασίδωμα, τό, l'action de mettre du fard.

Φτιασιδώνω, farder, mettre du fard.

Φτιάσις, ἡ· φτιάσμα, τό, ouvrage, travail.

Φτιαστικόν, τό, prix d'une façon, salaire d'un travail.

Φτούρισμα, τό, durée.

Φτουρῶ, durer.

Φτυάρι, τό, pelle. r. πτύον.

Φτυαριά, ἡ, une pellerée.

Φτύλι, V. Φυτίλι.

Φτύμα, τό, et φτύσμα, crachat.

Φτύσιμον, τό, crachement.

Φτύω, cracher. gr. anc. πτύω.

Φτωχός, etc., V. Πτωχός.

Φυγάς, άδος, ὁ et ἡ, fuyard, fugitif.

Φυγάδευσις, ἡ, fuite, déroute.‖ Bannissement. gr. anc.

Φυγαδεύω, chasser, mettre en fuite.‖Bannir.

Φυγή, ἡ (gr. anc.), et φυγιόν, τό, fuite.

Φύκι, τό, et φῦκος (gr. anc.), algue.

Φύλαγμα, τό, garde.‖Conservation.

Φυλάγω, garder. ‖ Conserver.‖ Observer; *au pass.* prendre garde. Ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ, Dieu me garde. r. φυλάττω.

Φύλακας, ὁ, garde, gardien. r. φύλαξ.‖Porte-feuille. r. θύλαξ.

Φυλακάτωρ, ὁ, gardien.‖Geolier. ‖Sentinelle.

Φυλακή, ἡ, prison. ‖ Garde.‖ Sentinelle. Φυλακὴ τῶν παραθαλασσίων, garde-côte.

Φυλακιάζω, emprisonner.

Φυλακτήριον, τό, agnus, scapulaire.‖Amulette.‖Réservoir.

Φυλακτής, ὁ, garde, gardien.‖ Conservateur; *fém.* ἡ φυλάκτρα.

Φυλακτικός, ή, όν, qui a la ver

nserver, de, préser-
entif, vigilant.
, τό, agnus, scapu-
φυλάττω.
ή, όν, qui est à garder.
ή, V. Φυλακτής.
, τό, emprisonnement.
, emprisonner.
;, ό, celui qui empri-

ή, garde.|| Conserva-
anc.
, ό, chef de tribu.
t φυλάττω, V. Φυλάγω.
ribu. *gr. anc.*|| Nation.
ή, abécédaire.|| Bro-
etit livre.|| Chou, *lé-*
φυλλάς, tas de feuilles.
, τό, V. Φυλλάδα.
μα, τό, l'action de
r *un livre;* de se cou-
euilles.
, feuilleter *un livre.*||
ir de feuilles.
ό, feuille. *gr. anc.* Φύλ-
ί, une feuille de pa-
φύλλα τῆς καρδίας, les
es du cœur.
déchet, diminution.
diminuer, *actif et*
consumer.

Φύραμα, τό· φύρασις, ή, déchet, diminution.
Φυραστικός, ή, όν, qui baisse, qui diminue.
Φυρτής, ό, brouillon, intrigant; fém. ή φύρτρα. r. φύρω, mêler.
Φύρνω et φύρω, mêler, confondre. Τὰ φυρμένα μαλλιά, les cheveux en désordre, non peignés.
Φυρῶ, mêler, brouiller. gr. anc. V. aussi Φυραίνω.
Φυσάω, V. Φυσῶ.
Φυσέκι, τό, cartouche.|| Fusée.
Φύσημα, τό, souffle. gr. anc.
Φυσητής, ό, celui qui souffle.
Φυσητῆρι, τό, soufflet. r. φυσσητήρ.
Φυσικά, *adv.* naturellement.
Φυσική, ή, la physique, *science.*
Φυσικόν, τό, le naturel. Τὸ φυσικὸν τῶν γυναικῶν, les règles des femmes.
Φυσικός, ή, όν, naturel, physique; *subst.* physicien. gr. anc.
Φυσικῶς, *adv.* naturellement.
Φυσιογνωμία, ή, physionomie.
Φυσιογνῶμος, ό, physionomiste.
Φυσιολογία, ή, physiologie.
Φυσιολόγος, ό, physiologiste.
Φύσις, ή, la nature. gr. anc.

Φυσουνάκι, τό, petit soufflet.
Φυσοῦνι, τό, soufflet.
Φυσῶ, souffler. gr. anc.
Φυτεία, ἡ, plant nouveau.
Φύτευμα, τό, plantation.
Φυτευτής, ὁ, planteur.
Φυτευτός, ἡ, όν, bon à planter.
Φυτεύω, planter. gr. anc.
Φυτίλι, τό, mèche *d'une lampe*, *d'une bougie*, etc. || Tente ou petit rouleau de charpie. r. φυτόν, tige.
Φυτόν, τό, plante. gr. anc.
Φυτότοπος, ὁ, lieu rempli de plantes; pépinière.
Φύτρωμα, τό, pousse, germination. r. φύτρα.
Φυτρώνω, pousser, germer.
Φώκια, ἡ, et φώκη (gr. anc.), phoque, veau marin.
Φωλεά et φωλιά, ἡ, nid, tanière.
Φώλευμα, τό, l'action de nicher, d'avoir ou de faire son nid. || Nichée.
Φωλεύω (gr. anc.), et φωλιάζω, nicher, avoir ou faire son nid.
Φώλιασμα, V. Φώλευμα.
Φώλι, τό, nichet, œuf qu'on met dans un nid.
Φωλίτζα, ἡ, petit nid. r. φωλία.

Φώναγμα, τό, cri. r. φω
Φωνάζω, crier. || Appel
Φωναλάς, ὁ, criailleur
φωναλοῦ.
Φώνασμα, τό, cri, cla
Φωνή, ἡ, voix. *gr. anc*
νὴν φωνήν, à haute v
Φωνῆεν, τό, voyelle. g
Φωνοῦλα, ἡ, V. Φωνή.
Φώρασις, ἡ, et φωρασί
σμα, τό, soupçon; c
Φορασάρης, *adj.* soup
fém. φωρασιαρία.
Φωρατικός, ἡ, όν, sus
Φωροῦμαι, soupçonne
ράω.
Φῶς, τό, lumière. || V
τὰ φῶτα ou ἡ ἑορτὴ τ
l'épiphanie.
Φωστήρ, ὁ (gr. anc.),
ρας, luminaire, lum
Φωσφόρος, ὁ, l'étoile
|| Phosphore. gr. anc
Φῶτα, τά, V. Φῶς.
Φωταγωγία, ἡ, éclair
mination. gr. anc.
Φωταγωγικός, ἡ, όν,
vertu d'éclairer.
Φωταγωγῶ, illuminer,
Φωτεινά et φωτερά, *ad*
ment.

, ή, όν, lumineux, r. anc.
ή,, όν, m. sign.
ή, feu. || Lumière du la platine. Ὅλο φωτιά, feu. r. φῶς, gén. φωτός.
illuminer, éclairer.|| ir.|| Inspirer.
ιλα, ή, petit feu.
'ος, ὁ, foyer.
, τό · φωτισμός, ὁ, illumination, éclairage.|| Inspiration.
Φωτισμένος, η, ον, éclairé. || Instruit.|| Inspiré.
Φωτιστικός, ή, όν, propre à éclairer. gr. anc.
Φωτιστός, ή, όν, qu'on peut éclairer.
Φωτοδότης, ὁ, celui qui donne la lumière. gr. anc.
Φωτοχυσία, ή, illumination.

X

vingt-deuxième lettre habet, numériquement o avec un accent supé- χ′), et 600,000 avec e signe au-dessous (χ,).
, ὁ, inspecteur.
ὁ, air, chant. || Air, r. or.
τό, caviar, œufs d'es- salés.
, ή, bassin, réservoir.
, τό, etc., V. Χαΐδευμα,
, geste, signe; *au pl.* ι, agacerie, mignar- aresse.
Χαζάνι, τό, chaudron, chaudière. r. or.
Χαζαντζῆς, ὁ, chaudronnier.
Χαζῆρι, *adj.* prêt. Εἶσαι χαζῆρι; êtes-vous prêt? r. or.
Χάζι, τό, agrément, plaisir. r. or.
Χαζνατάρης, ὁ, trésorier.
Χαζνές, ὁ, trésor, trésorerie. r. or. d'où γάζα, et gaza.
Χάζω, perdre. V. Χάνω.
Χαϊδοῦκος, ὁ, heiduque, fantassin hongrois.
Χαΐδευμα, τό, caresse.
Χαϊδευτικά, *adv.* en cajolant.
Χαϊδευτικός, ή, όν, caressant.
Χαϊδεύω, caresser, cajoler.

Χαΐδι, τό, caresse. Εἶναι γεμάτη χαΐδια, elle est pleine d'attraits.

Χαϊμένος, η, ον, stupéfait.|| Ruiné, perdu, misérable. r. χαίνω, rester la bouche béante.

Χαϊμός, ὁ, perte. V. Χάνω.

Χαῖρε, *prés. impér. du verbe hell.* χαίρω, *se réjouir*, bonjour, adieu; *au pl.* χαίρεσθε.

Χαιρεκακία, ἡ, malveillance.

Χαιρέκακος, *adj.* malveillant, qui jouit du mal d'autrui.

Χαιρέτημα, τό· χαιρέτησις, ἡ· χαιρέτισμα, τό, et χαιρετισμός, ὁ (gr. anc.), salutation, salut.

Χαιρετίζω et χαιρετῶ, saluer.

Χαιρέφυλλον, τό, cerfeuil, *plante*. gr. anc.

Χαίρομαι (aor. ἐχάρην, *impér.* χαροῦ, χαρῆτε, *subj.* νὰ χαρῶ), se réjouir.||Jouir de. Τὸ χαίρομαι ἐκ καρδίας, je m'en réjouis de tout mon cœur.

Χαλάβρα, ἡ, ruine. r. χαλάζω.

Χαλαζάκι, τό, petite grêle.

Χαλάζι, τό, grêle. r. χάλαζα.

Χαλαζοστρόβιλα, τά, tempête de grêle. r. στρόβιλος.

Χαλαζώνω, grêler. r. χαλαζόω.

Χάλασμα, τό, et χαλασμός, ὁ, ruine.||Déroute, de r. χαλάζω, affaiblir,

Χάλασις, ἡ, relâchem blissement. gr. anc.

Χαλαστής, ὁ, destruct

Χαλαστικός, ἡ, όν, des corruptible.

Χαλάστρα, ἡ, destruc che. r. χαλάζω.

Χαλβαντζῆς, ὁ, mar gâteaux miélés.

Χαλβᾶς, ὁ, gâteau au

Χαλές, ὁ, garde-robe

Χάλευμα, τό, recher

Χαλεύω, chercher, fi anc. ἀνασχαλεύω.

Χάλι, τό, état. Εἰς τί σκεσαι; en quel état vez-vous?

Χαλί, τό, tapis. r. or.

Χάλικας, ὁ, pierre à anc. χάλιξ.

Χαλίκι, τό, caillou; 1

Χαλικολόγος, ὁ, maç λιξ.

Χαλικολογῶ, maçonn

Χαλίκωμα, τό, caillou

Χαλικώνω, paver ave loux. r. χάλιξ.

Χαλιναρᾶς, ὁ, marcha des, sellier.

τό· χαλινός, ὁ (gr.
ride, frein.
ι, τό, dim. de χαλι-

γία, ἡ, fourniment
l.
α, τό· Χαληνάρωσις,
λίνωμα.
, τό· χαλίνωσις, ἡ,
mettre un frein, de

, mettre un frein,
refréner. r. χαλινόω.
, τό· χάλκανθος, ὁ,
r. anc.
, collier de fer.
τό, atelier de for-

ὁ (gr. anc.), et χαλ-
orgeron.
ι, ἡ, l'art du forge-
inc.
ι, V. Χαλκεῖον.
ία, ἡ, gravure en
uce. r. χαλκός, et

, cuivre. gr. anc.
ριά, ἡ, vert-de-gris.

ς, ὁ, chaudronnier.
τό, ustensile de cui-

vre, comme chaudron, etc.‖ Cuivre, airain.

Χαλκοματένιος, α, ον, de cuivre.

Χαλνῶ et Χαλῶ, gâter; perdre; ruiner; détruire. ‖ S'altérer, s'abîmer, etc. Ἐχάλασαν τὸν ἐχθρόν, on a mis l'ennemi en fuite. Πολὺ ἐχάλασες ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ ἦσουν, vous avez beaucoup perdu de ce que vous étiez. Ἐχάλασα τὴν νηστείαν, j'ai rompu le jeûne. Τὸ κρασί ἄρχησε νὰ χαλάσῃ, le vin commence à se gâter. Χαλνᾶ ἡ τρύπα αὐτοῦ τοῦ βελονιοῦ, le trou de cette aiguille se casse. r. χαλάω, relâcher; s'affaiblir.

Χαλοῦμαι, périr, *pass. de* χαλῶ.

Χάλυψ, ὁ, acier. gr. anc.

Χαμαί, *adv.* en bas, par terre. gr. anc.

Χαμαιδρυά, ἡ et χαμαίδρυον, τό, chamedrée ou germandrée, *plante.* r. χαμαίδρυς.

Χαμαιλέων, ὁ, caméléon, *animal.*‖ Caroline, *plante.*

Χαμάλης, ὁ, porte-faix. r. or.

Χαμαλήτικος, η, ον, de porte-faix.

Χαμάμι, *adv.* V. Χάμαι.

Χαμάμι, τό, bain.

Χαμβέρι, τό, nouvelle, avis. r. or.

Χαμβερίζω, donner un avis, faire un rapport.

Χαμένος, η, ον, part. de χάνω.

Χαμηλά, *adv*. bassement.‖Humblement.‖Profondément.

Χαμηλός, ή, όν, bas. *gr. anc.*‖ Humble.‖Profond. Χαμηλῇ τῇ φωνῇ, à voix basse.

Χαμηλοβλέπω, regarder à terre.

Χαμηλοσύνη, ἡ, bassesse *de naissance*, obscurité.

Χαμηλότης, ἡ, bassesse, le peu d'élévation.‖Profondeur.

Χαμήλωμα, τό, V. Χαμήλωσις.

Χαμηλώνω, baisser, abaisser, humilier. r. χαμηλός.

Χαμήλωσις, ἡ, abaissement.‖ Humiliation.

Χάμο, p. χάμω, V. Χάμω.

Χαμοβλέπω, regarder en bas.

Χαμογέλασμα, τό, sourire, souris. r. χαμαί, γελάω.

Χαμογελῶ, sourire.

Χαμοκερασιά, ἡ, fraisier.

Χαμοκέρασον, τό, fraise, *fruit*. r. χαμαί, κεράσιον, cerise.

Χαμοκοιλαδῶ, chanter à voix basse. r. χαμαί, et κέλαδος, son.

Χαμομήλα, ἡ, camom *te*. gr. anc. χαμαίμ

Χαμομηλόλαδον, τό camomille. r. ἐλάδι

Χαμομίλημα, τό, parler tout bas. r.

Χαμομιλῶ, parler to

Χαμός, ὁ, perte. V.

Χάμου, *adv*. V. Χαμ

Χαμουριοῦμαι, etc., ριοῦμαι.

Χαμοῦρα, ὁ, perte.

Χαμπάρι et χαμπέρι nouvelle. r. or.

Χαμπερίζω, V. Χαμ

Χάμω, *adv*. à terre, *formé du dat. de l'* μος, *d'où chez les L*

Χανδάκι, τό, V. Χα

Χάνι, τό, khan, h or.

Χανούμισσα, ἡ, prin

Χαντάκι, τό, fossé.

Χαντακώνω, détrui fait, ruiner entièr

Χαντζάρι et χαντζιάρ telas, poignard. r.

Χάνω, perdre. Χάν ταν, s'égarer; *au* dre, périr. r. χα qu'en ouvrant la

sa proie; ou χάζω, pri-

, τό, chaos. gr. anc.
ι, τό, pilule. r. or.
τω, V. Χάφτω.
ά, ἡ, joie. || Noces. Μετὰ χα-
ς, bien volontiers; gaîment.
ά (p. ὑγίεια) καὶ χαρά σας,
t. santé et joie, *souhait de*
politesse, je vous salue.
αγή, ἡ· χάραγμα, τό, aube
ı jour, de χαρά, joie, sui-
nt quelques savans, parce
ıe l'aurore dissipe les ter-
urs de la nuit. Πρὸς τὸ χά-
γμα, au point du jour. V.
pendant Χαράζω, graver;
indre. || Entaille, incision,
npreinte. r. χαράττω.
αγματιά, ἡ, entaille, inci-
on. || Fente, crevasse.
άζω, inciser, entailler; gra-
r. || Poindre. Ἄρχησε νὰ χαρά-
ἡ ἡμέρα, le jour commence
poindre. r. χαράσσω.
ακας, ὁ· χαράκι, τό, règle à
gler. r. χάραξ.
ακτήρ, ὁ, caractère. || Écri-
re. gr. anc.
ακτηρίζω, caractériser.
ακτηριστικά, τά, marque des
négocians et des manufactu-
riers.
Χαρακτηριστικός, ἡ, όν, carac-
téristique. gr. anc.
Χαράκωμα, τό, incision, en-
taille. r. χαράσσω. || Palissade. ||
Réglure ou l'action de régler.
r. χάραξ.
Χαρακώνω, inciser, entailler, de
χαράσσω. || Régler *du papier*,
etc., de χάραξ.
Χαραμάδα et χαραματιά, ἡ, fen-
te, crevasse. r. χαράσσω.
Χαράματα, τά, aube du jour.
V. Χαραγή.
Χαράσσω, gr. anc. V. Χαράζω.
Χαρατζῆς, ὁ, percepteur de la
taille, ou du caratch.
Χαράτζι, τό, caratch ou taille,
espèce de capitation dont les
Turcs sont exempts et qu'on
perçoit sur les chrétiens; tous
les mâles depuis l'âge de 7 ans
y sont assujettis. r. χαράσσω,
faire une marque, une taille.
Χαρατζομαζώνω, lever des im-
pôts.
Χαρατζοπληρώνω, payer l'impôt
de la capitation.
Χαρατζοπλήρωσις, ἡ, paiement
de la taille ou du caratch.

Χαρατζοχάρτι, τό, billet de contribution.

Χαράτζωμα, τό, imposition de tribut, ou de capitation.

Χαρατζωμένος, η, ον, qui paye la taille; tributaire.

Χαρατζώνω, mettre des impôts; *au pass.* payer la taille.

Χαρατζωτής, ὁ, celui qui met des impôts.

Χαρέμι, τό, harem ou appartement des musulmanes. r. or.

Χαρίγγα, ἡ, hareng, *poisson.*

Χαρίεις, εσσα, εν, gracieux.

Χαριέστατος, superl. de *χαρίεις.*

Χαρίζω, donner. gr. anc. *χαρίζομαι.*

Χάρις, ἡ, grâce. ‖ Don. *Κάμετέ μου τὴν χάριν*, faites-moi le plaisir ou la grâce. *Χάριτι θεία*, Dieu merci. *Χάριν φιλίας*, s. ent. *διά*, par amitié. *Παραδείγματος χάριν*, par exemple.

Χάρισμα, τό, gratification. ‖ Présent; *adv.* gratis, gratuitement. *Θέλει λάβουν χάρισμα ὑποστατικά*, ils recevront gratis des terres.

Χαρισματάκι, τό, petit présent.

Χαρισμός, ὁ, libéralité.

Χαριστής, ὁ, donateur. r. *χάρις.*

Χαριστικός, ή, όν, de donation. ‖ Libéral, généreux.

Χαριτωμένα, *adv.* avec grâce.

Χαριτωμένος, η, ον, gracieux.

Χαρκιᾶς, ὁ, p. *χαλκιᾶς*, forgeron.

Χαρμόσυνος, *adj.* réjouissant. ‖ De fête, d'allégresse.

Χαροκόπημα, τό, l'action de se divertir.

Χαροκόπι, τό, réjouissance.

Χαροκοπιά, ἡ, joie, divertissement.

Χαροκόπος, η, ον, qui se divertit.

Χαροκοπῶ, se réjouir, se divertir. r. *χαρά*, *κόπος.*

Χαροποίημα, τό, et *χαροποίησις*, ἡ, réjouissance.

Χαροποιός, *adj.* réjouissant, qui inspire la joie. gr. anc.

Χαροποιῶ, réjouir. gr. anc.

Χάρος, ὁ, la mort. r. *χάρων.*

Χαροῦ, *χαρῆτε*, V. *Χαίρομαι.*

Χαρούμενα, *adj.* gaiement.

Χαρούμενος, η, ον, gai, content.

Χαρτάκι, τό, petit papier. ‖ Livret, petit livre. r. *χάρτης.*

Χαρτᾶς, ὁ, papetier. ‖ Libraire.

Χάρτης, ὁ, carte. ‖ Charte.

Χαρτί, τό, et *χαρτίον*, papier.

rtes à jouer.||Papiers
ivres. Χαρτὶ χονδρόν,
ı.
, ον, de papier. Κουτὶ
un carton.
ς, ὁ, et χαρτολόγος,
ıi a la passion du jeu.
νίδι, τό, jeu de cartes.
ις, ὁ, papetier.|| Li-
r. anc.
;, ὁ, joueur, qui a la
u jeu. r. χάρτον, φέρω.
κιον, τό, bureau; ar-
hartrier. gr. anc.
ξ, ὁ, archiviste.
envelopper de papier.
ἡ, levée *au jeu de*
χάρτον.
éjouir; *au pass.* se
. χαρά.
τό, collier; *au pl.*
coq.
ῆ, (νά), V. Χαίρομαι.
ὁ, boucher. r. or.
, τό, boucherie.
τό, housse de cheval.
propriété particulière
e. (βακούφι est la pro-
ıne mosquée, un bien
ne fondation pieuse.

Χάσιμον, τό, perte, dommage.
Χασίρι, *adv.* V. Χαζῆρι.
Χασκάς, *adj.* badaud, musard. r. χάσκαξ, qui regarde la bouche béante.
Χασκίζω, V. Χάσκω.
Χάσκισις, ἡ, badauderie.
Χάσκισμα, ouverture, cavité.
Χασκιστής, ὁ, badaud, musard; fém. ἡ χασκίστρα, V. Χασκάς.
Χάσκω, bâiller.||Rester la bouche béante, *gr. anc.*; badauder, lanterner.
Χάσμα, τό, fente, ouverture.
Χάσμη, ἡ, ouverture; bâillement. gr. anc.
Χασμουριάζω, bâiller. r. χάσμη.
Χασμουριάρης, *adj.* bâilleur.
Χασμούριασμα, τό, bâillement.
Χασμουριοῦμαι, bâiller. r. χασμῶμαι.
Χασμωδία, ἡ, bâillement.||Hiatus. r. χάσμη.
Χασνατάρης, ὁ, trésorier. r. or.
Χασνές, ὁ, trésor; trésorerie. r. or. d'où γάζα, et gaza.
Χασοκαιριά, ἡ, perte de temps.
Χασομέρισμα, τό, m. sign.
Χασομερῶ, perdre son temps. Μὴ μὲ κάμῃς νὰ χασομερῶ, ne me faites pas perdre mon

temps. r. χάζω, priver, et ἡμέρα.

Χασοφεγγαριά, ἡ, temps où il n'y a pas de lune, où elle ne paraît pas. r. χάζω et φέγγος.

Χασοῦρα, ἡ, perte, dommage.

Χαστούκι, τό, et χαστουκιά, ἡ, gourmade, soufflet.

Χαστουκίζω et χαστουκώνω, souffleter. r. lat. castigare.

Χατάς, ὁ, inconvénient, désappointement; malheur. r. or.

Χατζῆς, ὁ (pl. χατζίδες), pèlerin; celui qui a fait le pèlerinage de la Mecque ou de Jérusalem. (de l'arabe *hadgi*.)

Χαύνωμα, τό, langueur.

Χαυνωμένος, η, ον, languissant.

Χαυνωμένως, *adv*. languissamment.

Χαυνώνω, languir. r. χαυνόω.

Χαύτω, V. Χάφτω.

Χάφτω, manger avidement. Χάφτω μύγαις, gober des mouches, badauder. Τοῦ ἔχαψε μίαν, il lui donna un coup. r. κάπτω.

Χαχαρίζω, rire aux éclats. r. καγχάζω.

Χαχάρισμα, τό, éclat de rire.

Χάχας, *adj*. badaud, gobemouche. V. Χάσκας.

Χάψιμον, τό, l'action (gloutonnement. gr. an

Χάψι, τό, sole, *poisson*.

Χάψις, ἡ, prison. r. κ χάω, contenir.

Χεζούριον, τό, latrines.

Χέζω, aller à la selle. Χέζουν τὰ γένεια τοῦ insultent la barbe du

Χειλάκι, τό, et χειλαράκ lèvre. r. χεῖλος.

Χειλάς, *adj*. qui a de lèvres; fém. χειλοῦ.

Χεῖλι, τό, lèvre. ‖ B χεῖλος.

Χειλιμίνδρισμα, τό, h ment.

Χειλιμινδρῶ, hennir.

Χειλοπήγαδον, τό, bo puits. r. χεῖλος, πηγή

Χειλοσχάσματα, τά, gerç lèvres. r. χεῖλος, σχάζ

Χειμάζω, hiverner. gr.

Χείμαῤῥος, ὁ, torrent. g

Χειμών, ὁ (gr. anc.), et νας, l'hiver.

Χειμωνιά, ἡ, toute la s l'hiver.

Χειμωνιάζω, hiverner, l'hiver. Χειμώνιασε, v ver.

ια, τό, l'action d'hi-

κος, η, ον, et χειμω-
όν, d'hiver.
, τό, melon d'eau,

, τό, automne. r. χεῖ-
gue, et ὀπώρα, fruits.
ἡ, chiragre ou goutte
s. ‖ Pince, tenailles.
α, ἡ, ouvrage manuel.
ommencer, mettre la
gr. anc.
τό, commencement,
e.
Χειρίζω. r. χείρ.
, τό, gerbe, javelle.
ια, τό, et χειρόγραφον,
t.
, écrire de sa propre
anc.
ιά, ἡ, travail des

ός, ή, όν, qui vit du
ses mains. r. ζωή.
, ἡ, imposition des
. anc.
imposer les mains.
ἡ, manchon. gr. anc.
, τό, et χειρόκτι,
anc. χειροθήκη.

Χειρομάλαξις, ἡ, manipulation.
Χειρομάνικον, τό, manchon.
Χειρομάντης, ὁ, chiromancien.
Χειρομαντεία, ἡ, chiromancie, divination par l'inspection des lignes de la main. gr. anc.
Χειρόμυλος, ὁ, moulin à bras. gr. anc. χειρομύλη.
Χειρονομία, ἡ, gesticulation; geste.
Χειρονόμος, ὁ, qui règle bien ses gestes. gr. anc.
Χειρονομῶ, gesticuler; faire des gestes, les bien régler.
Χειροποίημα, τό, ouvrage des mains.
Χειροποιημένος, η, ον, fait de main d'homme.
Χειροποίητος, m. sign. gr. anc.
Χειρότερα, *adv.* pis, plus mal.
Χειροτέρευμα, τό, et χειροτέρευσις, ἡ, l'action d'empirer. Τὸ χειροτέρευμὰ τοῦ πάθους, l'augmentation du mal.
Χειροτερεύω, empirer, rendre ou devenir pire. r. χείρων, pire.
Χειρότερος (gr. anc.), η, ον, pire.
Χειροτέχναις, αἱ, les arts mécaniques. r. χείρ, et τέχνη.

Χειροτεχνία, ἡ, manufacture, main d'œuvre.

Χειροτεχνίτης, ὁ, artisan. gr. anc., χειροτέχνης.

Χειροτόνημα, τό· χειροτονία, ἡ, et χειροτόνησις, ordination.|| Élection.

Χειροτονῶ, ordonner, conférer lesordressacrés.||Élire.gr.anc.

Χειρουργία, ἡ, et χειρουργική, chirurgie. gr. anc.

Χειρουργικός, ή, όν, chirurgique.

Χειροῦργος, ὁ, chirurgien.

Χειροφίλημα, τό, baisemain.

Χέλι, τό, anguille. r. ἔγχελυς.

Χελιδών, ἡ (gr. anc.), et χελιδόνι, τό, hirondelle, *oiseau*.

Χελιδονάκι, τό, petite hirondelle.

Χελῶνα, ἡ, tortue. gr. anc.

Χελωνάκι, τό, écrouelles.

Χελωνιάρης, et χελωνιάρικος, η, ον, scrofuleux.

Χελώνιον, τό, écrouelles ou scrofules.||Scrofulaire, *plante*.

Χεράκι, τό, petite main.

Χέρι, τό, main. Πέντε χέρια, cinq fois. r. χείρ.

Χεριά, ἡ, poignée. Μιὰ χεριά, une poignée, plein la main.

Χερίζω, V. Χειρίζω.

Χερόβολον, τό, poignée; j[illegible] le; gerbe.

Χεροβολεύω, gerber ou m[illegible] en gerbes, botteler.

Χερόγραμμα, etc., V. Χ[illegible] γραμμα.

Χεροκαμωμένος, η, ον, fa[illegible] main. r. χείρ, et κάμνω.

Χεροκοπῶ, couper la m[illegible] les mains. gr. anc. χ[illegible] πέω.

Χερόκρουσμα, τό, appl[illegible] sement.

Χεροκρούω, applaudir, [illegible] des mains. gr. anc. [illegible] χεῖρας.

Χερομάντιλον, τό, servi[illegible] χείρ, et le mot lat. mant[illegible]

Χερομάχος, ὁ, cultivate[illegible] χειρομάχος, qui vit de s[illegible] vail.

Χερομυλίζω, moudre a[illegible] moulin à bras. r. χ[illegible] μύλη.

Χερόμυλος, V. Χειρόμολυ[illegible]

Χεροπρίονον et χεροπρι[illegible] manche de scie.||Scie [illegible] r. χείρ, main; et πρίω[illegible]

Χερουβικόν, τό, chœur [illegible] rubins.

, chérubin, ange
chœur de la pre-
ırchie. r. hébr.
, anse; main ou
anche. r. χείρ.
l'action d'aller à
'έζω.
ὸ, dévoiement.
έστρα, ἡ, qui fait
, gr. anc. χεσᾶς, ὁ.
. gr. anc. χήν.
ıison, jeune oie.
ὁ, qui élève des
ıc.
ἡ· χηνόπουλον, τό,
ɔison. r. χήν, πῶλος.
ıve. gr. anc.
r. anc.), χηρεμός,
ια, τό, veuvage.
η, ον, veuf, veuve.
ıter veuf ou veuve.
χηρεύει ἀπό ἀρχι-
le diocèse est sans
:. Θρόνος χηρεύων,
ıt.
χήρευσις, veuvage.
ηρος, ὁ (gr. anc.),

hier. *gr. anc.* Χθὲς
ıier au soir.
όν, d'hier.

Χιβάδα, ἡ· χιβάδι, τό, V. Ἀχυβάδα.
Χιλάλι, τό, cure-oreille. r. or.
Χίλια, V. Χίλιοι.
Χιλιάδα, ἡ, millier. Χιλιάδες, des milliers, par milliers. Μία χιλιάδα δεμάτια χορτάρι, un millier de foin. r. χιλιάς.
Χιλιαρχεύω, commander un régiment. r. χιλιαρχέω.
Χιλιαρχία, ἡ, régiment.
Χιλίαρχος, ὁ, colonel.
Χιλιάς, ἡ, gr. anc. V. Χιλιάδα.
Χιλιμιντρίζω, hennir.
Χιλιμίντρισμα, τό· χιλιμιντρισμός, ὁ, hennissement.
Χίλιοι, αις, α, mille. Χίλιαις φοραῖς τόσος, mille fois autant.
Χιλιομυριοδοξασμένος, η, ον, mille et mille fois glorifié.
Χιλιομυριοκαλοῤῥίζικος, η, ον, souverainement heureux. r. χίλιοι, μύριοι, καλός, et rischio, *ital.*
Χιλιοπόδαρον, τό, mille-pieds *insecte.* r. χιλιόπους.
Χιλιοστός, ἡ, όν, millième.
Χιλιοφυλλόλαδον, τό, huile de mille-feuille. r. ἐλάδιον.
Χιλιόφυλλον, τό, mille-feuille, *plante.* gr. anc. μυριόφυλλον.

Χιόνι, τό, neige. gr. anc. ἡ χιών.

Χιονιά, ἡ, neige qui tombe. || Boule de neige.

Χιονίζω, couvrir de neige. Χιονίζει, *impers.* il neige ; *au pass.* χοινίζομαι, se couvrir de neige. Ἐχιόνισε 'ς τὰ βουνά, il a neigé sur les montagnes, *métaphore pour dire* qu'un homme a vieilli.

Χιόνισμα, τό· χιονισμός, ὁ, neige qui tombe.

Χιονίστρα, ἡ, engelure. r. Χιών.

Χιονιστερός, ή, όν, et χιονιστικός, ή, όν, neigeux.

Χιονοχωσμένος, η, ον, tout couvert de neige. r. χιών, et χόω.

Χιονώδης, *adj.* neigeux. gr. anc.

Χλιαρός, ή, ό

Χλιαρότης, ἡ (

της, tiédeur.

Χλιμιτρῶ, V.

Χλοερός, *adj.*

Χλωμιάζω et

devenir blê

jaunir comm

Χλώμιασμα, τ

pâleur.

Χλωμός, ή, ό

Χλωμότητα, ἡ

Χλωμούτζικος,

blême.

Χλωραίνω et

être vert, êt

Χλωριόν, τό, et

oiseau. r. χλ

Χλωρίς, ἡ, ve

ή, verdeur. *gr. anc.*
ιr.
ά, vestiges, traces
r. ἴχνη τῶν ποδῶν.
uer, sentir mauvais.
τό · χνοτισμός, ὁ,
odeur.
, haleine. Βρωμᾶ τὸ
, son haleine sent

mauvaise odeur.
, poil; poil follet;
χνοῦς.
Χνοτίζω.
cendre enflammé.
τό, s. ent. κρέας,
porc. r. χοῖρος.
χοιρινός, ή, όν, de
ὁ χοιρινὸν πάχος, le

ιiter les cochons;
me les pourceaux.
, p. τὸ χοιρινόν, s.
viande de porc.
, ὁ, gardeur de co-
anc.
ό, jambon. r. μηρός.
, τό, le cochon salé.
, τό, petit cochon.
porc, cochon. gr.

Χοιρότριχα, ή, soie de cochon.

Χοιρόχορτον, τό, pain-de-pourceaux, *plante.*‖Truffe.

Χολή, ή, bile, fiel.‖Humeur, colère. gr. anc.

Χολιάζω, se fâcher, se mettre en colère. gr. anc. χολάω.

Χόλιασμα, τό, accès de mauvaise humeur, de colère.

Χολλιάρι, τό, cuiller. r. κοχλιάριον.

Χολλιάριά, ή, cuillerée.

Χολομανία, ή, courroux.

Χολομανίζω et χολομανῶ, se courroucer, s'indigner. r. χολή, μανία.

Χονδρά, *adv.* grossièrement.

Χονδράδα, ή, grossièreté.

Χόνδραιμα, τό · χονδραιμός, ὁ, épaississement, grosseur, corpulence.

Χονδραίνω, grossir, rendre ou devenir gros. r. χονδριᾶν, avoir des grumeaux.

Χονδράνθρωπος, ὁ, gros homme. ‖Homme grossier.

Χόνδρευμα, τό, l'action de grossir.

Χονδρίζω, être malhonnête, grossier.

Χονδρικῶς, *adv.* en gros, *opp.*

ὰ λιανικῶς, en détail.‖Grossièrement.

Χονδρίτης, ὁ, homme grossier (comme du pain d'orge. En gr. anc. pain de farine grossière).

Χονδροβέλονον, τό, grosse aiguille. r. βελόνη.

Χονδροδουλειά, ἡ, travail grossier.

Χονδροδουλεύω, travailler grossièrement.

Χονδροειδέστατος, η, ον, très-grossier. r. χονδρός, εἶδος.

Χονδροκέφαλος, η, ον, qui a une grosse tête.

Χονδροκόκκαλος, η, ον, qui a de gros os.

Χονδρολαλιά, ἡ, grosse voix.

Χονδρολογία, ἡ, discours grossier.

Χονδρολόγος, *adj.* qui tient des discours grossiers.

Χονδρομούτζουνος, η, ον, qui a un gros visage.

Χονδρόμυαλος, η, ον, qui a la tête dure; peu intelligent. r. μυελός, cervelle.

Χονδρόνι, τό, grossièreté.

Χονδροπάνι, τό, morceau de toile grossière. r. lat. pannus.

Χονδροπόδαρος, η, ον, qui a de grosses jambes. r. ποδάριον.

Χονδρός, ή, όν, *adj.* gros. Grossier.

Χόνδρος, τό, grosseur; et χόνδρος, ὁ (gr. anc.), cartilage. ‖Épeautre.

Χονδρότης, ἡ, grosseur.

Χονδρούτζικος, η, ον, un peu gros.

Χοντζερές, ὁ, chambre; boudoir. r. moldave. V. Χοτζερές.

Χοντρός, etc., V. Χονδρός, etc.

Χορδή, ἡ, corde. gr. anc.

Χόρευμα, τό, ballet, danse.

Χορευτά, *adv.* en dansant.

Χορευτής, ὁ, danseur. gr. anc.

Χορευτική, ἡ, l'art de la danse.

Χορευτότοπος, ὁ, place pour danser, endroit où l'on danse.

Χορεύτρα, ἡ, danseuse.

Χορεύω, danser. gr. anc.

Χοροδιδάσκαλος, ὁ, maître de danse, ou de ballets. gr. anc.

Χοροπηδῶ, sauter en dansant.

Χορός, ὁ, bal, danse.‖Chœur.

Χορτάζω et χορταίνω, rassasier. ‖Se rassasier.

Χορταράκι, τό, herbe menue.

Χορταρεύω, V. Χορταριάζω.

Χορτάρι, τό, herbe; foin.

Χορταριάζω et χορταρίζω, pro-

de l'herbe , devenir
r. χορτάριον, herbe.
εά, τά, herbage, toutes
d'herbes.
τοπος, ὁ, pré.
φάγος, *adj*. herbivore.
δης, *adj*. herbu.
α, τό· χόρτασις, ἡ, et
μός, ὁ, rassasiement,

ικός, ἡ, όν, rassasiant.
ς, η, ον, rassasié, soûl.
τό, herbe. r. χόρτος.
;, ὁ, tribunal. || Chambre.
ω. et χουϊάζω, crier. r.
se.
μα, τό, cri, clameur.
ύω, se reposer. r. or.
, τό, repos, loisir.
ι, ἡ, cuiller à pot.
ικι, τό, petite cuiller.
, τό, cuiller. r. χοχλιά-

ά, ἡ, une cuillerée.
ι, τό· χουρμᾶς, ὁ, datte.
ιά, ἡ, dattier, *arbre*.
ι, τό, service. Κάμω
τι, servir. r. or.
ἡ, etc., V. Φοῦχτα.
κι, τό, petit caillou.
, bouillonner, bouillir.

Χοχλάκι, τό, caillou. r. κόχλαξ.
Χοχλακίζω, bouillir, bouillonner. r. κοχλάζω, faire du bruit.
Χοχλάκισμα, V. Χόχλασμα.
Χοχλακοβολῶ, jeter des cailloux.
Χοχλακώνω, paver avec des cailloux. r. κόχλαξ.
Χόχλασμα, τό, bouillonnement; ébulition.
Χόχλος, ὁ, bouillon *d'un liquide qui bout*.
Χοχλιός, ὁ, limaçon. r. κοχλίας.
Χρεία, ἡ; besoin; nécessité. *gr. anc.* Εἶναι χρεία ou κάνει χρεία, il faut. Χρεία νὰ πηγαίνω; faut-il que j'aille?
Χρειάζομαι, avoir besoin. || Être nécessaire. Δὲν χρειάζεται, il ne faut pas. r. χρεία, besoin.
Χρειαζούμενα, τά, le nécessaire.
Χρειαζούμενος, η, ον, nécessaire. || Nécessiteux.
Χρειασιδάκι, τό, petit vase.
Χρειασιδᾶς, ὁ, potier.
Χρειασίδι, τό, vase; *au pl.* τὰ χρειασίδια, la vaisselle.
Χρειώδης, *adj*. nécessaire.
Χοχλακῶ, V. Χοχλακίζω.
Χρεμετίζω, hennir. gr. anc.
Χρεμέτισμα, τό, hennissement.
Χρεόκομμα, τό, banqueroute.

Χρεοκόφτης, ὁ, banqueroutier. r. χρέος, κόπτω.

Χρεόκοψις, ἡ, banqueroute.

Χρεοφειλέτης, V. Χρεωφειλέτης.

Χρέος, τό, devoir.‖Dette.

Χρεώδης, *adj.* dû. r. χρέος.

Χρεωκοπία, ἡ, banqueroute. gr. anc.

Χρεωκόπος, ὁ, banqueroutier.

Χρεωμένος, η, ον, endetté.

Χρεώνομαι, s'endetter.

Χρεώστης, débiteur. gr. anc.

Χρεωστικός, ή, όν, de dette.‖Dû.

Χρεωστῶ, devoir, être obligé.‖Devoir, avoir des dettes. (gr. anc.).

Χρεωφειλέτης, ὁ, débiteur.

Χρήματα, τά (de χρῆμα, ce dont on peut user), argent, *en général.* Ἔχει πολλὰ χρήματα, il a beaucoup d'argent.

Χρηματίζω, être. Ἐχρημάτισεν ἐπίσκοπος, il a été évêque. (Ce verbe, en gr. anc., se trouve dans le sens de vivre, se tenir habituellement dans un endroit).

Χρηματοθήκη, ἡ, coffre-fort.

Χρησιμεύω, être utile, servir.

Χρήσιμος, η, ον, utile. *gr. anc.* Χρήσιμος ἄνθρωπος, brave et honnête homme.

Χρῆσις, ἡ, usage. gr. anc.

Χρησμός, ὁ, oracle. gr. anc.

Χρηστοήθεια, ἡ, politesse.

Χρηστοήθης, *adj.* poli, bien élevé. (gr. anc. probe, honnête.)

Χρίζω, oindre. r. χρίω.

Χρίσιμον, τό· χρίσις, ἡ, onction.

Χρίσμα, τό, onction.‖Chrême (τὸ ἅγιον χρίσμα). gr. anc.

Χριστιανικά, *adv.* chrétiennement.

Χριστιανικός, ή, όν, chrétien.

Χριστιανισμός, ὁ, christianisme.

Χριστιανομάχος, *adj.* ennemi des chrétiens.

Χριστιανοσύνη, ἡ, chrétienté.

Χριστομάχος, *adj.* ennemi de J.-C.

Χριστομίμητος, *adj.* imitateur de J.-C.

Χριστός, ὁ, Jésus-Christ. r. χριστός, oint et sacré.

Χριστούγεννα, τά, Noël ou la nativité de J.-C. Ἡ τεσσαρακοστὴ τῶν χριστουγέννων, l'avant ou le carême qui précède les fêtes de Noël.

Χριστόψαρον, τό, truite, *poisson.*

Χρίω, gr. anc. V. Χρίζω.

Χρονιά, ἡ, l'année. r. χρόνος.

, τά, pl. de χρόνος.
ρικος, η, ον, d'un an.
ζω, finir l'année; avoir
1. r. χρόνος
ω, tarder, différer.
ά, τά, annales, chroni-
gr. anc.
ός, ή, όν, annuel.
ῶς, *adv.* annuellement.
γραφία, ή, annales.
γράφος, ὁ, annaliste.
ιογία, ή, chronologie.
ιόγιον, τό, annuaire.
;, ὁ (pl. οἱ χρόνοι et τὰ
α), an, année. Πόσων χρό-
ἶσαι; quel âge avez-vous?
χρόνον, chaque année.
χρόνου, l'année prochaine.
aussi un souhait de plu-
s années. Κακὸν χρόνον νἄ-
(p. νὰ ἔχῃς) καὶ ψυχρόν!
ication, que la peste te
!!
, ή, et χρυσή, *par euphé-*
e, peste, *litt.* dorée.
λίδα, ή, et χρυσαλίς (gr.
, chrysalide.
φι, τό, or.‖Fil d'or. r.
ός.
ιδυμένος, η, ον, vêtu d'or.
:ός, ὁ, orfèvre. r. χρυσός.

Χρυσίον, τό, or. gr. anc.
Χρυσίτης, ὁ, pierre de touche.
Χρυσόβουλλον, τό, diplôme.
Χρυσοδεμένος, η, ον, et χρυσόδετος, enchâssé dans de l'or.‖ Relié en or. r. χρυσός, et δέω.
Χρυσοϊκή, ή, l'orfévrerie. gr. anc. χρυσοχοϊκή.
Χρυσοκλώναρος, *adj.* qui a des rameaux d'or. r. κλών, gén. κλωνός.
Χρυσόκολλα, ή, soudure d'or.‖ Borax, *pierre.* gr. anc.
Χρυσολάχανον, τό, harmale, *plante.*
Χρυσομάλλης, *adj.* qui a des cheveux d'or. r. μαλλός.
Χρυσόμορφος, *adj.* qui paraît être d'or. gr. anc.
Χρυσοπέτζι, τό, cuir doré. r. χρυσός et πέσκος.
Χρυσόξυλον, τό, bois de teinture qui donne une couleur dorée. r. χρυσός, ξύλον.
Χρυσοῤῥήμων, *adj.* qui a une élocution agréable, ravissante (*litt.* qui parle d'or). gr. anc.
Χρυσός, ὁ, or.‖Argent, *en général.* χρυσέ μου, mon ami.
Χρυσότιμος, *adj.* précieux comme l'or. r. χρυσός, τιμή.

Χρυσόσπαθος, *adj.* qui a une épée d'or. r. *σπάθα*.

Χρυσόστομος, *adj.* V. Χρυσοῤῥήμων.

Χρυσοῦς, σῆ, σοῦν, d'or.

Χρυσοΰφαντος, η, ον, brodé d'or, tissu en or. gr. anc. *χρυσοϋφής*.

Χρυσοχαλιναράτος, η, ον, qui a un frein d'or, des brides d'or.

Χρυσοχεύω et *χρυσοχύνω*, fondre de l'or; être orfèvre. gr. anc. *χρυσοχοέω*.

Χρυσοχόος, ὁ, gr. anc., et *χρυσόχος*, orfèvre.

Χρυσόχωμα, τό, sable d'or.

Χρύσωμα, τό, dorure. gr. anc.

Χρυσώνω, dorer. r. *χρυσόω*.

Χρυσωτής, ὁ, doreur. gr. anc.

Χρυσωτικόν, τό, prix d'une dorure.

Χρῶμα, τό, couleur. gr. anc.

Χρωματίζω, colorer; teindre.

Χρωμάτισμα, τό, teinture.

Χρωστῶ, V. Χρεωστῶ.

Χρωφειλέτης, ὁ, etc., V. Χρεωφειλέτης.

Χταπόδι, τό, polype, p. ὀκταπόδι.

Χτηκιόν, τό, etc., V. Κτηκιόν.

Χυδαῖος, α, ον, vulgaire. gr. anc.

Χυδαϊσμός, ὁ, locution vul

Χυλίζω, empeser *le linge*.

Χυλός, ὁ, suc. ‖ Chyle. ‖ En

Χυλώδης, *adj.* plein de gr. anc.

Χύμα, τό, action de ve effusion. *gr. anc.* ‖ Pent clinaison.

Χυμά, *adv.* coulamment.

Χυματερός, ή, όν, pench

Χυμάω, répandre, verser. dre, se précipiter. 'ς τὴ ὅταν χυμάῃ (Δῆμος), lor se précipite dans la mêl χύω.

Χυμένα, *adv.* à grands abondamment.

Χυμένος, η, ον, versé, rép

Χυμία, ἡ, et χυμική, ch *science*.

Χυμικός, ή, όν, chimique; chimiste.

Χυμός, ὁ, suc. ‖ Humeur. g

Χύνω, verser, répandr *anc.* Ἄφησέ με νὰ χύσω τὸ μου, laissez-moi lâcher de Χύνομαι ἐπάνω εἰς, se jet se précipiter sur.

Χύσιμον, τό, et χύσις, ἡ tion de verser; épanche ‖ Fusion. Ἡ χύσις τοῦ καρ

:handises (pour
ɪseau).
:ur. gr. anc.
bilité.
eté.||Fondu; fu-

, marmite. gr.

V. Χύνω.
action de boiter.
·. gr. anc.
boiteux.
e.||Territoire.
ον, fait de terre.
, τό, terrasse.
, terrasser. r.

t χώνευσις, ἡ, di-

elui qui digère.
:ό, creuset. gr.

όν, digestif.||Fa-
.
Χώνευσις.
er. *gr. anc.* fon-

ʋίον, entonnoir.
ίον χάρτινον, un
ɪier. Χωρὶς χωνί,

Χώνω, ficher, enfoncer.||Cacher. r. χόω.

Χώρα, ἡ, ville; territoire.

Χωρατᾶς, ὁ, jeu, badinage. Διὰ ἡ σὲ χωρατᾶν, pour badiner.

Χωρατατζῆς, ὁ, plaisant, enjoué.

Χωράτευμα, τό, badinage, plaisanterie.

Χωρατευτής, ὁ, plaisant, badin.

Χωρατεύω, badiner, avoir de l'enjouement, de χώρα, ville.

Χωρατόν, τό, plaisanterie, badinage.

Χωραφάκι, τό, petit champs.

Χωράφι, τό, champs, de χωράφιον, petit fonds de terre.

Χωραφότοπος, ὁ, pays de champs en culture.

Χωρεπίσκοπος, ὁ, chorévêque, *dignitaire ecclésiastique.*

Χώρημα, τό, et χώρησις, ἡ, action de contenir; capacité. gr. anc.

Χώρια, *adv.* à part, séparément. r. χωρίζω, séparer.

Χωριανός, ἡ, όν, villageois.

Χωριάτευμα, τό, conduitegrossière.

Χωριατεύω, agir comme un paysan, se conduire comme

Χωριάτικα, adv. en paysan, gros-
sièrement.
Χωριάτικος, η, ον, de paysan; champêtre. || Rustique, grossier. gr. anc. χωρικός.
Χωριάτισσα, ἡ, paysanne.
Χωριατοκάτοικος, ὁ, habitant de la campagne.
Χωριατοποῦλα, ἡ, jeune villageoise.
Χωριατόπουλον, τό, jeune villageois. r. χωρίτης et πῶλος.
Χωριατοσύνη, ἡ, rusticité, grossièreté.
Χωριατούτζικος, η, ον, un peu rustique.
Χωριδάκι, τό, petit village.
Χωρίζω, diviser, séparer. || Trancher, couper. || Faire abstraction. Χωρίζω τὴν γυναῖκα, καὶ

|| Coupure.
Χωρισμός, ὁ
anc. || Divorc
Χωριστά, ad
part. || Distin
Χωριστής, ὁ,
anc.
Χωριστικός, ἡ
parable.
Χωρογραφία,
ou descripti
pays. gr. an
Χωρῶ, conte
|| Être comp
Δὲν χωρεῖ εἰς
n'entre pas
je ne puis co
Χωσιά, ἡ, et
chette. r. χόα
Χώσιμον, τό,

ή, όν, qu'on peut

Χωστός, ή, όν, fiché. || Caché. r. χόω ou χώννυμι.

Ψ

e lettre de l'alphabet,
ιement vaut avec un
ψ́) 700; et avec un
lessous (ͺψ) 700,000.
ιatte, lit de repos. r.

, petite natte.
fabricant de nattes.
, ον, fait de nattes.
natte, tissu de jonc.
, ragoût de pâte avec
et du miel.
aire des nattes de
ίαθος, natte de jonc.
gros et grands ci-

, fabricant de ci-

ό, petits ciseaux.
, ciseaux. || Mouchet-
λίς.
, découpure.
couper avec les ci-
. anc. ψαλίζω.
τό, découpure.

Ψαλιδοκέρι, τό, mouchettes. r. ψαλίς, ciseaux, κηρός, cire.

Ψαλιδωτός, ή, όν, fait en forme de ciseaux. r. ψαλίς.

Ψάλλω (part. passé pass. ψαλμένος), chanter. gr. anc.

Ψαλμός, ὁ, psaume. || Chant.

Ψαλμωδία, ή, chant; psalmodie.

Ψαλμῳδός, ὁ, qui chante des psaumes. *gr. anc.* || Le psalmiste ou David.

Ψάλσιμον, τό, action de chanter; chant. r. ψάλλω.

Ψαλτά, *adv.* en chantant.

Ψαλτήρα, ή, et ψαλτήρι, τό, psaltérion, espèce de lyre.

Ψαλτήριον, τό, m. sign. || Psautier.

Ψάλτης, ὁ, chanteur; chantre. *gr. anc.* fém. ή ψάλτρια.

Ψαλτική, ή, l'art de chanter. || Livre de musique à l'usage des églises.

Ψαλτικόν, τό, le chant de l'église || Ce qu'on paie aux chan-

Ψαροκόκκαλον, τό, arête de poisson. r. ψάρι. ...

Ψαρόλογγον, τό, plongeon. oiseau.

Ψαρολίμνη, ἡ, vivier.

Ψαρόνι, τό, étourneau. oiseau. gr. anc., ψάρ. ionien ψήρ.

Ψαροπάζαρον, τό, poissonnerie. pècherie, marche aux poissons. r. ὀψάριον, et le mot or. bazar.

Ψαροπουλειόν, τό, et ψαροπωλεῖον, m. sign.

Ψαροπώλης, ὁ, marchand de poissons; fém. ψαροπώλισσα.

Ψαρός, ἡ, όν, grisâtre; qui grisonne. r. ψηρός, sec, aride, ou ψαφαρός, terne, décoloré: ... ἄνθος. Théoph. fleur sans éclat.

lpe, partie charnue des
ux, ou des fruits, etc.
, τό, s. ent. μέρος, le
e, la partie maigre de la
e.
, ή, όν, maigre, qui n'est
as.
τζικος, η, ον, maigrelet.
tâter, toucher.‖Exami-
ouiller. r. ψάω.
, ό, qui touche, qui pal-
xaminateur.
κι, τό, petite imperfec-

, τό, et ψεγάδιον, défaut,
fection. r. ψέγμα.
ίζω, blâmer, critiquer. r.

ισμα, τό, blâme, criti-

ιστής, ό, qui aime à re-
re, à critiquer; censeur
:.
τό, réprimande, blâme.
blâmer, critiquer. gr.

ι, pou. r. φθείρ.
ω, fourmiller de poux.
c., φθειριάζω.
ης, adj. pouilleux.
μα, τό, l'action de ga-
gner des poux, ou d'en avoir en quantité.

Ψειριασμένος, η, ον, plein de poux.

Ψειρίζω, épouiller. gr. anc., φθειρίζω.

Ψειριστής, ό, qui ôte les poux.

Ψελλίζω, bégayer. gr. anc.

Ψελλός, ή, όν, bègue.

Ψέμα, τό, etc., V. Ψεῦμα, etc.

Ψένω, etc., V. Ψήνω. r. ἕψω.

Ψευδάγγελος, ό, faux ange.

Ψευδάδελφος, ό, faux frère.

Ψευδαπόστολος, ό, faux apôtre.

Ψευδασκητής, ό, faux dévot.

Ψευδής, *adj*. faux, supposé. gr. anc.

Ψευδοβλάβεια, ή, p. ψευδοευλάβεια, fausse dévotion, tartufferie.

Ψευδοβλαβής, *adj*. p. ψευδοευλαβής, faut dévot, tartufe.

Ψευδόγραμμα, τό, écriture contrefaite. gr. anc. ψευδογραφία.

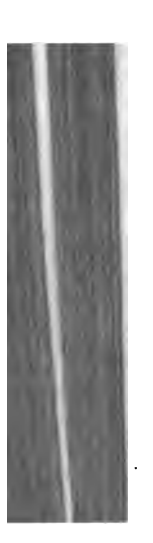
Ψευδογράφημα, τό, falsification d'écriture. r. ψευδής, γράφω.

Ψευδογραφή, ή, lettre fausse.

Ψευδογράφος, ό, faussaire.

Ψευδοδιδάσκαλος, ό, faux docteur, faux savant. gr. anc.

Ψευδοϊατρός, ό, faux médecin.

Ψαράδα, ἡ, cheveux qui grisonnent. V. Ψαρός.
Ψαράδενα, ἡ, femme de pêcheur.
Ψαράδικος, η, ον, de pêcheur. Βάρκα ψαράδικη, barque de pêcheur.
Ψαραίνω, grisonner.
Ψαρᾶς, ὁ (pl. ψαράδες), pêcheur. r. ὀψάριον, poisson.
Ψαράκι, τό, petit poisson.
Ψαρερός, ἡ, όν, poissonneux.
Ψάρευμα, τό, pêche.
Ψαρεύω, et ψαρεύγω, pêcher.
Ψάρι, τό, poisson. r. ὀψάριον, V. ἰχθύς.
Ψαρική, ἡ, et ψαρικόν, τό, s. ent. τέχνη ou πρᾶγμα, l'action ou l'art de pêcher.
Ψαρογένης, *adj.* qui a la barbe

pêcherie, marché
r. ὀψάριον, et le m
ψαροπουλειόν, τό,
λεῖον, m. sign.
Ψαροπώλης, ὁ, m
poissons; fém. ψ
Ψαρός, ἡ, όν, gris
sonne. r. ψηρός,
ou ψαφαρός, tern
Ψαφαρὸν ἄνθος,
sans éclat.
Ψαροτέχνη, ἡ, l'art
le métier de pêcl
Ψαρότοπος, ὁ, end
neux. r. ὀψάριον,
Ψαροῦ, ἡ, femme
femme de pêcheu
Ψαρούτζικος, η, ον
Ψαροφάγης, et ψαρ

:, partie charnue des
, ou des fruits, etc.
τό, s. ent. μέρος, le
la partie maigre de la

, όν, maigre, qui n'est
.
.κος, η, ον, maigrelet.
ter, toucher.‖Exami-
ller. r. ψάω.
, qui touche, qui pal-
ninateur.
τό, petite imperfec-

;, et ψεγάδιον, défaut,
:tion. r. ψέγμα.
, blâmer, critiquer. r.

.α, τό, blâme, criti-

ής, ὁ, qui aime à re-
, à critiquer; censeur

, réprimande, blâme.
ιmer, critiquer. gr.

)ou. r. φθείρ.
fourmiller de poux.
φθειριάζω.
adj. pouilleux.
, τό, l'action de ga-
gner des poux, ou d'en avoir en quantité.

Ψειριασμένος, η, ον, plein de poux.

Ψειρίζω, épouiller. gr. anc., φθειρίζω.

Ψειριστής, ὁ, qui ôte les poux.

Ψελλίζω, bégayer. gr. anc.

Ψελλός, ή, όν, bègue.

Ψέμα, τό, etc., V. Ψεῦμα, etc.

Ψένω, etc., V. Ψήνω. r. ἕψω.

Ψευδάγγελος, ὁ, faux ange.

Ψευδάδελφος, ὁ, faux frère.

Ψευδαπόστολος, ὁ, faux apôtre.

Ψευδασκητής, ὁ, faux dévôt.

Ψευδής, *adj.* faux, supposé. gr. anc.

Ψευδοβλάβεια, ή, p. ψευδοευλάβεια, fausse dévotion, tartufferie.

Ψευδοβλαβής, *adj.* p. ψευδοευλαβής, faut dévot, tartufe.

Ψευδόγραμμα, τό, écriture contrefaite. gr. anc. ψευδογραφία.

Ψευδογράφημα, τό, falsification d'écriture. r. ψευδής, γράφω.

Ψευδογραφή, ή, lettre fausse.

Ψευδογράφος, ὁ, faussaire.

Ψευδοδιδάσκαλος, ὁ, faux docteur, faux savant. gr. anc.

Ψευδοϊατρός, ὁ, faux médecin.

Ψευδολογία, ἡ, fausseté.
Ψευδολόγος, ὁ et ἡ, qui dit des faussetés. gr. anc.
Ψεύδομαι, mentir. gr. anc.
Ψευδομαργαρίταρον, τό, fausse perle. r. ψευδής, et μάργαρον.
Ψευδομάρτυρας, ὁ, faux témoin.
Ψευδομαρτύρημα, τό· ψευδομαρτυρία, ἡ, faux témoignage. gr. anc.
Ψευδομαρτυρῶ, rendre ou porter un faux témoignage. gr. anc.
Ψευδομεσσίας, ὁ, faux Messie.
Ψευδοπαιδί, τό, enfant supposé.
Ψευδοσπουδαῖος, ὁ, savantasse.
Ψευδοπροφητεία, ἡ, fausse prophétie.
Ψευδοπροφήτης, ὁ, faux prophète. gr. anc.
Ψευδορκία, ἡ, parjure, faux serment.
Ψεύδορκος, *adj.* coupable de parjure. gr. anc.
Ψευδορκῶ, se parjurer.
Ψεῦδος, τό, mensonge. gr. anc.
Ψευδοχρίστιανος, *adj.* faux chrétien.
Ψευδόχριστος, ὁ, faux Christ.
Ψεῦμα, τό, mensonge (gr. anc. ψεῦσμα). Εἶναι ὅλα ψεύματα, il est tout-à-fait faux. Ψεύματα s'emploie aussi adverbialement : Τὸ λέγεις ψεύματα, p. τὸ λέγεις ψευδῶς· comme dans Homère : οὔττι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατάλεξας. Il. ι, 115.
Ψευματάκι, τό, petit mensonge.
Ψευματάρης, ὁ, menteur; fém. ἡ ψευματάρια.
Ψευματίζω et ψευματῶ, mentir.
Ψευμάτισμα, τό, l'action de mentir.
Ψεύστης, ὁ (gr. anc.), et ψεύτης, ὁ, menteur.
Ψευτιά, ἡ, fausseté, mensonge.
Ψευτικά, *adv.* faussement.
Ψευτικός, ή, όν, faux, mensonger.
Ψευτολογία, ἡ, V. Ψευδολογία.
Ψηλά, *adv.* en haut, p. ὑψηλά.
Ψηλάφησις, ἡ (gr. anc.), et ψηλάφησμα, τό, action de toucher, de palper. || Attouchement.
Ψηλαφῶ, toucher, tâter, manier.
Ψήλωμα, τό, exhaucement; élévation, hauteur.
Ψηλώνω, élever. || S'élever, p. ὑψηλώνω. r. ὕψος.
Ψῆμα, τό, cuisson. r. ἕψημα.
Ψημένον, τό, le rôti. r. ἕψω.
Ψημένος, η, ον, cuit. || Rôti.
Ψήνω, cuire. || Rôtir. Ὁ ἥλιος τὸν ἔψησε, le soleil l'a grillé, l'a noirci. r. ἕψω.

et ses dér. V. Ψεῖρα.
ὁ, cuisson.
, V. Ψίσι. r. ψήσσα.
ά, prix de la cuisson.
, le rôti. r. ἕψω.
, ouvrage de marque-
le mosaïque. r. ψῆφος,
erre.
et ψηφίον, lettre, ca-
Jeton. || Mosaïque.
ire; voter. || Travailler
que; *au pass.* décréter.
τό, élection. || Vote. ||
gr. anc.).
ὁ, électeur; voteur.
Ouvrier en mosaïque.
ή, όν, éligible.
suffrage, voix. || Élec-
on. gr. anc.
e. || Estimer. Δὲν ψηφῶ,
.
cigüe, *plante*.
empoisonner avec la

V. Ψάθα. r. ψίαθος.
empeigne de soulier.
en haut.
oudre l'empeigne.
, goyavier, *arbre*.
murmurer. gr. anc.
, τό, et ψιθυρισμός, ὁ,
murmure, chuchottement.
Ψιθυριστής, ὁ, chuchoteur.
Ψιλά, *adv.* subtilement. r. ψιλός.
Ψιλά, τά, petite monnaie.
Ψιλαίνω, affiner, amincir.
Ψιλή, ἡ, l'esprit doux, *t. de grammaire*.
Ψιλογραμμία, ἡ, et ψιλογραφία, ἡ, petite écriture.
Ψιλογράφος, *adj.* qui écrit fin.
Ψιλογράφω, écrire fin.
Ψιλοκοπία, ἡ, subtilité, finesse, argutie.
Ψιλοκοπῶ, subtiliser, user de finesse. r. ψιλός, κόπος.
Ψιλολογία, ἡ, V. Ψιλοκοπία.
Ψιλολογῶ, V. Ψιλοκοπῶ.
Ψιλός, ή, όν, subtil, fin. || Aigu. Ἕνα ψιλόν, un rien.
Ψιλοσύνη, ἡ, finesse, subtilité.
Ψιλοσοφῶ, subtiliser, escobarder. r. ψιλός, et σοφίζω.
Ψιλούτζικα, *adv.* un peu subtilement.
Ψιλούτζικος, η, ον, tant soit peu subtil.
Ψιλοφαδιάζω, faire un tissu très-fin. r. ψιλός, et ὑφᾶν.
Ψιλοφάδιασμα, τό, tissu très-fin.
Ψίλωμα, τό, amincissement.
Ψιμμύθιον, τό, et ψιμύθιον, fard.

Ψιμυθιάζω, farder. r. ψίμυθος.
Ψίσι, τό, turbot; barbue, *poissons*. gr. anc. ψῆσσα. (On devrait donc écrire ψῆσσι)
Ψιττακός, ὁ, perroquet. gr. anc.
Ψίχα, ἡ, mie de pain.‖Miette; *adv*. tant soit peu. r. ψίξ, *gén*. ψιχός, ou ψίχη.
Ψιχαδίζω, tomber en miette. χιόνι ψιχάδιζε, la neige tombait menu.
Ψιχάλα, ἡ, pluie fine.
Ψιχαλίδα, ἡ, goutte de pluie. r. ψεκάς.
Ψιχαλίζει, *imperf*. il bruine. r. ψεκάζω.
Ψίχουλον, τό, miette. r. ψίχη.
Ψόγος, ὁ, blâme, reproche. gr. anc.
Ψουνίζω, acheter, faire des achats, des provisions de vivres. r. lat. obsonium.
Ψούνισμα, τό, achat, emplette.
Ψουνιστής, ὁ, qui fait les achats; le dépensier.
Ψοῦνος, ὁ, achat, emplette.
Ψοφίζω, crever. Ἂς ψοφίσουνε, qu'ils crèvent! *imprécation*.
Ψοφίμι, τό, charogne.‖Chez les Klephtes, le corps d'un homme mort de maladie (corps crevé), par opposition à σφαγάρι, *victime*, le corps d'un brave tué à la guerre. r. ψοφέω.
Ψόφιμον et ψόφιον, τό, V. Ψοφίμι.
Ψόφιος, ια, ον, mort de maladie, crevé.
Ψόφισμα, l'action de mourir, de crever. r. ψοφέω.
Ψοφοδιψῶ, mourir de soif.
Ψοφοπεινῶ, mourir de faim.
Ψόφος, ὁ, l'action de crever.‖*imprécation*, puisses-tu crever! (En gr. anc. le bruit d'un objet qui crève.)
Ψοφῶ, crever; mourir *de maladie*.
Ψύγω, sécher, brûler. gr. anc.
Ψυλλιάζω, fourmiller de puces.
Ψυλλιάρης et ψυλλιάρικος, η, ον, rempli de puces.
Ψυλλίζω, épucer. gr. anc.
Ψύλλισμα, τό, la chasse aux puces.
Ψυλλιστής, ὁ, qui cherche les puces; fem. ἡ ψυλλίστρα.
Ψύλλος, ὁ, puce, *insecte*. gr. anc.
Ψυλλοφάγωμα, τό, piqûre de puce.
Ψυλλοφαγωμένος, η, ον, mangé de puces. r. ψύλλος, et φάγω.
Ψυλλόχεσμα, τό, tache faite par les puces. r. χέζω.
Ψυλλόχορτον, τό, conyse ou

›e aux puces. r. ψύλλος, όρτον.

:γωγία, ἡ, rafraîchissement. r. ψύχος, fraîcheur, et ω.

αγωγῶ, rafraîchir.

ζανατρέφτης, ὁ, père adoptif.

χανάτρεφτος, ὁ, fils adoptif.

χανατρέφω, adopter. r. ψυχή, t τρέφω.

υχανατροφή, ἡ, adoption.

υχή, ἡ, ame. *gr. anc.* Ψυχή μου, mon ame, ma vie, *t. de tendresse.* Ἦτον πενῆντα ψυχαῖς, il y avait cinquante personnes.

Ψυχάρι, τό· ψυχαροῦδα, ἡ, papillon. r. ψύχη.

Ψυχικάρης, *adj.* charitable, ami des pauvres, de ψυχικόν, charité, et de l'hell. χαίρω.

Ψυχικόν, τό, charité. Διά ψυχικόν, par charité.

Ψυχικός, ή, όν, de l'ame, qui concerne l'ame. *gr. anc.*‖Spirituel.‖Bienfaisant.

Ψυχόλεθρος, *adj.* qui cause la ruine de l'ame. gr. anc.

Ψυχομάχημα, τό· ψυχομάχησις, ἡ, agonie.

Ψυχομαχῶ, être à l'agonie. r. ψυχή et μάχομαι.

Ψυχοπαῖδα, ἡ, fille adoptive.

Ψυχοπαίδι, τό, fils adoptif.

Ψυχοπατέρας, ὁ, père adoptif. r. ψυχή, πατήρ.

Ψυχοπιάνω, reprendre courage.

Ψυχοποιῶ, avoir compassion.

Ψυχοϋιός, ὁ, fils adoptif.

Ψυχοφθόρος, *adj.* qui cause la ruine de l'ame. gr. anc.

Ψυχοῦλα, ἡ, petite ame. r. ψυχή.

Ψύχρα, ἡ, froidure. gr. anc. ἡ ψυχρία.

Ψυχρά, *adv.* froidement.

Ψυχραίνω, refroidir; *au pass.* se refroidir.

Ψύχραμα, τό, refroidissement.

Ψυχρίζω, V. Ψυχραίνω.

Ψυχρολογία, ἡ, discours froid, insipide, plat. gr. anc.

Ψυχρός, ή, όν, froid. gr. anc.

Ψυχρότης, ἡ, froideur. gr. anc.

Ψυχρώνω, avoir froid, geler.

Ψυχρῶς, *adv.* froidement.

Ψύχωμα, τό· ψύχωσις, ἡ (gr. anc.), action d'animer.

Ψυχώνω, animer.‖Encourager.

Ψυχωφέλεια, ἡ, utilité pour l'ame, son bien, son salut gr. anc.

Ψυχωφελής, *adj.* utile à l'ame.

Ψυχωφελῶ, être utile à l'ame

Ψωλή, ἡ (gr. anc.), et ψωλί, τό, le membre viril.

Ψῶμα, τό, mensonge, p. ψεῦμα.

Ψωμάδικον, τό, boulangerie.‖ Four à cuire le pain.

Ψωμάκι, τό, petit pain.

Ψωμᾶς, ὁ, boulanger; *fém.* ἡ ψωμοῦ. V. Ψωμί.

Ψωματάρης, ὁ, menteur; fém. ἡ ψωματαριά. r. ψεῦσμα.

Ψωματινός, ή, όν, mensonger.

Ψωμί, τό, pain. r. ψωμίον, morceau qu'on met dans la bouche.

Ψωμόδενδρον, τό, arbre à pain.

Ψωμοζήτημα, τό, mendicité.

Ψωμοζήτης, ὁ, mendiant; fém. ἡ ψωμοζήτρια.

Ψωμοζητιά, ἡ, mendicité.

Ψωμοζητῶ, mendier, chercher son pain. r. ψωμίον, et ζητῶ.

Ψωμοθήκη, ἡ, coffre au pain.

Ψωμοκασέλα, ἡ, m. sign. r. κάψα.

Ψωμονερίζω, vivre de pain et d'eau; être au pain et à l'eau, de ψωμί, et νερόν.

Ψωμοπουλειόν, τό, marché au pain, boutique de boulanger.

Ψωμοπούλησις, ἡ, la vente du pain.

Ψωμοπώλης, ὁ, marchand de pain, boulanger. r. πωλεῖν.

Ψωμοσέντουκον, τό, coffre au pain. r. or. et ψωμίον.

Ψωμοχορταίνω, rassasier de pain; en être rassasié. r. χορτάζω.

Ψωνίζω, et ses dériv. V. Ψουνίζω.

Ψώρα, ἡ, gale, *maladie*. gr. anc.

Ψωριάζω, avoir la gale.

Ψωριάρης, *adj.* galeux; fém. ψωριαριά.

Ψωριάρικη, ἡ, scabieuse, *plante*.

Ψωριάρικος, η, ον, galeux.

Ψώριασμα, τό, la gale, état d'un galeux. r. ψώρα.

Ψωριασμένος, η, ον, couvert de gale.

Ω

Ω Ω

Ω, OMÉGA, vingt-quatrième lettre de l'alphabet, avec un accent (ώ) marque 800; avec un iota souscrit (ῳ) 800,000. ‖ Ὦ, *signe du vocatif ou de l'exclamation*, ô. Ὦ φιλάνθρωπε Κοραῆ, ô généreux Coray! Ὦ, γιάσου, oh! un tel.‖Ὦ *cri d'ad-*

de plainte, ô! ah!
λάδαν τὴν ταλαιπώ-
lheureuse Grèce!
ῦ, ô prodige!
l. ici.
gr. anc.
las! holà! gr. anc.
ιélas! Ὠϊμὲ ὁ τάλας,
ıx que je suis! gr.

ιpulsion. gr. anc.
όν, impulsif.
ή, όν, Ottoman.
ὴν παντιέραν, sous
c.
κά, V. Ὀκά.
Ɔcéan. gr. anc.
ûment.
ι, omoplates, os lar-
s de la partie pos-
épaules. gr. anc.
d'ὦμος, et πλατύς.
, gr. anc.
ru.||Cruel. gr. anc.
uauté, dureté.
, chape, *vétement*
e. r. ὦμος, φέρω.
, *part. hell.* d'εἶμι,
τι, en effet, réel-

l'εἶναι, étant.

Ὠόν, τό, gr. anc. V. Αὐγόν.

Ὥρα, ἡ, heure.||Montre, horloge; *au pl.* les petites Heures, *office.* Μιὰ μισὴ ὥρα, une heure et demie. Κατὰ τὴν ὥραν, pour le présent. Ὥραν τὴν ὥραν, de moment en moment. Ὥραις ὥραις, de temps en temps; de temps à autre. Πᾶσα ὥραν, à toute heure. Μὲ τὴν ὥραν, de bonne heure. Κακὴ ὥρα νὰ τὸν εὕρῃ, ou bien κακὴ ὥρα νἄχῃ (p. κακὴν ὥραν νὰ ἔχῃ), que le diable l'emporte. Καλὴ ὥρα, bonjour; adieu.

Ὡραῖος, α, ον, beau. gr. anc.

Ὡραιότης, ἡ, beauté, fraîcheur.

Ὡραιώνω, embellir. r. ὡραιόω.

Ὡραμάϊ, *adv.* à présent, de l'it. oramai. r. ὥρα.

Ὡράριον, τό, étole; *altération*, d'humerarium, p. humerale.

Ὡριμάζω, mûrir. r. ὥριμος.

Ὡριμασία, ἡ, maturité.

Ὥριμος, η, ον, mûr. gr. anc.

Ὡριμοφᾶς, ὁ, *sync. p.* ὡριμοφάγος, amateur de fruits mûrs. V. Ἀγουροφᾶς.

Ὡροδείκτης, ὁ, style de cadran, aiguille de montre ou d'horloge. r. ὥρα, et δεικνύω.

Ὡρολογάκι, τό, petite montre.
Ὡρολογᾶς, ὁ, horloger.
Ὡρολόγιον, τό, montre, horloge. ‖ Livre d'Heures.
Ὡροσκοπεῖον, τό, horoscope. gr. anc.
Ὡροσκοπῶ, tirer l'horoscope.
Ὡς, *conj.* comme. ‖ P. ἕως, jusqu'à. Ὡς κορυφήν, jusqu'au sommet. Ὡς πότε; jusqu'à quand? Ὡς τὴν σήμερον, jusqu'à ce jour. Ὡς πρός, *avec l'acc.* quant à. Ὡς τόσον, cependant.
Ὡσάν, *conj.* comme. Ὡσὰν ὁποῦ, vu que. Ὡσὰν νά, comme si. Ὡσὰν διά, quant à. Ὡσὰν διὰ τὴν σύνταξιν, quant à la syntaxe.
Ὡσαύτως, *adv.* de même, pareillement. gr. anc.
Ὥσπερ, *conj.* comme. gr. anc.
Ὥστε, *conj.* c'est pourquoi. ‖ En sorte que, tellement que. *gr. anc.* ‖ Jusqu'à ce que.

Ὠταλγία, ἡ, mal d'oreille
Ὠτί et ὠτίον, τό, oreille. gén. ὠτός.
Ὠτίδα, ἡ, outarde, *ou* ὠτίς.
Ὠφέλεια, ἡ, utilité. gr. a
Ὠφελεύω, V. Ὠφελῶ.
Ὠφελημένος, η, ον, qui fité de.
Ὠφέλιμα, *adv.* utilement
Ὠφέλιμος, η, ον, *adj.* avantageux. gr. anc.
Ὠφελῶ, aider; être u *pass.* ὠφελοῦμαι, re l'utilité, de l'avantage.
Ὠφοῦ, *interj.* fi! ‖ Hél et φοῦ (φοῦ τῶν κα charme).
Ὢχ et ὤχου, *interj.* hél
Ὤχρα, ἡ, ocre. gr. anc
Ὠχρός, ἡ, όν, pâle. *gr.* νομαι ὠχρός, pâlir.
Ὠχρότης, ἡ, pâleur.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ.

ΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΑΝΤ | ΒΙΑ

Agathe.
ἡ, Angélique.
ὁ, Ange.
Agnès.
ἡ, Adélaïde.
ὁ, Adrien.
, ὁ, Athanase.
ἡ, ἡ, Catherine.
ἡ, Émilie.
ὁ, Émile.
ἡ, ἡ, Alexandrine.
ς, ὁ, Alexandre; fém.
δρα.
ὁ, Alexis.
ὁ, Éloy.
, ὁ, Alphonse.
, ὁ, Ambroise.
ὁ, Amédée.
ι, ἡ, Anastasie.
ος, ὁ, Anastase.
ὁ, André.
ς, ὁ, Andronic.
Anne.
ὁ, Annibal.
, ὁ, Anselme.
ἡ, Antonie.
, ἡ, Antoinette.

Ἀντωνῖνος, ὁ, Antonin.
Ἀντώνιος, ὁ, Antoine.
Ἀπολλινάριος, ὁ, Apollinaire.
Ἀρετή, ἡ, Arété (Vertu).
Ἀρετοῦλα, ἡ, dim. d'Ἀρετή.
Ἄρνολδος, ὁ, Arnault.
Ἀῤῥῆγος, ὁ, Henri.
Ἀσκληπιός, ὁ, Esculape.
Αὐγουστῖνος, ὁ, Augustin.
Αὔγουστος, ὁ, Auguste.
Αὐρηλία, ἡ, Aurélie.
Αὐρηλιανός, ὁ, Aurélien.
Ἀχιλλεύς, ὁ, Achille.
Βαλεντῖνος, ὁ, Valentin.
Βαλέριος, ὁ, Valère.
Βαπτιστής, ὁ, Baptiste.
Βαρβάρα, ἡ, Barbe.
Βαρθολομαῖος, ὁ, Barthélemy.
Βαρνάβας, ὁ, Barnabé.
Βασίλειος, ὁ, Basile.
Βασιλείδης, ὁ, Basilide.
Βασιλική, ἡ, Reine.
Βενέδικτος, ὁ, Benoît.
Βενιαμίν, ὁ, Benjamin.
Βερνάρδος, ὁ, Bernard.
Βερονίκη, ἡ, Véronique.
Βιάγκα, ἡ, Blanche.

Βικέντιος, ὁ, Vincent.
Βίκτωρ, ὁ, Victor.
Βικτωρία, ἡ, Victoire.
Βιργίλιος, ὁ, Virgile.
Βιτάλης, ὁ, Vital.
Βλάσιος, ὁ, Blaise.
Βολταῖρος, ὁ, Voltaire.
Βονιφάτιος, ὁ, Boniface.
Βριγίδα, ἡ, Brigitte.
Γαβριήλ, ὁ, Gabriel.
Γαϊετανός, ὁ, Cajetan.
Γενοβέφα, ἡ, Geneviève.
Γεράσιμος, ὁ, Gérasime.
Γερβάσιος, ὁ, Gervais.
Γεωργάκης, ὁ, dim. de Γεώργιος.
Γερδρούδη, ἡ, Gertrude.
Γεώργιος, ὁ, George.
Γιαννάκης, ὁ, dim. de Jean.
Γρηγόριος, ὁ, Grégoire.
Γυλλιέλμος, ὁ, Guillaume.
Δαβίδ, ὁ, David.
Δαμιανός, ὁ, Damiens.
Δανιήλ, ὁ, Daniel.
Δημήτριος, ὁ, Démétrius.
Δῆμος, ὁ, dim. de Δημήτριος.
Διονύσιος, ὁ, Denis.
Δομινικός, ὁ, Dominique.
Δωρόθεος, ὁ, Dorothée; fém. ἡ Δωροθέα.
Ἕκτωρ, ὁ, Hector.
Εἰρηναῖος, ὁ, Irénée.
Εἰρήνη, ἡ, Irène.
Ἑλένη, ἡ, Hélène.
Ἐλευθέριος, ὁ, Éleuthère.
Ἐλεωνόρα, ἡ, Éléonore.
Ἐλισάβετ, ἡ, Elizabeth.
Ἐλισσαῖος, ὁ, Élisée.
Ἐμμανουήλ, ὁ, Emmanuel.
Ἐπιφάνιος, ὁ, Épiphane.
Ἐρνεστὸς, ὁ, Ernest.
Ἑρρίκη, ἡ, Henriette.
Ἑρρῖκος, ὁ, Henri.
Εὐάρεστος, ὁ, Evariste.
Εὐγενία, ἡ, Eugénie.
Εὐδοξία, ἡ, Eudoxie.
Εὐδόξιος, ὁ, Eudoxe.
Εὐθύμιος, ὁ, Euthyme.
Εὐλαλία, ἡ, Eulalie.
Εὐσέβιος, ὁ, Eusèbe.
Εὐστάθιος, ὁ, Eustathe.
Εὐστάχιος, ὁ, Eustache.
Εὐτυχής, ὁ, Prospère.
Εὐφημία, ἡ, Euphémie.
Εὐφροσύνη, ἡ, Euphrosine
Ζακχαῖος, ὁ, Zachée.
Ζαχαρίας, ὁ, Zacharie.
Ζηνοβία, ἡ, Zénobie.
Ζήνων, ὁ, Zénon.
Ζωή, ἡ, Zoé.
Ἠλίας, ὁ, Elie.
Ἡρακλῆς, ὁ, Hercule.
Ἠσαΐας, ὁ, Isaïe.

, Thècle.
, ἡ, Théodosie.
ς, ὁ, Théodose.
, ὁ, Dieudonné.
ς, ὁ, Théodule.
, ὁ, Théodore; fém.
ρα.
ος, ὁ, V. Θευδέριχος.
, ὁ, Théophile.
ος, ὁ, Théodoric ou
.
, Thomas.
ἡ, Jacqueline.
ὁ, Jacques.
, dim. de Ἰωάννης.
, ἡ, Jeannette.
ος, ὁ, Janvier.
ὁ, Ignace.
ὁ, Jérémie.
ς, ὁ, Jérôme.
ὁ, Hilaire.
ὁ, Hilarion.
ος, ὁ, Innocent.
, Judith.
, Julie.
, ἡ, Julienne.
, ὁ, Julien.
ὁ, Jules.
, ἡ, Justine.
νός, ὁ, Justinien.
, ὁ, Justin.

Ἰοῦστος, ὁ, Juste.
Ἱππόλυτος, ὁ, Hippolyte; fém. Ἱππολύτη.
Ἰσαβέλλα, ἡ, Isabelle.
Ἰσίδωρος, ὁ, Isidore.
Ἰσμαήλ, ὁ, Ismaël.
Ἰωαχείμ, ὁ, Joachim.
Ἰωάννα, ἡ, Jeanne.
Ἰωάννης, ὁ, Jean.
Ἰωνᾶς, ὁ, Jonas.
Ἰωσήφ, ὁ, Joseph; fém. ἡ Ἰωσήφα.
Καικιλία, ἡ, Cécile.
Καῖσαρ, ὁ, César.
Καισάριος, ὁ, Césaire.
Κάλλιστος, ὁ, Calliste.
Κάμιλλος, ὁ, Camille.
Καρολίνα, ἡ, Caroline.
Κάρολος, ὁ, Charles.
Καρτέσιος, ὁ, Descartes.
Κασωβών, ὁ, Casaubon.
Κελεστῖνος, ὁ, Célestin.
Κέλσος, ὁ, Celse.
Κίτζια, ἡ, Christine.
Κίτζος, ὁ, dim. de Χρῖστος.
Κλαυδία, ἡ, Claudine.
Κλαύδιος, ὁ, Claude.
Κλημεντία, ἡ, Clémence.
Κλημεντίνα, ἡ, Clémentine,
Κλήμης, ὁ, Clément.
Κορνήλιος, ὁ, Corneille.
Κοσμᾶς, ὁ, Côme.

Κυπριανός, ὁ, Cyprien.
Κυριακός, ὁ, Cyriaque.
Κύριλλος, ὁ, Cyrille.
Κωνσταντινάκης, ὁ, dim. de Constantin.
Κωνσταντῖνος, ὁ, Constantin.
Κώνστας, ὁ, Constant.
Λαύρα, ἡ, Laure.
Λαυρέντιος, ὁ, Laurent.
Λαχάρπιος, ὁ, Laharpe.
Λεονάρδος, ὁ, Léonard.
Λεοπόλδος, ὁ, Léopold.
Λέων, ὁ, Léon.
Λογγῖνος, ὁ, Longin.
Λουδοβίκος, ὁ, Louis.
Λουκᾶς, ὁ, Luc; fém. ἡ Λούκαινα.
Λουκία, ἡ, Lucie.
Λουκιανός, ὁ, Lucien.
Μαγδαληνή, ἡ, Madelaine.
Μαγιρώ, ἡ, Marion.
Μακάριος, ὁ, Macaire.
Μαλαχίας, ὁ, Malachie.
Μανολάκης, ὁ, dim. de Μανόλης.
Μανόλης, ὁ, Manuel.
Μαξιμιλιανός, ὁ, Maximilien.
Μάξιμος, ὁ, Maxime.
Μαργαρίτη, ἡ, Marguerite.
Μάρθα, ἡ, Marthe.
Μαρία, ἡ, Marie.
Μαρῖνος, ὁ, Marin; fém. ἡ Μαρίνα.
Μαρίτζα, ἡ, et Μαροῦ, Marion.

Μαρκελλῖνος, ὁ
Μαρκέλλος, ὁ,
Μάρκος, ὁ, Ma
Μαρτῖνος, ὁ,
Μαρτίνη.
Ματθαῖος, ὁ, M
Ματθίας, ὁ, Ma
Μαυρίκιος, ὁ,
Μιχαήλ, ὁ, Mi
Μωϋσῆς, ὁ, et
Ναθαναήλ, ὁ,
Νάννος, ὁ, din
Νάρκισσος, ὁ,
Νικηφόρος, ὁ,
Νικόδημος, ὁ,
Νικόλαος, ὁ, N
Ξαβέρης, ὁ, Xa
Ὀδυσσεύς, ὁ, U
Ὄθων, ὁ, Otho
Ὀκτάβιος, ὁ, O
Ὀνούφριος, ὁ, C
Ὀνώριος, ὁ, Ho
Οὐαλεντῖνα, ἡ,
Οὐαλεντῖνος, ὁ,
Οὐαλερία, ἡ, V
Οὐαλέριος, ὁ, V
Οὐρβανός, ὁ, U
Οὐρσόλα, ἡ, U
Παγκράτιος, ὁ,
Πάμφιλος, ὁ, P
Παναγιώτης, ὁ,

μων, ὁ, et Παντελέων,
on.
ς, ὁ, Pascal.
;, ὁ, Patrice.
, Paule.
ἡ, Pauline.
, ὁ, Paulin.
ὁ, Paul.
ἡ, Pélagie.
, ὁ, Pélage.
, ὁ, Pierrot.
ιη, ἡ, Pétronille.
), Pierre.
Pie.
·ος, ὁ, Polycarpe.
ὁ, Prisce.
ς, ὁ, Procope.
ς, ὁ, Protais.
ὁ, Raphaël.
ἡ, Rebecca.
, ὁ, Remy.
, ὁ, Renault.
, ὁ, Robert.
Rose.
, Roch.
, ὁ, Roger.
, ὁ, Romain.
ς, ὁ, Saumaise.
ὁ, Samuel.
ὁ, Samson.
Sara.

Σεβῆρος, ὁ, Sévère.
Σῆξτος, ὁ, Sixte.
Σιγισμοῦνδος, ὁ, Sigismond.
Σιλβία, ἡ, Silvie.
Σίλβεστρος, ὁ, Silvestre.
Σίμων, ὁ, Simon.
Σκαλίγερος, ὁ, Scaliger.
Σκηπίων, ὁ, Scipion.
Σολομών, ὁ, Salomon ou Soliman.
Σουλπίκιος, ὁ, Sulpice.
Σοφία, ἡ, Sophie.
Σουσάνη, V. Σωσάννα.
Σπυρίδων, ὁ, Spiridon.
Σταθᾶς, ὁ, dim. d'Εὐστάθιος.
Σταῦρος, ὁ, Croix.
Στέφανος, ὁ, Etienne.
Συμεών, ὁ, Siméon.
Σχολαστική, ἡ, Scholastique.
Τηρεσία, ἡ, Thérèse.
Τιμόθεος, ὁ, Timothée.
Τῖτος, ὁ, Tite ou Titus.
Τριανταφυλλιά, ἡ, Rose.
Τρύφων, ὁ, Tryphon.
Τωβίας, ὁ, Tobie.
Ὑάκινθος, ὁ, Hyacinthe; fém. ἡ Ὑακίνθη.
Φαυστίνη, ἡ, Faustine.
Φαυστῖνος, ὁ, Faustin.
Φηλικιτή, ἡ, Félicité.
Φῆλιξ, ὁ, Félix.

Φερδινάνδος, ὁ, Ferdinand.
Φίλιππος, ὁ, Philippe.
Φραγκίσκα, ἡ, Françoise.
Φραγκῖσκος, ὁ, François.

Χριστίνα, ἡ, Christ
Χρῖστος, ὁ, Christ.
Χριστοφόρος, ὁ, Ch
Χρυσόστομος, ὁ, C

ΝΟΤΑ. Πουλος ou ογλους à la fin d'un mot signifie
Χριστόπουλος, Christos fils; Σαλίκογλους, Salik fils.
usage des terminaisons helléniques en ίδης, comn
Ἰωαννίδης, fils de Paul, fils de Jean.

Au lieu de ἅγιος, saint, devant un nom, on se s
fois de l'abrégé ἀϊ, comme ὁ Ἀϊηλιᾶς, saint-Éli
Ἠλίας, κτλ.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑ ΤΟΠΩΝ, ΠΟΛΕΩΝ, κτλ.

Ἀϐερνία, ἡ, l'Auvergne, pr. de France.
Ἀγγλία, ἡ, l'Angleterre.
Ἁγία μαύρα, ἡ, Sainte-Maure, une des Iles Ioniennes, l'anc. Leucade.
Ἅγιον ὄρος, τό, Monte-Santo ou mont Athos, en Macédoine.
Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ, V. Ἄκρα.
Ἀγκύρα, ἡ, Ancyre, ou Angora, v. d'Anatolie.
Ἄγραφα, τά, Agrapha, v. et canton d'Épire (Grèce.)
Ἀδριανούπολις, ἡ, Andrinople, v. de Turquie, dans la Romanie.
Ἀδριατικὸν πέλαγος, τό, la mer Adriatique.
Ἀθῆναι, αἱ, Athènes.
Αἰγαῖον πέλαγος, τό, la mer Égée ou l'Archipel.
Αἴγινα, ἡ, Égine, île grecque.
Αἴγυπτος, ἡ, l'Égypte.
Αἰθιοπία, ἡ, l'Éthiopie.
Αἷμος, ὁ, le mont Hémus, V. Μπαλκάμι.
Αἴτνα, ἡ, l'Etna, volcan.
Αἰτωλία, ἡ, l'Étolie, pr. de la Grèce occidentale.
Ἀκαρνανία, l'Acarnanie, id.
Ἀκμπογδανία, ἡ, V. Βλαχία.
Ἄκρα, ἡ, et ἄκρι, τό, Saint-Jean-d'Acre, v. de Syrie.
Ἀκροκεραύνια, τά, s. ent. ὄρη, ou τῆς Χειμάῤῥας τὰ βουνά, l'Acrocéraune, m. d'Épire.
Ἀκρωτήριον τῆς ἐλπίδος, τό, le cap de Bonne-Espérance (Afrique).
Ἀκυτανία, ἡ, l'Aquitaine, partie méridionale de l'ancienne France.
Ἀλασσῶνα, ἡ, Alassona, v. de Thessalie (Grèce).
Ἀλϐανία, ἡ, l'Albanie, pr. de la Turquie d'Europe.
Ἄλϐις, ὁ, l'Elbe, fleuve d'Allemagne.
Ἀλγέριον, τό, Alger, v. d'Afrique.
Ἀλεμανία, ἡ, l'Allemagne, l'anc. Γερμανία.

Ἀλεξάνδρεια, ἡ, Alexandrie, v. d'Égypte.

Ἀλζασία, ἡ, l'Alsace, pr. de France.

Ἀλιτζέρ, τό, V. Ἀλγέριον.

Ἀλκάϊρ, τό, le Caire, v. d'Égypte.

Ἄλπεα ὄρη, τά, et Ἄλπη, les Alpes, monts entre la France et l'Italie.

Ἀμποῦργος, ὁ, V. Χαμβούργ.

Ἀμβρακικός κόλπος, ὁ, le golfe Ambracique, dans la Grèce occidentale.

Ἀμστερδάμ, Amsterdam, cap. de la Hollande.

Ἀμοργός, ἡ, Amorgo, île grecque de l'Archipel.

Ἀνατολή, ἡ, la Natolie, pr. de l'Asie-Mineure (Turquie).

Ἄνδρος, ἡ, et Ἄντρος, Andros, île gr. de l'Archipel.

Ἀντιόχεια, ἡ, Antioche, v. de Syrie.

Ἀουστρία, ἡ, l'Autriche.

Ἀπέννινα ὄρη, ou τὸ Ἀπέννινο, l'Apennin, m. d'Italie.

Ἀπουλία, ἡ, V. Πούλια.

Ἀρβανιτία, ἡ, V. Ἀλβανία.

Ἀραβία, ἡ, et Ἀραπιά, l'Arabie.

Ἄργος, τό, Argos, v. de Morée.

Ἀργυρόκαστρον, τό, Argyrocastron, v. d'Épire.

Ἀρμενία, ἡ, l'Arménie, contrée d'Asie.

Ἄρμυρος, ὁ, Armyros, v. de Thessalie, sur le golfe de Volo.

Ἀρκαδία, ἡ, l'Arcadie, pr. centrale du Péloponnèse.

Ἄρτα, ἡ, Arta, v. d'Acarnanie (Grèce occidentale).

Ἀρχιπέλαγος, τό, l'Archipel.

Ἀσκάλων, ἡ, Ascalon, v. de Judée.

Ἀσία, ἡ, l'Asie. Ἡ ἐλάσσων Ἀσία, l'Asie-Mineure.

Ἄσπρος, ὁ, et Ἀσπροπόταμος, l'Aspropotamos, fleuve; l'anc. Achéloüs.

Ἀστραχάν, τό, Astrakhan, v. de Russie, près de l'embouchure du Volga.

Ἀτλαντικὸν πέλαγος, τό, l'Océan atlantique.

Ἀττική, ἡ, l'Attique, pr. de la Grèce orientale.

Αὐλῶνας, ὁ, Avlone, v. d'Albanie.

Ἀφρική, ἡ, l'Afrique.

Ἀῷος, ὁ, l'Aoüs, fleuve d'Épire.

Βαβαρία, ἡ, la Bavière.

Βαβυλών, ἡ, Bagdad, v. d'Asie,

regardée à tort par des Grecs comme l'ancienne Babylone.

Βαλτικὴ θάλασσα, ἡ, la mer Baltique.

Βάλτος, ὁ, le Valtos, canton de l'Acarnanie (Grèce).

Βαρβαρία, ἡ, V. Μπαρμπαριά.

Βαρδάρι, τό, le Vardar, l'anc. Ἀξιὸς, fleuve de Macédoine.

Βάρνα, ἡ, Varna, v. de Bulgarie (Turquie d'Europe).

Βαρσαυΐα, ἡ, et Βαρσόβι, τό, Varsovie, capitale de la Pologne.

Βασιλοπόταμος, ὁ, le Basilo-Potamos, ou fleuve royal, l'anc. Eurotas.

Βασσαραβία, ἡ, la Bessarabie, pr. russe au nord de la Turquie.

Βαϋόννη, ἡ, Bayonne, v. et port de France.

Βελγική, ἡ, la Belgique, partie du Royaume des Pays-Bas.

Βασσώρα, ἡ, Bassora, v. d'Asie, dans l'Irack-Arabi.

Βελλεγράδιον, τό, V. Μπελιγγράδ.

Βενεβεντός, ὁ, Bénévent, principauté du roy. de Naples.

Βενετία, ἡ, Venise, v. d'Italie.

Βερλίν, ὁ, Berlin, capitale de la Prusse.

Βέρροια, ἡ, Véria, v. de Macédoine. V. aussi Χαλέπι.

Βερώνα, ἡ, Vérone, v. d'Italie.

Βιέννα, ἡ, Vienne, cap. de l'Autriche.

Βεσφαλία, la Westphalie, pays de l'Allemagne.

Βηθλεέμ, ἡ, Bethléem, v. de Judée.

Βιστοῦλα, ἡ, la Vistule, fl. de Pologne.

Βλαχία, ἡ, la Valachie, principauté au nord de la Turquie.

Βλαχομπογδανία, ἡ, la Moldavie, *id.*

Βοδενά, Vodéna, v. de Macédoine.

Βοεμία, ἡ, la Bohême, roy. d'Allemagne.

Βοιωτία, ἡ, la Béotie, pr. de la Grèce orientale.

Βόλγας, ὁ, le Volga, fl. de Russie.

Βορεία θάλασσα, ἡ, la mer du Nord.

Βορυσθένης, ὁ, le Boristhène ou Dniéper, fl. de Russie.

Βόσνα, ἡ, la Bosnie, pr. turque.

Βόσπορος, ὁ, le Bosphore; —θρακικός, de Thrace, ou canal de

v. de l'Amérique du Sud.

Βουθρωτόν, τό, Buthrotum, v. d'Épire.

Βουκαρέστι, τό, et Βουκουρέστι, Bucharest, cap. de la Valachie.

Βουλγαρία, ἡ, la Bulgarie, pr. turque.

Βουρδιγάλη, ἡ, Bordeaux, v. de France.

Βρασιλία, ἡ, V. Βρεσίλ.

Βραχώρι, τό, Vrachori, v. d'Étolie (Grèce occidentale).

Βρεσλάβον, τό, Breslau, cap. de la Silésie.

Βρεσίλ, ὁ, le Brésil.

Βρεττανία, ἡ, la Bretagne, pr. de France. Ἡ μεγάλη Βρεττανία, la Grande-Bretagne ou l'Angleterre.

Γαλλία, ἡ, Gaule.

Γαρούμνας, ronne, fl.

Γαστούνιον Morée, d

Γγιουρτζία, d'Asie.

Γένεβα, ἡ,

Γένοβα, ἡ, d'Italie.

Γερμανία, ἡ Germanie

Γεωργία, ἡ, sie et d'Ar

Γῆ τῆς Δουλ Labour, p Naples.

Γιάφφα, ἡ,

Γχιμπραλτάρ

ός, ἡ, Damas, v. de Sy-
.
ɔκα, ἡ, le Danemarck.
:α, ἡ, et Δαντζίγ, τό,
ic, v. de Prusse.
ίλλια, τά, les Dardanelles,
aux sur l'Hellespont.
ν, τό, Delvino, v. d'É-
Grèce).
ιάς, ἡ, Démétrias, v. de
ialie.
εκίρ, τό, le Diarbékir, pr.
ɜ.
τειχον, τό, Démotica, v.
ɔmanie (Turquie).
', τό, Dublin, cap. de
ɔde.
ις, ὁ, le Danube, fl.
ζο, τό, et Δυῤῥάχιον, Du-
, v. d'Albanie.
, ἡ, Dresde, cap. de la

ιχο, τό, V. Διδυμότειχον.
ον, τό, Yorck, ville d'An-
re.
ὁ, l'Ebre, fl. d'Espagne.
ssi Μαρίτζα.
ίῤῥα, ἡ, l'Angleterre.
, ἡ, Edesse, v. d'Asie.
ɔργ, ὁ, Edimbourg, cap.
cosse.

Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπικράτεια, ἡ, l'Etat de l'Eglise, en Italie.
Ἐλατειάς, ὁ, l'anc. Cithéron, m. entre l'Attique et la Béotie.
Ἔλβα, ἡ, et Ἔλβη, V. Ἄλβις.
Ἐλβετία, ἡ, la Suisse, l'anc. Helvétie.
Ἐλικών, ὁ, l'Hélicon, m. de Béotie.
Ἐλλάδα, ἡ, la Hellada, fl. de Thessalie, l'anc. Sperchius.
Ἐλλάδα, ἡ, et Ἐλλάς, la Hellade, ou la Grèce.
Ἐλλήσποντος, ὁ, l'Hellespont, ou détroit des Dardanelles.
Ἐνωμέναι Ἐπαρχίαι τῆς Ἀμερικῆς, les États-Unis d'Amérique.
Ἔπακτος, ὁ, l'anc. Ναύπακτος, Lépante, v. de la Livadie (Grèce).
Ἐπίδαμνος, ὁ, V. Δουράτζο.
Ἐρδελία, ἡ, V. Τρανσυλβανία.
Ἐρυθρὰ θάλασσα, ἡ, la mer rouge.
Ἐτρουρία, ἡ, V. Τοσκάνα.
Εὔβοια, ἡ, l'île d'Eubée (Grèce).
Εὔριπος, ἡ, V. Εὔβοια.
Εὔξεινος πόντος, ὁ, le Pont-Euxin ou mer noire.
Εὐρόπολις, ἡ, et Εὐρύπολις, V. Νευρόπολις.
Εὐρώπη, ἡ, l'Europe.
Εὐρώτας, ὁ, V. Βασιλοπόταμος.

Εὐφράτης, ὁ, l'Euphrate, fleuve d'Asie.

Ἔφεσος, ἡ, Éphèse, anc. v. d'Ionie (Asie-Mineure).

Ζαγόρά, ἡ, Zagora, v. de Thessalie.

Ζάκυνθος. ἡ, Zante, une des Iles Ioniennes.

Ζητούνι, τό, Zeïtoum, v. de Thessalie.

Ἡλιούπολις, ἡ, V. Μπάαλπεκ.

Ἤπειρος, ἡ, l'Épire, pr. grecque.

Ἡράκλειος πορθμός, ὁ, le détroit de Gibraltar (d'Hercule).

Θαβώρ, ὁ, le Thabor, m. de Galilée, dans la Judée.

Θάσσος, ἡ, Tasso, île de l'Archipel.

Θερμοπύλαι, αἱ, les Thermopyles, défilé du mont OEta.

Θεσσαλία, ἡ, la Thessalie, pr. grecque.

Θεσσαλονίκη, ἡ, V. Σαλονίκη.

Θῆβαι, αἱ, Thèbes, v. de Béotie.

Θράκη, ἡ, la Thrace, partie de la Romanie et de la Bulgarie.

Ἰάννινα, τά, V. Ἰωάννινα.

Ἰαπόνια, ἡ, le Japon, roy. d'Asie.

Ἰάσι, τό, et Ἰάσιον, τό, Jassy, cap. de la Moldavie.

Ἰβερνία, ἡ, V. Ἰρλάνδα.

Ἰβηρία, ἡ, l'Ibérie, contrée d'Asie.

Ἴδα, ἡ, l'Ida, m. de Crète.

Ἱεροσόλυμα, τά, et Ἱερουσαλήμ, ἡ, Jérusalem.

Ἰθάκη, ἡ, Ithaque, une des Iles Ioniennes.

Ἰκόνιον, τό, Iconium ou Conia, cap. de la Caramanie.

Ἰλλυρία, ἡ, et Ἰλλυρική, ἡ, s. ent. χώρα, l'Illyrie.

Ἴμβρος, ἡ, Imbros, île de l'Archipel.

Ἰμπραΐλα, ἡ, Ibrahil, v. de Valachie.

Ἰνδία, ἡ, l'Inde, contrée d'Asie.

Ἰόππη, ἡ, Jaffa, v. de Syrie.

Ἰουδαία, ἡ, la Judée, contrée d'Asie.

Ἰρλάνδα, ἡ, l'Irlande, une des îles Britanniques.

Ἰσαυρία, ἡ, l'Isaurie, pr. de l'Asie-Mineure.

Ἰσθμός, ὁ, (κατ' ἐξοχήν) l'isthme de Corinthe.

Ἰσπαχάνι, τό, Ispahan, v. de Perse.

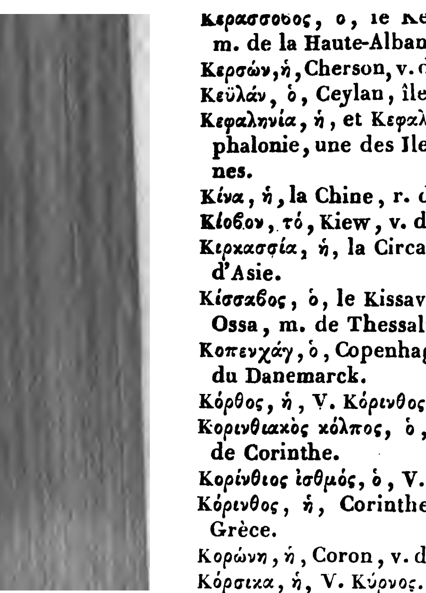
Ἰσλάνδα, ἡ, l'Islande, île de la mer du Nord.

Ἰστρία, ἡ, l'Istrie, pr. d'Italie.

Ἰωάννινα, τά, Janina, v. d'Epire.

ι νῆσοι, αἱ, les Iles Io-
nes.
α, ἡ, la Cavale, v. et port
Macédoine.
ζε, τό, et Κάδιξ, ὁ, Cadix,
port d'Espagne.
, τό, Casan, v. de Russie.
ν, τό, le Caire, v. d'Égypte.
ρεια, ἡ, Césarée ou Késa-
v. de la Turquie d'Asie.
ρα, ἡ, la Calabre, pr. du
ume de Naples.
ρυτα, τά, Calavrita, v. de
ée.
ιάτα, Calamate, v. de Morée.
άέρας, ὁ, V. Βουενοσάηρες.
δάς, ὁ, le Canada, contrée
'Amérique septentrionale.
α, ἡ, Candie, cap. de la
e.
ι, τά, Canée, v. de Crète.
υα, ἡ, Capoue, v. du roy.
Naples.
μπογδανία, ἡ, V. Βλαχο-
γδανία.
σουΐ, nom turc de l'anc.
τος, fl. de Thrace.
μανία, ἡ, la Caramanie, pr.
l'Asie-Mineure.
νθία, la Carinthie, pr. d'Al-
lagne.

Καρλοβίτζα, ἡ, Carlowitz, v. de Hongrie.
Καρπάθια ὄρη, τά, les monts Crapacks, en Hongrie.
Κάρπαθος, ἡ, Scarpento, île de l'Archipel.
Καρπενήσι, τό, Carpenisi et Carpenitzé, v. d'Étolie (Grèce).
Κάρυστος, ἡ, Carysto, v. de l'île d'Eubée.
Καρχηδών, ἡ, Carthage, v. d'Afrique. V. aussi Νέα Καρχηδών.
Κάσος, ἡ, Caso, petite île de l'Archipel.
Κασπία θάλασσα, ἡ, la mer Caspienne.
Κασσάνδρα, ἡ, la presqu'île de Cassandra, en Macédoine.
Καστρί, τό, Castri, l'anc. v. de Delphes (Grèce).
Καστορία, ἡ, Castorie, v. de Macédoine.
Κατανιά, ἡ, Catane, v. de Sicile.
Κατερίνη, ἡ, Catherin, v. de Macédoine, près le mont Olympe.
Καύκασος, ὁ, et Καυκάσια ὄρη, τά, le Caucase, m. d'Asie.
Κεμπέκ, Québec, cap. du Canada.

Κερασσοβος, ὁ, le Kerassovo, m. de la Haute-Albanie.

Κερσών, ἡ, Cherson, v. de Russie.

Κεϋλάν, ὁ, Ceylan, île d'Asie.

Κεφαληνία, ἡ, et Κεφαλονιά, Céphalonie, une des Iles Ioniennes.

Κίνα, ἡ, la Chine, r. d'Asie.

Κίοβον, τό, Kiew, v. de Russie.

Κιρκασσία, ἡ, la Circassie, pr. d'Asie.

Κίσσαβος, ὁ, le Kissave, l'anc. Ossa, m. de Thessalie.

Κοπενχάγ, ὁ, Copenhague, cap. du Danemarck.

Κόρθος, ἡ, V. Κόρινθος.

Κορινθιακὸς κόλπος, ὁ, le golfe de Corinthe.

Κορίνθιος ἰσθμός, ὁ, V. Ἰσθμός.

Κόρινθος, ἡ, Corinthe, v. de Grèce.

Κορώνη, ἡ, Coron, v. de Morée.

Κόρσικα, ἡ, V. Κύρνος.

Κορφοί, οἱ, Corfou, une des Iles

Κρεμονα, ἡ, C
talie.

Κρήτη, ἡ, la
que de la Méd

Κριμαία, ἡ, la
russe.

Κροατία, ἡ, l
autrichienne

Κύδων, ἡ, V. I

Κυδωνιαῖς, αἱ,
que de l'Asie

Κύζικος, ἡ, Cyz
qu'île de l'As

Κύθηρα, ἡ, Cé
thère, île de

Κυκλάδες, αἱ, l
grecques de l

Κύπρος, ἡ, Cl
Cypre, île de

Κύρνος, ἡ, la
la Méditerran

Κῶς, ἡ, Cos,
de l'Archipel.

Λαζική, ἡ, l'an

, Larisse, v. de Thes-

ὁ, Lahore, pr. et v.

ἡ, Livadie, v. et prov.
ce orientale.

Leipsick, v. d'Alle-

ὁ, Limisso, v. de l'île

V. Μυτιλήνη.

V. Ἁγία μαύρα.

ἡ, Nicosie, cap. de
ypre.

a Pologne.

Lemnos, île de l'Ar-

V. Παρνασσός.

le Liban, m. de Syrie.

, la Livonie, prov.

la Libye, contrée

, la Loire, fl. de

, la Ligurie ou États

αί, les îles Lipari,
éditerranée.

ἡ, Lisbonne, cap. du

Λομπαρδία, ἡ, la Lombardie, partie de la Haute-Italie.

Λόνδρα, ἡ, Londres.

Λοῦκα, ἡ, Lucques, v. d'Italie.

Λοῦρος, ὁ, Louros, château près le golfe Ambracique.

Λύδδα, ἡ, Lydda, v. de Syrie.

Λυιόν, τό, Lyon, v. de France.

Λυσιτανία, ἡ, V. Πορτουγαλλία.

Μαγνησία, ἡ, la Magnésie, canton de Thessalie.

Μαδρίδι, τό, Madrid, cap. de l'Espagne.

Μαΐνη, ἡ, V. Μάνη.

Μαϊόρκα, ἡ, Majorque, île espagnole de la Méditerranée.

Μαιῶτις λίμνη, Palus-Méotides ou mer d'Azof.

Μακεδονία, ἡ, la Macédoine, pr. turque de l'anc.[r] Grèce.

Μακρινίτζα, ἡ, Macrinitza, v. de Thessalie.

Μαλοῦλα, ἡ, l'anc. Séleucie, v. de Syrie.

Μάλτα, ἡ, Malte, île anglaise de la Méditerranée.

Μάνη, ἡ, le Magne, l'anc.-Laconie, canton de la Morée.

Μάνσια, ἡ, la Manche, partie de l'Océan entre la France et l'Angleterre.

Μάντουα, ἡ, Mantoue, v. d'Italie.
Μαραθονῆσι, τό, Marathonisi, v. de la Laconie, en Morée.
Μαραθῶνας, ὁ, Marathon, v. de l'Attique (Grèce orientale).
Μαρίτζα, ἡ, Maritza, fl. de Thrace, l'anc. Ἕβρος.
Μαρμαρᾶ (Θάλασσα τοῦ, V. Προποντίδα.
Μαρσαλία, ἡ, et Μασσαλία, Marseille, v. et port de France.
Μαύρη Θάλασσα, ἡ, la mer Noire ou le Pont-Euxin.
Μαυριτανία, ἡ, la Mauritanie, contrée d'Afrique.
Μαυροβούνι, τό, le Monténégro, pays montagneux entre la Dalmatie et l'Albanie, près de Cattaro.
Μαυροπόταμος, ὁ, Mauropotamos, fl. d'Épire, l'anc. Achéron.
Μεγγρελία, ἡ, la Mingrélie, pr. d'Asie, l'anc. Colchide.
Μέκα, ἡ, la Mecque, v. d'Arabie.
Μεθώνη, ἡ, V. Μοθώνη.
Μελάνον, τό, Milan, v. d'Italie.
Μέμφις, ἡ, V. Κάϊρον.
Μεξικό, τό, contrée et v. de l'Amérique septentrionale.
Μεσολόγγι, τό, Missolonghi, v. d'Etolie (Grèce orientale).
Μεσοποταμία, ἡ, la Mésopotamie, contrée d'Asie.
Μεσόγειος Θάλασσα, ἡ, la Méditerranée.
Μεσσήνη, ἡ, Messine, v. de Sicile.
Μεσσηνία, ἡ, la Messénie, pr. du Péloponnèse.
Μῆλος, ἡ, Mélos, île de l'Archipel.
Μηλιαῖς, αἱ, Miliès, v. de Thessalie.
Μινόρκα, ἡ, Minorque, île espagnole de la Méditerranée.
Μισίρ et Μισίρι, τό, V. Αἴγυπ.
Μισσισσιπῆς, ὁ, le Mississipi, fl. d'Amérique.
Μιστρᾶς, ὁ, Mistra, v. de Morée, près des ruines de l'anc. Sparte.
Μιτυλήνη, ἡ, Mételin, l'anc. Λέσβος, île de l'Archipel.
Μογόλ, ὁ, le Mogol, roy. des Indes.
Μοδένη, ἡ, Modène, v. d'Italie.
Μοθώνη, ἡ, Modon, v. de Morée, l'anc. Méthone.
Μόκα, ἡ, Moka, v. d'Arabie.
Μολδαβία, ἡ, Μολδοβία, et Μολδοβλαχία, la Moldavie, prin-

té au nord de la Turquie.
ϐασία, ἡ, Monembasie ou
li di Malvasia, v. de la
e, l'anc. Épidaure.
α, ἡ, la Moravie, prov.
magne.
, ἡ, Moscou, v. de Russie.
βία, ἡ, la Moscovie, pr.
, ou la Russie même.
βεκ, Balbek, l'anc. Hé-
is, v. de Syrie.
, ἡ, Bâle, v. de Suisse.
άμι, τό, Balcan ou mont
s, entre la Romélie et
garie.
ά, V. Τέμπη.
λοῦκα, ἡ, Banialuka, v.
snie.
παρία, ἡ, la Barbarie,
ée d'Afrique.
ι, τό, le Béarn, pr. de
e.
γράδ, τό, Belgrade, v.
rvie (Turquie d'Europe).
ι, τό, Bérat, v. d'Alba-

:, ἡ, Berne, v. de Suisse.
ν, ὁ, Berlin, cap. de la
:.
ια, τά et ἡ, Bitolia, v. de
loine.

Μπογάζι, τό, V. Βόσπορος.
Μποεμία, ἡ, V. Βοεμία.
Μπόσνα, ἡ, V. Βόσνα.
Μπουδρούμ, τό, Boudroum, l'anc. Ἁλικαρνασσός, v. d'Asie.
Μπρουσέλλα, ἡ, Bruxelles, cap. de la Belgique.
Μυνιχία, ἡ, Munich, cap. de la Bavière.
Μύκωνος, ἡ, Mycone, île de l'Archipel.
Μώθος, ὁ, V. Μοθώνη.
Μωρέας, ὁ, la Morée, l'anc. Πελοπόννησος.
Ναβαρῖνος, ὁ, Navarin, v. de la Morée, dans l'anc. Messénie.
Ναζαρέτ, ἡ, Nazareth, v. de Judée.
Ναρβωνίση, ἡ, Narbonne, v. de France.
Ναύπλι, τό, et Ναύπλιον, Nauplie ou Naples de Romanie, v. de l'Argolide (Grèce).
Νέα γιόρκ, ἡ, V. Νεοβοράκον.
Νέα Καρχηδών, ἡ, Carthagène, v. d'Espagne.
Νέα Ὀλλανδία, ἡ, la Nouvelle-Hollande, grande île de la mer du sud.
Νεάπολις, ἡ, Naples.
Νέα Ῥώμη, ἡ, Constantinople.
Νεῖλος, ὁ, le Nil, fl. d'Égypte.

Νεμτζία, ἡ, l'Allemagne.

Νεοϐοράκον, τό, New-Yorck, v. des États-Unis.

Νεόκαστρον, τό, Néocastro, fort de la Romanie sur le Bosphore.

Νευρόπολις, ἡ, Névropolis, v. de la Thessalie.

Νίγρης, ὁ, le Niger fleuve d'Afrique.

Νιγρητία, la Nigritie, contrée d'Afrique.

Νικαία, ἡ, Nicée ou Isnik, v. d'Anatolie.

Νίσα, ἡ, Nice, v. de Piémont.

Νίσσα, ἡ, et Νίσσι, τό, Nissa, cap. de la Servie (Turquie).

Νίστρος, ὁ, le Dniester, fl.

Νοϐεργία, ἡ, V. Νορϐεγία.

Νοτεία θάλασσα, ἡ, la mer du sud.

Νύσσα, ἡ, V. Νίσσα.

Νώλα, ἡ, Nole, v. d'Italie.

Ξερόμερον, et mieux Ξηρόμερον, τό, le Xéroméros, canton de l'Acarnanie.

Ὀδησσός, ἡ, Odessa, v. de Russie.

Ὄλυμπος, ὁ, l'Olympe, m. entre la Macédoine et la Thessalie.

Ὀξωνία, ἡ, Oxford, v. d'Angleterre.

Ορχάδες, αἱ, le
nord de l'Éc

Ὀσταΐνον, τό,
d'Allemagne

Ὀστία, ἡ, Osti

Ὀτράντα, ἡ, O

Οὐγγαρία, ἡ,
trée d'Europ

Οὐγγροϐλαχία

Οὐκραίνα, ἡ,
russe.

Πάδος, ὁ, le I
lat. Padus.

Παλαιόϐουνα,

Παλαιόκαστρον
fort de l'île

Παλαιστίνη, ἡ

Παλέρμο, τό, I
cile.

Παλμύρα, ἡ, Pa

Πάνορμος, ἡ,

Πάργα, ἡ, Par

Παρίσι, Παρίτ
τό, Paris.

Πάρμα, ἡ, Par

Παρνασσός, ὁ,
de la Phocid

Πάρος, ἡ, Par
clades.

Πασαροϐίτζι,
v. de Servie (

, τό, Padoue, v. d'Ita-

ἡ, Patmos, île de l'Ar-

, Patras, v. d'Achaïe,
ée.

ίκι, τό, Patradgik, v.
ssalie.

et Πέκι, Pech, v. de
(Turquie d'Europe).

ékin, cap. de la Chine.

ι, τό, V. Μπελιγγράδ.

ησος, ἡ, le Péloponnèse
Iorée.

νία, ἡ, la Pensylvanie,
États-Unis.

, ὁ, Perlepé, v. de Ma-
.

ό, le Pérou, contrée
érique méridionale.

ἡ, Περσικὴ, et Περσίς,
, roy. d'Asie.

κόλπος, ὁ, le golfe per-

, et Πέστη, Pest, v. de
.

λις, ἡ, Pétersbourg.

ν, τό, Péluse, v. d'É-
aujourd'hui Tamiathi.

ὁ, le Pénée, auj. la
rie, fl. de Thessalie.

Πιεμόντε, τό, le Piémont, pr. d'Italie.

Πίνδος, ὁ, le Pinde, m. d'Épire.

Πιτόλια, τά et ἡ, V. Μπιτώλια.

Πλαταμώνα, ἡ, Platamona, v. auprès du mont Olympe.

Πόλις, ἡ, (κατ' ἐξοχὴν) Constantinople.

Πολωνία, ἡ, V. Λεχία.

Πομερανία, ἡ, la Poméranie, pr. de Prusse.

Πορτουγαλλία, ἡ, le Portugal.

Πός, ὁ, V. Πάδος.

Πούλια, ἡ, la Pouille, pr. du roy. de Naples.

Πρέβεζα, ἡ, Prévéza, v. d'Épire.

Προβάνσα, ἡ, la Provence, pr. de France.

Προποντίδα, ἡ, la Propontide ou mer de Marmara.

Προύσα, ἡ, Pruse, v. d'Asie.

Προυσσία, ἡ, la Prusse.

Προῦτος, ὁ, le Pruth, rivière de Moldavie.

Πτολεμαΐς, ἡ, Ptolémaïs, v. de Syrie.

Πυρηνέα et Πυρρηναῖα ὄρη, τά, les Pyrénées, m. entre la France et l'Espagne.

Ῥαβίνη, ἡ, Ravennes, v. d'Italie.

Ῥαγοῦσα, ἡ, Raguse, v. de Dalmatie.

Ῥαχίτι, τό, Rosette, v. d'Égypte, l'anc. Μήτηλις.

Ῥέθεμνος, ὁ, Rhetymo, l'anc. Ῥεθύμνη, v. de Crète.

Ῥήγιον, τά, Reggio, v. d'Italie.

Ῥῆνον, τό, le Rhin, fl. d'Allemagne.

Ῥίγα, ἡ, Riga, v. de Russie.

Ῥόδος, ἡ, Rhôdes, île et v. de l'Archipel.

Ῥοδοστός, ἡ, Rodosto, v. et port de Romanie (anc. Thrace).

Ῥοσεφόρ, ὁ, Rochefort, v. et port de France.

Ῥοσσέτο, τό, Rosette, V. Ῥαχίτι.

Ῥούμελη, ἡ, la Roumélie, pr. turque, formée de la Thrace et de la Macédoine; quelquefois la Grèce proprement dite.

Ῥωδανός, ὁ, le Rhône, fl. de France.

Ῥώμη, ἡ, Rome, v. d'Italie.

Ῥωσσία, ἡ, la Russie.

Σαββᾶς, ὁ, la Save, rivière qui sépare les États autrichiens et ottomans.

Σαβόϊα, ἡ, la Savoie.

Σαλαμβριά, ἡ, la Salambrie, fl. de Thessalie, l'anc. Πηνειός.

Σαλαμίνα, ἡ, Salamine, île que.

Σαλονίκη, ἡ, Salonique, Macédoine.

Σάλωνα, τά, Salone, v. d cide.

Σάλωνας, ὁ, l'anc. Phoc

Σάμι, τό, Damas, V. Δαμ

Σαμοθράκη, ἡ, l'île de Sa ce, dans l'Archipel.

Σαντορίνη, ἡ, Santorin, l'Archipel, l'anc. Θήρα

Σαξωνία, ἡ, la Saxe.

Σαρδινία, ἡ, et Σαρδῶ (g la Sardaigne.

Σαρματία, ἡ, la Sarma logne, Russie, Tartari

Σαρωνικὸς κόλπος, ὁ, Saronique (Grèce).

Σβεκία, ἡ, et Σβετζία, la

Σεκάνας, ὁ, la Seine, fl France.

Σερβία, ἡ, la Servie, pr.

Σέριφος, ἡ, Sériphe, île chipel.

Σέρραι, αἱ, et Σέρρα, τά, v. de Macédoine.

Σεϋλάν, τό, Ceylan, Indes.

Σιβερία, ἡ, la Sibérie, de la Russie d'Asie.

κ, ἡ, la Sicile.
α, ἡ, la Silésie.
η, ἡ, Sinope, v. d'Ana-
.
ἡ, Sion ou Jérusalem.
ος, ἡ, Sciathe, île de l'Ar-
el.
α, ἡ, Scodra, v. de la
e Albanie.
λος, ἡ, Scopélo, île de
:hipel.
τρι, τό, Scutari, v. de la
e Albanie, et de la Turquie
ie (l'anc. Χρυσούπολις).
ι, ἡ, la Scythie ou Tartarie.
;, ἡ, Skyros, île de l'Ar-
el.
α, ἡ, l'Écosse.
ωνία, ἡ, l'Esclavonie, con-
d'Europe.
η, ἡ, Smyrne, v. de l'A-
Iineure.
, ἡ, Sophie, capitale de
ılgarie.
ία, ἡ, la Souabe, pr. d'Al-
ıgne.
τό, Souli, village d'Épire.
α, ἡ, l'Espagne.
η, ἡ, V. Μιστρᾶς.
ιαι, αἱ, Spezzia, île de
:hipel, l'anc. Tiparenus.

Σποράδες, αἱ, les Sporades, îles de l'Archipel.
Στοκόλμα, ἡ, et Στοκχόλμ, τό, Stockholm, cap. de la Suède.
Στρασβοῦργον, τό, Strasbourg, v. de France.
Συλληβριά, ἡ, Sélivrée, v. de Romanie (Turquie).
Συλλήστρα, ἡ, Silistrie, v. de Bulgarie (Turquie).
Συρακοῦσαι, αἱ, Syracuse, anc. v. de Sicile.
Συρία, ἡ, la Syrie, contrée d'Asie.
Σφετζία, ἡ, V. Σβεκία.
Τάγος, ὁ, le Tage, fleuve d'Espagne.
Ταμιάθι, τό, V. Πηλούσιον.
Τάραντον, τό, Tarente, v. du roy. de Naples.
Ταταρία, ἡ, Tartarie, contrée d'Asie.
Ταΰγετον, τό, le Taygète, m. de la Laconie.
Ταυρικὴ χερσόνησος, ἡ, la Chersonèse Taurique, auj. la Crimée.
Τέμπη, τά, Tempée, vallée de Thessalie.
Τένεδος, ἡ, Ténédos, île de l'Archipel.

Τεπελένι, τό, Tébélen, v. de la haute Albanie.

Τετραχώριον, τό, le Tétrachorion, ou les villages de Souli, d'Avaricos, de Samoniva et de Kiapha, en Epire.

Τζακονιά, ἡ, partie de l'anc. Laconie.

Τζάρα, ἡ, Zara, v. de Dalmatie.

Τζερῖγο, τό, V. Κύθηρα.

Τζεσμέ, Tchesmé, fort d'Anatolie, devant l'île de Chio.

Τζία, ἡ, Zéa, l'anc. Κία et Κέως, île de l'Archipel.

Τῆνος, ἡ, Tine, île de l'Archipel.

Τίβερις, ὁ, le Tibre, fl. d'Italie.

Τίγρης, ὁ, le Tigre, fl. d'Asie.

Τιμισβάριον, τό, Témiswar, v. de Hongrie.

Τιφλίζι, τό, Téflis, cap. de la Géorgie, en Asie.

Τόλωσα, ἡ, Toulouse, v. de France.

Τοσκάνα, ἡ, la Toscane.

Τουλόν, τό, et τουλών, ὁ, Toulon, ville et port de France.

Τούνετον, τό, Τουνίζι et Τούνεζ, Tunis, v. d'Afrique.

Τουρίνον, τό, Turin, cap. du Piémont.

Τουρκία, ἡ, la Turquie; εὐρωπεϊκὴ ἢ ἀσιατικὴ, d'Europe ou d'Asie.

Τούρναβος, ὁ, Tournavo, v. de Thessalie; ὁ μέγας Τούρναβος est en Bulgarie.

Τουσκάνα, ἡ, V. Τοσκάνα.

Τραβνίκι, τό, Travnik, v. de Bosnie.

Τραπεζοῦς, ἡ, Trébizonde, v. d'Asie.

Τρανσυλβανία, ἡ, la Transylvanie.

Τρίκκαλα, τά, Tricala, v. de Thessalie.

Τρίπολις, ἡ, Tripoli, v. de Syrie.

Τρίπολις τῆς βαρβαρίας, Tripoli, v. d'Afrique.

Τριπολιτζά, ἡ, et Τριπολιτζιά, Tripolitza, v. de la Morée.

Τροία, ἡ, Troie, anc. v. d'Asie.

Τύρος, ἡ, Tyr, anc. v. de Phénicie.

Τυρώλιον, τό, le Tyrol, pr. d'Allemagne.

Ὕδρα, ἡ, Hydra, île de l'Archipel, l'anc. Ὑδρέα.

Φαμαγόστα, ἡ, Famagouste, v. de l'île de Cypre.

Φιλιππούπολις, ἡ, Philippopoli, v. de Romanie (Turquie).

δα, ἡ, la Finlande, pr. de
ie.
ιά, la Flandre, pr. de
ce.
ιτία, ἡ, Florence, v. d'I-

ἡ, la Phénicie, anc. con-
d'Asie.
ιά, ἡ, le pays des Francs;
ce nom on ne désigne as-
ouvent que les Iles Ionien-
et quelquefois toute la
tienté.
ονία, ἡ, la Franconie, pr.
emagne.
ζα, ἡ, la France.

Χαλέπι, τό, Khalep ou Alep, l'anc. Berrhœa, cap. de la Syrie.
Χαλκίδα, ἡ, l'anc. Χαλκίς, Négrepont, cap. de l'Eubée.
Χαμβούργ, τό, Hambourg, v. d'Allemagne sur l'Elbe.
Χάσια, τά, les environs d'Arta.
Χειμάῤῥα, ἡ, V. Ἀκροκεραύνια.
Χιλί, τό, le Chili, contrée d'Amérique.
Χίος, ἡ, Chio, île de l'Archipel.
Ψαρά, τά, Ipsara, île de l'Archipel, l'anc. Ψυρά.
Ὠκεανός, ὁ, l'Océan.

ΤΕΛΟΣ.

[illegible]

[illegible]

